[957] ✓
450.—

Cat. 4, 101
$ 450.—

AWW/1956 – CON/1958

Incipit clauis sanationis elaborata p uenerabilem uirū magistrū Simonē Ianuēsem domini pape subdyaconū & capellanū medicū quondā felicis recordationis domini Nicolai pape quarti qui fuit primus de ordine mi noꝝ

Omino suo preci puo domino magi stro Cāpano do mini pape capel lano canonico pa risiensi : Simō Ia nuēsis subdyaco nus se ipsū ex debito comēdat. Opu sculū iā dudū a uobis postulatū q̄i qd utile cōtinēs : cū q̄ta potui diligētia qualitercūq; ad finē usq; perductum īgenio uestro dirigere censui iudicā dū : & si supplici rogatui detur auda cia & corrigendū : dūmodo tantum philosophie culmē ad huiusmodi ui lia nō dedignetur descendere. Nec certe mihi deest ab īperio uestro pre sūptō. Nam uos ipse hoc ipsū mihi iussistis. Magnam eī in eo partē ue strā sentio. Et si calūniabile quicq̄ cōtinet nō minus uobis q̄ mihi habe tis ignoscere. cognoscebatis nāq; cui īperastis. Porro si quid utile cōtinet uobis ascribendū est. possessio eī uīa est & opus & autor. Subscripta pre fatio nō uobis ut uobis dirigitur. sed ut cū ceteris si libet & ut libet ī publi cum dirigatis.

Enerabili uiro magistro Simo ni Ianuēsi domini pape subdy acono & capellano canonico Rotho magēsi amico suo karissimo tanq̄ fra tri : Campanus eiusdē domini pape capellanus canonicus parisiensis salu tem & quicqd est optabile sane mē ti. Grande donū nuper a karitate ue stra recepi per religiosū uirū piorē de pauerano : quod fuit a me cū tan ta iocunditate receptū cū quāto desi derio fuerat diutius expectatū. Mi sistis enī mihi clauē sanationis sine qua apud latinos nō uiget ars de īge nio sanitatis. Ego enī uestrū librū sic ītitulaui : Clauis sanatōnis elabo rata per magistrū Simonē Ianuēsem domini pape subdyaconū & capella num medicum quondā felicis mēo rie domini Nicolai pape quarti qui fuit primus de ordine mioꝝ. Quip pe queādmodū per clauē est īgressus in domū ita per librum uestrum est ingressus ī cognitionē curaꝝ egritu dinum. Nam per ipsum īueniūtur res ad hanc curā necessarie : sicut in domo per clauem aperta īueniūtur res usibus humanis accomode. Sed ī magnā admirationem mihi uenit prefati libri editio ī quo continetur reꝝ de quibus agitur utilis ualde di stinctio & dictoꝝ īrefragabilis certi tudo. Et q̄uis apud nos sit librorum copia copiosa : singulare tamē donū dei reputo ꝙ eap uos cū tanta potue rit cōueniētia p īuicē copulari. Non est enī utilitas occultanda ne merito fiatis similis seruo neq̄ q talentum receptum a domino suo abiēs fodiit sub terra. Presertim cum ueritas ipā dicat ōnipotenti retribuere. Nec ab sone. quia nihil habemus quod ab il la ueritate nō acceperimus dicente apostolo : Quid habes quod nō acce

pisti. Neq3 timeatis si liber ur̃ ꝓcedit in lucem. quoniã totus lucidus est & ĩ eo tenebre nulle sũt. Et qui forsan nitetur aliqd eius ĩfringere cadet sub robore testiũ ĩductoꝝ. Gaudete igr̃ karissime de magno uigiliq3 labore quẽ ꝓ illius operis cõpilatione porta stis. quoniã latinitatẽ docuistis exer cere ꝑ necessariũ ĩgeniũ sanitatis cir ca quod uersatur tota sciẽtia medicĩe quia sicut ars nõ habet effectũ sine artifice q̃ habeat cõueniẽtia instrum̃ ta: sic nec medicus sanar̃ potest si nõ habeat reꝝ quas in lucẽ posuistis no titiã pleniorem.

Cognita nõ plene medicĩe noĩa reꝝ
ꝓmere ꝓposui qno uiget artis opus
Si q̃tũ uolui tandẽ nõ posse negauit
Ad ueniã satis hoc uoluisse satis

o Ptabat. G. discere & docere po sse res sine nomĩbus. Nemo paruũ existimet a noĩs ĩgnorãtia de cipi. Turbabatur parũ p. G. ob nomi nũ cõtrouersiã oriri litigiũ. Contre mescat mens medici ab eorũdẽ erro re tã cõscientie ꝓprie q̃ egri uite ĩmi nere periculum. Sunt medicinaꝝ sĩ pliciũ ciboꝝ ue multa ꝑegrĩa uocabu la quoꝝ quedã a greca. quedam uero ab arabica lingua deducta sunt. Nõ nulla & quamq̃ latĩa uarietate ydio matũ dubia ad quoꝝ omniũ agnitõ nẽ nõ opus est assertõe facili. sed deli berato iuditõ ne ut neglectu modico graue & ĩreparabile occurrat dispen diũ. Quid das languenti & a te uitã sperãti q̄ nescias. Cum exhibes ꝓ sa lutari mortiferũ putas ignauiã excu sator̃ r̃fugiũ. Non ẽ tã ꝑui hũana cõ dictõ ut emanu ĩcurie uita depẽdeat. Nescio ĩ ope mediciine cuius magis necessaria sit cognitio q̃ q̄ humanis ꝓsit uel obsit corporibus. hec a sim plicibus medicinis & cibis habet ori ginẽ & ueluti a primis elemẽtis fun damina hec sciri oportet ꝑ noĩa. nã sine ꝓprio nomine quicqd uix rite co gnoscitur. Quapp ad hoꝝ sciẽtie in dagatõnẽ iugi & ĩportuno studio me ipsũ prebui ut per triginta ferme an nos qcqd ad id fieri potuit nõ obmisi Et q̃to minus sufficientẽ ad tale me reperii tãto effusius ĩ requietis labo ribus me subegi ut uidelicet que inue nerã scripto redigerẽ ac utilitati pu blice cõmodarẽ. & id ipsũ solũ mihi tanti laboris premiũ destinaui. Est nãq3 tã ad errores assuetos q̃ ad emer gentes corrigẽdos ut arbitror satis ua lens opusculũ ĩ quo nõ mõ nomẽ per noĩa ueꝝ & per ipsas descriptõnes re rũ q̃ꝝcũq3 potui declaratõnẽ sũ cona tus exprimere. atque clarissimorum antiquoꝝ auctoritatibus subfulcire. quo tegmĩe ĩcreduloꝝ puto euitasse calũpniã. Et si nõ õnia ut uellẽ elu cidaueri uiã tamẽ huic ad deficienti um supplementũ qs sedulus explora tor habebit. Et qm̃ auctoritatibus ẽ innitendũ primo auctores referam quoꝝ ad huiusmodi robur sepe r̃uol ui uolumina. Primũ ex grecis Dias coridis liber ꝓducatur. hunc. G. in ꝓ hemio vi. de simplicibus medicinis omnibus prefert laude his q̃ de hac materia cõscripserũt. ueꝝ liber eius q̃ ab ãtiquo in latinũ hr̃ a primo ex emplari dr̃t. Nã hic per alphabetũ in latinũ ordinatus est. Ille uero in

v. libris distinctus ut p ipsius phemi
um demõstratur. Multa & capitula
ĩ hoc desunt q̃ ille cõtinet. aliqua & ĩ
hoc libro sunt addita q̃ ipsius auctoꝛ
nõ sunt. p Serapionẽ de simplicibus
medicinis & per hoc opus ostẽditur.
Post Diascoridẽ Alexandri librũ de
pratica diligẽter ĩspexi q quis tribus
distĩguitur libellis tercius q de febri
bus est nec ueritatẽ ĩ nominibus neq
tanti phĩ seriẽ uidetur plenius conti
nere. Deinde ex Democriti pratica
cuius ypocras ut inuenio ĩ antiqs scri
pturis discipulus fuit p pauca extraxi
Item ex obtalmico Demostenis cõti
nente qcqd ad oculoꝝ sanitatis custo
diã & egritudinũ curas expedit. hic
liber antiqssimus mihi ocurrit ĩ quo
deficiebant de incepta disputatõe de
uisu pluria & de anathomia oculi. ce
tera uero aderãt & cõpleta & miro le
pore condita. Deinde ex libris sex
Oribasii in pratica de illis nouẽ quos
filio suo Eustachio scripsit quos ut ip
se ait ex lxxii. quos de medicina cõdi
derat exerpsit. Itẽ ex gynetia Mu
sionis q̃ egritudines matricis & muli
eꝝ accidentia cõtinet greco stilo. Itẽ
ex tercio libro Pauli de illis septem
quos ĩ medicĩa scripsit multa collegi
& multa ignota reliq. Nam ĩuenio
auctoꝛs grecos ut puto pp ydiomata
differre multis mediciaꝝ uocabulis.
Et ex grecis ẽ epistola. G. ad Glauco
nẽ duos cõtinens tractatus. quoꝝ pri
mus est de febribus. secundus de apo
stematibus. Et liber de alimentis. Et
liber sextus de simplicibus m̃dicinis
eiusdẽ. Ceteroꝝ uero libroꝝ eius ut
reor satis sũt expoĩta noĩa. Itẽ ex pte
cuiusdẽ libri de greco translati simili
mi Almansori: imo est oĩo idẽ: nisi q
Almãsoris translatio ab arabico fuit
illius uero a greco. Ex quo apparet
q Almãsoris librũ sibi adtribuit Ra
sis potius q̃ ediderit. Item ex quodã
de simplicibus medicinis cui ẽ titulus
G. ad Paternianũ. hii a greco. Sed
post hos ex libro de doctrina greca
continẽte dictões grecas ĩ greco scrip
tas & p alphabetũ ordinatas exposi
tas p latinũ. & econuerso latinas per
alphabetum latinũ ĩ greco expositas
Ex arabicis uero auctoribus. primo
ex canone Auicẽne q ut cõpertũ est
plures cõtinet falsitates tã ab exẽpla
ri arabico q̃ ab ipsius translatõe. q̃uis
ipsemet auctor errauerit ĩ q̃pluribus
m̃dicinis simplicibus & aliquas igno
rauerit ut ĩ locis ppriis ostendetur.
Item ex libro Serapionis de simplici
bus medicinis per quẽ multi errores
apud Auic. & alios declarantur. Et
ex breuiario Iohanis serapionis. Et
ex libris Rasis. ueꝝ ut iã dictũ est Al
mãsoris liber a greco uř habuisse ori
ginẽ. liber diuisionũ ex parte cõposi
tus ex eodẽ Almãsore apparet q ãbo
libri nec stilũ neq modũ tenent ara
bicũ ĩmo multũ distãt a modo eiusdẽ
Rasis quẽ tenuit ĩ libro suo magno
dicto Alchã a quo & multa extraxi.
Item ex Albuchasim azãra maxime
ex eius xxviii. de preparatione medi
cinaꝝ simpliciũ. Et ex tribus libris
Albenmesue. Et ex libro Aliabas q
uocatur liber cõpletus in quo ad mo
dũ paꝝ pficere potui. Nam uocabu
loꝝ q̃ continet q̃dã neq greca neq
arabica sunt. & aliqua greca & aliq̃

arabica.sed ad latinũ modũ declinã di extorta & ob hoc a ꝓpria ꝓlatõe corrupta.& ut difficilime expositõis multa dereliq. Et si aliqua ex libris Isahac seu ex aliis a Constãtino trãs latis collegi ea per pauca sũt.nã eius translatõ satis est mihi suspecta. In super & ex libro de doctrina arabica simili supra dicto de greca doctrina Ex auctoribus uero latinis antiquis primo ex plinii secũdi libro de natu rali hystoria q cõtinet ĩ xxxvi libris fere õnium rerꝫ q̃ in orbe sunt narra tionẽ. Item ex libro cornelii celsi dꝰ medicina ĩ xiii particulas diuiso.hic Cornelius a dicto Plinio cõmẽdatur Deinde ex Cassio felice qui & ipse a Cornelio multũ extollitur.q cõtinet tractatus duos de pratica. Et ex sex libris Theodori prisciani de medici na a quo dicta sunt theodoricon an tidota. Et ex Passionario Caripõti Sed qr liber ex epistola.G.ad Glau conem & ex libris Pauli & Alexãdri & Theodori cõpositus est pauca mi hi cõtulit. Item ex antidotario uni uersali qdꝰ de multis ãtiqs agregatũ per utile ĩ multis extat. Et ex buta nico de simplicibus medicinis. Item ex alio quodã libro ãtiquo de simpli cibus medicinis ĩ hac re copioso q li cet titulo careat ab autẽticis nõ disso nat auctoribus. Similr̃ & ex macri libro uersibus edito.Sed & ipse a Pli nio & Diascoride sumpsit qdꝰ edidit hii mediciales.Preter hos õnes & ex uegecii libris q̃tuor dꝰ mulo m̃diciarꝫ Et ex Gerodii libris duobus de eadẽ re. Et ex Paladio de agricultura. Itẽ ex libro Ysidori ethymologiarꝫ.Nec his solũ cõtẽtus sed ad diuersas mõdi partes per sedulos uiros indagare ab aduenis sciscitari nõ piguit usqꝫ adeo ꝙ per mõtes arduos nemorosas cõual les cãpos ripasqꝫ sepe lustrãdo aliq̃do comitẽ me feci cuiusdã anicule cretẽ sis ad modꝰ sciole nõ mõ ĩ dignoscẽdꝰ herbis & noĩbus grecis exponẽdis.ue rũ &.ĩ ipsis herbarꝫ uirtutibus secũdꝰ Diascoridis sentẽtiã explicãdis. Oĩa tẽtaui q̃tũ ĩgenii mei pauptas sieret ut opꝰ efficeretur excultũ. Sed frustra laborat uesana mortalitas si quid ad perfectionẽ usqꝫ adducere sperauerit quod solius diuinitatis existit.

Riplici existente õnium me dicinarꝫ simpliciũ generꝭ plã tarꝫ uidelicet animaliũ & mineraliũ nõ satis ad eorꝫ cognitionẽ solis scrip turis ĩnitẽdũ deputauerĩ qn frequẽti usitatõe ac diligenti ĩuestigatõne ad id studiũ ĩpendatur.q̃ maxime circa plãtarꝫ distantias.Nam nõ solũ sed etates quadripartito anni tẽporꝭ mu tant faciẽ. Verũ in diuersis regioni bus sitibusqꝫ terrarꝫ accidit q̃ eedẽ sũt spẽ ꝓrsus alie reputẽtur.Alr̃ nãqꝫ cul tis alr̃ siluestribus.alr̃ ĩ cõuallibus & cãpestribus humidis ue locis.alr̃ mõ tuosis & aridis.alr̃ ũbrosis.alr̃ apricis uariãtur tã effigie q̃ effectu.Quapp ĩ colligendis ipsis & earꝫ ptibus mul tũ ĩterest.Omnia qdẽ plãtaria plena maturitate legenda sũt. Tenera nãqꝫ & adhuc ortui uicina nimio crudeqꝫ humore dominãte q̃i ĩfantili etate ĩ becilia uiribus existũt.Sed & arescen tia senectuti uicina ut suco sic destitu ta uitari oportet.at media & robusta etate ueluti ĩ iuuenture q̃dã predita

predita uiribus prefertur. Porro alio tēpe flores alio folia alioq; semīa colligi alioq; radices euelli oz & alio exucari. Nā radices q̄do folia cader̄ īcipiūt ut Dia. iubet effodi. Cetera ut iā dictū est plena ī maturitate petantur Hoc & caued̄ idē iubet ne uetusta radice plāte accipiātur. presertī cū q̄dā bis ī āno germinēt & floreant. quedā nihilominus tēpestiuius q̄dā uero serius q̄dā breuiori tēpore q̄dā ꝓlixiori maturescāt floreāt & seminēt. q̄r nō oīa uno eodēq; tēpe rite colligi poterūt. Sed q̄do & q̄lr̄ colliger̄ oportet reponere & seruari nec nō & opationes circa huiusmodi a Dia. ī ꝓhemio & ī xxviii. azarau & buchasim. & etiā ī hoc ope determinatū habes. Ceteꝝ q̄ scripto plene mandari nō poterant studioso & sagaci īgenio reseruātur.

d Iuersitas ꝓlatōnum apud natōnes exigit diuersas litteras per q̄s ille ꝓlatōnes ꝓnūciari possint quo fit q̄ arabes aliq̄s litteras habēt quaꝝ uocibns nec ī nostro ydiomate īdigēus nec nostris litteris exprimer̄ possimus. similr̄ autē & greci. Et q̄a multa sunt uocabula ab his līguis exposītōe īdigētia q̄ nostris litteris scribi nō possunt ꝓposuerā aliquas figuras ī nostris litteris adder̄ q̄bus ea uocabula ubicunq; exprimi possent. Sed nihil est q̄ ī manibus scriptoꝝ seruari possit illesū q̄ & nostras litteras & usitatas corrūpūt. q̄ꝓpter id ꝓpositū omisi. statui tam̄ aliqua ꝓpter ueritatē litteris arabicis & aliqua grecis inscribere ut scientes & linguas scirent q̄d essent & q̄lr̄ proferri debeāt. Sed nec puto hoc satis tute scriptoribus acōmodatū. duas tamē litteras q̄ latinitati desunt sicut de ipsis uocalibus eas facimus ita uisū ē mihi illas uocales q̄do ī cōsonātes trāseunt aliqualiter inmutare. Nā. I. cū ē cōsonās scribere suadeo descēdēte a linea in hūc modū. I. V. uero similiter q̄do consonantis uoce fungitur in hunc modū d̄scribi uellē iunctis uidelicet lineis īferius ī acutū āgulū. hoc. n. ualde necessarium in hoc opere apparebit. aliqua etiā super singulas litteras de cōueniētia & distātia quas habēt dicte lingue in illis litteris ad nostras prescribā. Sciendum est q̄. a. littera q̄ prima in serie apud q̄plures gētes ordinatur quā arabes alif uocant sepissime apud eos sonat. a. interdum tantum. e. ut elkli. lelmelik. quod ē dictu corona regia & ē mellilotum sic proferunt & tamē p alif scribunt ut uides in secundo canonis Auicēne. Aliq̄do sonat. I. unde interdum dicunt ille & scribunt alla quod est deus. Aliq̄do sonat. o. uel. u. ut habetur in eodē libro usnee & & usnen & huchuem q̄ oīa scribuntur ī littera alif & ab ea īcipiunt. distingunt tamē hoc totum per certas notas. Grecum uero alfa ī nulla a nostro. a. differt potestate.

a Banatib alias akātib uel alcutub uel cutub seu cutubut. arabice spēs sunt m̄lācolie apud Aui. libro tercio capitulo decimo.

Abaꝝ exponit stephanus quod est

arabice plũbũ.albar alias abar tamẽ uocatur.

Abcella exponitur ĩ antiqs synonimis q̃ est agrimonia.

Abel ĩ secũdo canonis Aui.expõitur q̃ est fructus iuniperi.qđ nõ ẽ uerũ.nã granũ iuniperi dr̃ habharhar.hab eĩ cũ aspiratõe est fructus.hoc autẽ sine aspiratõe scribr̃ ĩ lr̃a alif.fructus uero arabice uocatur fakehe & athaniar. Preterea ĩfra scribr̃ ab.A.cap.de iuni po q̃ uocatur harhar .Est autẽ abhel sauina ut patet p serapionẽ suo capi. apud cõcordiã eius cũ.A. đficit tamẽ A.ĩ secũdo areola mẽbrorũ expulsio nis.est autẽ ĩ arabico post areolã mẽ brorũ capitis sic.mẽbra expulsionis p uocat urinã & mestrua & eicit fetum & educit sanguinẽ & cetera.opatões tamẽ iunipi & sauine cõueniunt.sed sauine fortiores sunt.

Abestus uel abesti ĩ antiqs libris reperi tur sepe.& est corruptũ grecũ p calce positũ.nã abestos grece est calx. abe stos uero est gẽma q̃dã.Plinius libro xxxvii.ubi đ gẽmis tractat.In archa die inqt mõtibus nascitur hec gẽma coloris ferrei aliq̃do ab eodem sede uocatur.

Abnelcatem arabi.est alumẽ affor ut apud Serapi.ca.đ asnen exponitur.

Abnus ara.ebanus arbor cuius lignũ ẽ ĩterius nigrũ extra uero subalbidum notum.

Abogeharã ara. scarabeus.ut in libro de doctrina arabica.

Abofessas ara.& scarabeus uocatur uel species eius ut eodem libro.

Abrioch aq̃ exponit A.q̃ est medicina persica.& sonat ĩ arabico uas aque.s. quodã genus ydrie.

Abricon.uel ut q̃dã nominãt q̃ntinos falso tamen.est id ex quo fit ypoq̃sti dos ut Dia.capi.de cisteos de quo ĩfra in ypo.

Abrungi ara.est granũ quodã laxatiuũ quo caremus cuius capitulũ ĩ Serapi one inuenies. q̃docũq̃ aliqđ nomen arabicum desinit in.g.debet pferri ĩ g eo sono quo sonare facimus.I.litte rã sequentem.nõ quo sonat.o.uel.u. seq̃tibus.& ppterea bene scripsit trãs lator A.in talibus uocabulis.i.litterã post.g.ut sonũ eius proprie exponere tur q̃uis.i.non debeat esse.ut si dicis doronigi pro doronig.& abrungi p abrung.sceitaragi pro sceitarag.

Abrotanum nõ aprotanũ ut q̃dã syno nima.greci abrotanum uocãt uel au rotonõ.V.cõsonãte pro.b.quo caret. Dia.abrotanũ quod multi eradium uocãt falso suple.nã alia herba ẽ aut gliriatomõ ẽ femina cuius fructex ẽ arbori similis cum albis foliis & mi nutis & diuisis sicut erisiõ circa ipsaꝫ florem hꝫ aurosuꝫ & ĩ estate nascens odoratuꝫ cum aliqua q̃uedine.gustuꝫ hꝫ amarissimuꝫ.Tale uero est sicleuꝫ abrotanum.Est & alterũ genus quod masculuꝫ dr̃ fructice sarmẽtosum se men habẽs minutuꝫ sicut absinthiuꝫ multũ nascitur ĩ capadocia & ĩ certis regionibus & ĩ ciuitate ripia.Pli.duo rum traditur generũ cãpestre ac mon tanũ.hoc feminã.illud marẽ ĩtelligi uolumus amaritudo absinthii ĩ utro q̃ sponte prouenit cacumine suo se p pagat & cetera ut Dia.arabes kaisũ abrotanũ uocãt.sed leuisticũ keisiꝫ & si kaisiꝫ dicis nõ refert.

Abſcīthiū greci tam̄ cū.p.lr̄a apſcithi uꝫ & ſine.c.ſcribūt.arabes uero.p.lr̄a carētes.f.ꝓ ea ponūt & aſſinthiū di cūt.uocāt & & yebeb & kauī ut ī libro de doctrīa arabica.In regali uero diſ putatōe Hali uocatur bululengeri. ſꝫ nec grecū neqꝫ arabicū eſt. Diaſco.ab ſinthiū ē notū cuius ꝓbabilius ē pōti cū & capadotium naſcens ī mōtibus. ūdꝰ nomē accepit a terra & īfra.& po ſtea aliud abſin.marinū qđ qđ erifiō uocāt tenuis fructu ac ſemine a ſupra dicto & āguſtioribus foliis.neqꝫ ſīplr̄ amaꝝ ſed odoris ſ̄guioris atqꝫ ſtomaci uexabile.& īfra ē tercia ſpecies abſin thii qđ appellatur ſādonicū ī ſādoni ca r̄giōe naſcēs apud galathaꝝ alpes ſub amaꝝ atqꝫ nō ita ſpiſſum. ſemen habet ut ſupius.ſed unā cum eo habꝫ uirtutē & ſimilē erifion & cetrra.Pli. ſunt eius plura genera.ſādōicū appel latur a ciuitate gallie.pōticum a pon to ubi pecora illo pīgueſcunt & ob id ſine felle repiuntur.neqꝫ aliud preſtā tius multū ytalico amarius.ſed m̄dul la pōtici dulcis & cetera & īfra.Eſt & abſinthiū marinuꝫ qđ qdā erifiō uo cāt āguſtius prior̄ minuſqꝫ amaꝝ ſtō īimicum.aluuꝫ mollit pellitqꝫ anima lia ītrāeoꝝ & cetera.G.uero ur̄ uelle ſcea q̄rtā eſſe abſinthii ſpēꝫ quā qdā ſādōicū putāt .liber ātiquus dꝰ ſimpli ci medicīa q̄ttuor ſunt eius ſpecies ē ſādōicum.gallicuꝫ.marinuꝫ.& pōticū a pōto regiōe dictum quod ē melius & & hoc pōticuꝫ ē id quod arabes ro manū uocāt.A.ponit opīones de ſpe ciebus eius & noīat eas a regionibus & ur̄ uelle ꝙ nabati quod ē orientale ſit ex ſpēbus ſcea & ſuſin.& cartenſe extollit ī bonitate.ꝙ autē hr̄ exiccat caput ī arabico ē aleuiat caput.ſed ip ſius ſucus facit ſodā.& ut ſcribr̄ cōfert prefocatōi ītrinſece.arabes habēt pre focatōi fungoꝝ.

Abſius expōit.A.ꝙ ē medicīa karmena & pſica.ī arabico tamē ſcribr̄ abūchal

Abs.apud Dia.ē q̄dā ſpēs caſſie lignee in capi.quod incipit caſſia fiſtula de qua infra in capi.

Abuligiſe expōit.A.ꝙ ē lactuca aſini ip ſāqꝫ deſcribit & dicit uocari ſimarē ſi cut ē ī arabico.& ſincarē & dicit ipſā hr̄e tres ſpēs.de ea q̄tuor facit caplā. unū qđ dictum ē.aliud qđ incipit la ctuca aſini.terciū qđ incipit ſimarus q̄rtū qđ ī arabico ſcribitur herfilus. hec autē planta ſecunduꝫ ſuas ſpecies uocatur a dia.āchuſas de q̄ īfra inan.

Acacalis.ſtephanus ī ſynonimis puto ī qt ſpēꝫ tarfe & tarfe ē tamariſcus.

Acacia grecū ē a kakia dicta.nā greci.c litterā nō habēt.ſimilr̄ et arabes aka kia dicunt.Dia.acacia ex fructu fit ar boris ſpinoſe q̄ maxīe ī egipto naſci tur.hic fructus uelut oliua premitur & ſucus ī ſole ſiccatur.ē igitur optīa acacia q̄ ē lenis & ſubrufa ſuauitate odor̄ ſubacida & guſtu uadle ſtiptica hec eniꝫ maxime de īmaturo furctu prēitur. Nā nigra de maturo fructu fit uel coctura & cetera. Plini.acacia fit ī egypto ſpinoſa arbor̄ alba nigra qꝫ.Itē uiridis q̄ lōge melior eſt priori bus fit & ī galatia teterrima ſpinoſio re arbore ſemē oīuꝫ lēticule.minor ta mē & ḡno & folliculo.colliḡr autūno ſucus ex folliculis aqua celeſti ꝑfuſis mox ī pilatuſis exprimitur & in ſole denſatus in paſtilos rediḡr.fit & ex

foliis minus efficax ad coria pficiēda semīe ꝑ gala utūtur.In libro uero Serapiōis ex uerbo Dia.hr̄ ꝙ fit ex spīa cuius magnitudo ē sic arborꝶ & hab3 semē sicut lupinus ī uagīs & florē album.Tādē dicit ꝙ ē arbor gūmi arabici.In ceteris cōcordat cū Pli. A.uero dicit ipsā esse sucū alcarti .Nos uero tali acacia carētes d' fructu prūellarꝶ siluestriū suco expresso & decocto ad spissitudinē facimus & īuenitur ī ea efficacia.Stephanus acaqa scripsit

Acalantia.A.uepribus assueta dicta ab acāte greco ꝙ ē spina. Quidā luxinā qdā carduellū uocāt.Plinius ut īfra.

Acalantos.g.carduellus albus.alii acātos dicūt ut īfra.

Acalife urtica.apud Dia.primo capitlō &.e.grecū.uerū cōi sermone uocatur apud eos knidi. qdā tamē corruptū igridā dicūt.dr̄ autē a knismos qd' ē pruritus.Stephāus ī synonimis acalife euagna ē drisū nō ē arabicu3.nam amure ē urtica arabice.

Acalta.Plinius ꝓxima ē uiolis cōcolori āplitudine.uicit numero folioꝶ marinā qnq3 folioꝶ nō extēdentē.eade3 odore supatur.ē eī ḡuis odoris acalta & cetera

Accamerē ē.spēs sabuci siluestris apud Pli.ut īfra ī sabuco .

Acanos.Stephanus ī synōimis & ē herba dicta efferenu3 agreste.

Acantuos īfra machātos.

Achāta grece spia.p.k.melius scribr̄ ut grecus.latini achanti dicunt.

Achanta haninq expōit Stephanus ꝙ ē spina iudayca.& ē suchaa arabice.

Achantis leuce.Dia.siue ut latini spīa alba.nascitur ī mōtibus atq3 siluestribus locis & uiridia folia habet ut cameleōta alba.sed āgustiora & albidiora & aspera & spinosa uirgā cubitis duobus lōgā ī grossitudīe mīoris digiti.Interius inanē.habēs ī sūmitate capitellū spinosū sicut echinus marinus.i.ericius & oblōgū.florē hēt purpureū ī qbus capitibus semē ē ginco simile sed rotūdū.In libro uero antiquo cardui simile s3 rotūdius et mīutius et cetera.hoc dr̄ arab.bedeguard uel ut melius bedeoard de quo infra ī be.uide capitulū Dia.qd' dictū est ī capitulo Serapi.et.A.de bedeoard et uidebis ꝙ id' dicūt.Steph.ī synōimis acāta leuci ē spina alba & ē bederade uoluit dicere bedeoard.In libro antiquo reperii ꝙ uocatur echinū.

Achantis arabica.Dia.similis ē superiori.sed acāti leuce nascitur spīosa et alba & cetera.Est ꝙ ab.A.et serapi. dr̄ suchaa de qua īfra insu.

Acantis egptia īuenitur ī pratica Alexādri ī cōfectōe collirii adtingenda leucomata puto ꝙ sit idē ꝙ achantis arabica.

Acātho chyros grece spinosus porchus ab achantā ꝙ ē spina & chyros porchus.oīa hec q̄ ab acātha ꝙ ē spina ueniūt.p.k.&.th.melius scribūtur ut supra uidisti ī achāta greco

Achantos seu achantinos Dia.ḡce melāfillos aut pederota dr̄.nascitur ī pietibus & ī locis lapidosis & humectis Eius spēs due sūt.altera spīosa ac breuis.alia tirsosa.Melāfillos dr̄ eo ꝙ folia nig̃ habeat & pinguia & ualde diuisa sic eruca lōgiora & latiora.uirgās h3 duoꝶ cubitoꝶ ī grossitudīe digiti & ī capite uirge ipsius h3 folia mīuta

ĩ qua caput ẽ ut cardus coloris iacinti fos ẽ albus & semẽ coloris mellini cũ radice mucillagiosa & rufa & lõga & cetera. & ĩfra ẽ & alia agrestis similis coliuio spiosa sʒ breuior a supradicta & cetera. Pli. ẽ urbana herba elato lo goqʒ flore. crepidies marginũ assergẽ tiũqʒ puluiorꝝ thoros uestiẽs. duo sũt genera aculeatũ & crispũ ꝙ breuiꝫ al terũ breue ꝙ aliq pedrotẽ uocãt. alii melãfillũ : Itẽ alibi post sermonẽ de yrigo. sic ĩqt acanõ erigiõ ascribãt spi nosã breuẽqʒ & latã herbã spinosisqʒ lateribusqʒ &ce. & infra. alii erigẽ fal so eadẽ putauerũt esse &ce. Repii ĩ li bro greco ystoriato herbã depictã ut hic describr̃ flor̃ albo pederos uocatã Item alius liber antiquus ystoriatus. achãtũ alii dicũt melãfillõ. alii pede rõ. nascitur ĩ locis amenis & aquosis nec nõ & petrosis. folia hʒ paulo ma iora lactuce sissa sicut eruce. uiridita te sub nig̃ caulẽ habẽs lenẽ duorꝝ cu bitorꝝ lõgũ crossũ ad digiti modũ. in supiori pte ad sũmũ capitis hʒ folia minuta sublõga ĩter q̃ nascũtur seia ĩ modũ pistaceorꝝ ex q̃bus flores subal bidi emergũt. caput illius herbe tirso simile ẽ. radices eius molles flaccide glutĩose lõge gustũ afficiũt urentes &ce. In vi. G. de simpli. mdi. achanis scibr̃.

Achantion. Plinius greci sic uocãt her bã q̃dã similẽ spĩe albe mĩoribus ta mẽ foliis multo aculeatis p extremi tates & uelud araneos altitudine ob ductos qua collecta & uestes q̃dã ban bacis similes fiũt ĩ oriẽte &ce. Ste. in synõimis sequerescome est dicta.

Achantus arbor ĩ egypto sp frõdens sic dicta qa spĩs ẽ pleñа. In quodã libro ãtiquo repii ꝙ ẽ arbor mirre. sʒ ratũ nõ habeo.

Acapnũ mel. i. sine fumo in antidoto adriano Acharnis uel haharnis g̃ce piscis dictus acema.

Acharistum. i. sine g̃tia uel sine remũe ratõe. Nã karisma g̃ce g̃ra dr̃. sic uo luit noĩari opiatã q̃dã auctor eius. eo ꝙ opatõi eius g̃tes cõdigne nõ repiã tur.

Acharõ q̃dã sic uocãt herbã anagallus Plinius ĩfra ĩ ana.

Acapos grece. i. sine fructu sic dr̃ q̃dam spẽs libanotis. & q̃dã edere ut suis lo cis patebit.

Achates lapis q̃dã circulis nigris & al bis uariatis. Alexãder ĩ cõfectõe ydro collirii.

Achauẽ apud Sera. scibr̃ uchuẽ sed ĩ lr̃a alir̃ scribr̃ achaubã ꝓprie ꝓferri dʒ. ẽ hec herba q̃ a Dia uocatur pthemon siue leuchãthemõ aut amaracũ &ce. ut ĩfra ĩptemõ ĩ uirtutibus concordat cũ. A. illo capitulo & cũ Sera. capitlõ de achaue ex sermone Dia. Itẽ Auic. ĩ descriptõe tercia trocisco rꝝ ãdaracõ ĩgrediẽtiũ ĩ tiriaca magna. amaracũ ĩqt. i. alacoen alba. Itẽ Dia. ĩ quadam prepatõe adipis ponit amaracũ. Et ĩ libro Serapi. de simplici mdicĩa eod̃ loco ex uerbo Dia. hr̃ achauẽ. Cũ q̃re rẽ diligẽter de esse huius plante arbi tratus suʒ ex descriptõe eius ipsã esse quaʒ matricariã dicimus cuius flos si milis ẽ flori. camomile. & ob id q̃rẽs a q̃dã saracena de alef ostensa matri caria q̃lr̃ uocartur respõdit uchuẽ. & iterꝝ q̃rens a q̃daʒ alia alterius regio nis respõdit cahauẽ aliquãdo achauẽ

aliq̄do alachuē ut ĩvi.G.de simplici bus medicis ubi alachoen scribr̄.& in aliis ĩuenitur ĩ diuersis locis ꝫ idē est Cōstātinus uero dicit ipsā esse cōtulā forte ꝑꝑ similitudinē floris.ꝫ falsū ē Nā cotula uocatur bihar ut ĩfra patebit.porro quomō cotula hꝫ folia similia foliis coriādri ut.D.dicit hr̄e hāc herbā tā ĩ antiqua traūslatōe de ꝑte mon q̄ ĩ Sera.de ach auē.& coriādrū hēt folia similia folis capillis ueneris ut.D.capi.de capillis ꝙ adiātū uocāt ut ĩfra ĩ adi.& ob hoc capillus uener̄ uocatur apud arabes coriandrū purei lege amaracū ĩfra cū hoc capitlō.Itē ĩ indya arabico libro prĩo senchaet amaracinū.ē dehen alachauē.i.oleuꝫ de achauē &ce.Itē idē ĩ libro tercio barthemō.b.ponēs ꝑ.p.lr̄a qua carēt arabes.sūt iqt q uocāt eā amaracū & ipsa ē alachauē.Ste.ĩ svnonimis ꝑte mō ē acuauū.& alibi ꝑ acauē scribit.

Acedula.hoc nomē multis herbis attributū ē ĩ diuersis regiōĩbus.nā acetosa sic uocatur.Et aliā sic uocari uidi.& illa q̄ aleluya dr̄.& Macer spuiuā sic noīauit.Tandē oīs herba acetosi saporis & sic uocari pōt.ꝫ ꝓprie de acetosa dici reor dequa ĩfra.

Acedonicū uel acidū acetosū.Alexan. capitulo de polipo.

Acelea uel acilia.ē psilotrū secūdꝫ.D.ut ĩfra ĩimmospōe.

Acerina.piscis q̄ & orphos dr̄ ut Alexāder de dolore oculoꝝ ex humoribus calidis.

Acer arbor glādifera cuius genera Pli. plurĩa dicit esse.Est iqt ꝙ precipui cādoris uocatur gallicū.alterum crispo maculaꝝ discursu ad similitudinem caude pauōis crassiuēiuꝫ uocatur.ḡci situ discernūt cāpestri eiꝫ cādidū est. nec crispū ꝙ alinō uocant. montanū uero ꝙ crispius duriusq;. terciū uero zigiā rubēte scissili ligno cortice liuido & scrabro.hoc aliq generr̄ esse malūt ꝓprii.& latini carpinū appellant pulcherrimū uero ē bruscū multoq; excellētius.

Aceris palea uel purgamentū maxime milii.

Acesion alias acesim uocabāt qdā spēꝫ crisocolle ĩfra ĩ crisocolla.

Acerabulū nomē ē mēsure q̄rtaꝫ partē emĩe cōtinētis.& ē secūdꝫ Ysidoꝝ xii .ꝫ.adpendēs.acietabulum aliq̄do scriptū ĩuenitur.antiq qdaꝫ exposuerūt q̄tum testa oui cape pōt ē acetabuli mensura.

Acetosa apud.A.idē ē ꝙ lapatiū apud D.ꝙ pꝫ si legantur utriusq; capitula. & p Sera.capitulo de acetosa.uerum hoc nomē acetosa ꝓprie conuenit illi spēi agresti q̄ acetosi est saporis q̄ nō ur̄ fuisse cognita ab.A.cū dicit & nō ē ĩ siluestri sicut dicūt acetositas q̄i dicat quaꝫ nō noui.D.q̄ttuor dicit eius spēs ut ĩfra ĩ lapatio.

Achilea liber antiquus de simplici medicĩa.ē mile foliū qdꝫ greci mirofylō uocāt.sic dicta eo ꝙ Achilles ipsā ĩuēisse dr̄ & ea telefō sanasse &ce.P.uero eadꝫ dic & ultra hoc.hāc iqt aliq panacē eradeā uocāt.alii sidētē.ꝫ falso.hāc apud nos mille foliū uocāt . cubitali scapo ramosā minutioribus foliis q̄ feniculi uestitā ab imo.aliq uerā achileā esse scapo ceruleo pedali sine ramis ex oī ꝑte singulis foliis elegāter uestitā.alii quadrato caule capitibus

marubii folio quercus &ce.

Acinus.D. herba cuꝫ foliis & semīe mi nutis quā multi in corona cōponūt.si milis ē ozimo ſꝫ a ſupiore & odorata quā multi ī ortis ſemināt.

Acinū uue ḡnū.ſiue botrus ipē totꝰ uel īterius eiꝰ ḡnū ꝙ ē ſemē ꝙ gigāta ḡce dr̄. acinatium uero ab acinis ipm̄ dr̄ reſiduū racemoꝝ expreſſo muſto ꝙ & uinatia dr̄.

Acitabulū ſi repiatur idē eſt ꝙ acetabu lus de quo ſupra.

Achiron.ḡce palea.

Aclas ḡce piraſtrū pirū ſiluaticū liber de doctrina greca.

Aclis ḡce ulcus ꝙdā oculi ut īfra īulcus.

Achoneutos ḡce indigeſtus cibus liber de doctrina greca.

Aconilithos grece cos.ſ.lapis ī quo acui tur ferrum.

Aconis patromos. Ste.raſura eris ſcale eline.

Achonitū.ḡ.plāta q̄ ab Auic.dr̄ ſtrāgu lator.cuius due ſūt ſpēs.una uocatur ſtrāgulator adib.i.lupi quā.D. uocat licoctherō.nā licos.ḡ.lupus. alia ſtrā gulator leopardi q̄ uocatur a.D.eliſo nō.& a Pli.theliſōno. & Iohanes ſe rapionis caplō de mitridato circa prī cipiū dicit ꝙ achonitū ē ſtrangulator adib.D.achoniti duo ſūt genera.eius unū ē qđ uocatur licocteron.naſcitur multū ī ytalia ī mōtibus iuſtinis.ua rio colore ab altera folia ſimilia pla tano habet ſed plus diuiſa mīora & nigriora.aſtā habet didimo ſimilē & leuē ī altitudine cubiti unius āt plus ſemē eius in foliculis oblongis.radix eius ē ſicut aſcarida nigra &ce.& īfra alterū genus ē ꝙ pardaliantes aut co matus.aut mioptonō aut eliſonō dr̄ folia habens tria aut q̄ttuor ſimilia ciclamīs aut cucumeris ſed minora & aſpera.aſta duaꝝ palmaꝝ ē longa radix ē ſimilis caude ſcorpiōis līpida ſicut alaubaſtros &ce.Pli.folia habet ciclamīs nō plura quattuor a radice leuiter hirſuta. radicē modicā cama ro ſimilē marīo.Quare qdā camarō appellauere.alii teliforō. arida radix īcuruatur paulū ſcorpionū mō caude q̄re & ſcorpiō aliq appellauer̄ . nec defuer̄t q mioctonō appellare malēt qm̄ ꝑcul ex lōgico odore mures necat naſcitur ī locis nudis quos aconas uo cant.& ideo aconitū dixere aliq &ce Et alibi carnes acconito tacte guſta te pātheras necāt. ideo pardaliantes appellauere qdā &ce. Ste.ī ſynōimis acconiton pardaliātes exponit ꝑ ara bicū canaceluemus.& ē dictu ſtrāgu lator leopardi.

Acopum grece ſic dr̄ medicamē dolorē placans ab.a.ꝙ ē ſine & copos ꝙ ē la bor quaſi ſine labore faciens.

Acora.Alexāder ē paſſio ī cute capitis facta pua foramīa habens ex quibus hūor quē ḡ ycor uocāt fluit.unde & ipā paſſio acora dr̄ &ce.Caſſius felix tineas capitis q̄s ḡ acoras uocāt &ce. Paulus acor̄ ſubtilibus ualde forami nibus cutē pforās ꝑ q̄ ſanies regredr̄ gluctīoſa.ſimilis uero ei paſſio ē ſecū dū formā quā uocāt kiriō &ce infra ī ſciron

Acorus.D.i.herba uenerea uel affrodi ſia uel pipapiū.folia habꝫ yri ſimilia lata oblonga & exalbida & in ſūma tenſa uel rigida & acuta q̄i gladiolus florē auroſū radices diſſimiles obtor

tas & nõ rectas & gẽiculatas nodosas morsu uiscidas.odore uero aliqtenus suaui.semẽ uero hab; plenũ & spissũ nigrũ & ĩtegrũ & ipsũ odoris suauis &ce. Pli.sup hoc addit ꝙ sp ĩ aquosis nascitur.&ce.uocatur ab aliqbus gelia & ab aliis gladiolus palustris.arabes huegi uocãt.

Acrasia.g.ĩtẽpantia cõplexionis corpis Cassius felix.

Acreta ẽ clausura uulue mulieris aliqñ sibi cõnata.aliqñ accidẽtalis.Theodorus priscianus capitulo de eadẽ egritudine.

Acrides Stephanus uirada.

Acrifagia.g.acuta cibaria Alex.capitlõ de cura lapidis uesice.

Acrimia.g.acuitas. Alex.capitulo de tinitu auriũ.fit & inquit de multa acrimia sensibilitatis.i.acuitate sensus.

Acris sapor multotiẽs ꝓ acuto ĩuenitur apud.D.& aliis libris de greco trãslatis.unde acrumina infra.

Acrocordĩes sũt uerucaꝝ spẽs ut Oribasius.Itẽ Cassius felix secũdũ gcos tres drãs ueruce põit. acrocordĩes q̃ fũdate sũt ĩmobiles & sine dolore.alie uero mobiles radices debiles paꝝ radice adherẽtes infãtibus sepe nascũtur. aliqñ sua spõte cadũt q̃ cũ digito fuerint presse dolorẽ faciũt similẽ morsibus formicaꝝ.unde greci mirmiceas dicũt.sũt & alie aspere & crispule ĩ similitudĩe sumitatũ thimi.ũde a grecis timeas appellantur &ce. Grecus akrocordĩes scribit.Cornelius sũt q̃dã uerucis similia quoꝝ diuersa sunt nomina ut uitia sũt acrocordona uocãt ubi sub cute coit aliqd durius & interdũ paulũ aspius coloris eiusdẽ. Infra tenue ad cutẽ latius idq; modicũ ẽ ꝙ raro fabe magnitudinẽ exedit.uix tñ unũ eodẽ tpe nascĩ ꝫ plura maxĩe q̃ ĩ pueris.eaq; nõ nũq̃ subito desinũt.nõ nũq̃ mediocrẽ ĩflationẽ exitãt sub q̃ & ĩ pus cõuertũtur archimõ &ce. Infra inthymon & uerucis.

Acros.i.acredo Alexã.capitulo de tussi. qñ autẽ de subito &ce.

Acrumina dicũtur acuta ut sepe allea & similia.

Acsin spẽs uolubilis ut apud Sera capi. de lebleb ex uerbo Diascoridis.

Actea Pli.ẽ herba graui folioꝝ odore. caulibus aspis gẽiculatis semĩe nigro ut edere bacis mollibus.nascitur opacis & aspis & aquosis locis &ce.

Actis grece sãbucus. kameactis ebulus. quasi insima seu hũilis actis.a kame ꝙ ẽ ĩfimũ.q autem dicit ebulus ẽ actis sambucus ẽ kame actis.nõ uidit Dia. cõtrariũ dicẽtẽ ĩfra ĩ sambucis.

Acti Stephanus ĩ synonimis chaphariaꝝ & ẽ portulaca agrestis.

Acupalea apud.D.& alicubi sacupalea ẽ cinosbatus.i.rubus canis de quo ĩfra s.ci.

Acusticus neruus.i.audibilis.

Acusticus porus.i.foramẽ auris ut Paulus capitulo de egritudinibus auriũ

Acus acer purgamẽtũ furmẽti .Pli.acus ĩqt uocatur cũ pse pisatur spica tãtũ aurificũ ad usus.si ĩ area uero teritur cũ stipula palea maiore terraꝝ parte pabulã equoꝝ milii & panici & sisime adpludã uocãt &ce.

Adamas lapis durissimus inter preciosas gẽmas cõputatus sex ãgulos hñs ferruginei coloris ꝙ multi mentiti sũt nõ posse frangi nisi cum yrcino

sanguīe aut plūbo ꝙ aurifabri experti negāt. aliqñdo adamas magnes uocāt.

Adana elfaria īuenitur ī pratica Alyabas ꝓuohen alfar & ē auricula muris

Adharcis uel adharce qdā exposuerūt esse carnē marinā. ſʒ. D. nascitur īqt ī galatia sicut spōgia sup terrā locis saxosis & aquosis canetis se applicās & feno. Est autē spuma spēs spōgie &ce color eī illius similis lapidi asiani uel flori alcionii. est uero molis & inanis ab intus. nascitur ī stangnis. Iohanes Serapionis capitulo de morsu & punctura uenenosoꝝ alladurochi & est spūa q̄ gñatur ī circuitu cāne ī mari &ce. Pli. adharcha nascitur circa arūdines tenues ex spuma aque dulcis & marine ubi se miscent &ce. Ste. ī synonimis adharscis uel adarchion. & est spuma q̄ circa cānas adunatur. ē autē medicīa fortis absterſióis cuius nature satis uidetur appropīqre caro marina q̄uis sit aliud ab ea.

Adanar ē radix arthanite ita hr̄ ī secūdo pratice halyabas.

Adheher arabice sqnantum.

Adhechaꝝ & adēchari repitur sepe in regali dispóe ali. & ē ipsū sqnātū.

Adene gͤce sūt carnes glādulose ut sunt q̄ ꝓpe guttur & mamille & testiculi &ce & huius. G. libro de alimentis.

Adeps antali ī regali dispóe ē pulpa coloqntide.

Adescatio aliqñ apud Alexādrū ꝓ dieta siue ꝓ cibatione repiuntur.

Adiantum. D. adiātū siue gallitricō uel politricon folia hʒ coriādro similia scissa ī sumitate. habʒ ramos subtiles duos lōgitudine unius palmi nigros & nō hʒ stipitē neqꝫ florē neqꝫ semen ac radicē īutilē. nascitur ī locis ūbrosis & ī pietibus speluncaꝝ humidaruʒ & iuxta aquas. cōgregatas & iuxta cursus fōtiū &ce. ut apud. A. capitu de capillo ue. & apud Sera. ipsa ē capillus ueneris. sic nāqꝫ repii uocari apud āntiquos capi. uene. Et oīa hec noīa que ī tricon desinūt capillū sonāt. nā trix gͤce capillus & trica capilli. Pli xxii. libro gallitricō alii politricō utrunqꝫ ad effectū. tingit eī capillos & multiplicat casūqꝫ eoꝝ ꝓhibet. duo eius sūt genera. candidius & nigrū breuiusqꝫ maius uero aliqd tricomanes uocant utriqꝫ ramulo nigro colore nitentes ūbrosas petras pietūqꝫ aspgēs fontes & saxa manātia sequūtur &ce. ut Di. &ut. A. de capillo ueneris. & ꝙ pugnātes gallos & pdices se comedentes facit. Corneli. celsus herdā trixa ī pleuresi laudat quā puto hanc esse. A. uocat ipsā herbā bersequiscen & coriandrū putei ob similitudinē folioꝝ. Alexāder capitulo de casu capilloꝝ circa finē melius īqt. Est autē si politricon admisceas quā aliq adiātū uocāt &ce polis gͤce ē plrītas & trica capilli. Itē galli gͤce ē uenereus effemīatus. Moderni uero distingūt diuersas herbas p hec noīa. s. aliā accipiūt p capillū ueneris. aliā p politricū. aliā p adiantū. aliā p gallitricū. q̄uis tres prime species ꝓxime uirtutis sunt.

Adib arabice ē lupus uel spēslupi. ꝙ sit lupus ur̄ p hoc qđ scriptū ē supra ī acconito ex concordia. Di. &. A. ꝙ sit diuersū ur̄ p Auic. capitlō de cane rabioso. Nā postq̄ narrauit dispositōes canis rabiosi ait. & adib deterior est eo & supra ꝙ ex lupis ē ī quātitate

eius ĩ libro de doctrĩa arabica ĩuenio lupũ hiis uocari nomĩbus.ſcb.aha & chub & dhib.& cetera.

Adibic & dabic.A.in capitulo de cura ſcrofularum uiſcus quercinũ eſt.

Adhil uel adhael ĩ pratica habẽ meſue cõmẽdatur ualere uiſui. neſcio an ſit ꝙ ĩ Sera.de ſimplici medicĩa uocatur athel q̃ ẽ arbor ſimilis tamariſci que uiſui & laudatur.

Adilios expõit Ste.ꝙ ẽ ſpẽs.ſãguĩs dra. & ẽ grecũ.

Adipſa apud.D.uocatur liqricia capitulo de glicoriza.& ẽ eius expoſitio nõ ſitiens.ab a ꝙ eſt ſine & dipſa ſitis.eo forte ꝙ ualet ſiti.

Ador.genus ẽ farris. ĩde adoreus panis qui ex eo fit.

Adrianũ ẽ opiata ab auctore dicta ĩ antidotario uniuerſali.

Adrion.ĩuenio ꝙ ẽ ſqnãtũ. aliqui uero expoſuerũt ꝙ ẽ affodillus.ſed nõ ẽ ratũ.de hoc ĩſra ĩ aladriõ.Ste.uero ĩ ſynonimis.irigerõ ẽ adriõ.põt autẽ eſſe ꝙ erigerõ & irigerõ ſũt idẽ.eo ꝙ q̃uis greci ita litterã cũ ſono de.i.pferant. latini tñ ſp ſono de.e.pferũt. Ste.forte imitatus ẽ gcũ ĩ platõe de erigerõ q̃ ĩfra uidebis ꝙ ẽ cardus benedictus.

Adris gce aſp ut ĩ libro de doctrĩa gca

Adrimia.A.de hac medicĩa facit ppriũ capitulũ.qd ſit ignoro.uꝛ tñ cõuenire ĩ aliqbus uirtutibus cũ ciclamĩe. Naꝫ adducit.D.ĩ teſtĩoniũ ĩ ea dicẽs Itẽ Dia.cũ mulier tangit mõtanũ & ſibi ſuppõit illico abortũ facit. Et Di. de ciclamĩe ĩquit.dꝛ ꝙ ſi ſup radices eius mulier pregnãs trãſierit abortuꝫ facit ĩtelligo parere.de ciclamine & arthanita ĩfra dicetur.

Adrimulon ſic deſcribꝛ ĩ ſecũdo Auicẽ. ſed ĩ arabico ſcribꝛ.androſarõ ĩqt eſt medicĩa q̃ uocatur bipẽnis &ce.liber de medicĩa ãtiq̃ hediſcarõ ꝙ appellatur elicinus ex utraqꝫ pte acutũ.huius fructicis ſemẽ colorẽ rubeũ hꝫ q̃admodũ bipẽnis q̃ gce pellatiã uocãt &ce. neqꝫ cũ hoc noui quid ſit.

Aedyonela expõit gcus Ste.p arabicuꝫ cadite leiel utrũqꝫ ignoro.

Aethiopis Ste.ẽ ſpẽs buſani & cinami abepythopia.

Aemacameleatos Ste.ſanguis ecii uocatur anil.

Aeſida grece laricis ſpẽs q̃ femĩa dꝛ ut ĩfra ĩ larix.Plinius.

Aezops ſecũdũ Pli.ẽ ſpẽs arborum glãdiferarum ĩfra ĩ panos.

Afacatẽ Pli.ẽ plãta admodũ tenuia folia habẽs & puſilla.altior lẽticula eſt ſiliquas maiores fert ĩ qbus tria aut q̃tterna ſeĩa ſũt nigriora & madidiora &ce.

Afaſo expõit Ste.ĩ ſynõimis ꝙ ẽ aſarum.

Afimerios dicit grecus.nos ãfimerinus exponitur cotidiauus.

Afie thaſia gce.mel marinũ ut ĩ libro de doctrĩa greca.

Affidegi ĩfra ĩ ceruſa & ĩ eſpidagũ & ĩ affidegi.

Afiratos & azimos grece ĩfermentatus azimus.

Afodillus q & albutiũ dꝛ.uulgariter dꝛ a qbuſdã porago ob ſimilitudinẽ foliorum.Quidã centũ capita uocauerũt.ſꝫ alia plãta ẽ ut ĩfra ince.Plinius Theofraſtus & Pittagoras. alitericõ uocauere.radicẽ uero ſphodiliõ.Homerus mẽtionẽ facit.radix eius napis modicis ſimilis ẽ neqꝫ alia nũeroſior octua

ginta simul aceruatis sepe bulbis. cau lis eius cubitalis & sepe duorum cubitorum foliis porri siluestris similis antericon uocant. radicē uero bulbo sphodrilon &ce. Di. herba ē oībus nota. folia h3 sicut porrū uirgā lenē quā multi albutiū dicūt supra quā uirgā semē h3 nigrū qđ semē ātericō dicūt. radices hēt oblongas & rotūdas balano similes.

Afforismus ĝce est sermo ī cuius pauca serie uirtus ē magna ut. G. ī cōmēto qrti rĝīs acutorum sup illo uerbo. acutas autē pasiōes flobothomabis. ubi iqt hic sermo dignus est ypocrate. admiror aūt qre nō scripsit eū ī afforismis ī pauca eī serie uirtus ē maĝ q̄admō3 ī afforismis.

Afroton grece spumeus.

Afros grece spuma.

Afrodisia etas pubes a uenere dicta q̄ afrodita dr̄ inde subscripta. afrodisia & dr̄ ut. D. acorus herba uenerea. uel affroditia.

Afrodisia & dr̄ q̄dā spēs satirionis q̄ & testiculus canis dr̄ apud. D.

Affronitum grece ē spuma nitri qđ arabice dr̄ baurach.

Afron Paulus capitulo de cura aurium billoborum affron &ce.

Affrosellinū ĝce apud. D. ē id qđ apud A. dr̄ lapis lūe. ut ex āborum concordia a3. D. ī egipto tātūmō īuenitur q̄ ita creatur. Ros celestis ad lune claritatē positus ī spē3 lapidis q̄ specularē3 uocamus coagulatus cōstrīgr̄ &ce. hec eī fit similis gipso līpido qđ specularis lapis dr̄.

Aful uel apphul grece in libro simili almansori capitulo de dysuria. ubi hēt aful almāsor h3 iuniperū.

Agalugim expōit. A. q̄ ē lignū īdū. aut arabicū. deīde dīc idē q̄ de ligno aloe scribr̄ a Sera. auctoritate. D. Repitur nāq3 illud capitulū ī libro. D. ignorās qd esset & scripsit suo libro. scripsitq3 & aliud capitulū de ligno aloe qđ īcipit xiloaloes. Serapiō uero qd ess3 sciuit expōitq3 q̄ erat lignū aloes. Ste. ī synōimis agalosia ē xiloaloes ab īdia ueniēs. Itē alhany agalugi ē de spēbꝫ ligni aloes. In antiqua tn̄ translatōne D. aloa scriptū īuenitur.

Agapis lapis ē in esdra antidoto recipr̄ de quo apud D. capitulū īuēitur s3 nō credo esse đ suo. hūc putauit nicolaus cōpositor antidotarii pui esse lapide3 iudaicum.

Agaricus ē de genere fungorum nascēs in arboribus uetustis. apud D. est similis radici silfii & distingr̄ ab eo masculus & femīa. Nā femīa ē densior & tunicosa masculus leuior albidior & continue substātie & melior. Plinius galliarum maxīe arbores glādifere agaricu3 ferūt. Est autē fūgus candidus odoratus ātidotis efficax. īsimis arboribus nascitur & nocte relucēs. Signū hoc ē q̄ ī tñbris đcerpitur &ce. arabes garicō dicūt a nobis hn̄t multūq3 diligūt.

Agasti ī ātidotario uniuersali cōfectōe dicta xinon. sūt cancri marini.

Agiologia grece ī pratica Pauli est modus cyrugie q adibetur ī epysforis oculorum īfra ī argiologia.

Ageratō D. fructex ē sarm̄tosa duobus palmis lōga similis origano. capitelū hēt supra ī quo ē flos aureus s3 paulo minor ī colore cuius pro colore noīe est dicta

Ageratos Paulus ĩ capitulo de uulua est medicĩa q̃ h3 uuluã restrĩgere & uř lapis uel simile lapidi. Ste.ĩ. synõimis exposuit p arabicũ helfa q̇ ignoro. quidã grecus dixit uermicularẽ esse.

Agiros grece ut exponitur apud.D.est spẽs populi arboris q̃ ab.A.dř haurũ arabi.haur.& q̇.D.dĩx agiros.A.dĩx achirosa.s3 de his ĩfra plenius ĩ haur Ste.aegiros ieu3 ẽ romi cuius error infra patebit.

Agma grece fractor.

Agnotocũ ĩ pratica simili almãsori de gco trãslata.est agnus castus maxĩe semẽ ut ex ãboꝝ cõcordia manifestũ ẽ.

Agnus castus arbustũ similia salicibus folia hñs.D.agnus siue aligos. agnus dř pp castitatẽ greco noĩe &ce.Cũ dř agnus castus nõ ẽ nisi expõ greci uocabuli.nã greci castũ agnos dicũt.sic dř pp uirtutẽ quã hẽt ad libidinẽ arcendã.D.agnus aligo dř pp suauitatẽ.& ẽ fructex arboris.nascitur circa fluĩa uel ĩ cãpis aquosis longas nutriẽs uirgas q̃ difficilĩe frãgũtur.folia oliuis maiora atq3 molliora h3.eius species sũt due.altera ẽ cu3 flore purpureo.& altera cũ alba.semẽ quoq3 hñs tanq̃ piper &ce.Pli.ẽ uitex nõ multũ a salice distãs folioꝝ aspectu.nisi q̇ odore gtuius est.Sed gci licon uocãt.Alii sangion.duo eius sũt gña maior ĩ arborẽ salicis modo assurgit.minor ramosa foliis cãdidioribus lanugĩosis. prima florẽ mittit cũ purpureo cãdorẽ hñtẽ q̃ cãdida uocatur.nigraq3 tãtũ purpureũ.nascitur ĩ palustribus cãpis &ce.q̃ de agno ab aliis scribũtur ĩfra ĩ uitex ex Pli. Quod autẽ apud Di.hř q̇.3.i. ex seĩe bibita uenerẽ stimulat falsus textus ẽ ut a3 p Sera.ex uerbo.D.ubi hř debilitat uirtutẽ spmatis.similiter & ĩ prĩcipio capituli dicit.agnus ĩqt dř pp castitatẽ greco noĩe.si qdẽ sub tracta ueneris potẽtia uenereã tollit. Id & semẽ eiꝫ potui datũ opatur &ce

Agrifoliũ.D.arbor ẽ ingens uel fortis. eius semẽ ẽ simile piperi dulcis sapoř stõ aptũ ad edendum &ce. hec arbor apud.A.& Sera.uocatur sadar. & fructus eius dř nabach.ẽ arbor spinosa folia rotũda & lata hñs.& sũt ei due spẽs ut apud Serapionem.

Agrifoliũ uero apud nos ẽ arbor parua cuius folia sũt margĩbus spĩs circũarmata dura.

Agrilea grece agrestis oliua.i.siluestris ut apud dia.ꝓprio capitulo ut grecus dicit agrilea dia. agrielea quã multi cathym dicũt.alii oliuã ethiopicã.latini oleastrũ.

Agrifoliũ q̇ dia.sic uocat ẽ lotos arbos cuius fructus comeditur.& uocatur a multis faba greca.arabes uero ĩ hoc errauẽt q putauẽt esse sadar & eius fructũ nabach. nõ enĩ cõuenit sermo eius cũ sermõe sadar uel nabach.q̇uis Sera.ĩ eod capitulo de ãbobus loqtur nõ q̇ arabes oĩo ignorẽt hãc arborẽ quã nescen uocãt.Sed hoc capitulum dia.nõ ĩtellexit Sera.neq3.A. Et hec ẽ rectificatõ huius capituli.

Agripa unguentũ quodã ab inuentore nominatum.

Agripnie Theodorꝫ prisciãus caplõ de calculo expõit uigilias. s3 gcus agripnie dicit & agripnia uigilia cura pse uerãtia cũ solicitudine.

Agripniacoma apud Paulũ capitlõ de frenesi est apostema cerebri cõpositũ

ex colera & flãte dr̃ sic ab accĩte.i.uigilantia sõnolenta.hab; nãq; composita accñtia ex frenesi & litargia.

Agrusichi.radix ponitur in quoda; emplastro ad emigraneã a Paulo q̄ dicit se habuisse a q̃dam uetula q̄ etiã scribit. A. in eodem casu & est cucumer agrestis.

Agriochyros grece est aper uerrus porcus siluestris.

Agrostis grece expoĩtur apud Dya.q̄ est gramẽ.de quo duo fãc capitula.unum de cõi & noto q̄ sic incipit. f. agrostis aliud q̄ ĩcipit calamus agrostis. qd̄cũ q̄ in egypto nascitur est mortiferum oĩbus aĩalibus. Dya. agrostis siue gramen. uirgas h; nodosas & spãsas sup terram sup quas uirgas folia acuta & lata & dura sunt sicut cãne minoris. radix est illi nodosa & dulcis q̃ boues & alia aĩalia pascuntur &ce.

Ayl arabice.ceruus ue℞ barbari uocant bacar aluhase.

Ayzon grece sẽpuiuẽs. Na; ai semper zõuiuens.sempuiua duas habet spẽs. Dya.ayzõ inqt maius dr̃ q̄ oĩ tẽpore folia uiridia habet.dr̃ & buthalmon aut zothalmõ aut ambrosia suple flõ Nam hee alie herbe sunt.astas hab; maiores cubito ĩ grossitudine pollicis uirides & pinguiores diuisa sicut caritrias titimalos folia habet pinguiora sicut polex lingue siliã. Insana folia spansa habet sup terram.supiora strictiora sunt & spissa sicut oculus picta. Nascuntur in montibus & locis montuosis & testosis. multi ĩ tegulato tecto seĩant eam &cetera. Maiorẽ describit que ĩ tectis abũdat & est nota.alia est mĩor que uermicularis dr̃. Plinius. ayzon duo sunt genera.maius in fictilibus uasculis seritur. q̄ aliqui butalmon.alii zootholmõ.& ẽ dictu uiuẽs oculus. alii strigethon.alii spegeton qm̃ fere semp nascitur. Sunt q & ãbrosiam potius uocant & qui amarinon. alii sedu; maius aut oculum.aut digitollum. alteri minusculu; q̄ eritellis uocant.alii trichellis.qa ter floret.alii eristelles.aliq ysestis.alii sedu;. Et qa ayzon utrumq; uiret semp. aliq semp uiuum uocant & ce. Macer uero semp uiuam acedulam uocat. Si aicon aliquãdo repiatur corruptum est.

Akris grece locusta piscis.

Al & el.articulus apud arabes significat id q̄ apud nos uulgariter addimus preponẽdo noĩbus lo.la.li.uñ plerũq; repiũtur noĩa arabica sine illud al & eadẽ alibi cum al.& idẽ sunt ut kitrã & alkitran.cali.& alcalli.si igitur queratur d' aliquo uoca.arabico incipiẽte ab al.& non repiatur. abiciatur al.& residuũ queratur in loco suo.

Alahabar. arabice est plumbũ ut apud A. ca.de alaunoch.s; ĩ arabico alabar scribitur. Stephãus uero aba℞ scripsit

Alhahase Iohẽs Serapi. ca.de retẽtõne mẽstruo℞. est inquit alfeorua.sed de hasce infra in ha.

Alhascech ara.tribulus ut ĩfra in ha.

Alhasce ara.thymus ut ĩfra ĩ ha.

Alartir ara: Iohẽs Sera. ca.de ydropisi tenet q̄ est aufa. Et putauit qdam ex ꝓprietate eius q̄ sit ebulus.alchartir uero dĩc. A. q̄ ex suco eius fit acatia. nõ est ergo idẽ cũ hoc.

Alabastrum spẽs marmoris limpidum lumini puium.

Alabaelsafer uel alabaelsafa. in secũdo

practice haliabas .exponitur quod ē dictamus.sed nec grecū nec arbicū ē.
Alabuch.A. dicit qđ est asadar. & est arbor nabath & uī ꝙ nesciuerit qd es ſʒ ꝑmittit se dictuꝝ đ ipso in ca. lre lem et nō repitur
Alac Stephanus ꝑhaulech ꝙ est gluctē scripsit et alicubi alacū
Alakion ara. ī qnto canōis ī cōfectōne anacardi sic scriptū est.superioris ala driō &ce. & est squinātuꝫ ut dicebat iudeus q̄uis uocetur alio noīe.& hoc & affirmatur ex cōcordia eiusdē cōfec tōnis ī ātidotario Theodori prisciāi. Nā ubi.A.habꝫ supioris aladriō.ipm̄ hꝫ sqnātū .repi tn̄ in synōimis regalis dispōnis ꝙ adrion est afodillus. sed n̄ est ratū.Itē q̄re supra ī adrion.
Aladurochi Iohēs Sera. ca. de pūctura uenenosoꝝ.est inqt adarchi ē adarcis de quo supra.
Alhabach in quīto canōis ī cōfectōe de iacīto est lapis corneolus ut pꝫ p Sera. suo ca.
Alā expoītur a qbusdā enula & uī.
Alapsa aliqn̄ ꝑ galla īuenitur.
Alapis igitur assungia porcia. secūdum Dya.ca.de agrielea.
Alas grece sal.
Alaseken ara.est kameleōta.A.in ca.de bederdard dīc est spina alba.& ē silīs alhaseken. Dya.uero est silīs kamele onte in ceteris cōcordāt.
Alaunoch expoītuꝫ ē ī secūdo canōis ꝙ est plumbū.silīter & alahabar.
Alaulaich.est rubus Iohēs Sera.ī ca.de splene.
Alausegi Iohēs Sera.ī ca.de fluxu men struoꝝ.dr̄ iqt arabice alaulaich &ce. Sʒ secūdū ueritatē alaulaich est rubus ut supra.hausigi uero ē rānus.
Alhaum uel alhātim in secūdo canōis ca.de calamēto & uoluit dicere ꝙ est pulegiū ut ī Sera. Sʒ utrūqꝫ est grecuꝫ corruptū.
Albaras ara. ē morphea mala incurabi lis uel quasi.
Albela in secūdo canōis.A. ca. prīo de gallia.nā duo facit ca.de ipā ut infra patebit est spēs dactiloꝝ q̄ in ca. de busurū uocat bauluꝫ.
Albeladchor ara.Iohēs Sera.ī septīo.c. de dya. anacardiō.secundū descriptōꝫ Pauli est anacardus.
Albayad ara.est dictu albū
Albicidiō secūdū Dya.uocatur secunda spēs anchuse.A.uero sic uolēs dicere protulit abugulisse.
Alblage ī secūdo.est īqt in media ma rina silīs alcot.& cot quidē ē silīs an dachoche secundū ipsū de quo facit ca.infra putauit qdā ꝙ albage sit cre tanus marinus & forsā nō male.
Albotī sic corrupte ꝑferūt latini putā tes ꝙ.M.finale dcōnis sit.i. &.n.lrē. boti uero arabice est terrabītus & sic describitur ī arabico cuius fructus est granū uiride. & in illo ca.de ipō loq tur. Et gūi eius est terbētina q̄ sepe noīat glutinū albotim.aliqn̄ uero rep itur alimbat qđ idē est.sed corrupte scriptū.
Albutiū ē affodillus cassius felix & hoc & pꝫ p descriptōneꝫ eius.& hoc & pꝫ p descriptōneꝫ ī eplā.G.ad paternia nū.ueꝝ sed dya.uirga affodilli uoca tur albutiū.& ē potius latinū.
Albuse ara. Iohēs Sera.ī septīo ī cōfec tione alibfalidus & ē alkegi. ē īquit auellana assata.

Alcabi. i. calcaneũ & hoc appȝ per. A. prĭo canõis fen q̃rta ca. đ flobotomia.

Alcabat. Step. ſcripſit ꝓ tribentina.

Alcadat dicit abumarã uocari ara. priuationẽ ſenſus & motus.

Alchael. uel alchalel ara. eſt qñ quis incipiẽs loq ĩpeditur ĩ locutõe & ĩ conamine ĩcipiẽdi talis ĩthyopica uocatur ĩctuãs ĩ ſermone ca. ꝓprio đ eo uitio.

Alchay. aben Meſue ca. de epithymo plãte inquit q̃bus ſup excreſcit epithimuȝ ſũt ſicut alkai & haſce &ce. uĩ ſaturregia. nã haſche eſt thimus.

Alchartir uocat. abumarã inſtrumentũ ad extrahenduȝ lapidẽ ueſice.

Alchanchalõ eſt quedã opiata ĩ antidotario uli & ſonat uirtuoſuȝ. Nã alke uel alki uirtus.

Alcãna ara. dr̃ alkẽne. & grece cyprus arbor. ĩñ oleũ cyprinũ. iđ ꝙ de alcãna ut patet p cõcordiã. A. & Dya. ĩ utriuſq; capitlĩs. & & firmatur per Sera. p plures ſcripturas.

Alcharthy ara. A. in ſecũdo canõis ca. đ acatia. dicit ꝙ ipã eſt ſucus eius.

Alcea. Plinius folia hȝ ſilĩa uerbene que ariſterõ cognoĩatur. caules tres aut q̃ttuor folioꝝ plenos flore roſe. radices albas ut plurimũ ſex cubitales obliq̃s naſcitur in pingui ſolo nec ſicco.

Alchea uero apud Dya. eſt ipã uerbena ca. de ierebotano.

Alchehy. uel alchel ara. eſt locus ĩter duas ſpatulas ubi collũ dorſo cõiungitur A. ĩ tertio canõis ca. đ cura ſode caliđ

Alcuna Plinius q̃ alii damaſyõ. alii litõ appellãt. hȝ folia plãtaginis niſi anguſtiora eẽnt & magis lacunoſa cõnexa q̧ ĩ terrã alĩ & uenenoſa caule ſimplĩ tenui cubitali capite tirſi radicibus dẽſis teñuibus ſilĩ ut ueratri nigri acribus odoratis pĩguibus. naſcitur ĩ aquoſis. alteꝝ genus eiuſdẽ ĩ ſiluis nigrius maioribus foliis &ce. Dya. almea uocat infra in almea.

Alcioniũ grece. eſt ſpuma maris. ut patȝ per. A. ca. de ſpuma maris. Et p Dya. ca. đ alciõio. Et p Sera. ex uerbo Dya. Plinius fit & ĩ mari alcioniũ appellatum euidis ut aliq extimãt altionũ & ceicũ & aliis ſordibus ſpumaꝝ areſcẽtibus alii elimo uel q̃dã maris lanugine. Quatuor eius genera cinereũ ſpiſſum odoris aſperi. alteꝝ leuius molle odore fere alge. Tertiũ cãdidioris uermiculi. Quartũ pumicoſius ſpõgieue putri ſilẽ purpureũ ꝙ optimũ & hoc milleſiũ uocatur. Candidius aũt hoc mĩus ꝓbabile eſt &ce. Dya. uero qnq; ſpẽs deſcribit. una ſpiſſa ſolida grauis hñs odorẽ piſciũ putridoꝝ ſimilis ſpõgie. Inueĩtur ĩ littoribus mar̃. ſecũda lõgioris figure leuis forãinoſa ſimilis iterigie oculi. i. ũgule. odoꝛ̃ ut lẽticule marĩe. tertia ſimilis roſe coloris ad rubediẽȝ & purpureitatẽ tẽdẽtis. quarta ſilĩs lãis ſuccidis leuis & ut ſecũda. qnta ut ſupſicietenus lenis ĩtus aſpa ſilĩs fungo ſine odore.

Alcoit uel alacuot eſt ara. cũ aliq̃s ĩ coytu emittit ſtercus.

Alcohol ara. q̃libȝ puluis ad oculos medendos.

Alcorſof. uel alconofara. ſpẽs cardi cuius capita comedũtur. Raſis ĩ tertio almãſoris de ipõ ſcribit.

Alcordĩe ĩ libro ſecretoꝝ. Ga. ĩ alcohol ad cõſeruãdã ſanitatẽ uiſus expoĩtur ꝙ eſt thuthya inda.

Alcula uel alcola ara. puſtule ulceroſe q̃

in ore & lingua fiunt;
Alcurat. uel alcurati uel alcorati idem frustra subtilia q̄ ĩterdũ in dissinteria emittũtur. & sũt ex subã ipõꝝ ĩtesti noꝝ. Iohis Sera. ca. de dissinteria.
Alcuit. Iohis Sera. li. qnto ca. de fluxu menstruoꝝ.
Alcutub. & cutubub est spēs meliē. A. in tertio de qua ꝓpriũ ca. facit.
Alcuzez ara. est tetanus. A. ca. de tetano diuersas oppiões adducit de hoc noie alcuzez. ueꝝ rubrica illius ca. de alcuzez est.
Alcum infra in colias.
Alchutrub ĩfra in lãpas alchutrub.
Alkelilgebel infra in rosmarinuꝫ.
Aldhatamĩ Iohēs Sera. ĩ cõfectõe tyriace magne expõit ꝙ est pulegiũ cerui uinũ. & est nomē corruptũ a greco diptãmũ. al. n. nil addit ut supra dictuꝫ est. ꝙ & ab. A. in tertia descriptõne tyriace. in qnto scribr̃ thuctamenis. & expõit ꝙ ē pulegiũ. Et ipm̃ dictamuꝫ sine dubio ē spēs pulegii. sicut patꝫ in Sera. ca. ꝺ calamẽto ubi ipsũ dictamũ nominat.
Alectoroscopos. Plinius. q̄ apud nos crista dr̃ folia hꝫ silĩa gallinacee criste plã. caulē & semē niggꝝ i siliqs solidũ semē. i. ĩtegꝝ inicitur ĩ oculũ neqꝫ turbat. sꝫ ĩ se caliginē trahit &ce. Nõne hoc est quã gallitricũ dicũt. & centrũ galli. nã ꝺ hoc publica opĩo ē ꝙ hoc facit semē eius.
Allector. g. gallus ĩn allectorius lapis q̄ ĩ uētriculo galli uel ĩ cerebro caponis ueteris repitur ut alii dicunt.
Alheffe ara. expoĩtur ĩ ãtidotario diuisionũ Rasis ca. ꝺ cõfectõibus ad splenē ꝙ ē cortex capparis. i. radicis:
Alesemati ara. sũt spēs qbus cõdiuñtur cibaria ut pip zinziber. & silĩa. A. ca. ꝺ apoplĩa circa mediũ. potus aũt eoꝝ sit aqua mellis pura aut cũ alsemati &ce. alñ alesegiati et alsegiãti ĩuēitur
Aleluya panis cuculi est herba accetosi saporis. spēs trifolii ueri ĩ unguento uiridi cyrugicoꝝ repitur.
Alēbich ara. est supius optoriũ uasis ad aq̃ rosatã & alia huiusmõi distillãdũ
Alendebeuia. ĩ septĩo Sera: in cõfectõe dcã alseuia. & aselice ĩquit existimãt ꝙ est scieguatia guatã & bedesacã & ē medicĩa ꝺ qua existimãt ꝙ asportatur ex tabrachã & est rotũda &ce.
Alherchi ĩ septĩo Iohĩs Sera. ĩtrociscis G. ad spleneticos & est fructus halhacul & est ramnus.
Alessuit ara. ĩqt. A. ca. de seclite in qnto uenaruꝫ alessuit & est harmel & tu scies infra qd est harmel.
Alhetil Iohĩs Sera. ca. de cõbustione ignis est arbor similis tamarisco.
Alexandrina dr̃ alicubi agnus castus ut Dya. suo ca.
Alerdela infra sassasse.
Alfachi ara. est doctor legis q nõ ꝓbat ꝙ docet. nã preceptis legis credere oꝫ sine argumẽtatõne. Metacheli uero est philosophus q ꝓbat ꝙ docet necessariis argumẽtis.
Alfagdi ara. in ãtidotario diuisionum Rasis ca. de cõfectõibus ad splenē exponit ꝙ agnus castus idē est ĩ li. G. de simplici medicĩa li. sexto ca. ꝺ agno casto.
Alfel & alfesire infra in fe.
Alfita. G. in li. de cibis ca. prĩo ex recētibus ordeis torefactis cõmẽsꝫate optimũ alsitonfit. carẽtes aũt his & ex

aliis ipsũ preparamus &ce. ex hoc ur̃ ꝙ sit illud ꝙ arabes sauich uocant. de quo & Step. in synõimis hoc ipm̃ affir mat. Alfiton inqt est sauich. si dicis sa dich nõ peccas.
Alfos leucas grece macule albe alfos melanos nigre Cassius felix.
Alga marina est folia lõga ueluti corri gie q̃ a mari eiecta littoribus ĩuenitur aliqñ scopulis adherẽs. hec a Dya. al gera uocatur. Plinius uero plã genera alge dicit. lõgo. s. folio & latiore rubẽ te. alia uero crispo laudatissima ĩ cre ta ĩsula iuxta terrã ĩ petris nascẽs &c.
Alga palustris dr̃ nĩfea & cacabus uene ris & papauer palustre. & est nenufar de quo infra.
Algallia grece est ĩstrumẽtũ quo liquor es in uesicã iniciuntur sicut cristere ꝙ siringam dicimus.
Algalia aũt ara. est id ꝙ gallia. q̃re ĩfra per unũ. l. scribitur arabice.
Algarab ara. fistula lacrimalis oculi que grece egylopa dr̃.
Algebra ara. dislocatio mẽbroꝝ. ĩterdũ ꝓ ipõꝝ restauratõne accipitur.
Algehenech ara. infra ĩ gehenech.
Algera. g̃. Dya. alosarchue ĩsidẽs qdam ẽ ueluti spuma maris q̃ petris insidet & remanet ꝙ nos algerã uocãus &ce. & est alga de quo supra. q̃dã tñ exẽpla ria hñt algã recte.
Alforua infra in haaxe.
Alfaneria infra in pastinaca.
Alfoach infra in singultus.
Algidõ grece dolor. ut in li. de doctrina greca. ĩde cardialgia. i. dolor cordis ꝙ antiq de dolor̃ oris stomachi dicebãt.
Algĩgiati expõitur a Iohẽ Sera. ca. ď ty riaca ꝙ ẽ cassia lignea.
Alguada ara. A. drĩa inqt ĩter alguada que est morphea alba & baras mala ẽ ꝙ pili q oriũtur sup alguada sunt ni gri & flaui. sed sup albaras nascuntur albi tm̃ &ce. uide ca. de signis morfee in quarto.
Alguaemi ara. est qñ fcã ẽ aliq cõtorsio uel cõtusio ĩ ligamẽto ossiũ & nõ ẽ ꝑ fecta dislocatio. A. ca. prĩo de disloca tione.
Alguasen. A. est herba silĩs lilio & per hoc dr̃ lilialis &ce. ibi. ara. uero scribi tur alusen. Et &. G. in vi. de simplici medicĩa. ubi dicit qď sic uocatur ꝑꝑ iuuamentũ qď efficit in morsu canis rabiosi. alion eã Plinius uocat & dicit ipãꝫ similẽ rubee uide infra ibi.
Alguesgues ara. alienatio mentis.
Alguidegi ara. infra in guidegi.
Aliadaid dicit. A. ca. de asclite qď est ta rasacon amara infra in ta.
Alicacauos uel alcacabons Ste. in syno nimis grana caqnigi mõtani & est al kekengi de quo infra.
Alica grece genus frumẽti apud quosdã qdaꝫ speltam crediderũt. ueꝝ Plinius ezea inqt ex qua alicã fieri diximus efficatior & ordeatia ur̃ &ce. ex hoc uidetur res artificialis.
Alices sũt extẽsiones oĩuꝫ mẽbroꝝ que uoluntarie fiũt maxĩe post sõnuꝫ ut q busď placꝫ ex graui fumositate flãtis ad mẽbra proueniente.
Aliembut cuius fructũ põit. A. loco dar sesahaꝫ cuius ca. speciale scribit. A. & uocatur ibi gembut. sed male. Nã uo catur ara. iembut. i. lrã uocali. & expo nit ibi ꝙ ẽ alcarnub. ergo ẽ xilocarata infra in ge.
Alientũ ara. ẽ tapsia ut ĩfra in iãtuꝫ.

Alison Plinius cauliculus est molli capi te nō dissimilis bete acre gustu ac lēte mordēs & accendēs.

Aligos. g. dr̄ agnus castus. ut supra per Dya.

Aligā arabice apud Sera. est alneger. & est pulegiū. & est a greco corruptum. nā ara. dr̄ guire & & felin.

Alima. g. unguētū uel linimētū. Cassius felix ca. de causōe alima lexipiton. i. pmixtio ad febres &ce. Itē liber d' doctrina greca p geminū. M. alima h₃.

Alima apud Pliniū est qdā arena que ī uēitur ī aurariis metallis q̄ fit plūbū.

Alimus apud Dya. est ꝙ. A. uocat meha Step. & alimos melius. qd aūt sit nescio. Dya. fructex est circa orros nascēs sicut rānus sine spinis folia hn̄s sicut oliua ſ₃ latiora. nascitur in maritimis locis & circa ōrtos cuius folia elixa manducantur. &ce.

Alinon spēs aceris arboris. secūdū Pli. ut supra in acer.

Aliotica uirtus. g. digestiua uel sanguīs factīa ut Alex. ca. d' signis attomie. i. debilitatis epatis. siquidē elitica &ce.

Alipiados. g. herba catholica Dya. ca. de oleo catholico. Tolle herbe catholice. i. alipiados & seqtur ī aliqbus exēplaribus que & laureola uocatur & n̄ est de suo. nā nō est uera expō. alapiados. n. est camelea que arabice ē mezerion. & elipiū ut infra in suis locis p₃.

Alipiō Dya. herba est sarmētosa rufa & tenera habens folia. semē minutū & molle florē mollē & leuē. radix ē illi longa & grossa & plena humore uiscido sicut epythimū. nascitur ī locis maritimis maxime locis libie & multis aliis locis.

Alipta est qdā cōfectio in ātidotario nicolai & qa muscū recipit muscata dr̄.

Alisina expōit Step. in synōimis ꝙ est zemarat elray. i. fistula pastoris. & alcusina est alia spēs eiusdē. sed uoluit dicere almea ut apud Dya. & dr̄ & damasimō ut infra in suis locis.

Aliū infra in elios aspagus

Alimbat supra in albotim.

Alysson Plinius tantū distat a rubea tīctoꝝ q̄tū ramis & foliis minoribus. nomē accepit ꝙ a cane emorsis rabiē sentire n̄ patitur &ce. alguasen ab. A. ut supra.

Aliscitos. g. uel aliscos clistere auliscus. Est aūt oē syphō uel cānula q̄ aliquis liquor iniciatur uel attrahitur.

Alistimbre ara. est cū hō bn̄ īmutat ꝙ comedit & sine lesione.

Alisticot ara. est cot de quo infra in co.

Alitimsar ara. dilatatō pupille preter naturā īpediēs uisu₃.

Alithinō. g. ueritas. ueꝝ alithiōs uerus alitheuma uero seriosa studiosa.

Alithinos psectus uerax sincerus sīplex

Alithia ueritas.

Alix Paulus ca. de egliopis. alix elixatus in aceto &ce. quid sit nescio.

Alkali infra in kali.

Alkarmezit ara. ē fructus tamarisci Io ⁊ Sera. ī qbusdā trociscis ad splenē ī vii.

Alkei ara. est mastix sicut scribitur ab A. in qnto in cōfectōe anacardina tertia. dn̄t & & mestehe imitātes grecu₃.

Alkilkil ara. est ḡnatū silue ut Iohānis Sera. ca. de egritudībus gingiuaꝝ. & ca. de sputo sanguīs a corrosione ī trociscis Andromachi. Ite₃ in ca. d' fluxu mēstruoꝝ sūmatur ingt ḡnata siluestria. & sūt grana alkilkilati &ce.

Alkimia . si a greco uenit est dictu ala
critas uel alacrē faciēs & merito . Nā
semp ꝗ futura letitia spēs infert . alki
mos nāq alacer & alkimos .
Alkuomō scripsit Step . in synōimis ꝓ
alkiomū . & expōitur ꝙ est zebed alba
ha . i . spuma maris . & ē fex ut supra .
Almalke in vi . Ga . de simplicibus medi
cinis est . ꝙ apud Dya . uocatur alimus
& apud . A . melha . quere ī suis locis .
Alkelilgebel infra in rosmarinum & in
corona montis .
Almea gre . Dya . almea aut damasimō
folia habet silia arnoglose . sed āgusta
& sup terrā sparsa hastā tenuē solā ūi
us cubiti mō altā . & sup capitellū flo
rez uiridē . i . croceū ꝓferens . radices te
nues habet sicut eleborus odoratas &
uiscidas & pigues . nascitur in aquosis
locis & ce . hec apud arabes est fistula
pastoris . sed Step . in synōimis & uirtu
tes quas Dya . ei ascribit sūt eedē quas
A . ei scribit fistule pastoris in prīo ca .
eius . nā duo facit ca . ꝗ ea . ꝗ hac supra
in alcima ex uerbo Plinii .
Almealessis ara . est nasturtiū albū secū
duz . A . ī descriptōe tyriace secūda ī . v .
Almeibutogi ara . mustū coctū usq ad
medietatē uel ad tertiā ꝙ sapa carenū
tyle triplicatū & dulcor dicitur .
Almelea ara . expōit . A . in tertio canōis
ca . de soda callida ꝙ est almes . grece ē
robilie secūduz ysaac & sunt pisa .
Almelich secundū . A . est herbū maxīe
id ꝙ ē ex eo silure . & uī eē hesitatio
inter arabes de eē ipius herbi secūdū
ꝙ appz ibi in ca . de herbo & ē orobus .
Almenesi ara . secundū Io . Sera . ī septīo
ī cōfectōne pillulaꝝ ad ramicē est ca
lamentū fluuiale .
Almes & mes & interdū meise ut ī secū
do canōis . A . sūt pisa legumē . & secū
dū ysaac sūt robilie . & dī ara . & mele
ha .
Almesu ī secūdo canōis . A . ē id ꝙ apud
Sera . lapis lūbedhigi uocatur . & ē la
pis zmerillus quo lapides duri & pre
ciosi secātur . ꝗuis in illo ca . Sera . uidea
tur loqui tā de illo ꝗ̄ de adamante . In
secūdo canōis . A . scribīus ī ara . almes
Sz aliter scribitur almes ꝓ pisis . nā nō
hz alif . ꝓ lapide uero habz alif . ubi di
Acas potius almas .
lmezerion ē mezerion . ꝗ ꝗ̄ infra ī me
Almirogarus . g̃ . est salsus garus . i . licor
ab almiron ꝙ ē salsū ut habes ī sexto
ī libro de cibis & ē idē ꝙ obsomogaꝝ
ꝙ ara . dī almuri de quo infra .
Almolosat expōit . A . ī quarto canōis ca .
de siti in febribus ꝙ sūt tamarindi .
Almuri ara . salsamētū qꝺ docetur fieri
in uicesimo octauo libro albucasin .
Almesen infra in lapis ī quo acuitur .
Alnus arbor ysidorus sic dī ꝙ amne ala
tur hāc populū uocant .
Aloa in uero exēplari ē agalicon Dya .
in india atq arabia nascitur . est . n . ar
bor suauissimi odoꝛ atq sūmi . deniqz
aloa dī eo ꝙ lignū ipius altaribus odo
ratur & ce . hoc ca . scripsit . A . & nesci
uit qd eēt . & scripsit agalugī & ipsuz
est lignū aloes . & qa nō ītellexit scrip
sit aliud ca . de xillo aloes ut supra in
agalugim .
Alociteta . demostenes est mutatio coloꝛ
oculi in diuersa . aliqn nigraꝝ ptiuz
ītra circulū pupille aliqn ceteraꝝ & c .
Aloes Dya . sucus est herbe que folia hz
ut sqlla sed pīguiora & latiora & ob
rotūda circa que hz spinas raras uirgā

habet similez anterico.florē albuz ad citrinitatē tendentē & semē affodillo silēz. odorē grauē.gustū amarꝝ.radicē hz unā sicut lignū. In india nascitur plurimū.nascitur & ī locis maritimis & in asia & in aliis locis.Sed duo sūt gn̄a aloes.unum est fragile.& aliud qꝫ dr̄ epatices. uerꝝ optima iudicatur q̄ ē fragilis splēdida subrufa pinguis luci da sn̄ lapide & q̄ citius emittit hūorē dū alitur & odore pene subuiscoso & gustu amarissimo cuius radix.i. plāta īcisa ꝓmanat sucū & colligr̄. uel tota herba contusa exprimitur & siccatur &ce.Plinius fere eadē dīc.A.tria gn̄a poīt sicut est reuera.& sucotrinū extol lit & merito.

Alopathiā dixerūt qdā morbū cōtagio suz ab uno ad aliū transiens.

Alopecuros. Plinius plāta spicā habens mollē &lanugine dēsaz nō dissimilez uulpiū caudis. uñ habet nomē cauda uulpina.

Aalopix uulp es.uros cauda.

Alopitia grece Allex.prīo ca. in capitis cute fit fedis uulneribus.cuius feditas uulpinis uulneribus exibet silitudinē & id'o alopitia uocatur. alopix grece uulpes dr̄.que uero ultimi serpētis sq̄ mis supficiē cutis fedat dr̄ offiasis. a serpēte dicta. Nā serpens dr̄ offis.& hec & tyria uocatur. & cadūt in utra qꝫ capilli.

Alopix grece.uulpes.

Alosanchue.g.alga ut expōitur a Dya. ut supra in alga.

Alosanthos Dya.siue ut latini flos salis īuenitur super petras nili fluminis in stagnis ueluti pīguamē aq̄s sup natās &ce.& dr̄ ab alas qꝫ ē sal.& antos flos & infra in sal.

Alreidedi ara.Iohēs Sera.ca.dꝰ hernia ē simach prepator corii.

Alsabrathen ara.est spēs dactilloꝝ ut ī fra in septīo Iohīs Sera.in cōfectōne ellectuarii de dactilis.

Alsatil ara.apud.A.est nomē ponderis appēdēs grana qngēta & xxviii.

Alsacraiati apud eūdē nomē ponderis ḡnoꝝ mille &octīgēta.& alibi alsacra iati magna granoꝝ centū & sexagīta octo nux idē ꝑua uero ḡnoꝝ octuagī ta octo.

Alseis ara.est nasturtiū babilonicū.A. ī secūdo in cōfectione mitridati ex des criptione cōmuni.

Alsinen Dyasco. aut prhemon aut ꝑdi tion uel ꝑdiculi ut dicebat greca her bularia.aut sideritis.aut eraclea. aut qastez agreste.aut libatīa. aut polime nō dicūt.nascitur in tectis aut ī ꝑieti bus.aste sūt ei minute & rufe.folia si milia almos acuta & aspera. & circa astas ipsas semē asperū hn̄s rebus ad herēs &ce. est paritaria & uitriola.& ut.A. herba uitri nō oīa supra scripta noīa eius sūt ꝓpria.sed sūt aliaꝝ plā taruz. uerꝝ Dya. consueuit adducere oīa noīa qbus noīatur aliqua planta apud diuersos q̄uis n̄ sint eius nature ut facilius agnoscatur ubiqꝫ.

Alredradu infra in pisces alredradu

Alsamuet infra in elilissagus.

Alsacher infra in epatica.

Alseig infra in rusne.

Alsine Plinius qꝫ qdā miosotē appellāt idest muris auris.nascitur in lutis. uñ & alsine dcā est. īcipit a media yeme arescit estate media tn̄ ꝓrumpit mus culoꝝ aures imitatur foliis. Sed aliaz

docebĩus eẽ q̃ iuste miosotis uocatur hec eadeꝫ erat que hec nisi minor mi nusq̃ yrsuta esset. nascitur in ortis & maxĩe in pietibus. cũ teritur odoreꝫ cucumeris reddit &ce.

Alsini Step. expõit ꝙ est auricula muris q̃ ara. uocat aldenalfar. sed melius in fra in mi.

Alsuchacute Iohẽs Sera. ẽ alebrue. neu truꝫ scio.

Altarfati ara. est pũctus sanguĩs qui fit in cõiũctiua oculi de quo. A. fãc ca.

Althea Dya. siue molochisagia & est dcũ malua agrestis. latini maluauiscũ uocãt. hec euiscus & ebiscũ dicitur. Sꝫ ara. dr̃ cathyn. Macer altheã malue spẽꝫ nullus negat esse. alteãq̧ uocant illã que crescit in altũ &ce. & secũdũ hoc nõ debet hr̃e. h. lrãꝫ.

Altit ara. asa. althit uero dĩc. A. ꝙ ẽ me dicĩa inda silĩs hermodactilo. Et de utroq̧ fãc ca. ꝗ altit in alif. ꝗ halthit in hauex. hoc secundũ in arabico scri bitur albib.

Allueꝫ ara. est palpitatõ. A. de ipsa pro prium ca. facit.

Alhulbub qꝺ scribit Rasis in li. diuisi onuꝫ in fine ca. de difficultate ĩ preg natõis putatur ꝙ sit spẽs bautie agres tis. Nã ĩ ũdecĩo azaraui q̃ ẽ de simpli ci medicĩa ĩuenitur ꝙ est albub plã ta de qua fit galbanũ. & in Sera. scri bitur kene albub ẽ galbanũ. & azara ui uigesimo octauo qui est de prepari one medicinaꝝ. dĩc ꝙ galbanũ fit ex bautia agresti fetenti. Ex hiis uꝛ̃ ꝙ sit illa bautia agrestis. q̃uis Rasis ĩ eo dẽ loco supius laudauerit bautiaꝫ ad hãc ĩtentionem. posset hãc aliã spẽꝫ & ĩ hoc magis appbare. Iudeus uero oppinabatur ꝙ eẽt mercurialis. Repi tur enĩ ĩ uigesĩo azaraui q ẽ ꝺ exposi tõne noĩuꝫ qꝺ yelbub est mercurialis & iebub & halbub ara. eisdem descri bitur figuris nec differũt nisi in pũc tis. Nã ielbul sic scribitur. & halbub sic. Et Dya. dĩc ꝙ mercurialis hꝫ hanc ꝓprietatẽ secũdũ quosdã q̃ Rasis scri bit de halbub siue halhulbub.

Althehil infra in deneb.

Alumẽ tres habet spẽs medicĩe aptas. s. iameni & est scissũꝫ ꝙ de pluma uul go dr̃. & est rotundũ ꝙ zucarinũ uoca tur & ob silitudĩeꝫ zucari. & liquidũ ꝙ uocatur de rocha uel lipparinũ ut Cassius felix ca. de stomachi morbis.

Alumen Plinius est salsugo terre. plura eius gñã in cipro candidũ & nigꝝ exi gua coloris drĩa. fit aũt oẽ ex aq̃ limo q̧. hoc est terre exundãtis natura. uel ex habũdãtis. Corrĩatũ yeme estiuis solibus maturatur. ꝙ fuit ex eo precox cãdidũ fit. gignitur ĩ yspãia egypto. armenia macedonia ponto affrica. in sulis sardinia melo lippara strogile. laudatissimũ in egipto ꝓximũ melo. huius quoq̧ due spẽs liq̃dũ spissũq̧ li quidi ꝓbatio ut sit liq̃dũ sine offẽsis fricantiũ quodã igniculo caloris hoc porthinõ uocãt. alteꝝ genus palidi. & scabri iõq̧ hoc uocãt paraforõ &ce. & infra aluminis unũ genus cistõ uocãt greci ĩ capillamẽta q̃dã canescẽti ad herẽs. uñ quidã traditũ potius appel lauere. hoc fit ex lapide ex quo & ꝙ calcitũ uocatur. Sudor q̃dã eius lapi dis in spumã coagulatus est. & alterũ genus qꝺ strotiliõ uocãt. due eius spe ties fungosũ atq̧ oĩuꝫ ore dilui facile ꝙ in totũ dãpnatur. Melius puicosũ

& foraminū fistulis spōgie simile ro
tundūqȝ natura.candidoqȝ ꝓprius cū
q̄dā pīguedīe īherēs fricabile nec īfi
tiēs.ī gretia optīuȝ ex oībus ꝙ melinū
uocatur a melo īsula ut diximus &c.
Alumē alassur expōit Rasis in li.diuisi
onū ca. de dolore dentiū ꝙ ē kali uel
cali de quo infra.
Aluminati ara.est egritudo animi qua
fit hō effemīatus pessime.A.
Aluminos Plinius uocant. g̃. siphaton
petreū silē cimile bubule.foliis ꝑuis
ramis tribus aut q̄ttuor a radice acūi
nibus thimi surculosūȝ odoratū gustu
dulce.saliuā ciens longa radice rutila
nascitur in petris.ideo petereū cogno
minatur &ce.
Alupū expōit Step.ꝙ est terbedū & est
turbith.
Alusen apud.G.in sexto ď simplicibus
medicīs ē ꝙ.A.alguasē uocat ut supra
Aluson expōit Step. qď ē sergeū qď ig
noro.
Aluta est coriū suꝑ qď cerotaria exten
duntur in antidotario uniuersali &
apud Alex.3.
Aluta latine dr̃ herba que grece ysatis
uocatur ut repi ī libro antiquo ď sim
plici medicina.
Alytel ē īstīm sublimādi alkimistaꝝ.
Alutili in tertio canōis. A. ca. de cura
capitis ūiuersali expōitur ī synōimis
qď est fructus tamarisci.
Ama auis nocturna q̄ strix dr̃ grecū ē.
Amātila potētilla fu ualleriana idē.
Amaracus uel amaracū siculi sansucuȝ
uocāt Dya. Plinius uero li. uicesimo
prīo Diocles inq̄t medicus. & sicula
gēs amaracū appellauere qď egiptus
& siria sansucū.Itē Dya.dic cētaureā
minorē ab aliq̄bus amaracū uocari.
Sed ñ recte.secūdū ueritatē amaracū
seu maracū est achauē ut supra.
Amaracū Step.in synōimis est acuauuȝ
ut supra in achauē.
Amarantū secūdū Dya. ē plāta q̄ criso
gonū aut grisantū dr̃ ut infra ī criso
gono.Plinius amarantū īq̄t est spica
purpurea uerius q̄ flos aliq̄s & ipē sū
odore mirū in eo gaudere decerpi. &
letius renasci.ꝓuenit Augusto mense
durat in Autūnuȝ &ce.Step. in synōi
mis.amarātuȝ misebestō dr̃.
Amarigaco dicūt clistere greci.
Amaurosis.Paulus est ꝑfectū uidēdi im
pedimētuȝ sn̄ manitesta ꝑassione &c.
Inuenitur mauresis ī pratica oribasii
q̄ dīc eē q̄ dicimus catharatā.Demos
tenes uero in obtalmico amaurosis ē
pupille debilitas ita ut obscura appa
reat cū difficili motu & obtusione ui
sus & ꝑfecta negōne.
Ambelos.g̃.uitis q̄uis āpelos scribāt.nā
q̄ncūqȝ.p.lr̃a.m. seq̄tur trāsit in sonuȝ
b.ut infra in ampelos.
Ambidester est q utraqȝ manu prodes
traūtur.
Ambliopia. g̃.ebetudo oculoꝝ.liber de
doctrīa greca.Demostenes uero uidē
di debilitas.
Ambliops.g̃. q & āuliops ut ꝑferūt lus
cus q in die paꝝ uidet uel in uespis
liber de doctrina greca.
Ambrosia Plinius uagi noīs est & cir
ca alias herbas fluctuatōem habet.dē
sam radicem triū fere palmoꝝ.tertia
parte fere radice breuiore.foliis rute
circa caulē unū semē ē uuis pēdētibus
silē odore uiscoso.q̄ de cā botris a q
busdā uocatur.ab aliis artemesia dr̃.

Ambrosia hic dcã quasi amurosia . naȝ greci urosi cibũ uel escã dicũt.v.conso nante nõ uocali.scribitur in fabulis ꝙ hac eq deoꝝ pascebãtur.Dya.ambro sia q̃ multi botrin aut artemesiaȝ dñt fructex est multas uirgas habẽs lõgas palmis tribus . & folia initio minuta silĩa rute.uirge sũt plene semĩe quasi acinus odorẽ uini habẽs que ñ flores cit.radix eius tenuis ẽ & lõga duobus palmis.nascitur in capadocia q̃ circa sese ĩuenerit amplectitur &ce .

Amelegũ Step.ẽblicũ corrupte scripsit.

Amẽtũ repi antiqs expõibus ꝙ est alu mẽ scissũ qđ Theodorus Prisciãus af firmat ca.de dolore dẽtiũ . Quidã ex posuerũt ꝙ est q̃si lapis albus q de ui tro cocto fit .

Ameos Dya. multi ciminũ ethyopicũ dicũt aut basilicẽ.Sed ameos alterius ẽ nature. Est qdẽ semẽ pene ethyopi co cimino silẽ.sed minutius & exalbi dius & quodam mõ spissius gustũ hñs simileȝ origano .

Amblegi infra in emblici .

Ameracũ.A.in descriptõne tertia trocis coꝝ aladaracurõ in.v.& est inqt alha coen alba.ȝ in descriptõne pria eoꝝ đ describitur emerecu qđ idẽ ẽ supra ĩ achauẽ qđ idẽ est .

Amerina Plinius.nõ multuȝ a salice di stat &ce .

Ametistus gẽma preciosa coloris uiola cei .

Amfiuia noĩant greci castoreũ eo ꝙ in aqua & terra uiuat Plinius .

Amphesibeena Plinius in sermone de coriandro est inqt genus serpẽtis.

Amgaileȝ dĩc.A.ꝙ est arbor gũmi ara . & in expõibus alhãbõgailẽ. i. mater gaileȝ est spina egyptiaca dr̃ ara.cort. & eius gũi est gũmi arabicũ & đ suco eius fit accatia.& hoc nomẽ amgailẽ cadit super oẽȝ spinã. & dr̃ ꝙ ẽ ꝓprie spina cuius lanugo ẽ sicut cotũ &ce .

Amguilanũ in secũdo regalis dispõnis Hali ca.đ foliis expõit ꝙ ẽ spina egip tiaca & ur̃ ꝙ uoluerit dicere ãgaylẽ .

Amici ara.ĩ ãtidotario ulĩ in cõfectõne unguenti nigri .

Amichas grece sacrificationes Cassius felix ca.de igne sacro.

Amitrocera grece facilis ad cognoscen dũ Alex.ca.đ tussi materialis aũt &c

Amitica uirtus grece lacessitoria irrita toria Cassius felix de oleo laurino . Itẽ.G.ad glauconem amitticũ.i.acre. Demostenes colliria lacessentia que greci amittica uocant .

Amidros pulsus Alex.ca. de litargia ex põitur a Ga.li.de dr̃a pulsuũ ꝙ est in becillis seu debilis.Sȝ liber đ dõctrina greca amidroȝ obscurũ mĩus appens .

Amidũ.sed melius amilũ ut infra .

Amigdale ꝓ morbo sũt due eminẽtie iuxta radiceȝ lingue in faucibus silẽs capitibus mamillaꝝ q̃ & brãchi dñr .

Amigdala pro fructu dulcis esui amara m̃dicie aptõr.ñi amigdaleõ eaꝝ oleũ

Amigdalus arbor eius folia & gũi me dicine cõpetũt.

Amilũ est sucus frumenti in aq̃ diu ma cerati colatus & desicatus Dya. dr̃ sic ab a qđ est sine & milos mola eo ꝙ ñ mola fiat.nã greci milos molã dicũt.

Ami Plinius ca.de cimĩo est inqt cimĩo silĩmũ ꝙ greci uocãt ami.Crates uero regiũ appellat uidelicȝ qđ efficatius ĩ egypto iudicauit pleriqȝ alterius na ture in totuȝ putaut qm̃ sit exilius &

candidius similis autem ei cũ cimino usus nãq₃ & panibus alexãdrinis subicitur & cũ alimẽtis interpoĩtur &ce.

Amĩctas grece lũbrici uẽtris ut Cassius felix ꝓprio ca. sed emĩthis ut infra.

Amineũ uinũ in li. de greco trãslatis sepe repitur. et apud Alexã. & Dya. & dr̃ amineũ quasi sine minio. i. rubore uidelic₃ albũ. ysidorus. y. aminea uua quasi sine minio. i. rubore albũ uinu₃ faciens.

Amirberis ara. berberi ut apud. A. in secũdo.

Amlegi ara. emblici ut apud Sera. & A inde sirẽblegi de quibus infra. Et nota ꝙ ẽblici & bellerici nõ cõputantur apud arabes inter mirobalanos. amelegũ Step. scripsit.

Amoliptũ seu amolẽtũ dr̃ qđ ẽ sine ĩqnatione ut cerotũ aliꝙ qñ digitos ñ inqnat. Cassius felix in opatione unguenti palme. litargirũ inqt coqui d₃ donec amolentũ sit. expoĩtur ut digitos nõ inquinet.

Amomũ semẽ mĩutũ qđ ab oriẽte defertur. Dya. est genus herbe odoratissime cuius frutex similis est botruo. ĩ circuitu cuiuslibet arboris nascens. ramulos habẽs siccos & duros uirgulis assimiles. coloris subruffi circa quos folia iuncta & copiosa ex tirso botruo su₃ semẽ redolẽs & sibi cõnexũ flore₃ albũ ueluti uiole foliis similibus brionie. Sed eius triplex datur spẽs. & qđ appellatur armenicũ ceteris melius aurosi coloris uel fului. odoris bõi. Aliud ẽ qđ appellatur medicõ prio ĩferius. nascitur in locis hũidis. et ꝓpterea forma maius atq₃ uiride & leue tactu saporẽ origani habẽs. Tertiũ uero qđ appellatur ponticũ ruffũ est & nõ lõgũ nec difficile frãgiblẽ. botruosũ. n. semẽ habẽs plenũ & odore ꝑcussibile idest stipticũ &ce. ara. dr̃ ameme.

Amoniacũ Dyasco. spẽs amõiaci multe sunt. est albus uel purpureus silis rose uel eqtino. exsiccatur sucus sicut ypoqstidos & fit ĩ uirtute silis stipticus &c. hoc ca. nõ est de gũma ãoniaci. sed ẽ de balaustia. nã post ca. de granatis ĩ Dya seqtur ĩ mediate.

Amoniacũ Dya. est quasi lacrimũ herbe assilis lilio albo. nascitur aũt ĩ terra aminois quondã regis in ultĩa cirenẽ. herba unde lacrimũ ꝓmanat a grecis asiaos appellatur. huius radix inciditur & lacrimũ fũdit ĩ terrã. uñ & sordes capit. ueꝝ optimũ est amoniacũ qđ est mũdissimũ & recens & colore cãdidũ & q̃si pĩgue ut thus. ꝙ si frãgatur spissũ & splẽdidũ appar₃ odore subsilẽ castoreo gustũ amaꝝ iactans &ce.

Amoresia grece apud Oribasiũ ca. qđ arteriothomia est qñ ex scissura arterie fit collectio sanguĩs extra arteria₃ qđ & dr̃ aporisma.

Ampelos g̃ce uitis. & q̃uis sic scribitur ãbelos ꝓferũt. nã qñ. p. lr̃a. M. seqtur illđ. p. trãsit ĩ sonũ. b. uide ĩfrascripta.

Ampelos leuce Dyasc. aut brionia siue ut latini uitis alba. astas & folia hab₃ silĩa uitis nostre. s₃ aspiora & minora caprioli silẽs sunt ĩplicãtes se. semen ipĩus uue silẽ est botruosũ raꝝ & ful uu₃ &ce. hoc & in karanide firmatur hãc multi cucurbitã agrestẽ nomĩaue rũt. radix eius grossa & mag̃ & alba ẽ Et apud. A. sesire uocatur & est ara. kãbayde. ut apud Sera. & ĩfra in uite

alba.

Ampelos melana.Dya.i.uitis nigra folia h3 silĩa edere & hastã &.sed maiorez.semẽ pfert uue silẽ botruosũ.sed paruius uitis albe in initio uiride & ĩ maturitate nigꝝ.q cũ fregeris buxeũ reddit colorẽ.radix ẽ illi magna & nigra exterius buxea & subalbida ĩterius.capriolos habẽs ut supior q comedũtur ut supioris infra in vi.

Ampelos agria Dya.siue ut latini uitis agrestis uinifere uiti similis.hastas h3 lõgas silẽs predicte.lignosas & aspas.folia eius strigno ortiuo silĩa sed latiora & mĩora.florẽ habet sicut capilos semẽ eius cõpoĩtũ est sicut botrus qd cũ maturauerit russũ facit colorẽ & obrotundũ &ce.Sed apud Sera.ẽ planta cuius rami ptẽdũtur lõge silẽs palmitibus uitis uinifere cuius lignũ est grossu3 & cortex sepabilis ab eo.folia h3 silĩa solatro domestico nisi qa sũt minora eis.& flos eius assilãtur gnotahaleb.i.lẽticule aque.& est illa que dr femina.et alia pfert grana pua nigra silĩa racemis uue puis.& qn sunt matura color eoꝝ ẽ rubeus & figura grani est rotũda.& racemi & ipĩ & sumitates eius seruãtur &ce.hec uidetur illa que a Dyascorid clematis dicitur infra in cle.Plinius ampelos agria uocatur herba foliis duris & cinerei coloris qualẽ ĩfra satis diximus uiticulis lõgis capillosis rubẽtibus qualiter flos qui iouis flama appellatur.fert semen punici mali silẽ ĩ acinis.Itẽ alibi que a grecis ãpelos agria appellatur.spissis & cãdidioribus foliis geniculata rimoso cortice.fert uuas rubentes cocci mõ &ce.Ex sermõe prĩo Dya.

uidetur q hec plãta sit sepibus multu3 habundãs que a multis dr uitis alba.cuius rami tenaces aptiq ad ligandos quousq fasciculos.cuius spẽs mĩor uocatur a multis flãmula q magis p terrã serpit ĩ agrestibus locis adustĩe uirtutis.s3 & semẽ utriusq qd ĩueĩtur ĩ radice floꝝ existẽtiũ ut capilli albi acutissimũ & adhustiuũ est ualde.

Ampelos ynoforos grece ẽ uitis uinifera s.cõis pprio ca.Dya.

Ampeloprason.g.ẽ uinee porrũ.nã greci prasũ porꝝ dicũt.Dya.ppriũ capi.fãc.Plinius ãpeleprason ĩ uineis nascitur foliis porri &ce.hec multi aratillu3 uocãt.

Amplyopia Paulus est obscuritas uidẽdi.que fit ab aliqua ñ maifesta causa &ce.Demostenes ẽ ipĩus uisus acies obtusa nulla alia obsistente passione Alex.uero caliginẽ ipã3 uocat.grecus ãblyopia dicit & scribit ãpli.

Amuletũ.Plinius quidã sic ciclamẽ uocauerũt.

Amurca olei ẽ feculẽtia oliuaꝝ ad mixta aqua que cũ fit oleũ abicitur.s3 fex olei est id qd ĩferiori pte ipĩus olei residet.de ãbobus ĩ Sera.in ca.de oliuis iuenies.Dya.amurca fex ẽ olei magna & aquosa cũ premitur q coq solet ad mellis spissitudie3 & sic uetustatẽ accipit &ce.

Ana gce prepositio significat re intus.p nos aũt p pariter uel silĩ uocabulo utimur.

Anabasis grece ascẽsio uel ascensus.

Anabasis & Dya.dĩc uocari yporis que est cauda eqna de q infra.

Anabrosis.g.corrosio quod & diabrosis dr ut apud Alex.ca.de sputo sanguis.

sed Demostenes anabrosi3 iqt dicius scabrosa3 palpebrarum passiõe3 &ce.
Anabula spẽs est titimalli.
Anacalla. Plinius anacalla aliq acaron uocãt &ce. & est anagallis ĩfra.
Anacardus puto gcum. est fructus arbo ris qui & pediculus elephãtis a qbusdã uocatur. ara. dicitur beladar.
Anacollyma gce. uocat Oribasius medi camẽ quod moderni strictoriũ dicunt quod frõti et temporibus super uidu citur ad phibendum humorum fluxũ ad oculũ. Demostenes capitulo de ob talmia et de lacrimis. Anacollẽa uoc at acolla quod ẽ gluctẽ. dic Gerodius idem
Anadosis gce redditio ut ĩ libro de doc trina greca.
Anadoxis uero receptio ut ibidẽ
Anadrome grece recursus ut ibidẽ.
Anadromes expõit Alexã. qꝫ est cappis capitulo de epilensia.
Anagalidos expõit Dya. quod. est semẽ miricis.
Anagallis apud A. & Dya. eodẽ noĩe & similia capitula ĩueniuntur. Dya. anagalis quã multi cycorium dicunt falso suple. spẽs sunt due. una que flo rem iacintinũ pfert q & femia est. et ĩ Sera. celestis coloris. Alia q florem dactili colorẽ habẽtem pfert. q et ma sculus ẽ apud Serap. rubeum. Ambarum uero fructices sũt minores & sr terrã spãse quadratas habentes uirgas & tyrsũ cũ radice tenui. semẽ hñtes qđ su per obrotundũ. In Sera. silẽ coriãdro h3 folia subtilia & pua & obrotuuda &ce. & hoc dr̃ morsus galline & ypia. & morgellina qđ est nomẽ gallicum uulgar̃. Plinius anacallã aliq accharõ uocãt. duo. eius gña. masculus flore fẽi ceo. femĩa ceruleo nõ altiores palma fructice tenero. foliis pusillis rotundis in terra iacẽtibus. nascitur in ortis & aquosis locis. prior floret cerula &ce. Step. hãc putauit auriculã muris ĩ se cũdo practite. S3 alia ẽ ut patebit ĩfra
Anagiros Dya. aut anagiris aut acopõ fructex ẽ foliis & uirgis silĩs agno ar bori. grauis odoris plenus flore simili bralice. semẽ in folliculis in corniculi scemate minutis hñs squamosũ & ua riu3. autũpno tẽpore edurescẽs uel ma turescens &ce. Plinius anagiros q̃ alii acorion uocãt fructuosa ẽ grauis odo ris. flore olẽs. semẽ ĩ corniculis gignit silẽ rẽibus qđ durescit p mẽses &ce.
Anagodor in antidotario ulĩ ĩ cõfectõe mitridati magni expoĩtur qꝫ ẽ sũach. deus scit &ce.
Anagalicũ infra in simfitũ.
Anagogẽ Cassius felix ca. qđ emoptoica sãguis suppre ma eductio q̃ greci ema tos anagogẽ uocat &ce. Ite3 Oribasius ca. de fluxu sanguĩs nariũ si ex pleni tudine sanguĩs apiãtur uene narium mouetur fluxus sanguĩs mortẽ minãs qđ simplr̃ uocãt anagogen.
Anagogũ exponitur apud Alex. spuere fatiẽs ca. qđ cibis pleureticorum. uel poti us sputũ educẽs. nã grece cõpoĩtur.
Anago grece deduco.
Analensia dñt qꝫ est spẽs eplĩe quãdo cã in stõ cõtinetur.
Analipsis. g. refectõ. repio & anatalpsis in eadẽ significatione.
Anapeptica grece ĩuenio expoĩtũ qđ ẽ recta uel bona digestio. interdũ ana petica ĩuenitur.
Anapopletica grece expoĩt qdã qꝫ sunt

que uulnera carñe replent .
Anasarcha grece ydropisis carnosa Paulus eo qđ carne uniuersa corporis uelud in aq̃ cõuersa totũ corpus apparet albũ & flegmaticũ mortuo silẽ. & hec ydrops uocatur leuco flegmatia ypo sarchidios ydros uel anasarcha .
Anastomasis Alex. ca. de sputo sanguis anastomasiꝫ aũt dñt cũ ora uenaꝝ uirtute amissa aptiora effecta sanguineꝫ effũdunt intrinsecus .
Anatericõ scripsit Step. puto ꝓ ātericon & exposuit ꝙ ẽ flos asefori puto pro axeras. & ẽ binach. & est affodillis ut infra in antericon .
Anathymassis grece euaporatõ sursum eleuatõ. Alex. ca. de signis melãcolie . & liber đ doctrina greca exalatio euaporatio fumositas .
Anatomia. g̃. equalis uel ꝓportionalis sectio. nã tomi sectio .
Anatropha. g̃. subuersio stõachi. Alex . de egritudinibus stõachi. liber de doctrina greca anatrophy ẽ euersio stõi .
Anatrepsis. g̃. nutrimẽtũ liber đ doctrina greca .
Ancias grece tumor durus iuxta paristi non. qd sit paristinõ infra uidebis.
Antiloblefarus Cornelius celsus. greci sic uocãt cũ palpebre simul aliquo casu cõglutinantur. aut ipã palpebra albo oculi.
Ancistrũ Demostenes est ĩstrumentũ cirugicũ sicut ũcinus cuius qđdã ẽ hñs in sũmitate cauernã seu foramẽ p qđ filũ trãsire possit. grece uolangistꝝ dr̃ &ce. ca. de angiolãgia faciẽda ĩ fluxu lacrimaꝝ .
Ankistron grece hamus uocatur . agkistron scribũt. sed ãkistron ꝓferũt. Naꝫ ubicũqꝫ gãma añcedit kapa ipm̃ gamma trãsit in sonũ. n. littere .
Anchora herba in locis cultis & ortensibus nascẽs. raro ĩuenitur nisi cũ flore Butãnicus de ipã loqtur.
Ancherismata grece dñtur tumores ut repii ĩ libro ãtiquo de sĩplici medicĩa
Anchusa grece ẽ plãta q̃. A. uocat lactuca asini & abugilise hearfelus & simar đ qbus oĩbus ſiglãria facit ca. ut supra ĩ abugilisse qđ satis pꝫ p cõcordiã Dya. &. A. ĩ hiis ca. Dya. anchuse duo sũt gña quaꝝ una folia hꝫ lactuce silĩa sed acuta & aspa & nigra & spĩosa . radix est ei digiti hñs grossitudĩeꝫ & coloris sãguĩei. ĩ estate ĩficiẽs digitos. nascitur locis cultis folia hñs ĩ giro sr terram sparsa. Alia ãchusa q̃ multi albucidiõ uocant supradcã puior ẽ. qa folia minora hꝫ & aspiora a supiore uirgas silẽs supradcĩs. sed tenues supq̃s florẽ purpureũ. aut feniceũ ꝓfert . radices ruffas hꝫ & oblõgas. nascitur ĩ locis arenosis. & infra. est iqt alteꝝ genus ãchuse silĩs supradcẽ. sed mĩus semẽ habꝫ qđ hꝫ colorẽ feniceũ &ce . G. ĩ sexto đ simplici medicĩa q̃ttuor eius poĩt spẽs. una uocatur ibi simar. alia locasus. tertia abugelabus. q̃rtam dicit carere noĩe. & oĩa ista noĩa sunt a greco corrupta. Vide ꝙ. A. uoluit dicere albucidõ. & dixit abugilisse. prĩaꝫ qdã uocãt sanguĩariaꝫ. Paulus ca . de dissinteria encusis uocat. sucus iqt ẽcusis spinosũ & latũ & nigꝝ hñtis folium quã cirospeletõ uocant &c. hec & planta repitur ĩ cõfectõe antiqua dcã chlimax hermaica. Itẽ alhani lactuca asini que grece uocatur anchusa .
Andachocha qa debet scribi cum. h. s .

handachocha quere ibi.
Andrafraxis apud Dya.ē atriplex.aliis & uocatur noībus ut patebit suo loco.
Andragne grece portulaca ut apud Dy. sed grecus dīc andrachni. uocatur a multis spēs tertia ayzon. & est dictu portulaca agrestis.eo ꝙ h3 folia silīa portulace.sed latiora & maiora supra in ayzon. alia tū plāta ꝓprie uocatur portulaca agrestis de quo in po.
Androsemā siue ut alii asqrō.Plinius ñ absilē ē ypico. cauliculis mollioribns densioribus & magis rubētibus.folia alba. rute figura.semen papaueris nigri silē.come trite sanguineū emittūt sucū.gignitur in uineis.fere medio autūpno effoditur suspēditur que usus ad purgandū aluū &ce.idē qđ androsemon.
Androsemō Dy. q̄ asqron dr̄ spēs ē ypici.s3 uirgis maior est.& sarmētosa feniceū hn̄s colorē.& florē mellinū. semē silē ypico. s3 maius.qđ cū fricatū fuerit odorē resine emittit.sanguineū & fāc colorē fricatū.uñ androsemō dr̄ &ce.eadē est cū supradcā īfra ī asqrō.
Androsemō Dya.aut dionisia mnlti & asqron istā dixerūt. s3 est dr̄a īter androsemō & asqron & ypicō.fructex ē semē mīutū hn̄s & sarmētosa. huius uirge fēicei coloris sūt folia duplicia q̄ rute hn̄s.q̄ si soluatur maībus sucū eicit uenenosū cuius uirge interualla hn̄t ī quibus sūt flores minuti & mellini.semē h3 in foliculis sicut miconii nigri cuius coma si a digitis cōfricata fuerit & trita resine odorē fāc &ce.sic se h3 in uero Dya.
Androsaches Plinius herba ē alba amara sine foliis foliculos īcuruos habēs & ī his semē nascitur ī maritimis ysīrie. ydropicis datur urinā nāqꝫ uehementer cit. Dya.eadē ut iste.
Androsemō dixit Step. uocari didimo masculus.
Aneisū dīc arabs.nos & grecus anisu3.
Anemonis Plinius sūt qui fremō uocāt duo eius gn̄a siluestribus prīa.altera cultis nascēs.utraqꝫ sabulosis. huiusqꝫ spēs plures.aut.n.feniceū florē babet que & copiosissima ē. aut purpureu3. aut lacteū. hoꝝ triū folia apio silīa sūt nec temere semipedis altitudīem exedūt. cacumīe asꝑagi.flos nunq̄ se apiret nisi uēto spirante.uñ & nomē accipit.siluris amplitudo maior latioribus q̄ foliis flore feniceo.hāc errore educti argemonē putāt multi.alii rursus papauer qđ & tyā uocamus. sed distictio magna qa utraqꝫ hec postea floret. Nec aut sucū illaꝝ anemone3 reddūt aut calices hn̄t nec asparagi cacumē &ce. Dya. anemōis duo sunt gn̄a.agrestis & ortiua. Ortiua aūt flore3 coccīeū habet. altera uero albū & lactineū aut purpureū. folia minuta sicut coriādrū & diuisa nō magni status.uirgas tenues & uirides habet sīc micōiū ī medio capitella nigra hn̄s. & radix est illi sicut oliue nodosa & curta.agrestis uero in oībus maior est & foliis latioribus & capitella maiora & oblōga habet. florē feniceū uel mellinū ꝓfert.radices sūt illi tenues plures. Est alteꝝ genus anemōis uiscide nature &ce. & infra sūpsit autē nomē papauer ꝙ uēto magis aperiat florē.sed ut diximus altera ē agrestis altera usualis. cuius altero cū feniceo colore siue flamineo est.altera quasi

purpureo siue glauco cū foliis trinis in spē apii tenuiter scissis puis coherē tibus tyrsis palmarꝝ quattuor. aliqui q discernere noīa ipārꝝ nesciūt errāt &ce. hec plāta ara. dr̄ xachaich & coīter uocatur papauer rubeū. multi pro papauere nigro ī populeō sūpserūt n̄ sine multo errore. nā illud frigidissimū est. hoc uero calide nature.

Anesis grece reqes. uñ anetica dñt reqe; īducētia q̄ anodina uocamus. & anetitica dies ī febribus dr̄ īterpollationis liber de doctrina greca. anesis ītermissio remissio reqes refrigeriū pausatio

Anithō greci anetū uocāt īde anethyleon oleū īde factū. ara. uero xebeth dr̄

Anphehe ara. coagulū.

Anfraliafres apud Dya. sexta spēs titimallorꝝ quas ipē describit q̄ & dedrodes. i. arboreū uocat īfra ī titimallo.

Anfimerina febris. i. cotidiana anfimerinus interdū repitur. & est grecū ab āphi q̄ est circū & ymera dies. eo qd̄ singulos dies circuit. m. añ. f. ḡ scribr̄.

Anforismus ʒ melius aforismus supra expoītum est.

Angiologia ḡce. apud Demostenē ē cyrugia que fit in aterriis tēporꝝ ꝑpter fluxū lacrimarꝝ.

Angitis uel agnitis secūdū Dya. q̄dam spēs spicenardi.

Angonū Plinius qdā omonidā malunt uocare ramosam silē; fenugreco nisi fructicosior esset hirsuciorq; odore iocūdo post uer spinosa est ut & ea muria cōditur &ce.

Anicetā apud Pliniū qdā anisū uocāt.

Anichinos grece siccus.

Animoda Dya. q̄ multi animodā appellauerūt. uirge sūt ei duorꝝ palmorꝝ. & paulo maiores fructicesq; uirge nodose sūt ī qbus sūt capitella mīora folia minuta sicut lēticule aut rute hn̄s aut loci q ī feno nascitur. sed sūt aspiora & piguia & spissa. hāc multi ī sale cōponūt & comedūt suauissime q̄ uirge spīas acutas hn̄t cuius uirga alba ē &c

Animō grece papauer rubeū ut supra ī anemonis.

Aniatos grece īcurabilis īsanabilis.

Angelica īfra ī arcāgelica.

Anges īfra ī emasu;.

Angailē īfra ī spina egyptiaca.

Aniudē p. i. cōsonās ara. est plāta cuius gūi est asa ut. A. suo ca. dīc tn̄ in ca. d̄ cura ydropisis q̄ siseleos ē aniudē ro romanū. Idēq; dīc ī ca. de siseleos ī secūdo. Similr̄ habr̄ ī ātidotario dīonū Rasis ī cōfectōe ad epiliā;. ʒ ueritas est qd̄ aniudē est silfiū apud Dya. dīc enī ibi q̄ lacrimū silfii lasar uocatur q̄ est asa. ī ceteris & cōcordat cu; ca. d̄ aniudē apud. A. Preterea ī ca. d̄ agarico ubi. A. dīc q̄ ē silē radici aniudē Dya. dixit silfii. & radix huius plāte ara. dr̄ maroch ut p; p. A. ca. de maroch. & Ser. ca. de aniude. q̄ aūt siseleos nō sit silfiū satis cōstat p Dya. qui de utroq; fāc diuersa ca.

Anódinū mitigatiuū reqē īducēs sedatiuu; a greco anesis q̄ est reqes. inde anetica dies. i. dimissoria īterpollationis laboris a morbo. Cassius felix ca. de tertiana febre.

Anadromon matrici s. i. ascensus matricis ad supiora. uñ Cassius felix ꝓprio capitulo.

Anofris. ḡ. lupus q & licos uocatur &.

Anolosat nom pōderis ē id̄ q̄ obolus.

Anōis dixit Step. q̄ ē spēs acuā. i. acauē

Anorexia . g̃ . fastidiũ cibi qđ alii atro phyã uocãt ut Paulus ꝓprio ca .
Ansali ara. apud Haliabas ẽ squilla ꝫ melius ansel .
Antali ara. apud Haliabas ẽ coloqntida sed melius andhel ut in ara .
Antera semẽ rose uocatus ẽ illud qđ re mãet ĩ autũpno. fructus. s. rubeus ple nus lanugine circa semina .
Antereõ Cassius felix ca. de tussi humi da guturis ꝑtẽ sub mẽto q̃ greci ante reon uocãt &ce .
Antericon apud Dya. ca. de affodillo ẽ semẽ affodilli. Plinius idẽ. Step. uero dixit anatericon .
Anteromata grece Alex . ca . de asclite & tipanite exponũt qdã ꝙ sũt tũores cuti siles & aliq tumores sine dolore.
Anti greca prepositio. cõtra pro ꝓpe sig nificãs anti scribũt & andi ꝓferũt. nã qñcũq3. n. ãncedit. t. illđ. t. trãsit ĩ sonũ d . littere ut. scribũt antichristus & ꝓ ferunt andichristus .
Antias Paulus est ĩquit tumor durus pa ristinõ qd est paristinõ ĩfra scies .
Antichisis grece limatia .
Antidotũ liber đ doctrĩa greca. antido tos remedium medicam̃ leuamẽ adiu torium .
Antidotũ gisi Alex. ca. de frigida distẽ perantia epatis faciẽte dissinteria3.
Antidotum marcelli. idẽ ca. de potioni bus cõpositis ad colicam .
Antidotum eradiõ idẽ ibidẽ .
Antifahate dixit Step . ꝙ est busadi .i. corallũs .
Antim algende bedufter ara . testiculi castorei Stephanus .
Antillillis expõit Step. ꝙ ẽ saterceliſſũ.
Antilios grece apud Dya. gñа eius duo una est q̃ folia lẽticule silĩa h3 & astã altã duobus palmis erectã cum foliis mollibus. radix est illi mĩor & tenuis nascitur locis herbosis & solaribus gu stu salsa. altera ẽ q̃ folia & hastã silẽs camepiti h3 sed aspiora & mĩora. flo rẽ purpureũ. & odorẽ grauẽ. radix est cicoree silĩs &ce. Plinius eadẽ de ipã . sed antalũ uocat . & ut alii antulum. primã uero sabulosis locis nasci dicit. secũda3 saxosis cetera cõueniũt. hoc ẽ qđ. A. zaharath uocat uiđ ca . ãboꝝ simul .
Antilops grece Paulus est apostema la crimalis maioris oculi ãteq̃ ulceretur ꝙ postq̃ ulcus fuerit egilops dr. & ĩfra ĩ egilops & ĩfra ĩ ãtinops a Dẽostene
Antiminõ apud Dya. uocatur mandra gora .
Antimis q̃ est camomilla Dya. antimis siue leucãtimis. & camomilla quã alii erãthõidẽ uocãt eo ꝙ uerno tempore florescat siue colligatur ad usũ. alii ca memillõ . eo ꝙ odorem silẽ3 mali ma tiãi hẽat alii melatemõ uel crisocomẽ huius herbe tria sũt gñа ĩ flore habẽ tia distantiã. aste sũt illi duoꝝ palmo rn3 fructuose ramulos multos cum ui minibus plĩmis ac tenuibus folia ge nerantur trina ꝑua atq3 ãgusta & te nera supius capitellũ cũ q̃da3 rotũdi tate hñs. deĩtus aureũ florẽ q exterius folioꝝ ãbitione cĩgitur alboꝝ aut me lini aut purpurei coloris magnitudi ni rute silãntiũ . nascitur uero locis as peris & circa uias & semitas. colligr̃ in uere &ce. Plinius mira antimidis . natura ꝙ a sũmo flore ĩcipit cũ cetere q̃ ꝑticulatim florẽt ab una sui ꝑte ĩci piant &ce. Stephãus antemis scripsit

corrupte &ce. de noībus supradcīs a Dya. sic debes exponere. erātemō purpureū florē h3. q̄ albū leucātemō. que citrinū totū sine albedine crisātemō & hoc sonat ī greco uocabulo.

Antimoniū medicīa ocularis grece stilbus & aliquando stibius Dya. stilbus formosus est q lucidus & qui radiosus p3 cū fractus fuerit & gustu salsus nihil hn̄s terrosū aut sordidū. & q fragilis ē hūc multi obtalmion uocāt. eius aliud traditur femīa qd' ē pōdere grauius. aliud masculus pōdere leuius & asperius &ce. ara. & binomiū est sicut & apud grecos. nam uocāt aithynach post ātimōiu3. & cohol pp ꝓprietate3 q̄ habet ī ocularibus medicinis sicut & grecus obtalmiō eadē cā.

Antinops & egilops. Demostenes ē collectio circa āgulū maiorem oculi q̄ si humorē tenuerit clausū ꝓprio nomīe antinops a plrīmis appellatur. si autē īflatōe euacuata digitis īpressa paruo cedēs reuertitur egilops appellatur. s3 ātinops a uicītate oculi nomē accepit egilops a similitudīe capraꝝ q̄ secūd' āgulos oculoꝝ naturales hr̄e uidētur īflatōes &ce. supra uide ī ātilops.

Antion apud Dya. dr̄ plāta ūde colligr̄ laudanū ut p3 ī ca. de ciseos.

Antipasis cōtraria cōuersio seu ad diuersa attractio grece.

Antipatia grece exibitio alicuius medicine ad obtūdendā uiolentiā alterius preexibite medicine Plinius.

Antira Paulus capi. de catarro. qd sit nescio nisi forte semē rose.

Antirenu3 ātiquus liber de simplici medicīa ē planta q̄ cinocephalū dr̄. idest canis caput ramosa per totos ramos folia minuta & oblonga & densa. florē puū colore auroso hn̄s semē uitulis naribus simile &ce. Sed Pli. antirinu3 siue pararinū linisagria similis lino. radice nulla. flore iaciti. seīe uituli nariū simile &ce. linisagria ē dictu linu3 agreste.

Antirinō Dyasco. aut araninon quam multi lignida3 agrestē dixer̄t herba ē similis anagalidi foliis & astis. flores h3 crocios aut purpureos mīutos ꝓ q̄ re lignis agrestis dicta ē. semē ē illi simile oscorido &ce.

Antispodia apud Dya. est cinis ex foliis stipticis ut oliuaꝝ & similiū factus. & uocatur sic eo q ꝓ spodio. i. tutia ponitur. q spodius sit tutia īfra uide in spo & pomfolix.

Antopirus panis apud Pliniū. i. fermentatus & ē grecū q̄i cōtrarius opiro.

Antora herba cōtraria tore uenenosissime herbe oīa aīalia pimētis. s3 ātora ē ut tyriaca cōtra ipsā. ābe folia rotūda multū scissa. sed tore maiora folia. & tota & plāta radicē lōgā gēiculata3 & grossitudīe pollicis uel plus nigra3 cauernosā. Antora duas radices hab3 paruas sicut satirionis similes nucleis oliuaꝝ. una est pīguis. alia extenuata amari saporis & magne uirtutis. Butanicus de utraq3 ꝓpria facit capitula & ꝓprietates describit.

Anthos grece flos. idē alosanthos salis flos ut supra. ueꝝ latini appropriauerūt hoc nomē flori roris marini. īde dyātos cōfectio.

Anthraches grece prune carbones īcēsi anthrakia pruna singulare ipsius īde antrax.

Anthrax cū. h. debet scribi carbūculus.

Anthrakion uocāt gēmā carbuñculum anthrachiō & ulcus oculi de quo īfra in ulcus.

Anthracosiȝ Demostenes uocāt greci rubore nimium palpebraꝝ & ex longo tempore lippientiū.

Antroadis Plinius si in macedonia breuis arbor atq; fructicosa in Damasco syrie magna materies ei admodū lēta ac fidelis ac uetustate nigris splendoribus flos racemosus oliue mō. sed rubēs folia dēsa fert & folliculos mittentes qdā aīalia ceu culices lētoreq; resinosū q & corticē rūpit struria masculá fert sterilis femīa folio ulmi paulo lōgiore & piloso folioꝝ īter se sēp cōtrariis pediculis gracili breuiq; ramo pelles cādide cōficiūtur his. semē lētis silē cū uua rubescit q; uocatur ros medicamētis necessariū &ce. ē sūach q; ros syriachus dr̄ infra.

Anthropomorfon. dr̄ mādragora apud eos. s. q putāt radicē eius figurā hoīs habere.

Anulesat. i. obulus pōderis nomē d' quo infra

Anzarut uel anzaroth ara. sarcocolla a greco angelut.

Anzerutū scripsit Step.

Aoria grece inmaturitas.

Apaki grece lōgū ītestinū ut in libro d' doctrina greca.

Apala oua. i. mollia nā apalotis mollicies apalos mollis leuis tener apala mollia &ce.

Aparine Dya. q greci phylo antropon uocāt. latine purpurea uel lappago dr̄ herba ē uirgas multas & lōgas habēs & qdratas & aspas. folia rara & in ordine poīta. semē est ei albū & rotūd' & durū & ꝑuū & in medio ptusatū sicut ūbilicū. florē hȝ albū folia cuius uestibus transeuntiū inherēt & ob id filoantropos dr̄. nascitur circa muros & ortos &ce. Plini. aparinē aliq onfacocarpō alii phylātropō uocāt rāosaȝ yrsutā qnis senis ue in orbē circa rāos foliis p īterualla. semē rotundū duꝝ & cōcauū subdulce. nascitur īfrumentario agro aut ortis pratis ue asperitate uestiū tenaci

Apendix. Plinius est spina sic dicta. qm̄ bacce puniceo colore in ea apendices uocātur q laxatiē sūt.

Apentismeon grece. Alexā. intestinum rectū ca. de dissinteria. Item de tenasmone.

Apepsia ḡce. īcrudatō indigestio liber de doctrina greca.

Apia mala dulcia ualde me teste q Paulus laudat ca. d' sputo sāguinis. Itē Plinius ab apia de gente claudia noīata

Apiaster uocatur a qbusdā apiū risus.

Apios siue camebalanos siue rafanus agrestis. astas habet qnq; uel tres uiscosas & teneras & ruffas. folia sūt ei rute silia lōga uiridia & pua. fructus siue semē paruū cuius radix ē affodillo silis & obrotūda silis pile lacrimo plena a foris nigra intus alba. radices eius due sūt sup terrā &ce. D. uomica ē. hec a Plinio uocatur apscilla ut īfra

Apyretros grece sine febre sine feruore Gal. ad glauconē ca. de piodicis febribus ī gn̄ali. Itē liber de doctrīa greca.

apirektos scripsit aurir apirō nō cale factum.

Apistō Dya. aristologia dr̄ a grecis feta logos. apistō eo q; fetis sit apta &ce. infra in ar.

Apium Macer Est apiũ dictũ ꝙ apex hanc ferre solebat. Victoris ueterum fieret dum more triũphus. ara. dr̃ 'karas. ꝫ grece selino. Cuius duo sũt genera. domesticũ silicet ꝙ ẽ notum. & agreste. Sed agrestis qnque sunt spẽs ydroselinõ. i. aquaticum apium. yposelinũ ꝙ & macedõicũ dr̃. uel ut latĩ olixatrum secũdũ Dya. tertia oriosẽlinum & est dictũ montanũ. quarta & petroselinũ dictũ apetra. uel petrosum. quinta smirinon de qua Dya. ꝓpriũ facit ca. sed a Serapione inter speties apii põitur. Itẽ cerefolium ab ysaac in dyetis particularibus inter spẽs apii põitur. De hiis omnibus in ꝓpriis locis iterũ ĩuenies. Plinius apium inqt comune distinguitur sexu. Nã Crispus feminã esse dicit crispioribus foliis & duris & grosso caule sapore acri & feruido. Dyonisius mareꝫ nigriorẽ breuioris radicis uermiclos gignentẽ &ce. & ĩfra est & olixatruꝫ quod hiposelinũ uocãt. & ĩfra quartũ genus ex eodẽ faciũt aliq oreoselinũ alio fructice recto semĩe cimĩo silẽ. & ĩfra & est orioselinũ. & ĩfra & alio genere petroselinõ qdã appellãt ĩ saxis natũ. & ĩfra addiderũt qdã oposelinũ differẽs breuitate caule satiuo radicis colore ruffo &ce. Itẽ idꝰ supra dꝰ spõte nascẽtibus plãtis. Id. n. ĩqt qdꝰ spõte in huĩdis nascitur helioselinũ uno folio nec yrsutũ. rursus ĩ siccis yposelinum pluribus foliis silĩs helioselino. tertiũ ẽ oreoselinũ cicute foliis. radice tenui semĩe aneti minutiore tñ &ce.

Apiũ raninõ ğce dr̃ uatrachiõ. Dyascoꝛ botrachiõ scribit & distĩguit eius spẽs ut infra ĩ bo. latini uero in tres speties diuidũt. s. rãinũ. risus & emoroydaꝝ.

Apochinus Pliuius frutex ẽ folia edere hñs molliora mĩus tñ lõge uiticlĩs. semine acuto diuiso lanuginoso graui odoꝛ & oẽs quadrupedes necat ĩ cibo datum &ce.

Apocrusticũ. ğ. repcussiuũ redarguẽs ut Dy. & Cassius felix ca. dꝰ oleo mirtĩo

Apodia grece Plinius & cispsedi uocantur aues silẽs yrũdinibus. maiores tñ plurimũ uolãtes. sic dicte qa usu pedꝰ carẽt &ce. apud nos dardani uocãtur uulgariter.

Apodismon grece ãbulatio retrograda Demostenes ca. de custodia oculoꝝ.

Apoflegmatismus deductõ flãtis a capite. siue ipsũ medicam̃ hoc faciens. s. ꝑ os uel nares ut sũt caputpurgia & agrgarismata.

Apoya. ğce sine qualitate sẽsibili ut ĩsipida.

Apollinaris a quibusdã dicitur mãdragora. sic dicta: eo ꝙ apollo dr̃ ĩuenisse & asclepio tradidisse.

Apollinaris tam̃ secũdꝰ Pliniũ uocatur iusqamus apud quosdã q̃ grece iusqamos. aliis noĩbus uocatur ut ĩfra ĩ iu.

Apomellis 'grece ẽ q̃do fauus mellis in aq̃ lauatur. aq̃ illa mellita apomellis dr̃ ut Dya. suo ca.

Apoqmatos in ãtidotario ulĩ ĩ confectione emplĩ dcĩ didascalia expoĩtur sordicies nauis ĩtelligẽdo rasurã exterioris ꝑtis. ĩfra uocatur a Dya. apozima.

Aporema dicebãt antiq cũ primo ꝑminẽtes fiũt oculi uelud ex uoĩtu uel aliquo alio huiõi deiñ fiũt cõcaui Dẽos.

Aporesis Demostenẽs dicũt greci eruptioneꝫ anguli oculi.

Aporisma Cōstantinus ī pātegni . ē col lectio sāguinis in aliquo mēbro extra uenas nō putrefacti maxīe sāguinis arterialis .
Apostasis uel apostaseos gce apostema Cassius felix collectiones gci aposta seos uocant .
Apozias grece deferuescentes · apozeo deferuesco .
Apozzima decoctō diuersaꝝ medicina rum.s.aqua in qua coquūtur .
Apozimia Dy. pix que de naui raditur quā greci apozimiā uocant ;
Aprocimerō expōitur ī passionario qꝫ ē īpotētia uenerei actus .
Aproscilla .siue rafanosagria . Plinius iūcos duos siue tres spargit īterra ru bētes.folia rute . radice cepe.sed am plior.quare qdam raffanū siluestreꝫ uocāt.intus habꝫ māmaꝫ candidam. extra cortices nigros.nascitur in mon tibus aspis aliquādo & herbosis.pur gat supius & inferius.ydropicis apta hec apios a Dyas.ut supra .
Apsinthyō dnt greci.nos absynthiū .
Apta grece expōit Dya.ca . de tribulo qꝫ est putredo . Oribasius uero ca . de ulceribus oris.que autem īqt in sumi tate oris ulcera nascūtur que greci ap tas uocāt &ce. Cornelius celsus ea in quit que in ore ulcera mala fiunt ap tas uocant .
Aqua ībrilis.i.pluuialis ab imbre.Cas. felix de egritudībus oculoꝝ & Demo stenes ad cōficiēda colliria .
Aquam maris ī mediteraneis nō habē tes sextarium salis ī quatuor sextariis aque salsissimum mare facere potu erūt.uiꝫ namqꝫ & naturam salissimi maris implet.mediocrissimuꝫ aūt pu tāt supradictaꝫ aq mensuraꝫ octonis cyatis salis tempari quoniaꝫ ita ner uos calefacit & corpus non exaspat. Plinius .
Aquehalam uenam iubet flobotomari Haliabas ī pluribus locis q uī ciuilis . nā in ca. febris cōtinue prīo inquit se cūdo & tertio quo mouetur die oīno utatur sanguinis mīutōe aquehale & basilice &ce .
Aqueelmelich scripsit Step . pro achile melich & est mellilotū .
Aquesutū scripsit Step.ꝑ cuscuta .
Aquelogos Plinius folia sunt ei maius cula q̄ edere qnqꝫ aut.vii.subalbida a terra superne pallida.sine caule sine flore sine semīe radice tenui &ce.
Arachinde arachos Plinius habēt ābe radices ramosas ac multiplices nec fo liū nec herbā ullā aut quicq̄ aliud su pra terrā habēt.hec māduntur &ce .
Aranea uocatur grece sphalagion.ara . uocatur rutela .
Araneas Cassius felix araneas greci a serpēdo qđ erpē dicūt.nos aūt silīter latīo sermone a serpendo serpusculos nomīamus .
Aratilli dicūtur porri uinee grece āpe loprason ut supra .
Arbor cimicū q̄ dirdar . A. uocat est ul mus ut dicūt.plā eius gn̄a secūđ Pli .
Arbor marie apud.A.est buchormarié qđ est dcū fumigiū uel uapor marie ueꝝ apud Sera.est planta q̄ Dyasco. libanotis uocāt.& oēs dn̄t qꝫ habꝫ tres spēs.cōplemētū huius qre infra in li banō &ce .
Archa āgelica qdā urticā mortuā dicūt alii sileꝫ urtice.sed mihi ōnsa fuit qdā hn̄s folia silīa celidōie.nisi qa nō sūt

ita pĩguia & obscurioris uiriditatis.
alii angelicã dicunt.
Arceotides grece fructus iuniperi ut p3 p Dya. ca. de iunipo. Itẽ Allex. ca. ut nõ cadãt capilli ide3. Et ĩ li. d' doctri na greca. arkeutos est arbor iuniperi. arkeutides fructus eius ut ĩfra.
Arceotica Allex. capi. de fluxu capillo℞ idẽ quod supra.
Arciotidos in septĩo Iohĩs Sera. ĩ cõfec tione de luto lacune. dĩc q̧ sũt grana cedri uel iunipi. qđ' uerius ẽ corrupte protulit.
Arcion. Plinius greci sic uocãt plantam folia habentẽ maiora & cucurbitis & yrsutiora nigrioraq̧ & grossiora radi ce3 albã & grandẽ &ce. Dya. arcion p sopida aut psopiõ dñt. folia cucurbite ortiue silĩa h3 sed duriora & maiora & nigriora & aspa. asta est maior cu3 foliis. radix maior & alba &ce.
Arctiõ Plinius aliq arcturiõ uocãt. silĩs est uerbasco foliis nisi q̧ yrsutiora sũt caule lõgo molli semine cimini. nasci tur ĩ petrosis. radice tenera alba dulci q̧. decoqtur ĩ uino ad dẽtiũ dolorem. Dya. arcion aut asturiõ & ista folia si milia flõmo: h3. sed rotũda & aspa. ra dix mollis & alba & dulcis. asta lõga & mollis. semẽ cimini mĩoris silẽ &c.
Arcolabũ Demostenes ẽ grece ferreum ĩstrumentũ cyrugico℞ ad aliquid ad prehendẽdum.
Archos grece podex anus.
Arcuatus morbus dicebatur ab antiqs ictericia a uarietate coloris ut yris. aliis & noĩbus uocatur ut ĩfra ĩ yc.
Arcus apud Paulũ dr̃ anus podex ca. de exitu ani & est a greco arcos.
Arenos thus ĩ antidotario Oribasii ĩ ty riaca est masculũ thus. nã aryn grece masculus.
Areotica grece rarefactiua Allex. ca. de caũ capillo℞.
Arestiõ grece expõit Step. in synõimis q̧ ẽ ara. businũ. utrũq̧ corruptũ puto
Aretica grece uirtuosa. aretipraxis uir tus industria.
Argalia ĩstrumẽtũ quo liquores iniciun tur in uesicã q̧ siringa dr̃.
Argemõ grece est tertia spẽs ulce℞ cor nee apud Paulũ infra in botrion. Ite3 infra in ulcera.
Argemonia Plinius folia habet equalia diuisa apii mõ. caput ĩ cauliculo papa ueris silurĩs radicẽ habet. cuius sucus est crocei coloris acris & acutus. nasci tur ĩ areis apud nos. nr̃i tria gña eius faciũt & id multũ pbant. cuius radix thus redolet &ce. Dya. argimoniã uo cat. Ista. n. lr̃a. N. apud grecos cũ ĩ la tinũ uertitur nũc. e. nũc. i. sonat.
Argimonia q̃ eadẽ ẽ Dyas. herba oĩbus nota q̃ ferraria mĩor dr̃. silĩs in oĩbus agresti papaueri uel amoni herbe. s3 distĩguitur qđ' caput supius latius h3 & serius florescit. & neq̧ ita feniceum fãc florẽ sed croceũ. radix ẽ illi de sur sum rotũda ex qua dimittit croceum sucũ acrioris uirtutis q̃ cõuenit oculo rum nebulis & argimõi ĩ oculis noĩa te passioni. nascitur in cãpis uel circa sepes. cuius radix greco noĩe eupatori um dr̃. eo q̧ diuretica sit ualde &cet. Step. ĩ synõimis argemon exponit se catiqui in arabico.
Argilla terra uiuida terra figuli unde uasa fiũt dicta ab argis ubi primo de ipã uasa facta sũt. argillos dĩc grecus.
Argiros grece argentũ. Iñ litargirium

quasi litos argirites.i.lapis argenteus uel argēti.

Argirofora cōfectio q̄dā in antidotario uli dcā ab argento.

Arilli sūt arida grana uue ab ariditate dicti.ubi opus est stipticis uti cōueniē tes maxīe.qui ex acerbis uuis fuerunt gigarta grece dicuntur.

Aristologia Dya. dr̄ a grecis fetalos & apistō ꝙ fetis maxīe sit apta.und̄ no mē accepit. Eius tria sūt gñā rotūda & lōga & clematis.Rotūda dr̄ femīa folia hñs edere silīa odorata cū uicis situdine obrotūda & mollia & lenia tactu.multas uirgas ex una radice ha bens lōgas.florē albū & rotūdū hab3 ī medio crocei floris sed īutilis. radix est rotunda & odore nō iocūda.gustu tñ nō brumosa.Lōga uero aristologia masculus ē q̄ & dactilis uocatur.folia h3 oblōga & uirgas tenues lōgitudīe duaꝝ palmaꝝ. florē purpureū ꝑfert nō odoratū & cū marcuerit sicut flos piri appet.radix est illi robore digita li & odoris boni.Illa que dr̄ clematis uirgas h3 tenues & longas.folia obro tūda silīa oridio mīori.florē similem rute.radicē oblōga3 & tenuē corium habentē crossū & odoratū q̄ pigmen tarii ad cōfectōe3 oculoꝝ miscēt & re liqs medicamētis sicut rotūda &ce. Plinius īter nobilissimas plātas aristo logie grande nomē dedisse ur̄.q̄ttuor eius gñā unū tuberibus radix similis. rotundis foliis īter maluā & ederā ni grioribus molliorib9q3.hāc femina3 dicūt.alteꝝ masculū radice lōga quat tuor digitoꝝ longitudīe.baculi grossi tudīe.tertiū lōgissime tenuitatis uitis nouelle cuius sit precipua uis.q̄ & cle matis uocatur.ab aliis cretica. oēs co lore buxeo caulibus ꝑuis flore purpu reo ferunt baculas ꝑuas ut caparis.ua lēt radice tm̄. Est & q̄ plistolochia uo catur q̄rti generis tenuior q̄ ꝓxime dcā dēse radicis capillamētis iuncti. plenioris grassitudīe. hāc qdā polliri zō noīant odor oīu3 medicatus.sed ob longe radici tenuioriq3 ḡtior.carnosi enī est corticis.unguētis quoq3 nardi nis cōueniens &ce.

Aritillū porrum uinee.interdū uocatur aratillū.

Aristologia ara.zaraud uocatur.

Arkeutidas uocāt greci fructū iunipi.se cūdu3 Gal.in li.de alimentis.

Armation ca.de tracomatibus Paulus.

Armech in secūdo canonis.A.expoītur ꝙ est herba iamena.boni odoris silis cinamomo crosso.Iohēs Sera.capi.de egritudībus gingiuaꝝ dīc ꝙ est medi cina inda silis cinamomo.est bona ut dicūt ulceribus oris ꝓhibēs dilatatō3 coꝝ.uide an sit cortex bucee.scribr̄ tñ ara. armeal.harmel uero est aliud ut īfra ī suo loco.Step.scripsit armacū.

Armenium secundū Dya.bonū ē lene & colorē graneū habēs sine lapide & fragile nō graue sicut crisocola &ce.

Armētalis secundu3 Dya. ca.de coniza dr̄ a qbusdā q̄dam ſpēs policarie.

Armeritrias. ḡce. est id qd̄ ara.dr̄ kali de quo īfra ī ka.qd̄ patet ex cōcordia Almāsoris li.septīo in cōfectione me dicaminis dcī caliditō cū pratica de greco trāslata ei silī eodē loco ut fieri aquā primā ex calce & kali.grecus ex calce & armeritrias.

Armola ꝑ harmel aliqn̄ repitur. aliqn̄ ermola īfra ī bisaca & ī harmel p.h.

Armoratia rapistrꝝ raffanus agrestis se cundꝰ Dya. & Pliniū. aliqñ marmoratia & lacena uocatur.
Arnebus Ste. ꝑ harneb qđ ē lepus scripsit.
Arnos grece agnus idē.
Arnoglossa. i. agni lingua. A. linguā arietis uocat. est plantago infra.
Aromaticū de quo. A. ca. fāc uř ꝙ sit calamus aromaticus. Dya. uero fāc ca. qđ īcipit aromata qđ ñ concordat cū A. in illo ca.
Aron a Dya. sic describitur. & est iarus dř serpētaria mīor. nota est īfra ī dracontea & iaro.
Arosticos grece egrotatiuus.
Arostos grece eger.
Arsef in tertio Almāsoris ca. de holeribus puto ꝙ ē arxof qđ ē cardus ut īfra
Arsenicū a greco arsmago ut Cassius felix. ara. uero dř azarneth & zarnech due sūt ei spēs citrinū. s. aureū lamīosum. aliud rubeū nō laminosū. quod sandaracha apud Dya. ī libris grecis uocatur. qdā lēnias uocauerūt s; infra dř lēnias auripimētū & utrūqꝫ dř.
Arsen Plinius aliq semē mādragore sic uocāt. alii moriō. alii ypomenō. silē ē semini porroꝝ.
Arsenogon Dya. ca. de folio agresti est foliū q̄ ꝑ masculū uocant.
Arsinagon arsenicū ut Cassius felix.
Arsunegū apđ Halyabas multa hoc nomine uocantur. nā in secūdo practice sic uocatur laurus. Itē ibidē supra exponitur ꝙ est cepe. Itē alibi expoītur ꝙ est amigdala. sed in ca. fe. ethice in quadā cōfectōe īuenitur arsunegi ex corticati & amigdale dulces mūdate q̄re nō uidētur idē. Ite; in secūdo ca. de fructibus arsunega uocatur oliua. q̄re ueritatē scire nō potui. nullū nāqꝫ supra noīatoꝝ sic uocatur apud arabes uel grecos.
Artagena. g̃. dř coturnix ut dixit qdam grecus. sed ortyx dř.
Arthanita p hani hartāita scribř ī ara. Inqt. A. est buchormariē & narrat sermonē Dyasco. dꝰ quadā plāta q̄ grece dř lentopodiō. deiñ dīc ꝙ nō est illa artanita q̄ habetur iu usu suo tēpore ꝙ illa ē spinosa. Itē in ca. de fachailesus ꝙ ipsū est spēs buchormariē. & genus artanite. Ego aūt trāstuli ca. de artāita de li. Dya. in lingua ara. & erat ita artanita sūt q uocāt eā laobotocodiō. & qdam noribas. qdā uero laofrā ꝛc ut apud Dya. in antiqua trāslatione ī ca. de lētopodiō habetur. Itē ubi ī Almansore ca. de apoplexia ī clisteri ponitur artanita. ī pratica greca que est eadem cū eo poītur saponistice herbe radix. & ubi ī Almāsore habetur buchor mariē qđ est dictū fumigiū. dcūs liber habet maria capnusa. & capnos grece est fumus. In ceteris aūt locis illius capituli eodē mō se habēt. Item in ca. de sciatica ubi Almāsor ī suppositorio hab; ciclamē. dcā pratica hab; saponisticā radicē. & sic uidere potes ꝙ ara. de hiis medicinis & de multis aliis que a Dya. scripta sūt nō habent plenā noticiā. sed alia; ꝑ alia ponūt. sicut & apud nos cōtīgit. qđ patebit ī hoc opē in suis locis.
Artantus Iohēs Sera. in septīo ca. dꝰ gargarismatibus dīc ꝙ est calamentum.
Arteriaca passio dř qñ reuma ad tracheam arteriā & larīga descēdit & inde raucedo fit uocis. ut Pau. ca. dꝰ catarro

Arteriaca confectio ad raucedinē uocis facta. Cassius felix ca. de tussi huīda cōfectōe3 eius describit.

Arteriotomia grece est arteriar incisio que in certis causis habet fieri Allex. ca. de cautela epilēticorꝫ. Et Demos. capi. de lacrimis.

Artemesia. Plinius. mulieres inqt hanc gloriam affectauere in qbus Artemisia uxor Mausoli regis adoptata herba hoc nomie uocatur q āte partenis uocabatur. sūt q ab arthemide que ē dyana arthemisiam cognominatam putāt. qm̄ priuati3 medicatur femiarum malis. abscinthii autē modo fructicosa maioribus foliis pīguioribus qꝫ Ipsius duo genera. altera latioribus foliis. altera tenera tenerioribus & nō nisi ī maritimis nascens. Sūt q ī mediteraneis eodꝫ noīe appellauerūt simplicis caule minimis foliis. flores copiosi erumpētes cū uua maturescit. odore nō iocūdo q quidam botrichi. alii ambrosiam uocant. talis in capdocia nascitur tc. Dyascorides eius genera sunt tria. Vna est fructicosa similis absinthio. folia maiora & pinguiora habet & astas lōgas. nascitur maritimis locis lapidosis & sabulosis. florescit ante estatis tempus floribus albis paruulis graue olentibus amaris. Altera tenera est. semē habet minutum & unam hastam foliis plena3. nascitur locis mediteraneis & altioribus. florem mellinū ac tenuem & iocūdiore3 cōparatiōe prime conferēs tc. & hic tercia spēs nō nominatur a Dya. nec a Galie. quare est addita. Tertia artemisia leptafilos dicitur idest subtiliu3 foliorum. nascitur circa fossas & aggeres. flosculū eius si cōtriueris sāsuci odore3 habet tc. Quodam libro antiquo ubi herbe erāt depicte tres erāt spēs artemisie. Vna q utimur coīter silīs absinthio foliis lōgioribus bicoloribus una pte albioribus ab alia uiridioribus pilosis leniter. flosculo albo hec uocatur tagātes. altera foliis mīutis dēsis p ramusculos plures sup unā asta3 floribus citrinis simul ī capitellum culmosū dēse collectis. hec monoglonos uocabatur. tertia erat silis matricarie flore camomile silis foliis coriādro odorem floris dicebat habere sāsuci. nasci circa fossas & aggeres ut Dya. de leptafilos tc.

Artemisia apud arabes uocatur berēgesis ut īfra ī be. ostēdetur.

Artiō gce Paulus ca. de difficili partu maxīe īqt aut astringitur. aut exartiō fit aut abrūpitur tc.

Arthomata gce. Paulus ca. de cyrugia capis sūt articuli

Arthiō & est queda3 herba que ꝓsupida dicitur.

Arthomeli gce panis cū melle factus Alex. ca. de cathaplasmatibus ad splenem cū ergo cognoueris tc.

Arthritica grece arthetica. artritikinosos arteticus. undꝫ in qpluribus libris antiqs de greco translatis inuenimus arthriticā passionē ꝓ artetica.

Arz ara. apud. A. est rizi. & ī Sera. & uerū in ca. de pino dicit qꝫ masculus ex pino dr arz. & hoc affirmat auctoritate Hanise. uerꝫ ī li. de doctrīa arabica expoītur qꝫ arz ē cedrus arbor & rizi uocatur ibi reuz. puto tn̄ arz eē qdam spē3 abietis. cuius lignū subruffū dcā3 nr̄o ydiomate arzex. ī ātiqs tn̄ synōis

rugitus ītestīo℞ & est nomē ficticiuꝫ:
Buchor ara.uapor fumigiū .
Buchormariē est dcū uapor uel fumigiuꝫ marie.A.dīc ꝙ est artanita in ca . de artanitha.sed ꝙ nō sit appꝫ p hoc ꝙ dictum est supra ī artanita & p Almāsorē ca. de applīa.ī clisteri nāqꝫ ꝙ fāc ibi ponit arthanitham & buchormariē.apud Sera . uero buchormariē est ciclamen .
Bucerō apud Dya. multi inqt farinā fenugreci sic nominānt.sed Plinius buceron uocari dīc ipm̄ met fenugrecū & est dictu bouis cornu ad silītudīeꝫ teca℞ eius ad cornua bouꝫ .
Budereg ca.in Sera . tricētesimo qnquagesimo nono .
Buderegi apud.A.est plāta q̄ Dya. erilmon uocat & est silē eruce de q̄ infra in er .
Bugenis sic scribitur in secūdo.A.sed in ara.scribitur buyanis infra ꝙ. y. lr̄a ē uocalis & per se sillaba est peucedanū ut pꝫ p cōcordiā illius ca. in ca.de paucedano apud Dya.& Sera.ex dictu Gali. & uocatur apud Sera. herba tu℞ .
Buglosa grece dictu bouis lingua Plinius eufrosinū dr̄ infra ī eu .
Buglosson grece piscis dictus solea.
Bulbus secūdū Dya.duas hꝫ spēs differētes colore. dīc ꝙ rubeus est bonus stō & amarior est melior.ābe spēs comestibiles.&. A . dīc ꝙ est cepe paruū ꝙ comeditur. Itē Dya.ca.de cāna ubi dicit ꝙ radix eius cū bulbo extrahit in fixa corpori.A. dīc cū cepe siluestri q̄re bulbus ur̄ cepe siluestre . Itē Iohēs Sera. ca.de augētibus ī coytu dicit ꝙ est cepe cāpestre. Tādeꝫ.A.suo ca. cōatur ipsū notificare & nō ur̄ plene sciuisse quid sit . Plinius īquit gn̄a greci hoc fecere buluinēsetaniō pityō accoogīa egylippas his erichiō 7c. Et ex libro Alhauy buberigi inqt hꝫ cepas paruas silēs cepis croci folia silīa tolijs porro℞ flores silēs floribus uiole 7c. nec per hec noīa scio qd sit ꝓprio noīe bulbus . Apud Pliniū uero sepe uocatur bulbus oīs radix rotūda silis cepe .
Bulbus emeticus ꝙ est dictu grece uomicus est narciscus secūdꝰ Dya.ca. dꝰ narcisco. Itē ab eodē uocatur bulbus emeticus q̄dā plāta q̄ noīat hermocales . Item alius bulbus metepsicus Dya . quē nauseatilē uocāt folia dura silīa bulbi nostri q ī usu est hꝫ in quo fructice ē bulbus niger 7c.
Buloqnū apud Dya . dr̄ mādragora a q busdā .
Bule in secūdo canōis.A. sic scribitur sꝫ in ara.bel & sūt tres medicīe.s.sel bel & fel q̄ simul apud Sera. describūtur & sūt fructus īdie .
Bulimos uel uulimos dīc grecus.nos uero bolisimū dicimus & ē fames uacia.
Bulobo℞ Paulus ca.de fractura aurium
Bulot ara.glās & secūdꝰ eos castanea & est spēs eius .
Bulengi ī pratica Haliabas ē abscīthiū
Bulunge ara.cicōia .
Bumas Step. ē lertū agreste & est rapa agrestis . sed puto ꝙ uoluit dicere bubas ut supra qdꝰ est napo .
Bumelia secūdꝰ Pliniū uocatur quedaꝫ spēs fraxini .
Bunca in li.tertio Almāsoris ca. de aromatibus est qdꝰ.A. bunchū uocat prolixiusqꝫ ca.facit & dicit.ꝙ ē res dꝰlata

de iamẽ.ĩ arabico tñ ſcribitur bũcheũ
Bumõ Dya.aut actiõ dñt haſtã habet q̃ drã & longã digiti groſſitudĩeꝫ hñs folia mĩuta ab apio ſicut coriãdꝝ flores ſicut anetũ. ſemẽ odoratũ ſicut iuſqa muꝫ ſed mĩus ꝛc.
Bupleurõ Plini. ĩ nũero herbaꝝ ſponte naſcẽtiũ hãc greci hñt caule cubitali foliis multis longiſqꝫ capite aneti.laudatũ in cibis ab y.ĩ medicĩa a glaucõne & nichandro.ſonat in greco bouis coſta.
Bupreſtis eſt aĩal raꝝ in ytalia ſiſĩmuꝫ ſcarabeo lõgi pedũ fallit ĩter herbas bouẽ maxĩe. unde & nomẽ adĩuenit deuoratũqꝫ tacto felle ita inflãmat ut rũpat ꝛc.
Bupreſtin & uocat Plinius plantã que quãuis a grecis in cibo laudetur bouꝫ tamẽ eſt uenenũ.
Burachũ ĩ practica Haliabatis pro bau rach ſcribitur.
Buraket ara.anas que & bac dr̃ apnd.A
Buranie Iohẽs Sera. ca.de morſibus uenenoſoꝝ expõit ꝙ eſt alfeſire.ergo eſt uitis alba.
Burdi ara.expoĩtur apud.A. ꝙ eſt papirus.nec eſt putandũ ꝙ ſit papirus dꝫ q̃ libri fiũt.ſed eſt plãta aquatica uelud iũcus latus quo faciũt arabes ſeſtario la pua ubi ſpẽs inuoluũt que ſeſtaria dicũt kirtes.antiqtus tñ ex eo fiebant carte ad ſcribendꝫ.Et ego uidi Rome in monaſterio antiquo priuilegia & alia ĩſtrumẽta in his cartis ſcripta.extendebãtur nãqꝫ dilatati & ſupponebantur ſeries una ꝑ trãſuerſũ.alia per longũ & liniti quodã glutine cõprimebãtur in tãtũ ꝙ ad tenuitatẽ cartarũ redigebantur.de qbus cartis de papiro qui fuit materia eaꝝ & dꝫ glutine eaꝝ & de mõ faciẽdi Plini. longũ ſermonẽ ſcripſit ĩ li.13.ca.de papirus In Halauy dicitur arabice burdhi & ẽ herba naſcẽs ĩ locis huĩdis habens folia lõga ut gladiolus.ſed nõ ſũt acuta.& ĩfra in papiro.
Burida apud.A.qd ſit ignoro.uidꝫ tñ an ſit burith de quo ſupra nã ꝓprietates eius uidẽtur ad ipãm ꝑtinere.ueꝝ in ara.ſcribitur buchiſa.
Buſadũ ſcripſit Step.pro baſſed ꝙ corallus eſt.
Buſuri apud. A. in ara.ſcribitur buſir ẽ ꝙ apud Dya.uocatur flomos ꝙ latini taxũbarbaſſũ dñt. nota tñ ꝙ ubicũqꝫ in illo ca.apud.A. habetur flos bene apparẽs in ara. hẽtur aureus & ſic cõcordat cũ Dya. cetera uero ca.concordãt niſi qa.A. plura obmiſit.
Buſuꝝ & balũ apud.A. ſũt dactili ĩmaturi.& oĩa.noĩa repta in illo ca. ſunt noĩa dactiloꝝ.nã apud arabes diuerſis noĩbꝫ uocãtur ſdꝫ uarietates & ſpecies ipõꝝ.cõiter ara.oẽs tamar uocãt.
Burungi ſupra in abrungi.
Butalmõ grece latine bouis oculus ſõat apud Auicennam uocatur oculus uace & bihar & ur̃ cotula ex deſcriptione eius a Dya. & ĩ Sera.libro.In antiqua tñ trãſ.dy.hẽtur ꝙ habet flores nigros.ſed apud Sera.ex uerbo Dya. hẽtur ꝙ habet flores citrinos ſimiles floribus camomille.ſiĩter &.A.q̃re uidetur corruptio in textu antiquo Dyaſcorides.in uero exemplari.Buoptalmõ autꝫ blan dñt haſtã eicit mollem folia maratri ſiĩa florẽ mellinũ habẽs ſicut antimus & maiorẽ oculo ſiliẽꝫ.uñ & nomẽ accepit.naſcitur in

inuenio q͏̃ arz est cypressus. Stepha.
arzũ rizi uocauit. nõ est mirũ si plura
uno eodẽq͏̃ noĩe uocentur apud pegri
nas lĩguas cũ idẽ apud nos ĩuenitur.

As ara. mirtus. uerũ in cõi sermõe rihã
uocatur. & sic est in libro de doctrina
ara. grece uero uocatur mirsine.

Asa est gũi silfii secũdũ Dya. grece dr̃
lasar. apud Pliniũ interdũ uocatur la
serpiciũ uel asa uel herba eius. Que
dã ẽ fetida que ubiq͏̃ repitur. alia dul
cis. q̃ nũq̃ uidi. nec audiui aliquẽ uidis
se. ara. dr̃ altit.

Asacũ uocat Step. amoniacũ.

Asanerii ĩ. 3. Almã. ca. de sale cõditis ex
põitur q͏̃ ẽ qdã piscis magnus salsus.

Asane scripsit Stephãus pro asuec q͏̃ est
usnee in q̃rto li. in electuario cabadi
uel caladi regis.

Asaragi in tertio Almansoris est uirga
pastoris. sed & ĩfra ĩ ha. melius d' ea.

Asaron grece asarũ. Dyas. asar q̃ multi
nardũ agrestẽ appellãt. folia h3 edere
silĩa tenatia & rotũda. florẽ ĩter folia
iuxta radicẽ purpurei coloris in silĩtu
dine iusqami. semẽ simile uuis apud
Sera. silẽ cartamo. h3 & radices pluri
mas tenues & nodosas & geniculosas
silẽs agrosti. i. gramini. suaues odore
& remordẽtes lĩguã cũ sufficienti fer
uore. nascitur in locis umbrosis & mõ
tuosis in frigia & ĩ ytalia & in ponto
&c. Plinius asarũ ꝑ nardo agresti ha
betur a qbusdã. bis in ãno floret &c. ut
Dya. qui bacarã uocãt mĩus bñ dicũt.
nã bachar uel bacharis alia herba est
ut infra in ba. & Plinius redarguit di
centes eandem esse.

Asarus Dya. in alio ca. est herba inquit
minimã radicem hñs. uiridis est sicut
oliua &c. alia est a dicto assaro.

Asbestus. g̃. calx. s3 asuestos ꝑferunt.

Ascaragum ĩ secũdo pratice Haliabas
pro assero reperitur.

Asach ara. s3 melius axach ẽ amõiacũ.

Aschas Paulus ca. de ranula sub lĩgua
medicina mihi ignota.

Aschiron & asqroyda silĩa sunt ĩterse.
sed aschiron maiores habet ramos q̃
q̃ asqroydes uocatur &c. Plinius infra
in asquiron.

Aschlanotim grece Paulus de d'bilitate
coytus. est spẽs stellionis. ascabanotim
& ĩueni alibi in antiquis libris.

Aschlepias Plinius folia h3 edere silĩa.
ramos longos. radices numerosas te
nues odoratas. flos ẽ ei aureus graue
semẽ seculatũ. nascitur ĩ mõtibus &c.
Dya. hec eadẽ de ipã. sed flos grauis
est odoris. & semẽ pãici silẽ &c. ut hic
apud Dya. sic uocatur a qbusdam dra
guntea. & & tertia spẽs origani d' his
quas scribit sic uocatur ab auctore.
nã Asclepius antiquissimus medicorũ
fuit qui & esculapius dicitur.

Aschlites uel ut. g̃. aschites ab aschos q͏̃
est uter. paulus ca. de ydropisi aliqñ
inqt plenitudo huĩditatis cũ mĩma
uentositate inter pyteneon & uiscera
congregatur quẽadmodũ in utre quo
dam. unde passio aschites uocatur.

Aschos uter grece.

Ascholocondriõ ara. scolopẽdria ut in
ultimo ca. lr̃e alif. in secũdo canonis
A. aliqñ tñ sine alif scribũt scolocun
drion ut apud Sera. & utrũq͏̃ est a gre
co corruptum.

Ascufo. g̃. exponit Step. p arabicũ dicẽs
q͏̃ est aufarsi & q͏̃ est ypicon.

Ased arabice leo.

Aſchesafrē ara.eſt herba ſilīs paritarie ut pȝ p Iohēȝ Sera ca.de dētifritio.G. in ſeptimo & infra in guidicon.
Aſchil infra in cepe muris.
Aſcalia infra in tenita.
Aſcech īfra in tribulus & in haſceh.
Aſſce in Almā.puto ꝙ eſt thimus.nam dīc ꝙ ualet ut epithimū.ſȝ. A. ſcribit haſce uel axe.
Aſſcehedenigi. A.v.canōis cōfectōe tri fere maioris īqt ibi.ſemīs ḡnati ſilue ſtris & aſſechedenigi & granoꝝ alkil kil.& ē pſice darſihiſaan ꝛc.q textus uī falſus.nā ſechedenigi ē ſemē cana bis.Preterea apud Iohānēȝ Sera.ī ſep timo in eadē cōfectione & eodē loco ſic ſe habet benedach.& eſt ſemē gra natoꝝ ſilueſtriū & ſūt ḡna alkilkil & ī deſcriptōne alia loco ipīus darſiſaā & eſt bederamē ꝛc.
Aſeid in tertio canōis.A.ca.de cura ſodͣ calē.uene aſeid.i.brachii.ſaid ara.dr̄.
Aſnea ſcripſit Step.p aſnee.qdͣ apud.A uſnee ſcribitur.
Aſerebū exponit Step. ꝙ eſt ſtagnū uel plūbuȝ albū.ſed puto ꝙ uolūt dicere aſreng qdͣ ē miniū cuius materia eſt plumbū.nā ſtagnū ara. uocatur raſas ut apud.A.& caȝdir.ut li.dͣ doctrīa ar
Aſeroſi.ſupra in anatericō.
Aſſaltos dīc grecus.nos aſpaltū.
Aſſarū ſcripſit Step.pro aſſur infra.
Aſſear apud Pliniū uocatur uiſcus pro prie quercinus cuius plāta in quercu naſcitur.
Aſſengi ara. ſpongia albagari marina que geſafe & & ſedſe dr̄.ſed aſſengi ē a greco corruptū.f.pro.p. lrā poīta q̄ carent.nā greci ſpongos dnt īfra ī ſp.
Aſſindi. A.v.ca.de ſeclite ſecūda dicit ꝙ eſt ſynapi album.
Aſſidegi ara ceruſa.
Aſſinach ara.p ſpinachia.f.pro.p.
Aſſodillos dīc grecus.nos aſſodillū Pli. aſſodillū dͣ clariſſimis dicimus herba rū q̄ hereneon aliq appellant.Dyoni ſius marē & feīaȝ eē dixit. Heſiodus in ſiluis naſci dixit.
Aſſur ara. crocus ortulāus.ſed cū hayn ſcribitur.haſſur ut infra.
Aſilouis uocatur aliqn̄ amōiacū ſecūdū Ga.ad patrinianum.
Aſilus dr̄ grece oeſtꝝ ruſtici tabanū.
Aſerinamō Plinius uocatur uinū fictici uȝ.qdͣ fit qn̄.xx.ſextaria muſti albi cū dimidio aq̄ feruet donec excoq̄tur aq̄ alii ſextaria decē tantundē pluuie in ſole.xl.diebus torrēt dāda egris qbus uini noxa timetur ꝛc. tantūdeȝ aqua intelligo ut ſupra.ſ.ſextariū medium cum decē ſextariis muſti.
Aſintheſi grece Allex.ca.de ſignis huī de diſtēperantie epatis eſt dictu non extenuatus ab a.qdͣ eſt ſine & ſinthe ſis extenuatio quaſi ſine extenuatōe.
Aſios ſecundū Dya.uocatur arbor amo niaci ca de amoniaco.
Aſires in antidotario diuiſionū Raſis in cōfectione ad epilenſiā exponitur ꝙ eſt aſſodillus.
Aſſ ara.eſt radix.
Aſſirēgi apud A dicitur ara aſreng & ē azarō eſt miniū qdͣ fit ex ceruſa & p decoctionē rubei coloris aptū pictori bus & īfra in ſi
Aſitia grece ieiunia aſſitos ieiunus.
Aſius ī ſecūdo canonis.A.lapis q a Dy. uocatur lapis aſius.ī allexādria tātuȝ modo īuenitur optimus colore candi dus & leuis ī modū pūicis & ueluti

puluis manibus īsidens. alius est pūice us ad nationes nigras p altum & sup fitiem & ueluti salsedieꝫ scabrosaꝫ & mixtū colorē albū. utrūq aūt habꝫ sa porē salsuginosū & nitrosū ꝛc.

Askincor ara. stincus.

Askil apud. A. uocatur squilla. sꝫ imitati one greci. nā ara. uocatur hansel. & iō aliud & fāc ca. in han de ipā.

Asma est offensio anhelitus cū sonitu a greco asma qđ est cantus in li. de doc trina greca. & in Psalterio ubi nos ha bemus canticū uel cantū. grecus habꝫ asma. Paulus ca. de asmate sine febre respirantes uel decurrentes ocius ab euentu noīat asmaticos. eosdē uero ip sos ex eo ꝙ toracē erectū seruant tīo re suffocationis ortomicos uocant. dys nia uero cōis ē casus ad has & plures cōsequens passiones ꝛc.

Asthma uero grece anhelitus aura fla tus spiritus spiraculum.

Asmachū dixit Step. uocari absinthiuꝫ sed nescio qua lingua.

Asnee est lanugo uetustaꝝ arboꝝ. apud A. scribitur usnee. sed ipm̄ est ī littera alif.

Asnē & apud. A. scribr̄ usnē & ē puluis abstersiuus quo saraceni mūdificant sibi manus. & sūt ei multe spēs. quaꝝ una fit ex kali unde fit sal alkali.

Asogiros dicebat greca herbaria ꝙ est planta. que habꝫ folia silīa foliis rute proferēs semē ī tecis quā dū comedūt capre hn̄t lac ualde laxatiuū ꝙ puto rutā caprariam.

Asolipidios expoīt Stepha. ꝙ in ara. uo catur catathā. utrūq ignoro.

Aspalatos Plinius nascitur ubi & cipe rus arbor spina candida magnitudīe arboris modice. flore rose. radix ūguē tis expetitur tradūt in qcūq fructice curuetur arcus celestis eandē qcūq sit aspalati suauitatem odoris existere. sꝫ si in aspalato inenarrabilē qdā eum erisceptron uocant alii sceptrꝝ heli sei cuius ꝓbatio est in colore ruffo uel igneo tactu & spisso & odore castorei in egypto nascitur & in Aarō peius ꝙ lidiū maioribus foliis ac uariis. illa breuia ac mīuta & odorata ꝛc. ē aspa lium & darsissaam de quo īmediate.

Aspaliū ī uero exemplari est aspalatuꝫ ut Plinius. & scribitur in multis anti quis ātidotis aspalatū corrupte. Dya. nascitur ī asia & rodo. cuius spēs due sunt. Est. n. una spinosū fructicem & thyrsuꝫ grauē habēs & cū deponitur cortex appꝫ coloris purpurei uel rubei solidū boni odoris saporis amari. Alia spēs habꝫ lignū grossū albū a speꝝ n̄ odoriferꝝ debilis uirtutis ꝛc. hec uoca tur apud arabes darsissahā ut apparꝫ p cōcordiā Auicēne ī illo ca. & p Sera est eadē que aspaltos supra a Plinio dr̄. Step. & in synōimis aspalatos est darsisahā & qdam super hoc addit ꝙ habet florē croceū. & ex ligno eius fi unt casule & noīatur ī barbaria asdāi

Aspaltum. Dya est bitumē iudaicū. ali ud est aridum aliud liquidū Sed ari dum gignitur in iudea fenice sidōia qđ est primū & tondi pōt ut cetera pigmēta. Liquidū uero gn̄atur ī babil lonia & appollonia & sicilia. repitur autē innatās in fōtibus ꝛc. Plinius bi thuminis sulphuris ꝓxima ē natura est uelud limus a iudee lacu emergēs ī syria circa sydōem opidū maritimū Spissatur nāq & indensitatem coit.

Est uero liqdū bitumē & acchytiū & qđ a babillone īuehitur ibi qdē & cā didū gignitur liqđ ē & apollōaticū q omīa greci pissaspalton appellant ex argumēto picis & bitūmīs. gignitur & pinguis liquoris in sicilia agrigēti no fōte īficiens riuū. incole hic arūdi nū pāniculis colligūt citissime sic ad herens. oēs utūtur eo ad lucernaꝝ lu mina olei uice ꝛc. & infra naphta bitumīs generibus ascribitur. ueꝝ ar dens eius natura & igniū cognata ꝓ cul abē ab oī usu ꝛc. aspaltū qđ & bi tumē iudaicū & stercus demōis uoca tur a quibusdā est naphta & petroleū unius generis sūt. de naphta infra.

Aspagus. i. spagus Dya. asparagus aspra tilis q̄ multi miacāton aut ymō appel lant ꝛc. aspratilis dr̄ quia asper. Plini us siluestrē sparagū aliq corudā aliq libicū uocant attici ormiꝫ ꝛc. Paulus de cura empicoꝝ elium asparagū uo cat. & ara. uocatur haliū q̄uis uulgo sepe ab arāgi dicatur. & utrq̨ a ḡco.

Asparagus apud Gal. libro đ cibis uoca tur oīs sumitas plante dū est ī teneri tudine sua sicut est asparagi sumitas qn̄ comeditur.

Asparos ī ātidotario ulī ī cōfectōne mi tridati mīoris puto aspagū nisi adiec tiuetur precedēti qđ est mellilemine asparos.

Aspis grecum est.

Asplenō Dya. a splenō aut scolopēdria aut spleniō folia habet scolopendrie uenenose silia. nascitur locis saxosis uel parietibus & ex lapide fabricatis folia eius sunt multa ex una radice as cēdētia diuisa sicut polipodiū subtus rubea & aspera semp uiridia. est uero sine asta sine flore & sine semīe ꝛc. ꝑ descriptionē eius arbitratus qdā ē q̄ hec eēt q̄ moderni uocāc ceterach & ipsam ꝑ scolopēdria accipiebat. ueꝝ ī libris antiqs & grecis uidi depictā eā secūdum formā eius q̄ līguā ceruinā dicūt excepto in uno ātiquo libro ubi erat istius figure q̄ Dya. descripsit. Plinius asplenō sūt q hemionō uocāt foliis triētalibus multis radice limo sa cauernosa sicut filicis candida hir suta nec caulē nec florē nec semē ha bet. nascitur ī parietibus opacis humi dis. laudatissima in creta ꝛc.

Aspratilis. i. asp inde dic Dyas. spagus aspratilis ut supra. qa asp est ide pis ces aspratiles ut apud Iohāniciū. i. as peri. i. squamosi. Theoderus Prisciāus ca. de egritudibus epīs đ piscibus aūt inquit asperos comedant.

Aspros grece albus siliter & leucos.

Asqrō Dya. siue androsemō spēs ē ypi ci ut supra in ādrosemon. apud Sera. & affirmatur. sed arabs uolens dicere asquiron dixit asbirac.

Asrēgi ara. ē miniū qđ ex cerusa fit ꝑ decoctionem & uocāt sirēgi ut apud A. & azareon.

Asta allexādria apud Dya. dr̄ camedaf nes ut infra suo loco.

Astatia grece locusta piscis q caraunus dicitur. Allex. ca. de dieta melācolico rum. li. de doctrīa greca astakosichi tis locusta. piscis.

Astacodū scripsit Step. pro sticados.

Aster grece stella.

Astafida secundum pliniū uocāt greci uuā passam.

Astaration ara. yringus. due sūt ei spēs ut patet per Serap. apud. A. scribitur

atratisus & male.nam ī ara.scribitur astaracos.

Aster Plinius plāta q̄ a qbusdam bubenion dr̄.quoniā presētaneū remediū ē.cauliculis foliis oblōgis duobus aut a tribus in cacumine capitella stelle modo radiata ꝛc.

Asteratica ara.bubomō dicūt.uirga ē ei lignosa que sup se hꝫ florē mellinum sicut antemis & capitellū diuisū folia asteri silia. sed ad radicē folia sūt illi longa & aspera.

Asterice apud Pliniū uocatur dyacodiō & dyacomidion.

Asterion liber de medicīa antiq̄ Romani inquit inguinalē dicūt/nascitur inter petras & loca aspera. hec herba nocte tanq̄ stelle ī celo lucet adeo ut eam uidēs ignorās putat se fantasma uidere. a pastoribus maxīe ur̄ ꝛc.

Aster platodes grece talk & sonat stella lata uel dilatata.apud Dya. gisamia & gisasteros qđ est dictū stella terrea uel terra astrea.

Astochodos ar. sticados grecū imitatur

Astigar ara. A. in secūdo planta q̄ ipse cōpat ad ānīudē ꝙ est silsiū ut supra.

Astorach ara. a greco storax.nā arabes mihera dicūt. A. de ipō tria fāc cap. unū in lr̄a alif in quo sic habetur ī ar. astorac.dixit Dya. ꝙ ipā ē spēs miha ꝛc.& miha ara.ē storax & pp hoc fāc aliud ca.in lrā min ꝙ incipit storax. & in ara.ē miha.Itē terriū in ca.lr̄e lē eo ꝙ storax liqda dr̄ sigia cuius arbor ara. uocatur lubrie sicut in lr̄a patet.

Astracū ē pauimentū domus Allex.uero ꝓ pauimēto ipīus laris accipit ca. de dissinteria. detur inqt scropina piscis assata in astraco.

Astrafacus scripsit Step. ꝓ andrafaxis ꝙ ē atriplex.

Astractis grece yringi infra ī atracisus.

Astragalus Paulus in ca.de dolore uētoso uentris porcinus astragalus adhustus ꝛc. ꝙ ē calcaneus porci uel talus

Astragalus Plinius ē herba q̄ folia habꝫ longa īcisuris multis obliqua circa radicē caules tres alias quattuor folioꝝ plenos florē iacinti. radices uillosas implicatas rubeas preduras. nascitur in petrosis apricis & isdē ī uallibus.

Astri Paulus dꝰ egritudibus oculoꝝ.

Astroculubie Iohānes Sera.in septīo in prīo lohochat uoluit dicere strobilie & sunt ḡna pini.ḡ.ut apud Dya.

Astrogalinos grece auis dicta acalantia uel achalātes carduelus lissinia & ē dꝰ genere passeꝝ.ita erat ī li.dꝰ doc.ḡ.

Astron grece stella.

Astroqnō aut quartō aut pardalicontes aut quīotō. aut quinoctambin dicunt fructex ē longas uirgas hn̄s cū graui odore & nō fragilis folia edere silīa. sꝫ molliora & oblōga & graui odore mucillaginosa lacrimo plena mellīo & semē ī folliculis habens sicut folia minuta & nigꝛ & duꝛ ꝛc.

Astularegia qdam affodillū sic uocauerunt.sed alia uidetur apud Plinium. Est inquit caulis acinosi. & eius duo gn̄a faciūt albucos & caput cubitali amplius purus leuisq; ꝛc.In quodā li. ātiquo īueni sic uocari molochisagriam & ē dictu malua agrestis.

Asuoli expōit Step. ī synōimis ꝙ ē atramentū.& in antiqs synōimis inuenio ꝙ fuligo ē.

Asū Step.ꝓ as scripsit ꝙ ē mirtus ara.

Asum & ī secundo haliabas inueni pro

galla.sed ipā hasī dī ara quare puto corruptū quia assū debebat eē admodū suū decliatum.declinauit.n.trāslator arabica admodū latinoꝝ.

Ata dic.A.ꝙ est algarab dcā in ca.dꝫ gami.sed garab est salix uel spēs eius ut infra in ga.

Atamāticon apud Dya.uocatur meu in ca.de meu.

Athanasia grece ē dictu īmortalis sic uocatur quedā opiata cōfectio que in antidotario ulī hētur.sed alia ab ea ē que fit cū epate lupi in qnto. A. attributa Gal. & apud Io.Sera.athanasia & uocatur qdam plāta amara que a qbusdā atanacetū uocatur & uī una ex spēbus artemesie.

Atarakie sic scribī in secūdo canōis.A. corrupte tū.nā ī ara.est adrachi. & ē grecū adarcis ꝙ idē est.q legit ca.eius cū capi.dꝫ adarce apud Dya.inueniet ꝙ idem dicunt.

Atel apud Sera.ē arbor que auctoritate Dya.ē silis tamarisco & est maxima ibiq3 describitur.Ste.ī synōimis athalum scripsit & dixit grece erici uocari uide infra ī ericis.

Atemediū scripsit Step. pro artinat ꝙ est antimoniu3.

Ateregiū scripsit Ste.ꝑ atrogi ꝙ ē citꝛ.

Ateresa idē in secūdo pratice.Haliabas ca.de radicibus pro yreos.

Atticū mel apud Dya. ca.de melle.ē illud inqt qdꝫ sub terra inuēitur ꝙ qdē apes uariole lanuginose & fortiores colligūt qdꝫ gelmiaticū dī &c.hunc tū textū nō puto fuisse Dya.neq3 ueꝝ ꝙ dic.sed ut infra in mel.sed Plinius cū de thimo loqtur.mellis inqt attici in toto orbe sūma laus extimatur.ergo translatū est ex attica thymū &c. uult nanq3 ꝙ atticū ab attica regione dicatur eo ꝙ thymo abūdet q timetiū ꝓ attico poītur & laudatur. Ite3 idē alibi.mel īqt atticū melius ceteris attice regionis.i.sicilie &c.

Atimas Plinius uocat inqt spē3 quandā ulmi excelsiorē aliis.

Atinsa crocodillus.tinsa idē ara.

Athfar ara.ungula.iñ athfar altaib ungula aromatica.& est blatabizantia.

Athonia oculoꝝ Demostenes ē inqt iugis oculoꝝ humectatio rosida ita ut splendidā ferre nō ualeāt lucē nulla alia manifesta obstāte passione &c. & ē dictu debilitas.

Atomō grece īdiuiduū liber de doctrīa greca.

Atonia.ğ.debilitas uel defectus.Alex. ca.de ātidotis ad stō3 frū3.Itē in ca.de debilitate epatis.li.de doctrina greca atonia debilitas.

Atractali q multi metō agreste uocant fructex est spine silīs miora habens folia & mīuta supra ipās uirgas & oīs uirga nuda ē q mulieres ꝓ fusis utuntur sup q uirgā coma ē spinosa ī qua flos est uiridis. radix est illi tenuis & utilis &c.

Atrogonis siue trageō. nascitur ī creta tātum īsula & maritimis iunipi silīs & semīe & folio & ramis. sucus eius lacteus.

Atramētu3 ab atro colore dcūm.Dya. de ipā duo fāc cap.unū sic atramētu3 sutoꝝ qdꝫ foditur ī metallis & gluctinatur circa foueas ī quibus es inuenitur.hec in aceto acerrimo multo tempore maceratur & sic feculentū quod subsederit siccatur & est optimū ꝙ ē

quasi colore sulfureo & aliquatenus subuiridicās & q̄ cito denigratur si aqua aspergitur ꝛc. Aliud ca.sic atramentū scriptoꝝ extedaꝝ lignis fit fumo.s.ipāꝝ cuius unciis tribus una admiscetur gūi ꝛc. nō uř eē Dya.nā aliter đ his scribit & aliter uocat.deficiebant tñ in exēplari uero ob uetustatē duo ca.de atramēto.Plinius atramentuꝫ sutoricū qđ calcātū uocāt ꝛc. Cornelius celsus idē de hoc atramēto .A. fāc unū ca.qđ uocat tincar. Iteꝫ atramentū dř quedā spēs uitrioli q̄ uulgo terrā francīscā uocāt.atramentū scriptoꝝ apud diuersos multis ex rebus fit modisq; uariis.Nā greci & arabes ex fumo faciunt tedaꝝ uel alioꝝ seu fauilla . alii ex galla & uitriolo. alii ex corticibus arboꝝ & secūduꝫ diuersitatem ipōꝝ materie sūt eoꝝ uirtutes.

Atracisus sic scribř apud.A.corrupte tñ nā in ara.ē astraticos.& est yringus.q̄ aūt.A.dīc q̄ est medicīa cognita cum kali extimo eo q̄ nascitur in litoribus & sabulosis locis sicut kali & iuxta ipsuꝫ Gal. in li.đ alimētis astractis īter plantas spinosas noīat q̄ istā credo & sic.A.grecū īmitatus est.

Atria.ğ.tri.de pasta fiūt fila longa.

Atriplex grece uocatur andrafaxis ut apud Dya. & crisolachana & est dcū aureū olus ut infra. sed ara. kataf & sarmeth dř.Step.coatutū & sermach.

Atrofia grece sine cōuersione sicq; uocatur extenuatio q̄ fit qñ nutrimentum nō cōuertitur in substātiaꝫ mēbroꝝ q̄ & sinthosis dř.Theodorus suo ca.Itē Cassius felix ca.đ egritudībus stōachi cessationē nutrimēti greci atrofiam uocant.

Atrofia oculi Demostenes est inqt que aut ex nimio dolore capis in acutis febribus aut ex illa curatione q̄ piquitismos uocāt uel anatropsi sepius fiet totius oculi dimīutō cū obtusione uisus & ipius pupille breuitate ꝛc.

Atrogi ara.citrū sicut ē apđ.A.ī secūdo canōis.iñ turūgē possessiuū .i. citratū sic uocatur qdam spēs ozimi nt īfra.

Atusaaron Step. est luffuꝫ minus est iarus & aaron dictū ut in suis locis.

Auantia sana mūda. gariofilata idē.& a qbusdā pes leporis.sed alia est ut infra patebit.

Auetriō apud Iohānē Sera.ca.de trociscis est eupatorium.

Auellana indica hoc nomē.secūđ.A.cadit sup duas medicinas.una q̄ꝝ uocatur ara. roha.sed aliq libri hñt flō roba.& est q̄rtū ca.in lřa re.& est calida & sicca.alia uocatur faufel.& est fructus silīs nuci muscate qui sepe defertur inter cynamomū. & est frigide & sicce cōplexionis de qua infra.

Auellana eo qđ est nomē pōderis secūduꝫ.A. est aureus unus ergo est.3. i. semis & darchimie.i.

Auena Dya. siue ut greci dicūt egilops herba est que serpit īter segetes cū foliis tritico silībus simplicibus quideꝫ sed yrsutis cū tenui calamo habenti ī sumitate semē tribus tegumībus ābitum ex quibus ariste silēs capillis extant ꝛc. hec apud.A. uocatur deuser & infra.in egilops.

Aufa Iohānes Sera. ca.de ydropisi.& ē inqt alhacartir & est planta cuius sucus educit aq̄ citrinā.qdam sambucū uel ebulū putauerunt.

Aukos grece pisa legumen.

Augma ab augeo augmentũ.
Augmasticus spẽs sinochi que semp au geri uidetur.
Auissa uirga est sarmẽtosa folia hñs rotũda in qua uirga semẽ pfert ĩ mo dũ capĩs aspidis & lata. nascitur locis montuosis & asperis ꝛc.
Aulíscus est cannula qua aliqd in aure existẽs suggitur ut Allex. ca. de eo ꝙ cadit ĩ aurem grecũ est.
Aumeli expõit. A. ꝙ est oleũ dulce ual de spissũ sicut mel & plus & extrahi tur ex crure arboris que est in terra murtie dulcis & nõ dĩc cuius arboris ueꝝ in li. Dya. in ara. de ipõ tractatur in ca. dꝰ oleo oliuaꝝ. Dya. oleũ mellis de palmuria syrie nascitur ex arbore que oleũ facit in sapore silẽ melli ꝛc. Itez. A. in quĩto canõis tractatu de ũg uentis in quodã ca. ꝝ inqt gnoꝝ que ĩueniũtur ĩ fructu plãte q̃ dr̃ aumelli ꝛc. ueꝝ primũ aumeli alr̃ scribitur in ara. s. sic. secundũ uero sic ꝙ potius so nat yomoli. Plinius spõte ĩqt nascitur in syrie maritimis oleũ qdꝰ eleomelli uocãt. manat ex arboribus pĩgue cras sius melle ut resina tenuis sapore dul cis ꝛc. huic cõcordat alhani.
Aunicifloꝝ in antidotario ulĩ in cõfec tione climatice tyriace.
Auqle grece Demostenes ẽ palpebre cõnaturatõ. i. cõgluctinatio. que simfi sis dr̃ & ẽ eius naturalis cõgluctinatõ.
Auram ara. apostema ut in li. de doctri na arabica.
Aurea allexãdrĩa dcã ab auro quod re cipit. aut ꝙ uirtus eius prestat sup ali as opiatas cõfectiones.
Aureus est pondus. ʒ. i. & . sẽis darkimie tantundẽ auellana tĩndẽ.
Auricalcũ nomẽ cõpoĩtuz ex latio & . g̃. quasi aureũ es. nã greci chalcos es uo cant.
Auricula muris. A. de ipã ca. fãc in secũ do & nõ est maiorana ut putauerunt quidã sicut Cõstãtinus ĩ secũdo prati ce pãtegni. aliud nãqꝫ. A. dꝰ maiorana fãc ca. preterea uide ĩ pratica Iohãnis Sera. ca. dꝰ tortura oris ꝙ ipãs diuersas asserit q̃uis ĩ caputpurgiis eiusdꝰ sint opationis. A. describit hãc plantam secũdũ opinionẽ Dya. diuersaz ab ea quã uult Gal. & ur̃ secũdꝰ descriptõez eius relatã Dya. ꝙ sit una ex spetie bus anagalis & hoc uult auctor alhã que plãta & ĩ caputpurgiis optĩa asse ritur. ueꝝ ego uidi ipãz depictam ĩ li. Dya. arabico diuersam ab aliis plãtis tandẽ patet. A. ipãz ignorasse. Steph. & in suis synõimis dĩc ꝙ angallus est auricula muris. miosata uel ut ĩueni ĩ greco miota ẽ dictu auricula muris uide ĩfra ĩ sermõe Plinii & sermone Dya. s. in synõimis de. M. & ĩ secũdo pratice Hali & silr̃ apparet ut supra dictum est.
Aurigallis secũdꝰ Dya. dr̃ orminõ.
Aurigo dicebatur ab antiquis yctéritia a colore auri Cassius felix.
Auripigmẽtũ latinũ nomẽ ẽ ab aureo colore. g̃. arsẽicũ dr̃ ꝙ ĩterdꝰ arsinagõ ĩpitur ara. uero zarnech & azarnech due sunt eius spẽs. una q̃ grece ꝓprie arsenicũ dr̃. & est citrinũ seu aureum laminosũ. aliud ꝙ sandaracham dñt. & est rubeũ nõ lamĩosum. Dya. arse nicũ nascitur in metallis ubi & sanda racha. eligendũ uero ẽ partes latas in breuitate & aureũ colorẽ habẽs sepa biles uenas hñs a se ut poĩte sup ꝑtes

uideatur mundū nō hn̄s aliquas sor des.tale uero ī elesponto nascitur.sūt enī maxīe genera duo.unū est quale supra scriptū est. & aliud fuscū ī colo re sandarace q ex pōto & cappadocia uēit &c.sandaraca & p uernice accipi tur eo q arabes eā sādarō uocant ut ī tertio Almāsoris app3.quare qdā trās latores sandarachā scripserūt ut app3 in secūdo canone.Auic.

Auru3 romanū apud .A.cū.h. scribi d3 haur ut infra in ha.

Aurū Plinius oī inqt auro effoso īest ar gentū uario pondere alibi dena alibi octaua pte. in uno tn̄ gallie metallo quod uocant albucrarense tricesima sexta portio īuenitur.ubicūq3 una ar gēti portio ē electrū uocatur &c.

Ausegi ī regali dispōne pro ausig īueni tur & est ramnus.

Ausim ī antidotario ulī ad purgandum pulmonem.

Autuli apud.A. nomē pōderis & ē gra norū ordei nouē.

Aximo grece apud Oribasiū ca.d' cliste ribus ē mordicatio.

Axiō apud Plinium est noctuarū genus maximū cuius pluma auri mō micat

Azahasē ara. secūd' Io.Sera.ī vii.ī ɔfec tōne noīata kaeikigeī ē mu q ē meu.

Azanie pinee secundum Plinium uo cantur que arbore ipā se diuisere.

Azarcō supra ī afrengi &.iīi. ī sirengi.

Azarasch dīc. A.uocari berberos ī secū do ca. de amirberis. sed Step. uocat zeresquia.

Azena ara.cōtractio ut Iohēs Sera. ca. de sciatica.

Azererū in tertio pratice Haliabas ca. de tertiana nō uera.trocisci īqt de be neffegi.i. uiolarū sumātur azarenum recentiū &c.& nō noīat ibi uiolas nec beneffegū quare uī q azarenū sint ui ole.sed nec grecū nec arabicū.

Azul ī tertio canōis.A.est lapis lazuli. sed ara.scribitur lazurd.

Aze3 īfra ī epatica & ī hazez.

Azarascen īfra in fesire.

Azelim īfra in granū azelim.

Litteram greci uita uocāt & ī sono.u.cō sonantis proferunt. Hā dicunt uasilica. latini uero in sonu3 nr̄i. b. transferūt & dicūt basilica.aliter autem greci lra3.b. nō pferunt nisi qn̄.m.ancedit.p.tūc il lud.p. ī sono.b.pferūt.nā scribūt āpe los & legunt ambelos.b. uero arabes eod' modo secūdā scribūt ī serie sicut latini & eūdē sonū habet.uerū sepe si ne uocali aliq p additionē notarū ua riatur & facit ba. be.bi.bo. uel bu. & cetere cōsonātes eorū.

Bahar p ham alkauem arabice stercus aīalium.

Bahar p ha.arabice mare.

Bachar arabice uaccha.

Babunegum īterdū Step.pro bebonigi q est camomilla scripsit.

Bablegū scripsit Step.pro belilico.

Bakcha grece uacca sic scribī & uacca legūt.

Baccha & lauri & oliue & edere & for te aliquarū aliarū arborū fructus dicūt his silēs.uerū sepius lauri & edere ali qn̄ bachar inuenitur.

Bacchala iamenia Step. ē blitus ē olus

iamenum.
Bacchala benedicta Step. ē olus bñdcũ3.
Bacham arabice bresillũ lignum rubi cundum quo tingitur.
Bachanō ĩ antidotario Oribasii electua riu3 dyabachanō expōit ꝙ ē rafanus.
Bachara asaꝝ ut qdam uolũt. sed Pli. bachar inqt eo ꝙ radicis tm̃ odorate est a qbusda3 nardũ rusticũ appellatũ unguēta ex ea radice fieri solita aput antiquos aristophães prisce comedie poeta testis. unde qdam errore falso barbaricã eã appellãt. odor ei est cina momo proximus. ḡcili solo nec huĩ do prouenit & ĩfra. sed eoꝝ error cor rigēdus est qui bachar nardũ rusticũ appellauere. Est. n. alia herba sic cog noĩata quã greci assaron uocãt. cuius spē3 figuráq3 diximus ĩ nardi gñibus qnymo assaron ĩuenio uocitari sic ꝛc. In hoc cōcordat cũ Dya. ca. de assarō. Ite3 alibi bachar aliq ex nr̃is pensam uocãt ĩ medicĩe usu ē uestibus odoris gr̃a miscetur ꝛc. post statim d̃ assaron subiũgit alibi ab eo bacharis uocatur
Bacharis Dyasco. herba est odorata ap ta coronis. folia hñs aspera & lata in tercisa cui uirga est angulosa. longitu dine cubiti unius ramulis plena exas peris. floꝝ h3 purpureũ & pinguem & subalbidũ & odoratũ. radicē similē eleboro albo. odorē cinamomo silēm locis nascitur asperis & huĩdis ꝛc. In hoc ultĩo a Pli. uidetur dissentire.
Barob arabice oua.
Bachile ara. faba. s3 Ste. bachali scripsit
Bachsis ara. buxus arbor uel ipsũ lignũ
Bachal arabice olus.
Bachur marina. scripsit Stephanus pro buchormarien.

Baderugũ Step. ꝓ bedarugi scripsit.
Bakle hanicha ara. olus fatuũ & est por tulaca que olus benedictũ dicitur.
Bakle iamenie ara. olus iamenũ est bli tus ut patet per concordiam eius ca. apud. A. cũ ca. d̃ blito apud Dya.
Bakle aliendi. i. olus iudaicũ expoĩt. A. ꝙ est herebũ siue orobum.
Baladhar arabice anacardus.
Balanos grece glans est & castanea ut apud Dya. ca. d̃ drisberoch ꝙ ē q̄rcus inquit balãi & quos sardi castaneas aut lepomata aut iouis balanũ uocãt ꝛc. A. & in uno ca. de utroq3 loquitur grecus ualãos ꝓfert. arabs bullot dĩc. Step. balani & & babalustũ ꝓ bullot dixit & alibi balustũ quercũ uocat.
Balanus repsico Dya. est semē arboris similis mirice & ē fructus sicut nucis habētis ĩtus medullã que exprimitur & egreditur huĩditas que ingreditur in nobilibus cōfectōibus pro oleo. nas citur ĩ egipto ĩ ethiopia & ĩ iudea & palestina ꝛc. & ē granũ ben a quo ex primitur oleũ dictũ muscellinum de quo Dya. ꝓpriũ fãc ca. & uocat oleu3 balaninũ. hoc granũ est albũ triangu latum simile cartamo sed maius nec ita oblōgũ quo multi usi sunt ꝓ pipe albo sic ipsũ esse credētes. Step. balão miris qui est ebelbã. i. grana bã. i. ben Cornelius celsus glandis q̄ balanon yrepsichin greci uocant ꝛc.
Balãus & ĩ li. ãtiqs uocatur suppoĩtoriũ
Balana Stephanus est herba dicta he belatribus & retilia.
Balaustia apud Dya. ca. de malis grana tis agrestiũ inquit maloꝝ granatoꝝ flores greci balaustiō uocauerũt quo rum alii albi. alii purpurei. alii rosei

repiũtur.exſuccãtur ut ypoqſtidos τc̃
latini ꝓ balauſtia caducũ ĝnati acci
piũt.ego uero uidi balauſtias delatas
ab egypto diſſimiles nr̃is. Caſſius fe
lix ca.de diſſinteria. Itẽ ĩ antidotario
ĩ ↄfectõe ſaporis dĩc ꝙ ẽ flos amõiaci.

Balliotẽ Plinius alio noĩe porrũ nigrũ
uocãt greci herbã fructicoſã ãguloſis
caulibus nigris yrſutis foliis uincieti
bus maioribus q̃ pori & nigrioribus
graue olentibus τc̃.

Balſamita ſiſimbriũ mẽta aq̃tica idem
apud quoſdã. arabes uero corrũpẽtes
grecũ ſiſnabar dicũt.ubi uero exponi
tur nemẽ ꝙ ẽ ſiſimbriũ falſum eſt ut
infra in ne.

Balſamus arbor.balſamũ oleũ ĩmo gũi
nã nõ eſt oleũ uere qđ ꝓbatur multis
exẽplis.prĩo ex eo ꝙ uidemus adhere
re labiis uulneꝝ eius ligni a quibus
emanauit balſamũ & ĩ aq̃ diſſoluitur
Et ꝓpterea dicũt auctores ꝙ facile đ
pãno eo ĩfecto lauatur.Dya. uero dĩc
ĩ aqua ĩiectũ prĩo petit fundꝰ poſtmo
duꝫ diſſoluitur & totã aquã albaꝫ fãc.
& ꝓpterea uocat ipſũ lacrimũ. & .g.
dr̃ opobalſamũ nã opos eſt lacrimus
uelut lac.& ſimilr̃ opoſici uocatur lac
ficulnee ab ipõ Dya. & opiũ ĩñ uoca
tur ab opos & & diuturnitate tẽpis đ
ſiccatur & ĩduratur hec oĩa oleo ñ cõ
ueĩũt.lignũ eius uocatur xilobalſamũ
ſemẽ carpobalſamũ.g.dr̃ uarſãos ara.
beleſẽ dĩc Dya.balſamus ẽ arbor ſiliſ
licii & ĩ eodẽ ſtatu aut pirachantes.fo
lia habet rute ſilĩa ſubalbida flores ñ
caducos. naſcitur in iudea ſolũmodo
cortibus uel locis hũectis.eſt.n. arbor
tenera & aſpior & oblõga.hec.ẽ in oĩ
bus utilis q̃ ſecari põt. opobalſamũ ꝙ
appellatur lacrimus eſt q diebus cani
cularibus colligitur ungulis de ſciſſu
ra arboris ſupradcẽ ꝙ tã paruis locis
naſcitur ut uix urceos ſex aut ſeptem
per annũ colligatur quo ĩ loco pretiũ
habet ĩ libra una argenti libras duas
qui lacrimus recẽs nõ uetus ẽ eligen
dus odoris fortioris nõ ſubacidi guſtu
ſuauis mordax & ſtipticus τc̃.

Baras ara.morfea mala fere ĩcurabilis.

Baluſti apud Haliabas uocatur q̃rcus.

Baluũ in ſecũdo canõis.A.ca. de buſuꝝ
nõ bene ſcriptũ eſt.nã in ara.ſcribitur
balach & ſic & ſcribitur in ca. de gal
lia prĩo.nã duo de ipã fãc ca.ſed aſcri
bitur albella.ſũt dactili ĩmaturi.

Barba aaron dr̃ iarus que & pes uituli
& dracũtea mĩor.& ſecundꝰ Dyaſco.
cantica dicitur aſiris.

Barba iouis uocãt quidam herbã q̃dã
q oliꝫ ꝓ ſticados accipiebatur.ñc uero
cognito ſticados uocant ipſũ arabicũ
& ſupradictũ citrinũ.hꝫ.n.capitellum
floribus plenũ citrinis odoriferis.non
eſt.n. ſticados.nã apud auctores nõ ẽ
ei niſi una ſpẽs que ẽ cognita de quo
infra in ſticados τc̃.

Barba yrcina eſt planta ſecũdꝰ.A.ex q̃
ſit ypoqſtidos.ſed barba yrcina ẽ plã
ta q̃ nos roſam caninam uocamus in
cuius radice diſtante a ſtipite plante
eius naſcitur fũgus cuius forma ẽ ac
ſi plures balauſtias infigeres unam ĩ
aliam & faceres admodũ baculi lõgi
tudine dimidii palmi q dr̃ arabice ta
rathit qui fungus tonſus & expreſſus
ſucũ emittit deinde ad ſpiſſitudinem
coctus & ſiccatus ypoqſtidos efficitur
A.unũ ca. fãc in lr̃a he.de ypoquiſti
dos. & uocat ipſum heriſiſtides.ſed ĩ

arabico est hemfistides in quo dic q̃ ē succus plante dicte barba hircina .ali ud ca.fac de taratith qui est fungus supradictus de cuius succo fit ypoq stidos ut dictū ē & hoc p3 p Sera.ca.d' barba yrcina. Itē aliud ca.facit. A.de barba hyrcina in quo loquitur d' plā ta ipā & mixtim & cōfuse tā de fūgo eius qui est taratich q̃ uocat radicem eius q̃ de ypoqstidos. q̃ aūt dic ibi q̃ radix eius intrat in tyriaca intelligo ypoqstidos quē putauit succū radicis nā radix huius plante dura est & lig nosa & penitus inutilis. nec mirꝫ si arabes in hoc & ī aliqbus aliis errant qui nō hn̄t nisi a ꝑtibus nr̄is. Ex his colligitur q̃ barba hyrcina est planta taratich est fungus radicis eius q̃ ex ipā collegi & uidi fieri.inde ypoqsti dos qui ē succus eius siccatus.uidetur tn̄ ī li.Dya.ca.de ciseos que est edera error manifestus.nā circa mediū post uirtutes edere ipīus nascitur īqt circa radices eius ypoqstidos q̃ multi uocāt abritō uel qntinos silīs rose sidie cui us una pars russa ē & altera alba.hec tūditur & exprimitur sicut accatia τc̄. hoc māifeste falsū ē q̃ planta ypoqui stidos nō ē edera nec spēs eius.deinde seqtur alia falsitas. Est inqt alterꝫ ge nus edere q̃ multi antiqon uocāt.fruc tex est silīs supradicte. s3 hec lōgiora folia habet & ītegra & nescio q̃ pīg uedīe3 sup folia τc̄.& dic illā pingue dinē eē laudanū τc̄. in hoc uerꝫ dicit q̃ est de genere barbe yrcine & hab3 folia longiora & nigriora cū huīdita te tenaci que ē materia laudani. sed nō est edera nec spēs eius.Idem error apud.A.ī ca.de cussus q̃ est edera ubi cōfundit & ca.de laudano.ueritas ho ru3 app3 apud Sera. qui fāc separata & disticta capitula d' oībus tribus Dya. ca.de ypoqstidos dic q̃ nascitur ad ra dicem herbe cisse.forte pp cōueniētiā huius noīs cisa que est edera cōtingit supradcūs error.Erroris supradicti cā fuit silītudo noīu3.nā Dya. ī prīo li. cissa īquit q̃ multi cisterō uocant τc̄. nascitur circa radicē eius ypoqstidos τc̄. & infra.est alterꝫ genus huius cis se q̃ multi ānon uocāt τc̄. de hac col ligitur laudanū.& sic istud ca.d' rosa canina nō est de edera.sed ī secūdo li bro cissos & est edera multe sūt spēs eius sed gn̄a tria τc̄.ꝓseqtur d' edera & sic app3 q̃ pp noīu3 cōuenientiam iūcta fuerunt ca.utriusq3 in unū q̃ sa tis ꝑceperā anteq̃ uenisset ad manus meas uerus Dya.ut p3 p supradcā.

Barba siluana dr̄ q̃ est plantago aqtica q̃ solū ī aquis nascitur cuius folia sūt oblōga ī acutū tendētia erecta super aqua silīa foliis mīoris plantaginis nisi quia nō sūt ei coste apparentes si cut plantagini ī dynamidiis scribitur ualere ad īpīguandum.

Barbar nomē est emplastri scripti ī an tidotario ulī.

Barbascus flōmos apud Dya.uerbascū ut Plinius taxus barbascus.molēa ut quida3 herba luminaria uel lucerna lis seu uerdatia ut gallici cuius secū dū Dya.tria sūt genera masculus & femina & atrialis.ab.A. uero busiu3 dr̄ sed in arabico busiri scribitur sed infra in ta & flō.

Barcanchara dixit Step. putreō grece uocari & est piretꝫ s3 infra ī hakar karaha q̃ est ipsum.

Barsace infra ī uesasa.
Bardana lapago maior psonatia idem secūdū expoītiones antiquas.
Bardenebia in regali dispositōne Hali aliqñ p mellissa inuenitur.
Barocha sic uocat Macer mellissā que grece mellissophilos dicitur.
Barsceguarsem ara. capillus ueneris & dic. A. qꝫ est coriandrū putei. & psice dr̄ barsceguarseꝫ. syriace capillus por cinus. ara. capillus algol. a Dya. uero adiātū siue pollitricō dr̄ ut supra ī ad
Baruli uocātur pustule que appent ī fa cie maxime iuuenū que yontos dr̄.
Basal ara. cepe Step. basalū scripsit.
Basal azir. i. cepe azir. dꝫ qua. A. ca. ppri um fāc ubi dīc qꝫ est sicut sqlla. & po nitur loco eius qñ ipā nō pōt haberi.
Based ara. corallus. besed idem.
Basilicon qꝫ grecus uasilicon profert re gale īterpretatur seu impiale. nā gre ci uasilea regē seu impatorē dicunt ozimū apud latinos dr̄. multas habet speties de quibus infra in oz.
Basilicon unguentū regale & est tetra farmacum.
Basilicon eutotaticon plāta q̄ Dyasco. medicō de qua īfra in me.
Basilicen apud Dya. multi ameos dicūt
Basilica serpētaria dr̄ dracōtea colubri na secūdꝫ quosdā. ueꝝ aliā colubrinā uidi depictā in libro antiquo.
Basilica & ab antiquis gētiana uocaba tur ī libro ātiquo dꝫ simplici medicīa.
Basion Step. est herba que atanauissa uocatur.
Batat ara. uentus.
Bat ara. anas.
Bataꝝ ara. eminentia q̄dam carnea in uulua quarundam mulieꝝ que aliqñ in tantū magnificatur ut sit uelut uir ga uiroꝝ. landicā musio uocat.
Bateca ara. melo magnus uiridis que ā guria a quibusdā dr̄ uel alius melo q apud tunecim uocatur sic.
Batim apud Dya. multi dictamē uocāt
Batitura seu squama metalloꝝ dicitur grece lepidus. ara. uero tubel.
Batī uel botim arbor terbētine ut īfra.
Batrachos. g̃. rana uel uatrachos ut ipī.
Batrachi campice agredine rane parue uirides agroꝝ.
Batrachion inde a rana apiū raninū dr̄ secūdꝫ Dya. batrachion ut infra.
Batraxion Step. uardelheb & ē quēgeū.
Batus grece rubus ferēs mora que bati dicūtur. & batū secūdꝫ Dya. quidā ele nium uocant que ē enula sed flō.
Bautia pastinacha.
Baul arabice urina.
Baurach ara. ē qꝫ grece dr̄ affronitrum & est spuma nitri ut apparet p cōcor diaꝫ. A. ca. de baurach & Dya. ca. dꝫ af fronitro nitꝝ ē baurach rubeū infra in nitro.
Bazaracaton arabice psillium.
Bazarakitē arabice semen lini.
Bazaredū scripsit Step. pro bezard & ē galbanū & infra in bezard.
Bdela grece sāguisuga.
Bdelliū Plinius in bactria nascitur bdel lium noīatissimū cuius arbor ē nigra magnitudīe olee foliis roboris fructu caprifici cuius gūi alii pcon appellāt alii malachin. hoc nomē arabes imi tātur. nā dicūt mokl alii maldacō. ni grū uero & in offas cōuolutū hadro bolon. eē aūt debet trāslucidū. simile cere odoratuꝫ & cū fricatur pingue gustu amaꝝ nascitur ī arabia. īdiaqꝫ

& media ac babillone aliq barthicũ uocant ex media auectũ facilius hoc & crustosius amariusq̧ & gũosuȝ rc̃ꝉ. Dya. in armenia nasci dĩc laudat que lucida subalbida lenis eq̃liter cerea & que facile mollitur pĩguis ut criso cola mũda a ligno & sordibus amara odoris boni in fumigatione hȝ odorẽ blactebizanzie. ex india aũt affertur sordida nigra maioris glebe odorem aspalti hñs rc̃ꝉ. A. distĩguit iudaicum & methium.

Bebonigi apud. A. camomilla.

Bechas Cassius felix ca. de tussi huĩda antiquas inq̃t tusses quas greci chor nias bechas uocant rc̃ꝉ. Inde xerobec has tussis arida & inde pillule bechi chie que ad tussim fiunt.

Bechion apud Pliniũ uocatur saluia eo ꝙ tussi cõferat. duo eius genera scribit domesticã & siluestrem. sed aliã plan tam uocat Dya. bechion Dya. aũt po tion aut peritõ uocãt. folia hñs edere silĩa vi. aut vii. sed paulo maiora que circa terrã fuerint alba sunt supiora aũt angulosa & uiridia sũt & multa. astã hñs duaꝝ palmaꝝ floreȝ uirideȝ habẽs ibi nascitur hec asta ipã tenuis est ita ut uix uideri possit sed nec flo rem putatur hr̃e. quia florẽ suũ ñ diu tenet. radix est illi tenuis & ĩutilis a quosis locis nascitur rc̃ꝉ.

Bechion apud Step. est meschatrame sir' & est diptamus.

Bechiar uel bechur expõitur apud Ha liabas ꝙ est tapsia & addit &. A. quid agrestẽ rutam. hic error infra ĩ tapsia declarabitur.

Bedarũgi dĩc. A. ꝙ est ozimũ fluuiale & ꝙ q̃dã dicũt ꝙ ẽ bederambia idest mellissa ĩfra ĩ ozimo.

Bederẽgegũ scribitur ĩ ara. bederãiue & ĩ pãtegni scribitur bederãbina & ẽ mellissa.

Bedeoard ara. expoĩt Cõstãti. ꝙ ẽ odor rose. quidã crediderũt ꝙ eẽt spina. q̃d silĩs rose q̃ grece dr̃ cinosbatus accipi entes quãdam globũ silẽȝ spõgie ĩ ipã spina nascentẽ ĩtra quẽ ĩterd uermes ĩueniũtur. sed ueritas ẽ ꝙ bedoard & spina alba q̃ achãtis leuce apud Dya uocatur sũt idẽ. q nõ credit legat ca. A. de bedegard cũ ca. de achãtis leu ce & uideat que ĩ Sera. ca. d bedegard Item. A. ca. de spina alba in secũdo in lr̃a scin. est ĩq̃t bedegard. Item id dĩc ĩ ca. d bedegard & dĩc ꝙ est silĩs alha sechen albe. & Dya. cameleonte albe quare uĩ ꝙ hasekẽ ara. sit cameleõta.

Beduster apud Abenmesue herba quã ignoro. Iumdebeduster. i. testiculi ca storei. Vñ Hal. tertio pratice ponẽs ꝯfectõeȝ anacardinã dĩc iũdebeduster &. A. q̃nto & Sera. ĩ breuiario ponũt ad lr̃aȝ expositõeȝ ꝯfectõis anacardĩe q̃ põit Mesue & ubi Mesue põit iun d beduster ipĩ ponũt castoreũ. &. A. ĩ synõimis in lr̃a. z. dĩc zũdebeduster. i. castoreũ & in synõimis Mesue dr̃ be duster. i. castoreũ. uide infra ĩ gẽdebe duster. uñ uidetur aliud esse beduster a gendebeduster.

Bendocum infra in geloum.

Been est radix que d armenia dfertur & est d eo albũ & rubeum.

Beherẽgi dicebat iudus ꝙ est spẽs gen semin seu zambach.

Bellaria seu genicularis latine plãtam q̃ greci linchis uel linchithis uocant secũd Dya. d qua ĩfra in li.

Beledaꝝ pro beledar ſcripſit Stephãus & eſt anacardus .

Beleſem arabice balſamu3 .

Beliligi arabice belirici emblici & bel lerici apud arabes ĩter mirobalanos nõ cõputãtur . & iõ faciũt ca.eoꝝ ſep ata a mirobalanis.

Bellis Plinius in pratis naſcitur flore al bo aliquatenus rubẽte ⁊c͡ .

Belulidus apud Iohẽ3 Sera.in ſeptimo ĩ cõfectione dcã alibſulidus uoluit dice re phyſalides & eſt alkekẽgi ut ĩfra in fi .

Ben ara.eſt granũ ꝙ Dya.uocat balãus repſico a quo exprimitur oleũ de ben ꝙ eſt muſcelinũ uocatũ de quo ſupra in bal .

Beden Iohẽs Sera . in ſeptĩo ĩ quadam decoctõne ad paliſim expõit ꝙ eſt ra dix keiri .

Beneſigi ara.uiola.Stepha.beneſegum ſcripſit .

Benerguaridẽ in ſecũdo canõnis.A. eſt dictu filieguarid' & ſũt ſcarabei q na ſcũtur ĩ balneis ut dixit mihi arabs

Benedcã planta ẽ d' qua Butãicus capi . fãc q̃ naſcitur ĩ locis agreſtibus ſiluo ſis & humectis .

Benedach ĩ ſeptimo Iohĩs Sera.ĩ cõfec tione triſere maioris ẽ ſemẽ granato rum ſilueſtriũ & ſunt ḡna kilkil .

Bengi arabice iuſquiamũ Step.benegũ ſcripſit .

Benecheſt & aliqñ famacheſt corrupte agnu3 caſtum uocant arabes .

Benniegi ara .panicum. ut in libro de doctrina arabica .

Berberi dicũt ara.amiberberis arbor ei us uocatur zerarasch &.ḡ.oxiachãtũ.

Berigil ara.petroſſelinũ ut in li .' d' doc trina ara.aliter aũt apud.A.

Berbena uel uerbena ſeu ueruena peri ſtereon.i.colũbaria grece & gerobata nũ ſacra herba que ſangimẽ.i . ſancti men antiq̃tus dicebatur eo ꝙ pagani ĩ ſacrifitiis & oĩbus expiationibus ea utebãtur. Plinius hãc legati ferre ad hoſtes ſolebant. hanc iouis ara uerri tur domus purgatur luſtraturq;.Gene ra eius duo ſũt folioſa q̃ fẽina3 putãt maſ.rarioribus foliis.ramuli utriuſq; plures tenues cubitales folia mĩora q̃ q̃rcus gratioraq; diuiſuris maioribus flos glaucus radix longa tenuis.naſci tur ubiq; ĩ planis aquoſis utraq; eiuſ dẽ effectus ẽ ⁊c͡. Dya.duo fãc ca.unu3 incipit gerobotanũ.aliud periſtereon d' quibus ĩn . nõ ſunt idẽ gerobotanu3 q̃ ẽ berbena & periſteriõ . nã in uero Dyaſco.diuerſa ca.ſcribũtur & in for ma & in uirtutibus ut in ſuis locis oſ tẽdetur ſunt diuerſa .

Berẽgeſif expoĩtur apud.A. flõ ꝙ ẽ ab rotanũ. ipẽ nãq; aliud fãc ca.de abro tano diuerſũ ab eo & in natura & in opatõibus.ueritas ẽ ꝙ berẽgeſif ẽ ar temiſſia.nã ĩ ſexro d' ſimplici medici na Gali . exponit ꝙ.ḡ. dr̃ artemiſſia porro ſi ꝯpas ca . eius cũ ca.d' artemiſ ſia apud Dyaſ.uid'bis ꝙ idẽ dñt apud Haliabas in ſecũdo pratice berẽiaſtũ ſcribitur & alibi bereniaſeton .

Beriliẽ ara. ẽſt piſcis ſtupefaciẽs dictus torpedo ut apud.A.capi.d' ſtupore .

Berilori Iohẽs Sera .in ſeptĩo ĩ d'coctõe ad paliſim ẽ aſeuila & utrũq; ignoro herba tamẽ ẽ & forte ẽ paliſis.nam nomẽ ad id uergit nã arabes.b.pro.p. lr̃a qua carẽt ſepius ponũt .

Berillus lapis de genere criſtalli obſcu

rior eo.

Berchidies in tertio. A.ca.de cōgelatione lactis i mamillis. Paulus in eodem medicamine pdiciados scripsit & sic uoluit dicere. A.b pro.p.ponens & est paritaria ut infra in.p.

Beronice p uernice.aliqn in antiquis libris inuenitur.

Bersceosce apud.A. scribitur in arabico capillus ueneris.

Bersesesanū scripsit Step. i synōimis & alibi bersasanū p bersceoscē.

Bertal arabice pascer ut i libro d' doctrina arabica.

Bertanich apud. A. in secūdo est betonica apud Dyasco.

Berciticon grece uel ut ipi uercitico piscis dictus turdus.

Bestesse pro bistesse q est macis scripsit Stephanus.

Besed arabice corallus.miratus sum.A. uerba i tertio ca.de solutiuis podagre circa finē ubi pōit medicias āni.s.que recipiuutur āno toto assidue medicamen inqt albesed secūd' sermonē qui extimauit q sit alkeiri rubei floris 7c. ibi & supra uidetur ignorasse q besed sit corallus ut ipsū noīauit i secundo ca.pri o. silē & medicā; scripsit Alex in simili cāu.& uocat Dya. corallion & poit corallū. A.uero exponit q besed est illa alkeiri.

Bessagū scripsit Stephāus pro bisbegi q est pollipodiū.

Besulidus arabice psisalidos greco inuenitur alicubi & est alkekēgi.

Beta uel bete bleta sicla Plinius alia cādida alia nigra alia siluestris q limolion uocāt alii coloydon multū mīoribus tenuioribusq ac dēsioribus foliis xi.sepe cauliū 7c. Itē alibi.g.duo gña faciūt nigrā & candidā quā preferūt pcissimi seminis appellātq siclon.

Betōica aliqn uetōica grece dr cestrō q nomē arabes corrūpētes dicūt castra; Dya.cestron q appellatur psyceotriphon.qa in frigidis locis nascitur. hāc romani uetōicam uocāt. herba ē astā habēs tenuē lōgam unius cubiti & qdrā. folia lōga & tenuia similia driobrotūda & diuisa odorata & maiora ad radicē folia īfinita.semen eius ut spica hētur silē tinbere folia eius collecta siccātur q usui necessaria sūt tenues h; radices sicut ellebo⁊ 7c. Ste. in synōimis.

Betoni quid est spēs bestanaberasi & ē spēs hemasi nescio qd dicat si uoluit dicere hemaze q uocauit acetosā non bū dixit infra i uetōica Butanicus sub noīe hoc betōica ca.ppriū facit.

Bezard est ara.oīs medicia liberatiua a ueneno.nos aūt pprio uocabulo hoc significāte carētes tyriacā uocamus. bezard & uocant īterdū galbanū pp extollētem eius uirtutē cōtra uenena q patet per.A.in descriptione secūda tyriace & Iohēs Sera. i descriptione tyriace uocatur.nihilōinus apud eos pprio noīe keurie uocatur & bezard uel bezahar qdam lapis multū carus regibus ut i Sera.iuenis.putāt autem aliqui hūc lapidē eē qui gñatur i oculis ceruo⁊ i oriēte q cum serpētes comedūt ut d'ponētes seniū fortiores fiāt ītrant flumē ibiq morātur īmersi usq ad caput tādiu quousq sentiunt ueneni uirtutē superatā. interea lacrimā emittūt q coagulata in oculis interdū usq ad magnitudine; nucis

Carpisia Paulus ca.de frāgētibus lapidē idē Step.in synōimis carpision.i.cubebe & uī bona expositio.

Carpos grece sed p. k. dꝫ scribi quere infra in kaquo.

Carpocareos carpobalsamū & si q̄ alia per.k.scribi debet.

Carsites grece est secūda spēs titimalli eaꝝ quas Dya.describit.& est secūdū ipsū feia.feia uero inqt q̄ carsitē dixerūt silis lauro alba folia eius silia mirto sed maiora & āgustiora & fortiora que in fine acuta sūt & spinosa cuius haste cubito uno lōge sūt. semē ter in anno ꝑfert nucibus silē īcendēs līguā nascitur locis aspis &c.Plinius hāc mirticē qdā dixerunt. alii caracē. fructus huius nux uocatur.inde cognomē gci dederūt &c.

Carta sic scribī in secūdo canōis. A .sed ara.scribitur kirtas & sūt quedā sestariola in qbus arabes inuoluūt spēs q̄ fiūt ex quadā planta uiscosa palustri q̄ arabes uocant burdhi de qua &. A. fāc aliud ca.qđ īcipit papirus nota est & ex ipā fiūt carte. sed ī ara. est fiunt kirtas.Dya.uero uaporiū inqt uñ carta allexādrina fit &c. Serapio unū fāc ca.de burdhi & kirtas.Paulus cartaxiriō uocat.& alius liber grecus xilocarti habet.faciebāt & antiqui de supra dicto iūco cartas & libros ad scribēd' ego uidi ut īfra ī papiro.

Cartamū uel cartamus ē crocus ortulanus cuius flore tingitur sericū.cuius semē īter laxatiua poītur.hoc gnicus uocatur grece & cīcū.Dya.gnicū folia hꝫ oblonga & diuisa & aspa & spinosa & tirsū bene longū & spinosū in quo sūt capita rotūda cū flore croceo.sem albū hꝫ & oblongū & angulosū &c. drī ara.kartam.

Carpusia infra in oxiacātos.

Carua Step.ꝑ kerua dixit.

Cas uel cassū arabice torax.

Cascasū Ste.ꝑ chax qꝫ ē papauer scripsit

Casamū panis porcinus ciclamē maluꝫ terre idem.

Casbor ara.coriandꝝ.

Cassemū in secūdo Haliabas capi. de seminibus qdam exponūt siseleos. sed in libro.x.cassemū ꝑ keysin posuit ī pluribus antidotis & ē leuisticū.

Casia Dya. fāc ca.de casialignea & incipit casiafistula inqt plures hꝫ species. sed optīa est arabica que ē grauissima colore subruffo coralli silīs tenuis leissima tactu lōga fistula gustu submordax nescio cū qua calefactōne odore aromatico plena & in ore missa uini subtrahens saporē.talis uocatur abs. alii appellāt eā dafnitiē.ab allexādrinis negociatoribus casia nūcupatur. Est & altera subnigella colore purpureo plena odore mīme suauis maxie necessaria medicie arti. Secūda.n.est hec a supradcā.est tertia casia que appellatur blataos suaui odore. & q̄uis multe alie sint casie tñ inanes & irrationabiles sūt. melena uero fragilior est ista.unde a noīe ꝓuintie cedal appellatur.Est & pseudocasia lapatio similis que apꝓbatione facilis ē & nec ī gustu suauis.alia platea.i.lata sireucen uocatur lata & mollis & leuis colore subalbido & scabroso hec hꝫ hastā crossā cū corio suo & folia silīa piperis albi &c. ātiqui casiāfistulā uocabāt ligneā.nā si legis capitulū Dyas. supradictū cū ca.de casialiguea apud

Auic. & Sera. īuenies q̄ idē dicunt de casiafistula. apud Dya. nō īueni capi. q̄ aūt antiqui uocabāt casiāligneā ca siāfistulā appet. nā Cassius felix ca. d' egritudībus stomachi ī pigra Galiēi ubi alii casiāligneā scribūt ipē scribit fistulam simpliciter. silr̄ in q̄pluribus cōfectōibus antidotoꝝ in ātidotario ulī que nec laxatīa sūt nec casiafistula cōpetere uidetur ex suis ꝓprietatibus casiāfistulā īuenies & ligneā ītellige re debes sicut in atanasia que ibidem scribr̄ & in aliis multis ātidotis ātiqs de greco trāslatis ī antidoto argirofo ra casia ruffa īuenitur & de lignea dꝫ ītelligi. Plinius fructex casie iuxta cī nami cāpos nascitur. sed ī montibus crossiori sarmento tenui cute uerius q̄ corticē. altitudo fructicis triū cubitoꝝ color triplex nā cū primū emicat can didus pedali mēsura. deiñ rubescit ad dita semipede ultra nigrizans. hec ps maxīe laudatur ac deiñ ꝓxima. dāna tur uero cādida cū secāt surculos lōgi tudīe binū digitoꝝ mox pressūt recē tibus coriis quadrupedū ob id īterēp toꝝ ut putrescētibus uermiculi lignū corrodāt & excauēt corticē tutū ama ritudīe. ꝓbatur recēs & que sit odore molissimo gustuue q̄ maxīe feruēs po tius q̄ lento tepore leuiter mordēs co lore purpureo ꝛc. casia uocatur ara. seliche. casia per unū. s. scribi dꝫ ut gre cus & Virgilius q corripit prīaꝫ. Vir. Nec casia liqdi corrūpitur usus oliui.

Casia infra in sampsico.

Chas infra in scassia.

Casilago hyusqamus dens cabalinus se cūdū quosdā ara. uero bengi dr̄.

Castal uocāt arabes castaneā nos imitā tes. nā ea carent.

Castana uocāt aliq grecoꝝ hermodac tillum.

Castanā secūd' ysidoꝝ dicūt greci casta neā Plinius sardishte ꝓ uenere priuꝫ iō apud grecos sardianos balanos ap pellāt ꝛc.

Cassū ara secunduꝫ Step. ī synōimis est cotillidon.

Cassurudar exponit. A. auctoritate me sagne q̄ est galanga.

Cassula cordis infra in ūgula caballīa.

Cata greca prepositio ꝓ cōtra secūdum aduersus uel aduersū añ de iuxta ob circa ab con ad in significāt secūduꝫ adiūcta. p. k. dꝫ scribi & oīa kata gre cū habentia. sed qa latini plurimum per. c. scribunt eos imitabor ut facili us inueniantur quesita.

Cataelticen Allex. ca. de signis distem pātie stomachi cataeltica uirtus retēti ua. Iteꝫ idē ca. de yliaca passione. Iteꝫ ca. de dyabete & ca. de gomorea.

Cathacephalus grece capite īclinato ut Allex. ca. de cognitōne epilēticoꝝ.

Cataf expoītur ab. A. q̄ ē crisolacāna er go est atriplex & est utrūq̄ a greco. nā ut ait Demostenes catafora dr̄ grece atriplex uulgo secūdū & crisolacana ut infra in cri.

Catafū scripsit Step. pro kataf.

Catafora Allexāder ca. d' fixicis & liga turis epilēticoꝝ. si aūt a catafora fiat epilēticus ꝛc. est qñ ipā fit a membro aliquo inferiori & dr̄ catalēsia. Oriba sius tñ expōit cataforeticos sōno gra uatos minus.

Catalēsia dicūt qñ uel a pedis uel a ma nu uel ab aliquo alio mēbro mouetur causa epilensie.

desiccatur donec cadit cū flumē exierit & sic īuenitur.& hic dr̄ oīu₃ uenenorꝫ tyriaca.

Bezel ara.est pforatio uentris ydropicorum ut Iohēs Sera.ca.de ydropisi aliqn̄ ꝑ ipō īstrumēto pforādi repitur.

Bezerachatime scripsit Step.ꝑ psilio supra in ba.

Bihar ara. puto ꝙ sit cotula & est dcū oculus uacce q̄ apud Dya. uocatur butalmos de qua infra.

Biblus papirus quo antiquitus carte librorꝫ fiebant inde forte biblos & biblion ꝙ est liber grece.

Bichy grece uel bechi tussis.

Bichycon grece cōfectio ad tussim inde pillule bichichie ut supra ī be.

Bidella sepe pro bdellio in antiquis libris īuenitur.

Bifere dn̄r arbores q̄ bis āno fructiferāt

Bilomō dic. A. & Plinius ꝙ est alfarsagi siluestris & ē ex titimallis & dicit glosa ꝙ ē portulaca hn̄s lac.farsagi reuera est portulaca ꝓprio noīne.ꝗuis apud. A. & uocetur bacchlanicha ut supra quia duo sunt eius noīa duo facit de ipā capitula.

Bimio est spēs napi ut īfra ī napo.

Birenū uas ē d' lapide.s.lebes substinēs ignē ī secretis Ga. ī descriptione rob de fructibus.

Bisalon grece seu uisalon tegula later liber de doctrina greca.

Bisara in ātidotario Oribasii in confectione dyarūdinis q̄ uocat dyatiuiras inqt bisare q̄ alii armolā uocant.alii rutā agrestē ēc.Ite₃ Allex.ca.de squināntia bisare quā qdā harmola uocāt qdā ruta agrestis & ē idē nomē cū uesasa apud Dya.sed corruptu₃.

Bisbeigi ara. pollipodiū besiagū.Step. scripsit.

Bisbese.ara. macis Step. bisbasse scripsit.

Bithath expoīt Auic.ꝙ ē uirga pastoris quam scies.īfra in ui.

Bitumē iudaicū dictū eo ꝙ in iudea īuenitur.s.in stāgno ꝙ mare mortuū dicitur in qd' īgreditur flumē iordanus sicut p₃ p Sera. & ipsum ē spēs napte ut p eundē patet & p cōcordiā.A.ca. de petroleo ꝙ ē napta hoc dr̄ aspaltū & stercus d'monis supra ī aspa.

Bissum ī regali dispositione Hali cap. d' uenenis est napellus apud A.& dr̄ arabice bix.

Bix nāq₃ expoītur ab. A. napellus.duo facit ca.de ipā.unū napellus īcipit.aliud napellus moys. sed in arabico bix minus scribitur.

Blactaria Plinius est silīs uerbasco que sepe fallit ꝑ ea capta folīs mīus cādidis cauliculis pluribus flore luteo hec abiectas blactas in se contrahit ideo rome blactaria dr̄.

Blacte bizzātie sūt cooptoria ostracorꝫ marinorꝫ similiū limaciis.& sūt silēs ungulis & ꝓpea uocātur ara. adfari altaib. i. ungule odorifere.albe sunt meliores infra ī prosira.

Blactini ī quodam ātiquo ātidotario īuenio expoītu₃ purpurea.grece blacti nō est purpura.

Blediū secūdu₃ Dya. qdā pulegiū uocauerunt.

Belesaricō grece secūd' Theodorꝫ Priscianū est ramūculus uiridis.

Blefarō xistu apud Paulū ca. de tracōatibus īstrumētu₃ ad scarpellandū palpebras.

Bleta sicla beta.
Blitus secūdū.A. est olus iamenū grecus uliton uocat.
Boarā ara.tussis liber dr̄ doctrīa arabica
Boaareh.a.cristallus.
Bobles.Steph.est bulbus besbesū & est basaleus.
Boblos emeticos idē Step. caranmerua est bulbus uoīcus
Bolbos grecus dīc uoluos est bulbus & exponit q est spēs cepe.
Bolena in antidotario ulī exponitur qr cus nouella.
Bolites.g̃.boletus songus s uolitis dīc.
Boni ara.bubo.A. amohach alia eius species.
Bombax grecus bombix dīc uel uōuix bōbix & uocatur uermis q fāc sericū.
Bonades uel bōiades ī antidotario Oribasii in tyriaca magna exponit q est semē apii.
Bondoch ara.auellana.
Bomon Step. est raselhageli & sonat ī arabico caput perdicis.
Borago herba nota cibo apta & medicine & flos & folia & semē.bugolosa dr̄ spēs eius siluestris.nō repio aliquē auctorē autēticū facientē ca. dr̄ utraq si scribit de una nō scribit de alia.
Borax capistrum auri uocatur.ara.tīcar.
Borecha armini p baurach armēi Ste. scripsit.& aliquando boracū īuenitur ab eodem pro eodem.
Borith herba fullonū saponaria dr̄ qua paniculos faciūt quos herbaticos uocant.& siccāt eos & p sapone utūtur S.Ieremias si laueris te nitro & multiplicaueris tibi herbā borith maculata.es īiquitate.t.
Botani seu uotani grece planta.
Botin ara.ē arbor grani uiridis apud A.cuius gūi ē terbētina q dr̄ gluctē albotī nō alboatiu ut pleriq legunt ē terebintus arbor.
Botrachion grece s uatrachion pferūt idest rāinū.nā uatrachos rana nos raninū apiū dicimus herbā sceleratam Dya.huius spēs sūt qttuor. Vna q folia habet coriādro silīa.sed latiora & pinguiora & alba florē mellinū & alioqn purpureū. uirgā nō longā. radicē albā nō amarā fissā sicut ellebori.nascitur locis aquosis. hec scelerata dr̄. Secūda est lōgioris tyrsi & foliis hirtis multis locis īcisis. gustu acerrimis hec multū in sardīa nascitur q apiū agreste dicūt.Tertia est folia habens puissima uel breuissima tetri odoris atq īcēdiosa cū floribus aureis.Quarta spēs florē habet lacteū. Alterum genus est que structicē dr̄.nascitur locis sabulosis & in cāpis arenosis.radix eius articulo est silīs que radiculas paucas & nouissimas habet rc. s Plinius ranūculū uocamus q greci botrachiō Genera eius qttuor.unū pīguioribus q coriādri foliis & ad latitudīē mal ue accedentibus colore liuido caule alio gracili & radice alba.nascitur in limitibus huīdis & opacis.alterum foliosius pluribus foliorum īcisuris aliis caulibus.tertiū minimū est graui odore flore aureo.quartū simile huic flore luceo rc. hec herba apud.A.uocatur kebikegi.
Botrion grece uocatur prīa spēs ulcerum oculi a paulo distictorum & in cornea cauū strictū & mūdū. secūda dicitur moma latius supiori mīusq pfundū tertia dicitur argemō in circulo oculi

occupās de pupilla & cōiūctīa. q̄rta dr̄ epicauma ē ulcus sordidū & rabidu3 hoc Paulus sed demosthenes ut īfra in ulcus.

Botrix apud. Dya. uocatur ambroxia a qbusdam ca. de ambrosia & ca. de bo trix. botrix inqt herba est fructicosa tota spāsa sup terra3 colorē mellīum hn̄s p interualla furcata. uirge ipius in oībus ramis semīe plene sūt. folia habet silīa ītubo agresti cū maximo odore & bono. unde multi p suauita te odoris rebus aliis eā adiungūt. nas citur in locis cultis & pascuosis tc̄. Pli nius idē & ultra īuenitur in torrētiū ripis.

Bracteos ḡce sauīa ut macer uracteos grecus.

Brancipathos dn̄t greci pro morbo.

Branhiasis grere raucedo.

Bradipora. ḡ. gn̄antia poros dīc Oriba:

Brasica ut uoluit qdā est caulis nō trās plātatus. un̄ Dya. oēs spēs eius sic uo cat. Macer caulis romana grecoꝝ bra sica lingua tc̄. multe sūt spēs. Plinius brassicam greci in. 3. speties diuiserūt crispam q̄ selinaculā uocauerūt a silī tudīe folioꝝ apii. alterā eliā latis fo liis ex caule exeuntibus un̄ caulodem qda3 uocauerūt. tertia ē ꝑprie appella ta karābe tenuioribus foliis & simpli cioribus densissimisq3 amarior s3 effi cacissima. Cato crispā maxīe ꝓbat de īde leuē grādibus foliis caule magno & ita siluris siue erratica. aliq pētean uocāt inimicissimā uino qa precipue uitē fugiat & si nō possit fugere īmo ritur. folia habet bina rotūda parua leuia plantis oleris similior cādidior satiua & irsutior tc̄. plures alias Dya. alibi describit. unde q̄ asuprapoīta ter tia spē q̄ karābe uocat arabes caulem corūb uocant. lapsana & Plinius īter siluestres brassicas asserit de qua īfra in la.

Brata arbor Plinius in helimeos nascēs cipresso silīs exalbidis ramis iocūdi odoris ut odor cedri accenso ligno tc̄

Bregma capīs grece occiput Oribasius ca. de dolore capitis sicut & expoītur in li. dꝫ doctrina greca īterdū p cōmis sura ipā occipitis poītur. Demosthenes uero ca. de piqtissimo faciēdo medici nam capīs dīc sic uocari.

Brequeqon Step. an̄psica īfra ī precoq̄.

Brioteris Dya. nascitur in locis algosis radix est eius aspa & stricta & sibi co herēs gustu dulcis.

Brion herba est duoꝝ cubitoꝝ lōga uir gas multas & tenues hn̄s in quibus fo lia nascūtur lepido silīa mollia & al ba & in sūmo uirgaꝝ ꝓfert semē flo rem albū habens.

Briō Theodorus Priscianus li. dꝫ simpli ci medicina uocatur inqt stāgnus in quercubus aut populis albis tc̄. Plini us libro. 13. briō populi albe optīa & circa gnidū aut cariā ī sitientibus aut siccis asperisq3 secūda in litia cedro tc̄ uidetur usnee. dꝫ hac Step. briō spugi con a sena & expoītur q̄ est muscus.

Briō maritimū Dya. sup saxa & testas in mari astā hn̄s mīorē & stipticā tc̄

Briō preterea expoītur in li. de doctrīa greca q̄ est alga. & alibi ibidem q̄ est muscus. Plinius in libro xxvii brion marina herba est nō sine medicamīe lactuce foliis silīs rugosa ueluti con tracta sine caule ab una radice exeū tibus foliis. nascitur ī scopulis maxīe

testiisq terra cōprehensis &c. Dyas. licena q supra petrā humidā nascitur brion est &c. Et sic hoc nomē tribus re bus uidetur cōuenire isti plāte marie & q uidetur usnee & alteri plāte pri mo a Dya. descripte. Ste. briō talassa est tahelebum marinū & est muscus nam ī. A. est ca. d' musco & in arabico scribitur taheleb. scripsit Ste. bryō qa est a greco scriptū p. y. psilo q semp p y. accipitur.

Brionia iā supra ostensū est q est uitis alba q grece dr ampellos leuce.

Britanica. Dya herba est folia hns silia lapatio agresti sed nigriora & lanosa gustu stiptica hastā lōgam radicē par uam. Plinius folia habet longa nigra & radicem nigram flores iubones uo cant. ī britania fuit prius inuenta. hec apud. A. bertanich uocatur libro secū do. liber ātiquus hec ead' & ultra ī lo cis nascitur montuosis humidis & ar gillosis & aspis. dāosamos aqbusdā dr. Butanicus bretanicā uocat ī modū lactuce crescere dicit.

Brochiron & uroco grece pars gutturis uel cāna ipsa pulois Paulus ca. de spu to sanguinis & īfra ex pulmone autē aut ex uroco facti &c.

Bromi grece auena q urormi liber de doctrina greca.

Bromos plinius semē est herbe ferētis spicam nascitur īter uitia segetis aue ne genere & folio & stipula triticum inmittatur ī cacumīibus depēdentes paruulas ueluti locustas habet semē utile ad cathalpasmata &c. Stepha. bromes ē hamemanum massum.

Bromum dnt romani spūaʒ. Dya secun dam spēm altiomi q ē spuma maris dicit plenam esse bromo. Allexāder ca. de dissinteria qn inqt cū ea febris adest ulcera ī bromi dātur & sordidā tur &c.

Broncoceleō. Cornelius celsus sic uocāt greci tumorē crescētem inter cuten & tracheam arteriam.

Bronchos grece brāchus. scribūt tn urog chos nam gauma lr̄a an chi quod son at. ch uoces. n. littere assumit.

Bruchuli ī tertio libro Almāsoris ca. de sale cōditis ē spēs locustaꝝ qui aliqn in tātum abūdāt in terris arabū q ter ram tegūt & fruges comedūt & her bam qr cōtra eos cōgregātur sicut in exercitum ipsisq colligunt & come dunt salsos & insulsos.

Brumaria apud dya. uocatur plāta dcā ab eodem lētopodiō uel leucopodiō q A. uocat artāita īfra ī le & supra ī ar.

Bruonthalasū Stepha. ē thahelebuʒ ma rinum. uoluit dicere briō & ē muscus maris.

Bubanuʒ ī secūdo practice Halyabas p olibano scribitur.

Bulus grece napo.

Bublotē apud Dya. marubiū nigꝝ.

Bubonocelō uocāt greci qn īguen uarici bus īplicatur Cornelius celsus.

Buboniō Step. est hertomū infra in hā tomen.

Bubonocilli dnr secūduʒ paulū habētes rupturaʒ inguinis.

Bubon. g. inguen li. de doctrina greca uuuon.

Bubo dr apud nos apā ipius inguinis

Bubugi radix in secūdo practice Halia bas cap. de radicibus expoītur q ēst radix capparis.

Buburismus Allex. ca. de dissinteria ē

ciuitatibus τc]. Plinius butalmō filīs bouū oculis folia h3 feniculo filīa circa opida nascens fructicosa caule.multi calchiā uocant.& idē & in libro anti quo de simplici medicīa. Itē secūdu3 Dya.multi sempuiuā butalmō uocāt credas nō recte.silr̄ & secūdꝰ Pliniū.

Buzeidē ara.dicebat Iudeus ꝙ est bistor ta extimatione potius q̄ ꝙ sciret. In glosis uero Almāsoris li.tertio sup sa tiriō scribitur ꝙ est spēs satirionis cui us radix habet uelut digitos.qdꝰ si est uerꝫ ipā est illa que palma xpi a mo dernis uocatur. nā sine dubio ipā est species satyrionis.

Lr̄a greci oīno ca rent & eius sono. latini uero ipā in grecis dictōnibus usi sunt ubi greci k. uel. x. que chi apud eos sōat scri bunt.sed arabes.c lr̄a3 eo sono quo nos ꝓferimus & ipī ꝓferūt aliqn̄ maxīe occidētales. oriē tales uero eidē.t.lr̄e sonū attribuūt sp unde orietales dicūt catin ꝙ occidēta les caci uocāt & est ānulus.

Cabalina herba dr̄ yporis ubi in libro de doctrīa greca & cauda equina.

Cabalitis spēs storacis secūdꝰ Dya.ca.dꝰ storace.

Cabar ara.capparis.b.pro.p.lr̄a.

Cabrusiū aliqn̄ repitur de aliq̄ medici na.& arabes dicūt cabros & est dcū cyprense a cypro īsula.uñ.A.qn̄ dicit alicubi de aliqua medicīa cabrusia in telligendū est cyprensis.

Cabezi Step.scripsit pro cubeze.

Cacabus ueneris papauer palustre.nim phea idē & ē nenufar de q̄ īfra ī nī.

Caccabū planta uenenosa que a Dyasc. dorignū uocatur de qua īfra in do.

Caccabū & dr̄ spēs stringni que uocatur kekengi infra in strīgno.

Cacetica grece mala hītudo ut Cassius felix.indꝰ cacetia.sed cachexia dīc gre cus ut idē Cassius ca.de dolore uesice aliqn̄ cachoetica īuenitur adiectiuu3 ut apud Dya.ca.de alosanthos ulcera cachoetica.

Cachille ara.plāta est ī Sera. descripta que a nobis ignorata est.

Cachochimia grece plenitudo maloꝝ humoꝝ a cacon ꝙ ē malū & chimus humor kakochimō expoītur in li.de doctrina greca malis hūoribus labo rās corpus.

Cachoetes grece qdꝰdā ulcus oculi infra in ulcera & ī pterigiō.

Cachotrophia malignitas passionis ali cuius ut Demostenes.

Cacrelegū in secūdo Halia.ca.de succis expoītur ꝙ est acetū.& īfra paꝝ ē fex liembre ꝑ fece aceti expoītū.sed ī ter tio eiusdē ca.dꝰ effimera ab opilatōne dīc ūgatur cū oleo cacrelegi quare ibi nō uidetur acetū.Ite3 ca.de apostema tibus cū pane inqt cacrelegi & farīa ordei τc].

Cachreos Theodorus Priscianus li.de simplici medicīa.ferula inqt cuius se mē acreos τc].deiñ īmediate fāc aliud ca.de ferula cū quo cōcordat cū Dya. ca.de ferula quare ur̄ ꝙ sit alia spēs fe rule. liber ātiquus de simplici medici na ferula q̄ greci nartecos uocāt cui us semē cachrios sucus galbanū dr̄.

Cacrios Dya. dr̄ uocari semē cuiusdam

ſpeciei libanotidos ĩ ca. dr̃ libanotido ſed dr̃ kakrios infra ĩ ka.

Cacron Plinius ca. de his que ferunt q̃r cus preter glandes. ferũt inqt robora & cacrin. ita uocatur pilla ĩ medicina urẽdi uiꝫ habẽs. gignitur & in abiete karice tilia nuce platano poſtq̃ folia cecidere yeme durãs. cõtinet nucleuꝫ pineis ſilẽ is creſcit in yeme apitur uere pilla tota caditq; cũ cepit creſce re ꝛc.

Cacule uel cacole ara. eſt cardamomũ.

Caditheleil expõit Step. ꝙ dicitur g̃ce aedion elafu.

Cadimia ſeu katimia grecum eſt. apud Dyaſ. cadimia ſcribitur. ara. uero cli mia & aliq̃n alklimia & idem ſũt. oĩa nomina iſta cadũt ſup tres medicĩas. Vna q̃ꝝ ẽ fumus q eleuatur a quolibꝫ metallo q̃n purificatur ĩ fornace ſiue ſit auꝝ & tũc ẽ climia auri ſiue argẽ tum & tũc eſt climia argẽti ſiue es ſi cut pꝫ p Dya. ca. de cadimia & p. A. ca. de climia. Alia eſt lapis calamina ris qui uulgo calamina dicitur quo tĩ gitur es fitq; auricalcũ cuius fumus ſublimatus eſt tutia ſicut pꝫ p libꝝ ui ceſimũ octauũ Azarauii qui eſt dr̃ pre patione mediciaꝝ ſimpliciũ. Alia in uenitur in mineris metalloꝝ maxĩe eris ſicut pꝫ per Dya. ca de cadimia ĩ quo etiã cadimiã uocat thuciã ſolidã q̃ fit p ſublimationẽ q̃n fit auricalcuꝫ quã alexandrinã dicimus. & hoc tan git & infra q̃n dĩc multi uero ponunt ferreas aſtas ꝛc. dĩc ergo cadimia bõa eſt cypria & uotrides & que ſpiſſa fue rit & grauis mediocriter. fit aũt uel generatur in metallo eris uel parieti bus. ex argẽto fit leuior atq; albior & inferior uirtute. hꝫ aũt cadimia ptem ſupiorẽ ſicut botros. deĩtus tñ cu frac ta fuerit cineroſa eſt deforis colorem cianũ habẽs & ex una pte colorẽ hñs lapidis onochitis. talis uero eſt cadi mia que ĩ ueteri metallo effoditur. eſt & alia cadimia que & platodes dicta eſt que q̃ſi picturas habet ſicut zonas q̃ multi conitẽ uocãt. ẽ & alia que dr̃ oſtractis tenuis & nigra colorẽ terre aut teſte hñs oẽs iſte nigre ſũt. Eſt & alia ſed nugax utilis aũt botrix & q̃ onithites dr̃ cõfectõnibus oculoꝝ. re lique uero ad medicamina & ulcera ſiccãda ꝓficiũt ꝛc. & infra & naſcitur cadimia ex cõbuſtione eris uſti ĩtelli go auricalci cuius fumus pietibus ĩhe ret. hic fumus collectus cadimia ap pellatur. multi uero ponunt ferreas haſtas longas ĩ q̃bus fumus ipẽ cohe reat & ſic recte colligitur. alii cõficiũt illã de mõte qui dictus eſt pictrites ĩ quo ſũt lapides qui cõburũtur in quo & mõte ĩueniũtur multa metallica in diuerſis locis ſicut eſt calciten & miſceos & pſori & melãteria qannũ criſocala calcãtũ & defrigis. Inuẽitur preterea qdã lapis ĩ metallis cadimie ſimilis apud ſienẽ. ſꝫ diſcernitur ꝙ ſit leuior cadimia & maſticationi den tiũ nõ cedat deiñ fractus atq; igni im poſitus reſiliat & fumũ ſilẽꝫ igni fa tiat. cadimia dũ ꝑſeuerat uarii colo ris nitorẽ facit atq; in ſole cũ aceto trita ĩ erugineã uenit qualitatẽ lapis uero nõ ꝛc. In hoc ſermone ur̃ tangi oẽs ſpẽs cadimie ſi bñ intelligantur tam uere q̃ falſe.

Cadus ſecũduꝫ Papiã uas uinariũ ãpho ra tres ũcias cõtinẽs ſed ĩfra ĩ ka.

Casacalis expōit Step.q̄ est iezar agres te sed iezar est bautia.
Casar expōit & Step.q̄ est aspaltū sed kafr uocatur.
Caselreſ dixit Step.uocari scolopēdriā arabice sed aliter apud.A.uocatur.
Cafrō Dya.multi nacafron uocāt de india uenit corio similis sicamini fumigationibus odoratis & diuersis odoribus miscetur.
Caisarbar & alibi caiasarbar scripsit idem p̄ cassiafi.
Calacatū aliq̄ndo p̄ calcāto īuenitur.
Calamitē uocāt greci ranulam q̄da3 eo q̄ inter arūdīes fructices q̄ uiuat mīma omniū & uiridissima.
Calamētū a greco calamitis. & nos nepitam uocamus. Macer herbā q̄ nepitam uulgari more uocamus. hāc medici greco calāitis nomīe dicunt.
Calamitis Dya.calamitē q̄ multi pulegium agreste dicūt & ipsa mōtuosa ē Eius spēs tres sūt.ē eī3 siluestris cū foliis ozimo silībus atq3 subalbidis & ramis gēiculatis & angulosis cū flore purpureo. Alterius folia odore pulegio silīa sūt & forma tñ maior. hec secūda spēs appellatur agreste pulegiū quā spetialiter latini nepitam uocāt Tercia spēs est silīs ediosimo agresti i.mēte cū foliis oblōgis cuius uirga & rami maiores sūt sed uirtutes īferiores & c̄. Sciēd᷑ est q̄ in secūdo canōis A.in ca.de calamēto cōfūditur sermo de calamento pulegio mentastro & origano. Capitulum uero de origano quod apud eundem expōitur nō ē de origāo s3 de saturegia.nā & ara.scribitut sahater quod ē saturegia. De pulegio uero nūq̄ apud eū capitu.īuenies Hec omīa patebunt scrutanti diligenter uerba Dya & Sera.cū uerbis Aui. In oībus istis plantis errāt arabes. Stephāus calamēta ē fautenegū fluuiale p̄ faudhenigi scripsit q̄ est pulegiū.
Calamētum montanū interd᷑ cāpestre ut Iohāes sera.dn̄t arabes de pulegio fluuiale uero uocāt calamentū coē ut p3 si legatur cōfectio Dya calamenti in antidotario uniuersali cū eo q̄ scribitur ī ātidotario Iohīs Sera.& Auic.
Calamō melan uocant grece moderni cassiā fistu.
Calamos fragitas Ste.est casabsibegū.
Calamos grece arundo.
Calamus agrestis apd᷑ Dya ē spēs g̃mīs sicut patet p̄ Sera ca.de gramīe. & & nomē sonat.nā agrestis g̃ce ē gramē & secūd᷑ Dya.uenenosa plāta animalibus maxīe quod nascitur in egipto Dya.hastas hab3 multas folia sūt illi edere silīa & flos albus & odoratus semē h3 mīutū & bonū radices.v.aut vi.albas & lōgas & dulces crossitudīe3 digiti unius hn̄tes Stephāus calamus agrestis est calamus hoholfe.
Calamus aromaticus defertur ab india sc᷑3 Dyasco. dr̄ arabice casa belderice
Calamus apud Plinium multas spēs habet qui multa & mira de ipsis scribit noīa q̄3 diuersa. Na3 adareha uocatur q̄ in ytalia nasciuur palustris ipsius coma utilissima dētibus.qm̄ uis ei eadem q̄ sinapi. Caratiam uocabāt ātiq quādam crassiore3 firmiorēq3. plotiā uero subtiliorē hāc in īsulis fluitātibus natā aiūt.illam ī ripis expatiātis lacus. Alia dr̄ tibialis q̄ auleticō uocāt & thebaida sepe uocatur influēte zefisso.aquatice sūt hee omnes. Alia uo

catur zeugite magne amplitudis.ecõ tra bombicine dcẽ gratiles latiore folio atq3 cãdidiore modica lanugĩe aut oĩo nulla femĩa appellata.Est quedã obliqua nõ ĩ excelsitate nascẽs sed iuxta terrã fructicis modo se spargẽs sua uissima ex teneritate aĩalibus uocatur elegia ꝛc & ĩfra in canna.

Calaris est qdã spẽs strigni q ypnoticus dr̃ a Dya.i.sõniferus.

Calasiõ grece Paulus est empiri hũoris cõsistentia circa palpebras ꝛc ur̃ glãdula ex cura q̃ subiungit. Demostenes chalaza uocat.

Calasma Demo.ẽst qđ ḡci tosin uocãt extensio.s.supioris palpebre qua sepe inuersio fiet ad interiora naturalium capilloꝝ.s3 a palisi discernitur ꝙ sesu naturali atq3 motu pmanẽte inferri uideatur quod ĩ palisi mĩme repitur Si quide3 nõ nisi digito subleuari posse palpebra uidetur ꝛc.

Calastica grece apud Dya.& ĩ multis aliis locis in libro de greco trãslatis est dcũ resolutĩa relaxatĩa.expõitur tñ in libro Gali de ingenio sãitatis de ḡco trãslato ꝙ est remissiua.Oribasius uero ca.de fomẽtatõibus calasticis ĩqt.i. tenuatoriis.In libro de doctrĩa greca calasma laxamẽtum intermissio cala stichus relaxatus.

Calaza Demostenes est ĩ palpebris extãtia rotũda albida pspicua silis lapidi grãdineo.porros ẽ supradcẽ silis dẽsitate cõcretus s3 multo durior supra dcã ꝛc.classia Cornelius celsus uocat de qua ĩfra.

Calb ara.cor.

Calcadis dicit arabs calcitis de quo ĩfra

Calcha uocatur ab aliquibus butalmos ut supra ĩ bu.

Calcalla Plinius siue leantice uocatur semẽ quoddã margaritis mĩutis silẽ dependẽs ĩter folia grãdia ĩ mõtibus fere sp ĩuenitur ꝛc puto ꝙ est caucalis. nã tale semẽ habet ĩfra de ipso.

Calcalion ĩ septĩo Io.Serap.capitulo de cõfectõe kelkelenici dicit ꝙ ẽ medicia inda.

Calcauil apud Aui.qnto capi.de seheli te prima ẽ ozimũ mõtanũ.

Calcantũ & calcitis grece spẽs uitrioli. silĩter & colcotar quod ẽ nomẽ arabĩc ut ĩfra ĩ ui. Calcantos uero expoĩtur ĩ libro de doctrĩa ḡca ꝙ ẽ flos eris & sine dubio hoc sonat nomen.na3 chalcos grece ẽ es.antos uero flos. Idẽ & ĩueni ĩ quoddã ãtiqssimo libro de ḡco de alkimia expositũ. Preterea Theodorus Priscia. ĩ cura lacrimaꝝ ubi ponit flos eris Paulus eodẽ medicaĩe ponit calcantũ ex quo & idẽ ur̃. Veꝝtñ multa noĩa apud eos aliud significãt q̃ sonet uocabulu3 ut stafisagria & kariofilos.de qbus ĩfra.Plinius atramentũ scriptoꝝ quod calcãtũ uocant.Sed Dyascorides calcanti ĩqt spẽs tres sũt Vna ẽ q̃ distillat ab aliqbus cloacis & spissatur.unde & sactõ dictũ ẽ.& hec aqua ex metallicis fabricis distillat & coaugetur & colligitur.Secũda spẽs in spelũcis ĩuenitur quod collectũ in uasis refunditur & ibi coagulatur. hoc multi pacton uocãt. Tertia uero spẽs que dr̃ epton ĩ hyspania fit imbecillũ decolloratũ. quod cõficitur sic.miscetur aqua & coquitur & refũditur ĩ piscinis & diebus aliqbus coagulatur & sic sepatur ĩ ptes maiores botruosas sibi connexũ.Est igitur sũmũ cianei

coloris ḡue & spissū splēdens mūdu3 & limpidū quale est factō.secūd' uero ē solidū aspectu & quod naturaliter foditur cuius ē optimū quod ē colore ceruleū potius q̄ palidum rc̄.

Calcididos ubi habetur practica de ḡco trāslata filii Almansori ca.s.de scabie oculoꝝ ī Almāsore eod' loco habetur colcothar.

Calcitis & calciteos uel calcididos ē ui treoli spēs de quo Dya.calcitis gleba est naturalis q̄ in cipro ī ysula in me tallis inuenitur colore subauroso era minis similās colori fragilis ītus uēas hn̄s diffusas ꝑut alumen scissum por rectas ī lōgitudinē hn̄s guttas splēdē tes & ī modum stellaꝝ fulgētes.Con ficitur ex ipso cōfectio q̄ dr̄ pioricō rc̄ īfra de pioricō & in uitreolo .nam ip sum ē uitreoli spēs ut apud Sera ca.ꝑ3 de zezi & ipsū ē colcothar & calcadis na3 uide apud Dya ca.de alumīe ubi habetur adhurūtur spēs alumīs.sicut calcitis ī Sera.eod' loco habetur calca dis uel colcothar.Itē ī ātidotario uni uersali in ēplastro dyaphinicō Galiēi & ūguētū palme ubi habetur calcithe os siue melāterie ī ātidotario Iohāis Sera ca.de fluxu mēstruoꝝ calcadis ī q̄t ē calcātū cuius color ē uiridis. Na3 qn̄ antiquatur calcadis fit colcotar.dif ferētias autem specieꝝ atramētoꝝ de scribit Aui in secūd'o ca.de atramēto.

Calcitrosa apostēata sūt durities iūctu raꝝ.s.lapidatōes q̄ cōtinēt in se sicut calcem uel gipsum ut apud Alex ca. de poris iūcturaꝝ.

Calkos grece est es.

Calkamoanō expōitur ī libro de doctri na greca ꝙ est auricalcum.

Calcucecamenō ē grecū corruptū īmo est dicēd' chalkoscecaumenō & est es ustum' siue īcensum.nā chalkos ē es ce caumenō īcēsum.& sic habet grecus.

Calefum Ste. ꝑ calef & ē salix.similiter sapsaꝝ ꝑ eodem scripsit.

Caleniebim & chaleibinū repio ī prati ca Haliabatis ꝑ geleniabin & ē rose cōdite ut īfra in ge:

Calib ī secūdo canone Aui.est miliū so lis sed in arabico est kulb quod grece uocatur litospmō ut infra in li.

Calicaria secūd' Dya.uocāt romani cau calin de qua īfra in caucalis.

Caliculari s.D.iusqāus.g. latīe calicular̄ Itē Macer iusqamus greci q̄ nostri ca licularem rc̄.

Calidicō est medicamē de arsenico cui us diuerse sunt descriptiōes ut ī septi mo Iohīs Ser.ī trociscis.Trociscus de arsenico & in pluribus.Item apud Al māsorē & dr̄ sic a kali quod recipit.

Calliō uel calliōis piscis Plinius idē uo catur uranoscopos ab occulo quem ī capite habet.

Caliptelo a q̄busdam pētafilō secūdu3 Dya.

Calsa Plinius duoꝝ geneꝝ est.una silis haro.nascitur in aratōibus colligitur ante q̄ iarescat. usus eosd' habet quos sharsa.alterū gēus est ācusa3 qdā uo cāt alii rinocidinosia3 folia lactuce lō giora plumosa radicē rubeam rc̄.

Callum scripsit Step.ꝑ chal quod ē ace tum.

Camaregum expōitur ī regali dispositi one ꝙ est fructus tamarisci.

Cambil ara.ī secūdo Aui.& ī tertio Al māsoris ubi dicit glosa ꝙ est terra ru bea miuta q̄ affertur d' media ut arēa

q̄ cū fricatur sup manum ĩgreditur cito de qua fit ūguentū quod penetrat manum.

Cābria Dyasco.ca.facit & putatur spēs caulis

Cābri apud Paulū ca.dedolore capitis a potu uini est caulis.aliqn̄do crābi repitur a quo uidetur arabicū Nā corūb arabes caulem dicūt ḡci krābe.si carābi ĩterdꝰ repitur coruptum est.

Came grece ĩfimū depressnm terrenu3 a quo infra scripta.

Cameactis ĩfima actis.nā actis est sābucus cameactis ebulus ut p3 p Dya.capitulo de actis ĩfra ĩ sambucus.

Cāebalāos q̄ & apiosa.D.uocatur &rafanus agrestis a qbusdā de eo supra ĩ ap

Camecissos sonat ex uocabulo ĩfima uel humilis edera.ūde Plinius camecissō uocāt greci edera3 nō attollētē se a terra.alibi autē dicit sic uocari tertiā speciē ciclamĩs affirmāsq3 se ipsā uidisse. ueꝝtn̄ idē alibi. Et Dya.aliā planta3 sic ꝑprie uocari dicūt Dya.camecissos folia hab3 silĩa tritico sed oblōga & tenera & multas uirgas duaꝝ palmaꝝ folia ex una uirga h3.v.aut.vi.& florē similē ozimo sed mĩorē.gustu est amara ualdꝰ.radices sūt ei tenues & ĩutiles nascitur locis cultis ꝛc.Pli.camecisso spica ē tritici modo ramulis puis fere foliosa cū floret extimari potest uiola alba radice tenui ꝛc.

Camecipison a Plinio uocatur quedam planta ad silĩtudinē folioꝝ cipressi.

Camedaphne quasi ĩfima laurus. daphnis eĩ grece laurus. Dy.camedaphnes multi hastā Allexādri dixerūt uirgas hab3 lōgas duobus cubitis tenues & rectas & lenes folia lauro silĩa sed tenuiora & uiridiora semen ĩ mediis foliis coloris ruffi ꝛc.Plini.camedaphne seu uicapatica.unico ramulo ē cubitali se re tenuiora folia habet lauro semē rubens admixtū foliis ꝛc.Et alibi caplō de lauro ē ĩquit & camedaphne siluestris fructex & allexādrĩa q̄ aliq ydeā alii ypozogiā alii daenaē alii crapofilon alii ypelaton uocant.ramos spgit a radice dodrantales folio acutiore q̄ mirtis & molliore cādidiore & maior semĩe ĩter folia rubro nō nisi ĩ mōtuosis nascitur ꝛc.apud Serapionē ĩ capi. de lauro de ipsa describitur.

Camedrea dicit Dya.uocari q̄dā plantā q̄ uocatur timelea.

Chamedryos ē dictu ĩfima quercus hūilis uel terrena.nā drya grece quercus eo ꝙ folia eius silĩa sūt foliis quercus latini q̄rculā mĩore3 dr̄e possūt Dya. cameropa aut camedris.nascitur in locis saxosis & aspis fructex ē illi bipalmis cū foliis mĩutis mēte silibus uel drio.i.quercui & amaris florem habet purpureū & mĩutu3 ꝛc.Plinius camedris herba est que latine trizaga dr̄. aliq camacropē.alii teucriā appellauere.folia habet magnitudine mente colore & diuisura q̄rcus flore pene purpureo aliq serratā dicunt & ab ea serrā inuentā esse.

Camelea grece quasi ĩfima oliua dicta eo ꝙ folia habet silĩa foliis oliue.hec est que dr̄ arabice mezeriō & semen eius est cocognidiū ꝙ patet p cōcordiā Dya.ca.de camela cū Sera.&.A.ca. de mezereon Dya. camelea aut cocognidion hastas habet sup terrā spāsas duobus palmis longas. fructex ipsius sarmentosa est.folia habet oliue silĩa

ſed tenuiora & ſpiſſiora guſtu mordatia & gulā exaſperātia 7c.eadē uerba ſūt apud Sera.ca.de mezeriō. Alexa. ca.de ydropiſi camelea inqt de qua cocognidion legitur.i.colligitur 7c. liber antiquus de ſimplici medicina camelea ſiue tribiſcon quaſi olea terreſtris 7c.liber de doctrina greca idē camelea tribiſcus 7c. eſt de ſpēbus lacticinioꝝ ñ tamē titimaloꝝ dſcriptoꝝ a Dyaſ.multū aūt lac habet ut p3 p.A. quidā alipiados hāc uocauerūt.

Cameleonta alia nigra alia alba Dyaſ. cameleōta nigra ꝗ multi yſō aut yxion aut ozimū dixerūt folia habet collimo ſilia ſed tenuiora & ruffa. uirga eſt ei digiti unius menſura croſſa & unius cubiti longa & obruffa florē h3 ſpinoſū ſilē3 iacintho & uariū radix ē illi croſſa & nigra & ſpiſſa & diuiſa & ſubruffa guſtu mordaci & ſerratice naſcitur locis ſiccis & mōtuoſis & maritimis 7c.& infra dr aūt cameleon ꝑ uarietate floꝝ eius qa aut uirides aut albos aut iacinto ſilēs aut ruſos ꝑ uarietate locoꝝ ꝑfert 7c.Cameleōta alba ꝗ maxīe multi yxiō dixerūt mulieres radice eius ꝑ maſtice utūtur folia circa radicē ſuā ī terra ſilīa habet ſilino aut ſcolimo aſpa & acuta & fortiora uirga eſt ei ī medio uelut haſta ſpinoſa ſilīs echino marino.i.eritio aut cardo cū flore purpureo denſo & miuto ſicut capilli.ſemē ē ei ſilē gnico. i. cartamo radicē habet in terra pingui albā & croſſā & tenerā odoris grauis & aromatis guſtu dulcē bibita 7c.apud Sera. ultra hoc habetur ꝙ circa radicē eius īuenitur uiſcoſitas ꝗ utūtur mulieres ꝑ maſtice.& ꝙ folia eius ſunt ſpinoſa & acutaꝝ ſuīſatū magis ꝗ folia nigre & ꝙ nō h3 uirgā ī medio eius. naſcitur ſpina ſilīs eritio marino aut cardo & ꝙ ī terra magnas radices h3 tenues.Plinius cameleō aliq ixion uocant. duo gña eius cādidior aſperiora habet folia ſerpit in terra echini mō ſpīas erigēs radice dulci odore grauiſſimo quibuſdā locis uiſcū gignit albū ſub foliis maxīe circa canis ortū q̄uo thura naſci dicuntur 7c.& infra ex nigris aliq marē dixerūt cui flos purpureus eſſet & femīa3 cui uiolaceus ē 7c. ut Dya.

Cameleō pro plāta ſcribitur ſic chamelacon. pro aīali uero ſic chamaeleō.

Cameleō ī ſecūdo canōis capitulū ſcribr & an ſit cameleōta ignoro in aliqbus uidetur cōcordare cū Dya. & ſi eſt.cōfuſe de utraqꝫ loqtur ſic ſcribit.

Cameleucē Plinius apud nos inqt phartanū ſiue farfugiū uocatur. naſcitur ſecus fluuios folio populi ſed āpliore radix eius īponitur carbonibus cipreſſi atqꝫ nidor p īfundibulū bibitur in uetere tuſſī. Itē alibi cameleuce ꝗ tuſcilago dr laricis foliis ſilīs 7c.puto farfarā ꝗ ūgulā cabalinā dicūt. cameleuce & ſecūd Pliniū uocatur a qbuſdā ſpēs quedā taxi.

Camelezeon ſecūd pliniū uocāt aliqui grecoꝝ pentafilon.

Camemilon aliqui camomillā dixerūt Dyaſcorides.

Camemirſine Plinius oximirſine gcee eſt mirtus ſilueſtris.

Camepitheos grece īterpretatur īfima pinus a kame & pitin ꝙ eſt pinus eo ꝙ ſecūd oēs ſuas ſpēs odorem habeat pini ſecūd Dy.& Sera.& ꝑpterea

melius uocatur apud Dyaſ.camepitis inquit camepitis ſpẽs ſũt.3. una quarꝫ ſpanſa eſt ſup terrã gibberoſa habens folia aizo mĩori ſilĩa.ſed tenuiora habentia ſup ſe hũitatẽ ꝗdã tenacẽ & ſũt pilosa & denſa circa uirgas odorẽ pini habẽtia ramulos habet oblõgos & curuos ſicut ãcuſe fructiculũ tenuẽ ſemẽ cũ tenui coma flores mĩutos & mellinos profert.ſemẽ nigrꝫ odorẽ reſine pini habens.radix eſt illi ſimilis herbe dicte coriũ alias pitoriũ.Secunda ſpẽs maſculus dr̃ uirgas habet cubiti unius longas teneras & obtorſas comã ſimilẽ ſupradicte & folia & flores ſemen uero nigrꝫ.Tertia ſpẽs ſecũdũ Sera. dr̃ maſculus habens folia ſubtilia mĩuta ſubalbida piloſa uirgã aſpã & albã & florẽ albũ minutũ ſemẽ nigrũ ſup ramulos odor ſicut prĩe. hec apud Sera. Plinius fere eadẽ.uide ꝙ nulla iſtarꝫ ſit illa qua moderni utuntur ꝑ camedreos.arbitratus fui ꝙ prĩa iſtarꝫ ſpẽrꝫ ſit plãta illa ꝗ yuã moderni uocãt pp ſilĩtudĩeꝫ huius deſcriptõnis cũ ea & pp expiẽtiã que ĩuenitur in ipã in ſciatica in ꝗ ipã laudatur.poſtea uero intellexi ꝙ apud grecos ſiculos maxĩe ipãꝫ yuã camepiteus uocãt ꝗre corroboraui opinionẽ meã.in hoc nemini ſuadeo idẽ credere uel nõ credere quouſqꝫ examinet diligenter poſtea iudicꝫ.arabes camefitos dicũt poſt grecuꝫ.

Cameropa ſecũdꝰ Dya.eſt cãedreos.

Cameropes apud Pliniũ uocatur ſpẽs palmarꝫ maioribus & mollioribus foliis.

Cameſichi Plinius folia lentis habet nihil ſe attollẽtia in aridis petroſis naſcens.

Camezillũ uocatur polligõia apud kiranidẽ oĩa chamẽ qdꝫ eſt ĩfimũ uel depreſſũ hñtia p ch. melius ſcribũt naꝫ apud grecos p chi ſcriptũ eſt.

Chamokelas grece calãdrius auis.

Camomilla ſecundũ Dya.3. habet ſpẽs ãtimis uocatur ut ſupra ĩ ãtimis.ara. uero bebonigi.

Cãpſice aut ſicẽ Dyaſ.haſtas habꝫ lõgas digitorꝫ quattuor ĩ terra ꝓiectas lacrimo plenas folia ſũt ei lẽticule ſilĩa & peplo.ſed mĩora & tenuiora. ſemẽ hꝫ ſub foliis rotũdũ ſicut peplũ & ẽ ſine flore radix eſt illi tenera & inutilis naſcitur aſpis & ſaxoſis locis.

Camũ apud Dyaſ.uocatur potus qui de ordeo uel aliis frugibus fit qui & fuca apud ipſũ uocatur.arabes foca uocant & eſt ceruiſia uel ſpẽs ipĩus.

Cãna Dyaſ.eſt ſicut triticũ aſcẽdens & folia ſilĩa tritico habẽs ſemĩa ſibi deſup duo iũcta ꝛc. apud Sera. uocatur cartamũ.

Cãna Dyaſ. cãne quattuor ſũt ſpẽs.una nactos appellatur ex ꝗ ſagitte.altera fẽina dr̃.uñ fiũt lĩgule ad calamos.tertiũ genus eſt noĩe ſirĩgias robore ſolido & duro & nodoſis ſpiſſis quo ſcriptores utũtur.eſt uero quartũ genus calami ꝙ carax appellatur. plurimi caprion uocãt ꝙ genus maxĩe riguis locis naſcitur & fructuoſis ꝛc.

Cãnabis Plinius inſiluis primũ nata eſt nigriore folio.

Canabit ara.eſt ſpẽs caulis de quo.A. fãc ca. ſingulare Sera.uero ca.de caule de ipõ loqtur.repi in libro de doctrina arabica ꝙ eſt caulis albus hñs folia collecta in globum.

Cācamō.D.lacrimus ē arboris ara.mēte silīs.gustu brumosa hic maxīe timia matibus admiscetur mirra & storace admixtis ut gratius fumiget ꝛc.hec ē lacca que apud.A.scribitur keikē sed ī ara.est kaucamon.

Cancarzed in septīo Iohīs Sera. in fine de uomitīs est inqt gūi alcorzof ꝙ est cardus uel spēs eius.ſ3 harxof melius. Itē idē qnto ca.dꝫ his que nō īpregnā tur in quodā pessario cancazerd de eadē medicīa sumatur medicia uōitus que uocatur cācarzed ꝛc.

Cancoliā Dya.aut leōtice folia h3 maio ra.hastā longā albā.florē briōie silē3 aut oliue. nascitur locis mōtuosis ꝛc.

Candarzedū in secundo practice Halia bas ca.de uomitīs hoc ipsū sic noīauit

Candaꝝ pro cādre ꝙ est olibanū Step. scripsit.

Candarusiū scribitur arabice cādarō & dīc.A.ꝙ ē triticū romanū & ī capitulo de pipleumonia dicit ꝙ est ordeū cui nō est cortex.Dya.uero uocat ipm̄ con dros & sic uocatur grece & in libro dꝫ cibis Gali.ca.ꝓpriū scribit & infra de condro.

Candirie cōbuste Paulus ca.de ulceribus pudendoꝝ.

Cāforata est planta quedā que ingredi tur in unguēto martiaton.

Cāfora gūi est arboris secūdꝫ.A.& Sera. nescio medicīa3 ī qua plura sint mira cula. nā cū in tertio gradu fria iudice tur nihil odoratius est igniq3 amicabi lius cito.n.īflamatur & preclarā flam mā p se emittit que nisi psilio obrua tur euanescit.nā sublimata dꝫfertur ad nos.Est preterea saporis acuti cū ama ritudine.

Cañichalnemer in sexto Ga. de simpli cibus medicīs. est īqt strāgulator leo pardi ꝛc. est spēs achoniti.

Caniculata apud Macrū. ē iusquiamus suō ca.interdū canicularis.

Caniscaput plāta que cynocefalon ḡce & anturinō de qua supra dr̄ ī ātirenū.

Caniū infra ī foca.

Cani uetule infra in usnee.

Canō ara.norma regula.

Canopis Allex.in cōfectōe oximellis Iu liani ad podogrā est cortex medianus sambuci.

Canoriō Plinius ca.dꝫ īefficacibus parti bus ad coytū.s.& canoriō ꝛc.

Cantabrities uel cantabriciu3 furfures capitis que grece ptiriasis dr̄ ut Allex. ꝓprio capitulo.

Cantabrica Plinius herba ī hyspania ī uenta pdiui augusti tēpora a cātabris repta.nascitur ubiq3 caule iūceo peda li in quo sunt flosculi oblōgi uelut ca lathī in his semē pq̄ minimū ꝛc.

Calatus est canistꝝ in fūdo strictū & in orifitio latum.

Cātabꝝ furfur.

Cantaris apud.A.cātarida ara. uocatur dherire.

Cantaꝝ in regali dispositōne expōitur ꝙ est foliū milii.

Cāti ī secūdo practice regalis dispōis ex pōitur ꝙ ē asserasiū & ipsū ē chutē.i. affodillus.sed uide ne sit iarus qui uo catur apud Dya.cāticā.nā in eo libro multa uocabula sūt greca.

Cāticam Dya.sic uocāt siri iaꝝ capi.de aarō ꝙ est ide3.

Cantida apud Demostenē est genus fer ramēti ocularibus morbis ydoneū.

Cantiliō Plinius.est inqt lēti silis.altera

est cãtilis camepillo silis flore purpu
reo odore grauis radice intubi 𝆑c.
Cantoriũ scripsit Step. p centaurea.
Cangir ara. aper chabeli idẽ.
Caolengi ara. colica passio.
Capadotius sal. i. salgema ut Paulus ca.
de albugine oculi ex cõcordia eius cũ
Auĩc in eodẽ libro.
Capparis radix est mediciẽ apta flores
& folia cibo. ara. dr̃ cabar. Dyas. multi
capriõ uocãt. Plinius qdã cinosbatĩ di
cũt alii ophus 𝆑c. p. k. scribũt greci.
Capillus ueneris ab ãtiquis uocabatur
adyantũ siue politricõ ut p3 p Dya. &
p Allex. A. bersedsã uocari dĩc & cori
andrꝝ putei & capillus porcinus & ca
pillus algor secund diuersas nationes
de hoc supra in adyãto.
Capitellũ uocatur aq saponarioꝝ lixiui
u3 est quo fit sapo. aqua pr̃ia gutta pri
ma a qbusdã dr̃.
Capnos gce fumus uel uapor. ũn maria
capnusa dr̃ plãta que ara. uocatur buc
hormariẽ & utraq3 est dcũ fumigium
marie. hoc p3 p cõcordiã Almansoris
cũ practica sibi silĩ ĩmo eadẽ cũ eo d
quo supra ĩ buchormariẽ. capios & ca
pinosus aliqñ corrupte ĩuenitur ut in
cõmento affõꝝ. p. k. tñ melius scribr̃.
Capnos plãta de qua Dyas. capnos de q
latini fumariã dicũt. nascitur ĩ segete
ordeacea & est herba fructicosa coriã
dro silĩs uel corio herbe. sed mollis &
alba & cinerosa & multũ florẽ habẽs
purpureũ. alii eã oxidertes uocãt 𝆑c.
Plinius uero duas plãtas hoc noĩe uo
cat pr̃ia uidetur eẽ illa q Dyas. uocat
clapsiũ de qua capnos inqt pr̃ia q pe
des galliaceos uocãt nascẽs in pietinis
ex sepibus ramis tenuissimis sparsisq3
flore purpureo uiridi suco 𝆑c. Dya. de
clapsio deiñ alia ĩquit silĩs est huic no
mine & effectu fructicosa pretenera
foliis coriandri cinericii coloris. flore
purpureo. nascitur ĩ ortis & segetibus
ordeaceis 𝆑c. credo q hec dicũtur fũa
rie eo q curãt caliginẽ oculoꝝ que ut
patiẽti ut fumus.
Caprifoliũ matrisilua piclimenõ id. qd
aũt & caprifolliũ uocãt plãta3 ex qua
fit liciũ.
Caprificus siluestris ficus Plinius huius
fructus nũq maturescunt.
Caprion apud Dyas. uocatur capparis se
cundũ quosdã & kinosbatũ nõ recte.
Capsia est seitaragi ĩfra in seitaragi.
Caputpurgiũ uocatur qcquid p nares in
iectũ uel masticatum seu & gargariza
tũ apoflegmatismũ fãc. i. a capite fleg
ma deducit.
Caquiã p acatia aliqñ Step. scripsit.
Caquenegi in quarto Haliabas capi. de
electõe granatoꝝ caqnegi pro kekẽgi
scripsit.
Carauus est locusta piscis aspimus.
Caracho Paulus ca. de ulceribus pudeñ
doꝝ.
Carambe secũdum Pliniũ uocatur tertia
spẽs brassiche. s3 crãbe dĩc grecus.
Caratĩ ara. lumbrici terrestres ysculi.
Carasses. g. scarificare caraxare.
Carba alicubi scripsit p karabe Step.
Carbatũ uocauit Step. elleboꝝ.
Carbiũ idẽ uocauit euforbiũ.
Carbunculus uocatur a Cõstãtino apã
puũ sãguineũ ut plurimũ qd uulgus
clauũ uocat. carbũculus & uocatur spe
cies antracis. secũd ueritatẽ antrax est
carbo ignitus 𝆑c. ut supra in an.
Carcinõ grece cancer morbus. sed per k.

melius ut īfra.
Cardamē Theodorus Priscianus libro de simplici medicina.
Cardamī aut syō multi sisimbriū uocāt
Cardamilidos dicebat ḡca herbaria ꝙ greci senetionē uocant.
Cardamomū duas h₃ spēs.est nāq₃ maius ꝙ dr̄ ara.heil. & mīus ꝙ dr̄ heilbane & est masculus ut p₃ per Sera. Sed Plinius quattuor eius gn̄a.uiridissimū ac pīgue acutis āgulis cōtumax fricari hoc maxīe laudatur.ꝓximū ei russo candicās.tertiū breuius peius tn̄ uariū & facile tritu odorisq₃ pui q costo uicinus eē d₃.hoc apud medos nascitur ⁊c̄.
Cardamomū apud Dya.repitur capi.ꝙ sic īcipit.cardamomū semē ꝙ nascitur in arabia & ī aliis locis. melius aūt ē d̄ armēia & comagenis & de bossoro ueniēs.sed eligendū ē fragile & flauū plenū semīe graue duꝝ & q̄si lentū n̄ rugosū īclusū & si frāgatur puluerulētū ē & gustu subamaꝝ calefaciēs odore suaui & graui ⁊c̄. hoc ca.est de cordumeni.& sic expoītu₃ est ī Dya. arabico cardamomū & est cordumēi.& si tu legeris istud ca.cū ca. de cordumēo apud. A. & Sera.uidedis ꝙ idē dicūt. Veritas aūt ē ꝙ greci cordumeni uocāt cardamōi ꝓferētes da sillabā accētu acuto seu ꝓducto. cardamomū uero ꝑ cardamomo nr̄o da accētu grauimo uero ꝓducto ut nos cōiter proferimus. & ut plurimū huic addūt ī du₃. cordumēi uero plīmū ī macedōia nascitur.
Cardamus ḡce nasturtiū & sic uocatur apud Dyas. de quo fāc duo capitula. unū de dōestico.aliud d̄ agresti d̄ quo sic.cardamus agrestis nascitur ubiq₃ & q̄plurimū locis aquosis cuius fructex lōgitudīe₃ cubiti hab₃ foliis plena cardamo dōestico silīa sed maiora.uerno tēpe nascitur & estate maturescit flores habēs in oībus uirgis mīores multos & albos.semē mīutū radicē oblongā tenuē & uiscidā odore cardamo similans ⁊c̄.
Cardellū expōit Ste.ꝙ est napū ara.
Cardialgia grece dolor cordis.i.oris stomachi.antiq.n.id cor uocabāt.
Cardus uocatur grece dipsacos.i.sitiens eo ꝙ sp aq̄ habeat ī foliis.ara.uero uocant cōcar.& cardus siluestris uocatur ab aliq̄bus scolimoro ut īueni ī libro ātiquo de simplici medicīa.
Cardūcellus ī antidotario ulī in unguēto marciaton.
Cardus silur̄is Plinius cardoꝝ siluestriū duo sunt gn̄a.unū fructicosius a terra statī.alteꝝ unicaule crassius.utriq₃ folia pua spinosa intricatis cacumībus. sed alter florē purpureū mittit inter medios aculeos celeriter canescentē & abeuntē cū aura scolimō grece uocāt ⁊c̄.Ite₃ alibi cardus & folio & caule spinosas lanugines h₃.Itē machora leucātos est dcū spina alba.& caldenecos policātos est dcū plurium spinaꝝ onopigos helisenes scolimos chameleon in foliis nō habet aculeos.Est & alia differentia ꝙ quedā in his multi caulia ramosa sunt ut cardus.uno aūt caule nec ramoso ut enechos. queda₃ cacumīe tantū spinosa sūt ut erīgil. quedā estate florēt ut terralis & elixenes scolimos ⁊c̄ īfra ī scolimo.
Cardus b̄ndictus īfra in senetion.
Cardel īfra ī sinapi & ī kardel.
Carea.ḡ.nux carea basilica nux regalis

errauerũt qui putauerũt carpocareos eẽ fructũ nucis ꝙ ſepe ĩ antidotis ĩue nitur in antidotario ulĩ.nõ.n.uidetur fructus nucis ibi cõuenire ſed potius carui ut ĩfra a carea ꝙ eſt nux dr̃ dia careos ꝙ eſt rob corticũ nucũ ꝙ docet Allex.ca. de ſqnãtia.ſed kariõ per.k. melius ſcribitur ut grecus ꝓ fructu.

Carea miriſtica. i. nux muſcata ĩ libris Conſtãtini ſepe repitur.

Carenũ ſapa triplicatum dulcor aliqñ rob ſine adiũcto ꝓ eodẽ accipitur.yſi dorus carenũ dr̃ eo ꝙ feruẽdo pte ca reat tertia.tertia. n. pte muſti amiſſa ꝙ remãſerit carenũ eſt ⁊c̃.ſui cõtraria ſapa eſt ꝙ feruẽdo ad tertiam redac tũ deſcẽderit ⁊c̃.

Careos grece carui ꝙ pȝ p Dyaſ.ſuo ca. ex cõcordia.A.ſuo ca.de carui & Sera uocatur & caruanadchi grece ut infra Step.caros ſcripſit.

Cariacos ſecũdꝰ yſidoꝝ uocatur quẽdam ſpẽs dactiloꝝ.

Caride & caride miriſtice pro nucibus muſcatis ſepe ĩuenitur.

Caridia grece nuces p.k.lr̃aȝ ſcribũt.

Carice ſũt ficus ſicce pingues.

Caries ẽ puluis lĩgni corroſi ſeu a putre dine uel a uerme.

Caries Paulus ca.de tenaſmõe.

Cariota planta cuius radix eſt uelut pa ſtinaca ſed plus odorifera eſui apta. ſecũdꝰ Theo.Priſci.ſemẽ eius ẽ careos

Caricias ẽ prĩa ſpẽs titimalli eaꝝ quas Dyaſ. deſcripſit & ẽ maſculus haſtas ruffas hñs & longas cubito uno lacri mũ uiſcidũ & albũ folia ſunt ei circa haſtas ſilĩa oliue ſed mĩora & ãguſti ora.radix eius groſſa & lignoſa in ha ſtis eius come ſũt ſilẽs iũco ĩquibus ẽ ſemẽ.naſcitur locis mõtuoſis & aſpis uocatur & comites aut cõmiſſio alibi comios.Plinius uero charathis uocat uel carachias.

Carmet apud.A. eſt nomẽ ponderis ap prẽdẽs.vi.kirat.& alibi repii ꝙ ẽ aure us unus & grana q̃ttuor.aliqñ carmet ſcribitur per.k.

Carinbaide arabice uitis alba.carĩſeude uitis nigra ſed dꝰ hoc alibi.

Carmezich ara.eſt fructus tamariſci ut in ſeptĩo Sera.ut ĩ dẽtifriciis.In Sera. inuenies ꝙ eſt tamariſcus domeſtica fructus cuius eſt ſicut galle. Itẽ Raſis libro diuiſionũ ca.dꝰ ſputo ſanguinis. ſȝ carmeſich ſcribr̃ ibi.Step.uero aliqñ q̃rmazagi.& aliqñ carmazegi ſcripſit

Carnabadũ grece ẽ carui ꝙ pȝ ex concor dia Almãſo.cum practica g̃ca ſibi ſilĩ ca.dꝰ egritudinibus ſtomachi.idꝰ dixit mihi grecus ſȝ carnauadhi ꝓfert.

Catnub ara. carubia xilliq̃ q̃ xillocarac ta g̃ce dr̃ ſȝ ara.carnub.

Carnebũ alicubi ſcripſit Step. ꝓ corno aub ꝙ eſt caulis.

Carof arabice agnus.

Caros g̃ce ſubet ꝙ ſtuporẽ uniuerſalem poſſumus dr̃e Allexan. ca.dꝰ litargia. Paulus caros ĩquit fit dꝰ eadẽ materia cũ litargia.differt aũt ꝙ hanc febris precedit.litargiã uero ſeq̄tur ⁊c̃.capi. de litargia.

Caros apud Pliniũ uocatur ſemẽ ypici.

Carotica g̃ce ſtupefaciẽtia uel obdormi tatiua. ſ.narcotica ꝙ eſt ab arabico or chot ꝙ ſõnus eſt.

Carpinus arbor dꝰ quo ſupra Macer.

Carpelimos dĩc Oribaſius in cõmento affoꝝ illos qui multũ comedunt & te nues ſunt ſemp.

Catagenis liber Galieni de eplis ut Cassius felix ca.de uesice morbis.
Cataleptō plāta que a Dya.dr hemercales infra ī he.
Catamodicū.i.iuxta modicū prope modicū ex greco & latīo cōponitur.
Catanāce folia habet mīuta silīa coriādro aut caronopodio radices tenues sicut iuncus & capita.vi ant.vii.ī qbus ē semē herbeni silē q̄ capita cuȝ se sicca uerint terre īclināntur & sūt silīa ūgui bus accipitꝛ ꝛc̄. Est aliud gēus catanā cis sicut mala matiana silēȝ radicē habēs sȝ mīorem & lōgā folia oliue silīa sȝ moliora semē mīutū & ptusū sicut cicer rufum ꝛc̄.
Catapauxa grece sternutatō Allex.cap. de cephalea.
Cataplasma grece lene ēplastrū īductio expōitur in libro de doctrīa greca qꝫ ē emplastruȝ.
Catapodia grece papias dcā eo qꝫ modica potetur uel īglutiatur & ē pillā ī libris de greco trāslatis sepe repitur.aliqn̄ cataputia.aliqn̄ catapotia.
Cataputia maior uocatur aqbusdaȝ plāta q̄ pentadactilus & ab aliquibus eliotropia maior spōsa solis.sed alia ē elitropia ut īfra.hec uocatur a Dyascicide qua infra.ara.uero kerua uocāt. Minor uero cataputia est lacticiniū magnū qꝫ grece lactis & lactura uocatur apud Dya.de qua duo capitula facit sub hiis duobus nomībus.arab. uero mundana ut apud Serap.sed Auic meubetne uocat & in Aui.arabico est meheubedhane.
Catarus uocatur gce kataris exponitur in libro de doctrīa greca qꝫ ē fluor reumatis Paulus cōe qdeȝ nomē passionibus istis supfluā ex capite humiditatē ad suppositas ferri ptes.at qꝫ ad nares irruens coriza passio appellatur.ad faringā uero a supiore pte simplr̄ catarrus.qn̄ uero ad laringā & tracheā arteriā feratur ita qꝫ uox rauca fiat uocāt brācos & arteriace ꝛc̄.
Cataractā dicūt latini aq̄ in oculo confirmatā ꝓhibētē uisū quā precesserūt imaginatōes.
Catartica grece purgatoria.
Catasynfisim grece cōnaturatio incarnatio adherētia Cassius felix ca.de scrophulis & Demostenes.
Catasinbelicō gce secūdꝫ accn̄s ut Allex. ca.de passionibus stomachi.
Catastalticū medicamē grece repressorium Cassius felix in ātidotario confectione dcā exantoxemō stalticū.n.stiticū est.
Catastropha grece cōuersio stomachi qn̄ nō digerit sȝ p secessū emittitur cibus sicut suītur liber de doctrīa greca.
Catatir ara. cāula est qua medicīe ī uesicā iniciūtur q̄ moderni siringā uocāt apud albumarā alcatatach uocatur.
Catatrophius Oribasius sup illo afforꝫ dissuriā fleubotoīa soluit exponit per rectā lineā deriuatio sicut p fleubotomiā tali.
Cathemia scripsit Step.prō khitim que est altea.
Cathemerinos & amphimerinos greci tipū cottidianū uocāt Cassius felix ca. de febre cottidiana.
Cathethirizin grece Paulus ca.de stranguria est uesice clisterizatio seu p uiā uirge medicatio.
Catillotica apud Dyas.ca. de calce est cicatricem inducens.

Cathilhabiheb ara. ē dictu strāgulator patris sui & est arbustū qđ describit Sera.qđ uocatur ficus lupi apud Dya. comatus.

Cathiladhib est strāgulator lupi.

Catil alkelb est strāgulator canis de quibus duabus plantis. A. duo facit ca. & sūt apud Dy. & Pliniū due spēs acōiti

Cathimia de ipā dictū est supra in cadimia Plinius fit auricalcū ex lapiđ eroso quē uocāt cathimiā. celebritas eius est in achaia & quondā ī cāpania nūc ī pergamatō agro extrema pte ytalie ferūt nup in germāia ꝓuītia reptum ꝛc. Step. cathimia est acalimia.

Cathī seu cathinō secūđ Dya. ca. đ agrilea qdam oleastꝝ uocāt.

Catin supra in. c. lr̄a prīo ca.

Cathine infra in dora.

Catocus. i. agripinū comatos Paulus proprio cap. drāꝫ inqt tamē ponebāt ueteres & qa ex frīori & sicciori materia fit coma ideo eger in ea figura q̄ compresus est manet īmobilis siue sedēs siue stans uel oculis aptis uel clausis ideo cathocos aut cathecomos eos appellabāt ueteres. cathochim uero uel cathalipsiꝫ passiones iuniores.

Catholica herba aliapiados de q̄ supra in al.

Cathostomacū grece defēsoriū stōachi Dy. ca. đ aloe si repiatur ibi cacostōachi falsus est testus. nō. n. cōcordat cum Sera. ex sermone Dyasco.

Catrami Step. in secūdo practice ꝑ kitā scripsit de qua īfra in ki.

Caucalis in uero Dya. cancaliō scribitur Dya. herba est q̄ Romāi calicariā uocant habet folia alba & ingētia tyrsū ex coꝝ medio emergentē cū flore silī q̄rcus nascitur in mōtibus ꝛc.

Caucalidos hanc Oribasius teste Paulo in collirio sibi laudato ad glaucoma oculoꝝ caucalon uel caucalidō uocat & aliqn̄ caucalidos ipsu & colliriuꝫ reperii ī ātidotario Oribasii. Plinius uero est īqt caucalis feniculo silīs breui caule flore cādido ꝛc. ut supra ī calcala. ego aūt semē hoc feci đferri đ grecia semīaui & collegi.

Cauda eqna Dyasco. hypporis aut anabasis. nascitur locis huīdis & in monumentis hastas habet ruffas & aspas & nodosas que haste qcquid uicinū habēt alligāt ī qbus folia sūt acuta & tenera & iūci silīa & spissa sursū ascendentia hecqꝫ aliquotiēs de piete đpēdet comis plena habundantibus & nigris sicut cauda equi que sūt lignose & dure. ē alia ypporis comas mīores habēs & albas & molles ꝛc. aliqn̄ yposeta uocatur sed ara. dhenebalchul.

Cauda porcīa uocatur a qbusdā miliuꝫ solis.

Cauda uulpīa Plinius alopecuros spicā hꝫ mollē & lanuginē dēsā nō dissilēꝫ uulpiū caudis. un̄ & nomē ꝛc.

Caudo apud Haliabatē ꝯfectio fumigii aromatica.

Caulis a greco caulos ꝙ est hasta hastile uirga & uirilis. s. ueretꝝ. un̄ caulis est tyrsus cuiuslibꝫ plāte & sic habetur a Plinio p totū libꝝ suū. ꝙ aūt dr̄ caulis q̄si coalescēs ethimologia potius est hoc aūt nomē est a ppriatum brasice eo ꝙ caule. s. tyrso magis coalescat Paulus ca. de ulceribus uirge. Si uero secūdū caulō īterius pudēdi ulcus fiat ꝛc. i. secūđ uirgā uirilē. Cornelius celsus uero colis scripsit p. k. tn̄ melius scribr̄

ut grecus.
Cauliculus agrestis putatur cōdisi a qbus dā seu strutiū q est idē de quo infra sed nō est.
Cauliculus agrestis Dya. nascitur ī locis maritimis & desertis albidior & lōgi or domestico & amarus &c.
Cauliculus maritimus qui secūdū Dya. dissimilis est a nostro folia habēs lon ga & rotūda silia aristologia uirgas habet robustas & obrussas ut edere su cū habēs albū quē cū miseris ī rostruȝ salsus est & amarus &c.
Cauma grece incēdiū inde causon febris īcensiua sup alias. Cassius felix īcendi osam eē uocat. fit nāq; ex colera existē te ī uenis ppe cor aut saltē ex flegma te salso &c.
Caustica grece dnr incēsiua medicamīa adhurentia putrefactīa. Demostenes putrefactiuū medicāeȝ causticū uocat.
Cauterismus Allex. ca. d' epilēsia est cau terizatio.
Cauthin in secūdo canōis. A. sed ī ara scribr childomō uel kilidomō ut gcus & est celidōia. Dy. uero chautōn uoca ri dicit mīorē celidoniā a multis.
Caxtos expoīt Step. q est katranū q nō uidetur. nāq; grece kidria & ara. kitrā ut infra in cedria.
Caxtu Step. est cacuale ut dīc Paulus. ȝ cacule est cardamomū.
Cazdir ara. stagnū q & raxis dr.
Cazef arabice testa figuli.
Cecidos Dya. est galla & est semē dēdri os. i. quercus cuius unū genus onfatius dr que mīor est & rotūda grauis & no dosa sine ptursura alia leuis & ptusa ta. eligēda est aūt onfacis que & uirtu te fortior est &c hec est īmatura. īueni īterdū cicidos & utrūq; corruptū a gre co. nā kikis dīc kiki & kikidos.
Cedria est gumi cedri multis ī cōfectōi bus ingreditur de qua infra. grecus ki dria ara. uero kitrā uocatur. Dyas. ce drus. arbor est ūn pix cedria fit. quedā est parua atq; spinosa fructu iunipero similis uel uirtute. alia maior que a q busdā cedrus lata appellatur fructu ci pressi silis ȝ puior & de hac fit cedria &c. lege ca. Dya. d' cedro & ca. A. d' xer bim & capi. de kitrā & cū ca. de kitran apud Sera. & uidebis q idē dicūt. Iteȝ Rasis in libro diuisionū ca. de dolore dentiū kitran cedri. Item in libro Dy. in ara. kedrus est xerbin. Plinius ē īqt cedrus mīor & maior. mīoris duo sūt eius gnā. litia & fenitia. differūt folia nāq; d' rogātū habēt spinosū oxicedros uocatur ramosa & nitore īfesta. altera odore prestās. fructū ferūt mirti mag nitudīe dulcē saporē habētē. Et maio ris duo sunt genera. que floret fructū nō fert. fructifera nō floret & ī ea āte cedentē fructū occupat nouus. semē ē cipresso silē qa quidā cedreolatē silē uocāt. ex hac resina laudatissima fit &c. Itē alibi īter arbores quibus pix fit cedrus celsior.
Cedrides uocatur apud Dya. & Piniuȝ fructus. ipīus cedri.
Cefalea grece akephali qd' est caput est dolor capitis cronicus & pessimus pa ratus īcitari a qlibet cā. ut Allex. suo cap. & uocatur ab. A. ouū & gallea. ali qn tn p quolibȝ dolore capīs accipitur per. k melius scribitur secūdū grecos
Cefalargia nos dicimus sed grecus kefa lalgia. & expoītur in libro de doctrina greca q est dolor capitis. Oribasius

differt inq̄t cefalea a cefalargia.nam cefalea est capitis dolor q multo tpe tenet.cefalargia uero recēs est capitis dolor aut ex estu uino seu frigore uel ebrietate aut īdigestione & cito resol uitur ꝛc.

Celematis.clematis dꝫ eē Dya.nascitur sup terrā locis cultis sarmēta lōga ha bens in crossitudīe iūci & folia longa in lauri facturā & colore silīa.sed bre uiora ꝛc.hec est que a Plinio clematis uocatur secūdū q̄da spēm īfra ī clema tides.

Celia secundum Oribasiū est ceruisia a calefaciēdo dicta.

Celidonia alia maior alia mīor Dyas. celidonia maior q̄ multi glautiū ap pellāt flō suple ut patebit īfra ī glau tio uirgā habet unius cubiti longam & amplius tenerā & tenuē que uirga ī giro folia hꝫ plurima silīa botrachi on.i.apio ranino sed molliora & albio ra.& apud Sera.folia silīa botrachio sed formosiora & molliora & albiora uergentia ad celestinū colorē florem habet aurosū seu croceū & sucū seu lac croceū. Dya.uirtus ē ei uiscida & mor dax & amara nō boni odoris.radix d' sursū una d'orsū plures.semē sicut me conii ceratides hꝫ & minutū & paulo maius ꝛc.& apud Serap. cuius suci sa por est acutus mordicās līguā fortiter cū amaritudīe & odoꝛ fetido & radix eius d'super est unica multas radiculas alias emittēs. semē eius est silē semini papaueris dcī keratodes.i. cornuti qa ē in tecis in q̄bus ē semē paꝝ maius papauere. & dr̄ ꝙ hec planta uocatur sic agreco kilidō que est yrūdo.eo ꝙ in cipit appere prīo ī uere cū appent pri mo yrūdines & arescit qn̄ yrūdīes abs cedūt.uel & ꝙ dr̄ si excecantur pulli yrūdīuꝫ defert eis mater eius hāc her bā & redit uisus eaꝝ.Capitulū huius apud.A.īcipit cautī & miror.nā ī ara bico scribitur childomō.cautiō uero uocatur celidōia mīor.Dya.celidonia mīor q̄ multi caution alii phytō agre ste uocāt habet uirgas mīutas folia si milia edere sed obrotūda & mīora & pīguiora seu uiscosa & mollia.radices habet mīutas egrediētes ab una radi ce dispes īuicē cōnexas sicut triticum spicas.nascitur locis aquosis & in pra tis ꝛc.hec uocatur apud arabes memi ten & putatur curcuma. Plinius gn̄a eius duo.maior fructicoso caule folio pastinace erratice āpliore ıpā altitu dine duoꝝ cubitoꝝ color albus flos luteus.mīor folia edere rotūdiora mi nus cādida.sucus utriusq̄ꝫ croceus mor dax.semē purpureū.floret aduētu yrū dinū.discessu marcescūt.

Celidonius lapis dictus q in uentre pul loꝝ yrūdinū īuenitur alii albi alii ni gri alii aliq̄d rufedinis habētes.

Celidria Paulus ca.d' rubificātibus capil los & eius loco & cāu.A. alifō scribit utrūq̄ꝫ ignoro.

Celsa mora celsi.

Celtica spēs est spice q̄ arabes romanaꝫ uocāt Dyas.celtica nascitur in ylirico nomē habēs apud eos auanō. & ī sy ria nascitur & ī ytalia fructices habēs sup terrā breues & spissos.colligitur aūt a ciuibus cū radicibus suis qui fasces faciūt q̄tū plena manu cōtine re possnut.& iō ab aliis fasces gallici appellātur. hec habet folia oblonga & non lata & russa florē mellinum

odorē circa radicē suauē. sed qa intra ipāʒ alie herbe silēs odore nascūtur & cū hisdē colliguntur ex quibus cū me dicamina cōficere uolueris fascē noli cōtundere sed purga sic. cartā extende in loco mūdo & desup fasces supradictos pone & spge desup aquā & rora ut ōes īfūdantur & dimitte una die. alia die cū purgaueris īuenies ītra eosdem fasces folia alia nō mīus longas radices habētia silēs celtice. hec sepa & bona folia cōtūde & terē & in uino trociscos collige quos serua in uase fictili diligēter clauso. utilior est recēs odore suaui radicibus plena uel spissa & nō fragilis que si talis fuerit silīs ī uirtute poterit esse syriace rc. & infra est & alia nardus. i. celtica montuosa que a multis tilaticis appellatur & peritis & ueritis. hec nascitur in cicilia similitudīeʒ habens in foliis & ramulis yrīgio sed spica breuior est & spinosa radices mittens duas aut tres odore suaues & nigriores colore silēs affodilli radicibus. hec nec florē nec semē habʒ sed uirtus est illi silīs celtice rc.

Chemosis Theodorus Priscianus si in pria oculi tunica sanguinea nimiū ueluti caro apparuerit q̄ chemosim appellamus rc. Cassius felix idē. Demostenes chemosis est uehemens oculoruʒ tumor ut mīme claudere ualeant oculos egrotātes adeo ut albe ptes prime tunice sanguinolēte atq; extantes appareāt pupillā supantes nō aliter q̄ marina cōcilia semiclausa aliq̄ parteʒ sui corpis exterius fatiāt pminere. unū nomē greci eidē passioni posuerūt. nā conchamchemē appellāt rc. est obtalmia q̄. A. uocat guardenegi.

Centron Allex. ca. de tussi exponūt qui dā punctiones.

Cenosim dicit grecus euōneʒ Cassius felix capitulo de quartana.

Centamidra Demostenes caricaꝝ mēia d'tracto semīe q̄ gci cētamidra uocāt

Cētaurea duas habʒ spēs. ē maior & minor. mīor nota ē apud oēs. maior uero n̄ ē nota nec fuit tpe Macri. Inqt sūt cētauree spēs maiorq; mīorq; ut supra dictis dixi de pluribus herbis. sed qa p paucas spēs ē cognita maior hanc pretermittēs spēs narrabo mīoris rc. Sʒ Dy. maior uocatur a quibusdā narcha & flō aut gētiana. dīc q̄ hʒ folia silīa nucis cōis lōga & uirida sic cauliculi & rotūda diuisa sūt sicut tres digiti incisa in sūitaie sicut serra uirgā hʒ lapatō silēʒ duoꝝ uel triū cubitoꝝ a q̄ plures ramuli egrediūtur in qbus sūt capitella silīa papaueribus rotūda parūq; oblōga florē silēm lane. semē silē cartamo in ipō flore radicē crossā longā durā grauē plenā suco acuti saporis cū pauca stipticitate & pauca dulcedine coloris subrubei. & color suci subrubeus ut supra ī radice. nascitur ī mōtibus & apricis & arborosis terra pīgui habūdat in litia archadia peloponeso & elid' rc. Talis figure uidi d' pictā in libro ubi d'picte erāt herbe. mīor uocatur a qbusdā fel terre propter amaritudīem. & apud Dyascorid' līnesia secund' quosdam & eleboritis & amaracus & febrifuga. ē silīs ypicō uel origano. uirgā habet quadrāgulatā longā florē purpureū ad rubedinē similē līnis folia mīuta oblōga ut rute. semē ut triticū oblōgum. radix est ei oblōga īutilis gustu amara. nascitr

locis hūmidis aquosis ideo limnosis a qbusdā uocatur.

Cētaurea a centauro kirōe inuētore dcā arabes kāturion dñt post grecuȝ. Plinius cētaurea hac dr̄ curatus kirō cum herculis exceptus hospitio ptractanti arma sagitta ei excidisset ī pedem. q̄re aliq chironiō appellāt. folia sunt ei lata & oblōga serata ambitu densa ab radice caules circūgeniculati triū cubitorum in hiis capita ceu papauer ꝛc̄ ut Dyas. & infra alteruȝ cētauriū nr̄i fel terre uocāt ꝓpter amaritudīem sūmā galli uocāt exacum. cognomīatur lepton. aliqui libadeon quia iuxta fontes nascitur ꝛc̄ ut Dya. & īfra tertiū cētaureum cognomīe triorchis a triorchia accipitrū gn̄e a quo nomē accepit. hoc sāguineum sucū mittit ꝛc̄.

Cētrias uocāt greci quādaȝ spetieȝ serpginis ut supra.

Cētrix apud quosdam est ꝯsolida media.

Cētrum galli & galli crista uocāt & gallitricū est quodā domesticū esui aptū maioribus foliis oblōgis & rugosis flore albo seritur ī ortis siluestre mīoris plāte foliis puis semīe nigro. & multi integrū in oculis ponētes ipsos oculos clarificare dñt. ob id sclaretā uocāt. Plinius alectoroscopō uocat q̄dā plātam quā puto hāc esse. uide ibi.

Cētonicū uocāt herbā lūbricoꝝ q̄ necat lumbricos. ē spēs absinthii & uocatur sceha de qua in absinthio dictū est.

Cētum capita nō est affodillus ut qdam dixerūt. sed uocātur due plante quaꝝ una est yringus ut patet p Sera. ꝓprio capitulo. Itē Plinius sermōe dꝫ yringo ex his inqt. s. yringis cādidū nr̄i cētum capita uocāt omnes eiusdꝫ effectus caule & radice in cibis grecoꝝ receptis siue coctis siue crudis ut libet ꝛc̄ ut Dyasco. de yringis. Preterea in ātidotario uniuersali in quodā antidoto quod incipit ātidotū quod facit epilēticis recipiuntur & cētū capita & affodilli. q̄re nō sunt idem.

Cētuniculū. Plinius latini cētaculam uocāt q̄ greci clematidē dñt rostratis foliis ad similitudīem capitis penulaꝝ iacentem in aruis ꝛc̄.

Cētum nodia sāguinaria ꝓserpinata poligoma corigiola geniculata līgua passerina uirga pastoris idem ut infra in poligonia.

Ceon grece dr̄ quod nos scrotum uocāus Corneleus celsus & est oseum.

Cepa canina uocatur narciscus.

Cepe. Plinius gn̄a apud grecos sūt sarda samothratia alsidena setama sciria ascalonia ab opido iudee nomīata.

Cepe azir apud Aui. est simile squille & p ea ponitur sed debilius est ea.

Cepe murū est sqlla eo qꝫ mures pimat uocatur ara. hausil uel hausel. ab Auiuero asthil inmitando grecum.

Cepa Dya. similis est andragne. i. portulace sed nigriora folia habet. radix ē illi tenera ꝛc̄.

Cera ꝓpolis uel ꝓpoleos sepe īuenitur ī libris de greco translatis & in ātidotario uniuersali & est fex aluearis apuȝ q̄ arabice uocatur mum de qua Dyas. singulare facit ca. sed de ea. s. īfra in p

Ceratia. Plinius herba uno folio radice nodosa & magna.

Ceratium aliqn̄ repi ī practicis ātiquis de greco ꝓ kirat. & est nomē pōderis & est xilique semen de qua infra in xilocatacta.

Ceracia Step.est carnubiũ ꝓ carnub de qua supra.
Cerapeutica grece curatiua unde cerapeticum negotium liber curatioũm p.k. melius.
Ceras ꝫ melius keras grece cornu ide cerastos quidã serpẽs cornutus.
Ceras. Theodorus Prisciãus libro ď simplici medicia sic uocatur a multis staphilina agrestis.i.pastinaca.
Ceraunia arbor.i.siliquaꝝ.Plinius trunco fertilis ut sicomorus ꝫ pom siliqua nascitur in syria ioniaqꝫ & circa gnid̉ & in rhodo semp comãtibus foliis flore cãdido cũ uehemẽtia odoris planti gerat imis ptibus & ideo supficietẽus flauescit sucũ auferẽte sole.pomo ãte cedẽtis ãni circa canis ortum detracto statiꝫ alteꝝ parit postea florẽ pariturꝝ yeme fetus eius enutriẽte ꝛc.
Cerefoliũ apud ysahac in dietis particularibus est spẽs apii cuius capitulũ scribitur in libro Dya.sed nõ est de suo.ꝫ est de libro Plinii minoris.nec habet stilũ Dya. qdã gignidiũ uocauerũt errãtes forte ꝓpter similitudĩem.naꝫ gignidium ẽ fumus terre ut infra in gi Ga.uero skãdicõ.
Cerfe ara.cortex arborum melius p.k. scribitur.
Cerinta. plinius est herba folio cãdido ĩ curuo cubitalis capite cõcauo mellis sucum hñs.huius floꝝ apes auidissime sunt.
Cerner sepissĩe inuenitur in antiquis libris ꝓ cribrare cernuclare.
Ceroneum dictũ uel a cera q̃ recipit uel eo ꝙ ut cera sit ductile.
Cerotum simpliciter ꝓ ceroto Ga.quod fit ex oleo rosaceo & cera accipr̃.alia tñ diuersa fiunt ꝓ diuersitate causaꝝ.
Cerotariũ idem est.
Cerotum fratrũ Ga.quod scribitr̃ ab eo in libro de ĩgenio sanitatis.& repitur apud Alex.exqsita doctrĩa ca.de dolore capitis ex sole.Itẽ ab eodẽ in tertio libro circa finem.
Cerotum aromaticũ apud eũdẽ Alex. capitulo de cerotis ad stomachũ.
Cerotum dictũ ceptõ idem ibidem.
Cerotas greci uocãt neruos ceruicis ad caput substẽtãdũ appositos.Cornelius
Cerusa est plumbi erugo q̃ grece psimitium dr̃ arabice uero assidegi.
Cestras & dexeris uocatur gladiolus herba ut infra in suis locis ꝛc.
Cestrõ.Dya quod appellatur psicotrifõ quia ĩ fr̃is locis nascitur.hãc romãi uetonicã uocãt.herba est astã hñs tenuẽ lõgam unius cubiti & quadratã folia lõga & tenuia silĩa dryo obrotunda & diuisa odorata & maiora ad radicem. folia ĩsintia.semen eius ut spica habetur silẽ timbre & radices tenues sũt sic elleborus folia eius siccantur usui necessaria.
Cestron grece bectonica ut Macer dĩc ꝙ cũ uoluit dicere arabs dixit custrũ ut apud Sera.Steph cestro dr̃ esse bustan abezezum.
Cestrus uocatur sempuiua in quodam libro antiquo.
Ceruisia supra ĩ camũ uel ĩfra ĩ foca.
Ceruleus color apud plinium est azurĩus celestis uenetus & & maris.
Ceruiocellũ apud Dya.uel ceruaria que g̃ce dr̃ elafoboscos uel elafon a ceruo dicta qui g̃ce dr̃ elafos infra in el.
Cetarach in muris humidis nascitur q̃ puto esse uerã scolopẽdriã secundum

descriptionē Dya. ut supra ī asplenon & īfra in scolopendria.
Cetrops secūd Demostenē uocatur a q busdā inuersatio palpebre īferioris.
Ciamō dic Plinius colacassiā uocari.
Cianeus a greco roapos & expōitur in libro de doctrīa greca q̄ est īter uirid & nigrꝝ Allex. ī curis oculoꝝ colliriū cianeū scribit.
Cianū Ga. ad Paternianū ī metallis in quit īuenitur qbus es cōflatur & ī qui busdā maris littoribus.
Ciatiscus apud Demostenē uocatur ps ī strumēti cirurgici qua fricātur palpe bre scabiose.
Ciatus est nomē mēsure ponderās ūciā unā & semis. nā ubi in Sera. in capi. de pinu hētur ex uerbo Dy. ūcias. iiii. & semis in libro Dya. in ātiqua trāsla tione habetur ciati. iii. secūdū ysidoꝝ uero pōderat. x. ʒ.
Cibariaticon apud Allex. ca. de cibis fre neticoꝝ est potus qlibet qui loco uini fit ut ceruisia modo ⁊c.
Ciceris diuersa sūt gn̄a ꝓpinq uirtutis q̄ magis ad nigredineȝ uergit calidius iudicatur. est secūd Pliniuȝ arietinū ci ceris genus qd capiti arietis assilātur q̄ ceteris magis diureticū creditur. est & agreste. est & erraticū & colūbinum qd aliq uenereū dixerūt cādidū rotū dū leue arietino mīus.
Cicer erraticū apud Dya. uocatur a qui busdā serpillū puta nō recte.
Cicerula Plinius mīuti & ciceris īeq̄lis est angulos hn̄s ueluti pision ⁊c.
Cicidos grece galla sed kikidos & kiki dr̄ ut infra.
Cici Dya. cici aut sisamus agrestis. aut si selei ciprion aut crotona multi eē dix erūt semē herbe silē acinis. fructex est illi arborosa sicut ficus sed mīor folia habȝ platano silīa sed maiora & leuia & nigriora hastas uallosas cāne silēs s. cōcauas. semē ut botꝝ cōpositū & as perū. purgatū uero silē ē crotonis aīa lis ⁊c. est pentadactilis & a qbusdam uocatur cataputia maior. & est arabi ce kerua.
Ciclamen Dyascori. ciclaminus folia hȝ similia ciso. i. edere sed uario colore picta in qua sūt alba pūcta. Tyrsus ē ei niger sine foliis unius palmi habēs in summo flores roseos uel purpureos cuius radix nigra est intus uero alba & crossa & lata sicut rapa. nascitur lo cis arboribus adūbratis ⁊c. Plinius ea dē. & post pauca nr̄i tuber terre uocāt alii amuleū. & īfra paꝝ. Est & altera cyclaminos cognomīe cissātemos gēi culatis caulibus supuacuis a priore di stans circa arbores se uoluēs acinis ed re sed mollioribus flore cādido spetio so radice supuacua acini tn̄ in usu gu stu acri sed olenti. siccātur in ūbra tusi q̄ diuidūtur ī pastillos. mihi & tertia ciclaminos demōstrata est cognomīe camecisos uno oīo folio & radice rāo sa qua pisces necantur ⁊c. Ciclamē pa nis porcinus malū terre cassamū cicla minos grece idē. A. uero nō ur̄ nouisse hanc plantā uolēsq̄ dr̄e kiclamīos ut grecus scripsit faclaminos. sed ī latio fachailesus & fachlamīos ut ē ī arabi co & kiclamīos nō differūt in lingua arabica nisi in pūctis. nā fachlamīos scribitur sic & sic est apud. A. sed kicla minos sic. tales errores īsūt libris ara bicis in plnribus locis qn̄ noīna greca uel aliena scribere uolunt.

Ciclañtemos apud Dyas.spẽs alia cicla minis uocatur sed ẽ eadem q̃ Plinius uocat cisantemõ d' qua.ẽ inqt & aliud genus ciclamĩs q̃ appellãt ciclãtemõ folia h3 ciso silĩa sed maiora hastam crossã & nodosã que hasta si arborem ꝓximã habuerit coheret illi. florẽ h3 albũ & odoratũ sem̃ uero botruosũ & silẽ uuis & uelut cisus.i.edere gustũ habẽs mucillagĩosu3 & uiscidũ sed in utile .locis aridis & asperis nascitur .

Ciclas Alex.ca.d' cibis pleureticoꝝ ẽ pis cis qdã carnes molles hñs & humidas natura & digestibiles q̃ aliq tisanam marinã uocãt ꝛc.dici uꝛ a cyclos grece q̃ est rotũdũ uel circulus.

Ciclus apud Theodoꝝ Priscianũ & Pau lũ pro exercitio .

Cicleas secũd' Pliniũ uocatur uinũ ficti ciũ quo utuntur parthi & indi qd' fit ex palmis. s. ex dactilis posito ex eis modio ĩ cõgiis tribus aque macerato & expresso .

Cicorea apud modernos uocatur quedã planta habẽs flores azurinos uertẽtes se ipõs ad solẽ . qre sponsã solis & sol seqa3 qdã uocauerũt & aliq intubã . s3 de ĩtuba melius ĩfra exponetur .

Cicoria apud Dyasco.est spẽs seridis de qua infra in se .

Cicoriũ apud Dya.multi anagalim dñt falso puto .

Cicuta planta nota que apud Dya.uoca tur comos.ara.uero succarã & ẽ plãta fritate sua ĩterimens sed uino puro & calido eius nocumento subuenitur ut Dya.&.A.in ca . de succarã & Sera.& Macer.nam oĩu3 istoꝝ capitula cõcor dant in oĩbus.si ergo expoĩtur succarã q̃ sit iusqamus falsa ẽ expõ ut ĩfra ĩ su

Cidaris eius dicũt esse duo gña.unũ nas cens in libia cuius radix silĩs est silfii radici s3 paulo mĩor & uiscidã & mol lis & succũ nõ hñs ꝛc .

Cidonia mala plinius greci cidonea ex creta ĩsula aduecta. plura eoꝝ genera crisomella in cisuris distĩcta colore ad aureũ ĩclinato que uero cãdidiora no stratia cognomĩantur odoris prestãtis simi mĩora ex eodẽ genere strutea pre cotia uero mustea ꝛc :

Cidonomel uocat Dyas. cidonia melle condita que & malomelli uocat mala

Cifi seu gifi est quedã ꝯfectio electuarii qd' scribꝛ in ãtidotario ulĩ q̃ paulus in ca.de catarro nomĩat .

Cifilio palme uocatur ara.iumar & hoc noĩe repitur apud.A.& est germẽ pal me cũ nouiter a terra pullulat q̃ come dũt arabes in multis cõfectõibus & ci bis ponũt ꝛc .

Cifiteos paulus ca.de extenuantibus ca pillos :

Ciliaca passio est fluxus uẽtris uitõ sto machi nã. g. kiliã uentrẽ uocãt ut in passionario suo ca. & est kilia fundus stomachi ꝓprie.Itẽ Allex. fit aũt ex ĩ digestioue uẽtris defecti . liber de doc trina greca kilia aluus uterus uenter .

Chili grece labia chilos labiũ .

Chilos grece chilus.i.sucus und' cibus in stomacho digestus chilus dꝛ ad silĩtu dinẽ suci tisane.Achilo dyachilõ qcqd de sucis aliqbus fit.Iohẽs Sera . in sep timo ca . qnto chilus est sucus ciboru3 per ch.melius scribitur .

Cibalaria ũbilicus ueneris cotilidõ gce cibaliõ dꝛ Dya.ꝓprio ca.& infra .

Chimeros grece edus chimera capra.

Cimecla Cassius felix sunt preniones

latine dicti a pñitie qui fiũt a frigore hyemis tpe q greci chimones uocant aquo chimecla. sed Paulus chimetra scripsit uulgo muge dicũtur.ĩ calcane is digitisq pedũ sepius fiũt.

Ciminũ carmenũ expoĩtur ĩ secretis.G. in medicina q̃ fecit Herodi ad stoma chũ q est siseleos qđ nõ credo bene ex positũ.nã apud Sera. exponitur q est regale & est boni saporis puta melius aliis spetiebus eius.Et.A.dĩc q ẽ nigrꝝ describens alias eius spẽs ꝛc.

Ciminũ agreste Dya.nascitur multũ in calcedomia hyspanie. uirgã hab3 lon gã duobus palmis tenuẽ in qua folia nascũtur.iiii.aut.v. tenuissima & diui sa sicut gignidiũ idest fumus terre ut apud Sera. in qua uirga capitella sũt v.rotũda & mollia in quibus semen ẽ qđ si gustui aplicueris uiscidior ẽ nr̃o nascitur locis hũectis ꝛc. Plinius eađ sed ultra q est preterine. & ĩfra ẽ iqt cimino silẽ q greci ami uocant ꝛc ut supra in ami.

Ciminũ ethiopũ quidam falso git dixe rũt Dyascorides.

Cimolea a Dya.gimolea uocatur.alia ĩ quit alba atq dẽsa alia purpurea & q̃ si pĩguis que ꝓbabilior ẽ.ualde.n.frĩa ẽ tactu ꝛc.Plinius ĩ creta nascitur duo eius sũt gñа. candidũ & ad purpurissi mũ inclinãs. & infra est & tesalica & sarda defertur utilis uestibus ꝓbatur candida ĩutilis uersi coloribus. oĩum chimolee gñu3 utilis umbrica & qua3 uocãt saxũ ꝛc. queda synõima ãtiqua est terra alba Gerodius uero est terra argentaria.Iohẽs Sera. ca. de tumore pedũ pregnantiũ.est inqt marmor in uentũ in luto uiridi ꝛc. Cornelius cel sus chimoleã laudat subcerulei colo ris.qdã putauerũt ipsã eẽ terrã hyspa nie.alii dixerũt fecẽ sub rota acuenti gladios inuentã que ex ferro & ipõ la pide rote cõficitur.& q̃uis nõ sit uerꝝ tñ pro ea posse poni ur̃. Plinius uero limũ aquaticũ in tumore pedũ ꝑ chi molea ponit.

Cimoriũ Paulus ca.de tracomate oculo rũ cũ pauco cimorio.

Cimosis paulus dicũt greci qñ a flegmo ne ualido utreq palpebre cõuertũtur & uisus.i. oculus sub illis opitur albũ q oculi eminẽtius nigro fiat & rubeũ & multã ptem accipiat nigri ꝛc. A. eadẽ de gardenegi q̃ & magnã obtal miã uocat.Demostenes kemosis uocãt

Chimus grece humor.

Cinabar grece cinabriũ.arabice uero zi gifur.qdã ucufur dicũt nõ bene. nam apud.A. scribitur in lr̃a zam. fit nãq ex sulfure & uiuo argẽto.uerꝝ zinabar apud Dya.effoditur ex minera ĩ libia coloris sanguinei. unde multi sangui nẽ draconis putauerũt ꝛc.

Cinamomũ plinius cinamomũ & cina mũ nascitur in ethiopia trogoditis cõ nubio pmixta.sed cinamõi fructex du orum cubitoꝝ altitudĩe amplissimus palmiq mĩus quattuor digitoꝝ crossi tudinis statu a terra sex digitis surcu losis arido similis cu3 uiret non odo ratus folio origani siccitate gaudens sterilior imbre gignitur quidẽ s3 den sissimis ĩ uepribus rubisq difficilis col lectu ꝛc.& infra precipua bonitas uir gultoꝝ tenuissimis ptibus ad longitu dinẽ palmi secũda ꝓximus breuiore tamẽ mẽsura atq ordine uilissimu3 q radicibus ꝓximũ ꝛc.Sed Dy.cinamõi

genera multa sunt. sed melius ōnibus quod silē ē cassie masilicū quod fuerit recens & nigrū colore. & missū in uīo soluet se uirgulas hn̄s teneras & lenes nodis plenas cū odore pleno uelut ru te acer. sapore atq3 mordax gustu ī sili tudinē nasturcii semīs cū quadā salse dine. cuius hastas cū fregeris puluere3 emittūt odore oīa uīcentē. has hastas cū a terra euulseris radices eaꝝ secun tur. hec ē ꝓbatio cinamōi. Est & alteꝝ genus cinamōi mōtani tactu asperius statu breui & crossius subrufu3 colore. Tertiū uero genus ē silē cassie messe lentice subnigellū colore tactu lenē & nō multos nodos habens. Quartū ge nus colore albū tactu molle in robore crossius & fragile & radicibus maius. Quintū genus est odore silē cassie. colore subrussū & corio silē cassie hn̄s hastā in se fortiorē cū radicibus crossi oribus silībus libāotido multas hastas cōtinēs silēs mirre & cassie & nō tam odorē plenū. Sextū genus ꝙ appellatur lothos & mothas sed nec uirtutē nec odorē h3. Septimū genus est ꝙ appel latur a ḡcis xilocinamomū. i. cinamo mi lignū radicē habēs maiorē cū ha stis nodosis silē cinamomo ī odore nō suaue. hoc dicūt aliq melius eē cīamo mū. sed eligendū est cinamōu3 colore subalbidū scabrosū semē hn̄s silē pipi & lene lignū. cuius radix inutilis ē. & apud Serap. preter hec uerba Itē ꝙ dr̄ kerfe est silē cīamomo ī radice sua & multitudīe nodoꝝ. & ē cinamomū lignosū hn̄s ligna fortia & lōga. & bo nitas eius est mīor q̄ cīamomi. & pu tant qdā ꝙ sit alterius spetiei & uirtu tis a cinamomo ē. A. duas spēs ponit de kerfe & utramq3 ur̄ asserere aliā a cinamomo. de cinamomo ibi uidetur ꝓsequi post sentētiā Dya. sed breuius

Chinariū ī antidotario ulī ungōn chia riū a catulo canis dictū q sic uocatur grece sed p. k. scribi deb3.

Chinaria Oribasius est inqt cardus qui comeditur. & alibi adractius uel a dra ctis q̄ alii cinarā. alii carduū uocant.

Cinari qdā putāt acitabulū pondus.

Cinaru3 grece Allex. ca. de cura calide & huīde distēperātie splenis.

Cincinalis a qbusdā uocatur capillus ue neris liber ātiquus dꝰ simplici medicīa

Cincū apud Dyas. est cartamus q & cro cus ortulanus dr̄ supra ī cartamo.

Cineleō Paulus ca. de tremore est oleu3 de cino. i. lentisco.

Cinica Paulus ca. de maculis fatiei ē no men ponderis.

Cinide Paulus ca. de palisi pcutiātur īqt ptes ferulis aut cinidꝰ ramis.

Cinodoxeos. ḡ. caninus appetitus ut Al. ꝓprio capitulo. corruptū tn̄ ē.

Cinoglossa. ḡ. lingua canis. a cinos ut di cūt quod ē canis & glossa līgua. s3 kīos ē canis. ḡ. ūde oīa hec corrupte ꝓferū tur.

Cinocephalō plāta que ātirenō uocatur. de qua supra.

Cinomia secūdū librū ātiqū de simplici medicīa uocatur a quibusdā psiliū. sed kinomia grece ē musca canina uēosa.

Cīosbatus ē dcū cāis rubus. D. ē saccupu lea. multi oxiacātū appellāt. arbustū ē nīu3 spīosū cū radice alta & ī plurīas partes diuisa fructū habēs silē mente sed paulo maiorē rubrū īterius cū ad maturitatē deuenerit & deintus lanā asperā habēs & īterius grana qdā ē.

Puto eē ſpinā illā que ꝓfert capitella quedā rotūda uelut ſpōgias ſetoſa op ta q̄dā aſpitate q̄ moderni putabant bdeguard ſecūđ deſcriptōe ſupradcā Sed Plinius & cinoſbatō aliā planta uocat. kinoſuata ſcribr̄ in libro de ali mentis Galieni .

Cinoſbaton Plinius q̄ alii cinapaſi alii neuroſpatō uocāt. foliū hab ueſtigio hōis ſilē.fert & uuā nigrā in cuius aci no neruus hebetatur.unde neruus paſ ſus dr̄ tc̄. & alibi cinoſbatō quidā di cūt cappaꝝ .

Cinouatos Step. eſt ulicu canis.i.rubus canis .

Cinoſorkis grece eſt dcū canis teſticulus & eſt ſpēs ſatirionis ut īfra in ſa .

Cinos Oribaſius ē egriiudo ī cute capīs ſilīs acore.differūt tn̄ eo ꝙ foramina fāc maiora & qđ emanat eſt ſilē melli tc̄.Allex.uero uocat ſyrō.Paulus uero kirion .

Cinus ꝓ ſcinus ſepe īuenitur & eſt lētiſ cus . ſed grecus ſchinos dic infra.apud Paulū uero chiū ſcribitur & oleū eius chineleū uocat.puto a chio īſula ubi lentiſcus abūdat ī quo fit maſtix .

Cinus ſecūdū Pliniū eſt arbor in gallia ferēs gallas .

Cioma grece yſofagus ſeu morbus ibiđ Paulus capitulo de uua .

Ciomanos Dya .pix que ex pīguioribus lignis pini colligitur. nos ramale dr̄e poſſumus ca.de arbore pini .

Cipariſſus idē eſt ꝙ cipreſſus .

Cipariſias uocatur una ſpēs titimalli q̄s Dyaſ.deſcribit a ſilitudīe folioꝝ ad fo lia pini uel cipreſſi .

Cipiſſō ſecūđ Dya.dr̄ quedā ſpēs berbe ne ca.de gerabotano .

Ciperū Dyaſ.ſiue ut alii dicūt eriſceptō aut aſpaltū.ſed falſū eſt.folia habet ſi milia porro.ſed oblōga & tenuiora & dura. aſcēdit aūt de terra cubito uno & ſemi. haſtā habet āguloſā ſimile iūco q̄ haſta ſemē ī capite. gn̄at.radi ces ſub terra habet rotūdas & oblōgas ſicut oliua nigras que multe & cōiūc te naſcūtur colore nigro odore ſuaui guſtu ſubamaro.naſcitur locis aquoſis & ī pratis & ī paluſtribus.ī his radici bus ea melior eſt que grauior & duri or & croſſior fuerit & fragilior ſed & aſperior & odore plenior uiſcitudīem odoris hn̄s tc̄. & īfra dr̄ & ī iudea ci perū naſci ſilēm zīziberi qđ cū maſti catur colorē croceū fāc tc̄. aliud cipū naſcitur apud nos ī aquis radicibus lō gis nodoſis nigris paꝝ odoratis.greci agriokipō.i. agreſte cipū uocant.ꝙ a Plinio cipirō uocari puto .

Ciperū ara.ſachade īfra ī iūco .

Cipirō apud Pliniū dr̄ paluſtris gladio lus ut īfra .

Cipus eſt gladiolus ut diximus radice bulboſa .

Ciporodō libro de greco trāſlato ſimile Almāſori ca.de fluxu uētris ubi hab cipohordō Almāſor habet balauſtiā .

Ciprus arbor Dyaſ .folia habet oliue ſi milia ſed uiridiora & paulo croſſiora & ſemē nigꝝ & florē albū cū g̃mine & cum odore bono tc̄.Plinius ē arbor ī egypto ziziphi foliis ſemīe coriādri cādido odorato.coq̄tur hec ī oleo pre miturq tc̄. hec apud arabes alcanna uocatur cuius oleum uocatur oleum đ alcāna.grece uero ciprinum oleum.

Cirades greci ſcrophulas uocāt Caſſius felix prio cap.& dicunt a chiras ꝙ eſt

scropha grece & chirades.
Chiras glãdule.
Ciragra a cir quod ẽ manus. artetica ma nũ occupãs.
Circea siue dircea Dya. nascitur ĩ petro sis locis & solanis folia habet strĩgno silĩa uel lupĩo ramulos ĩfinitos flores nigros & mĩores multos uirgã habet cẽtro galli silẽ radices tres uel q̃ttuor albas tenues odoratas & termãticas bi palmi lõgitudĩe porrectas semẽ eius ĩ folliculis uelut corniculatis milio silẽ &c. Plinius ciricaꝫ uocat & eadẽ de ipã ut supra:
Circeon Plinius cauliculus est tener duo rum cubitoꝝ triãgulo silĩs foliis spĩo sis circũdatus molliora sũt folia bouis lingue silĩa subcãdida in cacumĩe ca pitella purpurea que soluũtur in lanu ginẽ &c.
Circeon siue circea secũdũ Dya uocatur & mãdragora ab aliq̃bus forte a circe uenefica mulier. sꝫ Plinius circeiõ mã dragoram uocari dixit.
Cirices uocat Oribasius cochleas quas Paulus sciricas uocat ca. dꝰ parotidibus apud utrumque.
Cericõ testaꝝ Paulus ca. dꝰ extenuãtibus capillos de cocleis dĩc. multociẽs cadit error in nomĩbus grecis q̃n in latĩum trãsferũtur ꝓpter hãc figuram. c. que apud nos ce lr̃a ẽ. apud g̃cos uero sima
Cirimi grece procelliones pisces.
Cirisẽos Paulus de dolore capitis ex per cussura.
Cirog̃lion & chirog̃llos ermacius ystri cus spinosus porcus maior eritio q̃ & achãtochiros dr̃ ut supra in ac.
Cironspleton supra in anchusa.
Chiros grece porcus.

Cihros efectinos grece ornus arbor por cus huius anni.
Cirsolen greci appellãt ramicẽ testiculo rum Cornelius celsus.
Cirta epatis gibbus epatis. Alexãder ca. de flegmone.
Cirurgia grece manuum opatio &c.
Cisa aliquãdo pro edera repitur.
Cisantemos secũdũ Pliniũ uocatur q̃daꝫ spẽs ciclaminis tertiã dĩc audiuisse ꝯg nominari camecisus.
Ciseos Dy. multe sũt eius spẽs sꝫ gñia sũt tria alba & nig̃ & elix. alba uero semẽ albũ affert nigra nigrũ aut croceuꝫ q̃ multi dyonisiã uocãt. Elix uero nõ hꝫ semen sed folia minuta & ãgulosa & crossa &c. est edera sed grece dr̃ kissos & sic. A. uoluit dicere cũ dixit cussus. oppocissa est gũi eius.
Ciseleõ eius oleũ & ĩfra edera q̃re supra in barba ircina.
Cissos erithrano secũdꝰ Pliniũ uocatur herba silĩs edere & est dcũ edera ruffa sꝫ uocabulũ:
Cistereõ secũdꝰ Dyas. quidã ederã dicũt
Cistõ greci appellãt fructicẽ maiorẽ thi mo foliis ozimi. duo eius gñia flos mas culo rosaceus feĩe albus. hec Plinius. ur̃ rosa canina ut supra in ypoq̃stidos nã ipẽ ĩfra sub his nascitur ypocistis.
Citĩus Plinius sic uocatur primus pomi partus mali punici.
Citisũ Plinius fructex pabulũ õniuꝫ aĩa liũ per quã modico pĩguescũt & qua drupedia & iumenta ordeũ spernunt nõ ex alio pabulo lactis maior copia aut melior & est medicĩa morbis eoꝝ ingens &c.
Citraria ab odore citri mellissa a melis sofilos greco. turungen ara: ab atrogi

ꝙ est citꝝ de q̄ infra in me.
Citron medicamē ad splenē ꝙ scribitur a Cassio ca. de splene.
Citꝝ pomū citrinū notū. citrāgulū uero alterius generis est cuius acetositas solū in usu uēit. hoc citromilū grece dr̄ de citrāgulo nusq̄ mētionē repii nisi in qnto A. ca. de sirupo alkedre ex cōpositione sua.
Cizomo apud Theodoꝝ Priscianū li. de simplici medicīa est eruca que zeu zomū dicitur.
Clamasimon plāta q̄ Dya. almeā uocat supra.
Clapsedra ara. spēs syringe qua inicitur medicamē in uesica post ipulsionē instrumēti solidi ī cōcauū īstrm̄ ut albucasiꝫ ca. dꝛ q̄litate clisterizatōis uesice.
Claui dicūtur apostemata nō magna dꝛ materia sanguinea uel ꝑ pte colerica qui & furūculi a qbusdā uocantur & a Cōstantio carbūculi ꝛc̄.
Clauus uocatur exitus uue tunice oculi ut īfra in ꝓtosis q & elus dr̄.
Clematides apud Dya. dr̄ tertia spēs trifolii eaꝝ quas describit.
Clematides Dya. hastā habet obruffaꝫ odoris mali folia uiscida & gustu salsa uirtus est ei ex uulueratida ꝓximis locis alligat se sicut smilax.
Clematis alia Dyas. aut dafnoides aut policātis. nascitur sup terraꝫ locis cultis sarmenta lōga habēs sicut iunci hꝫ crossitudinē. folia lōga lauri sīlīa factura & colore hn̄s & breuiora ꝛc̄. de hac Plinius īfra ī clematides ī fīe ca.
Clematides Plinius ytali cētaculū uocāt & nostri foliū ad silītudīeꝫ capitis penulatū iacentē ī aruis. greci clematidē uocāt. sed greci clematides alias habēt uña q̄ aliqui ericē uocāt alias largimē nō nulli tenuē uocant ramulos habet pedales foliosos non dissimiles scamonee. nisi ꝙ nigriora mīoraq̧ sūt folia īuenitur in uineis aruisq̧ estur ut olus ꝛc̄. & īfra est & alia clematis egyptia cognōīe que ab aliis daphnoides ab aliis policātis uocatur folio lauri longa tenuisq̧ ꝛc̄.
Clindonas greci Allex. ca. de uētositate splenis clidonas eī greci uocāt quādo agitatur aqua sicut in utre ita ī uētre.
Climenō hastā habet quadrā similē fabe uiridi & folia sīlīa arnoglosse folliculos sup uirgā habēs duos sibi coherētes sīlēs iridi & polipodio. mōtuosa melior ē ꝛc̄. Plinius greci dixerūt plātagini similē eē caule quadrato folliculis cū semīe uelut ī polipoꝝ cyris ꝛc̄.
Climenus Plinius alibi a rege quodam herba appellata est edere foliis ramosa caule iani articulis precīcta odore graui & semīe edere siluribus mōtuosis nascēs ꝛc̄. hec uidetur illa q̄ Dya. piclemenō uocat de qua īfra in pi.
Clinopodion Dya. fructex est sarmētosa duobus palmis ascendēs a terra. nascitur locis saxosis. folia hꝫ sīlīa serpillo & florē prassio sīlāntē. flos eius lectipedi sīlātur ideo nomē sumpsit ꝛc̄ Plinius clinopodiō alii cleopietō. alii zepiortirū alii zinoidē appellāt serpillo sīlīs serculosa palmi altitudine. nascitur in petrosis orbiculato folioꝝ ābitu spetiē lectipedū prebente ꝛc̄.
Cobzbagne sic scribr̄ ī secūdo canōis. A. sed ī ara. cobezbaca dixit mihi arabs ꝙ est nux xarch que uulgo dr̄ melegette eo ꝙ ḡna eius similantur melice

granis.& si hoc est falsū ē quod scribī ꝙ portauit de sclauonia.
Coccimela a coccineo colore dicta sunt pruna apud Dya.
Chochiū in secūdo canōis.A.qđdā aīal marinū ꝙ uulgo dr̄ uitulus marinus pilosū hn̄s q̄ttuor pedes silēs pedibus catuli & pit catulos & exit īterdū ad pascua ī terra.grece dr̄ foca ara.koki.
Coclea terrena apud Dya.est limatia coclea īterdū pro toto aīali aliqn̄ ꝓ sola testa accipitur secūđ exigentiā aliqn̄ pro marīa coclea.cōcula cōchilia pro marinis ītelligi debꝫ
Coclearū Iohēs Sera.ca.de ab orsu est pondus quattuor aureoꝝ ergo est.3.vi ueꝝ Rasis in libro diuisionū ca.de debilitate epīs dīc ꝙ est duo aurei.ī antiquis libris unū scrupulū & semis inuenio extracta sūma secūđ Sera.&.A. coclear medicīe est centū & .xiiii.granoꝝ.coclear uero mellis ducentoꝝ & quadragīta octo ḡnoꝝ & est sestariū. nā apud.A.sestariū ē aureus quattuor silr̄ & coclear mellis.ꝫ mediciaꝝ aur l.&.3.l.
Cocles in practica greca silī Almāsori ex cōcordia āboꝝ ca.de ulcere oculi ē antimōiuꝫ ubi Almāsor antimonium ipā habet cocles.
Cocodaphnis grece bacha lauri in pratica Pauli.
Cocognidiū est semē plante dcē grece camelea ut pꝫ ex ca.đ camelea & ꝑ Alex ca.de ydropisi.Inqt camelea un̄ cocognidiū colligitur.& est lacticiniū.folia oline habens de quo supra in ca.arabice dr̄ mezeriō.q dicūt cocognidiū semē eē laureole nō nouerūt ueritatem Plinius cocognidio color cocci magni
tudīe grani pipis maior uis ardēs ei & cetera
Coccon Dya.aut ysofion aut faselon uocant.ex silītudīe faseoli nomē accepit. supᵉse folia sunt & de capriolis uelut cucurbite aut uitis supra capitelluꝫ semē silē melantio in gustu folia aneti similia ⁊c̄
Cocchus īfectiuus.unde cocus īficitur.i. tīgitur.Dya.fructex ē sarmētosa hn̄s ī ipsis uirgis baculas rotūdas sicut lenticula q̄ colligūtur & conficiuntur.est autē bonus galleticus & armenicus.secūdus asiāus & litius.yspāus uero omnium nouissimus est ⁊c̄.Est grana q̄ tīgitur scarletū.& īfra nascitut ī scicilia & in drusi loco dicto minor quam coclea quā mulieres colligūt & utūtur & inde appellatus cocus.uocatur aūt arabice karmes grece uero p.k.scribiiur Plinius ē inqt genus ex eo in attica & asia nascēs celerrīe ī uermiculū se mutans.& ideo scoletyō uocāt imꝓbātqꝫ.
Cocusgnicus ī ātiquis libris đ greco trāslatis repitur & interdū gnicus cocus ē cartamū seu crocus ortulāus apđ Dya gnicus uocatur & cītū ut supra ī ca.
Codia ḡce papauer sed p.k.melius scribitur iuxta grecū.
Codiliō Dya silīs ē cameleūte nigre.nascitur locis saxosis radicē crossā & lōgā habet odore uiscidam sicut cardamomū.i.cordumēi.
Codia grece uocatur limaces in libro de alimentis Gallieni.
Coe grece nomen pōderis libraꝝ.ix.appēdens ex cōcordia Dyascoridis ca.de tribētina ubi de resinis loquitut cum Sera.capitulo.de resma.
Coercēs uirtus.i.stitica Dya ca.đ arbore

pini. & ipsa repcussiua potest dici.
Colla ē gluctē.& ē grecū acceptū ꝓ ōni gluctine.ide taurocolla que fit de coriis.ycticolla q̄ fit de pisce.sarcocolla qđ carnes gluctinet.crisocolla quod aurū xilocolla quod lignū ⁊c̄.huius multa a quo collesis & alia de quibus īfra in suis locis.apđ nos uero colla ꝓ gluctio quod fit de coriis uel de pisce tantum accipitur.
Colchodeya pſicū nomē ē. & deriuatur a colcodeyo qui est dator uite.A.prīo canōis fen secūda doctrīa tertia ca.tertio de significatōibus cōplexōnu₃.
Cola ara.idē qđ alcola ulcus ꝓprie oris
Colades grece ītestina iñ colica libro đ doctrīa greca.
Colagogū ğce colere eductiuuū purgās colerā a coli qꝫ est colera.
Colas grece fel.
Colasticon grece purgatoriū.sed p.k.li. de doctrina greca.
Colcito uel coltico īfra ī coltico īuenitur diuersimode.
Colcotar spēs uitreoli supra in calcitis & īfra ī uitreolo.
Colcādesū īuenitur in regali dispositōe pro calcanto.
Colena origanū ut ī libro ātiquo de simplici medicīa & in antidotario ulī ī cōfectōne dcā syrion.
Collirica passio Alex.ca.ꝓrio.est inquit īmoderata cōturbatio p uentris & uomitus effusiones cū molestia & turbatiōe stomachi & uētris.nemo eī existimet qa pp hoc collirica uocatur hec passio qa collere effusio est.sed qm̄ ex intestinis ur̄ ferri effusio materieꝝ p uentrē & os.ītestina enī colidas uocāt antiq ⁊c̄.

Coles uel colis apud Corneliū celsum uocatur uirga uirilis.a greco cauló ut supra ī ca.
Collesis grece gluctinatio.pacollesis idē a colla ut supra.
Collectica gluctinatoria Cassius felix capitulo de pēdigībus.Itē de emoptoicis
Colfos Cassius felix capitulo de pēdigibus sic dicūt īquit greci pendigenes siue sinus ulcerū.Papias colpus grece sinus.Gal.ad Glauconē colpus īqt q̄si sinus pendens p.k.melius scribitur.
Colias scripsit stephāus ꝓ coclea & exposuit helecumū ꝓ alcū quod est arabice limacia.
Coli grece fel uel colera.colira & ꝓ colera interdū.
Coliandrū ꝓ coriādro īterdū scribitur.
Colliade exponit Cassius felix capitulo de tussi gluctinosū flegma.
Collirida grece crusta panis libro de doctrina greca.
Colliriō apud Dy.uocatur gysamia īfra in gi.
Colliriun est medicīa ocularis forma oblōga q̄ fricatur sup cote₃ cū aliquo liquore qñ in oculis ponitur.& dr̄ arabice sief.colliriū & in multis libris đ.ğ. trāslatis uocatur suppositoriū ꝓpter cōuenietiā in forma.ē eī forma eius nucleus dactili.ğ.p.k.scribitur.
Colliria oculoꝝ sūt multimoda.& q̄da₃ sūt famosa & laudata de quibus ut facilius īueniātur quedā mēorāda mihi uidetur ubi repiantur.
Coliriu₃ triferon ad obtalmia₃ calidam Alexander capitulo de doloribus ⁊c̄.
Colirium.spongiaꝝ dictū idē ibidē ⁊c̄.
Colliriu₃ monoimeron.& ē dictu unius diei idē capitulo diuersa sūt ⁊c̄.

Colliriũ dyarodõ ibidẽ.Itẽ Demostenes ca.de ulceribus oculi.Itẽ Cassius felix. Itẽ Oribasius ĩ antidotario.
Collirion musariũ ieraticũ uel miraticũ ibidem.
Colliriũ polideucõ uel polidecton ibidẽ.
Colliriũ medicõ ibidẽ. Itẽ Demostenes in antidotario
Colyrion dyacrocon ibidem
Collirium dyamoron ibidem
Collirium cyron ibidẽ.
Collirion cherison ibidẽ.
Collirion teucistaticon ibidẽ.
Colliriũ hermolai ibidez. Itẽ Cassius felix ca.de oculoꝝ uitiis. Itẽ Oribasius in antidotario.
Collirion mearion ibidẽ.
Collirion pellarion ibidẽ.
Collirion cygnos.Alex.ca.Si ergo cõtingat ꝛc.Itẽ Demostenes in ãtidotario. Itẽ Gassius felix. Itẽ Oribasius ĩ antidotario.
Colliriũ liuianũ ibidẽ.Itẽ in obtalmico Demostenes ca.de obtalmia.Itẽ Cassius felix.Itẽ Oribasius ĩ ãtidotario.
Colliriũ dialibanũ Alex. ibidem.Item Cassius felix ca.de oculoꝝ uitiis.Item Oribasius in antidotario.
Collirion orimon ibidem.
Colliriũ diamamiria ad cicatrices.Alex capitulo quecunque.
Colliriũ dyatici uel dyatritici ibidẽ
Colliriũ cionion ibidẽ.
Colliriũ nardinũ zoili ibidẽ.
Collirion ydarion ibidem.
Colliriũ cleonos ibidẽ. Item Demostẽs ca.de ulceribus oculoꝝ.
Colliriũ conopiõ uel anopiticũ ibidẽ.
Colliriũ dracomaticũ idem capitulo ad dracomata.

Colliriũ theodoricõ ibidẽ.Item Oribasius in antidotario.
Colliriũ eucaton uel ecatõ ibidẽ.
Colliriũ dyakeratos elafu qđ ẽ dcũ de cornu ceruino Cassius felix.
Colliriũ qđ xirocolliriũ dr̃ Alexãder ca.de colliriis q̃ faciũt ad sicosim.Itez Cassius felix de curis oculoꝝ.
Colliriũ dictũ igrocolliriũ. Idem Cassius felix.
Colliriũ dyaglautiõ a glautio qđ ẽ memite Demostenes ca.de obtalmia.
Colliriũ dylitiuõta idẽ ibidẽ.
Collirion deuteron ibidẽ idem.
Colliriũ agyologia Paulus ca.đ obtalĩa.
Colliriũ triton idẽ Demostenes ibidẽ.
Collirion tetarton ibidẽ.
Colliriũ starcõ ibidem.
Colliriũ psoricõ a psori qđ Rasis idem ca.de siccitate oculi.
Colliriũ chiacõ idẽ ca.đ ulceribus.
Colliriũ aromaticũ idẽ ibidẽ.itẽ ĩ ãtido.
Colliriũ spodiacũ ibidem.
Collirium thefron ibidem.
Colliriũ ygrã idẽ ca.de carbunculo.
Colliriũ ylistriõ idẽ Dẽostenes ĩ ãtido.
Colliriũ uranion ibidem.Item Oribasius in antidotario.
Colliriũ acharistum ibidẽ.
Colliriũ dyachiroton ibidẽ.
Collirium dyamis ibidem.
Callirion dicenticon ibidem.
Colliriũ oxidericõ dyamaratrõ ibidem.
Colliriũ pisimeon ibidem.
Collirium cocrodes ibidẽ.
Collirium asclipiadis ibidem.
Collirium illuminatoriũ ibidem.
Colliriũ zoili Cassius felix ca. đ oculis.
Colliriũ tracomaticũ pedicõ idẽ ibidẽ.
Collirium dyaleucoyu.i.de uiolis albis

ibidem.
Colliriũ dictũ ydrocolliriũ Paulus ca. de flegmone oculoꝝ.
Colliriũ philonis Cornelius celsus ca. de morbis oculoꝝ.
Colliriũ dyonisii idem ibidem.
Colliriũ cleonis ibidem bis.
Colliriũ attaliũ ibidem.
Colliriũ Theodori ibidem.
Colliriũ ciclõ ibidem.
Colliriũ uelpidis ibidẽ.
Colliriũ philictos ibidẽ.
Colliriũ diobalanum ibidẽ.
Collirium andree ibidem.
Collirium diatucerastos ibidem.
Collirium uelpedis dictũ memigmenõ ibidẽ. & aliud uelpedis piroma dcm̃.
Collirion zinlion ibidem.
Collirium euelpidum qd' spiõ dr̃ ibidẽ.
Collirium asclepios ibidem.
Collirium qd' hermonis dr̃ ibidẽ.
Collirium canopite ibidem.
Collirium cesarianum ibidem.
Collirium hyeracis ibidem.
Collirium finion ibidem.
Collirium basilicon euelpidis ibidem.
Collirium scillaceum draucomaticum. Oribasius in antidotario.
Collirium nardinum ibidem.
Collirium libanum tuasteros ibidem.
Collirium sillustron ibidem.
Collirium acharistum ibidem.
Collirium ispolion ibidem.
Collirium appolinaticiacum ibidem.
Collirium oxibescon ibidem.
Colliriũ ẽpitesmenũ ibidẽ.
Colliriũ ygropancriuscon ibidẽ.
Collirium ygraniũ caucalidos ibidem. hoc colliriũ scribũt Paulus & Auicena auctoritate eiusdẽ Oribasii.

Colocantũ ꝑ calacantũ qd' est calcantuꝫ inuenitur. sꝫ Stephanus xalacatus scripsit post grecũ ꝑ chi x lr̃aꝫ grecã.
Colocassia Plinius quã aliq ciamõ uocãt in egypio nobilissima. hanc e nilo metunt caule cũ coctus ẽ arenoso ĩ madẽdo. tirso aũt q inter folia emicat spectabili foliis latissimis & si arboreis cõparentur ad sĩlitudinẽ eoꝝ q̃ ꝑsonata in nr̃is manibus uocamus adeoqꝫ nili sui dotibus gaudent ut ĩplexis colocasie foliis ĩ uariã spẽꝫ uasoꝝ potar̃ gr̃tissimũ habeãt &c. apud Dya. &c. ur̃ faba egyptiaca de q̃ supra. hec arabice culcas uocatur. de q̃ Aui. ca. ĩfra in cu.
Collokĩtis grece cucurbita agrestis. collokintis eñĩ qntis secundũ grecos colloquintida dicimus.
Colofonia Dya. sic dicta a tyrena collofonia regione &c. nos picẽ grecam dicimus. hec dr̃ pix bricia & rexina frixa. arabice uero ratienigi infra in ra.
Coloma grece quoddã ulcus oculi ut infra in ulcera.
Colono grece ulcus recẽs oculi.
Colon intestinũ de tribus grossis penultimũ ĩ quo dicunt fieri colicã passionẽ sed melius supra in colades.
Colostra Plinius ẽ prima a partu spõgea dẽpsitas lactis &c.
Colpus grece sinus ulceꝝ uel apostẽatis.
Coltico Dya. bulbus agrestis quẽ dicunt effemero. nascitur ĩ fine autũni floreꝫ hñs albũ similẽ flori croci. postea folia affert bulbo similia sed pĩguiora astã hẽt duobus palmis lõgã rufã radicẽ & subnigrã. que si decoriata fuerit alba ur̃ mollis & dulcis succo plena lactei coloris. bulbus ipse hẽt in medio incisurã uñ flos exit. nascitur multũ ĩ mes

senia & chalchis &c. Est hermodacti li spes ueneosa ut p3 p Serapione ca. de hermodactilo. Stephanus coltico e su rumanu p surume q hermodactilus & ur q infra sit p Serapione.

Coluber serpetis spes. que dr ceruu fuge re leone interficere.

Colubrina dracotea ut Dya. ca. suo. Ma cer idem.

Colubaria herba pistereo grece & gere botanu & e berbena de q supra.

Colon aliquado p ipsa colica iuenitur.

Coma seu comatos grce a postea fr3 cere bri uel eius accns supra in agripnia.

Comarus Dya. arbor e similis cidonio. s3 folia minuta het & fructu simile coc cimelle sine ossibus qua multi meme qlon uocat. cu uero maturatu fuerit ru fum facit colore comestu ut furfures i ueitur &c. uocatur arabice chatilabich .i. interfector pris sui. & ficus lupi. Et est arbustu qd uocatur nro ydiomate armoni. fructus eius e in supficie asp & het sapore mixtu ex dulcedine & acetositate cu stipticitate aliqua. Ste phanus comaros catolebie & catelebu &c. quida gombare dicut.

Cobourolla e uincus no acute sumitatis infra in urolla.

Comeos inuenio in pluribus libris anti quis ut Pauli & Cassii & aliis p gumi arabico.

Comestio p pruritu iuenio apud Alex. primo libro.

Comidion grece est gumi quodcunque ut libro de doctrina greca.

Comitialis morbus atiqtus uocatur epi lesia. infra in epilesia iuenies.

Comos Dya. herba e duobus cubitis lon ga folia het agusta & fortia. v. digitis longa & lanosa que circa radices sut. sup qua capitella sut pertusa cuius se me no facile uideri pot p ipsa lanitie radix est illi amara. &c.

Copton in pratica greca sili Almasori. ca. de emoroydibus in quoda eplastro ubi het copto. Alma het maluauiscus alibi compton in eadem pratica pro maluauisco.

Conariu Paulus de inefficacibus ptibus ad coitu non noui.

Cocha marina dr coclea.

Coda scripsit Steph p coder qd e thus.

Conder arabice thus grece uero olibanu qd interdu imitates arabes dnt lube.

Condes arabice codisi est plata q apud Dya. uocatur strutiu. & a Ma ostruciu & qda radice ellebori albi putant eo q sternutameta mouet ubi ipsa. s3 alia est ut supra ifra in structio de quo Ma cer sternutametu p se puluis mouet e ius naribus iniectus ueratro no segni us albo. i. elleboro.

Condiloma grece emoroyda ceca. s. qn tumes nihil sanguis emittit. qn uero manat sanguis uocatur emorois.

Condisi dr arabice codes ibi quere.

Conditu aliqn in libris atiqs quado dr de aliquo atidoto dtur cu condito in telligedu est nectar cuius copositioes fiunt diuerse secudu exigetia ad usu3 medicine. Plinius ca. de uinis fictitiis. fiunt inqt alia uina & nuc ex pipe & melle & aliis spebus de qbus supra di xit. q iqt alii codita alii pipata uocat & cetera.

Codros apud grecos duo significat. na si gnificat crossu. ut in libro de doctrina greca codros crossus. & ob hoc forte re spodes mihi grecus iterroganti quid

esset cōdros dixit furfur farine. Itē cōdros exponitur ibidē q̄ ē alica catillago. & est genus frumēti de quo Dya. cōdros fit de germinatia. Gal. in libro de alimētis genus frumēti ē condros sufficienter nutritiuū uiscosū hn̄s chimū &c. hoc uocatur in libris de arabico trāslatis cādarusiū & apud Aui. cādaros. de cādarusio supra in can.

Condrue Dya. folia & ramos & flores similia cicorianis hēt. uñ multi spēm seridis illā dixerūt esse. folia tenuia hn̄s in sūmū ramulorum uelut mastix ī uenitur rotundū ut faba &c.

Condrion Plinius cōdrion siue condrille folia hēt intubo circūrosis similia caulē minus pedalē succo mādentem amaro radicē fabe similē aliqñ numerosā habet ꝓximā terre.

Conferua Plinius appellata ē a cōferuminādo spongia aquarum dulciū ueri us q̄ muscus. aut herba uillose dēpsitatis atq3 fistulose &c infra de ipsa.

Confita interdū uocatur laudanū.

Congiū nomē mēsure liqdorum secūdum ysidorū. vi cōtinēs sextaria & sextariū continet libras. ii. est ergo xii. librarum. secundum ipsum.

Coni uocatur fructus pini. s. pinee ipse a forma. grece uocātur pitide uel pitirides. s3 Dya. a pitui qd̄ est pinus. nuclei uero dicūtur strobilia. In aliqbus uero antiqs libris reperii expositū q̄ sunt fructus cipressi. & hoc idē dicit ysido. uerum ī libro de doctrina greca exponitur konos ē pinea. Stephāus conos sonobarum magnū. i. pinus.

Conile secūdū Dya. uocauit Nichander quādā spēm origani.

Conios grece cicuta Dya. conios habet astas nodosas sicut maratrū folia similia ferule s3 āgusta & grauis odoris supra que sunt capitella rotōda ubi flores sunt albi in quibus ē semē aneto simile sed albū. radix est ei nō alta &c. hoc uero uocatur ab Aui. sucaram ut p3 p concordiā illius capituli cū dicto ca. Dya. & cum Macro ca. de cicuta & Serapione. oēs enī idē dicūt. In libro de doctrina greca scribitur p k. konion ut infra in ko. Ste. konion sucaranū.

Coniza Dya. coniza alia est maior atq3 odoris grauis. alia parua odoris iocundi. inter has alia media ḡuabilioris odoris. quarum prima appellata ē coniza lata siue uanitatis. uel ut latini armentalis. Itē secūda uocatur libanotis siue ut latini pix marina uel sirisca(rum). Media appellatur & cōiza cephaleos siue ut latini thimus minor. Maior & minor coniza folia oliue similia hn̄t sed aspera & pīguia. minoris uero folia odorata sūt. maioris uero grauis odoris q̄ & ī fructice maior ē. virga maioris lōga ē cubitis tribus. minoris uero unius pedis lōgitudine porrecta est flore3 fragilē & mellinū hn̄tē colorē amarū & cū floruerit uelut capillos facit. radix est illi inutilis. Media uero astam grossā hēt & lenia folia & paulo maiora. maior uero nō pinguia nec maiora hēt folia. sed grauē iactātia odorē gustū suauē & īutilis oībus &c. Dixit mihi greca herbaria q̄ ista est pollicaria sed conisca grece uocatur. dixit mihi multas ex uirtutibus eius uelut scribūtur a Dya. Plinius conize duo sūt gn̄a. s. mas & femina. est dr̄a in folio. tenuius femine & cōstrictius āgustiusq3. imbricatus mas & ramosior. flos quoq3

magis splendet eius serotinus utriq3 post acturũ mas odore grauior feĩna acutior ꝛc.

Conos sepe in libris de arabico transla tis ĩuenitur & est idẽ qđ ciatus.& coa tos & reperitur & est appẽdens uncia .i.& semis ut supra in ciato.

Chonchia arabice secũdũ Alhaui dr̃ af fodilus & dr̃ afras liauras & alige.

Conuoluolũ Plinius est flos nõ dissimi lis lilio ĩ herba quã cõuoluolũ uocãt nascẽs p fructeta nullo odore nec cro cus intus ut lilio cãdorẽ tñ referens ac ueluti rudimẽtũ nature lilia facere cõ discentis ꝛc.

Chohol apud arabes duo significat.na3 ẽ oĩs medicina ocularis. & ẽ antimõi um qđ sic uocãt pp excellẽtẽ uirtutẽ quam hẽt in caĩs oculoꝝ q̃uis aiemit uocent.

Coptoria grece ĩcisiua ut Alex ca.de ce rotis ad stomachũ.

Copton incisio ut ĩfra ĩ ko.

Copton in pratica greca simili Alman sori ĩuenio ꝑ maluauisco aliquãdo co pton ut supra.

Coqmella quã latini a colore prunũ uo cãt.alii a multitudine enixi fructus ni xã uocant ꝛc.ysidorus.

Coracõ Pau. ca.de ulceribus pudẽdoꝝ.

Coras ẽ spẽs ypicon apud Sera.

Coratũ scripsit Stephanus ꝑ churat qđ est porrum.

Corrat alhãi arabice ẽ dcũ plãta fontis & est senetion.& corat alhani ẽ dcũ pupilla oculi pp quam equiuocatio nem forte errauit trãslator Auicen ne in secundo exponẽs pupilla oculi cũ debuit dicere plãta fõtis.& cã hu ius erroris potuit esse q̃a saraceni ĩ cõ muni sermone cõsueuerũt dicere blan diẽtes maxime mulieribus. Corat al hani.i. pupilla oculi mei.quare occur rẽs hoc citius imaginatõi trãslatoris sic exposuerit.Interẽ tñ nã corrat pro plãta p geminũ.r.scribitur & pronun ciatur. ꝑ pupilla uero p unum.

Coratati Iohãnes Sera.ca.de desinteria sunt frustra subtilia que cũ pĩguedĩe ĩtestinoꝝ exeũt. corat & curat ĩterdũ ĩuẽitur & ẽ á grco corodes ut ĩfra ibi.

Coraxos grece coniotõs ut Alex.ca. de e migranea fcã ex frõ hũore stõachi.

Corda est q̃ a Gal. thenatos uocatur in fra in the.

Cordapsũ.i.yleos.Cassĩ. felix ca.de ilio & in ãtidotario ulĩ exponitur. Cor nelius celsus diocles caustius inqt te nerioris intestini morbũ cordapsõ ple nioris eulceson noĩatur a plerisq3 uidro nũc illum priorẽ eileson hũc cordion nominari.

Cordilion Dya.multi siseleos creticum uocãt.nascitur ĩ sicilia cui fructex est sarmẽtosa semẽ hñs rotũdũ & duplex sicut faba & uiscidũ & odoratũ ꝛc.Pli nius cordilion alii semẽ psilii esse di xerũt.i.siseleos alii herbã p se quã & syreon uocauerũt.ĩ mõtibus nascitur.

Cordumeni arabice ẽ a greco extortum cardamõi da sillaba longa mo breui. Iohãnes Sera.ĩ descriptõe tyria.expo nit q̃ est carui agreste.

Cordurdõ herba solsticialis flore rubeo Plinius.

Corhida uocant greci meatũ uessice ad uirgã.Cornelius celsus.

Coricius crocus dictus ẽ melior ceteris. secundum Dya.

Corigiola poligonia sanguĩaria centum

nodia uirga pastoris idem ut infra in uirga pa.

Corilion secūdū Dya. uocatur gisamia ī fra in gi.

Coribus fructus edere Alex. ca. de cura cefalicoꝝ. aliqñ ꝑ anulis capriolorū uitium inuenitur.

Corion qdā coriādrū dicūt secūdū Dya. Stephanus est questara ꝑ castor.

Coriū Dya. q̄ multi ypicon dicūt siue ut latī rapa rustica. hēt folia similia eruce sȝ paulo puiora & succulentiora rufa. ramos hēt plures tenues & oblō gos. fructex ē illi altus duobus palmis uiscida & eustomaca & odorata ꝛc. apud Sera. de hac in ca. de ypicon tractatur & ponitur quarta spēs ypiconis Plinius. ypicon quā multi camephitī alii corison dicūt. & īfra ē aliud ypicō qđ aliqui caros appellant.

Coriza fluxus reumatis ꝓprie ꝑ nares ut supra in kataro. gcū ē ꝑ. k. scribitur.

Cornū Dya. cranea arbor ē. i. cornea. semē hēt simile oliue. sȝ paulo oblōgius & uiride. qđ cū maturatū fuerit obru fi coloris ē & simile cere bonū in se habēs saporē ꝛc. Stephāus cranea arbor moran uocatur. Ouidius metha. cornaq; & ī duris herētia mora rubetis. apđ Aui. murā uocatur. Coratrū ī secūdo pratice Alieba expōitur q; ē fermētū

Coroda grece cimex ut apud kiranidā; ca. de bdela qđ est sāguisuga. arabice uero uocatur corad.

Corodes Alex. ca. de disinteria ē qđ arabice dr̄ alcurat uel alcorat & alcorati. & sunt frustra subtilia q̄ ī disinteria egrediūtur ut exponitur a Iohāne Ser. ca. de disinteria.

Corona regia dr̄ arabice elchilemelich. & est mellilotum.

Corona mōtis uel mōtana uocāt arabice ros marinū. s. alkelilgebel. apud grecos liuanotis uocatur. Aui. nullū capitulū de ipso facit.

Coronopodion herba q̄ pes coruinus dr̄ folia hēt ut psiliū ut Dya. ca. đ psilio.

Coronopos Dya. herba ē minor ipsa super terrā cū ramulis suis folia habens composita ꝛc.

Coronopō Plinius aculeataꝝ caules aliquaꝝ ꝑ terrā serpūt uñ & quidā croronopon uocāt ꝛc.

Coratrai uocat Stephanus lactucā.

Chortos gce fenū libro đ doctrīa gca.

Corth Iohānes Sera. ca. de febre ethica est gumi arabicum.

Corudā Plinius ītelligo enī siluestrē aspagū quē greci ormīnū aut miachātō uocāt aliis ue noībus īuenio nasci & arietinis cornibus tūsis atq; defossis ꝛc.

Corunb arabice caulis a greco crābe ut supra in brasica.

Corus mēsura. xxx. modioꝝ que ebraice cora dicitur.

Corothrai uel corodai ꝑ lingua bouis apud Aly. in secūdo. pratice scribitur.

Cossen. Iohānes Sera. ca. de fluxu menstruoꝝ cupule sūt glandiū.

Costum radix amara. īuēitur aūt ī multis locis costū dulce scriptū in cōfectionibus. sȝ nec uidi nec audiui ab aliquo uidisse.

Cot apud Aui. in secūdo & alisti & alfasafat & radhah & ē eius expositō hūida seu uirēs. apud Dya. uocatur medica. & puto q; sit spēs trifolii sicut uidr̄ ꝑ Sera. infra in fassase.

Cotanismi elixatura. Paulus ca. de cacesia & ydropisi.

Cotila ē pōdus.ix.unciaꝝ.Gal.uero ī dĉ cimo de ingenio sanitatis uꝛ̄ dicere ꝙ due sit.viiii.uncie & est medietas kist secūdū Aui. ca.de sciatica.dicit Gali. tertio regīs acutoꝝ ca.illo.cū aūt solā aquā ꝙ ē pondus.viiii.ūciaꝝ.

Cotilidon Dya.siue ut alii cībalion siue ut latini umbilicus ueneris.folia hēt sicut cībalū obrotūda & lata & laten ter cōcaua astā breuē ī qua ē semē ra dix ē ei rotūda ut oliua. & īfra alia cotilidon folia hēt pīguia & latiora & spissā sicut līguellas folia que circa radicē sūt uelut oculū picta hēt ī me dio sicut aizon maior gustu stiptica. astā hēt tenuē supra quā flos & semē est simile ypericō radix est illi maior predicte silis aizon τc̄. Plinius cotili don puula herba cauliculo cōcauo tenero τc̄.ut Dya.de utraꝗ spē.

Cotonia apud Dya.uocāt egyptii dacti los ca.de palma.

Cotula secūdū ysidoꝝ ē mēsura ponde rās ciatos.vi.& ciatus secūdū ipsū pō derat dragmas.x. ergo pōderat drag mas.lx.si igitur ūcia ē dragmas.ix.pō derat uncias.vi.& dragmas.vi.sed si ē dragmas.viii.ē.vii.ūcias & dragmas .iiii.

Cotula alia fetida alia nō fetida & est plāta similis camomille foliis & floꝛ̄ nisi qa ē magis ramosa & dēsior foli is maiore flore. hec uocatur arabice bihar.i.oculus uacce secūdū Aui.grēce uero butalmos.i.oculus bouis de quo supra in bu.

Coturnix infra ī gagila & in ortix.

Cotana infra in kidonia.

Cozūbꝝ dr̄ ꝙ est fex storacis liqde qdā timiama uocāt. ꝫ timiama est omne odoriferꝝ fumigiū grece.

Çoxēdix dicebatur antiqtus sciatica pas sio ut apud Pliniū in multis locis.

Cranea apud Dya. est cornū de qua supra in co.

Craneum grece est testa siue os capi tis.īn pericraneon pellicula ipsa os cir cum tangens distinguēs a cuti in qua aliquādo cōtinetur materia q̄ est cau sa pessimi doloris capitis & est spēs emigranee Cassius felix

Crauzi Stephanus ē carrubiū qđ ē xilo carata sed non esse cōsonum

Crapula grece Dya ca.de croco uinolen tia inqt quā greci crapulā dicūt

Crasis grece cōplexio īn eucrasia bona cōplexio. discrasia uero mala. eucra ton bene complexionatū.

Crassueniū spēs aceris arboris ut supra in acer

Crassula alia maior alia minor q̄ uermi cularis dr̄ & ē sēperuiua minor

Crategonō Dya folia hēt tritico simi lia ex una radice mulras astas semē si mile croco.nascitur locis ūbrosis & spi nosis

Crategonon Plinius spice tritici similis est multis calamis ex una radice ma nātibus multoꝝꝗ gēiculoꝝ nascitur in opacis milii seie uehemēter aspo gustu τc̄ & infra ē crategonos q̄ & te ligonos uocatur.differentia ītelligitur lenitate gustu τc̄

Creas grece caro p k tñ ut libro de doc trina greca

Cremasteras uocāt greci neruos qbus te sticuli suspēsi sūt Cornelius celsus

Creta terra noua que & argilla dr̄ & fi guli dcā creta ut uolūt qdā a creta in sula ubi melior inuenitur.

Creta insula medicinaliũ rerũ referta queq; ibi oriũtur sup oẽs alias laudan tur ab auctoribus testãte & Plinio cũ dixit qcqd in creta nascitur ĩfinito pr̃ stare ceteris eiusdẽ gñis alibi genitis persuasum est.

Cretanus marinus Dya.cr̃itimõ fructex est herbe duos ramulos hñs unius cu biti lõgitudine nascitur locis saxosis & maritimis cũ foliis albis & pĩguibus similibus andragni.i.portulace ʒ lati oribus & oblõgis florẽ albũ hẽt & sem̃ libãotido silẽ male rotũd' odoratũ q cũ sicatur ut triticũ sepat se radices.iii aut.iiii. hẽt in digiti grossitudĩe odo ris suauissimi plenas folia eius gustu salmacida sũt &c.Pli.crĩtão ab.y.admo dũ laudata est ĩter eas q̃ edũtur silue striũ herbarũ de forma eius ut Dya. greca herbaria dicebat q uocabatur critama grece.

Cretũ.i.cribratũ a cerno ut supra.

Creticus dies a crisi.i.iudicatiuus sed gr̃ cus criticus

Cricõ apd' Dya.cretãus ʒ alibi critimõ.

Crinon grece liliũ ut dicebat herbaria gca.Pau.ca.de apãtibus testiculorũ scri bit ẽplastrũ idẽ qd' Aui. eodẽ casu.& ubi Pau. põit farmacrina Aui.põit ra dices lilii.iñ criniũ uel crininũ oleũ & crineleõ ut in pratica de greco simili Almãsori ca.de apostẽate calido. ʒ p k.scribi debʒ secũd' grecum ut ĩfra ĩ.k. Plinius ẽ inquit rubens liliũ qd' greci crinon uocãt &c.

Criniũ scripsit Steph.sed p k melius.

Criõ secũdũ Dẽostenẽ gci arietẽ uocãt.

Chrion apud Corneliũ celsũ uocatur ul cus mellinũ malũ p foramĩa pua qd' uelut mel pus emittens.

Crios apud Dya.ẽ quoddã genus ciceris .s.arietinũ dictũ ut supra in ci.

Crisãtemõ ẽ dcũ grece aureus flos apud kiranidã flos eius ẽ aureus & ut calix in medio floris uelut formice nigre p uas alias hñtes.hec uocatur sãguis mũ danus.

Crisantũ infra iñ elicrisi.

Crisaticũ uinũ.i.aureũ reperitur in anti quis libris.

Criseos grece aureus.

Chrision grece aurũ. ubi ĩ psalterio ha bemus aureũ grecũ psalteriũ hẽt crisi on.uerũ in libro de doctriua greca & chrision & crisos expõitur aurũ.p ch. melius scribitur.krisis uero quod ẽ iu dicium per k.

Chrisitis lithos.i.aurus lapis aliqñ litar girũ sic uocatur.

Chrisolites uel crisolitus lapis.

Chrisimi semen in ãtidotario uniuersa li ĩ mitridato minori exponitur rubi.

Chrisma grece ungẽtum.

Chrisocalcos grece auricalcũ.

Chrisocolla gce ẽ dcũ auri glutẽ Dya. crisocolla q̃ prassinũ hẽt colorẽ meli or ẽ armena.secũda macedonica & ci pria eligẽda ẽ siue lapide & siue terra &c ẽ illud qd' dr̃ borax & arabice tincar. ut apud Aui.Plinius crisocolla hũor est in puteis p uenã auri defluẽs cras sescẽte humore rigoribus hybernis us q in duritiẽ pumicis laudatiorẽ ean dẽ in aurariis metallis & pximã in argẽtariis fieri exptũ ẽ.inuenitur & ĩ plũbariis uilior tñ.ĩ oĩbus aũt talibus metallis fit cura multũ infra natura lẽ illã iñ missis in uenã aquis lenitur hyeme tota usq in iuniũ mẽsẽ deĩde siccatis iunio & iulio ut plene ĩtelliga

tur nihil aliud crisocolla q̄ ueña pute is natiua duritia maxīe distat uuā uo cāt τc̄.alia crisocolla fit artificialiter de qua Dya.de iuscolles tractat.&.A. aliqd tāgit de ipsa ca.de id quo aurū adheret de qua infra.

Crisocómō secūdū Dya.uocatur a qbusdā camomilla & ē dcū aurea coma. ueꝝ aliā describit Plinius sub hoc nomīe crisocomon siue crisitis hēt radicē nigrā in petrosis nascēs palmi altitudine comātibus colorē auri corībis.

Crisocolla aristī Dya.uirga ē duarū palmaꝝ in qua ē capitellū simile ysopo radix est illi aspa & tenuis similis eleboro nigro gustū hñs ciparissi subdulcē & austeꝝ.nascitur in locis ūbrosis & saxosis τc̄.

Chrisofris grece piscis dictus aurata.

Crisogonū aut crisantū dicūt & amaracū multi uocant uirga ē recta & alba folia hñs angusta in circuitu sicut abrotanū & coma in sūmo & in giro aurosa alias sicut auro plena ī qua est capitellū obrotūdū radix eius tenuis est.nascitur in locis asperis.

Crisogonū ē dcū aureū semē.

Crisolaria Plinius ederam quā crisolariam dicimus cuius semē ē aureum.

Crisolocharina sic scribitur ab Aui.est grēcū corruptū.nā grecus crisolohana dicit & ē dcū aureū olus a colore aureo.nā lachāna dicūt de oī olere & ē atriplex.cataf uero ē arabicuꝫ.Plinius crisolochānū in pineto lactuce simile nascitnr.Itē alibi genus crisolochāni traditur flore aureo foliis oleris coctū estur ut olus molle.

Crisomila dicit Plinius uocari spetiē citonioꝝ īcisuris distīcta colore ad aurum declinante.

Crisopleuros grece piscis dcūs salpa & ē dcū aureę coste.

Crispula in unguēto marciaton minuta hēt folia & alba ut absinthium & dicitur herba cancri.

Crista gallinacea uocatur qdā spēs herbe apud Dya.ca.de yerebotano.

Cristalliō multi psiliū dicūt Dyas.

Crision Dya.uirga ē mollis & lōga duobus cubitis trium anguloꝝ spinosa cū tirsulis purpureis atqꝫ senescētibus circa quos folia sunt mollia similia buglose sed aspiora & minora que uirga in capite rotūda ē & aspa supra quaꝫ capitella sunt purpurea in qbus uelu ti canapis semē appet τc̄ ut līgua yrcina.alibi crisomon scribitur.

Chrite grece oleum sꝫ potius p k.

Chrites Demostenes ē puissima ac purulēta collecto latino nomine ordeolum appellata ī capillis palpebre aut paulo superius siue īterius ī medio lata & ex utraqꝫ pte cōducta ordei granum similās.uñ aliq grecoꝝ dochion uocauerunt.latine ferbunculum. alii pasten uocant τc̄.

Chrisonichia grēce dicit Cassius felix uocari radices unguium ca. de stigmatibus sꝫ credo corruptum & rizonichia uelit esse.nā riza grece radix ut īfra.

Crocodillus a colore croceo dictus aīal īgens in nilo fluīe degēs simile lacerte nisi qa secūdum se ē bruius.aliqñ ī terrā pascitur uitulum rapit mri si repit portatqꝫ ī fluīe.solum īter aīalia mādibulā supiorē mouet īferiore fixa manēte ut uult phūs.sꝫ & psitacus hoc idē facit.ab Aui. uocatur tinsa in secundo canonis.

Crocomagiña grece dicit Aui.ꝙ ē fex o lei de croco.ſed aliter Dya.& Sera. eſt nãqꝫ cõfectio in antidotario ſcripta q̃ recipitur in dyarũdīs & in aliis con fectionibus & ſunt ei diuerſe cõpoſiti ones.quaꝝ unã Caſſius in ſuo ãtido tario ſcribit.& Iohãnes Serapio in ſe ptimo ca. de dyarũdinis dicẽs ꝙ quã do inuenitur crocus ꝑmixtus ĩtelligi debet de hac cõfectione.

Crocomagiña fit de crocino miro exp̄ſ ſo & cõfectio aromatibus utilis exiet & trociſci fiunt lati & ipſius utilis o dor ꝓpe modũ mire ſimilis & graue & niger color eſt ei ſine lignis cũ qui bus liq̃tũ fuerit lene & ſubamaricans & croceũ exiet & ori applicitũ dẽtes ĩ ficit & lĩguã diutius.ſed illud ē utilius qđ de ſiria uenit ⁊c̄ a croco noĩata.

Crocus alius cõmunis q orĩetalis dr̄ .ali us dr̄ ortulanus & ĩfectiuus uocatus eo ꝙ ex ipſo ſiricũ tingitur & eſt flos cartami a Dya.cĩcu & gnicũ uocatur cuius ſemẽ inter laxatiua ponitur quo pſitacus nutritur ⁊c̄.

Chroma grece color.

Chromiõ Stephãus baſalũ.i.cepe.

Chronicõ grece chronica tp̄ra ãnualia.

Chronios chronicus diuturnus tempo ralis tardus.

Chronos annus tempus.

Chrotoſion grece tardus uel ãtiquus do lor capitis totius uel temporũ ac frõ tis ut ĩ paſſionario ca.de cefalea.

Crocodileõ cameleonis nigre herbe fi gurã hẽt.radice lõga equaliter croſſa odoris aſperi.naſcitur in ſabuloſis ⁊c̄. Plinius.

Cubebe ſũt ex eis domeſtice & ſilueſtr̄s & eſt nomen arabicũ.

Cubeze apud Aui.in ſecũdo canonis eſt malua.cubezi arabicũ.

Cubugi arabice ꝑdix & algel.

Cuclaminos Stephanus eſt buchorma rien ſed de hoc ſupra.

Cuculus Gal.ad Paternianũ grece dr̄ & eſt ſtrignus.liber de medicia antiqua ca.de cancro mamille.herbã ſtrignuꝫ quã alii cuculũ alii uuã caninã dicunt ⁊c̄. Plinius cucylũ qdã alio noĩe ſtru nũ alii g̃ce ſtrignõ.azinos hẽt nigros & cetera.

Cuidikion Iohãnes Sera.in ſeptĩo ca.dẽ dẽtifricio Gal.eſt inq̃t herba que ad ſimilatur aſcheſafren.& cũ ea abſter gitur uitrũ ⁊c̄.eſt pitaria q̃ grece dr̄ ꝑ dichion.& hoc uoluit dicere.

Culb arabice miliũ ſolis.ſed apud Aui. in ſecũdo ſcribitur calib.ſed in arabico culb.grece uero dr̄ litoſpmõ & eſt dcũ lapideũ ſemẽ. nã eſt ſemẽ durũ uelut lapis ut pꝫ ꝑ Ser.tãgitur uero ab Aui. in ſecũdo alia ſpẽs q̃ defertur ab ĩdia diſſimilis a nr̄o in forma nõ in uirtu te.Steph.calebũ & hachala ſcripſit.

Culcas arabice q̃ & culcaſia dr̄ Aui. de ipſa capitulũ facit.ſimiliter apud Ser. & uterqꝫ ſcribit in arabico .Iteꝝ facit Ser.aliud capitulũ de cachille q̃ dr̄ & culã.& dicit ibi ꝙ hẽt in ſe ſalſedineꝫ & aſſimilatur uſnẽ & purgat aquã ci trinã.Aui.uero ca.de culcaſſia oĩa que dicũtur apud Sera.in hoc ca.& in ca. de culcas uŕ apꝓpriare ad culcas.q̃uis nature & uirtutes ſint diuerſe ut patꝫ ꝑ Sera.culcas enĩ ſatis nota eſt apud mercatores nr̄os utẽtes in ſiria. & ego uidi.Pli.colocaſſiã uocat ſupra ibibẽ.

Cule arabice uẽter.ſ.ſtõacus & baran & uocatur.

Culef arabice salix.
Culoidō & limoliō beta siluris ut īfra in limolion.
Culungen arabice galanga. chuleianu; Stephanus scripsit.
Cumetre arabice pira. cumetiran scripsit Stephanus.
Cuminū in antiquis libris p cimino inuenitur ut apud Plinium.
Cumi p gumi & cumeos īterdū repii.
Cundes arabice condisi. a Dya. uero & Macro uocatur strutiū & ostructium lege capitulū de strutio apud Dya. & apud Macrū cū ca. de cōdisi apud A. & Sera. & uidebis q idē sunt. nūq̄' potui scire qd esset. qdā dicūt q. est cauliculus agrestis. qdā radix elebori albi sed hoc non pōt esse. nā Macer dicit q non minus puocat sternutationē q̄ eleborus albus. Preterea oēs auctores diuersa de his capitula faciūt. Alhaui cōdisū ē radix interius citrina exterius nigra. plāta eius assimilatur plante dicte canatia & usus eius ē in radice. est similis piretro. a Plinio uocatur radicula infra in ra. & in strutio & supra in condes.
Chūbe arabice. i. birnach & ē affodilus.
Cunilla apud Pliniū hēt spēs. una satiua que cunilla bubyla appellatur semi pulegii simile. qdā hanc panaceā falso uocāt. est & alia cunilla appellata a nr̄is origanū heracleoticū. tertiū gn̄s est eius que a grecis mascula a nr̄is cunillago uocatur odoris fetidi radicis limose folio aspo rc. & infra alia que mollis uocatur pilosioribus ramis & aculeatis. trita mellis hēt odorē digitis tactu eius coherētibus.
Cuparissos Stephanus ē serua & sersubirium pro saro & scerbin.
Cupros est kāna. Stephanus uoluit dicere cyprus qđ ē grecū. alcāna uero arabice ut supra in al
Currat arabice porrū repitur apud Aui. ca. de pleuresi ḡna alcurat & semen alcurat & est expositū q ē semē urtice sed urtica nocatur humure. s; qđ cū q sit cōuenire ur in illo casu. nā utrū q' laudatur in eo.
Cunchar infra in harsas.
Curcuma est radix crocei coloris q̄ pāni tinguntur. & ē celidonia minor apud Aui. in ātidotario uero uniuersali in cōfectione dyamiliac curcumat exponitur celidonia supra in celidonia & infra in memitē.
Cusbaralbaier apud Albumaran expōitur capillus ueneris.
Cuscute rasca lini podagra lini eo q linū necat. grūcus lini. i. plāta lino infesta medicīe apta similis epithimo.
Cussus supra in ciseos.
Cutubuth supra in abanatib.
Cutini Stephanus gelnar granati zifi pro iulmar & ē balaustia rc.

Litterā greci sine q̄da; sui aspiratiōe nō proferūt delta uocāt. uer tn̄ qn̄cūq. t. litterā. n. sequtur illud. t. in sonū nr̄i. d. trāsit. quare scribūt antixpōs & proferunt andixpōs. Arabes aūt habēt. d. ut nos qđ del uocāt p qđ deheb quod est aurum scribunt.
Dabach arabice uiscus ut apud Aui. & Serapionem.
Dab arabice est spēs stellionis ispanico ydiomate dictū botrax & guaril est a

lia spẽs eius.

Dablan uocatur apud Pli. spẽs palmarum languidiorum aliis in arabia nascens.

Dabohah Aui. in secũdo canonis iã iqt diximus in ca. de kaf sũmã iuuamẽti eius qd' facit in podagra &c. s3 ego nusq̃ capitulũ eius apud ipsũ iueni. Alhaui dabahah ẽ aĩal magnũ rapax maius leopardo & aliqñ leone qd' qñq3 claudicat & iõ uocatur claudicãs &c. in regali dispositõe uocatur papilio claudus. in terra nr̃a uulgo & in siria dr̃ tabach. ad formã lupi uergit.

Dacrion grece lacrima iñ dacrion dendroles. i. lacrima arboris. s. gũmi quia aliqñ reperitur dacrion ꝑ gũmi.

Dactilis secũdũ Dy. uocatur aristologia longa.

Dactilos grece digitus ut ĩ libro de doctrina g̃ca a quo dactilus fructus palmarum eo ꝙ sit similis digito. quare & greci utrũq3 dactilos uocãt ut in eodẽ libro. q̃uis ꝓprio noĩe finikia dactilos uocãt ut ĩ eodẽ libro a colore finikio a dactilo ꝓ digito pẽtadactilus. i. v. digitorum & hermodactilus. i. hermetis digitus. dactilorum multas spẽs Plinius describit diuersisq3 noĩbus uocat.

Dadi dicit Aui. ꝙ ẽ granũ simile ordeo longius & strictius & solidius amarumq3 scribitur aũt dechin sed corrupte. na3 in arabico est dadi.

Dadion & dadis grece teda lignũ pĩgue resine siue pini uel alterius huiusmõi liber de doctrina greca.

Dadion masculus dicit Stephãus auctoritate cuiusdã Iohãnis uocari arabice id qd' grece dr̃ androsenon.

Dafnis grece laurus. iñ dafneleon laurinũ oleũ. Dya. masculũ distĩguit a feĩa latioribus foliis. vulgo aũt distĩguitur eo ꝙ sit sterilis femĩa fructifera. Alia spẽs lauri describirur a Dya. s. alexandrina camedafne. i. humilior laurus. Itẽ dafnide & ẽ laureola de q̃bus omĩbus q̃uis non sint uere spẽs cõis lauri nisi aliqua similitudĩe de ipsis apud Sera. in ca de lauro tractatur. Itẽ adafnis rododaphnis de qua infra in ro.

Daferuon exponit Stephanus ꝙ ẽ samagũ & est samag gũi.

Dafne Dya. quã multi alexãdrinã aut ydeã aut danaen aut ypoglossã aut zalã aut stephanũ dicũt. folia oximisino similia hab3 s3 maiora & albiora & moliora. semẽ in medio foliorum eius sub sangnine ũ & tãq̃ cicer uirgã hẽt lõgã duarum palmarum aut modicũ plus & radices similes mirsie s3 maiores & odoratas & molles & rubeas. nascitur locis mõtuosis &c.

Dafnicis secũdũ Dyasco. dicitur quedã spẽs casie lignee.

Dafnochohi grece bacca lauri quod alicubi in pratica Pauli & in aliis libris translatis cocodafni reperitur.

Dafnoides Dya. dafnoides aut petalon aut camedafne aut peplon dicta cubiti unius hẽt longitudinẽ uirgas multas & non fragiles sed mucillaginosas folia sũt ei lauri similia. sed molliora & duriora & nõ fragilia gustu calida gulã exaspãtia flores albos hẽt semẽ nigrũ cũ maturũ erit radix est illi inutilis. nascitur locis mõtuosis &c. Plini. alii pelasgũ alii euchalõ alii stepanõ uocãt. hec ẽ qd' moderni laureolã uocãt. qd' dicit Dya. molliora & duriora ĩtelligo flexibiliora & non fragilia sicut lauri.

Dafruos Stephanus exponit q̄ ē medicamen metallicum & puto q̄ sit difrigis de quo infra.

Dalim dicit Aui. diximus de eo in ca. de ſtructiõe ergo ē ſtructio. nã ĩ ca. d̾ ſtructiõe d̾ nullo alio loquitur niſi de ipſo.

Damaſcẽa pruna a damaſco unde habuerunt originem ceteris meliora Plinio teſte.

Damaſſomõ Stephanus eſt inq̄t camarelrai. i. fiſtula paſtoris &c. nam apud Dya. capitulũ d̾ almea quã dicit uocari damaſimon cõcordat cũ ca. Aui. de fiſtula paſtoris.

Damula aĩal ſilẽ caprioló. minor tñ.

Dahan. Arabice damula.

Danich ara. nomẽ ponderis. viii. ḡnoꝝ ordei ergo ē duorũ kirat. & danich unũ & ſẽis faciunt obolũ. obolus eſt idẽ q̄ almilusat.

Darchimie ara. põdus. vi. oboloꝝ. obolus ē. iii. chirat & kirat eſt. iiii. ḡnoꝝ ergo darkimie põderat. vi ii. kirat & põderat. lxxii. ḡnoꝝ ordei & hoc ſecũdum Iohãẽꝫ Sera. & idem dĩc q̄ darkimie eſt aureus.

Darion grece eſt q̄dã tunica neruoꝝ teſtium de qua infra in eliſoidos.

Darfulfel Ara. longum piper.

Dars ara. dens.

Darſanum ſcripſit Stephanus ꝑ darſeni q̄ eſt cinamomũ.

Darſiſahan ara. arbor q̄ Dya. aſpalium uocat quã ignoro. Iohẽs Sera. in ſeptimo ca. de trifera maiori dicit q̄ eſt bederamẽ. & apud Sera. auctoritate cuiuſdã uocatur airach. & eſt arbor granati ſilueſtris & fructus eius uocatur bel. eſt arbor ſpinoſa cuius lignum ē rubeũ uel citrinũ. in barbaria uocatur aldhai. ingreditur in trociſcis andromaci tyriace maioris cuius loco ponit Aui. fructũ aliembut quod ē xilocarata ut ſupra in aliembut & infra in gẽbut.

Daucus eſt ſemẽ bautie agreſtis ut Iohães Sera in ca. de tyriaca.

Daucus creticus eſt ſemẽ bautie ortẽſis ut Caſſius felix capitulo de epaticis. liber de doctrĩa greca dauchion daucus paſtinaca. apud Dya. uero daucus ipſa paſtinaca ē. Dya. daucus q̄ dicũt creticũ folia hẽt ſiliã feniculo ſꝫ mĩora & tenera & uirgã duaꝝ palmaꝝ ĩ q̄ uirga caput ē ſilẽ coriãdro florẽ albũ hñs ĩquo ſemẽ eſt q̄ſi piloſũ ĩ magnitudine milii minutũ & aſpeꝝ guſtu uiſcidum & odoratũ. radix eſt illi unius digiti croſſitudinẽ hñs longa duabus palmis. naſcitur locis aſpis & ſolãis. Vnũ genus dauci ē ſilẽ apio aḡſti odoratũ uiſcidũ & calidũ. ſed melior ē creticus de quo ſupra diximns. Et eſt Tertiũ genus dauci folia ſilĩa hñs coriãdro & florẽ albũ ĩ cuuis capitello ē ſemẽ aneto ſimile quod ſemen eſt oblongum & graue ſicut ciminum agreſte ceteris omnibus ſupradictis ſeminibus calidius &c. Plinius fere eadem.

Dauguani ſeu durch ara. eſt mẽſura liquidoꝝ ponderans libras. lx. ut apud Iohãem Ser. ca. d̾ ſyrupo d̾ grãis mirti

Daumaharan dicit Aui. q̄ eſt ſceſabran quod quidã uoluerunt eſſe ozimum.

Dauſir ara. auena ut patet ꝑ cõcordiam Sera. cũ Dya. ca. de auena & ca. de egilops quod ē idem. apud Aui. uero deuſir ſcribitur.

Dechich ara. ferina.

Decoctum apud Aui. ſepe repitur ut de

detur uel cōficiatur cum decocto & ē rob uue sappa triplicatū dulcor care nū ꝑ eodē sepe ponūtur. Paulus uero ca. de coagulato sanguīe in mamillis elixaturā uocat.

Dedichisa dicit Aui. q ē cortex indus sti pticus. ī arabico tñ scribitur darkse. Iu deus uero asserebat sic uocari melicā ī arabico. uerum in libro de doctrina a rabica katine ꝑ melica scribitur.

Dehen arabice ē oē oleū preter oliuarum quod ꝓprie zait uocatur.

Deheb arabice aurum.

Defela Ste. ꝑ defle scripsit.

Defle arabice est oleander plāta ueneno sa que grece nereo & nereodēdron & rododafni dicitur de qbus infra.

Defructū uinū uocatur sapa ut in libro antiquo de sīplici medicina ca. de uīo.

Degalea herba cuius succus ingreditur in quadā confectōe ad scabrosa ulcera in ātidotario uniuersali quā ignoro.

Deiacur arabice apud aben Mesue ca. de pleuresi ē dyacore dyacodion.

Deyberane arabice uespa ut in libro de doctrina arabica.

Deindar arabice dicit Aui. q est spēs ab hel ergo sauine ut supra.

Deisparia secūdū Oribasiū dñr grece que difficile corrūpūtur in cibis.

Deleteriō grece Cassius felix ca. de ileo letalis cibus uel potus ut fungi uenenosi & similia.

Delf arabice ungulla animaliū.

Delitirō gce uenenū farmacō thanasia.

Dem arabice sanguis.

Dem alchoera ara. sāguis draconis.

Demest expōit Aui. q est laurus q & gar dr. & pp hec duo noīa duo de ipā fa cit ca. unū in lra del. aliud in gāi. hoc idē facit de aliqbus aliis medicinis. qa diuersis noībus uocantur plura facit capitula.

Demisurion Iohānes Sera. ca. de lapide est uirga pastoris

Demoniarea. g. iusqam quod & milimā drū dicunt.

Dembras infra in omis.

Dendron grece arbor p o micro sed den drō p o mega arbustrū iñ īfrascripta.

Dendroides ē spēs sexta titimali earum quas Dy. describit. uerū tñ in ueteri exēplari ē mirsinoides & beñ. q uero inquit dendroides & āfiliafres dr mul tas comas hēt & lacrimū īfinitū uir gas obrufas in qbus folia sunt mirte si milia sed oblonga & semē simile cari tie etc. & dr mirsinoides a similitudīe foliorum mirti que uocatur mirsine. Pli nius dēdroidē dicūt alii cubiō alii lep tofilon cumulosissimū ex oībus maxi mis cauliculis & rubētibus semiue co piosissimū etc.

Dendrocolaps grece picus auis.

Dendrolibanū libanotis rosmarinus id plures hēt spēs de quo infra.

Deneb althehil arabice cauda eqna.

Deneb elacrab īfra in eliotropia.

Dens cabalinus supra in casilago.

Dens eqnus a qbusdā uocatur sulfuraca plāta iuxta fluuios nascens etc.

Dendeceleō Cornelius celsus & epiple celō qd indecorum uel herniā dicius.

Deosceleticō supra in croco.

Depsis grece Theoderus priscianus ca. de fe. tertiana ē decliatio morbi etc.

Derarie arabice cantarides Stephanus deririgum scripsit.

Deras grece pellis coriū.

Dererigū est derarie supra.

Dermata grece Dya. solee que remanse rũt de calciamẽto ueteri.
Derunegũ pro doronigi ĩueni a Stephano scriptum.
Desissũ exponit Ste. q̧ ẽ atria grce. & addit q̧ ẽ polẽta sed atria ẽ tri.
Deteris dixit Dya. q̧ est gladiolus capitulo de gladiolo.
Deuia Dya. que panax deuia dr̃ ẽ esula. apud Aui. uero scobrã uel sebram ĩfra in pa.
Deuteria Pli. non possũt iure dici uina q̃ greci deuteria appellãt. Cato & nos lorã dicimus maceratis aqua uinaceis. sed tñ inter uina oparia nũerãtur rc.
Dexeris Dya. aut cestris a romanis gladiolus dr̃. hẽt folia iridi similia s; latiora & acutiora & astã in medio foliorũ cubiti unius longitudĩe crossã in q̃ uirge sũt capitella hñtes semẽ eius in foliculis ẽ simile cucumeris semẽ rotundũ & nigrũ gustu uiscidũ. radix ẽ illi nodosa & longa & rusa rc. in ca. alio de gladiolo deteris scribitur.
Dia grece qñ per i iota scribitur significat ab de dis per inter ob pro pp trãs uñ qñ scribitur dyamargaritõ dyãbra rc. hoc p i debet scribi nõ per y.
Dya uero qñ significat duo p y psilon debet scribi secũdũ q̧ latini utũtur. secũdũ uero ueritatẽ dyo gce ẽ duo dyo uero in cõpositõe mutatur o in a. ũde dyalogus. i. duoꝝ sermo. dialetica uero p i iota deb; scribi & est dcũ rõalis disciplĩa. dialektika scribit & dĩc gcus.
Dialon ẽplastrũ seu cerotũ a sale dictu; qd̕ ꝝ. nam alos grece sal. Cassius felix in antidotario & Oribasius &.
Diabachanũ a baccis lauri dictũ. Alex. ca. de antidotis ad epar rc.
Diabetes grece Iohẽs Sera. ẽ ĩquit eius ĩtentio penetratio ex eo q̧ penetrat in ea illud qd̕ bibitur & currit & nõ figitur & nominatur dispacos & eius ĩtẽtio est sitire faciens. quoniã accidit in ea sitis uehemẽs rc. Alex. idẽ. est aũt a greco diabibax qd̕ est penetrare.
Diabissara cõfectõ est diarũdĩs a bissara q̃ ꝝ & est armel ut supra in bi. & ĩfra ĩ ha. descriptionẽ eius ponit Alex. ca. d̕ sq̃uinãtia & Oribasĩ ãtidotario ulĩ.
Diabrosis grece qñ p corrosionẽ uel p cõmestionẽ uenaꝝ fit emoptoica passio ut Alex. proprio ca. uel & ũcũq; fiat fluxus sanguĩs a tali cã. & dr̃ a greco urosis uel brosis qd̕ est edacitas commestio.
Diacartũ a carta Cassius felix. qd sit carta hẽs supra in ca.
Diacatalõ Alex. ca. diuersa sũt rc.
Diacareos qd̕ de succo corticũ nucũ recẽtiũ fit. Alex. ca. de sq̃nãtia.
Diaclisma grece oris collutio Cassius felix ca. de dolore dentiũ.
Diachelidon diayrũdĩs diabissara idẽ.
Diacitonitẽ catarticũ. i. laxatiuũ. Alex. ca. de fastidio.
Diacoloquĩtidos yera a coloquintida in ãtidotario uniuersali.
Diacoraliũ trociscus ad emoptoicos Ca. felix in antidotario. Itẽ in uniuersali.
Diacomidion a comeos qd̕ ẽst gumi arabicũ in antidotario uniuersali.
Diacodion a codia qd̕ est papauer & est syrupus de papauere. alius simplex alius compositus.
Diacore idem syrupus simplex uel purus ex papauere.
Diadafnidon a lauro uel a baccis eius.
Diadascalia confectio. i. magistralis. na;

didascalus grece magr.
Diadiptamũ a diptamo ẽplastrũ est magnũ Cassius felix ĩ ãtidotario suo.
Diaelectri trocisci Alex.ca.de disiteria supra de carabe.nã id electrũ ut ĩfra.
Diafaga Alex.ca.de cura lapidis uesice qdã exponũt uiscosa ꝫ nõ sonat.
Diafinicon uocatur unguẽtũ palme qd decalcadis.dr & dr afinix que grece ẽ palma.diafinicon dr elrm quoddã laxatiuũ qd fit de carnibus dactiloꝝ & tunc dr a finichia q sunt dactili quos multi antiquoꝝ palmulas uocabant.
Diafisalidos siue elrm siue trocisci a fisalidos qd est kekẽgi dr ut ĩfra ĩ fi.
Diaforesis grece.i.resolutio.inde diaforeticũ.i.resolutiuũ.i.sudoris prouocatiuũ porros rarificans.
Diafragma liber de doctrina greca est locamẽtũ interseptũ.diafragmos grece dicitur.
Diagridiũ.i.scamonea que diacridiũ & acridiũ dicebatur antiquitus.
Diaiteon ab itea q ẽ grece salix in antidotario ulĩ & Cassii felicis & Oriba.
Dialac est dialacca in ãtidotario uñuersali in uiatico pãtegni & alibi.
Dialeucon apud Pliniũ spẽs croci est in qt p se gñs satiuo blãdissima uulgo cũ sit mediocre dialeucõ dicũt ꝗ.
Dialimma Demostenes ẽ linimẽtũ fuerit passionis qd greci dialĩma uocãt Musio & capitulo de prefocatione matricis.
Dialimmatheos Theodorus priscianus ca.de dolore capitis ẽ tẽpus in quo fit anesis.i.quies interpollatio dialĩma ĩtercapedo intermissio.
Dialipõta Cassius felix ca.de phtisi ĩtercapedo que & diacorima dr.

Diacorima intercapedo.
Diamacir a mace qd recipit.
Diamelitos malagina a melle qd ꝑ qd grece melli dr Cassius felix.
Diamelon katarticũ apud Alex. capitulo de fastidio.
Diamilon a malis q gci milla dicũt.
Dyamilon citonion Alex.capitulo de ãtidotis ad stomacũ
Diamolibdina a plũbo quod molibde grece dicitur.
Diamoron a moris ex quoꝝ succo fit.
Diapitikin uel ut in latinũ uertitur diapetiken grece dieta.Cornelius celsus illis tẽporibus in tres ptes medicina ducta ẽ ut una eẽt q p uictũ quã mõ nominauimus.altera que medicamẽtis quã farmaketiken uocãt. tertia q manu medetur quã kirurgiã uocãt.
Diaplasmata grece uocãtur odorate cõfectiones que ex siccis odoribus cõponũtur Plinius.
Diaporon confectio ad nauseã Alexan. capitulo de anatropha.
Diapsesis grece purulẽtatio saniositas. Demo. de obtalia ĩterdũ diapiesis
Diarisis uel risis cũ uena crepuerit & sãguis iñ excreatur uel exit Alexãder ca.de emoptoica.
Diarodon mellitũ Alex.ca.de fastidio.
Diaostreon de cocleis ostroꝝ.Cassius felix in antidotario & Oribasius.
Diasãdicos Paulus ca.de maculis faciei quid sit sandix infra in sa.
Diassongos chemõ.i.de spõgia. Cassius felix ca.de fluxu sãguĩs nariũ ssongos spongia.
Diateon ulcus grece secũdũ Demostenẽ ca de diligẽtia curationũ oculorum.i. uetustum ulcus

Diates grece Cassius felix rumatica pas sio qñ.s.sanguis tumor mẽbro supuẽit maxime in iũcturis & in facie.

Diaui trocisci a uiolis dicti.

Dicoriasis Demo.ẽ due pupille in eodẽ oculo constitute &c.

Diactamũ & dietamiũ pro diptamo inuenitur de ipso infra.liber ãtiquus dictanõ hoc ẽ pulegium martis.

Didimus grẽce geminus uel gemellus .liber de doctriua greca.

Dieta grece uite regula.Cassius felix ca. de quartana.

Dietici regulares dietici.

Difdhah arabice rana.

Difrigis uel defrigis grece ẽ medicina metallica abstersiua desiccatiua.& est duoꝝ modoꝝ .una naturalis efossa cũ metallis.alia artificialis cõposita ex q̃tuor mineralibus cuius cõfectionẽ docet Oribasius ca.de ulceribus oris & d' frigis uocat.Dya.uero ca.de frigio lapide dĩc ꝙ difrigis fit ex frigio lapide ꝑ adustionẽ.de ipso infra in ponfilix.

Digegi arabice gallina.

Digestio grece digestum.

Digiti hermetis apud Aui.nõ est aliud q̃ hermodactilus.nã ab hermos & dactilos qd' ẽ digitus dcũs ẽ ut ĩfra ĩ he.

Digiti citrini apd' Aui.ur̃ ex eius descriptiõe ꝙ sit planta dicta palma xpĩ & est spẽs satirionis.

Dilutũ uinũ.hoc uocabulo utitur Corn. celsus & dilutius.i.aquatũ aqua mixtũ meratius purius.

Dimad arabice cataplasma.

Dimagi arabice cerebrũ.

Dimeroya cõbusti in antidotario uniuersali confectione esdre.

Dimisintericõ grece Alex .reumaticam disinteriã sic dicimus ꝙ de mesinterio qd' est mediũ inter epar & uentrẽ & ex inde ꝑ uenas funditur in ĩtestĩa.ea enĩ q̃ de cibis accipiũtur succus eoruꝫ dũ non ꝓmutatur in sãguinẽ refunditur in intestina & sic secernitur cũ coleribus mixtũ &c.

Dinamis grece uirtus uel potentia ut liber de doctrina greca.

Dinaraguadi ita scribitur in secũdo cañ. Aui.& sequitur est plãta alhaze & zufere.sꝫ in arabico sic ẽ dynaruyeqt est plãta alhaze & zufore.& infra ẽ & in ca.de zufere de quo infra in zu.

Dionisia apud Dya.uocatur a multis secũda spẽs edere ca. de ciseos & dr̃ sic a bacho qui dionisius dicebatur qꝫ edera coronatũ aliqui fingebant.

Diostron medicamẽ grece Cassius felix ca.de dentibus cutẽ inducens.

Diozatũ in pratica Aliebatis & ibid' alibi obiezatum pro aniso.

Diploen siue dioploen Demostẽs duplicia teste capitis.

Dipsa grece sitis.Itẽ Cassius felix ca.de causone dipseon sitiens.

Dipsacos uel dipseos Dya.fructex ẽ spinosa uirgã hñs longã spinis plenã & folia in circuitu similia lactuce & ĩ sĩgulis nodis bina hẽt & ipsa oblõga & spinosa ĩtus & deforis spinis plẽa hẽt & contracta folia que pluuiã & roreꝫ in se cõtinẽt.uñ & nomẽ accepit .i. sitiens.in uirgis suis capita surgũt sigula spinosa & similia echino marino.i. ericio sed oblõgiora que siccata albũ faciũt colorẽ.in uirga deitus uermes nascũtur &c. In Sera.uero est in capite nascũtur uermes &c.est cardus fulonũ dr̃ dipsacos quasi sitiens eo ꝙ aquã uel

rorem sicut semp sitiens in foliorum si
nu semp cōtinet. Plinius & describit
ipsū uere cardū. Ste. exponit dipsacos
haresana arabice & dīc q̄ ē spēs spīe.
Dipsas grece ē serpēs cuius morsus siti
būdū facit hoīem usq; ad mortē. Ste.
ca. de elefantia dipsades scripsit.
Dipsacos a Io. Seta. uocatur dyabetica
passio. i. sitire faciens. Itē Pau. de ead
passione sitiūt inqt īmoderate. uñ &
dipsacos appellata est.
Diptamū Dya. multi dicūt pulegiū a g
ste esse aut batin. herba est uiscida
& plus cretica mordax ut pulegiū. fo
lia hēt maiora & lanosa sup oēm fru
cticem uelut lana inest illi. s; nec flo
rē nec hēt semē &c. & infra preterea
pseudo diptamū locis multis nascitur
simile supradicto. sed uirtute inferior
qa uiscidū est minus. est & aliud gn̄s
diptami. i. folia hn̄s similia sisibrio.
sed uirgā maiorē supra quā florem or
mino agresti hēt similē & maiorē &
nigrū & mollē cuius foli a odorē hn̄t
sisibrii &c. Plinius diptamū a uulnera
tis aīalibus comestū statī de uulnere
tela deicit. nō ē alibi q̄ in creta ramis
pretenue pulegio simile feruēs & acre
gustu foliis tātū utūtur flos nullus ei
aut semē aut caulis. radix tenuis ac su
puacua. & in creta aūt nō spaciose na
scitur mireq; a capris expetitur. p eo
est & pseudo dictamū multis terris na
scitur folio simile ramulis minoribus
a qbusdā cōdris uocatū minoris effec
tus statī intelligitur. diptamū enī &
minīa portione accēdit os. qui legere
eā in ferula uel arūdine cōdunt preli
gātq; ne potētia euanescat. sūt q dicāt
utrūq; nasci multifariā s; deteriores ī
agris pinguibus. uerum quidē diptamū
non nisi in asperis. est & tertiū genus
diptaniū uocatū. sed neque caule nec
effectu silē folio sisibrii ramis maiori
bus precedēte psuasione illa. quicqd
in creta nascitur īfinito prestare cete
ris eiusdē gn̄is alibi genitis pxime qd
que in parnaso &c. q̄ spēs sit pulegii ā
tiqui pulegiū martis uocabāt.
Diptarmicē Dya. herba ē hn̄s fructicem
minorē multas astas hn̄s tenues & ro
tūdas similes abrotano in qbus uirge
sunt folia oblōga similia oliue & mul
ta sicut amīdos in cuius cacumīe ē ca
put uiscido odore uñ si odori fuerit ap
plicitus sternutamīta puocat. uñ & no
mē ipsum a grecis accipit eo q̄ sternu
tatio tarmos dicatur.
Dipteris Diasco. quā multi plicicō dn̄t
herba est sine flore & sine asta & sine
semine. folia sunt ei in uno capriolo
diuisa ptibus gustu stiptica. nascitur
locis saxosis & aspis &c. ē filix. Aliud
capitulū de ipsa facit & uocat filicte
ron. apud Ser. uero unū de unoquoq;
scribitur capitulū & uocatur sarax. Si
militer & apud Aui. infra in sa. grci
tamē pteris filicē uocant.
Dirdar exponit Aui. q̄ ē arbor cimicum
& Cōstātinus exponit q̄ est fraxinus
sed in libro de doctrina arabica fraxi
nus scribitur dirdal. L. finale. apd Aui
uero. r. finale. Ste. uero in synonimis
ptelea īqt ē derdarum arabice & arbor
cimicū &c. grece est ulmus. nā ptelea
grece ē ulmus & ita ē apud. Diasco.
Dis arabice est iuncus.
Disulota exponit Cassius felix difficul
ter in cicatricē ueniētia & ē grecū.
Discola grece difficilia Cassius felix ca.

de metromania.
Dissforos grece difficilis.
Discritos grece difficile terminabilis.
Dysēteria grecū ē exulceratio ītestinoꝝ.
Disnia grece difficultas respirādi. orto mia uero si qđ rcto scēate iacētes pre focātur egroti ⁊c. Cas. fe. ca. de asma te. itē supra ca. de asmate dispnia dic grecus.
Dispathia Demo. ca. de regīe sanitatis oculoꝝ ualida substinēdi uirtus.
Distētoria uirtus Dya. ca. de altea.
Disterapeutos g. difficile curabilis.
Ditanos secūdū Pliniū uocauerūt qdā agreste pulegium.
Diuretica grece urinā ꝓuocātia.
Dochaū arabice fumus.
Dochon arabice milium.
Dochion quidā ordium uocant supra ī crites.
Dodechateō plāta septē folia hñs silīa lactuce radice lutea ⁊c. Pli.
Dolin arabice secūdū Alhaui uocatur miliū. sed in libro de doctrina arabi ca dochon dr.
Domomarea greci iusqamū & milima drum dicunt.
Donai secūdū Pli. est quedā spēs carui. que non nisi in aquaticis nascitur.
Dora uel dorati arabice exponūt qdā ꝙ est mellica qđ ur̄ p Alman. libro. iii. ca. de granis q post ca. de milio & pa nico scribit sermonē de dora. ueꝝ a pud Ser. ca. de panico exponitur ꝙ est panicū. Io. uero Ser. ca. de dissēteria lo quens de sorbitionibus eis aptis uidr̄ uelle ꝙ sit miliū. Ista tñ gña satis cōue niūt in opationibus. quare ꝓ quocūq; accipiatur nō ē piculū. quādo tamen expedit uti magis stipticis mellica ap tior est iñ libro de doctrina arabica cathine est melica.
Dorcas grece capriolus ibex.
Dorignū qđ alii cacabū dicūt Dya. fo lia hēt in colore similia oliue sed pau lo lōgiora & aspa florē albū semē ue lut orobi uariū ī foliculis suis ⁊c.
Doronicū nomē grecū ē. arabes uero do ronigi dñt. est radicula pua saporis dulcis similis calamo aromatico in co lore & figura.
Dosis grece datio donū datū tributio.
Dotanū Paulus ca. de frenesi.
Dracomata secūdū Alex. proprio ca. est aspitas palpebraꝝ. ueꝝ Ori. pīguedīē palpebraꝝ dicit. sed tracoma est aspi tas de quo infra in tra.
Dracōtea Dya. siue ut alii asclepias siue ut latini colubrina uel uiperina folia hēt edere similia sed maiora & uaria seu maculata maculis albis uirga eius uel asta duobus cubitis lōga & ipsa ua ria silis serpēti liuores. i. maculas pur pureas hñs solidas ut digitus in qua semē est simile botruo prīo colore ui ridꝰ post maturitatē uero ē coloris cro cei & ē gustu mordax. radix in rotūdi tate bulbi similis haro cū corio tenui nascitur ūbrosis locis & ortosis ⁊c. ara bice uocatur luf. a qbusdā uocatur ser pētaria maior. iarus uero minor. Pli. de iaro quē uocāt harō ut Dya. idē & de hac ē īquit haron de qua īter bul bos diximus magne ē cū dracuntio li tis haron. qdā enī esse dixerūt eādem glautias satu discreuit dracontium siluestrē ꝓnūciando. aliqui radicē ha ron appellauere. caulē uero dracōtiū in totū aliū si mō hic est qui uocatur apud nos dracōculus. nāq; harō radicē

nigrā in latitudinē rotūdā hēt mul
to maiorē & qua manus īpleatur. dra
cōculus subrutilā & draconis cōuoluti
modo . uñ ei nomē est quin & ipsi gr
ci īmensā posuere differētiā semē dra
cōculi feruēs mordaxq; rc & infra. id
aūt qd greci dracōtiū uocāt triplici ef
figie demōstratū est mihi foliis bete
non sine tirso flore purpureo hoc ē si
mile haro. alii radice longa ueluti si
gnata articulosaq; mōstrauere tribus
cauliculis oīo tertia demōstratio fuit
folio maiore q cornus radice harūdi
nea totidē ut affirmabāt geniculate
nodis quot hēret annos totidē esse fo
lia rc. Ste. draction luffrahene.
Draco greci dracon trifon dicunt.
Dragagantū gūi notū. sed apud Dya. &
Alex. tragagātū uocatnr infra in t.
Dragātū uero uitriolū qđ zegi arabice
uocatur.
Draganū ē plāta que a Dya. tragás uo
catur de qua infra in tra.
Dragma est nomē pōderis sūptū a mōe
ta argētea que hodie arabice darē uo
catur & pōderat nonā ptē uncie & sic
accipiebatur antiqtus & illa est dragā
uera. moderni uero octauā ptē uncie
pro dragma accipiūt.
Dragma grece manipulus uel fasciculus
ut feni spinaꝝ. & huiusmōi. Itē mone
ta quedā obolus sic expoitur in libro
de doctrina greca.
Dragma apud Demo. mediū capitis uo
catur.
Drami Ste. ē sīle carui frꝫ dormitatiuū.
Drefrenō Pli. herba est cauliculis tenui
bus cubitalibus circūdatis utriq; foliis
policarii āplitudīe qualia oximirsīes
sꝫ candidioribus mollioribusq; flor cā
dido sābuci. edūt cauliculos decoctos
semine uero ꝑ pipere utūtur rc.
Drimia grece. i. acredo uel acuitas. ūde
drimios icores in quarto regīs acutoꝝ
ypo. in acutos humores & acres inde .
Drimifagia grece acuta cibaria ut Ale.
pluribus locis.
Drimis grece acer.
Driofagus secundū Dya. ca. de drisberot
est spēs quercus. qdā cerrū dixerūt.
Driobalanos grece glans.
Driobetade grece tuscis humida secūdū
Cassiū felicē.
Driō secūdū Dya. uocatur a qbusdā stri
gnū manicō de quo īfra spēs solatri.
Drioperistri dr polipodiū maxīe qđ in
quercu nascitur ut in libro antiquo đ
simplici medicina. & Gal. ad paterni
anū drioperistri īquit ē filix q ī arbo
re crescit quercus quā greci noadyo i
uocāt rc. melius tñ driopteris ut īfra .
Driopteris Pli. filicis similis ī arboribus
nascitur tenui folioꝝ subdulciū īcisu
ra radice irsuta rc. hoc nomē ur cōpo
situm ex drio qđ est quercus & pteris
qđ est filix. driopis scripsit Ste. rc.
Dris grece quercus accipitur ꝑ fago yli
ce orno pino tandē ꝑ oī arbore glādi
fera. drisberot secūdum Dya. est pro
prie quercus.
Driusiria apud Pli. est sumach . & est di
ctu quercus siria. alr ros siriacū dr.
Dropax infra in sinapismū .
Drupas Pli. sic uocamus oliuas bone eta
tis ad cōdiendū. s. īcipiēte bacca cresce
re. gci uero drupeditas petas uocāt.
Dubellati arabice apostēa cū iā collectō
nē fecerit saniē fatiens de quo magis
spatur ꝙ fiat ulcus q resoluatur.
Dubene arabice musca.

Ductamiʒ ara.diptamū a gco corruptū.
Dulla arabice mello magnus uiridis.
Dulkar arabice ſiccomorus.
Dukara arabice caprificus.
Dulb arabice platanus arbor ut pʒ p cō cordiā Aui. ca. eius cū Dya.ca.de pla tano & pfert uelut nuces ut Io.Sera ; ca.de dētifrigiis.Itē in Dya. arabico platanos eſt dulb.Itē Ste.platanus eſt dulbum.
Dulcor apud Dya.& ī aliis multis libris ātiquis repitur ē muſtū coctū uſq; ad tertiā ptē ſui qđ ſapa triplicatū & car nū dr & defrictū uinū apud Aui. in qnto ca.de coriādro cū dulcor.i.paſſo.
Duraz arabice turtur auis.ſed ī arabico ſcribitur duragi & uocatur & yeman.
Duſaꝝ dixit Ste.in ſynonimis pro dau ſir quod eſt auena.
Duhū hebeleſamū idē ſcripſit pro opo balſamo.

Litterā hñt grci ut nos que ſemp breuis eſt.& cū hoc hñt diphthon gū que ex cōpoſitione .a.&. i. fit quā.e.ſēp ſo nare faciūt.hñt etiā lit terā uocatā eta. &.e.lō gū dicit.ueꝝ moderni greci ipſa nūq̃ niſi.i.ſōare faciūt.Arabes uero he ha bēt cū aſpiratione pferētes in imo pe ctoris q̄uis ut dictū ē ſupra eoꝝ. a. ali qn ſonū lr̃e.e.ſine aſpiratōe recipit.
Ebbereni Aliabas in ſecūdo pratice ca. de medicis uoīcis eſt granum ben de quo ſupra & infra.
Ebenars apud Aliabatē ur̃ camellus.
Ebenus ſiue ebanus lignū cuius interius nigrū ſolidū pulchrū aptū ocularibus medicis & eſt nomē grecū.arabice ue ro uocatur abnus.
Ebulus grece cameactis.i.īfima actis & actis eſt ſambucus ut ſupra Dya.actis duo ſūt gña.unū arboroſū īc͡ & deſcri bit ſambucū. & infra alterū genus eſt qđ cameactis dr̃.a multis uero ioſacti uocatur īc͡.& deſcribit ebulū ſupra in actis ;
Ebur eſt dens elephātis inde eburneus a.um. aptū eſt medicīe in multis cōfe ctionibus īgrediens. arabice uocatur haagi.
Echeon apud Pli.uocatur medicamē ad uiſū qđ fit ex cinere uipere uiue cine rate & melle & ſucco feniculi.
Echidna grece uipa q̄ & offis.
Echidris grece ſecūdū Pli. eſt ſpēs ſerpē tis in aquis degētis.
Echinos grece ericius.alius terrenus.ali marinus.
Echinus dr̃ a Plinio uocari piſcis quidā qui cū naui adheſerit ipſā īmobilem reddit cuius formā ſecūdū diuerſas o pīones adducit.ſed nō ē eritius.
Echinū ſecūđ librū ātiquū de ſīplici me dicīa dr̃ ſpīa alba & puto ſic dici eo ꝙ capitellum hēt ſimile eritio marino ſecundum Dya.
Echiſa Pli.hoc pſeudo ancuſa dr̃ lanu ginoſior q̄ ancuſa & minus pīguis te nuioribus foliis & lāguidioribus. ra dix oleū non fundit rubētē ſuccum & hoc ab ancuſa diſcernitur īc͡. ſcitū eſt ſupra qđ ancuſa ē lactuca aſini.
Ectacos Pli.in ſicilia tātum naſcitur in terra ſerpunt caules eius e radice emiſ ſi lato folio & ſpinoſo caules uocāt ca ctos nec faſtidiunt in cibos ueteratos ꝙ unum caulē rectum hñs q̄ʒ uocant cautem īc͡.

Ectropion grece Demo.ē inquit reflexō inferioris palpebre ad exteriora ꝑpēdens nec oculū solito uelamine contegens ꝛc̄.Cor.idem.

Edera apud Dya.uocatur ciseos.sed grecus kisos dicit Pli.edera spēs hēt tres cādida nigra & elix.& hee in spēs alias diuidūtur.nā alia tātū fructu cādida.alia & folio.fructū uero cādidū ferētiū aliis dēsus acinus & grādior racemus in orbē circūacti qui uocantur coribi. aliis minor acinus spsiorq; racemus simili mō in nigra.alicui semē nigrū.alicui croceū.ex his minus nig̃ folia hñtē quidā nysiā .alii bachichā uocāt maxis existētibus inter nigras coribis.quidā uero apud gr̃cos duo genera huius faciunt a colore acinoꝝ dicta.s.erithranū & crisocarpū. Plurimas aūt hēt dr̄as elix.quoniā folio maxime distat pua sunt & angulosa continuataq; cū reliquoꝝ gñum siplicia sint.distat & longitudīe īternodioꝝ precipue tñ ī sterilitate quoniā fructū nō gignit. Et elicis plura genera sunt .s.tria herbatia ac uirens que plurima est.altera candido folio.tertia uersicolos que tracia uocatur.& hec hēt tēuiora folia & ī ordine digesta dēsioraq; in alio gñe diuisa oīa & uersi coloris. alia tenuioribus foliis & similiter ordinatis densioribusq;.altera neglecta hec oīa.maiora quoq; ac minora sunt folia maculaꝝ que hītu distāt. & ī cādidis alia sunt cādidiora.adholescit ī longitudīe maxīe herbacea . arbores aūt necat cādida oēmq; succū auferēdo tāta crassitudīe augetur ut ipsa arbor fiat ꝛc̄ & infra. est & rigēs edera que sine amīculo stat sola oīumq; geneꝝ ob id uocata cissos.ediuerso nūq̄ nisi humi repens camecisos ꝛc̄ secundū Alhaui edera uocatur arabice assā.s; in libro de doctrina arabica scribitur thalibech & supra in ciseos lege supra in barba yrcina.

Edinorda dr̄ a quibusdā ītuba ut & īfra in intuba.

Edyosimon grece apud Dya.ē mēta.ī libro uero de doctrīa g̃ca ediosmos scribitur.Ste.idiosmon scripsit.

Edipnoa grece spirantia odorem.

Efedra Plinius.ab aliis marbasis uocata nascitur uētoso fer̃ tractu scādēs arborē & ex ramis ꝑpēdens folio nullo cyrris numerosa qui sunt ut iūci geniculati radice pallida ꝛc̄.

Effelidē grece macule que fiūt in uultibus mulieꝝ ex sole uel ab orsu. Cassi.Itē Dya.ca.de lothos & de amigdalis.Itē Cor.cel.

Effemō ē apud Dya.qdā bulbus quē uocāt celtico aut coltico supra dͬ ipō ꝛc̄.

Effemoron Dya. quā multi yrin ag̃ste dicūt folia & astā similia lilio hēt . s; tenera flores albos & minores & sem̄ molle.radix ē ei crossa & digito uno tātū longa ꝛc̄.Plinius effemorō folia habet lilii sed minora caulē parē florem ceruleū semē supuacuū radicē unam digitalem ꝛc̄.

Effialte grece incubus.

Efilis Pau.ca.de maculis faciei ē nomē unius ipsaꝝ.

Effimera febris que a Gal. ī epistola ad Glauconē exponitur febris unius diei nā effimeris grece unius diei opatio. qdͬ diariū uel diurnū dicer̃ possumus ut effimerō cibus unius diei uel aliqd tale diariū.s.unius diei.uñ effimerides

uocant ānalia que dieti ſcribūtur .ſ.a ĉta cuiuſlibet diei.affimerinos uero co tidianus dr̄.& hec omnia ab imera qđ ē dies ueniūt.

Egelidā aquā uocat Corn.tepidā quaſi non gelidam.

Eggi interdū ſed oggi qđ ē melius qđ eſt apud Almāſorē ca.de paliſi in cō fectione anacardina ē acorus.uide ī ā tidorio diuiſionū in eadē cōfectione. nā ubi in Almāſore eggi ibi ponitur acorus.ſed oggi arabice ſcribitur.

Egilopa uel egilops ut Pau.ꝓprio ca.eſt apoſtēa inter magnū angulū oculi & naſū.ſ. fiſtula que anq̄ diſrūpatur āti lops uocatur.& Demo.ātinops īquit ē egilops. ſ.collectio circa angulū maio rē oculi que ſi humorē tenuerit clauſū ꝓprio noīe ātinops a pluribus uocatur ſi aūt inflatione euacuata digito īp̄ſ ſa ꝑuo r̄cedēs reuertitur egilops a plu ribus uocatur.ſ; ātinops a uicinitate o culi nomē accepit.egilops uero a ſimi litudine capraꝝ que ſecūdū angulos oculoꝝ naturales hr̄e uidētur īflatōes

Egilops ſecūdū Dya.uocatur auena de qua duo facit capitula.unū qđ incipit egilops herba inquit ē folia hn̄s ſimi lia triticeis folits ſed molliora & ſupi us capitellū ē.ſeīs eius grana ſunt ob ruffa duo uel tria.flos ē ſicut capillus albus ꝛc̄.uocatur egilops a ꝓprietate quā hēt in egilopa oculoꝝ.aliud uero capitulū īcipit auena ſiue ut greci di cūt egilops & eſt ut ſupra in auena.cr̄ do tn̄ ex eius deſcriptōe ꝙ ſit potius a greſtis.hanc uocat Aui.deuſir.Ste. ae gilops ē duſaꝝ ꝑ dauſir ſcripſit & ae gilops qa ſic in greco diphthōgatum ſcribitur ꝑ ai q̄uis nō ꝓferatur.a.in ta li diphthōgo.

Egoceron ſecūdū Dya.uocant quidā fa rinam feuugreci.

Egregorſis grece uigilia.

Ekkauſis grece ardor.ekkauma īcēdiū.

Ekkopis grece defectus.

Ekletus grece elatuariū.

Eklyſis grece diſſolutio.

Eklipſis uero defectus

Ekkopis defectus &.

Ekptyo grece expuo.

Ekptyſis grece ſanies. catafreſis ſangui nis putredo.

Ekpiticos ſaniem faciens.

Ekteticos grece tabefactus.

Ekſtaſis ſic ſcribitur.

Elacteriū Dya.ſuccus ē cucumeris agre ſtis non folioꝝ aut radicū ſed fructus tātū qui collectus prius q̄ in plenam maturitatē ueniat inciditur & ſuccus ī uaſe fictili recipitur & ſupprimitur ut non ſolū humor ſed qcqd carnoſū eſt exprimatur abiecto ſeīe deīde delipi datur & qđ quaſi feculētū reſidet & non leuigatur in paſtillos redigitur & ſiccatur ꝛc̄. Alii & ſunt modi opatōis eius quos ipſe ſcripſit & & Albucha ſis.xxxviii.de preparatōe mediciaꝝ.

Elacteriū in uero exēplari ſic eſt .el.ſu. ē.cu.a.nō. fo.aut rad.eius ſ; fructus.ſ; maturi eligēdi ſunt ut pūcti poſſint humorē emittere qui cucumeres colle cti una nocte dīttēdi ſūt & alia die cri brū ſup uas ꝑonis in quo cucumeres ſupradictos ponis & ſingulos acu pun gis & pāno expreſſi exſucātur & exp̄ſ ſi alio uaſe mittēdi ſūt.& ſi electuari um facere uelis aqua miſſa iterū exſu catur qui ſucus in ſole poſitus exſicca tur maxīe ſecūdū ꝙ eſt ſupradictū &

aqua ipsa siccanda ē ut qđ neccessariū est resideat & in mortario missū siccādū ē unū & trocisci fiant & accipiunt uirtutē similē supradictis.

Elaphos grece ceruus.

Elafoboscos Dya.herba ē quā alii elafō dicūt.latini ceruiocellū.i. ceruariā uirgā hēt feniculo aut rosmarino similē que uirga nodis ē plena folia eius duobus digitis lata & oblōga sicut terebīthi aspa & fragilia. uirga predicta ex se multos ramulos emittit in qbus capitella sunt aneti similia .radix ē illi duobus digitis longa & lata & alba & odorata apta escis. virga predicta a multis cōmūiter sic uocatur eo q dī ipsā herbā a ceruis comedi & sic cornua deponūt.Pli.ferula ceū est geniculatū digiti crossitudine semini cōpibus de pēdētibus filis effigies & non amaris foliis oleastri &c.

Elatiū apud Dya.ca.de palma sic uocat semē qnoddā qđ circa arborē palmarꝫ nascitur. alibi eleteriū repitur.

Elatinus Dya.folia hēt similia elixine. sꝫ minora & rotūda & aspa astas tēues duobus palmis lōgas qnqꝫ aut sex ex una radice hn̄s foliis plenas gustu stipticas.nascitur locis cultis & ī agris &c.Pli.folia hēt cassie pusila pilosa rōtūda semipedalibus ramulis qnis sēisue a radice statī foliosis.nascitur in segetibus acerba gustu.

Elatis Paulus ca.de paralisi exegiro & elatis acopū.

Elbeolū apud Aliebatē ca. de medella scrofularꝫ in fine ē butirū.

Elbue exponitur ab Aui. q est uībue. sꝫ in arabico ē scriptū chibane & ipsū est heilbane & est spēs cardamomi. dicit enī ibi q est subtilior q̄ cacula qđ est cardamomū usuale.

Elcalībat aliqn̄ inuenio & est tribentīa corrupte scriptū.

Elcismatos grce Pau.ca.de ruptura īguinū inueni in antiquissimo libro alkimie de greco tractura auri que grece elcisma dī.Itē in eodē libro alibi elcismatis.i.molibdīe. sꝫ de molibdīa īfra in mo.Itē in ātiquis synonomis repii elcisma.i.plūbū ustū.Pli.scoriā ī argēto uocāt.greci elcisma.

Elkismos grece tractio ductio infra in helcisma.

Elea grece oliua eleon oleū.

Eleas drachi in libro q titulatur Galie. ad Paternianū gūi oliuarꝫ.

Elleborus hēt spēs duas albus & niger. Sꝫ albus secūdū Dya.est plāta hēt folia similia plātaginis uel bete siluestris sed minora & plus ad nigredinē & rubedinē declināti̇a uirgā duorꝫ palmorꝫ rugosā cito putrescētē hēt radiculas subtiles multas egrediētes ab una radice oblonga.nascitur locis mōtuosis.tēpore messis effodi debet. sꝫ niger q polirizō dī aut melāpodion eo q Melāpus qdā filias suas curauit eo amāia.folia hēt similia platano uiridia sed minora sicut folia affodili & diuisa pluribus locis q̄ folia platani & nigriora & aspera uirgā breuē florēꝫ albū ad purpureitatē tēdentē.in sūmitate hēt uelut racemū in quo est semē simile cartamo. hēt multas radiculas nigras egrediētes ab una radice uelut cepe radicule.nascitur locis siccis & asperis agrestibus nemorosis.iste radicule in usu sunt &c.

Elleborus ueratrū dicebatur ātiqtus ut

Macer ca. de obstructio & Persius pri ma satyra.grecus elleboron dicit expo nitur in libro de doctrina greca.i.uera trū uel uerucaria.

Elleboritis secūdū Dya. uocatur a qbus dā centaurea minor.

Elecorꝫ apud Dya. uocatur a quibusdā lapis lincis.

Electrū succinū & karabe uel ut qdā ke kabre idē quod electrū & succinū sūt idē.hēmus ab Alex.ca. de dissenteria trociscos dialectró.Itē Seruius sup bu colicō Virgilii in egloga . Pastorū mū sā.dicit ꝙ electrū ē succinū.Itē Cas.fe. trociscos de succio & ē electrū & descri bit trociscos d karabe.ē aūt gūi arboris dicte a Dya.agyros & ē spēs populi ar boris ut patet in illo ca.agyros. Vnuꝫ aliud facit capitulū de populo diuerse speciei ab illa sicut & Auic. duo facit ca.de aurū.sꝫ in arabico ē haur que ca pitula idē sūt cū his Dyas.Quod aūt Dya.dixit agyros Aui.dixit ꝙ ē haur romanū.in alio aūt ca.dixit ꝙ gumi illius arboris que dr̄ haur romana dr̄ karabe Dya.ca.de agyros circa finē a liq pibent eius arboris lacrimū in ro danū distillatū & coagulatū succinuꝫ facere.i.karabe.Ouidius tn̄ libro secū do metamorfoseō in eridanū electrū ex poplis manar̄ dix.sꝫ.P.post lōgā ip batōem fabularꝫ Ouidii & alioꝝ cer tū ē iquit electrū gigni in isulis septē trionalis oceani & a germanis appel lari glessū.itaqꝫ & a nr̄is unā insularꝫ ob id glessariā appellatā germanico Cesare ibi classibus rē gerente abstra uiā a barbaris dictā . nascitur aūt de fluēte medulla pinei gn̄is arboribus ut gumi sicera resina pinis erupit hu moris habūdātia dēpsatur rigore uel tepor̄.cū uero ītūescēs estus rapuit ex insulis crete in littora expellitur ita uolubile ut pēdere uideatur atqꝫ cōsi dere in uado qd arboris sucū esse & prisci nr̄i credidere ob idē succinū ap pellātes pinee aūt arboris esse iudicō est pineus in attritu odor & ꝙ accēsū tede mō ac nidore flagret.infra nasci & ī īdia certū est.Archelaus q regna uit in capadotia illinc pineo cortice ī herēte tradit aduehi.& parꝫ infra di stillare argumēto sunt quedā ītus trās lucētia ut formice aut culites & lacer tas adherētes in eo nō est dubiū & in clusas durescēte ꝛc & īfra ceterꝫ attri tu digitorꝫ accepta ui caloris attrahūt ad se paleas & folia arida ut leuia sint ut manes lapis ferꝛ ꝛc . de his iterū infra in haur & in karabe.

Electrū & uocabatur aurꝫ cuius quinta pars est argētū ut supra in aurꝫ.

Elephas quē aliqui caniū dicūt secūdū Dya.potus ē q ex infuso ordeo cōfici tur.

Elephion secūdū Dya.dr̄ spēs tertia sē puiue que ayzō dr̄ supra in a.

Eleniū.i.enula Dya . multi siphitū uo cāt alii batū alii flomū falso supple.la tini aūt enulā uocāt. folia hēt flomo similia āgusta & mollia & oblōga nō crescētia in altum sed sup terrā late expāduntur.radix ē illi ingēs & odo rabilis & ruffa & uiscida gustu nō sua uis.fructex est illi similis lilio aut ha ro.tirsum hēt albū in cuius summita te flos est aurosus.mōtuosis & umbro sis nascitur locis & humidis & ī ortis ꝛc infra cracebas & pibet egyptū. hr̄ alterꝫ eleniuꝫ qd hēt uirgas lōgitudis

unius cubiti sup terrã porrectas heri pillo similes folia ut lenticula sed plura & lõgiora circa eadẽ uirgulta radices sunt illi minores & uiridiores ĩ soliditate digiti minoris quarum superior ps grossior ẽ ad imũ deducta in tenuitate cũ corio nigro. nascitur in maritimis & in siccioribus locis &c. hec secũdũ Macrũ uulgo elna uocabatur. Pli. uero inulã uocat. gcus aũt elymõ dĩc.

Elcodes grece species saniei infra in hydros & ẽ silis oleo & ob hoc sic dcã.

Eleomeli quod Aui. uocat aumeli supra in au.

Eleon Ste. est oleũ arabice zeiatũ p zaiatũ. inde elitinũ idest gafeci kikinũ karue kikinũ kãtami kindiõ qđ fit ex seie minoris mezerion tilinum.

Elebe. i. fenugreci.

Elepiũ in pratica greca simili Almãsori ca. de ydropisi ex cõcordia eius cum Almãsore ẽ mezerion de quo supra ĩ camelea.

Elesim Ste. elesi paternia herba zuzegi. i. uitri Ori. elesim qđ & pdiction uel uitrago dr ẽ pitaria. & alibi elexẽ rpii

Electi Ste. iaferri sed puto ghafeti. i. eupatorii.

Elia secundũ Pli. secunda spẽs brasice ut supra in brasica.

Elicinũ qđ in petris nascitur Ori. intra infrantia mediocriter ponit.

Elicon uitis Pau. ca de emoptoica sũmitates uel caprioli uitis.

Elicrisi Pau. ca. de sanguie cũ urina ad coagulatũ inquit sanguinẽ in uesica da apozima artimissie biber & elicrisi & conize &c. Pli. elicrisiũ alii crisantũ uocãt ramulos hẽt cãdidos folia subalbida abrotano similia ad solis repcussũ aũree lucis in orbẽ ueluti coribus depẽdẽtibus q nunq marcescunt. nascitur ĩ fructetis &c. & inter eius uirtutes iqt sãguinẽ concretum uẽtris ac uesice absumit cum mulseo.

Elidrium Alex. ca. ad aureos capillos faciẽdos putatur q sit electrum & ab aliis uernix que pximã hẽt uirtutẽ.

Elisonõ apud Dya. spẽs aconiti que apđ Aui. iterfector lupi uocatur ut supra in a.

Eligmata uel eligmatia medicie seu potões calide. Theodorus ca. de asmate.

Elilissfacus grce ẽ saluia. Dya. elilissfacus aut lilissfacus aut fagnõ fructex ẽ oblõga multas uirgas hñs quadratas & albas folia similia foliis cotonii sed oblonga & tenuiora & aspera & albidiora & odorata & subrugosa. semẽ ẽ ei sup uirgas similes ormino agresti. nascitur locis aspimis &c. arabs imitãdo grecum dicit elifatos. aliter tñ uocat ppria lĩgua. s. alsamuet ut in libro de doctrina arabica.

Elimma grece unguẽtum liber de doctria greca. legunt tñ ilimma.

Elyma uero p. y. & unũ. m. panicus &c.

Elimaticum mel apud Dya. ca. de melle idẽ ẽ qđ atticum supra in a.

Elios grece sol sed ylios profertur.

Elioscopos grece apud Dya. spẽs quarta titimalli inqt elioscopos folia hẽt andragne. i. portulace similia sz tenuiora & obrotunda & astas duorum palmorũ longas tenues & ruffas cuius succus albus capitella sunt ei multa similia aneto flore plena. semen ẽ ei circa folia qđ ad cursum solis conuertitur unde nomẽ accepit. nascitur circa ripas & circa ciuitates uel in edificiis &c.

Elios aspagus Pau.ca de frigida epis di
stēperantia.Itē Alex.eliospgus sūt sī
mitates sparagi que comeduntur. hu
ius nois imitatōe dicūt arabes alium.
Eliotropia grece est dcū soli cōuersa ab
elios qđ est sol & tropos cōuersio.hoc
nomē multis plātis attributū est eo ꝙ
plures flores suos ad solē semp uertāt
quidā enī pentadactilū sic uocauerūt
qdā cicoriā & alii alias. Dya.uero de
eliotropio duo facit ca.de primo sic.
eliotropiū maius multi scorpioron di
cūt eo ꝙ flores similes sint figure scor
pii.eliotropion uero iō nomē accepit ꝙ
cursum solis semp respiciat.folia hab;
ozomo similia s; aspiora & nigriora.
astas ex una radice sex aut qnq; ramis
ꝗplurimis in qbus flores sunt coloris
albi & subpurpurei & subcurui sic cau
da scorpii.radix eius inutilis & tenuis
est.nascitur locis asperis ꝛc. Eliotropi
um minus locis nascitur cultis & ī pra
tis & est similis supradcē. semen uero
rotundū hēt & pendēs ꝛc. liber anti
quus de simplici medicīa multi elyo
tropiū uerucariā dicunt eo ꝙ uerucas
extinguat ꝛc.hec apud nos ydiomate
nr̄o herba rabiosa & uerucaria uoca
tur.Pli.eliotropiū cū sole circū agens
& nubilo die tātū sideris amore ē no
ctu uelut desiderio cōtrahit ceruleum
florē.genera eius duo tricocū eliostro
piū hoc alterius.ꝗꝗ utrūq; semipedalē
altitudinē non excedat ab una radice
ramosū semē in folliculo messibus col
ligitur.nascitur uero nō nisi in pigui
solo cultoq; maxīe.tricocū ubiq; ꝛc. &
infra illud genus qđ tricocū appella
mus & alio noīe scorpiurō uocatur fo
liis nō solū minoribus sed & in terra;
uergētibus.semē ē ei effigie scorpiōis
caude quare & nomē ꝛc.Ste.in synōi
mis ylyotropiū post grecū scribit & ex
posuit p arabicū heheneb elacrab &
ē dcū cauda scorpionis.
Elitis apud Dya.uocatur melior species
squāme eris.
Elix secundum Dya. ē tertia spēs edere
quas ipse scribit.
Elixatura apud Pau.ca. de egritudībus
mamillaꝝ p sappa accipitur & sic de
bet accipi qn̄ sine deterīnatōe r̄pitur.
Elkos grece ulcus elkosis ulceratio elkea
ulcera.
Elmīthes grece lumbrici rotūdi.
Elmigx lumbricus ꝛc.
Elna secūdū Macꝝ enula uulgo.
Elobotron Pli.ypoqstis a quibusdam dr̄
malo granato īmaturo similis ex quo
ypoqstidos fit similis balaustio ut ī lo
co suo ostēditur.
Elon Pli.est spēs sābuci siluestris ut īfra
in sambuco.
Elosī paritaria Pli.herba uitri.
Elpis Dya.multi scoriā argēti uocāt.
Elsinis uel elsinen herba Pau.ca.de dya
bete uide an sit alsinē que ē paritaria
Eltica uirtus ḡce attractiua Alex.ca.de
ciliaca ex debilitate epatis.Item Ori.
idem ca.de sinācia.
Elumaria secundū Dya. uocatur latine
spēs illa strigni que ypnoticus .i. dorī
tatiuus dr̄.
Elumos durchia Ste.ē dochō.i.miliū.
Elus grece tunice oculi exitus ab ulcere
q̄ clauus dr̄ supra ī cla.& īfra ī ptosis.
Ema grece sanguis.
Emathytes sanguineus lapis cuius tritu
ra & confricatura sanguis colorē repre
sentat que fluxui cuiq; sanguīs apta ē

a quocũq; hoꝝ nomẽ accepiſſe põt.
Emagogũ ſanguis eductiuũ Gal.i. libro de uirtutibus naturalibus.
Ematheiſia gcẽ ſanguis effuſio ꝛc.
Emaſũ ſcripſit Ste.pro pruno. expoſuit enĩ grecũ cocimella. & dixit emaſũ. ſꝫ arabs dicit anges.
Ematica uel ematita diſſenteria in qua ſolũ ſanguis emittitur Paulus.
Embaſmata Alex.ca.de medicis ad frigidũ ſtomacũ.itẽ de reumatiſmo uentris ſũt ĩũctiones ſeu ſalſamẽta in quibus morſelli intingũtur.
Embaſma Muſio ca.de retẽtione menſtruoꝝ ĩ fine ut ſi que dcã ſunt purgationẽ minus reĩtegrauerit oleis ẽbaſmeis faciemus ꝛc.
Emblici & bellirici apud arabes ĩter mirobalanos non cõputãtur & iõ uides ꝙ diuerſa facit cã. Aui. & Ser. & alii q̃uis ſimilis ſint ꝯpatõnis.ãblegi arabice dicũtur.
Embroca grece ĩfuſio quã nos fomẽtũ dicimus infuſio aſpſio ẽbrochi.
Embuba arabice ſuctoriũ.ſ. cãnula qua ſugitur aqua uel aliud liquidũ qđ cadit in aurẽ ut Aui. tertio ca. de aqua in aurẽ.
Emedia ſtupor dẽtiũ ex eſu põticoꝝ ꝓueniens uel ĩpotẽtia comedẽdi pp dẽtiũ ſtuporẽ Dya.ca.de portulaca. alii emodia & eſt grecum.
Emera uel imera grece aurora dies ꝛc.
Emerocales Dya.aut emerocapleton folia hẽt & aſtã ſimilẽ lilio.initio cũ ſe ceperit apire tunc flores lilii oſtẽdit ſed poſtq̃ floruerit uiridẽ colorẽ facit & bonũ odoratũ. radix eius bulbo ſimilis ẽ & paulo maior.
Emeros notaui grece ortẽſe olus ꝛc.
Emeruche in qnto Aui.deſcriptione trociſcoꝝ. andarachuron ẽ alacuen alba de qua ſupra in achauen.
Emeros grece uomitus nauſea.
Emfima grece apud Pau. eſt grauitas tumida palpebraꝝ.
Emfraxis dicit grecus p.m.&.x.opilatio & occluſio porri.
Emicranea ẽ dolor medie ꝑtis capis.
Emina dcã eo ꝙ ſit ſextarii medietas. cõtinet aũt ciatos noue ut hř ex textu Ale.ca.đ diſſẽteria đ lacte dãdo.tẽpte mus ĩqt ĩ priſ lac dař q̃tũ tres pñt eẽ ciati calefactũ ꝛc & infra.& iteꝝ alterũ tãtũ dabis.aliqbus aũt & terriũ damus ut integra ĩpleatur emina ꝛc. eſt aũt ſecũdũ yſidoꝝ mẽſura liqdoꝝ ap prehẽdens librã unã.emina uero ſecũdũ Aui.& Iohã.Serapi.eſt ponderans undecĩ millia & quingenta & trigita grana ordei ſecũdũ ꝙ magř Cãpanus reduxit pondera que ponũt hii duo ad grana.& ipſa ẽ ſextaria.xl.ſed emina romana ẽ unciaꝝ.xx.& italica & egyptiaca ẽ.xvi.unciaꝝ. ſextarium eſt uigeſima pars libre ꝛc.
Emionitis aut ſplenion uocauit Dya.folia hẽt ſimilia dracontee ſed oblonga radices multe ſũt ei & tenues nec florẽ hẽt nec aſtã nec ſemẽ.ſaxoſis naſcitur locis guſtu ſtiptica ꝛc.
Emitriteus ẽ febris cõpoſita ex duabus febribus quaꝝ una ẽ tertiana.& ymitriteus dicit grecus ab emi quod eſt ſemis & triteus terciana.
Emiuggion grece ſemũcia.ſcribitur emiuggion ſed non legitur ſic.nã ſemper .g lřa añ aliud.g.trãſit in ſonũ n.
Emixeſton grece ſemiſextarius liber đ doctrina greca.

Emola alñ ꝑ armel repitur alñ ermola.
Emoptoicus grece qui sanguinẽ expuit. emoptoiki emoptoici.
Emoptois sanguis sputũ.
Emorogia grece fluxus sanguis.
Emorroydes egritudo ani a fluxu sanguis illius loci.
Empetron Dya. aut̃ facoides ñascitur in locis mõtuosis & maritimis gustu salsus est radix eius amara ꝛc.
Empima grece saniei collectio in pectore Cas.fe. empyma uel ẽpuma dicunt greci collectiones siue aposteata occulta atq̧ uisu carẽtia uel abscõsa in altioribus uisceꝝ ptibus nata. nam greci ẽ catelipsim uocant ꝛc.
Empiotica greci dicũt que saniẽ nutrirẽ ualent idem ibidẽ.
Empirisma Alex.ca.de frenesi de cura eius est fomẽtatio.
Empyria grece expiẽtia prudẽtia exercitatio peritia prouidẽtia.
Emplagia ĝce palisis Pau.ca.q̇ apoplia & emplagia nõ cõtingit solũ apud. grecos q̧ una res multis uocetur noĩbus. s; a pd oẽs lĩguas. nã & palisis grecũ ẽ.
Emplastrũ ymuasyon Alex.ca.de parotidibus.
Emplastrũ ariobarzanũ idẽ ibidẽ.
Emplastrũ dyazimia. i. de fermẽto ide;. Itẽ in antidotario abẽmesue. Itẽ ĩ pratica Democriti & est ibi origo.
Emplastrũ dyasiricũ Alex.ca.de parotidibus.
Emplastrũ dyamelilotũ idẽ ibidẽ.
Emplastrũ dyamenionis q̇ de cocleis conficitur idẽ ca.de passiõibus nariũ.
Empneumatosis grece uẽtositas inflatõ ex uento.
Empneusis aspiratõ sõus uocis ĩspiratõ.
Empraticũ uocat Pli. quoddã mecõii genus infra in mecon.
Empsicon grece aĩal psichiania.
Empuris Pli. quã nostri calcifragã uocãt nascitur in maritimis montibus in saxo q̇ propinqus mari fuerit salsa ẽ.
Enanton Dya. folia hẽt pastinace similia flores albos hñs uirgã grossã unius palmi. semẽ ãdrafraxis simile. radices maiores & capita maiora & rotunda. saxosis nascitur locis ꝛc.
Enãtiũ uel ynãtiũ q̇ melius dr̃ ut Dy. ꝓprio ca. inquit flos est uitis agrestis que cũ inceperit florere colligẽdi sunt flores ipsi & siccãdi & in testa rẽponẽdi. in siria & in cicilia melior nascitur & phenicia ꝛc. ab inos q̇ est uinũ grece & antos q̇ est flos melius inãtum dr̃. Pli. enantiũ flos est uitis agrestis q̄ labrusca dr̃. itẽ alibi oenãtũ uitis labrusce uua colligitur cũ flore cũ optĩe ol; siccatur in umbra sub strato linteo precipua ex paroponia secũda ab anthiochia atq; laodicea syrie tertia ex mõtibus medicis, hec utilior mediciẽ. q̄dã oĩbus preferunt eã que in cypro nascitur. nã que in affrica fit, medicis tãtũ ptinet uocaturq̧ massatis ꝛc.
Emcatisma grece sessio sic uocamus de coctionẽ aliquã ĩ qua sedetur pp egritudines renũ intestioꝝ uessice ani mĩcis & ceteroꝝ mẽbroꝝ inferioꝝ Cas. fe. ca. de uesice caĩs sessiones quas grẽci enkatismata uocãt a katime greco q̇ ẽ sedeo inde cathedra p. k. melius scribitur. i. sedile.
Encãtis grece Demo ẽ caro supflua in angulo maiore oculi corpulẽta in pratica Pauli enchatisma scribitur
Enkaraxis grece ĩcisio caraxatio

Enkauseos grece adustio Cas.fe.
Enkel grece anguilla.
Enchema Cas.fe.sic uocant greci emplastra que recentibus & cruentis ꝑtinus īponūtur uulneribus eo ꝙ ex pīguibus medicaminibus cōstant sic dicūtur ꝛc.
Enchīatismo grece īfusio aspsio r̄pitur ī libris ātiqs eqmatizate eqmatismus.
Enchlisma grece Cassius felix ca.de dolore dentiū in fusio in naribus.
Encolpismus grece Cassius felix ca. de precadente in matricē in iectō in matrice.encolpiczare medicamē in matrice inicere quasi insinuare.i.sucū ī mittere nā colpos grece sinus encolpizo.
Enchrista greci uocant liquida que liniuntur Cor.cel.
Enchisa interdū ꝑ anchusa īuenitur de qua supra.
Endeb ustū Ste.pro ere usto scripsit.
Endiathecon uocant greci ulcus oculi lōgo tpr̄e tardū suppositōibus ac līmentis uariatū ut aut nūq̄ in cicatricē ueniat aut ꝑpe si non resoluatur ad pristinā ueniat magnitudinē ꝛc Demo.
Endiuia nomē latinū ē post grecū intuba arabs & post grecū hūdebe dīc.hāc dicūt esse domesticā & siluestrē & domesticā duas habere spēs.siluestrē uero Aui. uocat taraxacō imitādo grc̄ū qui dicit troxima qd̓ seruatū fuit in tertio Almāsoris ubi troxīa scribitur apud Dya.seris uocatur que in spēs diuiditur ut infra in se .grecus entibion scribit & indiuiō legit cicorion ē spēs eius Ste.kicorion hendeba ītuba ideȝ infra in seris .distīguetur hec secundū Dya.& infra in tuba.
Eneafilon Pli.longa folia nouena habȝ caustice nature īponitur lana circūdāta ne urat latius.cōtinuo pustulas excitat.
Enema proprie uocatur decoctio que ꝑ clistere mittitur.
Enhemō grece Demo.fr̄i cohercētis curatio.
Enfisena Demo.est inquit inflatio facile cedens impressioni undiqȝ alba differens ab yposfragmate eo ꝙ alba oculorū extantiora a circulo pupille uidētur ex superficie prime tunice uelut scabra exurgens quā nos pustulā dicere poterimus ꝛc.
Enfraticia dīc Ori.uocari que facile corrumpūtur in cibis.
Enfrasis grece opilatio maxime que ex coartatione sed ēfraxis dicit grecus.
Enfractica interdū uocātur exopilantia ut apud Dya.ca.de asparago ꝛc.
Engedanū pro anuidē scripsit Ste.ꝙ est silfium supra ī an.
Engere idē qd̄ ūgire q̄ est urtica ꝛc.
Enidi Pau.ca.de ydropisi & est medicīa ydragoga.
Enimō sic ueteres uocabāt apocrusticuȝ medicamē Demo.ꝛc.
Eniugum ī pratica Aliebas expoitur lignum aloes ꝛc.
Enipniō grece fātasma uisio īsōpniū e mipnos semisōpnus.
Enkardia grece uiscera precordia.
Enkefalos grece medula capīs & & ēkefalos ceruicē uocāt.
Enkilia intestina oīa.hec oīa ubi.n.precedit.k.p.g.greci scribūt ꝙ sequēte .k. sonū lr̄e.n.assumit in ꝓlatione.
Enrinon uel inrinō grece capitis purgatoriū quod ꝑ nares mittitur ut Alex. ca.de cephalea de caputpurgiis & dr̄ a rinon quod est naris.

Entalō secūdū Pliniū uocatur a qbusdā daphnoydes de qua supra in da.

Entaticū medicamē libidinis coitus prouocatiuū.

Entanicos scribūt greci pferūt tñ endāicos.nā qñcūq3.n.littera añcedit.t.illud .t.accipit sonū.d.nrī ē ferrū indū qd' indanicum dicimus.

Entheatistos secūdū Pau.appellant proprie malancolicos quosdā q uidētur a liqbus maioribus respici uirtutibus & predicere futura queādmodū diuinātes 7c.liber de doctrina greca entheasmos spēs melancolie entisiasticus ipā3 patiens.

Enthelechia scribit grecus s3 ēdelechia profert & ē absoluta pfectio uel forā.

Entera grece ītestina exta inde endero cellitus cuius intestina in oseū descendūt q herniosus dr̄ & dissenteria & lienteria.

Enterion apud Dya. a multis uocatur ferula.

Enula uocatur elna & elemūq3 dr̄ a medicis Macer enula quā uulgus elnā uocat elemūq3 dicitur a medicis 7c. secūdum Dya.elemū uocat ut supra.

Enzimos grece fermētatus.

Enochilon Pli.plāta quā quidā anchusā uocāt alii archeluō alii nochilī alii crsiam multi emicusā puo fructice flor purpureo aspis foliis & ramis radice messibus sanguinea cetero nigra ī sabulosis nascēs 7c.anchuse spēs est.

Epactis Dya.aut eleboriū fructex ē maior folia minuta habet 7c.

Epasares greci uocant secūdam detractione sanguīs Cassi.fe.ca.de igne sacro qd' est erisipila.

Epatica uocatur plāta nascens sup lapides ī fluībus sēper madidos sup extēsa lapidibus ut corrigie.apud Dya.licena uocatur.arabice uero azezalsacher

Epaumasticus grece spēs sinochi semp decrescēs.

Epi grece prepositio significat aduersū uel aduersus apud cis cōtra supra sub sup erga in pro secūdū adiūcta.

Epialtes dicūt grci nos effialtes ī cubus

Epicactis ab aliis eleborine uocatur plāta quedā pua exiguis foliis Pli.

Epicauma grece uocatur a Pau. quarta spēs ulcerꝝ cornee oculi eaꝝ quas describit ut supra in botriō Idē Demo.ut infra in ulcera ē eius expositio ustura

Epidimia grece superaduenīēs.nā epidimō aduena & uī esse genus ad pādion & pestilētiā de quibus infra.

Epifora grece superīfusio reumatis descēdentis ad oculos ut Pau. pprio ca. itē Ori. magnis inqt exurgētibus epiforis.i.inflationibus cū doloribus 7c.

Epigozotū Alex.ca.de pleuresi.i. amentum uel cingulū.s. mēbranū qd' circūdat latera in quo fit uera pleuresis 7c.

Epikrides liber de doctrina greca est lactuca agrestis.

Epilata grece medicine laxatiue p os sūpte ut Alex.ca.de splene.nunc ergo dicēdum 7c.sunt maxime leues ut idē īfra de epilatibus illa ergo dāda 7c.

Epilēsia morbus caducus eo q2 cadat patiēs cū ea capitur pedicō a pueris qbus facilius & sepius accidit. nā pedia grce puer.comitialis morbus eē dicebatur eo q2 si aliquis hoc morbo in comitiis forte caderet agēdis absoluebātur comitia & ad aliā diē trāsferbātur ex augurio.comitia uero dicebatur cōuētus uniuersi populi klīs ianuariis ro

me ĩ campo martio ad magr̃atus cre andos .hic sacer morbus & uocabatur eo ꝙ ptẽ corporis possidebat in qua aĩ mã habitare dicebãt . dr̃ & lunaticus morbus eo ꝙ secũdũ motũ lune cõmo ueri ur̃.epilipsia dicit grecus. Alex.epi lẽsia inqt uocatur qa obtinet & tenet oẽm sensibilitatẽ captiuã.uocant alii eã yeronoxon.i.sacrã passionẽ eo ꝙ sa cerdotalis honoris possideat tẽplũ .i . cerebrũ in quo aĩa habitat.alii uero e racliã uocant eo ꝙ fortis sit & nõ faci le elidatur ipsa passio ꝛc̃ . hoc morbo dicũt Herculẽ captũ fuisse.& forte ob hoc eraclia dr̃.

Epimediũ Dya.siue ut latini uinecta a stã hẽt non maiorẽ edere similẽ & fo lia quinqꝫ aut sex carẽs flore.radix est illi tenera & nigra cũ odore graui & gustu fatuo.nascitur locis humidis ꝛc̃ Plinius.

Epimedion caulis ẽ non magnus edere foliis denis atqꝫ duodenis nunq̃ florẽs radice tenui nigra graui odore . na sci tur humidis ꝛc̃.

Epimelida Dya.ca.qđ ĩcipit mespila ẽ inquit & alia que in yspania nascitur epimelidã uocant semẽ rotũdũ habẽs hoc aptuꝫ ẽ ad cõedẽdũ & ẽ stipticũ & tarde maturescit ꝛc̃.ysi. pomelida sor bo similis mediocris arbor & flore cã dido dcã ꝙ dulcis sit eius fructus & a cuto sapore mixtus ꝛc̃.

Epimediũ dicit uocari Pli. quãdã spẽm scille que comeditur non est epimedi um ut infra in sci.

Epinictida est egritudo grece sic uocata que dr̃ arabice sire qđ in ca.de corian dro ex cõcordia Dya.& Ser.claret.Pli. epictide inqt pustule sũt que de noc te magis oriũtur Corñ.cel. pessima co lore subliuida uel nigra nel alba circa quã ueheměter inflatio est & cũ apta est apparet intus ulcerata mucosa cũ dolore ingẽti magnitudinẽ fabe non excedit quia noctu oritur sic a grecis uocatur ꝛc̃.

Epio apud Dyasco . uocatur spẽs filics una ꝛc̃.

Epipatis Ste.est sisambetis.

Epiplis grece omẽtũ mẽbranũ mappa uentris.

Epilon Alex.ca.de ydropisi timpanite & asclite.

Epiplocelon supra in dendecelon.

Epiplocen Demo.ca.de optalmia cõple xio cõtrariaꝝ passionũ sic a g̃cis dr̃.

Epiranis grece aspsio infusio ĩmissio.

Episemasias grece Cas.fe.ca.đ tertiana nota accessiones febriũ.

Epispastica grece exponitur a Dya.ĩ ca. de ꝓpoleos adductoria.itẽ in ca.de sy napi epispastica cõprehẽdit & aduãt Cor.cel.q̃ extrahũt epispastica dicũt .

Epitesma grece institẽ uitte linteoli fa scie.

Epithesis suppositio Demostenes ꝛc̃.

Epithetes grece stelliokakurgos ypokri tum.

Epiteron medicamẽ Pau. ca . de cepha lea & emigranea qđdã medicamẽ.

Epythyma grece suppositio emplastrũ molle uel aquosũ Cas. fe . epithyma dicũt grece medicamẽtũ qđ stõacho & precordiis simul & uẽtri suppõitur cũ fuerit panno intinctũ.

Epithima enodis Alexan.ca . de cerotis & epithĩatibus ad duritiẽ stomachii

Epithyma dyamellilotũ yeraticõ ibiđ .

Epithyma apolofonon Alex. ca.de epi

thymatibus epatis.
Epithyma tonoticon cuius expositio est debilitatē confortans epatis Alex.ca. de atonia epatis.
Epithyma elidion Alex.ca.de reumate uentris.
Epithyma dyamantis ibidē.
Epithymata infrascripta reqrūtur ī pratica Pau. in ca.de colica & non sūt ibi sed in locis subscriptis & sūt quattuor.
Epithyma dyaspermaton in antidotario Ori.
Epithyma dyasinicon ibidē.
Epithyma dyamellilotū in antidotario uniuersali.
Epithyma polliarchion ibidē.
Epithyma apolosonū Alex. ca. de cataplasmatibus & epithymatibus ad flō nē & enfrasi & schlirosim epīs.
Epithyma enodis ibidē.
Epithyma Gal.ibidem.
Epithyma ypotirion idē Ale.de splene
Epithyma dyaspmatō ad idē ibidē.
Epithyma bardon idē Alex.ca de fastidio.
Epithyma exbaidis idē ibidē.
Epithyma enodē ibidem.
Epithyma enodis aliud ibidē ca. de cataplasmatibus.
Epithymū eo ꝙ supra thimū nascitur. Dya.flos est thimi similis tibre. sunt capitella leuia & rotūda caudā habentia ꝛc.Pli.epithymon qui ē flos e thimo satureie similis.dr̄a ꝙ hic herbaceus est alterius thimi albus .quidā ypopheon uocāt.& infra quidā aliter epithimū tradunt sine radice nasci tenui similitudine palleoli rubens siccari in umbra ꝛc. arabes asithymon dicunt post grecū.f.litterā pro. p .qua carent ponentes.
Eplilides supra in āpelos agria.
Eplistolatia uocatur pastinaca infra in pastinaca.
Epolibus est radix cardi siluestris ut Alex.ca.de cura nefreticoꝝ.
Epops grece upupa.
Eptafilō plāta septē folia hñs similia pētafilo.duas hēt spēs una radicē tenuē ramosā altera grossā intus russā folia semi pilosa flos utriusq; aurosus.quidam tormentillā uocāt.
Eptapleurō eius īterpretatio est septem costaꝝ est plātago maior ut Dya.ca. de arnoglosa.
Eptō apud Dya.ē tertia spēs calcāti eaꝝ quas describit ut supra in calcanto.
Epulētū medicamē.i.cicatricē īducens. ut Theo.Prisci.ca.de ptisi.
Equiseton Pli.hypuris a grecis dcā ī pratis nascens a nobis uituperata.est aūt puluis terre dicta equine sete similis. grecoꝝ uaria circa hanc opinio alii pini foliis similē nigricantē eodē nomine appellant.alii ypurin.alii ephediō alii anabasim uocant traduntq; iuxta arbores nasci & scandentē eas depēdere comis iunceis multis nigris ut equorū cauda geniculatis ramulis folia habere pauca tenuia exigua semen rotūdū simile coriandro radice lignosa nasci in arbustis maxīe ꝛc & infra faciūt & aliam ypurim breuioribus & mollioribus comis candidioribus ꝛc.
Era grece lolium zizania.
Eraclea hoc nomē attributū multis plātis fuit eo ꝙ multas Herculi attribuerūt antiqui.nā eraclea ab Hercule dr̄. & cū.h.debet scribi.Dya.eracleā quādā spēm abrotani quā feminam dicit

esse uocat. Itē paritariam a qbusdā sic uocari dicit ca. de alsine. Itē aliā quā mecō afrodis uocat. Itē aliā q sideritis dicitur Theodorus Priscia. liber de sīplici medicina. Eraclion inquit ꝙ alii abrotanum dicunt ꝛc.

Eraclepa liber ātiquus de sīplici medicina ē q latine feraria nigra uocatur ꝛc & ē q moderni cētrū galli & gallitricū silueſtre dicunt.

Eracon Plinius herba ferulacea ē duoꝝ palmorum altitudine origano similis flore bullis aureis ꝛc.

Eradion apud Dya. uocatur aliquando miliū solis ca. de litospmon

Eradiotica apud Dya. reperitur uocari prima spēs origani ex hiis quas ipse describit. uerū puto quod eracliotica debeat esse scriptum ꝛc.

Erantemides dicitur ab aliquibus camomilla secūdum Dya.

Erbatuꝝ dicit Conſtātinus ꝙ ē artanita sed de artanita supra in. ar.

Erbū latini qđ greci orbū dicunt.

Ercinos Dya. naſcitur in fluminibus & circa puteū folia habēs ozimo similia oblōga & diuersa & ī sūmo aſtas qnqꝫ aut. vi. lōgas duobus palmis & flores albos. semen nigrum minutū & duꝝ folia eius succo sunt plena ꝛc

Erebinthos grece cicer.

Erecini corticum Paulus ca. de casu umblici.

Ereos apud uiaticū amor q ereos dicitur species eſt meliē ex cupidine ꝑueniēs dcā ab ero .i. nobili eo ꝙ nobilibus magis accidat pp diuitiaꝝ & otii afluētiā & infra in ero. grecum tamen eſt.

Ereſton uocatur ī tuba īfra ī ītuba.

Ericen dya. dicit Theofraſtus esse libanotidā & in thratia naſcitur capitulo delibanotida q ē rosmarinus īfra ī li.

Ericis carpos Ale. ca. de cura tenaſmōis uidetur athel apud Sera uide supra ibi Paulus & ca. de exitu. ani. ī antiqs uero synonimis īueni erice .i. tamarix.

Ericius alius marinus alius terrenus ambo in spinis similes. grece echinus uocatur uterque.

Ericeon Plinius greci uocāt fructicē non multum ab ylice differentem colore rosmarini & pene folio ꝛc.

Erifitiū dya. ē herba q ī sūmis mōtibus inuenitur folia habet similia apio & tirsū oblongū habens in sūmitate sua uiolaceum florem intrīsecus retinētē semen radicē uero maiorē & uaſtam ī modū cepe tenuē ininitio circa se radiculas emittēs nigro cortice clausas ꝛc.

Erifion secūdū Dya. uocatur absinthiū marinum ut supra in absinthio.

Erifion etiaꝫ liber antiquus de simplici medicina ytali īqt rutā dicūt. naſcitur ī gallia ī mōte siractis figuram habet apii florē purpureū similem naſturtio septem radicibus totidemqꝫ ramulis aspis minutisqꝫ omni florens tēpore ipsa autē patula humo semen habet tanquam faba.

Erigeron Plinius agreſtis que a noſtris uocatur senection herba eſt trisargini specie & cū mollitia cauliculis subrubeis. naſcitur in tegulis & in muris hoc nomen greci dederūt quia uere canescit caput eius numerosa diuiditur lanugine qualis eſt spine inter diuisuras exeunte quare. Gali. eam xhuseā Callimacus achātidā appellat. alii papiū nec deinde grecis đ ea ɔſtat. alii eruce foliis esse dixerūt. alii roboris minora

multũ radice alii ſupuacua ꝛc. & ĩfra nec defuere qui alterũ genus fecerunt nec quale eſſet demõſtrauerũt ꝛc. mo derni hãc cardũ benedictũ uocãt. Dy. uero ſedũ de qua infra ĩ ſe. yſido. uero erigonos ſic a grecis dr̃ ꝙ uere primo ſeneſcat unde & latini ſenectionẽ uo cant. naſcitur ꝑ macerias ꝛc. ongeron grece ſenex Ste. irrigerõ ẽ adrion.

Erinacius ſecũdũ Pli. eſt eritius terrnus porcus uero ſpĩoſus uocatur hyſtricus.

Erine Pau. ca. de artethica.

Eris Pau. ca. de ruptura inguinũ.

Eriſceptron Dya. ca. de ierobotano a Pi thagora ſic uocatur berbena. & & cy perus a quibuſdã eriſceptron uocatur.

Eriſmon Dya. quã alii erucã gorgonam dicunt. naſcitur inter ciuitates & ĩ mu ris & in ortis. folia hẽt eruce agreſti ſi milia & uirga eius ſimilis ẽ eruce ĩ ſũ mitate florẽ mellinũ hñs cũ lãmis in longitudĩe porrectis in qbus ẽ ſemen ſimile cardamo igneũ guſtu atq ex ꝑ te grauabile ꝛc. apud Ser. budhergi uo catur. Pau. hanc inter medicinas ad la pidẽ cõmẽdatas adnumerat. Pli. uero ſiſamo ſimilimã dicit.

Eriſipila grece eſt apoſtẽa ex colera ru bea qđ & ignis ſacer dr̃. Caſ. fe. ignis ſacer ab ĩuadẽdo a grecis eriſipilas dr̃ ꝛc. ſed grecus eriſipelas dicit.

Eriſipilatoides flegmon Alex. ca. de apo ſtẽatibus auris de qua infra. collericũ apoſtema ẽ ex ſanguĩe collerico.

Eritrias terra ca. de uuula Pau. eſt gieri tras de qua infra in gi. & eſt expoſitio rubea terra.

Eritris apud Dya. capi. de lepida que eſt ſquama ẽ melior ſpẽs ſquame eris & ẽ dictu rubea.

Erithrodanũ exponitur ab Alex. ca. de potionibus ad epar ꝙ eſt rubea tincto rũ Dyaſcorides & ca. de rubea dicit ꝙ eritrodanũ dicunt. aliud autẽ ca. ĩue nitur apud Dya. ꝙ ſic hẽt eritrodanũ ramulos hẽt tenues & quaſi nodoſos. folia extenſa ualde ĩtelligo rigida ꝛc. ur̃ & rubea Pli. eritron quã aliq eritro danũ uocãt nos uero rubeã qua tigun tur lane & pelles ꝛc. grecus uero eritri danõ dicit. nã eritros rubeus cochinus feniceus rubicũdus expõitur. de rubea uero infra ĩ ſuo loco. eritrodãu; ĩ uero Dy. aut teſtrion uocant plurĩ. radix eſt illi inficiens. duo ſunt eius gñã. unũ ge nus agreſte & alterũ ſeminatũ ſicut rauẽne italie fit. locis cultis ſeminatur nã & in uiis ſponte naſcitur aſte ſunt illi quadre & longe & aſꝑe ſicut api ne ſed fortiores & longiores folia hñ tes ĩter nodos ipſos folia hẽt ſic aſter .i. ſtelle ĩ giro poſita. ſemẽ eius rotũdũ ẽ & primo uiride & poſtea ruſſũ & cũ maturauerit nigreſcit. radix eius lõga ẽ tenuis & ruſſa ꝛc. ẽ rubea tĩctoꝝ ꝛc.

Erithinõ gr̃ce piſcis dcũs rubeus ꝛc.

Erix apud Dya. uocatur ſpẽs edere que ſeĩe caret folia minuta hñs & angulo ſa ſupra in edera ꝛc.

Ermezaſis grece mercurialis ab herme te qui ẽ mercurius.

Ermella interdũ repitur aliqñ armola & biſara & ueſaſa & eſt hermel.

Ernia uocatur tumor inteſtinoꝝ qui in oſſeum apparet ex deſcẽſu inteſtinoꝝ uel alterius rei.

Eróa plãta q̃ r̃ſeda uocatur de q̃ infra.

Eron gr̃ce adamas lapis.

Eros gr̃ce amor cupido ğuis cura.

Eroticos amatorius cupidinarius.

Erpesestiomenus a greco quasi repēs co medendo.nā erpeta reptilia serpentia que serpunt estiomenos grece .i.come stus esus.

Erpeta in libris antiqs de greco p īpeti gīe maxīe serpigine ponitur 7c.

Erpellatos grece ignis sacer serpigo.

Erpillū grece serpillū Ste.erpillō nema niū grecū p arabicū & bene in hoc ē error apud Aui.ubi exponitur nemen .i.sisimbrium ut infra patebit.

Eruca a Dya.& Pli.dōestica & siluestris asseritur Pli.ī condiēdis obsoniis.i.sal samētis in quibus carnes & pisces intī guntur tāta suauitas eis ē ut greci heu zomon appellauerīt 7c euzomiū uo cari reperi in q̄pluribus locis .arabice uero iergir dicitur.

Eruca gorgona apd Dya.uocatur g̃ erīsi mon ut supra in alio exemplari gcro ginā reperii.

Erugo eris Dya.alia est rasitia alia gra nata apud auri fossores alia uermicu losa ob similitudinē forme cuius alia est cōfectibilis alia fossibilis 7c .docēs modos opōnis eius.hec ē que uiride e ris uocatur .arabice uero ziniar .diffe rūt aūt a flore eris ut patet p Aui. q diuersa facit ca.& p Ser.ut & patebit infra in.f.littera.

Esapon secūdū Pli. uocatur quedā spēs lactuce agrestis ut infra in la.

Es ustū nominant latini greco noīe cor rupto calcucecaūenō dūtes d' quo ī cal

Esbrium in aliquibus antidotis ātiquis reperitur & exponūt saluiā.

Escara grecū ē qd' aduritur de membro p cauteriū Cas.fe.scara.i.crustula.gre cus skara dicit & eskara unum per.k. & aliud per.x.

Eskotomēnos grece tenebrosus.

Esslon Pli.latius est apio in aqua nascēs pinguius nigriusq; copiosū semine sa pore nasturcii 7c.uirtutes ut senectiōi scribit quare uř ipsū nisi qa nō est lati us in folio apio ī plāta tm̄ ē latius.

Espastica medicina grece dř que extra hit & non reprimit.Oriba. libro prīo de ceffalea.

Espidagū apud Aliaba. ē gipsū sed espi dagū plūbi est cerusa. sed assidegi di cunt arabes.

Esthio grece comedo.

Estiomenus manducās ulcus.

Esula spēs ē lacticiniorum s; non ē de septē spēbus titimallorum q̄ a Dya.describun tur ipsa ē q̄ arabice dicitur xebrā ut p3 p concordiā Aui.ī ca.de xebram & se cunda cum Dya capi qd īcipit penax aut dema similis est ciparisso titimal lo cuius folia satis similia foliis pini. concordat cū uersu qui assueuit dici. Esula lactescit sine lacte linaria crescit eo q; uř hr̄e similitudinē cū linaria & hec ē uera esula.

Ethaleidos grece fuligo pēdēs trabibus & parietibus ex fumo facta.

Ethaleidos kapnu.i fuligo fumi

Ethea uel ethya grce mergus auis 7c

Etherostalmia Demo. ē alterius oculi ab altero differēs color

Etherogeneū diuersarum naturarum homo geneū uero unius nature

Etherocrania grce Casse ē dolor capis dispar tēporibus puta qn̄ in altero tē porum s dextro uel sistro fortior fuerit

Ethica febris uel ab ethismos qd' ē con suetudo uel ab ectetikos qd ē tabefac tus s; potius primū crdo.

Ethidū apud Pau.nomē ē ponderis

Ethiopis radix folia hēt flōmō similia magna & multa irsuta ad radicē caulē q̄dragulū scabrū similē arctio multis concauū semē heruo simile candidū geminū radices numerosas longas plenas molles gluctinosas gustū siccātia crescuntq; ut cornua possint uideri preterea in ethyopia nascitur & ī ida monte troadis & in messenia colligūtur autūpno & siccantur ī sole aliquot diebus ne siccū sentiant rc̄ꝗ Pli.

Ethyopis Dya.folia hēt similia flōmo aspera & spissa circa fundū radicis asta quadra & aspa similis melitē aut arcio ramulos multos hēt. semē sicut herbū unū & duos folliculos radices ex una multas diuisas & lōgas & grossas gustu gluctīosas que si sic cocte fuerint & nigre & dure euadēt cornibus siles multū nascitur in messenia rc̄ꝗ.

Ethios Pli.utriusq; gn̄is pulegio similis foliis coronata.itē altera que lanugīe distīguitur spinosa cui & capitella uipere similia sunt .quidā ethyon personatīa uocāt cuius folio nullū est latius grādes lapas ferēs rc̄ꝗ.hec ē bardana.

Etropus uel etropis Pau. ē passio palpebre aut pp cicatricē aut pp excrescētē carnē conuersio. s.inuersatio.nam tropos grece cōuersio.

Eu est aduerbiū grecū significat bene recte pure cōponitur multimode & sigīficat ut bonus bona bonū nō aūt ꝓferūt greci ut nos sed ut sit.u.consonans ac si aliquis ꝓferat eue uel eua ablata ultima uocali.ita nāq; retinet uocē cōsonātis in fine syllabe ꝙ multi ex ipīs ꝓferūt ef ut efcharistia a quo īfrascripta cōponuntur.

Euanadotū uinū Alexan.ca.de collirica passione bene nutribile ab eu qd̓ ē bn̄ & anadosis redditio.

Eukimia bona hītudo.i.bn̄ hūorata.

Eukimos Cas.fe.bonus humor.

Eucrasia complexio bona.

Eucrista uocātur grēce liqdā que illiniūtur quale est quod fit ad ulcera purgāda & īplēda Cor.cel..

Eudon dicunt greci uenā cubiti inferiorē que flōmatur quā nos basilicā dicimus.Ori.ca.de uenis que flōmantur.

Euentat.i.apperit resoluit.

Euexia grece bona hītudo cuius contrarium est kachexia.

Eufistides arabice apud Aui. ē ypoquistidos.

Eufaricon Ste.est ypericon.

Euforbiū grece gumi notū.& ur̄ sonare apud grecos bonū formidari.nā dicūt Euforuiō & forios grece est timor quasi bonū sit ipsū timere pp sui uiolētiā Dya euforbiū arbor est similis ferule albe nascitur in mauritania cesariensi que arbor plurimū lacrimum facit ui scosū qd̓ lacrimū multi colligunt sic ꝑ uiscitudīe prīo arbori pellē uerueciнā illigant & sic de longe astilibus iaculantur in radicē & cū ꝑcussa fuerit radix uno fluīe statī ꝓfluet lacrimus. & cū coagulatus fuerit sic eundē colligūt de pellibus substratis.est aūt optimū qd̓ est recens subalbidū & gluctinosū ex lento linguā uehemēter submordens & calefaciēs.eius genera sūt duo.unū qd̓ colligitur substratis pellibus quod melius est.alteruз qd̓ cadit in terrā rc̄ꝗ.Pli.rex Iuba inuenit herbā euforbiā medici sui fr̄is noīe cuius regis de ea uolumē extat inuenit eā in monte athlāte spectatur foliis acātis

uis eius tanta est ut sucus eius uel e lõginquo recipiatur incisa conto suscipitur uẽtriculo edino locato humor lactis uidetur afflnere.

Eufrosinũ secundũ Pli. uocant greci buglosã & est eius expositio bone letitie nã frosini grece letitia.

Eugenia grce bone generationis.

Euiscus altea ibiscus molochi ut apud Dya. arabice uero chitĩ ꝛc. dr.

Eukrion Alex. de cura uentositatis splenis prassii eucrion ꝛc.

Eucrita grece bene terminabilia contrarium discrita.

Euodia gce bñ odorabilia euodestrea odorifera.

Eupatoriũ Dya. fructex est sarmẽtosa astã hñs rectã & lignosã & tenuẽ & nigrã & asperosã in cubiti unius lõgitudie porrectã aut ãplius folia sũt ei in giro diuisa sicut pẽtafilõ aut canabus in capite sunt ĩcisa ut serra semẽ ĩ media asta aspimũ & subtus decliuũ ẽ ei ꝛc. Aui. & dicit ꝙ hẽt folia similia foliis canabi & apud Ser. similis ẽ descriptio ut supra. miror quare medici nr̃i tẽporis nõ aduertẽtes uerba Dya. & Aui. creduli herbulariis saluiã agrestẽ eupatoriũ dicẽtes que nec in sapore nec in odor cũ eo cõuenit. Si aũt ĩ ipã uirtutes eupatorii inuenerũt & ꝓ ipõ ponere uoluerũt non licebat dicere ꝙ idẽ esset. Pli. eupatoria rgiã hẽt auctoritatẽ caulis lignosi nigricantis irsuti cubitalis aliqñ & ãplioribus foliis per interualla quiqꝫ ut canabi ꝑ margines incisis & ipis plumosis radice supuacua ꝛc. Eupatoriũ secũdũ Dya. uocauerunt greci radicẽ agrimonie eo ꝙ diurtica sit ualde. Itẽ secũdũ eundẽ marrubiũ & quidã eupatoriũ uocauerũt.

Eupetron. i. sene Ste.

Eupiston grce Alex. ca. de cognoscendis epilenticis ẽ dcũ boua inuẽtio ꝛc.

Eupocriston grece bona inũctio Alexã. ca. de capillis nigrãdis.

Euretica uirtus grece. i. rarefactiua Casse. de oleo camomellĩo ĩ antidotario.

Eurion grece lana succida raparon.

Eutraptica grce facile digestibilia Alex ca. de dissenteria de pomis eoꝝ.

Eutimõ secũdũ Pli. quidã eleboꝝ nigꝝ uocant alii polirizon.

Euzomũ g. eruca ut Dya. ca. de stringno ezãicõ liber de doctrĩa greca euzomõ & est expositio eius bonũ salsamẽtuꝫ. nam zomõ ius salsamẽtum.

Exacãton secũdum Dya. uocatur arbor de qua fit litium.

Exagium nomẽ põderis & est idem qđ aureus & est sexta pars uncie & ẽ una dragma & semis secũdũ ꝙ dragma ẽ nona pars ũcie qre supra in dragma.

Exaliso grece linio.

Exanthimata Alexa. ca. de psidratia & exãtimatibus. exantima ẽ ĩ summa cute ulceratio subrubea & aspa similis his pustulis que ex urtica & sudor nascuntur. hanc Theo. prisci. scabiẽ ulcerosã maxĩe faciei esse dicit. liber de doctrina greca exantĩa est pustula rubea nã exãthisis est rubeus.

Exantesis Ori. ca. de succionia. datur aũt his qbus cutis exhãtesis liuida fuerit & impetiginẽ hñt ꝛc. i. exãtimatibus.

Exdoriõ medicamẽ. i. excoriatiuũ Casse. ca. de stigmatibus grecũ est.

Exẽfraticũ grce exoppilatiuũ enfraxis seu oppilationis apitiuũ ꝛc.

Exeranthica grece sunt exsiccatĩa Dya.

ca.de aloe.in psalterio uero ubi nos hẽ mus aruit cor meũ grecũ hẽt exirhan ti cardiamu.

Exipteros grece alietus auis nisus.

Exis grece hĩtudo cõsuetudo ĩde euexia de qua supra.

Exocades grece emoroydes.

Extenuatoriũ in libris antiqs de greco trãslatis sepe repitur ꝑ resolutiuũ.

Exuro grece emingo mingo.

Ezeledari in secundo pratice Alia.expo nit ꝙ est zinziber nec grecum nec ara bicum est.

Ezerihasen arabice est uitis alba infra ĩ he quia aspirari debet.

Littera tã apud arabes ꝙ apud grecos a nr̃o ĩ nullo differt.arabice fe dicũt.greci uero fi ꝛc.

Faba alexãdria est no mẽ ponderis secũdum Iohan.Ser. ponderans semimet .iii. & sunt oboli tres & sunt grana xxxvi. ꝛc.

Faba egyptiaca est legumẽ nr̃e fabe sĩle secundũ Gal.libro de alimẽtis nec est lupinus ut putauerũt aliqui .nã fecit ibidẽ aliud ca.de lupinis.sed apd̃ Aui faba egyptiaca que & faba sira & apd̃ Iohan.Ser.est nomẽ ponderis ponde rans semimet.iiii.secũdũ arabes & sũt oboli quattuor & sunt grana . xlviii . Dya.fabã egyptiacã multi polliticon appellant.in exypto multũ nascitur & in asia & in cicilia.in stagnis nascitur folia hñs altitudinẽ & magnitudineꝫ hñtia florẽ ferẽs roseũ que si multum floruerit ꝑdit folia . flos est in medio ipsius ubi est rotũditas quedã ubi sili que ipse nascũtur flores ipsi cinoria di cũtur ea rõne qua sferauolos dicũt qa hec ẽ illis cõsuetudo ex argilla faciũt sferas ubi ĩcludũt semẽ ipsũ & sic po nunt ut nascatur.radix grossior ẽ ꝙ cã ne que cocta & cruda mãducatur que & collocassia appellatur.semẽ eius co meditur & siccũ & uiride colore nigꝛ est & maius ẽ nr̃a faba ꝛc.

Faba greca & est nomẽ ponderis apd̃ A ui.& Iohan.Ser. põderãs semimet .ii. .i.oboli duo & sunt grana.xxiiii.nam obolus ponderat grana xii.

Faba greca & apud nos uocatur fructus cuiusdã arboris magne similis iunipꝰ sed maiusculus dulcis saporis ĩtus hñs nucleum durũ cuius arbor secũdũ Pli. uocatur lothos.apud arabes uero nescẽ uocatur infra iu lo. Dya.uero uocat a grifolium ꝛc.

Faba syriaca infra in lothos.

Faba lupina simillima plãta eleboro ni gro folia tñ molliora eo & cĩa diuisa. eleborus uero aliqua semiiũcta habet hec & marsiliũ uocatur.

Facailesus ita scribitur in secũdo A ui.sꝫ in arabico scribitur faclaminos & ẽ er ror in prima syllaba.nã uoluit dicere kichlaminos ut grecus.est aũt apd̃ ara bes kaf littera similis littere fe.nec dif ferũt nisi in pũctis uerbi grã hoc ẽ kaf hoc est fe ex hoc fuit error.ẽ aũt id capitulũ de ciclamĩe ut mãifestabi tur legẽti illud capitulũ cũ ca.de cicla mine apud Dya .

Face Dyasc.fructex ẽ minor locis humi dis nascẽs similis lẽticule folia tenera & oblonga & folliculi seĩs eius sĩles sunt lẽticule in uno folliculo duo aut tria grana hñs nigra minora a lenticu la ꝛc.

Facedeña apud Corñ.cel.est spẽs cancri apostematis.
Facos grece lenticula.
Facus apud Pau.ca.de maculis faciei est una de illis.
Fagasmon Dya.quã multi pariñe dixe runt ẽ planta quã uocat sanction de q̃ infra.Itẽ fagasmõ dicit uocari xifion. & ẽ gladiolus sagitalis infra in .x.
Fagedenica grece ulcera que serpũt co medendo Dya.ca.de dracontea.
Fagin grece comedere.
Fagetide uene sunt iuxta fauces ĩtra os q̃ flõmãtur uice uenaꝝ q̃ sũt sub lĩgua Alex.ca.de floĩa ĩ sq̃nãtia & ẽ gcũ.
Fagnon apud Dya dicitur saluia que e lisagus dicitur.
Fagus Iohan.Serapi.in septimo in deco ctione prouocatiua urine & menstruo rũ est centaurea minor.
Falãgemisch arabice ozimũ gariofilatũ sed apud Ser.berẽgemisch scribitur.
Falangion siue.falãgitis Dya. multi & istã leucatemõ dñt.uirgas hꝫ duas aut tres aut plr̃es & flores albos sĩles lilio cuꝫ multa diuisura semẽ ẽ illi nigrũ & grossũ sicut lenticula radicẽ hẽt tenuẽ minutã & uiridẽ & postq̃ de terra tra cta fuerit alterum colorem facit nasci tur locis cultis ₰c.
Falangion zoison grece musca ueneno sa liber de doctrina greca ₰c.
Faleris Dya. uirgas hẽt multas & radi ces multas & teneras male factas & nodosas & cãnosas similes zie sed tẽui ores & dulciores semẽ simile.cẽtro est album & oblongum ₰c.
Falernũ uinũ uocatũ a falerna regione cãpanie ubi optĩa uina nascũtur Pli.
Falcon grece falco auis rapax erodius idẽ a falcatis ũguibus dcã.i.curuis.
Fanax arabice panax.f.pro.p. quo carẽt ponẽtes.
Fanech arabice pumex.
Famanchest arabice agnus castus.in r̃ga li uero dispositione scribitur femeque stũ & seicratinatũ.
Fanchea arabice fongus ut ĩ libro de do ctrina arabica sed & fatar dicitur.
Fanos grece fax lucerna apparitio ₰c.
Faonia ara.peonia.f.ꝑ.p.ponẽtes ₰c.
Far arabice mus.
Far latine gñs ordei grossius a quo secũ dũ Pli.farina nomẽ traxit. hoc antiq adoreũ uocabãt oĩ ḡno durius ₰c.
Faras arabice equus.
Faraxion uel fraxion arabice prassium post grecum.
Farfagi expõit Aui.qꝫ est portulaca.
Farfara ungula cabalina idẽ.
Faringes gr̃ce fauces farix faux ₰c.
Farina secundũ Pli.a farre dcã eo qꝫ ex ipso primo facta fuerit.
Farmakon medicamẽtũ maxĩe cõposi tũ.nos aũt laxatiuis appropriauimus hoc nomẽ & farmatiã dicimus.
Farsuruugi arabice spagus ut in quinto cañ.Aui.ca.de medicis ad debilitateꝫ coitus.in secũdo uero uocat haliũ ut ĩ fra & uterqꝫ a greco corruptũ qui dĩc heliosparagus.
Fascarsirũ alicubi scripsit Ste. pro fesire sim que est uitis alba ₰c.
Fassase arabice exponitur in libro de do ctrina arabica melca & est que dr̃ ydi omate ispanico alerdela improprie tñ & uocatur melca.arabice alcatime & est cot apud Aui.in secũdo ĩfra ĩ rata
Fasianos grece fasianus.
Fassis gallicus.i.celtica in ãtidotario uli

in mitridato minori & aliis pluribus antidotis sic uocatur ꝙ gallia in fasci culis deferatur.

Fassuricon dicit Aui.ꝙ est medicina ad scabiē & docet eā fieri supra. & aliud capitulū facit de eadē & scribitur fessu ringiȝ sed in arabico utrobiqȝ fessuricō scribitur.

Fatar arabice fungus.

Faudhenigi arabice origanū uel pulegi um qd' magis uꝛ ex noīe. sūt tñ ambo eiusdē gñis sicut pȝ p Ser. uerū feudhe negi aquaticū uel fluuiale uocāt men tastrum.

Faue arabice rubea & debet syllabicari faua. u. uocali & nō cū. a. Ste. uero fa ha scripsit.

Fausel arabice dicit Aui. est auellana ī dica quis in ca. de re dicit ꝙ roba īmo rota ut ē in arabico ē & auellana indi ca. fausel uero ē fructus simillimus nu ci muscate nisi qa pars prima eius est aliquātulū pacutior & alia ē plana ita ꝙ possit stare erectus sicut calculus q ī ludo dr̄ pedes. in ceteris intus & extra nuci muscate similis est sine odore & sapore. nascitur inclusus in quadā lāu gine simili folliculo serici. multotiens defertur inter alias spēs maxīe cū cīa momo cauāliter. & ego uidi ipsū ī suo folliculo & est stipticus ualde equipa ratur sandalis in frigiditate.

Fauule in antidotario uniuersali in me dicīs ad auriū dolorē sunt uermiculi lati qui tecti flectūtur in pillās in hu midis hītant.

Fautenegū Ste. est origanos a greco. i. o riganū siluēe sed faudhenigi dr̄.

Fehal arabice taurus q̄ & thaur dr̄.

Febrifuga fel terre centaurea minor idē apud quosdam.

Fecla in qbusdā libris antiquis repitur. & ē fex uini cōbusta que cocta reponi tur Pau. ca. de asmate feclis est fex ui ni cōbusta ꝛc.

Fecula Theo. prisci. libro de simplici me dicīa est uua pīguis cocta usqȝ ad cras situdinē mellis ac refrigerata.

Fedhe arabice est argentum.

Fegos grece fagus arbor.

Fel terre supra febrifuga.

Felemeki Iohan. Ser. in septimo capi. de dyacalmento ē kalamētū fluuiale & ē nepitella dicta uulgo.

Felenia Gal. in secretis in cōfectione q̄ dā ad debilitatē aīe uide si est idē qd' felemenusch.

Felifelati Gal. ibidem.

Felfeliū Ste. p fulfel qd' ē pip scripsit.

Felemenusch ut Aben Mesue ī cōfectō ne de gēmis aut femenuch ut infra ī secūdo regalis dispositōis exponitur ꝙ est ozimū gariofilatū qd' satis uidetur nā cōparatur melisse in egritudinibus cordis & melīe ueꝝ apud Ser. bereme nuch scribitur & pōt esse error a simi litudine quā hēt. f. littera apud arabes ad litteram b.

Felichinū. y. in libro regis acutoꝝ expōi tur a Iohan. Ser. ca. secūdo libro septīo ꝙ est portulaca agrestis. uerū Alex. ca. de laxatiuis plēticorū exponit ꝙ ē po lipodiū. nā & quidā feliculā polipodi um uocauerūt. uel melius felichinū a filicis similitudine & sic uocatur a gre cis driopteris. i. quercus filix ut supra in dri.

Felicteron grece filix q̄ & pteri uel pte ridis uocatur & dipteris apud Dya. nā duo fāc ca. unū felicterō. aliud dipteř

quoꝝ unũs eſt maſculus alius femina feliſteron Dya. ut ninifion aut epyõ dr̃ folia epteridi uel dipteri ut alibi hꝫ ſimilia & multos capriolos & longos hẽt.radices ſunt illi late & lõge & ruf fe & ſubnigr̃ ꝛc̃.ſꝫ apud Ser.ſarcos uel ſarax Dya.eſt plãta que naſcitur ĩ mõ tibus & locis petroſis & non hẽt ſtipi tẽ nec florẽ nec fructũ.hẽt folia q̃ ex tendũtur ſicut ala & hẽt odorẽ nõ bo nũ & radix eius nigra deforis & lõga a qua multe oriũtur radices in cuius ſapore eſt ſtipticitas ꝛc̃.aliud facit ca. Dya.qđ incipit dipteris de quo ſupra apud Aui.uocatur ſarax ut ĩfra.ſed in libro de doctrĩa arabica uocatur tazu hralbir.ğce uero pteris infra ĩ pteris.

Felicula in antidotario uninerſali in cõ fectione ad ſcrophulas expõitur poli podium.

Feluzeharagi arabice . ſꝫ melius feleza harag ut in arabico ẽ arbuſtũ ũn fit li tium ut Iohan.Ser.in ſeptĩo ca.de un guẽtis & Aui.ca.de litio ĩ ſecũdo cañ. hoc quidã uocauerũt caprifoliũ . ğce aũt uocatur lithios ut infra in li.

Fengariõ gr̃ce anas ſed feggariõ ſcribũt

Fengos gr̃ce lumẽ ſplẽdor lux luna.

Fenichia grece dactili yſido.ğci palmã fenicẽ dicunt ꝗ diu duret ex noĩe auis fenicis q̃ multis ãnis uiuere ꝓhibetur ꝛc̃.ſed ĩ libro de doctrina greca ſcribi tur fenichion dactilus & ĩfra in feni ceus color ſed & infra in fi.

Feniculus dr̃ grece maratrũ Pli.feniculũ nobilitauere ſerpẽtes guſtatu ſenectã exuẽdo oculoꝝq; aciẽ ſuco eius reficiẽ do ꝛc̃.eſt ĩ hoc gñe ſilurẽ qđ alii ypo maratrõ alii miſeneũ uocãt foliis ma ioribus guſtu acriore ꝓcerius brachia li groſſitudĩe digiti radice cãdida. na ſcitur in calidis & ſaxoſis ꝛc̃ . Ste. ma ratron raſienegũ ꝓ razienigi ſcripſit. ſic enim arabice dicunt.

Feniculus agreſtis Dya. maior eſt do meſtico & ſemĩe & fructice.ſemẽ hẽt ſilẽ cacrio & radicẽ habet odoratã ꝛc̃ hic alius eſt apeucedano . q̃uis multi peucedanũ agreſte feniculũ uocãt.naꝫ Dya.diuerſũ ab hoc facit capitulũ.ali ud & facit ca. de ypomaratron qđ fe niculũ ruſticũ & maratron agrion uo cat qđ ſatis cũ ca.iſto cõcordat de quo infra in.y.in quo ca.hoc addit tradi tur & aliud feniculi genus minoribus foliis & anguſtis & ueluti longis . ĩbe cilius tñ uirtute ſed folia ſimilia hẽt mẽte circa que anuli ſunt longi .radix eius remordẽtis atq; redarguẽtis uirtu tis eſt ꝛc̃.hic textus ur̃ corruptus.

Femequeſtũ famãq̃ſt idẽ ẽ agnus caſtus

Fenix Dya.aut rium aut angnopa dicũt folia ordei ſimilia hẽt ſed minora & anguſta ſpicã ſimilẽ iaſtro aſtas habꝫ ſex digitis longas ſpicas ferens ſepteꝫ aut octo.naſcitur locis cultis & in tegu latis nouis ꝛc̃.

Fenugrecũ Dya. fenugreci farinã mul ti buceron aut egoceron aut loton ap pellauere.uirtus ẽ ei ꝛc̃.iſta noĩa ñ ſũt referenda farine ſed ipſi fenugreco.bu ceron enĩ ſonat bouis cornu.egoceron uero capre cornu . nã ſemina in corni culis ſimilibus cornibus ſunt. Pli.fenu grecũ qđ teli uocant aliicarphos alii buceros alii egoceros quoniã cornicu lis ſemen ẽ ſimile.nos uero ſiliciõ di cimus ꝛc̃. tili greci dicũt . arabes uero hulbe .

Ferraria herculana apud Dya. uocatur

una ex spēbus berbenę.
Ferraria minor uocatur secūdū Dyasco. agrimonia. Theo. prisci. idē dicit.
Feretria Pli. hēt duas spēs nā ē alba & cinerea q̄ preferūtur in medicīa probātur mollitie & ꝙ si in aere pducatur uiolaceū reddit colorē tc̄. ē spēs terre uel luti Dya. gieritrias terra dcā ī gi.
Ferio Pau. ca. de ranūcula sublingua.
Feroma Pau. ca. d̄ sciatica dolor aūt eius inquit e feromate & inguine usq; ad genua.
Feruzegi arabice stagnū metallū.
Ferugo scoria ferri cacaferri idē & est id ꝙ fabri ferrarii de fornacibus eiciūt globatī.
Ferraria nigra supra in eraclepa.
Ferula Dya. quā multi enterionē tc̄. Pl. ferula calidis nascitur locis atq; trans maria geniculatis nodosa scapis. duo eius gn̄a nartheca greci uocant assurgētē in altitudīe. marchetia uero sēp humilē a genibus exeūtia folia maxima ut queq; terre pxima tc̄. natura eadē que aneto & fructu similis nulli fructicū leuitas maior ob id gestata facilius baculoꝝ usum senectuti prebet tc̄. itē alibi ferula semen aneto simile hēt que ab uno caule diuiditur in cacumine femina putatur tc̄.
Fesesisis arabice cimex que est ut alcorat secūdū Aui. suo ca. est uermis lecti fetēs que apud eū uocatur igil. ueꝝ in libro de doctrina arabica uocatur buchuch tc̄.
Feselembe reperio apud Aliabatē ꝙ est ptisana.
Fesire arabice est qd' ampeleos leuce apud Dya. & est uitis alba que & brionia dr̄ sicut pȝ p Dya. & Chironidā. uocatur & arabice hazarasē secunduȝ Aui. & carimboade qd̄ est dcū uitis alba. Iohan. Ser. ca. de baras fesire est uitis alba.
Fesiresim apud Aui. sic scribitur sed in arabico fesiresetara scribitur & est uitis nigra & charinseude & est illa que uulgo apud nos uocatur rānus & a q busdā uiticella & uolubilis eo ꝙ inflectitur circūstātibus arbustis & maceriis & sepibus supra in ampelos.
Fetalogo grece secūdū Theo. prisci. li de simplici medicina uocatur aristologia. & dr̄ aristologia secūdū ipsū ab aristōn qd' est utile.
Fetalogos & apiston Dya. apud grecuȝ dicitur aristologia.
Filcarian uocāt milmorbiā que & scrophularia & urtica mortua a qbusdam uocatur eo ꝙ folia urtice similia habȝ nō tn̄ urentia.
Ficatū apud Dya. est epar aīa liū.
Ficus fatua dr̄ grece sicomorus. arabice uero iumaim.
Ficus Faraonis infra in iumeim & in sicomoro.
Ficus uocantur duricies ulcerose hn̄tes ī se grana sicut grana ficuū que dicūtur grece sikas ꝙ est ficus ut infra ī sikas. Itē ficus dr̄ aspitas palpebraꝝ ut īfra in tracoma.
Ficus maritima Dya. una est lata & ūa longa & obrussa. crispa uero nascitur in creta sup terrā boni floris & nō putrescens tc̄.
Fidicula Pli. polipodion quā nr̄i fediculā uocāt tc̄ forte a filicula corruptum uel felicula ut supra in feli.
Fila uitis Pau. ca. de his que circa stomachū fiūt sunt caprioli uitis.

Filoãtrõpos grece ẽ lapa liber de doctri na greca.
Fil arabice elephas.
Filektene Cor.cel.grece dicũtur pustule quedã liuide aut palide aut nigre aut alio a corporis colore mutate.subẽ enĩ humor ubi erupte sunt. infra exulcerata caro apparet fiunt ex frigore. uel ex igne uel ex medicamine.
Filichinũ polipodiũ supra in filichinũ.
Filipendula in antidotario Nicholai cõfectione filoantropos.
Filire Dya.folia stiptica sunt & similia oleandri tc.
Fillis in antidotario uniuersali in mitridato exponitur ꝙ est capparis.
Filix alia masculus alia femina que ĩ toto maior est masculo secũdũ modernos arabice uocatur sarax Dya de ipã duo facit ca.unũ qđ dipteris incipit. aliud felicteron.sed gr̃ca herbaria pteris dicebat.Pli.filicis duo sunt gñã nec florẽ hẽt nec semẽ. phterigia uocant gr̃ci.alii echito cuius ex una radice plures exeũt filices & bina cubita excedẽtes longitudine non graues odore.hãc marẽ extimãt.alterꝫ genus philipterõ greci uocãt alii rũpheon alii pterin. ẽ aũt singularis atqꝫ non fructicosa breuior molliorqꝫ densior foliis ad radicẽ cauliculata folia utrisqꝫ lateribus pĩata uñ nomẽ greci ĩposuer̃ radices utriqꝫ longe in obliquũ nigre precipue cũ maruere.nascitur ubiqꝫ sed magis frigido solo tc & infra in pteris.
Filoantropon ẽ dcũ amicus hoĩs sic apđ Dya.uocatur plãta quã aparine uocat & apud latinos dr̃ lapago seu lappa. & dicit ꝙ sic uocatur eo ꝙ folia eius uestibus transeũtiũ inherãt sꝫ folia nõ inhereñt. ĩmo botriones quos ꝓfert ĩ quibus est semẽ.de aparie supra ĩ suo loco.Pli.phyliãtropos herba quã gr̃ci appellant nasuche quoniã uestibus inherescat nãqꝫ canari appellatur & lappa tc & phyloantropos & uocatur qđ dã antidotum.
Filoflores Dya. prassiũ inquit aut phyloflores tc.
Filolutrontes grece.i.lauacrorꝫ amatorẽs .s.balnearꝫ Cas.fe.ca.de tertiana.
Filomõ secũdũ Pli.uocatur uerbascũ.
Fillon grece foliũ filla folia.
Fillopede & philogatos ĩfra ĩ marubio.
Fillotidis uocatnr a Dya. uocatur spẽs una papaueris ca.de mecoio.
Fimata Dya.ca.de arbore pini ĩflatiões turgentes quas greci fimata uocãt tc liber de doctrina greca fima pãnus faciei pustula Cor.cel.fima tuberculũ.
Fimosis Dya.ca.de cotilidone sucus ĩqt eius ad uẽtri excitationẽ facit quã gr̃ci fimosiꝫ uocant tc.Cor.si glans.i.caput uirge ita cõtecta est ut nudari nõ possit qđ uitiũ greci fimosĩ appellant & cetera.
Finichion grece & finikos dactilus finikes dactili & finikes & palme.
Finix grece arbor ipsa palme secũdũ ysido.a fenice aue que diu uiuit ut supra ab his feniceus color.i.dactilicus sepe apud Dya.reperitur. Itẽ diafinicõ qc qđ ex dactilis cõficitur uel ex palma ut unguentum palme.
Finigmõ grece rubificatio q̃ fit a sinapismo.Cas.fe.itẽ Pau.ca.de palisi.in pricipãtibus uero sensu finigmos oportet accipere tc.
Firã ĩfra in galiũ & in harufet.
Fisa grece uẽtositas fisima grece flatus

fisoma tumor.

Fisalidos uesikago kekengi cacabū ideȝ spēs est solatri uide apud Alex.& in ā tidotario uniuersali trociscos dyafisa lidos quia idē sunt cū trociscis alkekē gi apud Aui. & Io.Ser.nā ubi isti kekē gi ponūt Alex.ca.de ulceribus uesice eisdē trociscis ponit fisalidos qđ latini uessicariā dicūt uel uessicaginē .hanc quidā patrisyon uocant.

Fisodes grece Ori.ca. de preuisione ma loꝝ accītiū sūt inquit inflationes que ab indignatione fiunt.

Fisontes Pau.ca.de ruptura inguinū.

Fistici dicūtur arabice fistac. grece uero pistakia.

Fistula pastoris supra in almea & in al cima.

Fiteuma Dya.folia hēt similia structio sed minora semen multū & ꝓtusū ra dicē longā & tenuē & non in altū de mersā.

Fiton grece plāta uirgultum.

Fitria grece Demo.qđ secūdū ueteres lemon appellatū est cū angulo lacrīa lis oculi corroso uel diminuto quoqȝ mō foramē naturale q̄ ibi est patefit ultra naturā quare sequitur fluor lacri marum assiduus ⁊c̄.

Flamula hoc nomē multis plantis attri buitur potius tñ spēi cuiusdā plāte q̄ serpit super sepes cuius flores sunt in globo sicut capilli albi in quoꝝ capil loꝝ radices sunt semina adurentia gu stū fortiter simul collecta in racemuȝ hanc greca herbaria paremilckadi uo cabat.quidā uitē albam uocant.rami omnes flexibiles longi tenaces ad ligā dos rusticoꝝ fasces apti ut funes.flam mula similis est ei nisi esset breuior & ī siluribus magis oritur & per terram extenditur.

Flaura uocatur a multis spēs quedā tri folii q̄ plāta leonis uocatur & est anda choche spēs de q̄ īfra in trifolio.

Flebs grece uena liber de doctrīa ḡca.

Flebotomia uene incisio a fles qđ est ue na & tome qđ est incisio uel sectio.

Flegmagogū grce flegmatis purgatiuū

Flegmon gñaliter oē apostema maxime calidū.proprie uero ex sanguine.

Flegomenos grece ardēs.flegomenos fle gomona oculoꝝ quā tumorē uel struc rurā dicimus est inflatio palpebrarū resistens cū rubore tensione & dolore ut aperiri non ualeāt oculi.

Fliktis grece pustula liber de doctrina greca.

Flommos Dya.quā latini barbascū dn̄t duo sunt gñā masculus & femina.unū est albū & alteꝝ nigrū.femīa uero fo lia hēt similia cauliculo sed asperiora & latiora & astā longā cubito uno al bā asperā flores uirides & albos & se mē est nigrū radix est illi dura policis grossitudinē hñs.nascitur in cāpis. al teꝝ uero qđ masculus dr̄ folia hēt ob longa & angusta & astā tenuē & semē tenue.nigra uero in omnibus lata est & nigra dr̄.agrestis aūt flōmos uirgas hēt ī se longas & arborosas & folia saluie similia circa uirgas suas flores hēt aureos aut mellinos sicut prassii. sed folia hēt aspera circā terrā & rotū da.alteꝝ genus flōmi quod licnitis dr̄ aut trialis folia hēt tria aut quattuor ad plurimū pīguia:& aspera & grossa qbus multi in lucernis utūtur ⁊c̄.liber de doctrina greca.flomos per unū.m. scribit & exponit est herba lucernalis

& uerbascū .tc. nos t axū barbascū dici mus Gal. uerdatiā. Aui. uero busuri in tertio uocat multi anedhō uocāt.

Flos eris aliud est ab erugine ut patet p Aui. qui differētia facit ca. & per Ser. & q docet cognoscere ipsū & qualiter oriatur. Pli. flos eris fit ere fuso & ī ali am fornacē trāslato ibi flatu crebrior excutiuntur uelut milii squame quas uocat lepidas. cadūt aūt cū panes eris aqua refrigerātur rubentq3. differētia inter florē & squamī que eodē mō o ritur est quia squama ui excutitur a pa nibus flos sponte cadit.

Flōmū apud Dya. multi enulā uocāt ca. de eleno puta nō recte.

Flos syriacus exponūt aliqui flos malue sed an bene ignoro.

Flox grece flāma.

Flos salis q dr̄ halosāthos de hac supra in al.

Focha uel fuchah ut arabes est potus fa ctus ex ordeo & aliis rebus & ceruisia est spēs eius Dya. furca uocat. fit inqt ex ordeo. fit ex ea elephas qd̄ dr̄ orde um infusū & qd̄ & aliq caniū uocant quo pro uino multi utuntur. suci tales fiunt in ybernia & britania. cōficiūtur aūt & de tritico uñ pultes fieri solent .tc. hec sicera dr̄ libro iudicū de Sāsone uinū & sicera nō bibet .tc. pōt aūt ine briare Aui. de fucah ca. facit.

Foca grece est piscis dcūs uitulus mari nus hēt pedes ut catulus pilosus ut ca pra parit filios ut cetera quadrupedia pascitur herbis & terra & mari. dici tur arabice kike aliqñ kikion r̄peritur liber de doctrina greca ē foca uitulus marinus .tc.

Foliteris uel folitis quā Dya. nocat pir gias infra in py.

Foliū indū aliud ē aquosū qd̄ in stagnis nascitur & est malabatrū. aliud arbo rosū qd̄ ad nos d̄fertur quo cōiter uti mur. de primo apud Dya. duo reperiū tur ca. unū sic foliū uel folia sunt ex herba que in india nascitur locis hu midis & paludosis. colligūt aūt folia hec in aqua supernatātia. est aūt foliū optimū qd̄ est leue & albidū & uisci dū & suauiter olens in modū spice gu stū nardi referēs sine ulla salsedine diu multūq3 reseruans gustū subama rū .tc. Aliud ca. de eodē sic malabatrꝝ putauerunt multi esse nardi īdici foli um sed fallūtur. & q̄uis sit similis in odore tñ alterius est nature. inuenitur autē supnatās in qbusdā paludibus in india specie folioꝝ carens radice. est aūt optimū qd̄ est recētissimū & odo ratissimum tenue & integrum & nig strum cum gustu nō salso sed potius spicastro. hāc herbā .i. folium cum īdi colligerīt īserunt lino & siccāt estate. aliq & ipsos ramos colligunt & sic ser uant & terra cum oībus herbis estate ui caloris arescit. & nisi foco herbe ari de fuerīt puste alio anno nullas gene rāt herbas .tc. Aui. de hoc facit capi huic cōsonum qd̄ incipit folium. ex q bus descriptionibus p3 q̄ nō ē folium illud quo cōiter utimur. illud enī foli um ē arboris cuius ligna īterdū grossi ora police cum ipso deferuntur & & fructus simillimus bacce lauri de quo Aui. aliud facit ca. & uocat tēbul & qd̄ seqtur ī textu fr̄3 ē falsū. nā ī arabico ē calidum in prīo. supra scriptū aute3 folium qd̄ malabatrum dr̄ nec unquā uidi nec audiui aliquem citra mare

uidisse est enī preciosū ualde. aliud au tem ca. facit Dya. sic.

Folii agrstis duo sunt genera masculus & femina. femnia uero saxosis locis nascitur sicut brio sed uiridiora folia hēt sicut oliua & uirgā tenuē & florē albū semē est illi albū & minutū sicut miconio. masculus uero qui dr̄ oīa su pradicta similia hēt prter semē. semē eius est simile drii. i. quercus & oliue florenti & botruosū uere florens. dr̄ uero arsenogō quia qsquis eū biberit masculos generabit. thiligonus uero dr̄ qa quecūq; feia biberit & feminaȝ generabit &c.

Fomētatio ē qn̄ ex decoctione aliquaꝝ herbaꝝ mēbrū fumigatur & eadē fo uetur.

Foni grece sonus uox.

Fosaraki in antidotario uniuersali ī me dicamine ad scrophulas.

Fossoros infra in ippuris.

Fos grece lux splēdor iubar.

Fossula Dēo. ē īqt ulcus oculi admōȝ te nui rotūditate formatū qđ & botriō dr̄.

Fouos grece timor formido. inde ydroso uia. i. timor aque qui accidit a morsu rabiosi animalis. latini uero ydrofobi am dicunt corrupte.

Fragaria herba ferens fraga Ouidius metamorphoseos montanaq; fraga le gebant.

Frenes grece dyafragma liber de doctri na greca.

Frengemeskin alicubi fregemeskin apđ Aliba. p ferēgemisch qđ ē ozimū.

Freniticos grece freneticus.

Frenitis frenesis ipā rabies. hoc nomen non est morbi sed ipsius accidentis. nam morbus est apostema quod est cā ancedens quis interdū pro morbo accipiatur īproprie cū dr̄ frenesis est apostema &c.

Frigius lapis apud Dya. & Ser. Dya. tres hȝ spēs. una est metallica q ī cypro na scitur & de pfūdo lacu ascēdit q & ter rosa ē & post hoc sole siccatur postea pōitur ī meio circuitur sarmēto & cō buritur. Altera uero spēs ē fex eramis ut iā dictū ē & de eramīs fece. & hec colligitur gustū hn̄s eri usto similem. Tertia uero spēs ɔficitur sic lapis q dr̄ pirites colligitur & ī fornace cōpōitur & ut calx comburitur qdiu colorē san guineū facit & collectus reponitur &c. Aliud ca. in littera. l. apud Dya. reperi tur de quo infra in suo loco.

Frike grece rigor.

Frikodis horrores rigores.

Fronesis grece discretio prudētia sapīa.

Frangedē infra in lemnias.

Fthinodes grece ptisicus.

Fthyr grece pediculus.

Fthyrosprion grece gurgulio.

Fthisis grece nos ptisim dicimus tabes dyptotō macies tabo.

Fthongos grece sonus. latini uero pton gus dicunt.

Fu ualleriana potētilla amantilla idem ut dicit Dya. fu multi nardū agresteȝ appellant nascitur in ponto folia hēt similia eleboro uel yposellīo siue apio saluatico asta ē illi leuis & mollis pur purea & nodosa crescens de terra cubi to uno aut āplius flores hēt narcisco similes factura colore ueluti purpuro radices sunt illi in robore digiti mino ris similes iunco aut eleboro nigro co lore ruffo cū odore grato &c.

Fuca potus fucadion dicit grecus supra in foca.
Fucos Ste. est thahelebari .sed thahaleb est lenticula aque ut infra.
Fucus secūdū librū antiquū est spēs herbe de q̄ lana tingitur. iñ fucata uestis.
Fufalū scripsit Ste. p faufel de q̄ supra.
Fugel arabice rafanus cuius domestici radix absolute dr̄. fugellū apud Aliabatē inuenitur.
Fulcon Ste. est sadegū grecum infra in sadegi.
Fulfel arabice piper.
Fulfulmine sic inuenitur in latiño. sꝫ in arabico scribitur fulfulminue. & ē radix piperis secūdū q͛ exponitur apud Aui. & aliquaꝝ synoīmaꝝ. uerū Aliabas in secūdo pratice inter herbas posuit. Cōstātinus uero q̄uis & inter herbas ipsū describat exposuit tñ q͛ ē pip
Fuligo liber antiquus de simplici medicina a fumo dicta. eo q͛ ex fumo generatur. fit aūt sic lucerna testea oleo repleta accēditur cui eneū uas superpōitur & cōsumata fuligo in pixide cypria collecta reeōditur ·&c. secūdū hūc mōꝫ docetur colligi fumus thuris & butiri & cuiuscūqꝫ rei fumus queratur in libro de preparatione medicinaꝝ.
Fullonū herba saponaria borith uel burith ideꝫ supra in. b.
Fumaria secūdū Dya. latine herba que grece dr̄ capnos de qua supra. hec ut dic dicitur a quibusdā oxidertes.
Fumon in septimo Io. Ser. in confectiōe noīata alabsulidus exponitur q͛ ē iusquiamū nigrū.
Fumus thuris docetur fieri in Ser. & in xxxviii. azarauii albucasim.
Fungi uocatur arabice fatar. grece uero micete. spēs uero eoꝝ multe sūt. Pli. similes tuberibus sunt qui ī cirenayca uocātur missi precipui suauitate odoŕ ac sapore sed carnosiores tuberibus ·&c & infra sunt in fungoꝝ gn̄e dicte a g̅cis pozide que sine radice aut pediculo nascuntur.
Furca Dya. scribit foca.
Furfurisca ptiriasis grece furfur capitis Alex. circa principiū primi libri cātabricies idē. nā cātabrū furfur.
Furogi arabice gallus.
Furfurisce in antidotario uniuersali in medicamine ad uentris tumorē.

Littera utuntur greci cū oībus uocalibus sic nos & gama uocāt. hoc tñ interest q̄n duo. g. ī eadē dictione sibi iuxta scribuntur primū assūit sonū lr̄e. n. nā scribūt aggelos & proferūt āgelos. Siliter si. g. antecedit cappa quod ē. k. eundeꝫ .n. assumit sonū. arabice uero hn̄t litterā gim que semper sonat ut nomen eius ostēdit in quā multe dictiones desinunt ut xeitarag. & ut pprius exprimeretur uere plationi addiderūt trāslatores litterā. i. & dixerūt xeitaragi. Aliā uero litterā habēt quā uocāt gaim & sonat ut nomē ostēdit que si finalis uenit sine. i. scribēda ē ut dimag.
Gabira pro gubeira scripsit Steph. & ē mespilla.
Gafete scripsit Ste. pro gafit.
Gafit arabice eupatoriū. putāt quidam arabes pollicariā esse eupatoriū & p ipso utuntur ea. q͛ aūt fallātur pꝫ per Dya. qui de utraqꝫ plāta facit diuersū capitulū diuersis uirtutibus pollicariā

conizañ uocañs.

Gagates lapis niger splendens leuis ut solus super aquam natet inter alios lapides ut dicunt. inuenitur in litia circa ripam fluminis gãges aridus & quasi luminosus mediocriter leuis ual de. cuius ē melior qui facile exarserit igni & odorē aspalti hēt medicine aptus est.

Gagila grece quaquilla auis graculus q̄lia quā q̄dam coturnicē dicūt.

Gaisdo herba fulonū qua tingūtur panni que osatis grēce dr̄. Macer de ipā ca. facit de qua infra in osatis.

Gaira Ste. pro gire scripsit qđ est colla glucten. alia ex pisce alia ex coriis.

Galla asiana ab asia dr̄. greci cicidos a lapsa uel lapsana ut quidā. arabice uero haff. galle īmatur̄ sepius ītrāt ī medicinis & sunt non pforate. Io. Ser. ca. de alcola oris non pforate inquit sunt crude que sunt non mature quare sūt fortiores & uehemētioris stipticitatis & pforate sunt que cosecute sūt maturitatē ꝛc. hee uocantur grece onfācine ysido. galla quedam a grecis ōfacidos dcā pua forma sed firmior corpor̄ nodoso que medicaminibus & ēcaustris. adhibetur. altera balanis ac leuis & nimiū perforata lucernaꝝ tantū usibus necessaria ꝛc. Pli. galle fructus in siria & in egipto copiosus. Itē alibi plura eius genera. nam ē solida pforata alba nigra maior & minor ꝛc. & alibi nascitur aūt galla sole de gemis exeūte erupēs noctu semp uniuersa crescit uno die candidior & si estu excepta ē arescit protinus neq; ad incremētū puenit. hec ē ut nucleū fabe magnitudine hēat. nigra diutius uiret crescitq; ut interdū mali magnitudinē habeat optima cōmagena deterior ex robore signū eius q cauerne trāsluceant ꝛc.

Galla Dya. semē ē dendrios cuius unū genus onfacitis dr̄. minor ē rotūda & grauis & nodosa sine ptusura. alia leuis & ptusa. eligenda est onfacitis que & uirtute fortior est ꝛc.

Galak grece lac inde galactides lithos .i. lacteus lapis.

Galatina grece papilio quasi lactei coloris ꝛc.

Galaktina grece lactentia.

Galaktera lacteus porcellus.

Galatiros Pau. ca. de paralisi. nocet autē galatiros ꝛc.

Gala cipressi sic uocatur fructus eius ē medicine apta.

Galbanū Dya. est lacrimū cuiusdā herbe similis ferule que ī nichomedia nascitur & & in syria. multi metoponon uocāt. est aūt utile galbanū thuris habens colorē & grana hñs ut faba lipidū & sine liguo & habēs in se aliquid seminis sui & de ferula sua nō graue nec liquidū nec nimie siccū ꝛc. Plini. galbanū ex arbore ferule eius quā stagonitum uocant distillat resine mō ī syria ꝛc. arabes proprio noīe kenech galbanū uocant. ueꝝ pp proprietate; quā hēt contra uenena uocāt bezard quod est nomē cōmune ad oēm medicinā cōtra uenena.

Galeon apud Aui. in secūdo capitulum scribitur qđ a Dya. sic galion inquit aut gallerion dcūm ē ab eo q lac coagulat. folia hēt & astā similē aparine sed erectā. nascitur in campis.

Galerica secūdū Pli. grece alauda auis eo q galleata uideatur.

Galeos grece mustella & est equiuocuȝ & ad terrenā & piscem.

Galia muscata est quedā cōfectio q̄ de describitur in antidotario Nicolai in trans in confectionibus pretiosis. uerū galia qua uti debemus ī cōfectōibus ī uētis in libris de arabico trāslatis ē di uersa ab illa cuius cōfectio hr̄ in .xxx viii. libro Azarauii albucasim & ī Ser de simplici medicina & inlibro Aben Mesue de qua Aui.ca. facit in secundo sub lr̄a sim. nam ipsa uocatur arabice such & ipsa fit ex ramich. ut pȝ ī pre nominatis libris & scribitur arabice p unū .l. tantū galia. sed alia galia est de qua Aui. ur̄ facere aliud ca. & est ulti mū in secūdo cā. quā dicebat iudeus uocari zebet arabice. nos seuerā uoca mus quā dicūt quidā ꝙ est sudor abra sus a quodā aīali. ueꝝ in libro .xviiii. Azarauii scribr̄ eius ꝯfectio fcā ex mu sco & ambra. est aūt super oē aroma ticū redolens. mirū tn̄ ꝙ de prope eius quātitas fetere ur̄ pp eius excessum odoris cuius rei sum testis. nā quidam mercator inter alia mihi ostēsa cū da ret mihi odorādā pixidiculā apertaȝ de hac cōfectione forte dimidia uncia cōtinebatur uisa est mihi feter̄ ut ster cus. sed postmodū ex solo cōtactu pixi dis remāsit manui mee tantus odor & talis ꝙ triduo & amplius dilui non potuit. apud Aui. per geminū .l. scribi tur nō est rectū. nā arabice p unū scri bitur. interdū algalia īuenitur ȝ idē ē

Gallicrus liber antiquus de simplici me dicina dr̄ sanguinaria eo ꝙ naribus ī posita sanguinē suauiter fluere facit; nascitur circa uias & saxosis locis. hēt in sūmitate uelut pedes gali.

Gallidragā Pli. sic uocat Xenocrates plā tā leucacantō similē palustrē & spino sam & caule ferulaceo alto cui summo capite inheret simile ouo. in hoc are scēte estate uermiculos nasci tradidit & cetera.

Galion ē galeon supra.

Galiopsis Ste. sermachū rubeū pro zar nech scripsit qđ est arsenicū.

Galapsis aut ut alii galeobdolō uel gali on Pli. cauleȝ & folia hēt urtice leuio ra & que grauē odorē trita reddāt flo re purpureo. nascitur circa sepes & sei tas ubiqȝ ꝛc̄ secūdū Dya.

Galisopsis aut galeobdolō Dya. fructex est minor. cui uirga est & folia similia urtice sed folia tenuiora que digito cō fricata grauē odorē habēt & flores mi nutos & purpuros. nascitur circa ortos & in uiis & super tecta tegulata.

Gallitricū & centrū galli uocant quidā quandā plantā cuius quedā ē dōestica que nr̄o uulgari uocatur bosomo q̄ ut cetera olera comedūtur. quedā uero a grestis in toto minor quā lombardi & tusci sclareā uocant eo ꝙ semē eius in oculū ponētes sine dolore & tedio ocu lū dicūt mundificar̄ a sordidus. signū ꝙ exit ipsis circūuolutis. hanc ꝓprie tatē attribuit Pli. plāte quā uocat alle ctroscopos de qua supra uerū secūdū antiquos & Dya. gallitricū est capilus ueneris ut supra in adiantum.

Galiū Ste. ebenaos & est mustella. uoca tur arabice haruset alsiran. gr̄ce uero galeos.

Gangrena grece ulcera mala serpentia nos nero cancrena dicimus. gangrena uero grecus.

Gar arabice laurus.

Garab in secūdo cañ. Aui. circa finē ca. facit simile ca. de salice. nā est spēs salicis quā uulgo goran uocant.
Garab & & algarab uocatur arabice fistula lacrimalis oculi ut apud Auice. in tertio.
Garbe scripsit Ste. p garab spēs salicis.
Gargalia apud Alex. ca. de emoptoica ps guturis & canne pulmonis.
Garicon arabice agaricon.
Gariofilus latine dr̄ sed grece kariofilos uñ Gal. in sexto de simplici medicīa non sunt inquit gariofoli folia nucis ut sonat nomē ipoꝝ. hec sunt ligna p ua ꝛc. describens eos karea enim grece nux. s. arbor. filon uero foliū & pp hoc dixit. arabice uero uocatur karūfel.
Gariofilata est plāta similis agrimonie cuius radix odorē hēt gariofiloꝝ dcā a quibusdā sanamūda & auātia & pes leporis. sed alia est pes leporis de qua infra in pe.
Garus grece & obsomogaꝝ quasi obsōi ogaꝝ. uulgariter aūt almirogaꝝ dicūt ab alos ꝙ est sal quasi salsū garū. nos aūt muriā uel salmuriā dicere possumus. est aūt qđ arabice muri & almuri uocatur liber de doctrina greca ꝙ ē garos & est almirogaros Pli. exquisiti liquoris grece qđ garon uocauere intestinis pisciū ceterisq; q̄ abicienda eēnt sale maceratis ut sit illa putrescētium sanies. hec olim conficiebatur ex pisce quam greci garon uocabant. nunc ex scombro pisce laudatissimū in finibus cartaginis spartarie ꝛc. & infra. cepit aūt ex mutili pisciculo minimoq; nūc confici. apuā nr̄i aphyen greci uocant quoniā is pisciculus ex pluuia nascitur ꝛc. mutilū dr̄ quia caput eius amputatur alioquiñ totū esset amarum.
Geduar arabice cedoaria.
Gehenech uel algehenech arabice due uene que sunt in labio inferiori q̄ flōmātur albucasim ca. de floīa.
Gefase arabice spongia libro de doctrīa arabica. in libris tñ medicinalibus sfēgi uocant imitātes grcū ut īfra in. s.
Gecazū arabice rana sed apud Auice. & Ser. difdaha uocatur.
Geld arabice pellis uel cutis.
Gelda Cas. se. ca. de elefantia coloquitida quā uulgus geldam uocat.
Geleniabin arabice rose condite cū zucaro siue cū melle ut habetur apud Aui in quinto ca. de conditis & in decimo Aliaba. & sic tam̄ zucarū rosaceū quā mel rosaceū geleneabin uocant. & pp hāc equiuocationē fuit error in tertio Almansoris ubi ē zucarū rosaceū stō. humoribus repleto ꝛc. nā ī arabico ita se hēt geneleabin stōm hn̄tibus repletū si sumatur in ieiunio bene masticatū confert si sumatur cum aqua calīa sed his qui calorem aut ardorē patiuntur nullo mō detur maxime si estas fuerit. calefacit. n. & sitī affert. ꝙ si eis pp id quod diximus dari cōuenit dandū est illud qđ est cū zucaro factū ꝛc. sic est in arabico ex quo apparet ꝙ de melle rosaceo primo dixit.
Geloum in secudo cañ. Aui. expoitur ꝙ est granum pini maioris. ueꝝ hoc nomē apud arabes est de auellana maiore quā nos nucellā dicīus. nā similiter est apud eos diminutiuū nucis. geum enī est nux. & hoc & dicebant oēs arabes a quibus quesiui & sic habetur in libro de doctrina arabica. & Aui. ī prīcipio capi. uī loqui de ipsa qñ cōparat

eam nuci.quis postea de grano pini ui
deatur interdū ꝓsequi.de grano uero
pini sicut promittit in ca;de pino ita
tractat in littera ha. nec dicit ibi nec
alibi ꝙ loquitur de ipso in littera gim
quare uī corruptio in textu uel aliqua
conculcatio sicut consueuit facer̄ ī plu
ribus ca. ut patebit in suis locis.Step.
in synonimis carea pontica est bendo
cū & est gelousum carea pontica ē nu
cella in greco & exponit ꝙ est auella
na.cū dicit bendocū & gelousū ꝓ gelo
um & pro auellana accipitur .sed pro
maiori ut dictū est.

Geluari Aliabas ꝓ iuliar qđ ē balaustia

Gemus arabice bubalus liber de doctri
na arabica.

Genaha arabire ala.

Gembut apud Aui.est xilocaracta naba
tia ut ipse exponit in eodē ca.dicit.n.
est alkarnub nabatiū de quo dictū est
in lr̄a ka.& uerū dicit quia in ca . de
karnub uel xilocaracta loqtur de gē
but melius tñ scribitur iembut per.i.
uocalē ut in arabico patet.& ꝙ eius ca
pitulū est in littera ie.non gim.

Gendebeduster arabice ē castoreū Ste.
uero gendebedaston scripsit.

Gentiana Dya.dr̄ inuēta esse ab īpera
tore illirico eiusdē gentis uñ & nomē
accepit.cuius folia que circa radices
sunt nucis odorē hn̄t & suut similia
plātagī ſʒ paulo subruffiora & ī sūmo
diuisa uel incisa in spēm serre in me
dietate hn̄s astā que asta & leuis ē &
uacua digiti hn̄s similitudinē lōgior
duobus cubitis & nodosa circa quos
nodos folia nascūtur.semē est ei circa
folia latū & lene & nō īutile sicut affo
dilū.radicē hēt sicut aristologia lōga
solidā & amarā sed nigriorē & fragi
liorē. nascitur locis altis & humectis
& umbrosis ꝛc̄.Pli. hanc īuenit Gēti
us illiricoꝝ rex ubiq; nascētē in illiri
co tñ prestantissimā folia fraxini sed
magnitudine lactuce caule tenero po
licis grossitudine cauo & inani ex īter
uallis foliato triū alñ cubitoꝝ radice
lēta subnigra sine odore aquosa mon
tibus subalpis plurima .usus in radice
& suco ꝛc̄.Dya.ca.de cētaurea dic ꝙ
multi gētianā uocāt ī ꝓprie puta.

Genista hec apud quosdā ē mirica.alii
uolūt spēm eius cuius rami angulosi
& folia triangulata sunt semē ut cera
sum ruffū tñ puū.alia uero que apud
Dya.spartuʒ dr̄ ē uere genista ut dixit
mihi greca herbaria de qua Pli. geni
sta inquit uinculi usum prestāt flores
apibus gratissimi.dubito an hec sit ꝙ̄
greci auctores spartō uocāt cū ex ea li
na piscatoria apud eos fieri docuerim
semē eius qđ eodē noīe appellauere ī
foliculis faseoloꝝ mō nascētiū purgat
ellebori uice ꝛc̄.de spto īfra in spa.

Geniculata cētinodia poligonia ꝓserpi
nata sāguinaria uirga pastoris idē ut
ī aliis locis .

Geniculare apud Dya.uocāt quidā latī
quādā plātam quam ipse lichnis uo
cat infra ī .l.

Geodus uel giodus humor apud Alex.
ca.de podagra est terr̄us a gi quod est
terra.

Geoers uel geguers ut apud Aui.tres di
cit hr̄e spēs.dicebat iudeus ꝙ sit miliū
panicū & scaiola que est grani oblōgi
utriq; acutoꝝ capitū quo aucupes in
ꝑtibus nr̄is auiculas suas nutriūt.

Gepsim arabice gipsum.

Geramon Dya. siue oxifilon siue ut lati peumonia cicutaria herba e q folia h3 anemoni similia diuisa & oblonga. radix est illi rotuda & dulcis. est & alia spes eiusde uirgas habes tenues & pulueratas duobus palmis a terra ascedetes & folia malue similia & in summitate uirgaru caput e sic cicoree &c.

Geranion Pli. aliqui mirtin aut mirtido appellant similis est cicute foliis minutioribus & caule breuiori rotudo. nri sic eu tradut greci foliis paulo candidioribus q malue tenuioribus pilosis & ramosa ex interuallis triu palmoru. Alteru genus foliis anemonis diuisuris longioribus radice mali mo rotuda dulcis & forte talis uera est &c. hec eade cu supradicta.

Gera sacra pigra amara grecum est.

Geranos grece grus in antidotario uniuersali est emplastru geraniu quod co grue fit.

Gerobotanu est dictu sacra herba supra in be. & e berbena. ie. melius.

Gergir arabice eruca gergirum scripsit Ste. uocatur. g. euzomiu supra in e.

Germandrea Macer camedreos grece q e germandra latine &c. supra i ca.

Gerontica Cas. fe. in antidotario in trocisco musa gerontica uelut greci dicut que cronica nos aut senilia.

Gersa fit ex radice dracontee p ablutionem. radix & ipsa sic uocatur.

Gesenteria grece est dictu intestina terre & sunt isculi lumbrici terreni. Cas. fe. ca. de dolore auriu. melius tn gisenteria scribitur. na gi est terra.

Gesampine in antidotario uniuersali i mitridato minori.

Gethim Pli. est herba que het radices tenues uirgas bene olentes &c. uide an sit gariofilata.

Geusir uel iausir arabice oppopanax &c.

Geum bane nux muscata.

Geum arabice nux.

Geum endi arabice nux indica magna est in duplici cortice in uno filtroso & alio durissimo quo qda pocula faciut.

Geum methil arabice nux uenenosa q dam frigidissima.

Gezar arabice bautia. oia hec scripta q a gim lra arabica icipiunt melius per .i. consonans scribuntur. sed qa sepius p. g. scripta reperiutur usu secutus su3. ut magis in proptu sint secudu usum.

Gibum arabice caseus.

Gideus dactilus uocatur a quibusda peonia secudu Dya.

Gi grece terra inde infrascripta.

Gicenon grece lutu coe. latini cenu dnt. Dya suo ca.

Gieritrias uel giseritrias Dya alia alba &c. alia cinera siue ero color & maioris glebe sed probabilior accipitur cinera leuis & mollis & erugineas hns uittas &c. Pli. supra in fertrias.

Giezimas Ste. taratozante arade qd sit grecu nescio & arabicu ignoro.

Gilbehenech arabice est medicia acuta uomitiua & Aui. ignorauit eam.

Gi ex irudinu nidis Dya. suo ca.

Gimolea Dya. alia e alba atq3 desa alia purpurea & quasi pinguis & est pbabilior. ualde eni frigida est tactu &c. e que dr chimolea. Ste. taqmolie dixit.

Gimeliam Dya. est colore spodii cinero dura gustu alluminosa atq3 siccans li gua q cofricata pumicis facit sonu &c.

Gi qua pictores utuntur Dya. sumitur ex uitriarioru caminis siue fornacibus

est aūt quasi fauila adherens in forna cibus τc̄.

Gisamia Dya.eligēda est alba ualde & leuis lingue aherens lenis & spargēs se super cartā & fragilis qualis ē quā multi colirion dicūt.duo sunt genera eius.unū qđ predictū ē.alter qđ aster platodes dr̄ qđ est luminosū τc̄. aster platodes ē dictu stella lata uel plana. grece talk uocatur aut gisastereos. i. terra astrea.hec est quā dicūt latī stella terre. ab hac uocantur trocisci stelle infra in samia.

Gisastereos est dcū stella terre uel lutū stelle supra īmediate.

Gisampelitis grece Dya.ē genus crete uel terre nigri coloris ut aspaltū. illaʒ uero optimā esse dicimus que est nigerrima & splēdida & leuis & humore adtacta resoluitur citius τc̄.est dcū terra uel lutum uitis de qua Aui.ca. facit simile huic τc̄.

Gischia grece Dya.gleba est alba & lata & non ualde candida que defertur aliquotiēs in patellis rotūdis siue quadratis τc̄.hec est terra uel lutū īsule chie in qua mastix nascitur que apud Aui.uocatur lutū terre masticis Pli. chia terra candidans ē usū ad mulierū maxime cutē τc̄.

Giselimatis anselumula exponit Step. tambamari & ē inquit spuma lune.sʒ sonat in arabico lutū lune.

Gisentera caranatis Ste.dr̄ ambre ītestinum.non intelligo.

Gituale arabice cicada liber de doctrīa arabica.

Gifico uel gifi & gifico hermii antiquū antidotū dictū a gi qđ est terra & ab hermete phō eo ꝗ sub terra in ypogeis.i.in speluncis uel subterraneis locis certa cōstellatione cū musicis īstrumētis loco purgato multis aliis solēnitatibus adhibitis conficiebatur. laudatur ī multis confectio eius īuentur ī antidotario uniuersali & apud Cas. fe.Alex.ca.de cephalea eo utebatur aliqn̄ cyfi repitur ut in primo Dya. post ca.de cartamo & qfi & scribr̄ ibi.

Gigarte grece sunt ḡna uue passe Pau. ca. de duricia mr̄icis uue passe inquit sine gigartis.aliqn̄ tamē pro toto accinatio sumitur.

Ginga a musione ca.de fluxu menstruorū inter herbas frigidas numeratur. inuenio in antiquis synonimis ginda ꝗ ē iusquiamū.an sit idē nescio.

Gignasion grece uel ut ipsi gimnasiō ē exercitiū uel ipse locus exercitantiuʒ ubi fiebat antiqtus ludus palestre uel aliquod aliud certamē ut disputatōes liber de doctrina greca.

Gilen grece iuleb arabice imitamīe greci est sirupus ex aq̄ sola & zucaro.

Gineticū grece ī pratica Pauli & & ī aliis libris de greco trāslatis est collum matricis.

Gindion Alex.ca.de dyabete τc̄.

Gingnidium est fumus terre ut Theo. prisci.libro de simplici medicina. aln̄ igidiū reperitur.Pli.gignitur herba similis staphilion quā gignidiuʒ uocāt tenuior tamē & amarior τc̄.

Gingion secūdū Dya. multi lepidū uocant & ē sceitaragi.

Ginziue sicubi r̄piatur ꝓ iuiubis accipe ut in antidotario uniuersali in cōfectione dcā butanicō ad melācolicos. sed zinciue debet scribi.

Gyps grece uultur.

Gypsos grece gipsum.arabs uero gipsez dicit.
Girad uel guirad arabice locusta.
Girba grece pila pistatoria mortarius. Cas.fe.in pluribus locis.
Gire uel guire ut ad pximemus magis sono prolationis eius uel gair ut Ste. arabice gluten uel colla.scribitur enī p gaim lrām non per gim.
Girgir arabice eruca liber de doctrina greca.
Giri apud Paulū in pluribus locis ē pollina uel alfita subtilissima farina ī libro de doctrina greca giris scribitur sed giros est circulus girus Ste.exposuit q ē puluis molendini & scripsit guri.u.pro.y.psilo.
Girinos grece spēs rane liber de doctrina greca.
Girin tamaraehyrō & alsabracā Io.Se. in confectione cuiusdā electuarii laxatiui de dactilis sūt spēs dactiloꝝ.
Girisitim Pau.ca.de obtalmia de episcoris aut ē alfita aut bolus armenus.
Giro grece in antidotario uniuersali đ confectioōe ēplastri apostolicō maioris exponitur q est lapis calāmaris.
Git & nigella eiusdē gnīs sunt.differūt paꝝ in forma & uirtute.multū ī odore Dya.diuersa facit ca.giter īqt herba est q̄ in segetibus crescit hn̄s semen nigrū & amarū & odore suaui ⁊c̄.Pl. git ex grecis alii melantiū alii melēospermon uocant ⁊c̄.melantiū est nigela.giter grece git.
Giulben arabice pisa legumen qđ mes uocatur.
Giuntas grece uertigo Cas.fe.⁊c̄.
Glabies est tinea a denudatōe dicta.nā glaber ē pilus nudatus rasus caluus
Gladiolus Dya.de ipō facit ca.duo.unū sic.gladiolus q̄z alii deteris aut cestris dicunt folia yridi similia hēt sed altiora & acutiora & astā ī meīo foliorū cubiti unius longā & crossā in cuius uirga capitella sunt trigona sub ipsis flores hn̄s purpureos & in medio fēicinū colorē.semē eius in foliculis ē simile cucumeris semini rotūdū & nigrū & gustu uiscidū.radix ē illi nodosa russa & longa ⁊c̄.Aliud ca.de ipso facit incipiēs deteris aut cestris a rōanis gladiolus dr̄ ⁊c̄ ut in hoc eodē ca. Itē xiphyon dr̄ gladiolus segetalis ut infra in xi Pli.gladiolū ciperon uocat ut infra in iunco ⁊c̄.
Glaucoma Pau.ē egritudo oculi incurabilis.secūdū ueteres est eadē cum ypochymia.sed apud posteriores nō sunt idē.nā glaucoma est oīo incurabilis. ypochymia uero non oīs.& ē aqua in oculo & imaginatio Demo.ī his uero qui altissima arbore cecātur.nā greci glaucosim uocant ⁊c̄.
Glaucosis ē oculoꝝ subalbedo que accidit uue oculi sicut apparet in seīoruz oculis.glauci nāq dicūtur oculi q uulgo uarii dicuntur.
Glaucoma uero egritudo ut supra.interdū unum pro alio inuenitur.
Glauciū Dya.est sucus herbe eiusdē nominis folia hn̄tis papaueris similia.sz folia calido cinere copiuntur & sic sucum emittunt.alii herbā in olaz nouā mittunt & circulinūt terra & ī furnuz feruētē mittunt & sic foliis maceratis sucum exprimūt & siccatū in sole in pastillos redigunt.cuius est optimum quod est crocei coloris intus & gustu amaꝝ & odore graui.miscetur ocula

ribus medicinis 7c.est sief memithe. Pli.glauciō ī syria & parthia nascitur humilis herba densis foliis quasi pa paueris minoribus tñ sordidioribusq; odorisq; tetri gustus amari cū astric tione.i.stipticitate granū hēt crocei co loris ut Dya multi errauerūt in hac herba. quidā putauerūt q̄ esset celido nia.itē quidā putauerunt q̄ esset papa uer cornutū qd̄ sic uocatur apud Aui & ego uidi meo tempore multos in hoc errare & tempore Dya. error fuit nā in ca. de meconceratides dixit q̄ multi falso putauerūt ex eo glauciū fieri ob silitudinē folio℞. q̄ aūt glau tiū sit memithe uel sief eius appet multis testimoniis .nā Alex.& alii g̃ ci ubi in colliriis ponūt glauciū Auic. & alii arabes in similibus medicinis ponunt sief memithe. Preterea apud Ser. quicqd dicit de memithe apud Dya.non est aliud nisi qd̄ dr̄ apd̄ Dy. de glautio.inueuitur oleū glautinū a glautio.ue℞ apud Alex ca.de colica ē oleū nominatū glautinū non ab hoc glautio qa nihil recipit glautii cuius cōfectionē & inueni in antiquo ātido tario sic uocatū & sine glautio īmo ē omnino calidum.

Glautia in uero Dya.sucus est herbe na scētis in syria & in yerapoli folia hēt similia meconioceratidis sed p̄guio ra & super terrā spansa odorē habet grauē & gustu amaro sucū multū hēt croci similē. folia eius ciues mittūt in cacabis & in clibanis coquūt que cum coxerūt exsiccāt & glautia uocāt 7c.

Glasqon Step.p glautio scripsit & expo suit q̄ ē meimarā sed non recte.nam aliud ē ut īfra ī medicis patebit.

Glaucus piscis apud Alex.ī multis locis inuenitur.& in kirānida ca.de ipō scri bitur cuius color ē subalbidus ysido.a colore dictus q̄ albus sit. g̃ce enī glau cū album . in estate raro apparet nisi tempore nubilo 7c. secundum uerita tē glaucus est color prope uariū. plus tñ inclinat ad albedinē q̄ uarius.apud Iohāniciū de coloribus oculo℞ inuēi tur qui color in senescētiū oculis appa ret 7c.

Glaus Pli.autiquitus eugulactū uocatnr citiso & lenticule foliis similę auersa candidiora rami in terrā serpunt qni seniue admodū tēues & radice .flosculi purpurei exeūt.īuenitur iuxta mar.

Glaux.grece noctua.

Gleucos grece mustum.

Glicasmos grece dulcedo.

Glikeon grece dulce.glikei dulcia latini glicea dicunt.

Glitia confectio ab Alex.ca.de cardiaca ex stō.itē in ātidotario uniuersali gli tia maior & minor 7c.

Glitiaconon quidā abrotanū dicūt secū dū Dya.ca.de abrotano.

Glicidis & glicis cidis est peonia.Theo. prisci.itē Alex.ca.de potionibus & an tidotis ad epar glitide radicis & & pe onia dr̄ 7c.Pau.de epilēsia facta a stō. gliscide dicūt aūt pioniā 7c in kirāni da & glikiscidis scribitur Ste. Glikisci di scripsit & exposuit peoniam .

Glicon Paulus pro suco liquiritie & est dictu grece dulcor.

Glicoriza in multis libris de greco trās latis inuenitur & ē dictu dulcis radix. ē liquiritia ut latini corrupte dicnnt . nā glicon dulcis riza radix.in cōfectōi bus apud Dyasco.uero glicoriza recte

ſcribitur ſic glicoriza aut̄ ſqtia aut̄ adi
pſa.naſcitur in cappadocia aut in pon
to.fructex eſt uirgas hn̄s longas duoꝝ
cubitoꝝ in quibus folia ſunt ſpiſſa &
ſimilia lentiſco ſed pinguia & unctu
oſa.profert florē iacinto ſimilē.ſemē
hēt ſimile platani & aſperū qđ ſemē
eſt latum ſicut lenticula ſed oblongū
& ruffū.radices ſunt illi buxei coloris
& longe ſicut gentiane conſtricte &
dulces que exſicantur ut liciū ꝛc.Pli.
glicoriza & ipſa ſine dubio inter acu
leatas herbas eſt foliis echīnatis pin
guibus fructicoſa binoꝝ cubitoꝝ alti
tudine flores iacinti fructu pillularū
platani magnitudīs preſtātiſſima in
cicilia ſecūda pōto radice dulci.& hec
tantum in uſu capitur longa coloris
buxei que melior q̄ nigra ꝛc.
Gliconiū ī libris antiquis de greco trāſ
latis reperio diuerſaſq; expoſitiones
nā in pratica de greco trāſlata ſimili
ma Almāſori alicubi ubi hētur glico
niū in Almanſore hētur mētaſtrū.&
alibi ut in ca.de apoſtemate ſtomachi
ubi hētur flores camomille in dicta
pratica hētur gliconii flores.Itē Pau
ca.de alopitia in quodā gargariſma
te ubi hēt gliconium in pratica Io.
Ser.in eodē gargariſmate hētur cala
mētū montanū uel fluuiale.Itē Pau.
ca.de lapide ubi hēt gliconiū Aui.eo
dē medicamīe hēt calamētū cāpeſtre
Itē in libro antiquo de ſimplici medi
cina pulegiū inquit qđ greci gliconos
dicunt īterrogatus grecus a me quid
uocaret pulegiū reſpondit uliconos.
& ita eſt in libro de doctrina greca
expoſitū.nos aūt bliconos dicere poſ
ſumus.in antiquo libro īueni gliconi
um pulegiū.nec mirandū ſi arabes er
rant in huiuſmōi plantis que hn̄t cō
ueniētiā in forma & uirtute qn̄ expo
nūt greca noīa.nā in magis diſtanti
bus ut oſtendetur in multis locis hu
ius opis hoc idē accidit.
Glicocalamū grece ē dictu dulcis cala
mus.expoſuerūt quidā q; eſt caſſia fi
ſtula.alii calamus aromaticus.alii cā
na mellis un̄ fit zucarū.per.k.melius
ſcribitur.
Glicomilon liber de doctrina greca eſt
malomellū de quo infra.
Glikoxio grece dulcacidū.i.muzū.inde
oxiglicon componitur.
Glicus aliquādo reperitur ꝑ ſapa & eſt
dcū dulcor qđ ſepe & ꝑ ſapa īuēitur.
Glini grece pupilla que & kori & dr̄ in
fra in plati coriaſis.
Glio ſecūdū Dya.eſt ſordities balnei ut
infra in ſo.
Glis aīal glis terra tenax glis lapa uoca
tur.
Glis Dya.aut qtis folia hēt lenticule ſi
milia cuius folia infima alba ſunt &
ſuperiora uiridia.aſte ipſius ſunt qn
q; aut ſex tenues duobus palmis lōge
& terre porrecte.flores hēt aureos uel
purpureos locis maritimis naſcēs.
Gliſcis Ori.eſt radix peonie Pli.gliſcide
quā alii peoniā uocant aut pētorobō
ꝛc & infra in peonia.
Gliſomago grece creta cādida & eſt cr̄
ta fullonū mixta pingui terra.
Gloſſa grece lingua.īde cinogloſſa lin
gua canis.arnogloſſa agni.bugloſa bo
uis.ippogloſa equi ꝛc huiuſmōi.
Gluten.i.colla alia ex inteſtinis piſciuȝ
& dr̄ grce ictiocolla.alia ex coriis qua
drupedū taurocolla & hec apud Dya

& utraq; est gluten lignariorum. Itē aliud est gluten auri. & est duorum modorum nam quidā est auri fabrorum quorum aliud est borax. & aliud tincar. aliud artificiale qd' fit cū urina īfantiū & de utroq; loquuntur Aui. & Dya. & aliud auri quod est pictorum & ē amoniacu; ut Aui. de id quo aurū adheret.

Gluten albotin ita scribunt qui nesciūt. nā albotin debet scribi secūdū arabicū. interdū alībat inuenitur & ipsum est terbentina.

Gnaphaliū Pli. aliqui cametelon uocāt cuius foliis albis mollibns pro tomento utuntur sane & similia sunt tomento intelligo.

Gnafalō Dya. cuius foliis multi pro tomēto utūtur quia alba sunt & mollia & cetera.

Gneoron gce cunilago d' qua supra ī cu

Gnidii coco Pau. ca. de collica in quibusdam pillulis quarum similes scribit Aui eodē ca. ubi scribit mezerion & Alex eodem casu eisdēq; pillulis in aliqbus exēplariis gnidii coco hētur & in aliqbus cocognidii. sīn dubio id' sūt d' quo supra satis dictū ē in co & in ca.

Gnidiū apud Alex. inter cibos pleureticorum qd' quidā atriplicē exponūt.

Gnicus ē crocus ortulanus qui cincum apud Dya. uocatur.

Gnomis narkosis grece mētis stupor.

Gnosis grce scīa cognitio intelligētia.

Gnostica sēsibilia īn pronostica rc.

Gobeyra arabice mespilla a gobar qd' ē puluis quasi pulueruleta.

Golena ī ātidoto esdra dcō exponitur origanum.

Gongilis Pau. ca. de kunatra ē rapa. sed grecus gōgilō dicit & goggilion scripsit Ste. goluli scripsit & exposuit lectū pro lect.

Gongiros grece congrus piscis.

Goni grece semē inde goniorea semis fluxus inuoluntarius rc.

Gonia grece angulus inde ortogonium trigonum rc huiusmodi.

Goniorea fluxus seminis sed grecus gonoria dicit a goni quod est semen & rois fluxus.

Gon Ste. uocari arabice collā dixit. sed giren est glutē uel guiren ut supra.

Gorab arabice coruus.

Grāma Alex. ca. de frigido stō grāma ī quit fit uelut nectar rc. est enī uinu; cōditum cum spetiebus.

Graculus infra in sicofagos & ī ortix & supra in gagilla & uī discrepare.

Gramas uocat demo. lippitudines que fiunt in optalmia.

Gramen Dya. agrostis siue gramen uirgas hēt nodosas & spansas super terrā super quas uirgas folia acuta & lata & dura sunt sicut cāne minoris. radix est illi nodosa & dulcis quā boues & alia aīalia pascūt. arabice uocatur negen & theil & negil. & qa duobus nōibus uocatur duo ca. de ipso facit Aui. unū ī littera nun aliud ī littera the. Pli. gramē ipsum qd' īter herbas uulgatissimū geniculatis serpit īternodiis crebroq; ab hiis & ex cacumine nouas radices spargit. & īfra sūt qui & aculeatū gramē uocēt triū generū cu; ī acuminē aculei sūt qui dactilun uocāt. alterum qd' ē azio simile & hoc dactilō uocāt eo q; digitis medetur. tertiu; gēus dactili s; tēuis nascitur ī parietibus uel tegulis. huic caustica uis ē rc

Grami Paulus. capi. de emoptoica & de

asmate comedāt inquit de pomis mala apia mespilla mala granata & grami fructus ꝛc.

Grana tinctoꝝ uocatur a Dya. coccus đ quo supra in co. ara. uocatur karmes.

Grana solis miliū solis ut quidā uocant cauda porcina. eo forte quia aspa plāta sit. apud Dya. lithospmō de qua infra in li. arabice culb Ste. calebi dixit.

Grana alkilkil Io. Ser. ca. de dolore algomor calido sunt granata siluestria. itē idē ca. de sputo sanguis ex corrosione

Graydion grece lambrusca.

Graneon grece craneon. i. os uel testa capitis Alex. ca. de emicranea.

Granuꝫ anesceni est fructus arboris magne que lothos uocatur & est granū simile iunipero sed maiusculū hn̄s interius nucleū duꝝ cum sua medulla tectū carne pauca dulcis saporis nigrū cū maturauerit. multi fabā grecā dicunt. ysido. faba syriaca dr̄ arbor magna fructū ferens comestibilē maiorē pipere gustu suauē. unde & mella uocatur ꝛc.

Granū ben est granum albi coloris sile cartamo sed maius ex cuius medulla fit oleū de ben qđ nr̄ates oleum mustellinū uocāt. hoc enī tempore mee iuuētutis ꝓ pipere albo ponebatur. a Dya. uocatur balanus repsico & oleū eius ballaninū uocat. uide supra in ba concorda dictū Dya. cū dicto Aui. & uidebis ꝙ sic est.

Granū calefi uel caleti uel calebi & ē ꝓpius uero in regali dispositione sepe īuenitur & est milium solis quod culb arabice dicitur.

Granū nigrum est nigella que xeimeñ arabice uocatur. & grece melantiū. & quodlibet istoꝝ noīum nigꝛ sonat.

Granū nil arabice est semeñ indici quo panni tinguntur

Granū uiride apud Aui. ē fructus arboris terebīti unde terbētina colligitur ut patet suo ca. que arbor arabice uocatur botim ut dictū ē supra.

Granum azelim uocatur a Ser. piper nigrū. & sūt radicule parue dulces delectabilis saporis subcitrini coloris q̄ afferuntur a tuneci & barbaria. augmentat sperma.

Gratecon secundum Pli. uocatur fructus buxi arboris.

Gremiale oleū & expēsaꝝ & onfācinū idē. & est qđ fit ex oliuis īmaturis que colliguntur in gremio caduce añ alias ex quo oleo deberent confici oīa olea frigida ut ro. uiol. & similia.

Gripposis grece incuruatio. inde gripposis unguiū ē signū ptiseos. curuus grippos.

Groncus lini podagra lini cuscuta idē.

Grossi sunt ficus prime que sunt ueluti flores aliaꝝ.

Guaday apud Aui. dr̄ ꝙ est ostracū. dicebat iudeus ꝙ sunt porcellini uermiculi de qbus infra. sed non est cōsonū ueritati cōferēdo textū Aui. cū textu Dy & Ser de porcellione que dicitur arabice harua.

Guardenegi arabice ē spēs obtalmie magni tumoris que grece dr̄ chimosis ut supra in ch.

Guard īfra ī prīo pagrapho. u. lr̄e.

Guarescen apud Aui. ē auis. dicebat iudeus ꝙ est turdus & dixit alius ꝙ ē turtur. in libro de doctrina arabica uocatur yman. apđ Alhaui exponitur ꝙ ē colūbus siluris quem quidam palūbū uocant ꝛc.

Guaril arabice stellio.
Guasmeũ exponit Aui.ꝙ est foliuꝫ ñil .s.indici.in tertio Almãsoris scribitur guasmia sed in arabico est guasme.se cũdũ Alhaui est planta que eleuatur super stipitẽ circa unius cubiti mensu rã in cuius extremitatibus sunt ramu sculi sicut flores coriandri qui siccãtur & teruntur & miscẽtur cũ alkãna & tingunt ut alkãna. per se uero colore citrino & inde tinguntur cani. oĩa su pradicta que scribũtur p gua melius scriberentur p ua.u.uocali.ꝑferẽdo tñ sonũ inter.u.&.o.uel & per.o.trahen do ad sonum.u.
Gubeira uel gobeira quocũꝙ mõ discas est mespilla ut supra.
Guidegi arabice sunt due uene in collo que flõmãtur.ĩterdũ alguidegi reperi tur in Albocasim ca.de flõmia.
Gula greci dicũt ut nos.
Gumi asimar exponitur in septimo Io. Ser.in confectione kerande regis ꝙ ẽ gumi amigdalaꝝ.Aui.& in eadẽ cõ fectione quã uocat kaboch regis põit gumi amigdalaꝝ. ueꝝ nomẽ non so nat hoc in arabico.nam amigdada uo cant leum.
Gulben uel giulben arabice inuenitur ꝙ sunt pisa legumen.
Gumi cedri est cedria.grece dr̃ kidria. a rabice uero kitran.
Guma lilelmetu apud Aliaba.est amig dalaꝝ sed non est arabicũ.
Gumi arabicũ Pli.guma optima est ex egyptia spina eueniens uermiculata colore glauco pura sine cortice denti bus adherens ĩc̃.putatur ꝙ ex arbore ipsius fiat achatia sic appet supra ĩ ac
Guma zabara apud Aliaba.ẽ arabica.
Gunzeñ gabaꝝ apud Aliaba.ca.de febr̃ continua pro tamarindis ur̃ poni.
Gurguros grece est gurgulio.inde nomẽ gurgurikinos infirmitas guturis.
Gurum Ste.exponit ꝙ est puluis molẽ dini & credo girũ uel giri ut supra. sꝫ semper ubi inuenit in greco.y.psilõ.u. transtulit.
Gutta miconis apud Pau.est gumi papa ueris & ipsum est opiũ.

Que ẽ aspiratõis nota nec gr̃ci nec arabes ha bẽt. aliquas tñ litteras habent in se ipãs aspi rationẽ hñtes.nam ara bes unã litterã habẽt quã ha uocãt cuius as piratio est ut nos per.h. aspiratas dic tiones proferimus. habẽt & aliã quã cha uocant cuius aspiratio est cũ qua dã rascatione ac si quis uellet excrear̃ cũ uoce.Itẽ habẽt aliã quã uocant ha yn cuius aspiratio est in gutture ac si hõ hẽret nauseã.duaꝝ primaꝝ sonos uariant p oẽs uocales cũ additione no taꝝ.& p primũ scribitur hameme q̃ ẽ amomũ.p secũdã chaschas qđ est pa pauer. per tertiam uero harhar quod ẽ iuniperus & hauge.
Hahage ebur liber de doctrina.
Haaxe arabice thimus ut patet p cõcor diam huius capituli apud Aui.cũ ca. Dya.de thymo.Itẽ Aui.ca.de epithy mo uirtus eius inquit est sicut uirtus haaxe ueꝝ est debilior eo Io.Sera.ca. de retẽtione mẽstruoꝝ dicit ꝙ nomĩa tur alforua Aben Mesue libro đ laxa tiuis ca.de axe dr̃ inquit ꝙ est mater e pithymi & ita est sine dubitatiõe. nã eius descriptio & concordat cuꝫ Dya.

capitulo de thymo.
Hab arabice ē granū cuiuscū℘ arboris inde infrascripta.
Hab demest garnū lauri quod & hab al gar dicitur.
Hab nil granum indici.
Hab alharhar granum iuniperi.
Hab elras granum capitis & est staphy sagria & uocant ita pp excellentē uirtutē quā habet in caputpurgiis.
Hab hafir granū uiride & est fructus terebinti.
Hab elmeluch.i.granum regū. & uocāt ita multi arabes cerasum qa habēt de ipso inopiam & similiter uocāt sen ē mendana de qua infra.
Hacalia Ste.est calebuȝ ꝑ calib ut apud Aui.uel cub quod melius est.
Hacharcharah arabice piretrū.archaha alicubi scripsit Ste.alibi harcharhaha
Hachar semina supra in agrossissa.
Hachib arabice calcaneus.
Hacrab arabice scorpio.
Hadhah arabice licium qđ & calcule & sed grece lithyos.
Hadham arabice ossa
Hadeds arabice lens lenticula.
Hadid arabice ferrum.
Haheris arabice sericum.
Hafir arabice tibia.
Haff arabice galla.
Hagel arabice ꝑdix liber de doctrīa ḡca
Hager arabice lapis inde hec.
Halbezard.i.lapis liberās ut tyriaca ūcꝫ.
Halcamar lapis lune.
Hactamach lapis.
Halliendi lapis iudaicus.
Hallezanclarel lapis lazuli.
Halmeses lapis in quo acuitur.s cos.
Halachil lapis corneolus.
Halssengi lapis spongie.
Halsechifa lapis pontificis.
Harmeni lapis armenus.
Halmetani lapis uesice.
Halrehegi lapis molaris.
Hyacot lapis iacintinus.
Hiulo margarita.
Hagnites magnes.
Harchasite lapis marchassita.
Humbehigi lapis smerillus
Hebeni lapis lacteus.
Hain arabice oculus & frons.
Hayneb arabice uua.
Hayneb althaleheb arabice uua uulpis & est solatrum.
Halchabat apud Aliaba.pro terbentina arabica aliquando inuenitur.
Halek liber de doctrina arabica sanguisuga.
Halib arabice mulsum liber de doctrīa arabica.
Halibium Aui.puto ꝙ uoluit dicere yrīgiū.duo ex eo facit ca.unū hoc aliud qđ scribit attracisus.sed in arabico est astaraticos & utrūqꝫ est yringium.
Haliiam & halin ut Auicē.& alauatim ut idē oīa corrupta sunt & est pulegiū Aui.non facit de ipso propriū ca. sed & cōfundit sermonē de eo cū sermōe de calamēto in eodē ca.& de origāo & mētastro ut supra ī calamitis.
Haliligi arabice mirobalani.
Halimon Pli.hec plāta ex hoc noīe nō est parui erroris apud auctores.alii.n. fructicē dicūt esse densum candidū sine spina foliis olee sed mollioribus. coqui aūt ciboꝝ gratia.alii olus marinū esse dixere salsum & iñ nomē foliis in rotūditate longis laudatū ī cibis. duoꝝ pręterea generū silure & mitius

siluestre teuiora folia. Craterias & tertium genus traddidit longioribus foliis odore cipressi nasci sub edera maxime ꝛc ur ex descriptionibus eius prioribus & uirtutū eius ꝙ sit cretanus ꝛc.

Haieth infra in hanxi.

Halium arabice spagus & est a greco. nā Pau. ca. de cura epaticoꝝ heliū asparagū dicit. Itē Alex. ca. de emigranea helio spagus dicit & in aliis libris de grco translatis inuenitur hoc nomie. nō est differentia apud arabes inter. a. literā &. e. Item aliquādo arabes imitātes aliud nomen asparagi dicunt.

Haltith arabice asa que grece lasar dr. Item apud Aui. aliud ca. de haltih inuenitur expositū ꝙ est medicina indasimilis hermodactilo. sed ī arabico scribitur halbid.

Halzum arabice limatia.

Hambair arabice ambra.

Hameati arabice uolunt dicere kameactis & est ebulus.

Hameme arabice amomū.

Hamā arabice croheker ē columbus.

Handebuh arabice tela aranee.

Handacocha arabice plures hēt spēs Dytria de ipsa facit ca. duo sub hoc noie lothos. & unum de trifolio. cū duobus predictis concordat Sera. auctoritate Dya. tertiū de trifolio obmisit. Auic. uero totū in ca. de handacocha collegit quicquid Dya. in illis tribus ca. dīc ego querens a quadā saracena de alef satis sciola in herbis quid esset andacocha ostendit mihi quadā spēꝫ trifolii molliorē aliis & albidioribns foliis & minutioris aste. ueritas tñ est ꝙ ādacocha & trifolium idē sunt. herba tñ que uocatur planta leonis & herba flaura est spēs trifolii & ē illa de qua magis ꝓsequitur Dya. ī ca. de trifolio de qua dicit ꝙ hēt odorē aspalti infra in tri. Aui. aliud ca. facit paruū de trifolio & tarifolon scribitur. sed in arabico trifolium hētur. Ste. trifoliū hēdachochuꝫ scripsit.

Handebelisamū uel hendebilissimū in secundo pratice Aliaba. ꝓ xilobalsāo scribitur.

Handal arabice colloquintida. Ste. hansalum scripsit.

Haneb arabice iuiube.

Hansel supra in askil

Hanub arabice hircus.

Hanxi arabice serpens liber de doctrīa arabica sed apud Aui. haieth.

Haud lignū aloes Steph. uero haudem scripsit.

Harhar arabice iuniperus.

Harach arabice sudor.

Harbatū arabice apud Auicen. & dr argastus & est plāta que a Dya. uocatur lonchitis. quid sit ignoro īfra in lo.

Harbe apud Aui. est aīal uenenosū oua faciens uenenosa.

Harcharcharah in secundo pratice Aliaba. est piretrū sed hacarthacha melius

Hardelū Ste. pro aniudem quod ē silphium scripsit.

Harmel arabice est qđ apud Dya. uocatur moli uel armola in fine ca. de ruta cuius ipsa est spēs. est inquit alteꝝ genus rute que nascitur in macedonia & in galatia asie quā moli ciues appellāt fructex ē ex una radice multas uirgas habēs longiora nr̄a sed molliora & odorē grauē hñtia & florē albū & capita maiora q̄ nostra in tribus ꝑtibus diuisa huius semē obrussū & trigonum

amarũ & hoc autũpno tempor colligitur quã rutã multi armolã uocant. Syri uasasa.capadoci moli dicũt.qa & similis moli ẽst.nascitur locis humidis & cultis ꝛc̃ ut Aui.& Ser.de armel auctoritate Dya.de iuuamẽto qđ facit uisui.Itẽ Aui.ca.de ruta siluestri est ĩquit uehementioris magnitudĩs q̃ armel.Itẽ idẽ in quĩto ca.de scelite inqt uenaꝶ alefind & est armel alba ꝛc̃.dicit ergo hec aut qa hẽt spẽs aut cõpat rute agresti que est nigrior ut supra. Ste.mnli ꝑ molo ẽ harmelũ ꝑ armel

Harna arabice porceliones uermiculi q morantur sub uasis aquariis & sunt pui lati qui tacti ĩflectũtur & fiunt ut pillula.

Harnoch arabice grus liber de doctrina arabica.

Haron Pli.sed de ipsa supra in aarõ. qa Dya sine.h.scribit.

Harsas arabice uel harxof quod melius est secũdũ iudeũ spẽs cardi . cunchar uero spẽs eius.ueꝝ in libro de doctrĩa arabica harxof est ipse cardus..

Harcoman Aui.in secũdo cañ.dicit ꝙ ẽ granũ cuius uirtus est sicut uirtus ordei ĩmo ipse mediũ est inter triticum & ordeũ & ipsius sauich & pultes sũt magis stiptice q̃ ordei.Ste. in synonomis scripsit hartemũ & dixit ꝙ ĩ grẽco uocatur subomõ.in Alhaui exponitur ꝙ est spelta.

Haruch Ste.pro hauroch scripsit est curcuma Aben Mesue haruch.

Haresana.supra in dipsacos.

Harua supra ĩ guadai & ĩfra ĩ porcelliones.

Hasce supra in haasce.

Haruset arabice mustella liber de doctrina arabica que & firan dicitur.

Hasabelrai scripsit Ste.ꝑ uirga pastoris.

Haseb arabice neruus.

Hasech arabice si inuenitur sed melius haxech est tribulus marinus ut pꝫ per Ser.& Aui. & in secũdo Almansoris post armel.

Hasekti arabice est cameleonta ut appa ret p Aui.ca.de bedeguard.dicit enĩ ẽ similis ahaseketi albe.& Dya. dicit ꝙ similis est cameleonte albe.

Halscix alzuzegi arabice herba uitri.nã hascix herba zuzegi uitrũ & grece p dichiados & perdiculi & ẽ pitaria.

Hasfor arabice auicule parue.

Hassur arabice crocus ortulanus quo siricũ tingitur Aui.unũ facit ca.de ipsius herba que asfur dicitur .aliud de seĩe qđ cartami uocat cartã arabice.

Hasialrahy arabice uirga pastoris hasa helrai Ste.scripsit.

Hasel arabice mel Ste.aselũ scripsit

Hasrem arabice agresta uua acerba sed Ste.helserem scripsit.

Hasser & bezertasam apud Aliabatẽ est uitis alba.

Hassuꝝ ẽ hauxeer de quo ĩfra in hau.

Hatalecel Ste.est inquit portulaca.

Hauden scripsit Ste.ꝑ ligno aloe.

Haukeb arabice aquila.

Haulech arabice glucten sed Ste.alac & alibi alacũ scripsit.

Hauleich arabice rubus.

Hauroch arabice curcuma.haruch aliqñ inuenitur ut apud Aben Mesue.

Hausel arabice squilla sed Aui.imitãdo grecũ aschil dixit.

Haurũ sed secundũ arabicũ haur Aui. de eo duo facit ca.unũ de hauꝝ cuius consonat ca.Dya de populo arbore.

aliud de haurũ romanũ cui cõsonãt ca. Dya. de agiros qđ & exponit Dya. ꝙ est populus arbor. & Aui. dicit ꝙ est achirosa uolẽs dicere agiros .s3 in arabico est achiros cuius gũi ut dĩc Aui. est karabe. due igitur uidẽtur esse spẽs huius arboris. una calide cõplexionis. alia frigide sic p utriusq3 textũ colligitur ꝗꝗ apud Dy. ca. de agiros sit pmixtũ cũ alio ca. cuius error uel a trãslatoribus uel a scriptoribus ꝓcessisse phibetur p testimoniũ Ser. ex dcũ Dy. ĩ utroq3 ca. Aliud preterea ca. facit Aui. de hac eadẽ qđ ĩcipit nux romana dr̃ actufes sed ĩ arabico ẽ acchiros ꝛc. idẽ sicut de hauꝝ romi. & hic error cõtingit ob similitudinẽ lr̃aꝝ huius nominis haur & ieũ qđ est nux qa non differunt nisi in pũctis. Idẽ error fuit & ab eade cã in ca. de karabe ubi dr̃ ꝙ ẽ gumi arboris dicte nux romana. & debuit dicere esse haur. Idẽ ẽ error in synonomis Ste. agiros inqt ẽ geum romi. i. nux gallica uel romana ubi erat ieũ debuit eẽ haur & ĩfra ĩ karabe

Hausigi arabice uel hausegi ramnus ut p3 p cõcordiã Aui. & Dya. & Ser. exponitur tñ apud Aui. ꝙ ẽ rubus in aliqbus exẽplariis falso. nã rubus uocatur hauleich ut supra & ipse ĩmediate supius fecerat ca. de rubo Ste. ausegum scripsit.

Hauxer Aui. ca. facit qđ scribitur hausarũ. sed in arabico est hauxer ẽ lacticiniũ qđ dã sup qđ ĩuenitur zucaru3 de quo zucaro Aui. facit spãle ca. post ca. zucari ĩmediate. & in Ser. ĩuenies in ca. đ zucaro. Capitulũ aũt illud qđ in ausuꝝ eodẽ mõ scribitur in arabico sicut plãta dcã. s. auxer & in illo ca. uř loqui de eadẽ plãta & cũ hoc de arbore quã Dya. uocat taxũ sub cuius umbra dicit dormiẽtes piclitari. appet igitur ibi cõfusio illoꝝ duoꝝ capituloꝝ alioquĩ esse mirandũ qđ dĩc. s. ꝙ est spẽs illius auxer sub cuius umbra moriuntur sedẽtes sicut dixit Dya. de taxo ꝗ liter esse possũt unius spẽi. nã auxer ẽ lacticiniũ & taxus arbor magna ũbrifica ꝛc.

Haze inqt Aui. ẽ zuffere & addinarinat ipse tria de eo facit ca. iuxta eius tria noĩa. nã sub lr̃a ha de haze. sub littera del de dinar. sub littera zain de zufere ubi plus de ipsa loquitur dicẽs ꝙ ẽ similis rute nec scio ipsam.

Hazezalsachir arabice ẽ epatica que super lapides madidos oritur. apud Dy. licena uocatur de qua infra in li.

Hayet arabice serpẽs secũdũ Aui.

Heagi arabice culex.

Hectropion Demo. hectropion inqt refractio atq3 euersio palpebr̃ inferioris ad exteriora que fit aut senectutis debilitate aut palysi aut anguli maioris rupto ĩterius augmẽto cõstituto aut ĩportuna ptiũ incisura aut exterius cicatrice constituta.

Hediscorion Theo. prisci. libro de simplici medicina. hediscoriõ qđ appellatur pellecinus huius fructus semẽ colore3 qdẽ ruffũ hẽt ex utraq3 pte acutũ est queãdmõ3 bipẽnis quas greci pellecas uocãt amaꝝ quoq3 & stipticũ ꝛc. Aui adrumilon ẽ medicina ꝗ noĩatur bipẽnis hẽt duas acies sicut bipẽnis ꝛc. in arabico uero androsarõ scribitur liber antiquus hedisaaron qđ uocatur elicinus. Ste. uero in synonomis ydusarum est adesum agreste.

Hedismata & stigmata greci unguenta odorifera uocāt.Plinius.
Hedrimon in septimo Io. Ser.ca.primo est iuleb.
Heisistidos ara.ypoqstidos post grecū.
Heil & heilbace idē & ē cardamomu3 maius uel cardamomi spēs ut p3 per Ser.ca.de cardamomo.
Heiahelem arabice sēpuiua Ste. helele halē scripsit.
Heyregi in pratica Aliaba. īuenitur ex positum q᷑ est turbit.
Helba scripsit Ste.alibi pro hulb quod est fenugrecum.
Helbeeli ī secūdo pratice Aliaba. ca.de fucis expōitur q᷑ ē fex uini albi. hebe heli īuenio ca.s.de febre cōtinua si in firmus est īqt debilis uel assuetus ī sanitate multo cibo uel bis in die cibari hebeheli aquā bis in die dabis &c. quid sit considera.
Helbel nili Aliabas ca.de.ydropisi gnu3 nil sed albelnil debet scribi uel dici.
Helcima Pli.sic uocat grece scoriā argē ti supra in helcismatos.
Heleniū non ē helerinū qđ ē enula Pli heleniū e lacrimis Helene dr̄ natū & iō ī helena īsula laudatissimū.ē aute3 fructex humi se spgēs dodrātalibus ramulis folio simili serpillo &c.
Helsa dixit Ste.q᷑ arabice uocatur id qđ grece agyraton supra in agyratos.
Helkalimbat.i.terbentina.
Helicē Pli.sic uocant in asia spē3 salicis breuioris stature.
Helifoides uocant greci tunicas qbus uestiuntur nerui testiculoꝝ & uene & arterie q̄ cū eis descēdūt & ē alba neruosa sine sanguīe super eā ualētior tunica.alia ē q̄ ī iteriori uehemēter una p te īheret driadriō uocāt &c. Corne.
Helilegū Ste.aliquādo mirobalanu3 uocauit eliligi mirobalani.
Heliochriso Pli.hēt florē auro similē folium tenue cauliculū quoq3 gracilem. sed durum.
Helisine Pli.rara uisu ē nec in oībus terris est radice foliosa ex qua media ueluti malū exuberat cōtectū sua fronde huius uertex sūmus lacrimā continet iocūdi saporis uel achāticē masticē appellatam.
Helix secūdū Dya.& Pli.& uocatur tertia spēs edere supra in ciseos.
Helixinen Pli.alii perdiciū uocant eo q᷑ pdices libenter eā comedūt.alii sideritē. nō nulli pthemiū uocauerūt.folia hēt mixta similitudīs plātagini & marubio cauliculos densos leuiter rubentes seīa in capitibus lapaceis adherentia uestibus ūde & elixinā dictā uolūt sed nos qualis uera ess3 elixine dixīus priore libro.herba aūt īficit lanas &c. deiñ addit pdiciō siue ptemon.nā sidritis alia est a nr̄is herba urceolaris uocata &c. describēs pitariā ostendens q᷑ supradicta nō recte uocatur elixine & ostēdens q᷑ pitaria nō ē siderite uel sideritis q̄uis a qbusdā sic uocetur falsi ne uero uocatur pitaria ut supra ī al.
Helos ulcus oculi ut īfra in ulcus.
Heltitū Ste.pro altith qđ est asa scripsit alibi heltice scripsit.
Hemama Ste.ꝑ amomo scripsit.
Hemaze acteregi apud Aliaba.ur̄ sonar̄ acetositas citri.
Hemerocales aut cataleptō uel bulbus ematicus Dya.folia hēt astāq3 simile3 lilio in initio cū se ceperit apire flores lilii ostēdit tres uel quatruor.s3 postq̄

floruerit uiridē facit colorē bonū & odoratū. radix eius in imagine ē similis bulbo ſʒ paulo maior. Pli. hemorogales pallidū ē & uiride & molle folium habet radicē odoratā & bulboſaʒ ꝛc. Ste. ymerocales ē ſpēs ſuſani ꝓ ſuſē quod ē liliū.

Hēne infra ī ſinapi.

Henis & hanis arabice cicer.

Hendacochum ꝓ ādacocha ſcripſit Ste.

Heneſmone grece apud Caſ. fe. exponitur prurigo. ſʒ ī libro de doctrēa ḡca kneſmon habetur.

Henidridis Pli. ē ſerpēs maſculus albus

Henier pūger qđ ē urtica ſcripſit Step.

Hēta arabice frumētū qđ & bor dr̄.

Heraclea uel eraclia ſiue plāta aliqua ſiue gēma ſiue urbs ſiue paſſio ab Hercule nomē acceperūt. eracleā nāq; antiqui epileſiā uocabāt eo ꝙ Herculē ſepe ab ea īfeſtatū fuiſſe traddūt.

Heraclea hoc nomē multis plātis attributū fuit ut ſupra in er. que noīa ꝗuis ſine aſpiratione īueniātur. melius tn̄ cū ipſa ſcribūtur.

Heraclion Pli. ab Hercule īuētū dicunt caule digitoꝝ quattuor altitudine ſlor̄ purpureo foliis coriandri. iuxta lacus & amnes inuenitur ꝛc. Itē alibi heracliō tria genera hēt nigrius latioribus foliis glutinoſū. alteꝝ exilioribus mollioribus in ſuco non diſſimile qđ aliq praſſion uocauere. tertiū hoc eſt medium eſt minus ꝗ cetera efficax. optimū creticū. nā & iocūdū olet ꝓximū ſmirneū deinde eracleoticū ad potū utilius qđ othimū uocant. ꝛc.

Herba iudaica exponit Aui. ꝙ ē herbum in ſecundo.

Herba fullonū ſupra in borit

Herba ficaria infra in millemorbia.

Herba micaria in ſpondilion.

Herba catholica uocatur a quibuſdā laureola.

Herba ſcī Io. ipicon ꝑforata idem.

Herbaturum ſecūdū Ser. ē peucedanuʒ apud Aui. uero uocatur bugenis ut ſupra. ſed ī arabico buyenis. y. ſ. uocali ꝓfertur. Conſtā uero herbatuꝝ iqt ē artanita ſed de ipſa ſupra in ar.

Herba uitri ut in ſecundo Aui. ē pitaria uitriola. apud Dya. alſinē & ꝑditiō. ſʒ greca herbaria uocabat ꝑdiculi interdū ꝑditiados Pli. herbā urceolarē uocat ſupra de ipſa in al.

Herba uenti ingreditur ī unguēto martiaton magno quidā ſcatūcellū uocāt.

Herba paraliſis in eodē unguento.

Herba ſcē Marie ibidē.

Herba tetrahit ibidē.

Herba muſcata ibidē.

Herba ſancti Pau. in antidotario uniuerſali in quodā unguēto ad plagas.

Herba capillaris adiātū pollitricū capillus ueneris idē ut ſupra.

Herba ſcelerata ſupra in botrachium.

Herba cancri ſupra in criſpula.

Herba rabioſa ſupra in eliotropia.

Herba mularum infra in ratha.

Herba ſcripta īfra in ſcolopendria.

Herba ueneria achorus ſecūdū Dyaſco.

Herba flaura planta leonis trifoliū maius andacoche ſpecies.

Herbilia legumen.

Herbū orobū idē. Dya. naſcitur ut lenticula. ſeritur & cuius aliud eſt palidum aliud ſubruffum & aliud album ꝛc.

Hercarion in ſecundo pratice Aliabatis pro ypericon inueni.

Heriſa apud Aliabatem ca. de ſcropulis

pro oriza greco quod est rizi.
Hersum rasadum Ste. pro horf quod est nasturtium.
Hermoclima Alex. ca de diuturna epilẽsia est antidotũ dictũ ascẽdens aut tyriaca ab Hermete in antidotario uĩuersali scripta.
Hermodactilus ẽ dcũ grce hermetis digitus Dy. sub hoc noĩe coltico uř đ hermodactilo tractař. nã hoc appet p Se. ca. de hermodactilo & per Dya ca. de coltico de quo supra in col.
Hermelũ Ste. pro hermel scripsit.
Hernia quãdo p rupturã siphac in oseũ descendunt intestina.
Herpesestiomenus ulcus serpẽdo mãducans circũ se. nã herpere. i. serpeř. estii grece uorat comedit.
Herpetas ãtiqui serpiginẽ dicebãt Cas. fe. araneas inqt quas greci a serpẽdo herpeta dicunt. nos aũt similiter serpiginem a serpendo ꝛc. & infra. est & aliud genus herpetis quas greci cẽtrias uocãt. si quidẽ ĩ supficie cutis pustulas minutas milio similes ostẽdit. quas latini uulgo tineas uerĩas uocãt & cetera.
Herpillũ grece serpillũ illud grece hoc latinũ. secũdũ Dya. quidã sisymbriuꝫ herpillũ uocabant falso puta ꝛc.
Hessa Ste. pro haaxe scripsit & ẽ thĩus.
Heseca idẽ p hasech q ẽ tribulus scripsit
Heserẽ idẽ pro hasrẽ que est agresta sucus uue acerbe scripsit.
Heserudarũ & caulamalũ exponitur in regali dispositione ꝙ est galãga & casurudar dř ut supra in ca.
Hetercatura Ste. est psilium puto corruptũ. nã basara catuma uocatur.
Hetigonõ Pli. herba ab aliis scorpiõ uocatur pp similitudinẽ radicis cuius tactu moriuntur scorpiones.
Heueri farina apud Aliabatem uidetur ordei ca. de febre ethica.
Hezaz & hezaze in medicĩs oculorum apud Aliaba. & in secũdo đ sĩplicibus medicĩs eiusdẽ hezeza & hessa & ĩueitur pro hadhahab quod litium est.
Hezerihaxẽ arabice uitis alba uel spẽs eius ut Aui. proprio ca. ubi dicit ꝙ de ipsa loquitur in fesire q̃ ẽ uitis alba.
Hiberida Pli. ĩuenit nuper seruilius quã Democrates primus medẽtiũ appellauit hiberidam q̃q̃ ficto noĩe ĩuentiõi. eius assignato carmine. nascitur maxime circa uetera monumẽta parietĩas ꝙ & inculta itineꝝ. floret semp folio nausturtii caule cubitali seĩe tã paruo ut uix aspici possit radici odor nausturcii [illegible]s eius estate efficatior & recenti tãtũ ꝛc. que de sceitaragi dicũt arabes in sciatica Pau. & yberidã sine aspiratione quorũdã relatu ad sciaticã laudat de qua infra in ib. hec uř quã nausturtiũ agreste noĩamus. ueꝝ Pau. asseit se magis agnoscere aliã huic egritudini cõueniẽtẽ quã describit in formã sceitaragi ut infra in yberidos. utriqꝫ tñ inesse uidetur hec operatio.
Hibiscus altea
Hiera liber de simplici medicĩa antiquitus berbena.
Hierob Dya uirga ẽ porrecta uirgultis ultra cubitũ geniculosis cũ folis p interualla distantibus tanquã quercus incisis & subalbidis ꝛc.
Hilbane supra in cardamomo.
Hidros Cor. cel. est spẽs saniei tenuis subalbidi coloris ex malo ulcere exiens maxĩe ubi neruo leso inflatio secuta ẽ

mellitia uero grossior & glutiosa sub albida melliq3 albo subsimilis fertur ex malis ulceribus ubi nerui circa arti culos & inter hec loca maxime ex gēi bus.eleodes uero tenue subalbidū co lore & pinguedīe oleo albo nō dissīle apparet in magnis ulceribus senescē tibus ꝛc.

Hymene infra in menoes.

Hyonchos Plini.est duoꝝ generꝝ caule utroq3 albus & niger lactuce similes ābo nisi essent spinosi caule cubitali ā guloso intus cauo sed qui fractus copi oso lacte manat ꝛc.

Hyosoris Pli.intubo est similis sed mīor atq3 tactu asperior ꝛc.

Hipaterā dissenteriā dicūt greci epaticā ut Pau.capitulo de dissenteria.

Hiphear apud Pli. est spēs uisci amari saporis.

Hipecon Dya.nascitur in tritico & locis cultis folia hēt rute similia astā habet minorē ꝛc.

Hipegon Pli.in segetibus nascitur foliis rute ꝛc.

Hyperichriston collirium aptum ad un gendū Cas.fe.

Hypicō Pli.scribit s3 de eo infra in.y.

Hypocistis orobotrō a quibusdā dictum malo granato immaturo similis nasci tur ut diximus sub cisto.uñ nomē.duo genera eius candida & ruffa usus ī su co spissat siccat & ruffa magis ꝛc.Pli. & infra in ypo.

Hypogeū grece subterraneū occultū ut spelūca ab ypo qđ ē sub & ge terra gr ce in antidotario uniuersali in confec tione dicta grifudermon.

Hypoglossa Pli.folia hēt similia in figu ra foliis mirti siluestris concaua spino sa & his ceu linguas folio paruo exeū te de foliis ꝛc.

Hypopeston Pli.nascitur in spinis qbus fiunt enee fullonie sine cauliculo sine flore capitellis tantū inanibus & foli is paruis multis herbacei coloris radi culas habens albas & molles.

Hyporis grece aut anabasis Dya.nasci tur locis humidis & in monumentis astas hēt ruffas & asperas & nodosas que aste quicquid uicinū hñt illigāt ī quibus folia sunt acuta & tenera & iū co similia & spissa & sursū ascēdentia. hec & aliquotiens de pariete depen det comis plēa habūdātibus & nigris sicut cauda equi que sūt lignose & du re ꝛc ē cauda equīa apud nos duas h3 spēs una maior & asperior qua torni tores scifos polliūt & alia tornatilia aliqñ ypuris reperitur. hypuris alia Dya.comas minores habet & albas & molles ꝛc.

Hiposellinum grece secundū Plini.smir nion uocatur infra in ypo.

Hypostumata grece suffusiones sanguīs ex antecedenti ꝑcussiōe facte ut Cas. fe.proprio cap.Demostenes uero tara xis uocat arabes tarfati.

Hyrcolus secūdū Pli.uocatur herba silis nardo gallico & ipsum cum ea adulte ratur & cum ipso nascitur ꝛc.

Hyrdon arabice secundum Alhaui dici tur stellio uel eius species.

Hysatis dr̄ rubea tinctoꝝ secūdū Theo. priscianum libro de simplici medicīa.

Hysophiron uocant aliqui phaseliō quo niā foliū quod aniso simile ē in pha seoli pāpinos torquetur capitella sūt in sūmo capite tenuia plena seīs me lantii ꝛc.Pli.melantium est nigella.

Hysoperide fasilinũ semẽ uirtutẽ habet mixtã est enĩ amarꝫ & auster ꝛc. The priscianus libro de simplici medicina.

Hitridatos albe semẽ Pau. ad acetatiõeꝫ cibi in stomacho ignoro quid sit. & sci as ꝙ Aui. in hoc loco Pau. imitatus pr̃ cedẽtes & sequentes medicias scripsit hanc uero preteriit ut puto ignorans quid esset.

Hyu grece uiola ut Cas. se. in collirio uo cato dyaleuco hyu. i. de uiola alba. sed liber de doctrina greca ion habet.

Holbe arabice fenugrecuꝫ & si dices hul be non peccas.

Holcus Pli. in saxis nascitur siccis aristas hẽt in cacumine tenues culmo quale ordeũ restibile. hãc qdã aristidã uocãt

Holisatrũ qd ypöselimõ uocãt Pli. & in fra quartũ gẽus ex eodẽ faciũt horeo sellinũ de his in suis locis.

Holosidera spatula. i. ferrea Theo. pri. capitulo de hernia.

Holostheon Pli. siue dri ritia ẽ herba ex aduerso appellata a grecis sicut fel dul ce tenuis usq; in capillamẽti spẽm lon gitudine quattuor digitoꝝ ceu gramẽ foliis angustis astringens gustu nasci tur in callibus terrenis ꝛc.

Holus fatuũ supra in bachleanica.

Holus iamenum blitus.

Holus benedictũ est portulaca. Iohãnes Serapio in pluribus locis.

Horchis Pl. siue seraphis porri caule pal meo flore gẽmina radice testiculis si mili. quidã folio scille esse dicũt lenio ri ac minori caule spinoso. & infra sta tim describit satirion quasi aliam her bam ab hac.

Horf arabice nasturtiũ scito ꝙ in quĩto pratice Io. Ser. de prohibendo aborsu circa finẽ est quedã confectio que inci pit. ℞. cere dragmas. x. ꝛc. & ubi hẽtur nasturtii in regali dispositione Aliab. eodẽ ca. & eadẽ cõfectione hẽtur teste figuli. & hic error contingit a transla tore pp similitudinẽ scripture. nausturtii enĩ sic scribitur testa uero sic. & uocatur hazes. nõ enĩ differunt nisi in pũctis. tu uero iudica ꝙ ẽ conue nientius. Stephanus orsum scripsit.

Hortosellinum Plinius quartum genus apii faciunt ortosellinum alio fructi ce recto semine cumino simile ꝛc.

Hucha scripsit Stephanus pro furfure.

Huegi in pratica Abẽ Mesue ca. de spa smo est acorus sed oegi melius.

Huleich arabice rubus.

Humach arabice acetosa lapatium Ste phanus humasum scripsit.

Hundebe arabice endiuia latine intuba greci. Stepha. cicorion undeba ĩtuba.

Hulbe supra in fenugreco.

Hunesum scripsit Ste. pro cinere que he nis uocatur sed forte henosum habe batur & corruptum fuit ꝛc.

Habent greci duo uel tria secũdũ modernos. nã. i. quã ita uocãt sonare faciũt. i. ã tiq uero secũdũ ꝙ Prisci. te statur. e. longũ sonare facie bant ppea ipsã eta uocant & translatores latini in. e. latinũ semp mutabãt. per hãc scribitur ilios qd ẽ sol eliotropia & similia. aliud. i. uocatur iota cui sẽ per superscribũtur duo pũcta sic qñ ĩ diphthõgo ñ cadit. aliud uocatur. y. psilo qd est dictu. i. tenue quia uoce tenui profertur cui & duo puncta sup scribuntur sic nos. y. grecũ uocamus

habeñt tres diphthongos que semper .i.sonãt.unã componitur ab.e. & iota cuius hec est figura alia ab.o.& iota tertia componitur ab.y.psilo & iota . cuius hec est figura .hoc sciendũ est q nunq.y.pro consonante apud grecos accipitur nec & apud arabes.nam arabes unũ.i.solũ habẽt quis ut supra dictum est aliter interdũ sonat .i.& .e. & .o.additis notis.

Iahade arabice poliũ Ste. iahada dixit.

Iabroha arabice mandragora sed apud Aui.aliqñ iabrot inuenitur non recte

Iacintus Dya.herba ẽ que florẽ purpureum hẽt & radicem similem bulbo. In uero Dya.iaquĩtus.i.margabare folia habet bulbo similia astam duorũ palmorũ & tenuẽ digiti minoris habens grossitudinẽ comã uiridẽ habẽs & gibbosã florem hẽt purpureũ radicẽ bulbo similẽ &c.ẽ & gẽma quedã sic dcã.

Iacot arabice lapis iacintus.

Iãblicu Pau.ca.de idropisi & ia nblicu ĩquit obsoniis admisceant &c.

Iamen prouintia unde quãdoq; rperitur iameni uel aliamen ab ea.

Iamia grece curatio medicamẽtũ & iasis therapia idem.

Iamus arabice bubalus.

Iatemon exposuit Stephãus q est bebunegũ pro bebonigi qd ẽ camomilla.

Iantum uel ientũ ut in quarto Gali. de simplici medicĩa ubi numerat quedã que non licet gustare est tapsia ut apparet per Ser.ca.de tapsia & infra uocant ipsum gingizerd.

Iarierd Io.Ser.in septimo suffuf ad inpĩguandũ est semen asonanti.i.fasfasa.

Iarus barba aaron uocatur que & pes uituli dr & serpẽtaria mĩor & dracõtea minor.

Iasis grece & akesis & therapesis medicina sanitas.

Iaspis gemma lapis pretiosus multas hꝫ species.

Iayut arabice pinus masculina.

Iatricos grece medicĩalis.i.uocali &c.

Iatros medicus pollidarius.

Iatrema grece medicina in his omĩbus a medicina ueniẽtibus .i.uocalis est.

Iatria grece medella curatio remedium medicina.

Iausemin arabice uel ieusemin.i.zãbach sambucus dicta corrupte tamen.

Iausir arabice opoponax.

Iaxiron scripsit Stephanus pro iausir & alibi p iausiri.

Iberidos herba que arabice dicitur xeitaragi Pau.ca.de sciatica . pfecte autem eos requiescere facit yberidos herbe usus quam & lepidũ alii uero agricardamum appellant que est apud nos. nascitur fructex proxima lauro foliis & maiora multum habens &c. & ĩfra in lepidum & ĩ sceitaragi uult hic Pa. q quidã naufturtium agreste dixerũt esse hanc herbam sed apud ipsum est alia cuius folia describit & mihi ostensa fuit tali folio ut dicit que apud grecos uocatur uulgo sarcofagi.i. carnem comedens eo q radix eius fistulas cõedendo curat.

Ibiscus euiscus althea idem Cas.fe.In antidotario capitulo de dyaquilon &c.

Ibleõ apud Dya.cap.de melle est species mellis.

Ibos grece gibus giborosus yuos pferunt

Icor grece humor ycores humores liquores inde icroides.i.humorose.

Icteritia dicta ab aue icteris crocea color

Pli.ycterus uocatur auis a colore. quẽ si spectetur ab icterico sanari id malũ tradũt & auem mori.hãc puto uocari auẽ galgulã 7c. hic regius morbus & arcuatus ãtiquitus dicebatur. a colore uero auri hanc auriginẽ uocant.arcuatus aũt morbus dicitur ab arcu pp colorum uarietatẽ.liber de doctrina grẹca. ikteros geraosos ictericus qui arcuatus & regius latine dr̃ alsus & aureus & cetera.

Ictericos grece ictericus qui & icteridos & dicitur.

Ictiocolla grece apud Dy : icthiocolla qđ dicitur uẽter ẽ ceti piscis ꝫ utilior que in ponto fit alba & grossa & non pertusa & citius se uoluens 7c. est colla piscis ab ictrios qđ est piscis dicta de multoruꝫ pisciũ intestĩs fit hodie

Ictis grece piscis.

Ictidion pisciculus.

Ictinos grece miluus auis.

Idam arabice pulmentum.

Idaros grece aquaticus . ĩñ ydasmus humor ydropicoꝝ.ꝫ melius p.y.scribuntur.

Idea Dya.folia hẽt oximirsino similia. cui aste sunt cum floribus : radix eius stiptica est ualde necessaria locis qbus stiptico medicamine est opus 7c.

Idema grece inflatio tumor per oi diphthongum scribitur.

Idromel infra in mellicrato.

Idor grece aqua inde ydropisis & alia.ꝫ qa melius per.y.scribitur ĩfra q̃ratur.

Idros grece sudor liber de doctrina gr̃ca inde ydrosis sudatio .

Iebrene Ste.pro iabroha que est mãdragora.

Ieiunũ intestinum est secũdum a stõ .s. post duodenũm. sic dictum eo ꝙ semper uacuum inuenitur.

Ielet eltaim scripsit Ste.pro barba yrcina uel ypoquistidos qđ fit ex ea ĩmo ex fungo qui in radice ipsius oritur ut infra in ypo.

Ielben uel iulben in Alhaui exponitur ꝙ est spelta.

Ielbub supra in alhulbub.

Ielnaꝝ scripsit ꝑ iulinar qđ balaustia ẽ.

Ientũ arabice ẽ tapsia ut supra ĩ iantũ.

Iera grece i.sacra inde yerapigra.i.sacra amara.sed pikra dicunt greci & yera logodion.sed logodion dicitur gr̃ce ꝑ .i.uocale scribi & proferri debet ita ꝙ iera sit trissilabum.

Ierabotani uel uotani ut grecus profert est dictu sacra herba & est berbena.nã antiqui in expiandis templis & sacrificiis eorum & in adiurationibus confederationum hac herba utebantur. ut in primo Titi liuii apparet. unde romani segmẽ.i.sacratimen eaꝫ uocãt apud Dya.uero gerabotanuꝫ scribitur post grecum.

Ierabotanum Dya.quam multi peristerion uocant uirgas habet cubiti longitudĩe & amplius angulosas in quibus folia sunt ĩ circuitu similia dri sed angusta & paucas incisuras habens in giro sũt alba radices oblõgas & tenues.

Iera ficaria inuenitur apud Aliabatem in multis locis pro ierapigra 7c.

Ierax grece astur secundum kiranidam uel accipiter ut in libro de doctrina greca.i.uocali non consonante.

Iergir arabice eruca.

Ierad arabice locusta liber de doctrina arabica.

Ierdhe arabice panis ualde mollis.

Ierebotanum uel ut apud Dya. ierabotanum berbena ut supra.
Ietua arabice nomē generale ōniū septem specierum titimali quas Dya. describit secūdū Auicē. in secundo cañ. q uis Io. Ser in tertio ca. de laxatiuis simplicibus dicat q ē spēs mezerion.
Ieuguers arabice uel geguers quidā exposuerunt q est milium sed ipsum uocatur arabice dochon. uidetur esse genus ad milium & panicum & scaiolā que omnia unius uirtutis esse uidētur & ppea Aui. uidetur de his unum facere capitulum in ge.
Ieusir uel iausir arabice opoponax.
Ieum arabice nux supra in ge.
Ieuȝ bane uel bace arabice nux muscata.
Ieum alke arabice nux uomica.
Iezar arabice bautia iezaruȝ scripsit Ste. exponens daucus agrestis.
Iffon Dyasco. multi cameleontaȝ nigrā sic uocant.
Igia grece quedam confectio in antidotario uniuersali & est dictu sāitas ualitudo salus incolumitas per. y. tamen melius scribitur & cum diphthōgo eī scribunt.
Igidion uel ut quidam giugidion est fumus terre Paulus capi. de sanie oculi quam ypopiaȝ uocant igidium posuit & Aui. eodem ca. allegans Paulum & eandem scribens medicinā ubi Paulus igidium ipse fumus terre posuit.
Igil supra in fesefisis.
Ignida acalife urtica idem. sed gnidion dicunt greci.
Ignis sacer plura sunt genera inter que ē mediū hominē ambiens qui zoster uocatur & enecat si circum cinxerit Pli. uulgares apud nos cingulū uocāt & sūt pustule parue rubee igneā punctionem inferentes.
Igrassia grece humor p. y. humectatio.
Igrocollerium Cas. fe. de egritudinibus oculorum & & Alexander eodeȝ casu ab ygros infra. sed per. y. melius.
Igron grece sudor sed per. y. melius.
Igros grece uiridis limpidus purus preclarus liquidus madidus rosidus hūectus humidus sed per. y. melius.
Illafeos qdā exposuert bardanā q & lappa maior ī antidotario uniuersali in mitridatico magno uocatur.
Ilion dicitur intestinum lōgius aliis tertium superiorum gracilium inuolutū multis reuolutionibus in quo fit illiaca passio que illiodes & illidis grce dr apud Alex. ab hoc uocātur salsitie cauponum ile secundum grammaticos.
Illiridos Pau. ca. de maculis faciei.
Imbrilis aqua ab imbre dicta .i. pluuialis in colliriis conficiendis apud Dēostenem & alios plures antiquoꝝ iubetur apponi.
Imbromidari Alex. capi. de dissenteria. si cum febre fuerint in quit ulcera imbromidantur & sordidantur ꝛc.
Imere grece dies inde ymera criseos .i. dies creticus.
Immospone grece uocatur psilotrū qd ex arsenico & calce uiua conficitur id alchilleia latie dr secūdū Dyasco. ca. de arsenico.
Imolopes gce cicatrices molops cicatrix
Impetigo Cas. felix greci lichenas dicūt latini zennas. nascuntur ex mellancolico humore rotundo scemate in superficie cutis cum ingenti prurītu & asperitate ꝛc cum inpetingo ipsa serpere cute. i. ambulare cepit serpigo dr.

Inantum grece componitur ex ynos qđ est uinum & anthos flos quasi flos ui ni . ē enim flos uitis maxime agrestis interdū enantum inuenitur.

Imbemon uocant greci medicamen qđ ex lacrimo olearꝝ ī maritimis arabie nascentiū conficitur secūdū Pli.

Incardiū īterior pars seu meditulium cu iusqꝫ rei ut Theo.Prisci.capi.de īfixis corpori & de oculis.

Indanicum ferrum.i.indum ab īdia ꝛc.

Indi mirobalani dicuntur nigri.

Indicum Dya.species habet duas. unaꝫ que ex se nascitur. aliud est spuma cā narum indicarum.uno infectores utū tur & hoc florem purpureū habet & ī eramine īuenitur ubi artifices purpu rā tingūt .siccatur autem in sole & in pillulas redigitur .est aūt optimū qđ uehemēter est ceruleum & quod cia neū & leue ꝛc.

Indicum autem nos cōmuniter uocāus sucum herbe que arabice dicitur nil . quo panni tinguntur.

Ineleō grece est compositio ex uiño & oleo liber de doctrina greca uinum & oleum aliquando corrupte inuenitur īeneleon ut apud Alexan.capitulo de flegmone stomachi.

Inguinaria Pli. herba quam quidā arte mon uocant inguinis dolores prohibꝫ & manu tēta.īguinalis & uocatur aste rion ut supra ī ast.

Inia grece fibre.

Iniuba uel īgiba arabice conditum ali quid ut zinziber yrīgi mirobalani & que cetera huiusmodi cōdiuntur ut ī septimo Io.Ser.proprio capitulo.

Inomel grece cōpositum ex uino & mel le liber de doctrina greca.

Inomeli mulsum inuenitur sepe ī libris de arabico trāslatis onomel corruptū & hoc forte quia inos quod est uinuꝫ apud grecos scribitur per oi diphthō gum sed proferunt.i.non oi & hoc no men est grecum Cas.fe.ca.de icteritia mulsum ex uino & melle tēperatum quod inomellitos appellant ꝛc.Gali. ad glauconē inomel ex uīo & melle.

Inos grece uinū a quo supradicta ꝑ oi.

Inōtes iā reperii ꝑ iōtos ut apud The. prisci.uitio scriptoris puto ꝛc.

Inquimatizare .i.linire Alex. de oculis primo capitulo.Iem pro iniicere Ori basius capitulo de ulceribus matricis

Inrinō grece ptarmicū sternutatorium. Ori.ca.de mundificantibus caput .& dicitur a rinos quod est naris quia per nares imittatur infra in ri.

Interion grece colloquintida ut in libro de greco trāslato simili Almāsori ex concordia utriusqꝫ ca.de aqua ī oculo.

Intoforos uocatur smilax ut infra ī smi lax.

Intuba grecum est quod endiuia latinū & quod hūdebe arabicum ut supra in en Pli.ītubū erraticam apud nos qui dam ambulam appellant .in egypto cicorium uocāt qđ siluestre sit. satiuū aūt serini q̄ minus fit ꝛc.& infra qui dā propter singularem salubritatē ere ston appellant alii pancratiō quod sil uestre genus alii hedirmoda uocāt ꝛc Ste intuba kicorion hēdeba ītuba.

Inula cāpana sic uocatur a latinis q̄daꝫ species panacis que chironia dicitur non enula que est elenū supra ī el.

Iobolos grēce uenenosus.

Iociner iecur epar Pli.in multis locis.

Iochoor' grce uiolaceus.ab q̄ ē uiola.

Ioma & ios grece rubigo eris.

Ion Dya. folia habet minora ab edera & nigriora in corio astã habet in medio in qua capitellũ est & flos odoratus & purpureus nascitur in locis umbrosis & asperis &c.

Iontos uel hiontos cum .h. sunt pustule rubee seu interdũ albe que in facie & naso iuuenum & maxime bibulorum nascitur ut pluribus libris antiquis reperitur.

Ion grece uiola ut liber de doctrina greca & & per .o. mega scribitur Ste. ios est beneffegum pro benesfegi est uiola.

Ios grece plura significat. nã ios est uenenũ ut in psalterio greco ubi habemus uenenũ aspidũ. itẽ liber d doctrina greca ios tofarmachon uenenum uirus. ios iderũ rubigo ferri. ios kalku rubigo eris. itẽ Pau. ios ferri aut eris Ste ios calcu est gemarum eris .i. uiride eris zimar &c.

Iouis barba a Macro uocatur semper uiua minor

Iouis flos planta sine odore.

Ioum quima scripsit Ste. pro ieũ alchei & est nux uomica.

Ioũ mataleum idẽ pro nux methil.

Ioum bua idem pro ieum bacce .i. nux muscata.

Ipericõ herba perforata herba scĩ Iohã. quidam & scopam regiam uocauerũt secũdũ Dya. tres hẽt spẽs. sed quia per .y scribitur infra dicetur de ipsa.

Ipia morsus galline anagallns idem de qua supra in an.

Ipnotica grece sũt que sopnum uel soporẽ faciunt Gal. ad Pateruianũ &c.

Ippofaes Dya. aut ippofies unde in oriẽte res lĩpidantur. nascitur locis maritimis & arenosis fructex est sarmentosa & tenues uirgas hẽt folia hẽt similia oliue sed ãgusta & mollia & acuta sicut oxiacanta & albidiora & ãgulosa & bina coniũcta super quas uirgas flores hẽt similes edere semẽ hẽt sicut acina suspẽsa & mollia & albiora colorem subfeniceum hẽt radix est ei grossa & mollis suco plena gustu amara exsiccatur & ipsa sicut tapsia sucus collectus reponitur maxime cũ polenta herba siccatur in ũbra & repõitur & cetera.

Ippofestos Dya. nascitur in locis quibus & yppofaes siugen est spine fructex ẽ spansa super terram habet folia minuta & astas minutas & capitella sed nõ habet florẽ radix est grossa & mollis folia exsiccantur & sucus ipse reponitur in uase fictili &c.

Ippoglossos grece dictu equilingua, Dy. ypoglosos fructex est mirte agrestis similis folia habens minuta & comam spissã cuius folia in sũmitate sunt sic lingua cũ ramulis minoribus circa eadẽ folia &c. melius per .i. scribitur q̃ p .y. infra ĩ ypoglossa a Plinio.

Ippoma grece oestrum asillus.

Ippomaratro siue ut alii maratrõ agriõ uel ut latini feniculũ rusticũ maior ẽ ipso feniculo & semine & fructice radicem habet odoratam & semen ut cacrios &c. Dyasco. sonat equinum feniculum.

Ippopios uel ypopia secũdũ Pau. est sanies collecta sub cornea oculi q̃ egritudo onicha dicitur cuius intẽtio est ungula. nõ tñ illa ũgula que nascitur in lacrimali oculi & per coniunctiuã

extenditur usq; ad corneam interdu; cohoperiens pupillã sed est sanies que sub ipsa cornea apparet in colore ungule ut & Aui. in eodẽ ca. dicit q assimilatur locus cornee ungule Demo. yppopios oftalmos appellatur cũ ipso oculo inerit sanies purulenta ĩter primã & secũdã tunicã aut in prime grossitudine tunice &c. alibi tñ idẽ ypopiã sine additione uocat liuorem sub oculo uel in ipsis palpebris. similiter & Ori. Theo. uero priscianus ypopiam dicit tumorẽ quẽdam in angulo interiori oculi ca. primo d oculoꝝ morbis hoc tamẽ nomẽ uidetur deriuari ab hoc uerbo ypopizo qđ ẽ obstruo eo q hac sanie obstruatur uisus. quare pria expositio uĩ mag conueniens & si sic est per. y. psilon melius scribitur.

Ipopotamos grece equus fluuialis ẽ aĩal quadrupes maius cocodrillo ĩ nilo degens & in terram exiens qđ dicũt pr̃sagio nili crementũ ostendere. exit eni fluuium plenus aqua quã naribus euomit eo loco usq; ad quẽ fluuii augmentum prouenire debet.

Ipoquistidos grece qđ apud Aui. uocãt eufistidoes imitando grecum ẽ sucus barbe ircine secũdũ Aui. que est fungus qui nascitur in radice rose canine secũdũ eũdẽ Aui. & ipse fungus uocatur arabice taratit. hoꝝ ueritas patebit legenti capitula de eufistides & tathit & barbe ircine apud Aui. cum capi. de ypoquistidos apud Ser. & Dy. ca. de ciseos Dya. nascitur ĩquit circa radices eius ypoquistis quã multi uocant abriton uel quintinos similis rose psidie. i. flori mali granati. s. caduci quam balaustiam uocamus cuius una pars russa est & altera alba est hec tũditur & exprimitur sicut acatia. multi uero eandẽ siccant & infusã coquũt & exprimũt eam & aquã ipsam iteꝝ coquunt q̃diu spissitudinẽ mellis accipiat & sic ea utuntur. talis fungus satis habundat in nostris partibus & ẽ figura eius ac si quis accipiat sex uel septẽ balaustias & infigat unam ĩtra aliam ita q non solũ illius forme exi stit sed eiusdem grossitudis & coloris & pp ea dixit Dya. q a quibusdã quintinos dicitur q est balaustia pp dictã similitudinẽ. aliud preterea ca. inuenitur apud Dya in littera. y. qđ incipit ypoquistidos sucus est non dissimilis acatie. nã in primo ca. uidetur q uocet ypoquistidos ipsum fungũ. forma uero plante ad cuius radicẽ nascitur oñdetur in rosa canina Ste. ypofestõ est taraticon Pli. ypocistis orobotron a quibusdã dictũ malo granato ĩmaturo similis nascitur ut diximus sub cisto uñ nomẽ &c. manifestũ ẽ q ciston ẽ rosa canina cuius superius duas esse species dixit. una flore albo alia roseo. has ãbas uidi. tertiã cuius fructex maior folia longiora colore obscuro lõge odorẽ iactans habens nescio quã tenace; humiditatẽ ut pollicaria. ex hac dicũt laudanum colligi in creta miratus sũ non modicũ uerba Dya. dicentis ĩ ca. de ciseos q ẽ edera quã multi cisterõ uocant. & post proprietates eius q̃ sũt rose canine addit nascitur circa radices eius ypoquistidos &c. ut supra. & post sermonẽ de ypoquistidos addit. ẽ aũt alterũ genus edere quã multi ãcion uocant &c. de qua dicit laudanũ colligi. hũc errorẽ imitatus est Aui.

nam uide ca.de cussus qd' est edera.
causa huius erroris aperitur per Pli.
nam libro.xxiiii.post sermonē de ede
ra greci inquit uicino uocabulo cistō
appellant &c.describens rosam cani
nā ut supra in ciston.ob similitudinē
ergo uocabuli fuit appositus sermo
huius plante sermoni de edera simi
liter & sermo de laudano eo q; est spe
cies huius plāte rose canine ut supra
ostensū ē.ubi autē apud Dya.de lau
dano scribitur & ē talis.est aūt alterꝫ
genus edere quā multi antion uocāt
&c.forte in greco erat genus cistō ex
positū fuit edere edera kissos kistos
Correctio igitur huius textus potest
fieri in hūc modum. nam ubi ē cisea
.i.edera ponatur ciston & auferatur
illa expositio .i.edera.deiñ infra ubi
habetur est alterꝫ genus edere dica
tur ciston & sic cōcordabit cum Pli.
& cum ueritate.

Ipporis Dya.aspiratum scribit ut supra
in hypporis.

Ippos grece equus.

Ipposces Ste.ē spina tinctorum grecuꝫ
est sed non ē cardus.

Ipposelinon Ste.ē querasium montanū
.i.apium agreste Dya. yposelinū qd'
alii apium agreste uocant aut smir
non siue ut latini olixatrū maius me
lius ē ortiuo & albidius.radix est illi
grossa & alta & mollis folia hēt ob
rotunda & uiridia in capite plenum
est flore.que capita conclusa sunt in
quibus semen est uiride & oblonguꝫ
& uiscidū aromatis habens odorē.ra
dix eius odorata & alba est & eustōa
cha.nascitur locis umbrosis & in ortis
& humidis &c.est macedonicū secun
dū ipsum sonat ex uocabulo equinuꝫ
apium & ut exponitur a Gali. libro
de alimentis.quare melius per .i. q̄ p
.y.scribitur ut grecus.hoc tamē secun
dū Gali.aliud ē ab olixatro ut infra
in smirnon.

Iposarcha spēs ydropisis īfra ī ydropisi

Iposeta cōpositū a greco ypos quod est
equus & seta.latinū ē cauda equina.

Ipostasis grece ubicunq; in psalterio nos
habemus sbā grecū hēt ypastasis. itē
in libro de doctrina greca ypostasis
sbā per.y.debet scribi &c.

Ippopotamos grece secundū ysido. ē pi
scis fluuialis equo similis .s.capite iu
bato & dorso in nilo nascens. sed de
eo supra in yppopotanos.

Ippuris grece incendula liber de doctri
na greca ippuris seu pirsuris lāpuris ē
noctiluca que & fosforos dr̄.

Irbocha uel ierbocha arabice talpa.

Ireos ē species lilii secundum auctores
& ē iris infra.

Irrigeron Stephanus exposuit adriō ut
supra in erigeron &c.

Irrigerō Dy.asta ē ei cubito lōga & ruf
fa & spinosa folia habet tenera mio
ra ab euzomio florē mellinū hēt qui
se citius aperit & sicut capilli albi ap
parēt & capitellū rotundū unde & no
mē accepit.uerno floret.radix eius in
utilis ē.nascitur circa parietes & circa
hedificia &c.

Irringus dicitur a quibusdā cardopanis
& ē apud Ser.una spēs de centū capi
ta & hoc asserit & Pli.Aui.duo uide
tur facere capitula de ipso unū atraci
sus.& aliud halibiū ut supra Dya. ir
ringi aut irringion aut nux agrestis
herba est spinosa folia eius in initio

comeduntur & in sale componuntur que folia lata & aspera sunt gustū aromatis habētia que cū creuerit obrussum colorem habent cū multis uirgis in quibus sunt multa capitella rotunda spinosa astam habet duram in giro & quandoq3 albā aut uiridē aut iacitino colore radix est illi oblonga & lata nigra deforis deintus alba pollicis habens crossitudinē aromate plena .nascitur locis lapidosis in cāpis &c. Pli.eringe uel eringion est dura fructicosa spinosis foliis caule geniculato ut cubitali & maiore aliquādo alia al bicans alia nigra radice odorata & satiua quidē est sed & sponte nascitur ī asperis & saxosis & littoribus maris nigrior duriorq3 folio apii.ex his candidā nostri centū capita uocant . ābe eiusdē effectus &c.

Irruggion scripsit Ste..pro irringion nā semp scripsit.u.ubi inuenit.y.psilo & scripsit per geminū.g.ut inuenit in g co.sed qn ita ē semp primū.g.transit ī sonū littere.n.nā scribunt aggelos & legunt angelos & exposuit q est senel deneb & herba iudaica.sed apud Aui herba iudaica ē herbū.hec a qbusdā pnicald uocatur Gal.ī libro de alimētis astraktis uocat.

Irrinon grece capitis purgatoriū ut apd Alex.ca de cephalea sed inrinon melius ut supra in in.

Irion Pli.īter segetes nascitur simile sessamo & a grecis erismiō uocatur.galli uelliō appellāt .est autē fructuosū foliis eruce angustioribus paulo semine nausturcii &c credo q sit erisimon de qua supra.

Iris Dya.yris illirica folia hēt silfio uel gladiolo similia sed maiora & uastiora & pinguiora flores & hēt superiores diuersi coloris.i.albos aut mellīos aut purpureos aut uenetos radices h3 sub terra duriores & incuruatas odorī bono plenas.hee radices colligēde sūt & fillo inserende & sic pendētes siccāde sunt &c.Ste.iris ē susanū glaucū p susen qd est lilium.quesiuit a me qdā miles arabs quid esset irse & cū ignorassem miratus est cū esse diceret nomen latinū.ego aūt uidens scriptum nomē cognoui errorē a notis pcessisse nam sic notabat hoc sonat irse s3 hoc sonat iris.sic sepe decipiuntur arabes in alienis nominibus quādo male scribunt & notāt ut pluribus locis huius operis ostenditur.iris nunq̄ nisi per.i. scribi debet secūdū grecū q̄uis apud Dya.& multos alios scribatur per .y. uocatur aūt ab arcu celesti pp diuersitatē colorū florum. liber antiquus de simplici medicina ireos ad similitudinē iris quā uidemus in celo cognōiatur.quomodo enī illa plures & dissimiles habet colores sic & uarios & differentes emittit flores .nā alii sūt albi alii cerulei alii purpurei alii uiolacei.folia habet similia gladiolo.sed maiora & altiora & pinguiora ramulos quoq3 & ipōs similes radiculas nodosas duras suauiter olentes in modū uiole.optima ē ireos illirica & macedonica.est enī spissa & breuis & non fragilis & subrussa odore suauissima & gustu linguā uiscide excalefacit & dū tunditur sternutarī facit &c.ex hoc hēs quare uocatur illirica.s.a regiōe.

Irudo sanguisuga latinum est.nam grece bdella dicitnr.

Isatis Dya. quo infectores utūtur folia hēt plantaginis similia sed pinguia & nigriora & uirgā amplius cubito longam ꝛc.& infra est & agrestis similis supradicte folia maiora habēs similia lactuce uirgas multas & diuisas & obruffas & folliculos habēs cū semine sicut linguam florez mellinū habens ꝛc.

Isatis liber antiquus de simplici medicina greci dicunt sed ab italis aluta uocatur nascitur ubiqꝫ campis uel ortis & locis cultis ꝛc.

Ischas grece ficus sicce ischas ischades in libro Gali.de alimētis.

Ischia grece scia Pau.ca.de duritia r̄nū sed ibi iscia scribitur sed ḡcus ischia inde.

Ischiades sciatica ischiasis idē ꝛc.

Ischiaticos sciaticus.

Ischion uertebrum scia.

Ischion uero per.o.mega .s.sanus uigēs uegetus.nā ischis ualitudo sortitudo sanitas.

Issiercitis grece liber antiquus habꝫ folia minuta lanuginosa ex una radice multos ramos emittit per terrā fusos florem croceū butalmos similē odorē mente si digitis conteratur ꝛc.hāc peculiariter laudat ad ydroforbiā & cōceptum.

Ischiti Pau.ca.de catarro comedant inquit itria sisamū & ischiti & amigdalas & pineas ꝛc uidentur karice ut uides supra uocatas iscas.

Isofagus a fagim grece quod est comedere est uia cibi in stomachū.

Isopuron exposuit Ste ꝙ est iulbanū .s3 iulbanē est pisum legumen quod grece uocatur aukos.

Isopus alius herba alius cerotum.sed ꝑ .y. debet scribi ysopum infra.

Is grece per diphthōgum est ouis que & prouaton dicitur.

Istro grece furiosus īsanus iñ istrio.

Istericepnix apud Musionē uocatur ꝑ̄focatio matricis proprio cap. sed steripopnix puto melius. nā apopnixe grece est prefocare.

Istros grece assilus tabanus oestrum est greci imitatio oestros.

Itea grece salix.inde dyaiteon ēplastrū quod cum salice fit.

Itria Pau.ca.de catarro sunt tri.& ē grecū.arabs dicit atria fiunt ex pasta longi subtiles exiles ut fila.

Iu bissyllabū sepe inuenitur per ios & ē rubigo quando indeterminate inuēitur accipitur pro rubigine eris ut in pratica simili Almansori ubi hētur in Almāsoī hēt ziniar.hiu uero cum aspiratione aliquādo repetitur ꝑ uiola que grece ion uocatur

Iudebi uel apud Almansorē iudebegi ē cibus arabicus ex rizi & lacte interdū hoc modo.s.ponitur olla in fūdo furnuli cū lacte & rizi & super ipsā suspēditur aries pīguis uel edus & clauso furnulo dimittuntur tota nocte coqui ita ꝙ pinguedo & liquor resoluta ex carnibus in ollea cadit dū ambo coquūtur mane agitato uel circundu cto qđ est ī olla illa est iudebi.

Iulbere liber de doctrina arabica est legumen dictum pisa.

Iubel arabice est sirupus simplex ex sola aqua & zucaro uel adhibita aliqua parte aque rosacee ut Io.Ser. in septimo est a greco iuleui.

Iuliulen arabi.sisamū utroqꝫ.i.cōsonāte

uocatur aũt semsem post grecũ ut apd Auicenam.
Iulinar arabice balaustia sed apud Aliabatem geluari scribitur.
Iulua Ste. ꝑ iulo scripsit & ẽ margarita.
Iumar arabice cissillio quod est germen palme siluestris quod in ortu suo dũ est adhuc recens & molle comeditur ponitur in confectõe almuri. xxxviii. Azarauii.
Iumeim ara. arbor qđ grece dr̃ siccomorus. & dr̃ ficus fatua & ficus Faraonis
Iuminuzuꝫ Aliabas ca. de squinãtia & & alibi uidetur ꝙ sit fermentũ. nam ĩ simili casu & loco in pantegni põitur fermentum ꝛc.
Iumdebeduster supra in beduster & in gendebeduster.
Iuncus Pli. iuncus quẽ marciscon uocãt ad texendas segetes. & infra alterum genus iuncorũ quod marinũ & a grecis oxiscenon uocari inuenio. tria eius genera acuti sterilis quã marẽ & oxin greci uocant. reliqua femina ferens semen nigrum quẽ malacratã appellãt crassior hic & fructicosior magisqꝫ etianuꝫ. tertius q uocatur holoscenos ex his melãcranis sine aliis generibus nascitur. oxis & olosenos eodẽ cespite oloscenos qui mollis & carnosus ẽ fert fructum uuaꝝ coherẽtiũ mõ. nascitur aũt quẽ marẽ appellamus ex semet ipso cacumine in terram defixo. malacratis aũt suo semine. alioquin omniũ radices omnibus annis moriuntur. & infra quidã enĩ etianuꝫ unũ genus faciunt iuñci trianguli ciperon uocant. multi uero non discernũt a cipero uicinitate nõis. nos distĩguemus utrũqꝫ ciperus ẽ gladiolus radice bulbosa laudatissimus in insulis crete deĩde naxo & postea fenice cretico candor odorqꝫ uicius nardo naxio acrior feniceo exiguũ inspirans nullus egiptõ. nam & ibi nascitur ꝛc. & infra. ciperon uero iuncus est angulosus iuxta terrã cãdidus cacumine niger pinguisqꝫ. folia ima porraceis exiliora in cacumĩe minuta utriqꝫ est semẽ. radix oliue nigre similis que oblonga est ciperidam uocant odor est ei nardinũ imitans ꝛc. & infra inuenio & unũ genus iunci qđ trepicen uocant cuius semẽ sõpnifeꝝ ẽ ꝛc greca herbaria uocabat iuncum urolam uel brolã & dicebat oxiurola acuti capitis cãbourola obtusi capitis uocari apud grecos. apud Dya iuncus uocatur squinũ de quo infra ĩ squino.
Iuniperus Dya. ẽ arbor alia parua alia magna sed utreqꝫ acrioris uirtutis sũt ꝛc. scito ꝙ in huiusmodi ca. circa finẽ insertum est de alia planta a loco illo i. s. ubi legr̃. sucus eius medetur uipera uexatis ꝛc. ab illo enĩ loco usqꝫ ad finẽ ca. non ẽ de iunipero qđ patet per Ser. Iuniperus. uocatur grece arkeutos antiqui arceotides corrupte dicebant arabice uero uocatur harhar.
Iuscollex Dya. ẽ genus collirii fragile & subrubeastrũ. Huius genera sũt duo. unũ quod foditur ĩ terra. alterũ quod tali fit ratione. mortariũ sit cipriũ cũ pistello suo in quo alumẽ liqdũ nitrũ & sal eqũo pondere cũ aceco iniciãtur sub sole feruẽte donec spissũ fiat & colorẽ ceruleuꝫ faciat postea fingitur ut colliriũ. aliqui uero cũ urina infantis masculi hoc faciunt & ydoneũ fit ad aurũ cõglutinãdum ꝛc. hoc uocatur

apud Aui.id quo auꝝ adheret.

Iusquiamus Dya.grece latine dr̃ calicularis.fructex est minor astā grossiorē hn̄s rc̄ folia lata & oblonga & diuisa nig̃ & aspa iuxta cuius astas capita similia sunt capitibus psidie plena semine sicut meconos.Sed iusquiami tria sūt genera.unum purpureū florē habēs & folia malace similia semē nigrum foliculos duros & spinosos.alteꝝ uero flores mellinos hēt folia & foliculos molles semen obruffum sicut erisimon.ambe uero iste maniā prestāt & carotice sunt & minus usuales.tertiū uero genus cuius usus frequētatur folia habet pinguia & mollia & gilii plena semen albū & flores albos proferens.nascitur locis maritimis & in ripis.semen uero utile est albū quod si minime inuentū fuerit ruffum secū datur.nigrum uero inutile est.semen uero eius & folia exsiccantur & asta ipsius tunsa & expressa hic sucus in sole exsiccandus est quia utilis ē usui post ānū.semē eius sicū ī caldaria missum tunditur & exprimitur.est uero sucus melior uiridis q̃ siccus multi uero farine triticee sucum eius admixtū factis trociscis reponunt.utilis ē & sucus siccatus seminis uiridis rc̄.Plinius apud grecos yoskiamos appellatur.plura eius genera unū nigro semine foliis pene purpureis spinosū.uulgar̃ autē candidius ē & fructicosius.alteꝝ semen papaueri simile.quartū gēus molle lanuginosum pinguius ceteris candidi seminis in maritimis nascēs hoc recepere medici rc̄.per .y.scribit grecus quare uocalis ē prima.y.yoskiamon dicit.arabs uero bengi dicit.q dicūt succharā apud Aui.ī secūdo esse iusqamū n̄ bn̄ dicunt ut patebit infra in.s.quidā antiqui gindā uocauerunt uel gingam rc̄.

Ixioton secundū Dya.multi cameleontā uocauerunt tā albā q̃ nigram.

Ixos grece uiscus Pau.ca.de yontibus.itē de porris iūcturaꝝ ixo quercino.item liber de doctrina greca ixos uiscus.

Littera eiusdē potestatis est apud grecos ut apud nos preter qn̄ antecedit ei gāma quod est.g.mutat ipsū .g. in sonū littere.n.arabes uero duplex hn̄t.unuꝫ uocant kef.aliud kaf.

Kabar arabice capparis post grcū.b.pro .p.littera ponētes.

Kachexia grece nos cacetia dicimus mala habitudo q̃ ↄsueuit ācceder̃ ydropisim.

Kakrios dicit grecus est cardamomum liber de doctrina greca.

Kagechrion ē spēs aromaticoꝝ.sꝫ The. prisci libro de simplici medicina dic ꝙ kakrios est semen ferule.

Kacule arabice est cardamomum.

Kadimia Pli.ea que supra a Dya.de kadimia uel prope ea.

Kadus uas & est grecū nā kados liber d̄ doctrina greca situla modiolū cados emicadiū medietas caddos.

Kaffor arabice canfora.

Kafraryendi aspaltū iudaicū.uocatur & nafta arabice grece napta ut īfra rc̄.

Kahifar arabice spēs cucumeris multuꝫ longi.kate alia spēs secūdū Aui.& fucos alia spēs secūdū librū de doctrīa arabica.

Kaysum arabice abrotanum.
Kaysur apd' Aui.exponitur q̄ ē alhased sed utrūq̧ corruptū ē.nā in arabico ē kahysur & dicit q̄ est alfanek .& fanech apud Ser. est pumex.& in libro de doctrina arabica scribitur q̄ kahysur est pumex.& dicit Aui.q̄ de ipsa locutus est in ca. de spuma maris & ipse nunq̄ alibi loquitur de pumice. quare uidetur uelle q̄ pumex sit una & sit una ex spēbus spume maris .& si sic ē nō conuenit cū Dya.& Ser. q̄ faciunt diuersa capi. de utrisq̧.& ca. de spuma maris quilibet hoꝝ trium conueniunt ponētes quinq̧ spēs.Iam supradictū est q̄ Dya.uocat spumam maris altionū uel altionium.
Kakenus arabice cignus.
Kakille arabice apud Ser.ex uerbo Abohanifa est inquit cuulā & est sicut usnen nisi quia est maius & hoīes cōedunt illud cū ficubus foliū eius assilatur folio nasturcii & ipsum ē amplioris hūiditatis q̄ cicera & magis aquosum.abix cachille oritur in sterquilinis & est herba similis herbe usnen. & est in ea aliqua caliditas pp suam salsedinē que inest ei similis baurach ▪ꝗ est purgatiua aque citrine nobis ignota Aui. enī de ipsa loquitur.
Kakokimos .g̃.malis hūoribus laborās
Kal arabice acetum.
Kalaminte grece calamentum.
Kalamos gr̄ce calamus cāna harundo.
Kalb arabice cor.
Kalliommos grece noctua glaux.
Kali arabice est planta in littoribus maris nascens similis uermiculari pīguis & salsa q̄ cōbusta cinis eius conglobatur in massā que nr̄o ydiomate uocatur sedra ex qua fit uitrū . sal uero q̄ in eius decoctiōe quādo fit uitrū emanat est sal alkali.& dicunt arabes q̄ kali est spēs usnen.Rasis uero ī libro diuisionū ca.de dolore dētiū kali īqt est alumen assur.
Kalib ita scribitur in tertio sed in arabico est kulb & ē miliū solis ut patet p̄ Ser.eodem capitulo.
Kamadarios dicūt arabes corrupte p̄ kamedrios uel camedreos.
Kamehali arabice triticū.
Kamech arabice tubera
Kamedros & camepitheos & oīa huius modi a kame qd' ē īfimū melius per ch.scribūtur secundun grecū ut supra ostensum est.
Kamelos grece Kamelus.
Kaminos grece caminus.
Kamir arabice fermentū.
Kamsa arabice uermiculus.
Kamse orach arabice quinq̧ folia pēta filon grece.
Kamū arabice ciminū.
Kanabis grece canabs.
Kanabit arabice spēs caulis.
Kādelos liber de doctrīa gr̄ca ē papilio bestia quadrupes uenatilis Aliabas ī doloribus iūcturaꝝ eo utitur.interdū papion claudus inuenitur ▪ꝗ.
Kanfos arabice scarabeus.
Kanich ara.stāgulator plāta alia strāgulator leopdi alia lupi supra de ipsa ī aconito.
Kanthi oftalmu grece āguli oculoruꝫ inde est canthis de quo supra.
Kanturion arabice centaurea kibir maior segir minor uel seguir.
Kapara quā multi cinobatos aut capriō uocāt ▪ꝗ.Theo.prisci.libro de sīplici

medicina.kapar dicit grecus.
Kapparis est planta uel fructex spinosa spansa super terrã spinis uncis plena sicut rubus folia similia citonio fructũ similẽ oliue.qui si aperiatur emittit florẽ albũ .si uero ceciderit de plãta sua apparet longus ut balanus & tunc si aperiatur inueniuntur in eo grana minuta sicut grana balaustie purpurea radices habet magnas & multas lignosas nascitur locis aridis & uiscidis & in muris &c.arabice uocatur kabar post grecũ &c.
Kapnos grece fumus.inde capnosus ut dicunt latini .i.fumosus.
Kaponnos grece altile capo.
Kapros grece caper.
Karabe uel ut quidã kakabre ẽ gumi arboris secundũ Aui.& Ser.dicte haur romi.& secũdũ Dy.est spẽs populi arboris iuxta rodanũ fluuiũ nascẽtis & secũdũ Ouidiũ iuxta eridanũ.hoc gumi uocãt succinũ ut dĩc ca.de agiros. dr̃ & electrũ sicut iã ostẽsũ ẽ supra ĩ haur. differt tñ a quadã specie uernicis quã multi hoĩes hodie ponũt ꝓ karabe q̃ asportatur ad nos ĩ frustris magnis.differt dico solliditate & duritie & ꝙ in igne non liquefit sic uernix q̃q̃ eo mollescat . uernix uero dicta & fragilior est & liq̃scit ĩ igne & aliũ odorẽ emittit q̃uis fricata attrahat paleas ut karabe. multa enĩ sunt illa que sic attrahũt paleas. qđ autem reperitur apud Aui.ca.de karabe. qđ est gumi arboris dcẽ nux romana & error fuit a similitudine litterarum.nã haur arabice sic scribitur.uide ꝙ eisdẽ litteris,scribũtur nec differũt nisi in pũctis.& Aui.dicit de haurum uel haur ut ẽ ĩ arabico ꝙ gumi eius qđ ẽ haur romana ẽ karabe ut dr̃.ẽ aũt apđ eũ dẽ idẽ error.nã ĩ lr̃a gĩ scribr̃ qđdã ca. qđ ĩcipit nux rõana & nõ dĩc aliquid ibi nisi qđ dĩc ĩ ca.de haurum romanũ q error ↄtigit a siĩitudĩe lr̃arum ut dictũ ẽ.qđ tñ in illo ca.scribr̃.acrufos in arabico ẽ achyros sicut ĩ ca.de haurum rõanũ.& oñsum ẽ supius ꝙ qñ dixit achiros uel achirosa uoluit dr̃e agiros ut Dya.inuenitur nihilominus dictus error in synonĩs Ste.agiros ĩqt ẽ geum romi.i.nux gallica uel romana qñ inueuit geũ qđ ẽ nux debebat esse haur supra in haur.
Karabitus arabice apostema calidum uel laminis cerebri .
Karaha ara.cucurbita sʒ kara stercus.
Karathin ara. lũbrici terrestres isculi ĩtestina terre gisenteria grece.
Karasia dicũt arabes de cerasis post grecũ kerasia.uerum cõi sermone uocãt habel meluch quod ẽ dcũ granũ regum
Karbech arabice eleborus.
Karkit ara.polipus piscis dr̃ & talẽtare.
Kardamũ qđ & cordumeni ara.exponitur ĩ septio Io.Ser.ĩ cõfectõe tiriace ꝙ ẽ carui agreste.qđ apud Dya.uocatur cardamomũ.neq3 decipiaris ex noĩe. qa illđ ca.ẽ de cordumeni qđ uidebis si legas illud ca.cũ ca.đ cordũeni apđ Aui.& Ser.nã cardãomũ da syllaba ꝓducta ẽ cordumeni.cardamomũ uero mo ꝓducto acẽtu ẽ cardamomũ apđ grecos cui semp addunt indũ & kardamum est nausturtium.
Kardamomum indum uocat arabice cacula ut supra in ca.
Karcel arabice sinapis .
Kardia.g.cor.ĩñ cardiaca passio cordis.

Kardiake nosos kardiaca passio grece.
Kardiogmos cordis morsus grece.
Karea.g.nux s.arbor.s3 karione fructus
Karia uero nuces dicūt & karia basilica
.i.nux regalis & arabes & nucē cōem
sic uocant.
Karf arabice testa figuli secūdū Aui.
Karfos arabice uespertilio.
Karfi arabice apiū uel carff.
Karia grece nuces.
Kariana uocātur psica secūdū The.pri.
Kariofilos grece gariofilus supra in ca.
Karion grece nux pro fructu.karion ba
silicon nux regalis.karion ponticon
nux pontica.s.auellana.
Kariada grece piscis scilla dictus.
Karides grece cancri pisces.
Karkinos grece cancer marinus piscis si
ue fluuialis & karkinos morbus cācer
quē antiqui carcinoma uocabant.
Karim arabice uitis.
Karmed ī libro de doctrīa ara ē tegula
testa figuli s3 apd Aui.karf ut supra.
Karmez arabice grana tinctorum apud
Dya.uocatur coccus infectiuus.
Karmezith exponit Auicena q̄ est fruc
tus tamarisci.
Karu arabice cornu.
Karnabadi uel karnauadi.g.ē carui.
Karnub arabice carnibia xilocerata gre
ce siliqua.
Karon apud Aui.in secūdo dicit q̄ ē li
gnū indū & q̄ non elongatur quin sit
almigad indū sed de migad infra.
Karpos grece fructus.
Kartā ara.cartamus crocus ortulanus.se
cūdū uero Dy.gnicus & cicus uocatur
Karuia arabice carui.
Karūfel ar.gariofilus post ḡcū uocatur
Karxof arabice cardus fullonum.
Khas arabice lactuca.
Kasab arabice canna arundo.
Kasab deherire ara.calamus arōaticus.
Kasbor arabice coriandrum.
Kasia per k.secūdū ḡcos d3 scribi & per
unū.s.apd' modernos.alia fistula alia
lignea sed lignea olim fistula uocaba
tur ut supra in casia.
Kassiteros grece stagnum.
Kastana grece castanea.
Kastaran arabice betonica q̄ue grece ke
stron dicitur Macer zestron.
Kastoros ḡce fiber castor pōticus canis
Kasurudar ara.dicit Aui.q̄ ē galāga au
ctoritate Mesague s3 aliter uocat ipse
Kasum arabice abrotanum.
Kata grece gatta.
Kata greca prepositio significat per uel
contra uel secundum.
Katachrismon Demo.sicut dicūt greci
illisiones aquaꝝ seu insparsiones.
Katachristos illinitus perfusus.
Kataf arabice atriplex & sarmech idē.
Kataf ara.yrundo.
Katagēis.g.ḡnati p singula ḡna.
Katagmaosteō grece factura ossiū.
Kataplasma grece liber de doctrina gre
ca emplastrum medicinale.
Kataputias uocabāt āntiq pillās a ḡco ka
tapneo qd' ē trāsglutio aliquando ca
tapodia inuenitur.
Kataputia alia maior ut pentadactalus
alia minor ut lacticiniū magnū dic
tū grece lacteris.ara.uero mēdana.sic
dr̄ utraq̄ eo q̄ ḡna eaꝝ transuoren
tur ut pillule.
Katarris.g.fluor reūatis cū diphōgo ro
is scribr̄.s3 ris legr̄ liber de doctrīa ḡ.
Kathartcū ḡce nos purgatorium uoca
mus.sed katartiki.g.confectio.

Katastacalon Cor.cel sic dicūt grci distil lationē a capite cum grauitate ipsius capitis.

Katatir arabice secūdū Io.Ser.ca de ex trahendo lapide est siringa qua me dicie seu liquores aliq ī uirgā immit tuntur.

Kate arabice cucumer ut apud Aui. ka te alheniar ara.cucumer asininus ꝛc.

Katikidion grece Paul.in psilotris.

Katilabich ara. īterpretatur īterfector patris sui & est arbustū cuius fructus comeditur uocant & ficum lupi.apud Dyascoridem comarus uocatur. ut supra in co.comestus multum inebri at uocatur nro ydiomate armoyn ali qui gomarē aliter xamare.

Katiladib ara.ē dcū īterfector lupi ka til alkelb interfector canis planta que apud Dya.uero aconitū.duas hꝫ spēs de quibus Dy. unū solū facit ca. sed Aui. duo facit ca.ī lra haf.unum interfector adib aliud interfector ca nis.itē de eadē alia duo facit ca.ī lra kha ubi strāgulator adib & strangu lator leopardi eas uocat.

Katin uel alkatin supra in fassase.

Katimia ara.est idē qd̓ grece uocatur kadimia.latine uero uulgariter cala mina seu lapis calaminaris.& tucia calaminaris.ē enī radix tucie īmo se cūdū ueritatē ē ipsa tucia cruda.ē.n. ut apparet in.xxxviii.Azarauii lapis quo es tingitur & in auricalcū uerti tur in qua operatione fumus qui ele uatus parietibus fornacis heret est tu cia uera q̄ a Dya.uocatur ponfolix. & ab Aui.tucia quā laudat albā & le uē uolatilē.est enī re uera adeo leuis ut aflatu euolet.qd̓ uero ex eodē fu mo grauius grossiusq; parietibus ipsi us adherere non ualet descendit ad ī feriora fornacis.uocatur que a Dya. spodius.ab Aui.uero succudus.hoc to tū pꝫ p Dya.& infra in īpōfolix.

Kauken arabice testudo liber de doctri na ara.apd̓ Aui.uero salabhafe uocī

Kaulos.g.uertrū Pau.de egritudībus pu dendoꝝ si uero secūd̓ caulū ulcera ꝛc caulos & est uirga alicuius plāte quo uocabulo Pli.utitur ut supra pꝫ ī mul tis locis huius operis .per.c.scribūt la tini sed greci per.k.

Kauma grece calor estus incendiū.

Kauson febris estuatiua incensiua.

Kauteriazo grece cauterizo incēdo.

Kautin supra in chatin.

Kaxuth arabice cuschuta.

Khaxkhax arabice papauer sed Steph. cascasum scripsit.

Kazbor arabice coriandrū alkazbor al bir coriandrū putei & ē capillus uene ris apud Auicenam.

Kazdir ara.stagnū secūdū librū de doc trina ara.sꝫ apd̓ Aui.feruzegi dicitur

Kazef ar.testa figuli q̄ & xachf & dr.

Kebeū & kefeū & alibi kebeū refeceum & utrūq; falsū secūdū ara. exponitur q̄ est de genere tuberꝫ.in arabico est kebengi ut ī secūdo cañ.Aui.

Kebid arabice epar.

Kebikēgi ara.apd̓ Aui.ē botrachiō apd̓ Dy.& ē apiū raninū cū suis spēbus q̄ sūt quattuor secūdū Dy.supra in bo.

Kedrea dnt ḡci.arabes kitrā.latī cedria est resina cedri arboris.kitrā dicimus uulgariter alkitrā apud Aui.

Kedros.g.ē arbor dcā latine cedrus.

Kefalalgia grce cefalalgia dicunt latini dolor capitis. kefali grece caput.

Kefalokonda grece lens capitis.
Kefalos ichthys grece cefalus piscis mu gilis.
Keykenh sic est in secundo cañ. Aui. sȝ in arabico est kãcamon. & dicit Aui: ꝙ est gumi horribilis saporis & uidr̃ ignorasse quid esset & ipsũ ẽ lacca ut patet legenti ca. eius cũ capi. de lacca apud Ser. & quia ignorauit quid esset scripsit aliud ca. de lacca in littera leȝ uide supra in cancamũ a Dya.
Keiri arabice est plãta cuius sũt tres species. una hẽt flores albos altera purpureos altera citrinos siue aureos q hẽt odorẽ uiolaꝝ plus tñ in nocte. apud Dya. uocatur hec plãta leucis. oĩbus ĩ quit est notus. in floribus hẽt distãtiã quia mellinũ purpureũ & albũ osten dit ꝛc. ut infra in le. apud Aui. in secũ do nullũ ca. reperio de ipsa.
Keisim arabice leuisticũ ut patet ex cõ cordia Dy. & Aui. & ẽ in oĩbus aliis libris de grẽco trãslatis ubi hẽtur leuisticũ in similibus locis apud Aui. & Aben Mesue & aliis dꝰ arabico hr̃ keisim. sed kaisum est abrotanum.
Kekengi ara. spẽs solatri ꝑferẽs granuȝ rubicundũ simile ceraso in uesica ĩclu sũ citrina in colore. quare a multis uesicaria uocatur Dy. cacabũ uocat cum de strigno loquitur. hec in antiquis libris uocatur fisalides a qua nominantur trocisci dyafisalidos & electuariũ & hec & uesicago uocatur. Pl. hãc qdã collion uocãt. nr̃i aũt uesicariã quoniam uesice calculis prosit ꝛc.
Kelb arabice canis.
Kele grece hernia keletos herniosus. si dicis kili & kilitis dicis ut grecus.
Kemezideychi Io. Ser. ca. de lapide uesi ce est spẽs camomille ꝛc.
Kemesir apud Aui. ĩ secũdo dĩcꝙ ẽ ĩ di spositiõibus alieusir qꝺ ẽ oppoponax
Kemosis grece Demo. ẽ uehemẽs tumor oculoꝝ ut claudere miñe possint oculos egrotantes adeo ut cõiũctiue ptes sanguinolẽte & extãtes appareãt pupillã superãtes ꝛc. hec arabi. uocatur guardenegi ẽ optalmia multe materiei & cetera.
Kenech arabi. galbanũ qꝺ qñqȝ bezard dicitur ut supra in be.
Kenkamides grece uocantur grana que ĩtra ficus sunt. s. semina ut Gali. in libro de cibis ca. de uuis.
Kepfos grece mergus auis glaucus.
Kera grece cera.
Kenkered arabi. scribitur ĩ secũdo Aui & exponr̃ ꝙ ẽ guma alcorxof qꝺ est spẽs cardi. cardus uocatur cũcar. lege apud ipsũ ca. de harsas cũ ca. de kẽkered & supra in ha.
Kerates põdus sũptũ a semine xilocerate & secũdũ Aui. & Io. Sera. ponderat grana ordei quattuor.
Keras grece cornu
Keration grece siliqua xylocerata carrubia pro arbore pro fructu carnub ara.
Kerasea grece cerasus arbor. sed kerasion pro fructu.
Kera uel keratoydes grẽce dr̃ tunica oculi cornea a keras.
Kerbes ara in qnto Aui. iñ descriptiõe cõfectionis anacardine tertia. eãdẽ cõfectionẽ reperi ĩ antidotario Theo. prisci. & singulis medicis ad singulas redactis ĩueni loco eius mirobalanorũ purgatorum idem pondus.
Kerse arabice cortex arboris apud Aui. per. c. scribitur sed melius per. k. dr̃ &

kiserech Aui.duo facit ca.unū de ker se aromatico aliud de kerse cinamōi
Kerff uel karff arabice apium.
Kerkescebe.a.ī septīo Io.Ser.ca.de yera pigra exponit ꝙ ē cubebe & ponitur ab eo loco asari.
Kermidene uel ermedenē apud Aui.ī secūdo dicit ꝙ ē granū qd' medici laudant & qd' calefacit uulnera ſ;ī ar. uuluā & ubi dicit ꝙ soluit saniē ī ar. est colleram ⁊c.
Kermet arabice est nomē pōderis & est sex kirat secūdū Aui.ca.de polipodio
Keromeli grece fauus mellis.i.mel ī sua cera fabrica apum.
Keros grece cera.
Kerseme arabice orobus aliquādo kesu īuenitur ut apud Io.Serapionis.
Kerua ara.ē plāta q̄ cōiter uocatur pētadactilus cataputia maior a quibusdā sponsa solis.apud Dy.uocatur cici aut sisamus agrestis aut siselī caprion & ut quidā crotomā d' quo supra.ex hac fit oleū de kerua ḡnis eius expissis ⁊c
Kescearite ar.oripilō liber de doc.ara.
Kestrus grece piscis cefalus mugilus.
Kestros elmigy grece lūbricus uentris.
Ketos.ḡ.cete piscis kete plurale ē eiusdē
Kezed apud Aui.ī secūdo uľ ꝙ sit arbor dragāti.nā dīc guma eius dragagātū d' q̄ dīx ī ca.d kaf.ī ar.tñ keded scribř
Kiathos grece ciathus.
Kiamos grece faba q̄ faua uocatur.
Kianeos cianeus ceruleus flauus fuluus heluus liber de doctrina greca.ueru; ceruleus inuenio ꝙ ē uenetus.
Kiar ara.uel kaiar cucumer uel citrulus
Kiarxāber ara.cassia fistula:
Kibrit arabice sulfur.
Kicorion Ste.endeba ītuba endiuia.
Kidonia grece citonia cotaña.
Kichle grece turdi.
Kikidō grece cicidos dicebāt antiqui ut Pau.& alii est galla.uerū in libro de doctrina greca est kikis.
Kida grece turdus auis:
Kicli turdus piscis.
Kildaru ar.dīc Aui.ꝙ ē sarax q̄ ē filix.
Kilia.ḡ.aluus uterus uēter.iñ kiliaca passio fluxus uētris dyāria.nos ciliacam dicimus.
Kilidonia grece celidonia a kelidō quod est yrundo.
Kilkil ar.Io.Ser.ca.de gīgiuis & de sputo sanguīs in descriptōe trociscoꝝ andromachi ē fructus ḡnati siluřis ⁊c.
Kike uel kikion supra in foca.
Kibros infra in omis.
Kilus grece sucus sed p ch.melius scribitur ut supra in chilos.
Kiminon grece ciminon:
Kimolea Io.Ser.ca.de tumore pedū pregnātiū ē īqt marmor īuētū ī luto uiridi.& si ē gimolea q̄re supra ī gimelea Ste.kimolea teneaci.īuēi tñ ī libro d doc.ḡ.kimolea expositū creta alba .ſ; non assero multi lutū ḡnatū sub rota fabri qua acuuntur gladii accipiūt & kimolea dicunt.
Kymosis idē qd' kemosis supra in ke.
Kinos Ste.herba portulace silīs ⁊c.
Kinabar grece cinabriū.Step.kinabari zerafarum pro zēgifur.
Kinamomum grece cinamomum.
Kinnara grece cardus uel carduus.
Kinariō.ḡ.p.y.ḡ.catellus caniculus ī antidotario ulī unguētū kinariō ꝑ.seui kinarie.p ch.aliqñ scribř nō bene.
Kinkus īter plātas spīosas comestibiles a Gal.numeratur ī libro de alimētis

& puto q̧ est cincua de quo supra.
Kinechi grece angina quinantia. ꝛc.
Kinikō prisinō uocāt greci torturā oris que fit a contractōe neruoꝝ Cor. cel.
Kinodentes grece canini dentes.
Kinoglossa. g̃. cinoglossa canis lingua.
Kinopotamos grece fluuialis canis. castor fiber ponticus canis ꝛc.
Kinor uocantur quedā cicera parua nig̃ secūdum Gal. libro de alimentis.
Kinosbatou grece secūdū Dya. uocatur a quibusdā capparis.
Kinosbatus grece kinosuata secūdū Ga. in secūdo de alimētis supra ī cinos.
Kinodoseos supra in cinodoseos.
Kiparissos grece cipressus.
Kiqdos ꝑ cicidos Ste. scripsit & ē galla.
Kirada grece durities Dya. ca. de adiā to & aliis locis.
Kirat arabice pondus sumptum a semi ne xilocerate supra in kerates
Kirie grece instite parue linteoli
Kirki. g̃. qđdā os ex ossibus tibie eq secū dū Gerodiū ī libro de curis equoꝝ.
Kirion g̃ce spēs tinee capīs q facit fora mīa manātia saniē silē melli. differt aūt ab acoris magnitudīe foraminuꝫ Pau. ca. de acoris & kiriis.
Kirukes dicūt greci murices pisces san guīe quoꝝ tingitur purpura.
Kirtas ara. exposuit trāslatio Aui. carta & kirtas hodie sunt sextoriola texta ex burdhi. & burdhi ē uelut uīcus q dā in aquis nascens q uocatur papirus uel ut quidā paliurus seu uaporium. Dya. inqt uaporiū un̄ carta alexandri na fit ꝛc. ex hoc fiūt kirtas illa. s. sesto riola in que īuoluūt egyptii spēs suas & merces Pli. ca. de generibus cartarū & qualiter fiant. enforetica inquit car ta inutilis ad scribendū in̄ uolucris car taꝝ segestriūq; in mercibus usū prebꝫ & ideo a mercatoribus sic noīata ꝛc. & quoniā trāslator Aui. exposuit kir tas carta & burdhi papirus multi acci piunt papiꝝ in qua scribimus nescien tes q̧ illa papirus de qua dicūt aucto res ē ut dixi de genere uīci medicina stiptica apta uulneribus & ulceribus silr̄ kartas qđ ex ea fit faciebant ta men antiqui re uera cartas ad scriben dū ex iuncis palustribus & ipsa papi ro iungentes texturas duplices ipsoꝝ unā sup aliā unā. s. per longū & aliaꝫ per trāsuersū & sic linitas quodā gluc tine applanantes pollibant sicq; uolu mina faciebāt. & ego uidi rome in ga zofilatiis antiquoꝝ monasteriorū li bros & priuilegia ex hac materia scri pta ex lr̄is apud nos nō ītelligibilibus nam figure nec ex toto grece nec ex toto latine erant.
Kirte grece uarices.
Kirutes Ste. ē lana margaritalis.
Kissa grece auis pica.
Kisch ar. ē cibus q fit ex simila frumēti alii ordei macerata ī lacte acetoso ex qua faciūt pillulas maiores ciceribus & desiccant & seruant. has coquūt cū carnibus uel pinguedīe elixātes & est cibus infrātiuus. in Almāsore iubetur dari dyabeticis. dr̄ & kisch ipā simila uel frumēti uel ordei cū lacte acetoso nt infra in tarcanon.
Kiserion grece pumex.
Kissokockon grece bacca edere.
Kissos grece edera.
Kistis urithar g̃ce uesica kistis urine.
Kist ara. nomē mēsure Io. Ser. libro sep tīo in cōfectione eletuarii de citoniis

auctoritate Gal.que ex ea ē romana ē libra una & semis.itē Aui ca ď scia tica kistū est cotile due.liber de doctri na arabica exponitur q̄ ē cadus.
Khitim arabice est altea.
Kit arabice murilegus catus.
Kitira arabice est dragagantum.
Kitran ara.grecus dic kidria uel kedria ut supra.latini cedrian dicunt est gūi cedri que uocatur apud Aui.xerbi est kitran uel alkitran notū apud nos qď dicimus uulgo kitrā sed de hoc supra in ce &c.
Kitria grece citrus arbor.
Kitrinos grece citrinus color.
Kladeuma grece putamē sarmētū.
Klimax grece gradatio sic uocātur que dā cōfectiones in antidotario uli ex eo q̄ pondera specierum cōponētiū eas procedūt gradatī uel ascēdendo uel ď scēdēdo ex qbus est una que uocatur hermaica ab Hermete auctore.
Klimia apud Aui.est fumus seu fuligo adherēs superioribus fornacis in pu rificatiōe cuiusq; metalli.scoria uero est fex descēdens ad inferiora.aliqñ alclimia īuenitur.uide supra ī cadiia.
Klinopodes grece lectipedes.apud Dya uero clinopodion uocatur quedā plā ta de qua supra in cli.
Kloxos grece singultus pulsus uiscerum suspiriū liber de doctrina greca.
Knidi.g.urtica eo q̄ tacta pruritū facit.
Knismos grece pruritus.
Khobus arabice panis.
Khobus bace ara.nux de xarch q̄ uulgo melegeta dr̄.capitulū eius apud.A.nō uř hr̄e in toto ueritatē q̄ asportetur de sclauonia uocat chobus bagne.
Kochlie grece coclee conche.
Kochlidiō.g.murex coclea maris acuta.
Kodia grce papaner iñ dyacodion.
Kochimilon grece prunū chochimelū dicebant antiqui.
Kokinos.g.cochius cocineus color rubi cundus.
Kokiū ara.piscis q̄ dr̄ uitulus marinus. grece uero foka.aliqñ arabes dicūt ki ke.s; apud Aui.in arabico ē koki.scias q̄ multū conuenit ī figuris koki & fo ka.nā hoc ē ap̄z.ī libro de aīalibus ko kiū īqt pit ut q̄drupes & lactat &c.pa scitur & terra & mari & graditur pe dibus similibus catulo &c.
Kokkos grece cocus grana tīctorum apud Pau.uocatur coccus uirso depsicus & uocatur sumach tinctorum &c.
Kolla grece gluten supra in co.
Kollaniscos grece racemus.
Kolasticō grece purgatoriū.ātiqui libri hñt calasticū:s; grecus sic scribit.
Kolibon granū coctum.i.frumentum.
Kolibas.g.oliue colūbares oleaginea.
Kollirion grece collirium.
Kollofonia grece resina cocta.
Kolon grece intestinū penultimum.
Kolos uero anus.
Kolpos grece sinus sinuatio.iñ encolpis mus medicamē qď in sinū matricis ī icitur in multis libris ātiqs īuenitur.
Kolub.i.medicamen matricis.
Komaros grce comarus de qua supra.
Komeos in libris antiquis sepe inuēitur pro gumi arabico.
Komidiō dicūt greci de gumi cuiusq; ar boris liber de doctrina greca.
Kondafion stafili grce racemus uue.
Kondes arabice cōdisi supra in con.
Konder ara.olibanū qď & luben dr̄ sed post grecum de quo infra.

Kōditos.g.uinū cōditū cū spēbus nectar
Konia.g.& koniartos & leucasia & asbestos oīa sūt noīa calcis uiue ī greco.
Konion liber de doc. ḡca herba uenenosa & mortifera & ipsa ē cicuta q̄ a Dyconics uocatur ut supra.
Koniroros grece puluis.
Konis grece cinis.
Konops.g.culex iñ conopiō cōnopeū coptoriū lecti uel triclinii pro culicibus.
Konos.g.pinea strobilos nucleus eius.
Kohol.uel alkohol & ut uulgare kaor .a.omnis medicina ocularis ita ꝙ ātimoniū apud eos pp excellētē proprietatē quā hēt ad oculos cohol uocāt q̄uis proprio noīe artinach uocetur.colliriū uero proprie ē sief ut supra ī co.
Kopriō.g.stercus letamē purgamētum.
Kopto grece cedo īcido scindo.
Koratos coruus q̄uis aliter uocetur.
Korax coruus uetulus magis.
Korat Alhaui.a.ē dcū plāta fontis & ē senation & ita scribitur apud Auice. sed trāslator exposuit pupilla oculi & cā supradcā ē erroris eius ī corat.
Kordumeni ara.exponūt carui agreste apud Dya.dr̄ cardamomū ut supra in car osteusum est.
Korkomahama dicunt arabes de croco magina
Kori grece pupilla oculi iñ platicoriasis dilatatio pupille ut īfra in pl.
Korion grece coriandrū.
Koriza.g.fluxus reūatis ad nares ꝑprie
Korone grece cornix
Kostos grece costus.
Kotilidones grecū ē ligamēta fetus.
Krābi.g.brasica caulis cirocacia.
Kranea.g. cornus arbor kraniō fructus cornu.
Kreas caro creata carnes sarcos & uocarur ut in.s.
Krepali grece crapula.
Krimon grece lilium.
Krynoydes dissolutiones mēbroꝝ mīute q̄ in ypostasi urīe īterdū apparent.
Kryos grece frigus per.y.
Krios grece aries ueruex.
Krisimaimera cretici dies iudiciales determinatiui.
Krisis.g.iudiciū examē discussio iudicō
Krystalos grece krystalus.
Kristalodis.g.glatialis glatie plenus.
Kritharion grece ordeolus qui in palpebris nascitur.
Krithe.g.ordeū krithinus ordeaceus.
Kritama grece cretanus marinus.
Krocoma supra in co.
Krocos grece crocus.
Krocodes croceus.
Krocodilos grece crocodilus.
Kromyon grece cepe.
Kubebe īqt Ser.postq̄ aggregaui sermonē Dya & Gal.super oēm herbā īueni ꝙ Gal.nō memorauit mirtū agrestē & Dya. nō numerauit cubebas & uidi ꝙ descriptio Gal. sup kubebas ē descriptio Dy.sup mirtū agrestem τq̄ Aui.cōparauit uirtutē cubebe uirtuti rubee & Ser.uirtuti fuquar.in aliquo ipsoꝝ ē error a similitudīe noīuꝫ q̄ est inter fu & fuē.q̄ ē rubea Ste. carpisiō dixit uocari grece cubebas.
Kubeze arabice malua.
Kuch arabice pſica uel khauch.
Kulb.a.miliū solis Io.Ser.ca. de lapide dīc ꝙ ē medicīa īda.dixit tñ kolb. sed idē ē.nā arabes.o.&.u.lr̄is carēt. sed hñt unā mediā inter utriusq̄ sonum.
Kulkas ara.culcasia.Aui.de ipsa ca.facit

nota est in siria.
Kulef.a.salix & garab e spes eius.
Khulungen arabice galanga.
Kumetre arabice pira.
Khunte a rabice assodilus.
Kuraha.a.pes sed uulgariter rogel.
Kurrat arabice porrum.
Kurbeth arabice eleborus.
Kurnaha arabice ulcus.
Kusamu uel kisamum Stephanus e mehebum pro mehab dixit arabs.
Kust arabice costus.

Littera tā apd grcos q apud arabes eodē mō se hēt sicut apud nos.

Lahabū sepe īuenitur in regali dispositione hali & ē mucilago cuiusq; rei ut psilii seīs lini fenugreci uel alterius lahabe dicit arabs.

Lahab arabice saluia q & busach dr. & pp hec duo noīa duo facit Aui.capi. sub duabus litteris.

Labar Dy.nascitur circa aquas & ī ipsa aqua h3 flosellū exalbidū. tota herba est acris &c.

Labdion.g.secūdū De.ē ferramētū subtile quo aufertur aliquid oculo īfixū.

Labe grece cultelli uel scalpelli manica De.ca.de yposspatismo faciēdo ad lacrimas labi &c.

Labrax uel laurax.u.osonāte.g. ē piscis lupus dcūs & uoriolus q.a.saboth dr.

Labula spēs est titimalorum.

Lacca ē gumi rubicūdū quo tīcture fiūt arbor eius ē ī arabia silis arbori mire Au.duo facit ca.de ipsa unū qd īcipit lacca.aliud keikē qd penitus ignoras se ur ut supra ī ke.ara.uocatur lech.

Laccar dactili in antidotario uniuersali in confectione esdre ispalensi.

Lacescens uirtus Dy.est quā greci dicūt mictricem.

Lacteris.g.hec a multis captaputia minor uocatur cōpata pētadactilo quem maiorē cataputiā uocāt.& ipsa est de maioribus lacticiniis.s3 arabi.uocatur mehubedane.Aui. uero meubethene alii mēdanā Io.Ser.in septimo ca. de laxatiuis siplicibus lacterides inqt & ē mēdana & dr fructus amarus &c.uocāt aūt aliq granū regū ut apud Aui. Dy.duo ur de ipsa facer ca uel d duabus consilibus in oī pprietate.unū sic lacteris inqt multi istā lacteridē putāt astā hēt in cubiti longitudinē sed inanē grossitudine unius digiti in q ē capitellū rotūdū folia in asta sunt lōga sicut amigdala sed oblōgiora & latiora leuia & in sūmo aste sicut aristologie aut edere oblōga semē ē ī cacūine uirge ipsius obrotūdū sicut cappar que capita separata sunt a se. semē deforis nigrū ē ītus albū & gustu dulce. radix eius tenuis ē & īutilis. oīs uero eius fructex lacrimo & suco plenus ē sicut titimalus &c.aliud ca.sic.lactura tirsū hēt oblōgū uastitate digiti cauū & in sūmo quasi ramulū diffusū & folia oblonga fructū ī sūmitate ramorū hñs triāgulū & subrotūdū & ī modū capparis ī quo tria gña cōtinetur sub mēbranula que intra corticē est &c.sicut in supradicto ca.nisi quia ibi aqm calidā dari iubet ī hoc frigidā &c.

Lacterides ē alia plāta a lacteris supra dcā ut uides p Dy. quis sit lacticiniu3 & silis ei.ī libro uero dīamidiarū duo ca.inuēiuntur de lacterides forte due

plante sic uocantur.s.lacteris de qua supra nō ꝓprie & de alia ꝓprie & uer

Lacticinia dicūtur plāte hn̄tes lac maxīe acutū q̄ uocantur.a. ietua de qbus titimalus pr̄icipalior.cuius spēs secūdū Dy.& Pli.sunt septē uel octo de q bus infra in ti dicetur .alie uero plāte hn̄tes lac acutū sūt multe. quarꝫ secūdū Dy.ē que nūc dcā ē lacteris & lacterides.& camelea que ē mezerion sicut loco suo expositū ē.& que uocatur a Dy.panax deuia que ē esula & scebrāia.& peplos qui ē similis rute in foliis & plāta scamonee que ē spēs uolubilis & portulaca agrestis dcā que ī littoribus maris abūdat.& de ipsis est turbit qd̄ uocatur a Dy.triposilō.& ē de eis uolubilis minor q̄ ubilibet ī uineis īuenitur & in ortis & domesticis locis parꝫ tn̄ est laxatiua.& de eis est secūdū Aui.meheizaharagi & multe alie q̄ ab auctoribus nō scribūtur. oīa hec lacticinia hn̄t uirtutē laxatiuam acutā & ulceratiuā.sunt aūt & multe alie plante lac multū hn̄tes que non dicūtur lacticinia eo ꝙ acutū lac non habēt sicut lactuca scariola ēdiuia papauer & multe alie quarꝫ memoratō esset difficilis.

Lactuca asini apud Pli.ē plāta q̄ uocatur a Dy.āchusa de qua facit Aui.iiii.ca. ut supra in an.Gal.uero ī sexto de siplicibus medicīs.iiii.dīc esse eius species.quarꝫ unā uocat onocalia.secūdaꝫ locasus.tertiā abugelabus .quartā dīc carere noīe & oēs dīc esse spēs asinar. de his supra in abugilisse.

Lactuca Pli.lactuce spōte nascētis prīuꝫ genus ē quā caprinā uocāt qua pisces ī mare deiecta ꝓtinus necātur q̄ sunt ī ꝓximo .alterꝫ ē qd̄ greci esapon̄ uocāt.tertiū isati dicūt. quarto īfectores lanarꝫ utūtur qd̄ siluaticū uocāt simile laphato siluestri foliis nisi qa plura hēt & nigriora.hec ꝓpria singulis. comunia aūt spōte nascēribus cādor caulis īterdū cubitali lōgitudīe tirso & foliis scabris.ex his rotūda folia & breuia habētē sunt q heracleā uocēt.quoniā accipitrs scalpedo eā sucoqꝫ oculos tīgēdo obscuritate cū sēsere discutiāt ꝛc.& alibi.estiua maxīe lactuca amara ē lactiēsqꝫ quā nos meconidē uocamus ꝛc.i.papauerinā.hēt enī & odorē & uirtutem papaueris.

Lactuca marina uocabatur antiqtus titimalus secundum Cor.cel.

Ladanū dictū ē ab ea herba un̄ colligr̄ quā in cipro ladā uocāt Pl.laudanū ī ara.scrobo uocant traddūtqꝫ siluas arabū pastu caprarꝫ infringi atqꝫ ita sucū uillis caprarꝫ pasta adheret. uerꝫ ara. laudanū ī cipro esse yrcorꝫ barbis genibus qꝫ uillosis īherēs.s; edere flore deroso pastibus matutīs cū ē rorulēta ciprus deīde nebula sole discussa ī puluerē madētibus uillis adherescer atqꝫ ita ladanū depecti.sunt q herbā ī cipro ex qua id fit ladā appellāt.& enī illi ladanū uocāt huius pīgui īsidere atqꝫ attractis funiculis herbā eā conuolui atqꝫ ita offas fieri ꝛc.

Lagoceros secūdū Dy.uocatur quedam spēs trifolii qd̄ leporinū latīe dr̄.

Lagogeros.g.talpa sed ꝓprie aspalax.

Lagoos grece lepus.

Lagooptalmia De. hāc sunt hn̄tes q cōducta palpebra supiori tegere oculū minīe ualēt.fit aūt sepe cicatricis cōtractu nūc totius palpebre nunc eius

ptis sic uocata silitudie lepoꝝ q & dor mietibus patetibus oculis capiut sonu

Lagopos grece est dictu pes leporis dicta est a similitudie leporini pedis nascitur in pratis & locis cultis & ubi oliue habūdāt ꝛc. hāc ego uidi depictā in libro greco Dya. habētem folia pusilla triangulate forme per oēs ramulos utrinq ab ābobus lateribus cōtiguata p totū humilē plātulā expausam sup faciē terre in multis locis nascitur qdā falso hoc nomē attribuerūt agrimonie. qdā gariofilate Steph. lagopos herba similis pedis leporis.

Lachana grci uocant oia olera lachanō olus. uñ crisolochana aureū olus qd ē atriplex. lachana & dicere potes.

Laiet altais. a. barba ircina de q supra.

Lablab uel lableb idē qd lebleb infra.

Lalafa Ste. ē rutale. exponit Cōstātinus q ē trifoliū. sed īfra de ruthaha.

Lama pli. lamā inqt uocant arborē spiosā ī india & in arabia nascētē ī q fit mastix ꝛc. s ifra distīguēs spēs masticis dic chiū melius qd ī lētisco nascr.

Lāpas alchutrub dic Aui. q ē plāta silis ysopo. & uocatur ara. siragi alchutrub s siragi ī libro de doc. ara. iuenio expositū q ē lucerna uel candela ardēs.

Lāpiris. g. nocticula incendula ꝛc.

Lanaria secūdū Dy. dr paliurus a qbusdā eo q ex eo lana lauatur.

Lana aliquādo p auripigmēto rperitur Gali. ad paternianum.

Lanceolata uocatur plantago minor secundum Macrum.

Lappa maior a multis uocatur bardana minor uero folia hēt obrotūda ut atriplex de q Dy. sanctiō aut fagasmō q multi aparine uocāt ꝛc. pli. mirabile īqt in lappa q adherescit q ī ipsa flos nascitur non euidēs s ītus occultus & ītra se seīat uelut aīalia q ī se piūt ꝛc.

Lappago latīe uel purpurea dr plāta q gce filoantropos Dy. dr aparine q gci phyloātropō uocāt ꝛc. ut supra ī ap.

Lappago pli. silis ē anagallidi nisi esset ramosior ac pluribus foliis aspioribus rugosa aspior & sicca ꝛc. anagallis est maior.

Lapatiū apud Dy. idē ē qd apud Aui. acetosa. si legantur utraq ca. simul apparebit q ita ē Dy. lapatii. iiii. sūt gña. unū qd manducatur. aliud qd oxilapatiū dr. locis humidis nascitur & duris ī sūmitate folia acuta & dura sūt. uerū melius ē qd ī ortis nascitur. tertiū uero ē agreste & minus bonū sile plantagini sup terram spansū & molle. quartū gñs ē qd multi zadam dñt folia lapacii agrestis hñs & uirgellaꝫ minorē semen ei acutū & ruffū & uiscidū sup uirgam hñs semē ꝛc. apud Ser ex uerbo Dya. de hoc quarto gñe dic q ē acetosi saporis. & ex uerbo G. q qdam ex eo ē isipidū & qdam acetosi saporis. apud nos uocatur acetosa pprie qdaꝫ spēs lapatii q maxie in nēoribus iuenitur. differt ab aliis spēbus lapatii solū q folioꝝ iferiora qbus uirgis adherēt duas barbulas utriq hñt sicut iarus & q acetosi sapor ē ualde. pli. ē siluīe lapatiū qd alii oxilidē appellant pximū satiuo foliis acutis colore bete candide radice minia. nri uero rumicē alii lapatiū cantarinū uocant. ē & aliud genus fere oxilapaton uocant satiuo idē silis & acutōra folia ac rubriora nō nisi ī palustribus nascēs sūt q ydrolapatū trad

dunt in aqua natū.est & aliud ypola paton maius satiuo cādidiusq; ac spissius ꝛc. & in fra.neq; obmittamus bu lapaton.radicis tātū altitudīe differēs ꝛc.q; supra dicit satiuo ꝓximū intelli go oxalidi qd̄ ē dcū acetose.est aūt ali q̄ herba acetosa pp qd̄ dcū ē ꝓpe ace tosā.q; dicit cāterinū a canterio dr̄ qd̄ iumētū castratū siue sit equus asinus uel mulus.ypolapaton est dcū equinū sicut bulapaton bouinū Aui. ca. de a cetosa q̄ ē lapatiū asserit q; una spēs e ius ē acetosi saporis tātū ergo nō oīs acetosa secūdū ipsū ē acetosa in sapor ut supra de lapatio Macer herba sol; lapati uulgo patella uocari ꝛc.

Lapatiolū in unguēto martiaton ꝛc.

Lapaton grece lapatiū & & origma dr̄ Ste lapatō hemason pro humadh qd̄ est acetosa.

Lapatos grece glis lapa de quā supra.

Lapara grece abdomē pinguedo.

Lapis abestos Pli in archadie montibus nascitur coloris ferrei.

Lapis achates secūdū Pli.reptus primo ī sicilia iuxta fluuiū eiusd̄ noīs postea pluribus locis multa cognoīa h; mul tasq; uarietates anthachates dr̄ cū uri tur mirrā redolet quidā corollacates guttis aureis saphiri mō īcreta abun dat in phrigia uiridis quidā rubenti bus uēis & albis qdā leōine pelli silīs

Lapis adamas quadratus semp taxilis silis duritia ōe corpus excellit.

Lapis alabastris nascitur in alabastria e gypti & sirie damasco.

Lapis alectorius in uētriculis gallinaceo rum inuētus cristallina spē magnitu dīe fabe ꝛc.Pli.& alii alium similem aque lāpide dicūt in cerebro caponis antiqui inuentum fuisse.

Lapis agapis putatur a quibusdā idē qd̄ iudaicus sed non constat colore simi lis pelli leonis dicitur.

Lapis alesckisa apud Aui.est dictu lapis pontificis.

Lapis alkali apud Aui.in ara ē aseli ꝛc.

Lapis armenus nō possū dicere diuersi tates quas uidi huius lapidis.ita q; nō certificor de eē ipsius.ī Alhaui ex auc toritate Cōstātis ē īqt ī colore silīs la pidi lazuli & pictores pīgūt cū eo lo co azuli filius filius mesueus est dya fanus & leuis ꝛc.

Lapis asius Dya.in alexādria tātūmō ī uenitur cuius optimus ē ad usū medi cine qui ē colore cādidus & leuis ī.mo dū pumicis & ueluti puluis māibus ī sidens alius puniceus est hn̄s ānotatio nes nigras per altū & supficiē ex sal sedīe scabrosā & colorē albū hēt autē saporē salsuginosū & nitrosū ꝛc.Aui. asius ē lapis supra quē nascitur sal cu ius flos noīatur asius & uī q; sit eius gn̄atio ex rore maris & ībre qui cadit super eum.

Lapis asius in uero Dy.eligēdus ē pumi cis hn̄s colorē leuis & īanis deītus fra gilis uenas hn̄s deītus mellinas. flos uero eius dr̄ q; ē sup ipso lapide .s; ue lut flos tenuis colorē hn̄s subalbidum sicut pumex & submellinū lingue ap plicitus mordicosus est ꝛc.

Lapis bezahar ē tiriaca oīum uenenoꝝ & est nomē pscium.

Lapis chelidoneus īuenitur ī uētribus y run dinū cuius gn̄a sunt duo niger & ruffus q colligūtur captis pulis yrūdi nū ex nido & fixis eoꝝ uētribus īueni ūtur ꝛc.ego uero īueni cū his & albos

illud ca.non ur̃ Dy.sed alibi pulũ yrũ dĩs defectu prĩo luna prĩa apiẽs inue nies in eo lapides duos unũ bñfactuꝫ & alterũ male factum ⁊c.
Lapis crisolitꝫ lucidissĩus ẽ & colorꝫ auri
Lapis exebonus albus ẽ & speciosus quo solẽt aurifices auꝝ lĩpidare ⁊c.
Lapis epistitẽ rubicũdus & dilucidus ẽ. nascitur in corintho.hic missus ĩ aq̃ꝫ feruẽtẽ cõtinuo tepidiorẽ reddit & si aliquantulũ ibi steterit omnẽ ardoreꝫ tollens frigidam efficit.
Lapis emathites ẽ dcũ sanguineus aut ꝙ fricatura eius sanguineũ colorẽ red dit aut ꝙ oĩ fluxui sanguĩs cõpetit.
Lapis feruzegi.a.secũdũ Alhaui ẽ lapis topaceus.si dicis ferzegi idẽ est.
Lapis frigius Dy.quo in frigia ĩfectores utũtur uñ & nomẽ accepit utilis ẽ co lorẽ uiridẽ hñs q ẽ & mediocriter g̃ nis & uarias uenas hñs sicut catimia ⁊c.alibi ca.facit & uocat diffrigis ⁊c.
Lapis calaminaris suprà in cadimia & ĩ fra in ponfolinx & in tutia.
Lapis gagates Dya .ĩuenitur in licia cir ca ripã fluĩs q̃d gange appellatur .co lorꝫ niger & aridus quasi luĩosus mẽio criter leuis ualde.eius ẽ melior q faci le exarserit igne & odorẽ aspalti hꝫ.
Lapis galatides gr̃ce ẽ dcũ lacteus & sic uo ca tur apud Aui.Dy.colore ẽ cineri cius gustu dulcis q tritus lacteũ colorẽ emittit unde sic dr̃ ⁊c.
Lapis in quo acuitur ẽ cos.ara.dr̃ alme sen.grece uero akom.
Lapis iudaicus de r̃giõe iudee defertur ut Io Ser.ca.d̃ lapide cuius formã de scribit.
Lapis lazuli est duoꝝ mõꝝ.unus durus ferro nõ cedẽs celestini coloris q ẽ lau dabilis mũdus a marmore albo & a marcasita.alius ẽ fragilis minus pul cri coloris ueluti terra azurina q citra mare nascitur cũ azurio citramarino nec hꝫ ĩ se marchasitã & hic est inep tus medicine.
Lapis lignites apud Aliaba.ẽ gagates.
Lapis lĩcis ex urĩa lĩcis coagulata ĩuenĩ
Lapis lune apud Aui.ẽ q apud Dy.assro sellinũ uocatur & specularis secundũ Alhaui dr̃ ĩqt spumã lune ĩuenitur de nocte in regione arabũ in augmẽ to lune.ualet epilẽticis.
Lapis magnes qui ferrum trahit multi adamantem putauerunt falso.
Lapis molipdides grece ẽ dcũ lapis plũ bi uel plũbeus & dĩc ꝙ hẽt uirtutẽ.s. scorie plumbi.
Lapis moroptos Dy.quã multi galaxiã aut leocografidu uocãt nascitur ĩ egy pto quo lĩtheones ad dealbãdũ lĩthe amĩa utũtur quo cicius siccẽtur.⁊c.
Lapis pirites apud Dy.& Gal.ĩ epistola ad Glauconẽ ẽ marchasita q̃d patꝫ ex cõcordia eius ca.cũ ca. de marchasita apud Aui.& dr̃ a pir ꝙ ẽ ignis quia ꝑ cussus ferro ignẽ emittit.
Lapis specularis lapis lune affrosellinũ idem.
Lapis spõgie adherẽs nõ oĩs q ĩ cauerĩs spõgie ĩuenitur sed ꝓprie cui natura liter adherebat in saxo dũ uiueret & est asper & durus ualde ⁊c.
Lapis sumbedig arabice ẽ lapis smeril lus quo polliũtur lapides ⁊c.
Lapis zabarged arabice est smaragdus & zmarad dicunt.
Lapsana Pli.ca.de brasica ĩter siluestres brasicas & lapsana ẽ pedalis altitudi ne irsutis foliis sinapi sĩlis nisi cãdidi

or esset ꝛc.hāc quidā armoratiā crdi
derūt sed & idē ca.de raphano .est iqt
aliud genus raphani armoratiā dicūt
folia habet silia lapsane ꝛc.ergo nō ē
illa.grecus lapsana dicit Dya.lapsane
genus oībus nō bonū eustomachū me
lius lapatio ꝛc.

Larinx grece faux laringes fauces.

Larix spēs pini de qua Plinius omnia ī
qt genera pini accensa fuliginē inmo
dicam carbonemq; repēte expuunt cū
eruptiōis crepitu iaculanturq; lōge ex
cepta radice q̄ nec ardet nec carbonez
efficit nec alio mō ignis ui ꝯsumitur q̄
lapides ꝛc.hec idē dicit Vitruuius in
libro de architectura & alibi.Pl.larix
inqt feīaz hēt quā greci uocāt aesida
mellei coloris ꝛc.

Laros grece gauio fulex gauia gaucus fu
lica auis.

Lasar grece asa quā Dy.dīc esse lacrimū
silfii.silf in ca.de silfio dīc ꝙ lacrīus e
ius ē lasar.uocatur & opos ꝗrinatium
de quo īfra Pl.laser ex silfio ꝓfluit ꝛc.
Dy.optimū lasar qđ ciriactiū dr̄ sub
ruffū & plucidū & ītus exalbidū odo
re uiscidū qđ humore cito resoluitur
& ī gustu statī humorē ꝓuocat.ꝛc.

Laserpitiū ē idē qđ silfiū Pli. laserpitiū
qđ greci siriphi uocāt in cirenaica ꝓ
uīcia reptū cuius sucū uocāt laser ma
gnificū usui ꝛc.& infra ita in affrica
ferūt laserpitiū nasci solitū rē ferā ac
cōtumacē & si coloretur in deserta fu
giētē radice multa crassaq; caule feru
laceo aut sili crassitudīe. huius folia
maspitū uocabāt apio maxime silia:
semē erat foliaceū.foliū uero ipsū de
ciduū uesci pecora solita prio purgari
mox pīguescere carne mirabilē īmōz
iocūda.alii traddūt laserpitii radicez
fuisse maiorē cubitali tubero quo ī ea
sup terrā hoc īciso pfluere solitū sucū
ceu lactis sup nato caule quē magude
rī uocauerūt folia aurei coloris ꝓ seīe
fuisse caderitia a canis ortu austro flā
te ex his laserpitiū nasci solitū anuuo
spatio & radice & caulibus ꝯsumētibꝯ
sese ꝛc.sed & Dy.ca.de lesar ē inqt la
crimū herbe q̄ sulfer appellatur que
multis locis in silītudīe ferule crescit
folia hn̄s circa se maiora q̄ apiū . sed
semē simile est ꝛc.

Lasine pli.olus silurē in terra repēs cuz
lacte multo florē fer̄ cādidū hn̄s cau
liculū uocāt ꝛc.& alibi lasinia unum
foliū hēt sed ita īplicatū ut plura uid
antur ꝛc.

Lathyron libro de doctrina greca expo
nitur ꝙ ē cicercula.attamē in libro de
cibis Ga.exponitur ꝙ ē uitia.

Lathiris uel laturis pli. folia hēt multa
lactuce similia tenuiora germina mul
ta in qbus semē tuniculis continetur,
ut capparis que cū maturauere eximū
tur grana pipis magnitudīe candida
dulcia facilia purgatu ꝛc.hāc Dya. la
cteris uocat Ste.laturis ē ebelqui.

Lathura plāta apud Dy.q̄.& lacteris uel
ei similis ut supra in lacteris.

Laucum in regali dispositione īuenitur
sepe pro lohoch.

Laureola ē arbustū qđ a Dya . uocatur
dafnides de q̄ supra a silītudīe folio
rū lauri dcā.nō hz lac ut putāt qdam,
nec semē eius ē cocogdiū ut qdā sz ē se
mē camelee ut supra nec ē mezerion
ut alii putauerunt.

Laurax.g.u.cōsonāte uel labrax piscis lu
pus q & uariolus dr̄.apud Al ē saboth

Laurſum & alibi lauſeſũ pro milio põi tur in regali diſpoſitione Hali.
Lauromelis grece inſtrm̃ cirurgicũ qđ g̃ ci qariſcon uocãt infra in mel.
Lauzud arabice azurinũ uel lapis lazuli ut Aui .ſcripſit.
Lehan arabice caro.
Lebelabũ ꝑ lebleb ſcripſit Ste. ꝛc.
Leben arabice lac.
Lebleb.a.uolubilis q̃ multas hꝫ ſpẽs. ue rũtñ in ſiria & egypto uocãt hoc no mine q̃dã uolubilẽ quã minorẽ dicĩus q̃ naſcitur ubiqꝫ & in uineis & ĩ locis cultis hñs lac & ẽ de faciliorıbus laxa tiuis ita ꝙ datur in febre acuta .
Lec arabice lacca.
Lecina .a.Dy.lecina uñ cõfectõ olei lili aci fit ꝛc.ẽ liliũ ut pꝫ p Ser.
Lecitos kiamĩa Pau.ca.de ylos que ĩ pe dibus fiũt nũdũ ſciui quid ſit.
Leden arabice ladanum.
Lediõ folia hẽt yridis ſilĩa ſatiue caulẽꝫ tripedalẽ & in eo florẽ grãdẽ purpuꝛ̃ um rotũdũ ſeĩe minuto radicẽ ſemi pedalẽ in ſaxis opacis naſcẽs pli. ꝛc.
Ledõ pl.ſic uocatur herba ex q̃ laudanũ fit ĩ cipro ĩſula barbis caprarꝝ adhere ſcẽs nobilius qđ ſit in arabia fit & & ĩ ſiria atqꝫ affrica quod taxiõ uocatur neruos enĩ ĩ arcu circũdatos lanis tra hũt adhereſcẽte roſida lanugine ꝛc.
Leſſa Ste.pro luf ſcripſit.
Left ara.rapa que & ſalgen & dꝛ̃.
Leguĩa multorꝝ ſũt generꝝ & diuerſorꝝ noĩum ĩ qbus diuerſa ydiomata diſcꝛ̃ pãt adeo ꝙ preter fabas faſeolos & lẽ tes q̃ apud oẽs notiſſĩa ſũt.ĩ oĩbus ali is diſſentiũt multi.nã in marchia ter uiſina uocãt & cicerculas cicerã & ipã cicera uocãt pizolos ita ꝙ aliqui mẽici & ꝓuecti cicerculis utũtur ꝑ ciceribus in oĩbus caſibus ubi cicera in medicĩa petũtur .
Lehigeliat exponit Ste.ypoqſtidos ĩ ſe cũdo pratice ꝑ leihe altais & ẽ dictu barba ircĩa ex q̃ fit ypoqſtidos ut ſupꝛ̃
Lelẽbachũ ſcripſit Ste.ſecũdo pratice ꝑ cappare ſꝫ & ĩ cõfectõe dyalace maio ris neſcio pro quo poſuit.
Lẽma De.lẽmas ĩqt uocãt g̃ci grana p ua ſicca ac dura ĩ oculis appẽtia quas g̃mas & uocãt ꝛc.fiũt ex lippitudine deſiccata.
Leliſſacos grece ſaluia ſed apud Dyaſc. eliſſacos ſcribitur.
Lemi liber de doctrĩa gꝛ̃ca lippitudo pi tuita g̃ma uel limi.dicas ut ipſi ꝛc.
Lẽnias qdã falſo expoſuerunt auripig mẽtũ rubeũ & ſic multi poſuerũt ĩ cõ fectõe athanaſie ſcripte ĩ ãtidotario uniuerſali.ſed lẽnias ẽ terra ſigillata & illa in dicta cõfectõe debet apponi Dy.lẽnias frigis terra ẽ ex cloaca ſor dida ubi miſcetur ſãguis caprinus & multi iſta collecta faciũt trociſcos & caput ſigillo exprimũt & uẽdũt hec rubrica & dꝛ̃.alia q̃ ſinopida dꝛ̃ naſci tur ĩ ſpelũcis capadotie & poſt elĩatõ nẽ ad ſinopidã fertur & ẽ ſũma dẽſa g̃uis iecoroſa uiui coloris & florida & fulua & cũ reſoluꝛ̃ fuluior appet. ẽ & lẽnia fabrilis q̃ nõ ita uſibus mẽdicĩe ↄuenit ꝛc.ſi legas iſtud ca.totũ cũ ca. de terra ſigillata apud Aui.& Sera.ui debis ꝙ idẽ dicũt.ſi aũt alicubi poſitũ ĩuenias lẽnia ꝑ auripigmẽto cõſidera qđ ĩtẽditur p illã ↄfectionẽ & diſtĩgue qđ horꝝ debeas ponere Ste . lĩnia fra gẽſtẽ mulieris terra ſigillata pli.picto res ĩqt ãtiq ĩter rubricarꝝ gẽus colorũ

rubeorum palmā lēnie dabāt q̄ sic a lēno īsula dr̄ minio ꝓxīa. hec ē antiqs mul tū celebrata cū īsula ī q̄ nascitur nec nisi signata uēdebatur. uñ fragidē ap pellauere hāc minio subliniūt adulte rātq̄ ī medicīa pc̄lara res hr̄ ꝛc. ex multis argumētis habetur q̄ terra si gillata rubri coloris est.

Lemonion in limonion quere.

Lēnas greci uocāt pituitā oculorum Ca. se. sed Demo. lenias & melins.

Lenias ē fitria supra in fitrias.

Lētiscus arbor nota multas hēt spēs & apud nos. quarum cuiusdā ē mastix gūi maxīe ī īsula chio in grecia & apud nos & quedā facit gumi in corniculis q̄busdā q̄ habet colorē masticis.

Lēticula aq̄ ē plāta pusilis foliis & obro tūdis in sup̄ficie aquarum stātiū natans quā dñt ñ ī terra radices figer̄ Dy. lēti cula aq̄ q̄ sup aq̄ īuenr̄ natās rotūda ē sicut lēticula colorē uiridē habēs ꝛc.

Lētopodiō Dy. latini brumariā uocant nascitur sepe cū tritico tirsis bipalmis & furcosis in q̄bus ueluti lamīe bine sūt semē ꝯtinētes cū foliis cauliculo a gresti silibus. radix ē illi nigra rape si milis. In uero Dya. leptopetalon aut leontopodion aut paradalion dicunt herba est uirgā hñs in medio palmi habens altitudinē ī qua uirga sūt īter ualla in ipsa uirga sūt & capitella mi nuta silīa terebītho ī q̄bus capitellis duo uel tria sūt seīa folia brasice silīa hñs & radicē nigrā sicut rapa rotūdā & nodis plenā ī agris nascitur nudis & tritico ꝛc. Pli. leōtopodiō alii lethe orō alii doripetrō alii toribetrō uocāt nascitur ī campestri & gracili solo ꝛc. est dcū grece leonis pes.

Leon grece leo leena ut ños.

Leonina lepram dicunt magis ex hūo re collerico fieri.

Leōtopetalō alii rapadiā uocāt folio br̄ sice caule semipedali alemire semē ī cacumīe ī siliqs ciceris mō radix rape silīs grādis nigra nascitur ī aruis Pli. uide ne sit lentopodion supradicta.

Lepida & lepidos a lepis greco q̄ ē squā ma Cas. se. ca. de scabie ē demū species alia scabiei q̄ corticosa squāmas i cute ostēdit quas greci lepidas uocāt. unde nomē a grecis lepra accepit ꝛc.

Lepida squāma metallorum est q̄. a. tubel uocatur Dy. de squāma eris lepida īqt bona ē q̄ ex acutis cypr̄is fit q̄ & patia dr̄ aut elitis nugax ē q̄ ex tenero era mīe fit. hec medicīe īutilis. eligēda ue ro solida ē & russa quā si aceto p̄fūdas quasi erugo fit ꝛc.

Lepidos chalcu ꝑ sq̄ma eris sepe īuenr̄.

Lepidos sideritis Al. de ātidotis ad sple nē ē sq̄ma ferri. nā siderō. g. ferrum.

Lepis grece sq̄ma Ste. lepis xalcon pro calcō taubalū eris pro tubel.

Lepidū Dy. quā multi gingiō appellant herba ē oīb; nota ꝛc. hec uocatur. ar. sceitaragi sicut p; p Ser. & Aui. & īfra ī se. Ste. lepidiō sitaragū ꝑ sceitaragi.

Lepō Dy. ca. đ dristeroth sūt castanee.

Lepra duo significat. nā ī multis libris de greco trāslatis significat sq̄mosā ut supra ī lepida & tūc dr̄ a lepis que est sq̄ma & sic accip̄r ī illo afforismo uer̄ si q̄dē ꝛc. Itē lepra cōi sermone accip̄r ꝑ morbo illo execrabili q̄ secūdū mo dernos in. iiii. spēs distīguitur & secū dū hoc uī dici a leporia greco qđ est erūpna. nā ī psalterio greco ubi ē le poria in latino ē erūpna.

Leptafilos apđ Dy.uocatř uña ex spēb artēisie & ē dcū foliorum exilium uel subtilium.
Lepritica uirtꝫ.g.subtiliatīa extēuatoria
Lepton grece macꝝ minutū tenue subtile puū a quo infra scripta.
Leptokarea.g.auellana arbor.s. leptokareon auellana fructꝫ quasi pua nux.
Leptolachanō grece olusculū.
Leptomeř dř id qđ ē subtilis sbē cuiꝫ cōtrariū ē pachimere.sꝫ Dy.ca.de camomilla ē īqt leptomeris.i.extenuatoria .i.subtiliatoria.& ī ca.de gramīe ē leptomeris.i.extenuans partē ꝛc.
Leptopiresia grece minute febres.
Leptofilon dīc Pli.uocari a qbusdā septimā spēm titimali q dēdroides.i.arboreū dicitur.
Leptō Pli.ca.de cētaurea ē īqt alteꝝ cētaureū cognoīe leptō mīutis foliis qđ ātiq libadeō uocāt quoniā secūdū fōtes nascitur.& īfra hoc cētaureum nři fel terre uocāt pp amaritudinē summā Gal.uero etena dicūt ꝛc.
Lethe.g.obliuio q & enuestia dř a lete.
Letargia accńs morbi cerebri & ē obliuio.si dicis litargia nō differt.nā q per ita lřaꝫ apđ.g.scribūtur ꝯsueueřt latī ī .e. trāsfere.greci tñ litargiā proferūt.īn litargicos litargicus obliuiosus.
Letheltea St.ē taraticū & ypoqstidos.
Letichi orobrii Pau ca.đ maculis faciei.
Lethici expōr ī mitri.ī āti.ulī q ē lacca.
Leuisticus a Dy.uocatur ligusticus.
Leucanta pli.alii phymō.alii scada. alii poligonacon dicunt ꝛc.
Leucanton Dy.aut poligonocō aut filō aut sciadā dicunt radix eius silīs est quipero amara ualde.
Leucāte iđ ut apud auctores īuenio ramuli sunt ei nūq pautiores duobꝫ in diuersa tēdētes flos cādidus lilio rubo silīs scīe nigro lato ad lēticule dimīe figurā multo tēuis řdice herbaci coloř
Leucantimis apud Dya.camomilla uel species eius supra in ca.
Leuce dyapipos ēplastrū ab albo pipe dcūꝫ qđ ꝑ.ī ātido.Ori.& Ca.fe.& ulī
Leuce pli.mercuriali silīs nomē ex causa accepit p mediū foliū candida līea transcurrēre qre mesoleucō qđ uocāt.
Leuce dyapsimitiū ēplūꝫ albū ex cerusa nā psimiti ē cerusa apđ Ca.fe.ī anti.
Leucis Dy.duo sub hoc noīe fāc ca.unū sic.leucis oībus ē notus in floribus hēt distantiā qa mellinū & albū & purpureū florē ostēdit sꝫ mellinus color medicīe necessarius ē ꝛc q hēt hūc florē sola odorē hēt uiole.& sunt ōnes tres spēs keiri de quo supra.itē aliud ca.sic
Leucis.i.uiola alba piectorie ē uirtutis & extēuatorie sed flos plus ꝛc.
Leuce & apud Dy.duo īqt sūt eius gña una ē mōtana & alia ortiua.montana folia latiora hꝫ plus q ortina.ē uero uiscida & semē eiꝫ lene & nō amaꝝ. & īfra flos eius purpureus ē ut liliū sꝫ ī siria plurimū nascitur & alterius gñis q utūtur ī ꝯfectōibꝫ miris.ista uero semē hꝫ minutū & eustomaticū est cuius uirtus est magna ꝛc.
Leucoiō Dy.oībus notus ē. sed īter flores distātias hēt ꝛc.ita ē ī uero Dy.
Leucos.g.albū leucotes albedo ꝛc.
Leucoma grece albugo.
Leucomata albugīes oculoꝝ seu albe cicatrices & dure ī cornea appētes post ulcera Alex.uero ca. de ulceribus oculoꝝ uocat eas & scirodes cicatrices.i.duras.itē Demo.ut īfra in ulcus.

Leucopip grece album piper.
Leuco flegmātia idropisis ab albo fleg mate diffuso per totū corpus dicta.
Leucātemō q̄ & ptemō dr̄ īfra in par.
Leucargilio grece alba argilla Pli.
Leuisticū seu liuisticū idē ligusticū Dy. uocat de quo infra in li.
Leusion grece dr̄ id abietis qđ proxīuꝫ est medulle Pli. ꞇc̄.
Leū.a.amigdala leuzū fericū dīx Ste.
Lezaord dr̄.a.lapis lazuli & & azurium ipsum.
Lia grece dicūtur lenitiua que aspitates leniūt Gal.ad paternianum.
Libanon grece thus nos olibanū & ara bes post eos liben.
Libanotis uel ut grecus liuanotis ab oli bano dicta.dīx greca herbaria ꝙ ē plā ta in creta nascēs silīs rori mario hn̄s odorē olibani & rosmarinū nr̄ꝫ ē spēs eius uilior q̄ non utūtur nisi ad calefa ciēdos furnos.Dy & hoc declarat īqt libanotidos tria sūt gn̄a.unū gēus ꝑ fert semē qđ cacrios dr̄ folia hēt mara tri silīa sed latiora & obrotūda super terrā spāsa & odorata & uirgā ī meio lōga āplius cubito in q̄ uirga ē capite lū ī quo fert semē albū silē spōdilio ꝙ semē obrotūdū ē & angulosū & odor̄ uiscidi & r̄sine hn̄s odorē qđ si masti catū fuerit os cōburit.radix ē illi alba odorē hn̄s thuris.alteꝝ gēus ē silē su pradcō semē latū & nigrū hn̄s sic spō diliō sed nō sic calidū.radix ē illi de foris nigra & deītus alba.libanotidos & q̄ dr̄ acarpos.i.sine seīe silīs ē oībꝫ supradcīs sed nō uirgā nec florē habꝫ nascitur locis saxosis & asperis ꞇc̄.& ī fra.sed Theofrastus dīc ericē eē libāo tidā q̄ ī tracia nascitur gustu amaro folia hn̄s silīa supradictis sed aspiora & albidiora.libanotida uero quā rōa ni rosmarinū uocāt eo ꝙ ī corona cō ponitur.uirgas hēt tenues & lōgas & uirides in qbus folia sūt spissa & tēu ia & oblōga & deforis alba & deītus uiridia cū odore graui ꞇc̄.hec planta apud Ser.uocatur arbor marie & apđ Aui.buchor mariē & arbor marie &c. & ur̄ in noīe corruptio.nā buchor.ar. uapor.ē enī dcū buchor mariē uapor marie.& nos dicīus rosmarinū & idē secūdū ueritatē sūt.sed bnchor mariē per ch. ē apud Ser.ciclamē supra ī bu Itē Aui.in ca.de mlīa ubi đ mirachia loqtur ponit herbā marie.pau . uero eodē ca.uel casu ponit libāotis Ste. li banotidos ē marua ꞇc̄.libanotis & dīc Dy.uocari ab aliqbus secūdā spēm po licarie ī ca.de coniza puta falso.
Libatina secūdū Dy.dr̄ pitaria ut supra in alsine.
Libanotidā uocat pli.aliaꝫ plātā a liba noti supradcā cuius quedam spēs mō tana ē que serpillo ē similis.
Licanis stiphāica folia hēt lōga āgusta lanuginosa subalbida caulē cū rāis la nuginosis ī sūmo capīe cauliculos e q bus flos uiolaceus ꝑminet ꞇc̄. liber ā tiquus istoriatus.
Licātropia.g.pau.ē spēs melīe q̄ occupa ti nocte exiliūt p oīa lupos imitātes & usqꝫ ad diē circa monumēta morā tur ē mlīa lupīa a licos ꝙ ē lupꝯ dcā.
Licapsos pli.lōgioribꝯ q̄ lactuca ē foliis crossioribꝯqꝫ caule lōgo irsutis aggna tis multis cubitalibꝯ flore puo purpu reo.nascitur in campestribus.
Licena Dy.licena īqt q̄ supra petrā hūi dā nascitur brion ē ꞇc̄. ē quā dicimus

epaticā.hoc ca.cōcordat cū ca. de epatica apd Ser.& īfra Pli.ī licō ꝛc.
Licedone Cas fe.ē morfea nigra & aspa & crinosa que ex mlīa fit.
Lichenes idē Cas: inpetigines īquit grci lichenas uocāt.latī uulgo zenias ꝛc. lichines īpetigines liber de doc.greca.
Licen uel licon Pli a lichenis curandis nomē traxit.nascitur in saxosis locis folio uno ad radicē lato caulo uno puo longis foliis dpēdētibus ꝛc.& īfra ē & aliud genus lichenis petris tātū adherens ut muscus ꝛc.
Litiū Dy.eligēdus est ītus colore ruffo & deforis nigro qd diuisū brumū nō h3 stipticū & coloris ruffi & crocei apparet cū gustu amaro sicut ē īdicū qd & melius ē.arbor uñ fit ē lithios appellata siue exacātō folia buxo silīa atq3 spinosa generās.nascitur in dumosis locis cuius folia & grana & radix in unū ꝯtūdūtur & ex aq̄ dulci coquūtur usq3 ad crassitudinē ꝛc.apud Ser. nō ē folia spinosa & hēt ramos longitudīe duoꝝ brachioꝝ.sed Pli.fit ex arboř spīosa frcu silī pipi pcipue amaritudīs foliis puis dēsisq3 cipri mō rāis triū cubi toꝝ cortice pallido radice lata lignosaq3 buxei coloris.hac in aqua cū seīe excocta ereo uase medicamen fit qd uocatur liciō.ea spina & ī pelio mōte nascitur.ipsā qdā in grecia pixachantu chiromō uocāt ꝛc.& ē dcū buxus spinosa . Itē idē post sermonē de rāno alteꝝ genus rāni ē siluře nigrius & qdā tenuis rubētes fert uelut folliculos huiꝯ radice decocta in aqua fit medicamētū ꝙ uocatř litiū ꝛc.& īfra.
Litiū uero prestātius fieri spina tradūt quā & pixokātō chironeā uocāt q̄les in īdicis arboribus diximus quōiā longe prestātissimū extimauit indicū.coquūtur in aqua tirsi rami radicesq3 sūme amaritudīs eneo uase p triduum iteꝝq3 exēpto ligno coqtur dōec mellis crassitudo fiat ꝛc.īfra īdici dřa glebis extrīsecus nigris ītus ruffis cū fregeris cito nigrescētibus.i.īcpiūt mutari ad nigredinē.ex hoc uides quot litii sunt spēs.nos & qa īdico caremus facimus ex fructu nigro cuiusdā arbusti ꝙ ydiomate nřo listragū uocāus cuius folia sūt silīa foliis buxi ramuli ř cti qbus cauee auiculaꝝ fiūt suco granoꝝ expresso & cocto ī quo īuenitur idonea efficatia iuxta laudes litii . uides & per Aui.ca.de feluzearagi q̄ ē arbor litii secūdū ipsū ꝙ litiū qñq3 assūitur ex ea & qñq3 ex alia arboř q̄ uocatur adhersech.& sic uides ꝙ hēt diuersas spēs.litiū uocatur ar. hadheb Ste .hezeza scripsit.
Licho grece lambo.
Licos grece lupus.
Licō uocāt gci agnū castū supra ī agno.
Liēberi ī secūdo Aliaba.ca.de seibus exponitur maratrū & īfra eodē ca.exposuit Cōstātinus porrū.sed in alio exēplari erat liebali.Itē ibidē ca.de succis expōitur absīthii.aliq tñ libri p maratro hñt libēberi.alii lilēberi .alii liebezi.Itē de granis grana liēbericoꝝ exponūt citonioꝝ.Itē ī ca. de febre cōtinua ꝙ aq̄ liēbri assate exponitur cucurbite.ī tali ꝯfusione nescio qd dicā.scio tñ ꝙ hoc nomē p aliquo hoꝝ nec grecum nec arabicum est.
Liēbre ibid ca.d foliis exponř ꝙ ē oliua itē liēbri ca.d sucis exponř fex aceti.
Lien splen.

Lienalis pariclimeños & matrisilua idē ut infra in peri.
Lieteria grece fluxus uētris ī quo emititur cibɔ īdigestus sicut sumitur ꝛc.
Lienteriodes lintericus.
Ligamēta infra in tenantos.
Lignis quā ī corona ɔponūt flos ē illi similis leucodio ꝫ purpureus ꝛc. Dy. ꝛc.
Lignitis flōmos q̄ & trialis dr̄ ē spēs q̄rta taxi barbasci eaꝝ quas Dya. describit ut supra in flōmos.
Liguꝝ uocatur a multis uria licis secūdꝰ Dy. & lapis ex ipā gn̄atɔ dr̄ e lec ꝝ cade locio.
Ligustrū qdā exponūt ꝙ ē uolubilis maior q̄ ꝑ sepes & macerias serpit. alii uero caprifoliū dicūt. qcqd sit flores h̄ēt albos. Virg. ī buco. alba ligustra cadūt
Ligusticus ē leuisticus a liguria dictus. Dy. ligusticus multū nascitur ī liguria ꝓuīcia un̄ & nomē accepit. nascitur in mōte uicio alpibɔ sed ciues panace illud uocāt iō qa radix alba ē & odorata silis panaci cuius uirtus ē una cum panace. nascitur altis locis & aspis & ūbrosis uirgā longā & nodosā hꝫ silēꝫ aneto in q̄ uirga folia sūt silia melliloti ꝫ molliora & odorata q̄ folia & ī cacumīe tenuissīa sūt & diuisa ī uirge sūmitate caput ē sed ūbrosū ubi semē ostēdit qdꝰ semē nigrū ē & oblōgū sicut feniculi gustu uiscidū & odoratiuꝫ aromatice. radix eius alba ē silis panaci odorata ꝛc. caueāt moderni q ꝑ leuistico accipiūt semē ī folliculis obrotūdis ut semē atriplicis.
Lichinos grece lupinus.
Licho uel liko panthera belua.
Likos grece lupus likama lupa.
Lilebē ī secūdo Aliaba. expōitur memithe & ur̄ consonum ueritati.
Lilibace ibidē exponitur a Cōstantino ꝙ sunt amigdale amare.
Liligi ibidē ē īdicus. s. sucus herbe q̄ dr̄ .a. nil ita exponitur. ueꝝ alibi ī ca. de radicibus in secūdo pratice expōitur ꝙ ē radix mali granati. Itē in ca de febre continua ur̄ endiuia.
Liligalié ibidē ponr̄ ꝓ pastinaca.
Lilii plura sūt gn̄a supra ī crinō & īsup addit pli. sūt purpurea lilia & aliquādo gemino caulo carnosiore tātum radice maioris q̄ bulbi ꝛc.
Lilisfagus uel elilisfagus ut Dya. est saluia qdꝰ imitatur arabs dicit elissacos. sed grecus lilissacon dicit.
Limoliō Pli. beta īqt siluris quā limoliō uocāt alii coloidō multū minoribɔ tenuioribɔq ac dēsioribɔ satiua ꝛc.
Limeū herba appellatur a gallis q̄ sagitas in uenatu tingunt qdꝰ uenenū ceruariū uocant ꝛc Pli.
Limoniō Dy. herba ē tirsū h̄ns lilio silēꝫ & folia bete silīa semē plurimū rubeum ꝛc. pli. sucū lacteū mittit cōcrescēte gumi mō humidis locis ꝛc. sed lēonion uocat. uide an sit idē. Auic uero liminium uocat q̄ Dy. limonion.
Limus aquaticus pro kimolea in tumor̄ pedū a plinio ponitur.
Linaria plāta cuius folia sunt similia foliis lini. imo ipsa ē linū agr̄ste cui qdā assimilaueīt esulā sed illa quā accipimus breuiora & latiora folia habet.
Limon fructus pulcher odoratus plenus succo accetoso ualde apro salsamēris. & ipse & cōeditur sale ɔditus. nusq̄ memini me de ipso legisse apud auctorē auctēticū nisi apdꝰ Aui. ī q̄rto can. ca. de cura febriū acutaꝝ ī gn̄ali ubi iubꝫ

dari aquã acetositatis limõis nõ saliti.
Limos grẽce p diphtõgũ loimos idẽ qđ pestilẽtia.lues pestis.limos p iota tãtũ fames ĩedia sic ẽ ĩ cõmẽto afforismoꝝ.
Lineleon oleũ seĩs lini.
Lĩchiti semẽ ĩ ãtido.ulĩ cõfectiõe mitridati mĩoris exponĩ qꝫ ẽ uiole semẽ.
Linesia siue lenesia Dy.multi sic nominant centauream.
Limpha aqua.ĩn lĩfaticus q aquã timet ut ẽ morsus a cane rabioso.hic & idroforbicus dĩ a gco idrofouicos ab idro & fouos qđ ẽ timor.
Lĩgua agni lĩgua arietis arnoglossa plãtago.
Lĩgua asini ẽ plãta folia rugosa nõ magna habẽs radiculas habẽs odorem ligni cipressi fragantia.
Lĩgua auis ẽ semẽ fraxini.qdã herbam putant.secũdũ Io.Ser.ca.de augẽtibus in coitu uocatur lĩgua passeꝝ.Itẽ idẽ in sẽptĩo in cõfectiõe pillulaꝝ ĩdarũ dĩc qꝫ assimilatur pellicule uel corticule q̃ ẽ ĩ medio bacce lauri Auic.ca.de augẽtibus in coitu inter medullas cõputat.nõ ergo ẽ herba ꝛc.
Lĩgua bouis buglossa.g.ẽ silũris.borago uero eiusdẽ spẽi ẽ domestica.
Lĩgua canis plãta q.g.uocĩ cynoglossa.
Lingua ceruina uocãt moderni scolopẽdriã.sed de ea in sco.
Lingua ircina planta silĩs buglosse nisi qa folia strictiora & pũctata albis maculis in radice spinulaꝝ.
Lingua passerina a qbusdã uocatur polliconia.secũdũ Alhlaui lĩgua passeris dĩ.a.lisen alhasafir & ẽ plãta.que crescit sup terrã ad lõgitudinẽ unius cubiti hꝫ folia uiridia sicut nasturtii uirgas subtiles nigras & citrini colorĩ.nascitur ĩ segetibꝫ ĩn oriẽte hẽt flores citrinos & albos uaginas puas & ĩ qualibet ẽ granũ puũ minus gno melõis
Lĩpina frageris scripsit Ste.p lẽpnias.
Linostrofon qdã marubiũ uocãt ĩfra in marubio.
Lini semẽ medicĩe aptũ ẽ ad multa.& ex ipso fit oleũ ad plurima utile.
Linos grece linum.
Linozostis grece mercurialis Dy.linozostis aut ptemon herba mercurialis folia hẽt ozimo silĩa astas sicut elisine ramulos breuiores & ĩanes cũ furcis plurĩs ac dẽsis.femina uero est maior q̃ appellatur tylicon semẽ hñs quasi acina sed q̃plurĩa:masculus uero puior atqꝫ rotũda & ueluti binis testiculis puulis circa exordiũ natiuitatis ramuloꝝ ornata capitella mĩuta hñs circa folia sicut epytimũ & semẽ rotundũ ꝛc.Pli.linozostis siue partenius a mercurio ĩuẽtus ẽ.iõ apđ.g.ermiporona dĩ.nã multi uocãt apud nos mercuriale.duo eius genera masculus & femĩa q̃ efficacior caule cubitali ĩterdũ rãoso ĩ cacumĩe ozimo ãgustioribꝫ foliis gẽiculis dẽsis rãis cauis multis.semẽ in geniculis deprehẽdẽte seĩe copioso mari iuxta genicula stãti rariorĩ ac brũi cõtortoqꝫ seĩe soluto & candido folia maribꝫ nigriora feĩs cãdidiora radix supuacua pretenuis nascitur in cãpestribus & cultis ꝛc.
Lios uel leios grece lippus:
Lippiferrei ĩ ãtido.ulĩ ĩ trociscis spleñidon ẽ sq̃ma ferri q lepidos dĩ
Lippitudo ẽ sãiola q̃ ĩ optalmia gñatur lippi dñr q hac abũdãt & sic optalĩa.
Lippotomia sincopis Cas.fe.defectio aĩ quã greci lippotomiã uocant ꝛc.sed

grecus lippotymia dicit.
Lippomenos grece deficiens.
Liporogeon.g.glis terra tēax argilla.
Lisematide.g.cātarides ut ī pratica ḡca simili Almā.ex utriusq̧ cōcordia .liso ma & īuenitur ibidē ca.de dissuria.
Lisen.a.līgua in̄ lisen althaur līgua bo uis uel thauri alhamel arietis ꝛc̄. plā tago alhafir auis ꝛc̄ huiusmōi de qui bus suis locis.
Liseos.g.Pau.ca.de frenesi dissolutiuum his īqt q̄ de lini sēīe & oīs liseos ꝛc̄.
Lisis.g.dissolutō in̄ palisis ut īfra in pa.
Lisimachiō Dy.astas hēt maiores & te nues & fructicosas circa quaꝝ nodos folia minuta hēt salicis siliā gustu sti ptica & florē purpureū aut aurosū na scitur locis humectis sucus eius stipti cus ē.Pli.lisimachia ab īuētore Lisia co uocata ab erasistrato celebrata. fo lia hēt salicis siliā uiridia florē purpu reū fructicosa ramulis erectis odoꝛ ḡ ui gignitur in aquosis.
Litargia grece obliuio.nos aūt accipīus ꝓ ea q̄ fit ab apostēare frō cerebri uel uelamīs eius supra in letargia.
Litargiriū spuma argēti & ē ꝯpositū no mē a lithos qd̄ ē lapis & a giros argē teus .grecus dicit litargiros infra ī spu ma argenti.
Lithemus secūdū Pli. uocatur a quibus dā stercus muris.
Lithyasis.g.calculatio egritudo mala.s. a lapide ī rēibꝫ uel uesica existēte Ca se.greci īqt litinitos calculosos uocāt.
Liticus Dy.herba quā latini genicularē uocāt.i.bellariā florē hēt similē uiole sed paulo fuluiorē ꝛc̄.
Lithocolla Ste.aberachelietā.i. marmo ris guma ītelligo uel q̄ marmora glu tinātur uel q̄ ex marmore ꝯficitur ut docetur ī xxviii.Albucasi đ prepatōe medicinarum simplicium.
Litodemō lapis demonis.i.gagatis.
Lithodēdrō.g.i.corallus & ē dcū lapidā arbor Dy.ca.de corallo.
Lithos grece lapis.
Lithos afroselina Ste.spuma lune affro selinum supra in af.
Lithos ematides lapis sanguineus.nam ema sāguis.& dr̄ uel qa eius fricatura sup cotē colorē sanguineū reddit uel ꝙ ad oēꝫ fluorē sāguīs r̄mediū p̄stet.
Litogonia.g.cosuetudo lapidē generan di ī renibꝫ uel uesica Demo.
Lithos galatitis Ste.bezeheꝝ supra in bezar.ē tn̄ dcū grece lapis lacteus.
Litopiron infra in opirus.
Lithos pites grecus exponit silex lapis .s.quo ignis accēditur uocatur & hoc noīe marchassita ut apud Gal. in epi stola ad Glauconē & ipsa qdē apta ē ad ignē excutiendū.Ste . marchassitā exponit.
Lithosistō Alex.ca.đ colliriis ad cicatri ces ī collirio dcō dyatici ē lapis alumi nis.nā sistō uel xistō grece alumē.
Lithospermō grece ē dcū lapideū semē eo ꝙ sit duꝝ ut lapis & ē miliū solis a pud nos Dy .lithosp̄mon eraclion uo catur pp̄ fortitudinem sēīs eius folia hēt silia oliue sed latiora & oblōga & molliora terre decliues longas uirgas tenues in grossitudīe uīci lignosas & ī sūmo uirga diuisa ē in qua folia mi nuta sunt & semē rotūdū lapidosum albū pisi simile.nascitur locis altis & aspis ꝛc̄.Pli.inter oēs herbas lithosp mō nihil mirabilius aliq exonticō uo cāt.alii dyospiron.alii eracleos herba

quīcūcialis foliis fere duplo maioribꝫ q̄ rute ramulis furculosis crossitudine uici gignit iuxta folia singulas uelut barbulas & in eaꝝ cacumībus lapilos cādore & rotūditate margaritaꝝ magnitudīe ciceris duritia uero lapidea ipse q̄ pediculis adhereāt cauernulas hn̄t & intus semē.nascitur in italia.ꝫ laudabilissimū in creta.nec quicq̄ īter herbas maiore quidē miraculo aspexi tātus ē decor uelut artificū arte emicans alternis inter folia cādidātibus margaritis tā exq̄sita difficultas lapidis ex herba nascētis iacere atqꝫ hūi serpere auctores tradūt.ego uulsā nō herentē uidi ꝛc̄.hec.a.culb uocatur interdū calib īuēitur uocari ꝫ falso.Ste. uero calebū scripsit.

Litridiū uel litridas grece rubea tīctoꝝ ut pꝫ ex ꝯcordia pr̄tice.g. cū Almā.ca. de dissuria.hoc & dīc grecus.uocatur & eritrodanū ut supra.

Liuisticū Ste. ē zufara casemū.

Lihūbacū scripsit Ste ꝓ epithīo in secūdo pratice Aliabatis ꝛc̄.

Lixoperitō medicamē feruores aptū lenire eo ꝙ infrigidans sit.

Lotiū est urina apud Dya. in multis libris antiquis.

Loma grece secunda spēs ulceꝝ cornee oculi ut supra in botrion.

Lonchitis.g.Dy folia hēt porro silīa. ꝫ latiora & ruffa & multas hēt super radicos uirgas sp̄sas sup terrā & ramos ad terrā decliues in quibus flores sunt similes pellicino sed forma eoꝝ ut gete ē albū in medio hn̄s sicut rostrum ad labrū īsanū inferius & sicut līgua ē.semē eius simile ē lācee & trigonū & longū.uñ lōchitis appellatū est.radix ē ei silis dauco.nascitur locis asperis & siccis.est & secūdū genus lōchitis aspa folia hn̄s sicut scolopēdria. ꝫ aspiora ꝛc̄.& in Dy.greco sic erat.lonchitis folia hēt porro silīa latiora tn̄ & subruffa plurīa circa radicē posita q̄si sup terrā.hēt aūt & circa caulē paruca in quo flores sunt silēs pelecanio. figura aūt ut komikis faciēs nigros albū tn̄ ex eis ꝓcedit ab aptura sicut lingua semē aūt simile lancee trigonum ꝛc̄.Pli.lonchitis nō ut pleriqꝫ existīa uerūt eadē est q̄ xiphiō aut fagasmō q̄q̄ cuspidi silis seīe.hēt enī folia porirubētia ad radicē & plura in caulē capitella psonis comicis silīa pua exherētibus līguā radicibꝫ prelōgis.nascitur in sitiētibꝫ ꝛc̄.hec ab Aui uocatur harbatū sicut apparebit cōparanti ca. Dy.& Aui.inuicē.

Lopimis uocant quidā castaneas secūd Gal.in libro de alimētis.

Loram uocat pli.aquam in uinatia macerată ut supra in deuteria.

Lixandra infra in muzadar.

Lothon Dya.fenugreci farinā multi lothon uocant.

Lothos ē quedā plāta cuius plures sunt spēs & ē trifoliū de qua Dy.tria facit ca.duo de lothos.& unū de trifolio. Itē lothos ē arbor magna d̄ qua facit aliud ca.sed de herba lothos inqt q̄ ī pomeriis nascitur q̄ multi trifoliū dicūt ꝛc̄.Itē aliud ca.lothos agrestis nascitur plurimū in libia astā hēt duobꝫ cubitis lōgā & paulo āplius ramulos plures ꝓfert & folia silīa trifolio q̄d ī ferragīe & ī pratis nascitur semē minus a fenugreco hēt gustū uenenosū & īcēsibilē ꝛc̄.& īfra nascitr̄ & lothos

ĩ egipto usui cibo℞ aptɔ.Pl.đ hac ẽ aũt uocata lothos herba ĩ egipto ĩ palustri ũ gñe ꝛcedẽtibɔ.n.aqs nili irriguis ꝑue nit silĩs fabe caule foliisqꝫ dẽsa cõgerie stipatis bꝛuioribɔ tãtũ ĝciliotibɔqꝫ cui fructus ĩ capite papaueri silĩs ĩcisuris oĩqꝫ alio mõ intus grana ceu miliũ in cole capita ĩ aceruis putrefaciũt mox sepãt lauãdo & siccata tũdũt eoqꝫ pa ne utũtur ꝛc.Itẽ alibi lothometra uo catur ab eodem.

Lothos & alia de qua Pli. huius radix hẽt mali cotonii magnitudinẽ cõprã nigro cortice quali castanea tegitur ĩ tus cãdidũ corpus grãtũ cibis ꝗ crudũ ĝtius decoctũ siue aq̃ siue pruna nec aliũde magis q̃ purgamẽtis eius sues grassescunt ꝛc.

Lothos q ĩ egypto nascitur ĩ cãpis dum nilus ĩundat asta ẽ silĩs cimino flores albi & minores sicut ordeũ quos tra dũt ĩ ascẽsu solis pãdere se & ĩ descẽ su solis ĩ ipsa aq̃ se abscõdere. hẽt ca pitellũ silẽ meconio & maius ĩ quo se mẽ ẽ cẽtro silẽ qđ semẽ exsiccãt egyp tii ĩ sole & pani cõmiscẽt.radix ẽ illi malo citonio silĩs.hec cruda & cocta cõeditur q̃ cocta sicut mediũ oui fiet.

Lothos arbor Dy.quã calligarii rosũ uo cãt ꝛc.Pli.lothos siue fabã greca quã romani a suauitate fructus siluris qui dẽ sed cerasoꝝ fere natura lothos ap pellãt precipue domibɔ expetit rãoꝝ petulãtia breui caudice latissĩa expa tiũ ũbra & in uicinas domos sepe trã siliẽtiũ nulla opacitas breuior nec au fert solẽ hyeme decidẽtibus foliis nul lus cortex iocũdior aut oculos excipi ẽs blãdius nulli rami lõgiores ualidi oresqꝫ aut plures ut dixisse totidẽ ar bores liceat cortice pelles tingũt radi ce lanas ꝛc.Idem alibi affrica q̃ uergit ad nos insignẽ arborẽ lothõ gignit q̃ uocãt coltin ipsã italie familiarẽ. sed terra mutata magnitudo ei q̃ piro in cisure e folio crebriores.alioqn ylices uiderẽtur differẽtie plures heeqꝫ ma xĩe fructibɔ fiũt.magnitudo huic fabe color aũt croci sed añ maturitatẽ aliɔ atqꝫ alius sicut uuis nascitur dẽsis ĩ ra cẽis mirti mõ nõ ut in italia cerasis tã dulcis gustu ualde melior sine ĩterioꝛ nucleo q ĩ altero generꝛ oseus urꝛ ligno color niger aptus ad tibias radix ad ca pulos cultelloꝝ ꝛc.hec urꝛ differꝛ a nr̃a lothos.sed liber antiquus de simplici medicĩa mella greci dicũt lothõ uulgo ꝑꝑ colorẽ & formã faba syriaca drꝛ.ẽ enĩ arbor magna fructũ ferẽs dulcissi mũ cõestibilẽ maiorẽ pipe gustu sua uẽ uñ mella uocãt.hãc & ysidorus mel la uocat.in libro uero greco ubi depic te sũt herbe & arbores ẽ illa quã fabã grecã ydiomate nr̃o uocamus.Itẽ ĩ li bro de doctrĩa greca lotos sine aspira tõe scribꝛ.hãc Aui.nescẽ ca.granũ ane scẽ.Ste.in synonĩs lothos todrẽdon.i. lothos arbor ẽ iterisũ & ẽ benachũ & ẽ anescẽ & supra in granum anescen. In Dy. uocatur agrifolium.

Lubẽ.a.thus imitãdo ĝcũ q dĩc libanõ ꝗ chõder ꝓprie.a.drꝛ ut ĩ secũdo Aui. quis in multis locis lubẽ ĩueniatur.

Lubie arabice faseoli.

Lubne.a.ut apđ Aui.arbor sigie.i. stora cis & sepe ꝓ storace ponitnr.

Lucapsas Ste est seniari spẽs & seniar ẽ lactuca asini.

Luccaridis sic scribꝛ apud Aui ĩ secũdo. sed ĩ arabico ẽ luphahanidis & dĩc ꝗ

est lapis egiptius quo fullones ututur ad dealbatione panorum laxus q i aqua uelociter soluitur &c.credo me uidisse na e i colore lapidis boracis & e lubricus ut sapo durus sed e durior.
Lucubros liber antiquus de siplici medicina e herba lucernalis eo q apta sit ad luia accededa q lati uerbascu dnt. flomos apud Dy.& e taxus barbascus
Luf arabice serpetaria dracontea.
Lufaha arabice mandragora que & iabroah dicitur ut supra.
Lulietia ciliciaria i pratica Pau.ca.d dolore auris sut spes limatiarum ut p3 per Aui.in eode medicamie &c.
Lulo arabice margarita.
Lupinus seme notum multi faba egyptiaca dixerut p podere eo utetes apud Io.Ser.in secudo ca.de pbatoe tyriace e poderas aurum semis sed nri lupini no sunt tati poderis.icertus su utru sit faba egiptiaca.gci lupiaria uocat lupios
Lupis grece miluus auis.
Lupus piscis infra in turua.
Lupulus e secudu Abe Mesue spes uolubilis & e hns folia silia folus uitis aspima.flos eius e sicut apulle adheretes simul & ipsa plata serpit in sepibus a gallis & theotonicis humilis uocatr cuius flore in medone ponut.
Luteus color e color florum genestre Pli. & uitelli ouorum idem.
Lutro.g.balneu lauacru ablutio.
Lutu sigillatu apud Aui.e terra sigilata q a Dy.uocatur lenias frigius & e rubea secudu oes auctores.
Lutu terre masticis apud Aui. qd apud Dy.gischia uocatur.na i isula chio solu mastix nascitur ut dicut.
Lutu uitis apud Aui.e qd apud Dy.uocatur gisampelos & tu hes supra in a q ampellos est uitis.
Lutu samiu apud Aui.e qd apud Dya. dr gissamia.
Lutu armenu apd Aui e q bolus armeus
Lutu chimolea apud Aui.est quod apd Dy.gimolea.
Lutu absolute uocatur ab Aui.qd a Dy gicenon.i.cenum.
Lutu magra ab Aui . est sinopida terra, rubea carpetariorum.
Luxato i libris atiqs e mebrorum 9qssatio
Luzacadeneb capistru auri.ara.s.id quo aurum adheret.

Littera ita se het apd grecos & arabes sicut apud nos nisi q apud gcos e liquida.

Mahaleb.a. exponitr in libro rasis de lapid qd e nominatu in ligua yspanica azeuo.& ego quesiui ab yspanis qd esset azeuo & ostedert mihi agrifoliu.uerum arabs dixit mihi q e arbor q no hemo i ptibus nris.agrifoliu uero dicebat uocari tartacha.a.St. mehelebu iqt uocatur grece kusamu sed i Alhaui malhaleb e medulla fructus cerasi domestici uel siluris & est i ueritate medulla cerasi siluris cuius da qua mulieres arabu ututur i oleo quo ungunt capillos suos
Mahamode.a.scamonea ut in libro de doc.ara.uerum in libris medicinalibus scribitur apud eos scamonea ut grci.
Maharoth.a.expoit Aui.q e radix ani ude.ergo e radix silfii ut supra in an.
Mabathematico in atido.uli in 9fectoe esdre quida exposuerut q e sucus cauliculi agrestis sed deus nouit.

Machalū Ste.pro bdelio scripsit ꝛc.
Macedonicū olixatrū ē dē spēbꝫ apii ꝙ scd'ꝫ Dy.yposelinū uocatur ĩfra ĩ selio
Maciana mala exponit ysido. ꝙ a loco dicūtur.qdā uero exponūt siluria.uulgari tn̄ yspanico & domestica oīa maciana dicūt.Dy.uero de ipis ꝓprium facit ca.mala ĩqt maciana cū adhuc ĩmatura sūt stiptica sūt.ĩ alio tn̄ ca.expōit ꝙ sūt estiua.apđ Sera.uero ex uerbo Dy.hr̄ ꝙ colligūtur ĩ uere.& Aui.in hoc cōcordare ur̄.nā dicit ꝙ nocent neruis ꝓprie uernalia sic dic Dy.
Machir Dy.ē coriū ligni ueniēs de barbarico coloris ruffi cū rubore solido cuius uirtus ē stiptica & remordēs q̄ maxīe ĩ gustu ꝛc.Pli.machir ex ĩdia adducitur.cortex rubens radicis magne noīe arboris sue.qualis sit ea incōptū hēo ꝛc.Ste.machir ē besbase qđ ē macis.& ĩ libro Dy.a.exponr̄ machir ꝙ ē cortex nucis muscate.& hoc uocatur apud Ser.talisafar.in ca.de mace.an sit idem ignoro.
Macis uero apud Aui.auctoritate Abē Mesue ē cortex nucis muscate qđ nec negat nec affirmat.& apud Ser.auctoritate ysaach benarā dic ꝙ bistesse ē cortex nucis muscate.& addit qđ dn̄t aliq ꝙ ē macis.itaqꝫ nō ē certū apđ auctores ā macis sit cortex nucis muscate ā sit idē cū machir & cū talisafar.
Macropip grece lōgū pip quod arabice darfulfel uocatur.
Macronoxia grece longa egritudo.sed grecus makronoxia dicit.
Magmata secūdū Pl.uocant greci feces unguentorum.
Magra.a.sinopida terrā rubea q̄ carpentarii ligna signant.magri dn̄t tn̄.
Maguderis apud Pli.ē caulis laserpitii.i.stipes silfii supra in la.
Maimo.g.simia ita erat in libro đ doc.gre.uerꝫ alibi ibidē erat pithici.
Maiorana sansucus quidā amaracū dixerūt.arabice merzemus uocatur.
Malabatrū ē foliū indū & ē id qđ apđ Aui.ĩuenitur sub hoc noīe foliū & ipsū nō ē illud foliū quo nūc utimur.nā Dy.malabatrū ĩqt putauerūt multi esse nardi ĩdici foliū ꝛc.ut supra in folio & pli.malabatron ĩ siria arbor folio cōuoluto aridi folii colore.& infra laudatius ex ĩdia uenit ĩ paludibꝫ ibi gigni tradunt lēticule mō odoratus croco nigricans scrabrūqꝫ quodā salis gustu minus probatur cādidū.sapor eius nardo silis esse debet sub lĩgua.odor uero eius in uino superuesasti antecedit alios ꝛc.ut supra in folio.
Mala apia q̄ pau.ꝯmēdat sūt mala pre dulcia cuius testis sum.nā pusii & rōe uidi & comedi.
Mala maciana de his supra in maciāis.
Malatina apđ pau.ca.de egritudibꝫ nariū ē cōfectio trociscoꝝ idiocri dcōꝝ.
Malacticū grece molitiuū saniē gn̄ans uel solutiuū qđ hēt malaxare ꝛc.
Malachi Ste.ē molochia & est chibezi .i.cubezi.
Malachi.g.malua ut pau.ca.de satiriasi & arabs dicit molochia.
Malagma.g.Cor.malagma atqꝫ emplastra pastilliqꝫ quos trociscos greci uocant cū pluria eadē hēant.differūt tn̄ eo ꝙ malagma maxīe ex odoribꝫ eorūqꝫ & surculis.ēplastra pastiliqꝫ magis ex qbusdā metallis fiūt deide malagmata cōtusa abun̄ molescūt.nā super integrā cutē iniciūtur.ea uero ex

quibus ēplastra pastilliq3 fiūt laborio se cōtūdūtur ne ledant uulnera cū in ponūtur.inter ēplastrū aūt & pastillū hoc īterest q ēplastrū liquati aliqd accipit.in pastillo tātū arida medica mēta aliquo humore iūgūtur ꝛc.ma lagma exponitur in libro de doctrīa greca ēplastrū mollitiuū.

Malagma poliarchion Alex.ca de cero tis & epithymatibus ad duritiā stōa chi & ē dcū pluriū principatuum ꝛc.

Malagma dyamellilothos Cas.felix in antidotario.

Malandrū pli.ē herba nascēs in segete ac pratis flore albo odorata ꝛc.

Malakise grece mollire inde malactica & malaxare.

Malakisagria malua agrestis.

Malaxare.g.mollir mollificare Pau.ca. de porris & lapidatione iūcturaꝝ.

Malaxare grece tractare.

Malfactō lipothōia defectus sincopis.

Malomeli qd & cidonomel dr.Dya.sic ꝯficitur.cidonia īcide ī melle ita ut bñ coopiātur & dimitte āno uno ꝛc.Ste. malomeli nuba ꝛc.nescio si uelit esse iuiuba.

Malua Pli. malue satiue & siluris duo sunt gña āplitudīe folioꝝ discernūtur maiorē greci malopē uocāt ī satiuis. alterā a molliēdo uētrē malachē uo cāt e siluribus cuius grāde foliū & ra dices albe altea uocr ab excellētia effe ctus ꝛc.

Maluauiscus a multis altea dr & Mac. agrestem maluā uocant.

Malū terre ciclaminus cassamus panis porcinus ciclamus apud Dy. s3 kiklāi nos grecū.malū terre uero secūdū pli. uocatur aristologia rotūda.

Malus assiria pli.quā alii uocāt medicā foliū ē miconis ītercurrētibꝰ spinis po mū ipsū alias nō māditur odore pre celit folioꝝ quoq3 q trāsit ī uestes una ꝯditus arcet aīaliū noxia arbor ipā oī bus horis pomiferā aliis cadētibꝰ ali is maturescētibꝰ aliis subnascētibꝰ ꝛc.

Māna ut ait Aui.ē ros cadēs sup lapids & plātas & hēt plures spēs & denoīa tū ē terniabin & xiracost & zucharū. haoxor est de spēbꝰ eius.& ut ait Aui māna diuersificatur secūdū diuersita tē reꝝ sup quas cadit recipiēs ab eis diuersas uirtutes.apud nos in duas di ditur spēs.una quaꝝ ē granulosa non cōiunctis granulis alia cōglobata que magis uī artificio sophistica ex zucca ro cocto & foliis sene quoꝝ frustula ī mixta uidētur saporēq3 sene ostendit māna scd3 ueritatē ē neutri generis ī declinabile.

Māna thuris sepe in libris ātiqs īuēitur & mānis ut.g.& ē apud Aui.minutū thuris.& apud alios auctores arabes ē puluis ipsius thuris.ē enī medicina cōueniētior ubi plus desiccare o3 ipso thure eo q hēt ī se admixtū ex corti ce ipsius arboris ē siccior ut ait Ga.ii. de īgenio sanitatis īfra prīcipiū ptīcu le.pli.miccas a thure ꝯcusso elisas mā na uocāus Ste.māna ꝯdarii.i.thuris.

Mādragora Dy.alii ātiminō aut bulbo gnō aut circeō dixerūt.eius duo sunt gña.una feīa & altera masculus. feīa & triclitia appellatur nigra folia lac tucis silīa sed minora hñs odoris gra uissimi & qsi brumosi q folia spansa sunt sup terrā & ī medio mala nascū tur silia uue uiridi in qbꝰ semē ē silē apio radices duas aut tres maiores

hn̄s sibi inuicē cohereñtes deforis ni gras & intus albas cū corio crosso āsta carēs. masculus quē multi antemenō dixerūt folia hēt alba & maiora & lata & leuia sicut bete. mala eius du plicia nascūtur colore croceo odorē sua ui cū grauedine q̄ pastores mādu cāt & stati sōpnū capiūt. radix ē illi silis supradcē sed alba. huic asta nō ē coriū radicis eius exsucatur tūsū & expres sū & sole siccatū reponitur ī uase ficti li exsucantur & mala eius & nō cicius exsiccātur. coriū radicis eius incisū & lino īsertū plurimi seruāt 7c. Pli. mā dragora alii circeion uocāt. duo eius genera cādidus q & masculus. niger q feīa existimatur āgustioribꝫ foliis q̄ lactuce hirsutis & caulibꝫ radicibꝫ binis ternisue foliis albis ītus carno sis tenerisq̄ pene cubitalibꝫ ferūt ma la auellanaꝝ nucū magnitudīe & his semē ceu piroꝝ albū sed alii arsē alii moriō alii ypoplomū uocāt. huius fo lia alba. alterius latiora ut lapati sati ue. cauēt & fossuri ꝯtrariū uētū. sucus fit e malis & e caule deciso cacuīe & radice 7c. ut Dy. & Step. mādragoras iubenū lusaha. Aui. uero ioborohah. sed in latino iabroth scribr̄ corrupte. sꝫ & Dy. aliud ca. sic mādragora q̄ mo riō dr̄ nascr̄ locis ūbrosis & ī spelūcis folia hēt silīa supradcē. asta est ei duo bꝫ palmis albū colorē subtus ad radi cē hn̄s radix eius mollis ē & alba lon ga duobꝫ palmis ī grossitudīe digiti maioris 7c.

Maniā grece nos insaniā dicere possiūs Cas. fe. ca. de de causone.

Manicō apud Dy. uocatur q̄rta spēs stri gni dcā eo q̄ maniā īferat īfra ī stri.

Mañietis Pau. de crepatura inguinū pu to magnetē lapidē 7c.

Mannis thuris supra in manna.

Maniodes grece insanus maniacus.

Māsuemē. g. masticatōes uocant Cas. fe.

Mantidā appellauerūt plātā similē smi lacis repētē p arbores geniculatā & ipsam 7c. Pli. de smilace īfra in. s.

Maracū scd'ꝫ Dy. dr̄ ptemō ut īfra ī pa.

Mararath. a. fel & amaritudo.

Marasmō. g. absūptio subālis hūitatis ut fit in tertia spē ethice & ptisi.

Maratrū. g. feniculus ut Mac. nos auteꝫ p ipsius feīe solū in usu hēmus.

Marathrō Dy. frutex ē oibus nota uir tus ē illi silīs sisimbrio. sed paꝝ stipti ca & calida plurimū in magnesina ci uitate & tragulis nascitur 7c. hoc nō ē feniculus sed alia planta.

Martelli antidotum Alex. ca. de antido tis ad colicam.

Marziatō ūctio Alex. de ūctōibꝫ ad fri tatē stōachi. Itē aliud marziatō ibidē.

Margarites grece margarita.

Marga secūdū pli. terra rubea & ē gre cū. sed arabes magra dicunt.

Marison iuncus supra in iun.

Marchasita lapis pirites uide supra ī la

Marmacor. a. uel marmacora īqt Sera. benderāgie. i turūgē & dr̄ marmacor & ē melissa. nā qd' seqtur sermo Dy. ē de millefolio. in ātiq̄ trāslatōe Aui. tn̄ diuersa facit ca. & putatur q̄ turun gen ē ozimū citratū cuius odor ē citri & ut odor melisse & ē eiusdē uirtutis q̄re uterq̄ p altero pōi pōt Step. mar mazium scripsit.

Marmaron grece marmor.

Marmaro Gerodius in libro equoꝝ uo cant inqt hanc passionē ēpirici sic qū

in pedibus equorum iuxta ũgulã ubi dr̃ corona descẽdũt humores corrupti cũ equus hyeme laborat eundo per lutũ in estate uero per puluerẽ &c.

Marmoratia ẽ armoratia apud Pli. & ẽ spẽs rafani. ut ĩfra ĩ rafano &c.

Maron Ste. ẽ marmahuzum.

Marsiliũ faba lupina silis ẽ ellõ nigro.

Marsipũ uocãt greci saculũ Cas. fe. ca. de dolore auris. sed ĩ libro de doctrĩa gr̃ca est marsipion qd' imitamur.

Martech. a. merdasengi & ẽ litargiriũ.

Marrubiastrũ Dya. subsile ẽ marrubio & facile notum &c.

Marubiũ Dy. qd' greci prassiũ uocãt ꝓpter amaritudinẽ siue ut alii eupatoriũ fructex ẽ multorum tirsorum cũ hirtis & albis & quadrãgulis uirgis & foliis ceu rotũdis rugosis hirtis & acerrimis cũ seĩe atq3 flore nodoso hoc ẽ q̃drato & ueluti ĩ rotũditate formato. nascitur ꝑ cãpos exuccãtur folia eius cũ seĩe &c. Pli. greci pison uocãt. alii liostrosõ nõ nulli philopede aut phi logares &c.

Maru. a. Aui. in plẽs distĩguit spẽs. unã quarum dĩc esse marmacor siliter & St. iudeus affirmabat ꝙ ẽ marubiũ & ꝙ Aui. duo facit ca. ĩ illo. s. qd' ĩcipit. maru ꝑtẽ opõnũ eius cũ distĩctõe spẽrũ ipsius scribit. ĩ alio uero ca. qd' incipit prassiũ cõplet sermonẽ de uirtutibus eius maxĩe spẽi note & usitate cui ꝓpriũ nomẽ attribuit prassiũ. cã autẽ huius põt esse qa binomiũ ĩuenitur. nã in lr̃a min scripsit maru. & in lr̃a fe. scripsit frassiũ nomẽ grecũ ut potuit scribẽs. f. lr̃a ꝓ. p. q̃ carẽt ara. poñdo.

Marula in ãtidotario ulĩ ɔfectõe ad reprimẽdã libidinẽ expor̃ ꝙ ẽ scariola.

Maruze expon̄r ĩ ãtido. ulĩ ꝙ ẽ limacie.

Marua iãtusa infra in staquin.

Massacumia ĩ collirio Almãsoris quod facit ad albuginẽ oculorum uel potius Gal. in secretis uñ ipsũ extrahit exponũt eũ ꝙ ẽ aq̃ uitri qd' qdẽ ignoro qd sit. puto tñ ꝙ sit uitrũ nõ ꝑfecte coctũ & ẽ medicina quedam q̃ fit uitrũ. uocatur uulgo massaroto. nã ĩ pluribꝰ coliriis ãtiquorum librorum ad albuginẽ reperio uitrũ ingredi.

Masal. a. cibus q fit ex lacte acetoso & farĩa ordei ĩfratĩus uel ipsũ lac acetosũ ut apd' Almaa. ĩ ca. de dyabete &c.

Masaris secũd' pli. uocatur flos lãbrusce qd' enãtus uel inantũ dr̃.

Mastix ẽ gumi cuiusdã spẽi lẽtisci in sola insula chio ut fertur nascẽs Dy. mastix inqt genus ẽ resine q in modũ gumi ab arbore manat q̃ scinus dr̃. nascitur uero locis aspis & petrosis cuius alia ẽ subuiridis alia subalbida. uerum optĩa ẽ cãdidissima & ꝑlucida pli. tr̃s ponit spẽs nõ ueri masticis silĩmas tñ mastici. uerum in sola chio generari dĩc

Massũ scripsit Ste. ꝓ mes. alibi tñ ĩuẽio ꝙ pro spinachio posuit.

Matarosis seu mulfosis pau. exponit ꝙ ẽ defluxio pillorum palpebre.

Mr̃isilua ẽ plãta quã Dy. pyclimenõ siue splenõ uocat de qua ĩ pi. tres spẽs ipsius repio. sed Dy. unam solã describit. quidam caprifoliũ uocant.

Matrũ. a. arbustũ ut ĩ libro de doc. ara.

Maurella uocatur a multis solatrum & strignũ. Macer herba q̃ greci strignũ dixere latini maurellã uocant.

Mauresis idẽ qd' amaurosis. tñ Ori. exponit ꝙ ẽ cataracta oculi ꝓprio ca.

Mãsuca pau. ad dissolutũ stõ3 ĩbecilem

aloe mausuca mastix &c. qd sit nudu sciui.

Maum arabice musa fructus suauissima esui in siria habundans.

Mazar p mezerion Ste. scripsit.

Maza. g. offa ita e in libro de doc. gre.

Mazachari infra in sandali.

Me arabice aqua.

Mech. a. lacriale oculi. in i prio can. ca. d anothoia musculorum oculi almechi .i. lacrimales.

Meco. g. papauer qd aliqn miconiu rpitur sed retortu ad latinitate. meconiu uero apud Dy. e opiu no uerum de quo infra in pa & op. Pli iter satiua siluestria miconiu geus qd nisi in aruis s3 sponte nascitur masiu uocamus & empraticu. Ite ifra tertiu genus e qd tialon mechona uocat. alii archalio folio albo capite magnitudie fabe &c. apud Dy. duo sut ei gna. ortiuu q caput h3 breue & seme nigru. & e & alia spes siluris caput & oblogu hns ifra in papauere.

Mechon ceratides Dy. multi pardalion dicut aut agreste miconiu folia het alba & crossa & similia flomo secta in medio sicut miconiu agreste asta & flore uiride. i. citrinu & seme minutu curuu sicut cornu & fenugrecu un & nome accepit. radix est ei super terra3 nigra & loga. nascitur locis maritis & aspis & ifra. multi uero falso dixerut glautiu ex ide fieri pp silitudine foliorum &c. hec plata abudat multu i littoribus maris & e qua Aui. uocat papauer cornutu eo q seme eius minutu i clusu e in tecis corniculatis & hoc sonat & nome in greco & hoc uult dicere per seme minutu & curuu sicut cornu &c. qd aut dic multi falso dixerut glautiu ex eo fieri. i. sief memithe uerum dixit qd hodie multi putat ipsum esse memithe errates. na meithe fre oplexionis e illud uero calide ut app3 p eius opones apd Aui. & Dy. mecon keratides melius scribr. nam keras grce cornu ut supra.

Meconides lactuca uocatur a Pli. illa q est estiua & amara plena lacte. eo q papaueris heat natura.

Meconia srodis Dya. dr eraclia asta het duorum digitorum. longa & folia minuta structio silia & seme albu & onis ipsa herba alba sed radix teuis &c. hoc A. uocat papauer spuosu elacliens.

Meconias herba dr q citius caret flore locis cultis nascitur tepore ueris colligitur folia het silia coriadro aut thimo sed diuisa & obloga & aspa. loga e cubito uno flore het feiceu aut albu sile anemoni agresti asta het sile3 iuco & erecta capitellu oblongu habet minus ab anemone seme obruffu & radice oblonga & subalbida digiti minoris grossitudie & amaram &c.

Meconiu Dy. dr qa citius caret flor species est papaueris nascitur locis cultis & tepore uerni colligitur ut autuno folia het silia coriadro & diuisa & obloga & aspa asta e illi silis iuco & recta & loga cubito uno cu flor feniceo aut albo sile animoni agrsti. capitella het obloga miora ab animoe & seme ruffu & radice obloga & subalbida cu grossitudie digiti minoris q amara e

Mechuch expoit Io. Ser. i septio cap. de suffuf ad ipiguad q e sarcocolla. s3 infra i alio suffuf dic q e sauich.

Medad. a. ticta apud Aui. & e ecaustru

ſcriptoꝝ maxīe ſarraceñicū qđ a Dy. uocatur attramentū.

Medica apud Dy.ē quā Aui. in ſecūdo cañ.uocat cot & aliſtiſcot & alfaſſat.ſ. uiridis uel uirēs.& dicit q ē cibus oīuꝫ aīaliū.& apud Ser uocatur codhab. Dy.medica ſilis ē trifolio q īter fenū naſcitur folia hēt anguſta & uirgā ſi milem trifolio ſemē ut lēticula aſini hāc comedūt multi ſemē pani miſcēt pro odore & ſalibus ꝛc.yſidorus uero medicā inter leguīa ſcripſit Palladius libro de agricultura medica inquit q̄ ſeritur.x.ānis pmanet ita q quater & ſexies poſſit p annū recidi agꝝ ſterco rat macra aīalia reficit curat egrota & cetera .Pli.medica externa & gr̄cia ē ut a medis aduecta p bella pſaꝝ q̄ Darius ītulit.ſed tāta eius dos ut ex u no ſatu āplius q̄ tricenis ānis duret ſi milis ē trifolio caule foliiſq; genicula ta.qcqd in caule aſſurgit folia ɔtrahūt ꝛc.Ste.cotaba ſcripſit.Itē Pli.arborem quādā pōiferā q̄ dr̄ malus aſyria hoc noīe uocari dicit.

Medion Dy.ſiue ut alii baſilicon eutati con naſcitur locis aſpis & ūbroſis folia hñs ſeridi ſilia & aſtā longā tribus cu bitis & flores purpureos maiores & obrotūdos & ſemē minutū ſilē gnico & radices longas duobus palmis ꝛc.

Meibe ī regali diſpotōe Alia.ē ſappa.

Meibuctegi.a.ut ī ſeptīo Io.Ser.in cōfe ctōe dyacodion ē ſappa carenum mu ſtum coctum ꝛc.

Meiſce ara.ita ē ſcriptū ī ſecundo cañ. Aui.ueꝝ in arabico ē mes & ē id qđ uocatur ab yſaac ī dietis pticularibus robilia ɔſiderāti ca. utriuſq; appebit ſic eſſe. uerūtñ apud almāſorē ſunt di uerſa.nā ca.eiuſdē mes cōcordat cum ca.Aui.de meiſce & cū ca.de robiliis yſaac.ſed aliud facit ca.de robiliis qđ nō cōcordat cū eis & iſta diuerſitas ē pp noīa īpoſita a trāſlatoribus latina

Mehezeheregi ara.ē unū de lacticiniis de quo Aui.ſingulare facit ca. ſed in arabico eſt meheizarag.

Megailē infra in zuchaha.

Mela yſidorus quā greci loton āppellāt q̄ uulgo pp formā & colorē faba ſyri aca dī.arbor ē magna fructūq; ferēs comeſtibilē maiorē pipe guſtu ſuauē uñ & mella uocata ꝛc.ē lothos ſupra dicta.

Melha.a.apud Aui.ē id qđ Dy. alimus uocat.& ē fructex naſcens iuxta ortos ſicut rānus Gal.in libro de ſiplici me dicīa in ſexto uocat almalhe.

Melagogum grece eſt humoris nigri e ductiuū.i.melīe.

Melachion in qnto cañ.Aui.ī ɔfectione mitridati expōitur q ē opiū ſꝫ nō eſt idonea expoſitio.nā īfra in eadē cōfe ctōe ponit opiū nec tale nomē ɔuenit opio .g.uel .a.līgua ur̄ potius melātiū qđ ē nigella.

Melāpodis pli.fama diuinatōis artibus nota ē.ob hoc appellatur unū elli ge nus.ſ.nigrū melāpodiō.quidā ab īuē tore melāpo dcūm credūt ꝛc.

Melan grece nigrum.

Melan St.ē medade & iā ſcis q medad eſt atramentum ſcriptorum.

Melācolia grece collera nigra a melan qđ ē nigꝝ & coli fel uel ipſa colle ra.

Melāchirō p yctericia nigra reperii.

Melantiū Dy.fructex ē minor folia mi nuta & tenera ſemē minutū hñs q fru ctex longus ē duobus palmis ſed folia

ageronti silia hēt de sup hūs capitellū simile miconio sed oblongū ī medio sicut parietes hūs qui discernūt semē qđ semē ē nigrū & odoratū & uiscidū qđ multi pani aspgūt ꝛc. hoc nomen grecū ē eo ꝙ semē nigrū hȝ sic uocatr̄ multi putauerūt hoc esse git pp silitudinē. Theo. prisci melantiū qđ appellatur git. Pli. git inqt ex grecis alii melantiū. alii mellāspmō uocant ꝛc. git & nigella q̄q̄ in paucis differāt idē nō sunt nisi forte in gn̄e. nā Dya. diuersa facit ca. Ste. melachiū ē sunzū & sunt grana sehebet & elseudi ꝛc. sunzū ꝓ seumiz dixit. sic enī ara. uocatur Ori. in antidotario ī oleo de melātio putauit esse idem quod git.

Melangraphi Alex. ca. de cura emigranee ē ēcaustꝝ scriptoꝝ. nā silēs fer trociscos scribit Aui. in antido. ī fine cap. de medicis emigranee & ponit encaustrū scriptoꝝ. melāgraficō dn̄t greci.

Melanopip nigrū piper.

Melanfilos uocat Dya. acantos supra in ac. & est dcū nigrū folium.

Melāthochiroma. g. atramētū pelliū

Melāteria Dy. colligitur in speluncis & ubi eramē īueītur sup ipsū eramē coaglātū īuenitur & fusilis & in sicilia & ī multis locis. bona uero ē q̄ īueītur colorē hr̄e sulphuris uiui & q̄ est lēis & equalis & mūda q̄ tacta digitis hūorē. nigrū eicit uirtutē & ꝯbustionē silēȝ misei hēt & ꝓxīa ē ei ꝛc. ē spēs uitrioli ut pȝ p Ser. ca. de atramēto & uocatr̄ ibi corrupto greco maltiria. Ste. melatria ē zazi spēs sire dcā ꝛc. puto ꝙ uoluit dicere psori. nā & Dy. psori iquit multi putauerūt melanteriam eē. sed falsum quia sui generis ē.

Melatā apud Ori. ē potus ex malis. que aūt īqt ex dulcibus malis mellata fit.

Melaspermō grece ē dcū nigrū semē & ē melātiū nigella.

Meleas arbor q̄dā pomifera Dy. melee folia & cime amarā possidēt qualitatē. quid sit ignoro ꝛc.

Melea Pau. ca. de anorexia. i. fastidio. q̄ ī qt a romanis appellatur melea ē aūt uelut aliqd de lacte ꝛc. ē qđ fit ex spuma lactis & uino acerbo aliquantulū acetosi saporis qua ianuēses utūtur & uocant melaa uulgariter mire appetirū ꝓuocans & fastidiū auferēs.

Melech arabice sal.

Meli grece mel.

Mel apđ antiquos ī usu fuit plus q̄ apđ modernos. moderni uero magis zuccaro utūtur in cōfectōibꝫ tēpandis q̄ antiq & ur̄ ꝙ antiq grecoꝝ nō hūerunt noticiā zuccari canaꝝ ut ur̄ apud Ser. describentē zuchaꝝ auctoritate Dya. .s. manne spēm īuētā sup cannas quā dīc spēm mellis nō illud zuccaꝝ quod ex suco cannaꝝ fit. ꝙ aūt antiq usuȝ zuccari huius nō hūerit pȝ & qa ꝯfectōes antiq antidotarii oēs cū melle tēpari iubētur Gal. & acuitatē mellis r̄primere docet p decoctionē cū multa aqua ut in libro de alimētis & ī libro de prepatōe mediciaꝝ Albucasim auctoritate ipsius. ē tñ mel canne apud Aui. qđ dā ex residuo zuccari. l. q̄ñ decoqtur uel ipsemet sucus añ plenā decoctionē uel coagulationē. sȝ mel ꝓprie & uere sūptū ē mel apū qđ ē secūdū G. in libro de alimētis ros cadēs sup folia arboꝝ & plantaꝝ a qbꝫ recipit naturā & & saporē & ob hoc nō sunt deteriabiles diuersitates sapoꝝ īuētoꝝ

in melle ab illis foliis & floribus a q
bus apes ipsũ colligũt. Dy. mel inquit
sucus ẽ roris celestis quẽ apes colligũt
cuius gña sũt duo. unũ qđ cupilionibꝫ
apes colligũt q̃ oblõge sũt. aliud sub
terra ĩuenitur & atticũ dr̃ qđ uariole
& lanuginose & fortiores apes repo
nũt & hñ melius ad claritatẽ oculoꝶ
faciẽs. &c. hic tñ textus nõ uĩ fuisse D.
nec ẽ apud Ser. in sermõe Dy. sꝫ qđ se
qtur mel atticũ qđ elimaticũ dr̃ & il
lud qđ appellatur ibleon bonũ est &
dulce & odoratum & ruffũ & nõ ual
de liqdũ. & forte inqt cũ miseris digi
tũ citius adheret & ĩfra uernũ & esta
tis melius ẽ hyemale spissũ ẽ & mĩus
utile. &c. Pli. de opibus apũ prĩa fũda
mẽta cõmosim uocãt piti. secũda dis
soterõ. tertia ꝓpolĩ inter coria cerasqꝫ
magni ad medicamĩa usus. cõmosis
crusta ẽ prĩa saporis amari. dissoteros
sup eã uenit picantiũ mõ ceu dulcior
cere initiũ uel plerũqꝫ mitiore gũi. ꝓ
polis crassioris iã materie additis flori
bus nũdũ tñ cera sed fauoꝶ stabilimẽ
tũ q̃ oĩs frigoris aut ĩiurie additus ob
struũtur odore & ipsa & nõ graui quã
pleriqꝫ ꝓ galbano utuntur. preter hec
ↄuehitur erithace quã aliq sandaracã
alii kerinthũ uocãt. hic erit apũ dũ
opantur cibũ q sepe ĩuenitur in fauoꝶ
inanitatibꝫ. &c. Itẽ alibi qñ de thimo
loqtur mellis ĩqt attici sũma laus to
to orbe existĩatur. ergo trãslatũ ẽ ex at
tica thimũ & flore satũ. nã semẽ ĩ flo
re occultatur sed nõ durat atticus thi
mus nisi in afflatu maris. erat quidem
hec opinio antiq̃ de oĩ thimo iõ non
nasci in archadia. &c. ex hoc hẽmus ꝙ
mel atticũ dr̃ ab attica regione & ꝙ a
thimo hẽt laudẽ. quare & in aliqbus
antiqs libris antidotis thimeũ expeti
tur. & sunt ĩqt quedã mella uẽnata in
qbusdã annis pniciosissima. & signa e
ius uenenati sunt ꝙ oĩo nõ dẽsatur &
ꝙ color magis rutilus ẽ odor alienus
sternutamẽta ꝓtinus mouẽs & qđ põ
derosius in noxio q̃ ipsũ edere abiciũt
& se humi refrigerationẽ q̃rentes. nã
sudore defluũt. &c. & ĩfra. aliud genus
& ĩ ponto ĩuenitur qđ insaniã gignit
iõ indigene menomenõ uocãt. existĩa
tur hoc uitiũ ↄtrahi flore rododendri
.i. oleandri. &c.

Melegete supra in cobzbagñe.

Melicerte & acoromate. g. dñr tũice siue
mẽbrãule palpebris orte ꝓmpto ac su
puacuo liquoř plene alñ mellio Dẽo.

Mellicratũ. g. uinũ ex melle & aqua fac
tũ & uocatur mulsa. s. ex tertia parte
mellis & duabus aque. differũt aũt ab
ydromelle eo ꝙ ydromel plus aq̃ hẽat
q̃si ipsa sit aqua mellita. mellicratum
uero. i. uinũ ex melle a crasis qđ ẽ ui
nũ & ipsũ ẽ mulsa. id aũt qđ ex uino
& melle fit uocatur grece inomel &
latine mulsũ infra in mul.

Melilẽnias aspros in antido. ulĩ in ↄfec
tione mitridati maioris uĩ terra sigil
lata maxĩe alba. nã aspros ẽ albũ. g.

Mellilotũ uĩ nomẽ cõpositũ a melli &
lothos qđ ẽ trifoliũ ut supra. nã ipsũ
sine dubio uĩ eẽ spẽs trifolii cuiꝫ flos
ẽ mellini coloris. sic nãqꝫ sepe Dya. ta
lẽ colorẽ uocat mellinũ Dy. duas spẽs
eius asserit. una cui ẽ odor bonus cro
cei coloris. alia q̃ magis fenugreco silis
sed Pli. cũ de coronis loquitur mellilo
thõ qđ sertulã cãpanã uocant. est enĩ
in cãpania italie laudatissĩa a grecis

in sū̄mo mox calcidica & cretica ubi cūq̧ uero aspis & siluribꝫ nata corōas ex eo antiqtus factitatas inditō est nomē sertule qđ occupauit odor eius croco uicinus ē & flos ipsa canna placet maxīe foliis breuissimis ꝛc.uide ꝙ sertula uocata ē a serto quo corōabātur antiq.& arabice elkilelmelich uocatur qđ ē dcū corona regia.Itē Pli. īfra melilothos ubiq̧ nascitur laudatissimum tñ in attica ubicūq̧ uero recēs nec candidās sed croco ꝗsilīma ꝗꝗ in italia odoratior cādida ꝛc.īuenio grece scriptū melliloton & mellilotū.

Mellisa grece apis.

Mellissofilos.i.apū amor eo ꝙ apes ipsam diligāt.nos aūt melissā dicius & citrariā eo ꝙ odorē citri proferat Dy. mellissophylos ē herba supra ꝗ apes stare delectātur in uirgis & foliis silis marrubio silurī uirge quadrāgule folia maiora foliis marrubii siluris nec pilosa ut illius & odor eius ut citri ꝛc. Mac.a latīs barocho uocari dīc Pli.uero apiastrū ab apibꝫ.arabes īterdū bederēzegini bederābinā īterđ beđrāiu

Melis seu melē.g.īstrm cirurgicoꝝ.s. tēta uel tasta ad tētādū cauernas ulceꝝ ab uno capite ī latitudinē ab alio in acumē desinēs ut apud Demo.ī multis locis.lauromelis uero hn̄s uno capite cōcauū quo aliqd liquoris ī oculū iici possit absq̧ oculi tactu.pyronamellis uero ē hn̄s obtusiꝰ grossiusq̧ caput cui adherere grossiora medicaīa ualeant Itē uaculamelis sic describit ꝙ grci īqt pyrenā uocāt qđ dēiq̧ adeo tenuis eē nō debet ne paꝝ medicamīs sumat.nec rursū ualida ne tūoribꝫ oculoꝝ officiat.ual3 media sui ex tātoꝝ.nā greci messochirō uocāt.prēit.n.prīa3 tunicā oculoꝝ ꝛc.hoc instrm radium uocant moderni.

Melytria.g.spēs saniei ut supra ī hidros

Melofos grece secūdū ysido.uocatur arbor ī affrica a qua manat amoniacū.

Meloquinū oleū Pau.ca.de palisi.

Melorceus Alex ca.de gomorea radix ē plāte quā aliq canis testiculū uocant hec plāta duas hēt radices quaꝝ una incitat.alia reprīt libidinē coitus ꝛc.

Melotida.g.lana succida sordida a melotis ꝗ sunt pelles ouiū euulsa.

Meluchya aliqñ scribit Ste.ꝑ malua ꝗ arabice molochia dr̄.

Memirē.a.apud Aui.ē celidonia si cōsideretur diligēter ca.de memirē apud Aui.& ca.de cauti apud eundē cū ca. de celidonia maiori & minori apđ & Dy.& Ser.uidebr̄ ꝙ Aui.in utroq̧ ca. utroꝝq̧ opōnes ꝯmiscet Alex.ca.đ colliriis ad cicatrices collirīū de memirā scribit ꝛc.

Memithe ē plāta frē nature ex cuius suco syef memithe ꝗ uocatur ī libro de greco trāslato glautiū & apud Dya. ca.de glautio ē īqt sucus herbe eiusdē noīs.ē enī herba silīma papaueri cornuto ut Dy.ca.de mecon keratidos & ꝑ hoc ipse ait multi errātes pro memithe utuntur.

Men arabice manna.

Menticon.g.Cas.fe.ca.de yctēritia apo flātismū quē greci mēticō appellāt.

Menis.g.piscis marīus de quo Pau.ca.đ sicas ꝗ ī capīs cute fiūt bonū medicāē & capita menidō ꝯbusta ꝛc.ydiomate ianuēsi menora uocr̄.St.radiū uocaū.

Menode Pau.ca.de cephalea si dolor ī qt fiat cū pulsu sigificat flōnē mēbra

noꝝ menode. ſi uero cū grauedīe plēi tudinē intra uenas retētam ꝛc.
Menomeni grece dicuntur maniaci ut Theo. priſci. ꝑprio ca.
Menſi ca. eius apud Aui. ī multis locis cōcordat cū ca. de lothos apud Dy. ⁊ utrū idem ſint neſcio.
Mēta ſarracēica ī unguēto martiatoñ
Mēta apud Dy. uocī hedyoſmū. duas facit eius ſpēs una ē ortiua & altera agreſtis cuius folia aſpiora & maiora brumoſa īutilis ad curā hominū ꝛc.
Mētaſtrū Pli. ē ſiluſ̄is mēta differēs ſpē folioꝝ q̄ſi figura ozimi coloris pulegii pp qd̄ quidā pulegiū ſiluſ̄e uocauerūt ꝛc. hoc. a. faudenegi aq̄ticū uocant
Mendana ſupra in cataputia & infra ī meubethne.
Merani St. ē crāea arbor de q̄ ſupra ī co
Mercurialis a mercurio dcā liozoſtis. g. ſiue ꝑthenī plι. a gr̄cis & hermipora na dr̄ ab hermete q mercurialis dr̄ ſu pra in linozoſti.
Merdaſēgi. a. litargirū ꝙ & martech dr̄
Mereſenū Halia. ī multis locis ꝓ elcūario uel medicīa laxatiua poſuit ꝛc.
Mergen ara. corallus ut liber de doc. ar. qđ & baſed uocant.
Meropiū ſecūđ Dy. multi oleum amigdalinum uocant.
Merſulē Aui. ca. de ſclite ſunt ligna aſparagi.
Merua ſte. ē libanotidos
Merzenius arabice eſt maiorañ.
Meſabaꝝ ꝓ opio ī ſcđo pr̄tice hal. ſcribr̄
Meſacra apud eūdem ꝓ piris inuenio.
Meſacrū in eodē expōitur papauer.
Meſarana ibiđ ꝓ mirra īuenitur & nullū hoꝝ noīum grecū uel arabicū eſt.
Meſcatrameſir. a. uel ut ī arabico meſcatrameſciha eſt diptamꝰ ut pꝫ ꝯſiderāti ca. eius apđ Aui. cū ca. de diptāo apđ Dy. & ſer. apud arabes uero putatr̄ pulegiū apđ Aui. ī qnto ca. de dīſcriptiōe tertia tiriace & tictlhamēis īqt ē pulegiū & dꝫ eē diptāus ſicut dīc grecus & ſic legi ī Aui. arabico iudei & & ī alio ara. ī ābobus ſic dictaīs & ē meſcatrameſciha. & iā oñſū ē ſupra ꝙ apđ Aui ī ſcđo ſermo de pulegio & origano ſimul cōfuſa ſūt ī ca. de calamēto ſꝫ apđ ſer. diptāus ē ſpēs origani uel pulegii & dr̄ ibi ꝙ ē meſchatrameſir.
Meſenteriū Alex. ca. de reumatica diſſiteria ſonat gre. mediū īteſtinū & ē qđ uocr̄ ieiunū. meſce. g. mediū ēteriō inteſtinū
Meſipilō ſte. ē zaruꝝ itá putauit ſꝫ aliud ē ut īfra ī za. meſpilla uocr̄. a. gubera
Meſche arabice maſtix
Meſtos. g. plēus. diſtētꝰ corpulētꝰ r̄pletus
Metafrenō. g. dorſi poſteriora ut Caſ. fe. ca. de tuſſi & ī pſalterio. g. ubi nr̄ꝫ hēt poſteriora dorſi ipſū hēt metafrenon Itē ī libro de doc. greca metafrena poſteriora dorſi metafrenū īter ſcapulū
Metallon grece metallū
Metaſīcretica. g. ſūt tēpiē corporis ñaturalē repātia & exponūt Caſ. fe. ca. de paſſionibꝰ ueſſice & Dy. ca. de dragontea recorpatiua. i. ꝯfirmatiua Or. prīo ca expōit recupatiua Itē De. ī pluribus locis recorporatiua exponit.
Metron grece matrix q̄ & iſtera dr̄.
Metroēticō īſtr̄m quo medicīe ī matrice īiciūtur Ca. fe. ca. de pr̄cadēte mr̄ice
Metromania idē Caſ. fe ꝑprio ca prefocatio matricis q̄ſi mania mr̄cis Theo priſci uero ſtericā ſpingā uocat
Metacheli ſupra in alfachi.

Meu Dy.qđ atamātiū dr̄ nascitur ī macedonia & yspāia tirso atq3 foliis aniso & aneto silib9 ascēdēs de terra usq3 ad cubitos duos radicib9 spsis & tēris curuis & lōgis & odor̄ suaui & gustu calō liguā mordēs ⁊c̄.radix ei9 ī usu ē. liber antiquus de sīplici medicīa ē herba q̄ uulg9 sistrā uocat. Pli.miō ī italia non nisi a meīcis īseritur & his admō3 paucis. duo eius gn̄a nobilius athamāticū uocāt aliq tāq̄ ab athamāte īuētū. alii quoniā laudatissimū ī athamāte repiatur foliis aniso silē caulo aliqn̄ pedali radicib9 multis obliqs nigris qbusdam altissīs mīus ruffū q̄ alte℞ aliud ⁊c̄ste. miō ē meu.apud Aui.mu scribr̄.

Meubethne apud Aui sic scribr̄.s3 ī ara. ē meubdhana & apud Ser .mēdana ē de maiorib9 lacticiniis.& uocāt ipsum cataputiā qdā minorē ɔpatā pētadactilo q̄ cataputiā maiorē uocāt.a Dy. uocatur lacteris.uide ca.eius cū eo qđ scribit Aui.& Ser.& scies q̄ ita ē Io.Sera. ca.đ laxatīs ī.vii.lacterides.s.mēdana & dr̄ fructus amarus.& ex libro Alhaiqt bugerige ē dua℞ spē℞ .una hēt folia lōga ut digitū hēt semē ī nucleis silib9 nucleis bābacis sed maiorib9 eis. & ī quolibet nucleo sūt tria gn̄a nig̃

Mezau℞ ī regali dispositōe ē ius.i.cibus liquidus.

Mezeriō ē lacticiniū hn̄s folia silia foliis oliue.& iō uocr̄ camelea ut supra in ka.semē ei9 ē cocognidiū.q̄ hoc sit uerū uide ca.de cāelea apud Dy.cū ca.đ mezeriō apud Aui.& ser.ue℞ Io.sera. ca.de ydropisi dīc q̄ mezeriō ē mirdane nescio ut℞ uoluit dicere mēdane s3 alia ē ut supra ī camelea. hāc inuenio ab antiqs alipiados & elipiū uocari.

Mia grece muscha.

Miaha arabice storax.

Miacātū Paū.ca.de fr̄a distēpātia epatis dare fructū eius maxīe iub3 Oriba.de medicīs tēpatis spagū miacātinū nūerat ī synoīs ātiqs spag9 agstis expon̄r

Miagros Pli.ē herba ferulacea ē foliis sīlis rubee tripedanea semē oleosum ex quo fit oleum ⁊c̄.

Miagrō Dy.aut melāpiro herba ē sermētosa lōga duobus cubitis folia silia eritrodano h3 & uiridia semē h3 fenugreco silē pīgue & uiride q̄ herba uiridis assa tēditur & uirgis illigatur & ꝓ cādela ea multi utūtur

Mias grece musculus spinalis.

Micaria herba secūdū Dy.uocr̄ alateris spōdiliō q̄ Aui.sacūduliō uocāt s3 īfra.

Micete.g.fūgi ut Dy.ca.de melle puto tn̄ malos pīciosos s3 g̃cus michetes dic

Micetū Dy.duo sūt gn̄a.unū esui aptum & aliud hoīcidiale necē edētib9 infert q aūt putrido ferro aut linteolis nascr̄ aut q̄ iure serpētis gn̄at circa cauernas aut radix creat arboris uēnose fāc sub scripta q sic īuenr̄ mucillaginē hēt sup se q si collecti repositi una hora fuerit uerminant ⁊c̄.

Miconiū aln̄ & micon̄ ꝓ meconio scriptū īuenr̄.nā scribr̄ grece ꝑ ita lr̄a q̄ aliqn̄ sonū.e.aliquando.i.habet.

Microsiā greci puitatē pulsus dicunt ut Cas.fe.ca de stomatica passione.

Mictīcē uirtutē grece lacescētē uocāt D. ca de centaurea maiori.

Midriasis.g.ē dilatatio pupille ut Pau. ꝓprio ca.& De.q & platicoriasī uocat eādē s3 differūt secūdū magis & mīus nā platicoriasis minor ē midriasi sic initiū alterius quare curabilior

Mielos grece medulla

Miyscos grece musculus

Milax q̄ & nicoforos noīatur silīs ē edere tēuiorib9 foliis duo eius dn̄tur gn̄a

alterꝝ cõantibꝫ acioꝝ coribis alterꝝ culta amara nullis esscũs τc̄. P. & ĩfra ĩ smilax
Milla. g. mala. milea uero arbor malus mi lon malum ipsum.
Millefoliũ a Dy. mirofilõ dr̄. & a Pli. ĩfra de ipõ supciliũ ueneris idē.
Millemorbia seu milmorbia uel mismor bia herba ficaria scrofularia castrãgula ut qdam uolũt urtica mortua eo ꝙ folia urtice similia hēt non tamen urentia
Mileos grece fraxinus arbor
Mili grece mala & milla & ut supra
Miliaria Pli. herba ē que miluũ necat τc̄.
Miliduris Pau. ē iqt tumor alñ circa orifficiũ mr̄icis. alñ uero & circa totã ipsã τc̄. ē mola mr̄icis. nã ḡci milos molã uocãt
Milimandrũ ysido. sic uulgo iusquiamum dr̄. liber de doc. greca idem.
Milion & grece fraxinus.
Milita apud Dy. & alibi hr̄ multa s; ḡcus multos dic ē siopida rubrica põtica terra rubea carpẽtarioꝝ Dy. multa sinopida bona spissa & ḡuis colorē itegꝝ hñs sine lapide & hũectosa ĩ tritura. colligr̄ uero ĩ capadotia ĩ spelũcis distillãs & affertur uēalis ĩ sinopidã ciuitatē. uñ & nomē accepit τc̄. a. ma ḡ uocatur τc̄
Militis lithos grece molaris lapis.
Miliũ solis qd̄ & cauda porcia a qbusdã uocr̄ eo ꝙ plãta eius sit dura & aspa. semē eiꝰ ē albũ & duꝝ ut lapis. ob hoc. g. dr̄ lithos spmõ. i. lapideũ semē ut apud Ser. ex uerbo Gal. s; de eo supra ĩ lithos. a. dr̄ culb. s; apud Aui. scribitur calib flõ
Miloplacõtiũ P. c. đ fastidio ē ɔscõ đcotãis
Milotida alñ melotida. g. ē spatomeles. s. radius uel tēta seu testa cirurgicoꝝ
Milos grece mola milõ molẽdinũ amilũ dr̄ eo ꝙ sine mola fiat.
Miltodraconis in antido. uli in Pauli aplĩ dcõ antidoto est sanguis draconis
Mina ḡci dñt mna siue mnas scd̄; Papiã cẽtũ dragmas appẽdit hec & eminã dr̄ Pli. cũ de thure loqr̄ dẽarioꝝ põdꝰ dicit
Minide. g. Pau. ca. de sicas q̃ ĩ capite nascũtur sũt piscicli quos uulgariter menoras dicimꝰ qui & menide dicuntur.
Miutũ thur̄ ĩ plibꝰ locis ĩuenr̄ ē id ꝙ mãna thuris que mannis aliquando dicir̄ & est puluis ipsius thuris supra in ma.
Miõ Sr. ē meu & ueꝝ ē nã sic Pli. uocat
Miocephalõ. g. ē dcũ musce caput. ē exitus uuee oculi ad formã capis musce a q̃ de noĩatr̄ ut Pa. c. de ꝓtosi & ĩfra ĩ ꝓtosi τc̄
Miopie Pa. ꝑprio. c. dñr ex ḡnatõe ut cũ ꝑpe uidẽtes ea q̃ de lõge nõ cernentes & De. miopasis iqt ē passio q̃ patiẽtes rẽota ñ uidet. uicia uero admõ; ɔductis palpebris; atq; ãgusto luĩe difficlē ꝓspiciũt
Miosota siue miosotis Pli. herba ē caulibꝰ plibꝰ ab una radice aliqtenꝰ rubẽtibꝰ cõcauis ab imo foliis ãgustis oblõgis dorso acuto nigris ꝑ ĩterualla assidue geĩatis & tẽuibꝰ cauliculis ex aliis ꝓdeũtibꝰ flor̄ ceruleo. radix digitali crossitudie multis capillamẽtis fibriata uis ei. s. stiptica & exulceratrix τc̄.
Miosos. g. buffo rana terrestris uenenosa rubeta dicta.
Misota Dy. q̃ multi meotida dñt cuiꝰ uirge plime ascẽdũt ruffo colore folia hñs ãgusta & lõga & niḡ q̃ gẽina nascũtur & rara q̃ folia ĩ fine acuta sũt & de una uirga plẽs exeũt ĩ qbꝰ uirgis flores exeũt colore iacitino s; radices sũt solide & multas radices ĩ se collcãs hñtes maxĩe herba ipsa similis est scolopendrie. sed lenis τc̄. hoc nomē sonat mur̄ auricula.
Mira. g. redolẽtia odorifera ut unguenta mirizo redoleo.
Miracopũ odoriferꝝ mitigatiuũ. Alex. ca. de iniectionibꝰ ad fr̄itatē stomachi
Mirra latinũ ē. ḡcus smirna dic alñ ĩ ãtiqs mirra ĩuenr̄ mirratroclites. i. rotũda mi

nuta optīa Pli. mirre arbor alta ad. v. cubita nec sine spina caudice duro & ītorta crassiore q̄ thuris & ab radice & q̄ reliq̄ sui pte corticē leuē silē;q; medōi scabrꝝ alii spīosūq; dixerū foliū oliue uerꝝ crispis & aculeatū iubā olixatri. alii silē; iunipo scabrosiorē tn̄ spīs horrid' folio rotūdior s; sapore iūipi icidūtur a radice & ēanat. sudāt aūt spōte prius q̄ icidātur stactē dcā; cui nulla preferrī τc. & īfra gn̄a eius ɔplura trogodita siluriū prīa mire sequēs ea q̄ astrāitica & gebbāitica & ausaritis sebbāitarꝝ regio tertia diāitis q̄rta colatitia qnta scebracēa a ciuitate r̄gni sabeorꝝ mari ꝓxīa. sexta q̄ dusiritī uocāt. ē & cādida uno tn̄ loco q̄ ī messaliū opidū ɔfertū ꝓbr̄ trogoditice pīguedīs & q2 aspcū aridior ē mīutis glebis rotūd ī ɔcretu albicātis suci utiq; ɔfrcā cādidos ūgues hēat gustu leuiter amara scd̄a bōitas ītus uaria pessīa q̄ īto nig̃ peior si &

Mirdāe. a. exposuit Io. ser. c. d̄ ydro foris. pisi q2 ē mezeriō s; si uoluit dicer̄ mēdane aliud est ut supra.

Mirica gēstra seu spēs eius hiber de doc. gr: mirike gēistra q̄ & spros dr̄ qdā spē; gēstre q̄dā dn̄t cuius rāi & stipites & folia rugosa & āgulosa sūt fert gn̄a rotūda rubea paulo mīora cerasis cuius radix dr̄ silis reubarbaro & ī uirtute qdā tamaricē putāt pp noīs similitudinem.

Miricen Pli. q̄ amerīcā uocāt silīs ē scopis amerīs arbitrātur qdā hāc eē tamarice; corīthus & q̄ circa ē gr̄cia briā uocāt. eius duo gn̄a sāc silurē; plāe sterilē alterā mitiorē hec fert ī egyto siriaq; & abūdāter lignosū frcū; maiorē galla aspum gustu quo medici utūtur uice galle ī ɔpōibus q̄s ātheras uocāt & lignū & & flos & folia & cortex ī eosdē usus adhibētr̄ τc. hic sermo ē de tamarice q̄ apd̄ Dya. mirice uocr̄ de q̄ īfra. Itē Pli. alibi miricē italia gigīt q̄ tamaricē acharia aūt briō uocāt silurē; īsignē q2 ī ea satiua tātū galle similem fructum.

Miriofilon grece millesolium sed apud Dy. mirofilon scribitur.

Miris Pli. q̄ alii smirizā uocāt alii mirā similīa ē cicute caule foliisq; & flore. minor tamē & exilior cibo nō īsuauis τc.

Mirise grece ungere.

Mirismata. g. odoramenta timiamata.

Miristica. g. redolētia odorifera. iñ karea miristica. i. nux odorifera. i. nux muscata

Miriofilos Dy. mirofilos siue ut latī mille foliū. i. supciliū uener̄ nascitur ī palustribus locis tirsū h; ex una radice mollē & subruffū & q̄si māibus lītū & folia silīa fēiculo τc. Pli. miriofilō q2 nr̄i millefoliū uocāt caulis ei tener silīs fēiculo pluris foliis uñ & nomē accepit nascr̄ ī palustribus magnifici usus. etruria hoc noīe appellat herbā aliā ī pratis nascētē tenuē a lateribus capillamēti mō foliosā eximii usus τc. hoc uī qd' coīter dicius millefoliū s; ī uero Dy. miriofilos uirga mollis una circa q̄ folie sūt lēia mīora & multa maratro silīa uñ & nomē accepit q̄ asta ī se īterualla fossarꝝ h; lēis sicut deuia nascitur locis cultis & aquosis τc.

Miris Dy. aut mirra dr̄ foliis & astis silis conio ē radix oblōga & mollis & odorata apta ad edēdū τc.

Mirmitia īuenr̄ ī libris ātiqs & ē pustula pua q̄ uocr̄ forīca & supra ī acrocordīes

Mirmix grece formica.

Mirna stactē si īuenr̄ ē qd' e mira hūida exprītur ut Dy. c. de mirra s; smirna me

Mirobalanorꝝ spēs apud arabes lius scribr̄ tātū tres sūt. s. citrīorꝝ kebulorꝝ & īdorꝝ. na; bellicos & ēblicos n̄ ɔputant īter mirobalanos q̄r sp sepata d̄ ipīs ca. faciunt

Mirobalanos Corne. cel. dactilos uocant multi & fenicobalanos uocauerunt.

Mirobalanɔ uocř a Pli.ḡnū bē qđ dcūm ē supra ī balanɔ repsico.alibi tñ de miro balāis loqř & dīc ꝙ si colligātur ante ꝗ maturescāt nullū ligneū intus hñt
Mirofilos & miriofilos idꝫ ē ꝙ millesoliū
Mirō.g.ūguētū.nā psalteriū.g. ut supra. ubi ī nr̄o ē ūguētū hēt miron ꝛc̄.
Mirsine grece mirtus.
Mirticē uinū uocat Pli.qđ foliis mirti ɔfi citur.ſꝫ mirtidanū qđ ex baccis maturis siluřis mirti ī musto positis fit.
Mis grece mus. Misch arabice muscus
Miseos Dy.aliud ē egyptiū alidꝫ cipriū ꝙ ē aptū ocularibɔ medicis meliɔ duꝝ qđ cū fractū fuerit đitɔ stelle albe appēt ꝛc̄ ē spēs uitrioli.ſ.rubeū.nā Ste.mi ſi iqt ē zagū rubeū ꝓ zegi qđ est uitriolum
Misimisa scripsit Ste.pro mixmix.
Misi apđ Pli.uocř gñs tubeꝝ precipuū sua uitate & odoř ac sapoř ſꝫ carnosiɔ ꝗ řliꝗ
Mistericēita apud Musionē uocř gña. grece suffocatio matricis.
Misteriō apđ Al.uocř qđā ɔfcō ad tusi feā
Mitreticū.g.pessariū iīstrꝫ ueluti c.đ tussi cristere quo īiciūtur liquores ī matriceꝫ Pau.ca.de muliebri fluxu.
Mitridatia Pli.mitridati cratēas ascripsit ꝗ mitridatiā uocāt, huic folia duo a ra dice acāto siliā caulis īter utraqꝫ sustinēs roseū florē alterā leuiɔ scorditi ſiue scor diō ipsiɔ māu ascriptā magnitudie cubi tali ꝗdrāgulo rāosā ꝗrne silitudinē foli is lanugiosis repř ī pōto cāpis pīguibus huiſꝫ gustɔ amari.ē & alteriɔ gñis latōri bɔ foliis mētastro silis plīmosqꝫ utraqꝫ ad usus ꝑ se & īter alia antidota ꝛc̄
Mitridatū ɔfcō magna uicē tiriace tenēs a Mitridate rege pōti iuētore dcā đ quo Ori.dū Mitri.rex pōti ī ebosforo urbe a Pōpeio ac rōanis obsessɔ eēt iā de se ipso despās uēnū uxoribɔ pellicibɔ ac filiis po tādū dedit qđqꝫ cū & ipē nouissiō ſūpsi ſꝫ bñficio medicaīuꝫ qbɔ uitalia sua pr̄ mūiuerat neqꝗ mori poterat ꝑīn tandē gallo cuidā milliti q iā muro đfosso ītra uerat urbē iugulū prebuit sicqꝫ uitaꝫ fi uit ꝛc̄.hoc antidotū ex.liiii.rebɔ Pli.eē ɔ positū tradidit idēqꝫ de ipō eodē Mitri maxius sua etate regū quē đbellauti Pō peiɔ oīuꝫ añ se gēitoꝝ diligētissius uite fuisse argumētis pr̄tꝗ fama ītellř uni ei excogitatū cotidie uēnū biber̄ pr̄sūptis medicis ut ɔsuetudie ipsa īnoxiū fieret prīo iuēta gña anti.ex qbɔ unū & nomē eius tenet ꝛc̄.
Mībezigi.a.stafisagria.
Minteregū & mītenegi iueni in regali dis positione pro miubezeigi.
Mixmix.a.crisomila scđꝫ ꝙ exposuit trans lator Aui.ueꝝ crisomila.g.ſūt mala psi ca illa.ſ.ꝗ cutē hñt lenē sn̄ pilis.mixmix uero uocant.g.uricoco uel bricoco latine translatū pr̄coꝗ & ſūt hñtia pilosaꝫ cutē sicut psica ꝗ añpsica a qbusdaꝫ uocātur & hoc a ḡcis hui & ab ara.ste. & pr̄coꝗ misimisi antepsica exposuit ꝛc̄.
Mixo.g.plāta cuiɔ radix libidinē excitat. Alex.ca.de gomorea.
Mizmar.a.fistula ꝗ uulgariter zamara dř iñ mizmar alrahai.i.fistula pastoris.
Micnas grece mina
Mixāder infra in muzadar
Moabenes dīx.ste.ꝙ ē aparīe.i.lapa supra
Mochenagria ſꝫ Pli.uocatur a qui in a busdam pastinacha.
Mochiromilō Cas.fe.manualis mola qua teruntur medicinalia.
Mochiahalhadā arabice medula ossium.
Mochl arabice bdeliū aliud iudaicū aliud de mecha quod arabicū dicitur
Mogitō Pli.herba silis bete foliis mīutio ribɔ tātū hirsutōribɔqꝫ paululū ſupēinē tibɔ.Castor hāc alř noīat tenui folio ue lut equis setis tirso lōgo & leui ī aquosis
Mogra.a.uel almagra ē sinopida nascēs

architectorum qua lineas signant &c.
Molibdi Cas. fe. ī āti. diamolibdi. i. de plū
bo. uerum ī li. de doc. g. ē molibdos plūbū
Molibdinos grece plumbeum.
Molibdina Dy. ē q̄si stercus auri & argēti.
ē aūt utilior q̄ colorē argēti spūe hūerit
& lucida & russa ī tritura ī coctura ī olō
coccineū fāc colorē fodr̄ & ī sebastia &
ī coritho s₃ melior ē q̄ sig̃ supradcā hūe
rit &c. Pli. molibdima q̄ alibi gallenā uo
cauius ē plūbi & argēti uena coīs. meli
or hec q̄to mag̃ auri coloris q̄toq₃ mīus
plūbo sociabilis & moice ḡuis herescit
auri argētiq₃ fornacib₉ hāc metallicam
uocāt laudatissimā q̄ ī cipro fit pbr̄ mi
nīe terrne mīne lapidose sbē pticipans
G. ad Patri. collr̄ ubi sflat̄ aurum & argētū
Molibdena & a Pli. uocat̄ q̄dā plāta q̄ lati
ne plūbago dr̄ in aruis nascēs folio lapa
ti crossa radice hirsuta &c.
Moli siue mola dr̄ harmel ut supra ī har
mel q̄ ē spēs rute ut p₃ supra & īfra ī ru
ta s₃ nō ē harmel. nā Dy. post ca. de ruta
& armola q̄ ē harmel scribit ca. de moli
ste. moli folia h₃ silīa rute agr̄stis & latō
ra & sr̄ t̄rā spāsa flores crocios h₃ colore
lacticēo s₃ nō tale q̄le yu. uirgā h₃ tēuē
& lōgitudīe cubitorum. iiii. sr̄ q̄s uirgas h₃
capita ut aliū radix ē illi mior & bulbo
Mola & uocat̄ a Pli. q̄dā alia plāta silis
cui₉ radix rotūda nig̃q₃ multū terr̄ capi
ēs nā ut dixerūt aliq̄ cāpāi sibi aliquot
diebus efossa īter difficultates saxeas ra
dicis trigīta pedes lōge īuēta ē ac nec sic
q̄dē sollide s₃ abrute folia scille silīa cui₉
florē ḡci luteū pīxere s₃ Hōerus cādidus
scribit nascr̄ ī fēice & ī cillene archadie
Molochis. g. & molocchia. a. s₃ & italia.
post. g. ē spēs malue Dy. c. de altea altea
siue molochis agria.
Molōcāpo eustriato foliis mollib₉ puis ra
dice. x. digitorum uocr̄ a q̄busd̄ estriō Pli.

Monodes. g. ūni₉ diei Al. ca. de cephalea
Mologlonos ē spēs artimisie s₃ Dy. Item
Theo. prisci. libro d̄ siplici medicīa mo
loglonos quā aliter artemisiā uocant &c.
Monoimerō. g. uni₉ diei Al. c. de colliriis
coliriū sic dcū₃ eo q̄ dolorē sedat ūa die
Monopagia ī passiōario G. cū potissīa ps
capīs ī acutū dolorē uēit ī onopagīa ḡci
dn̄t si oclūs siul cū media pte capīs dole
Morella seu maurella solatrum at ēigneū
strignū & ī libris de. g. trāslatis uua lu
pīa sed apd̄ arabes uua uulpis dr̄.
Molena supra in barbasco.
Moriō ē spēs mādragore ut supra ī mādr̄
gora s₃ Pli. semē mādragore qd̄ qd̄ arsē
alii moriō alii ypomaratrō dicūt &c.
Moriō. g. sm̄ Dy. uocāt galli melissam.
Moriō. g. mēbranū seu tunica aposteatis
Cas. fe. ca. de empimate
Mors₉ gallīe uocr̄ a q̄busdā anagall₉ q̄ &
ypia uocr̄ q̄dā morgellinā uocāt crdo q̄
ab uulgari gallico nā morgellīe gallice
ē dcū morsus galline
Mor uel mur arabice mirra.
Mospone grece psilotrum supra ī mospone
Motaria apd̄ De. līteola q̄ uulnerb₉ appo
Muakes ste. expōit udaha & codya nūt.
& cypeliadis & si p udaha uoluit dicer̄
guadaha ē uerīcul₉ dcūs porcelio d̄ quo
Mu. a. meu q̄uis ita scribat̄ apd̄ Au. ifra
& meu legi pōt cū aditōe note. nā hoc
ē mu. & hoc meu
Muchatil ste. fagitū fūg₉ s₃. a. uocr̄ fatar
Mucla oculi ē īterior ps ei₉ aeri patēs &c.
Mugath Aui. redarguit dn̄tes q̄ ē radix ḡ
nati siluris & ur̄ ignorasse qd ēēt ego ue
ro repi ī ātiqs. synonīs exponētib₉ uoca
bula g q̄ mugath ē radix ḡnati agr̄stis
Multa apud Dy sinopida carpētariorum
alibi miltus infra in sinopida
Muli ste pro moli scripsit
Nulsa apud Dy expōit̄ q̄ ē mellicratū &

& ē eiusdē uirtutis sic ydromel fit ex du abꝫ ptibꝫ aq̄ & una mellis ſ₃ ipsū soliq₃ expōit aliq coquūt C.f.c. de ytitia mulsā iqt ex uino & mele tēpatā q̄ appellāt ynōelitos.ſ₃ Pli.sic distīguit mulsū inqt fit p admixtionē melis uīo aliq uero & aq̄ miscēt ſ₃ ex aq̄ sola & melle mulsam faciūt. q̄ dū uetascit fit nigrior & pīguescit qdā siglōs sextarios mellis octogēis aq̄ miscēt Itē alibi mulse duo sūt gn̄a subite ac recētis q̄ ex dispūato melle fit in uetate q̄ uetustate ī uinū trāsit mulsum uero ex musto & melle. Itē alibi acetu₃ mulsū noīat qđ fit ex amixtiōe mellis ī acetū differt ab oxielle eo ꝙ mīus h₃ mellis nec coqt̄ ī sūma colligēdū ē ꝙ ydrōel ē qđ latie aq̄ mellis uocr̄.mellicratū uero ē mulsa plꝫ mellis hn̄s q̄si sit uinum mellis dcū₃.differt ab apōelle eo ꝙ apomel nō coqt̄.Itē ynomel.g. mulsū uero latīe dr̄ & fit ex uīo & melle.differt aūt a melicrate eo ꝙ plꝫ mellis hēt q̄ mulsū. hec tn̄ īterdū noīa unū ꝑ alio accipitur

Mugali apud Dy.c.de allio & Aui.eođ.c. ē aīal uēnosi morsꝫ pusillū muri silē ut A.iiii.c.fen.vi.đ uēis.c.de morsu illius

Mugilis supra in kefalus.

Multipeda ab aliis cētipeda & milipeda uermis t̄re ē pilosꝫ multis pedibꝫ arcuatī repēs tactū se ɔtrahēs onisc̄ō.g.uocāt.

Mumia īuenr̄ ī sepulcris mor alii tilō P. tuoꝝ ātiquoꝝ & ɔstat ex sbā ipōꝝ cadaueꝝ & mixta ɔdimētoꝝ qbꝫ ɔdiebāt̄ siū mira & aloe siū qbuscū₃ aliis nobis igno

Mum apđ Aui.ē cera.ueꝝ cera.a.uo tis. cr̄ xamacha & mū ut p₃ p Ser. ē sorditi es q̄dā domoꝝ apū qđ Au.uocat mū nigꝝ &.g.uocr̄ ꝓpolis uel cera ꝓpoleos ut supra ī melle ē calius cera & fortiter attractiuum.

Murra aliqn̄ ī antiqs libris ꝑ mirra r̄pit̄.

Muraba.a. ɔditū aliqđ sicut rose & uiole ɔdite mirobalani & ceteri fructus.ūn̄ aliqn̄ sic īuenitur uocatū mel rosaceum.

Muradascō īuenr̄ ī ſo cān.Aui.ſ₃ ī.a. murdasefrā scribr̄ qd sit nescio.apud Ali. uero ī ſo pratice murdasefꝫ īter herbas đ

Muran.a.qdā putauerūt eē cornū scribr̄ arbustū cuiꝫ fructꝫ cōedr̄ & ur̄ ꝙ sic exposuerit Ste.cū dīx merā ē cranea.ueꝝ ca. eius apud Aui.nō ɔcordat cū ca.đ crāea apud Dy.q̄ ē cornꝫ dcā ſ₃ potiꝫ ɔcordat cū ultīa pte ca.de iunipo apud Dy.q̄ nō ē illiꝫ ca.sicut ośū ē supra ī iunipero.

Murex ɔchiliū marinū cuius sanguine fit tinctura purpure.

Muri.a.uel almuri ē liquor salsꝫ quo multi ꝑ salamēto utūtur & ē duoꝝ modoꝝ unū qđ fit ex pisciculis salsis cuiꝫ ɔfcōnē scripsit Pli.iūior.aliud ex farīa ordei & salse fcō pane cuiꝫ ɔfcō sīplex īuēiat̄ in xxviii.Azarauii & ē aptū & enematibꝫ clisterioꝝ.muri uocr̄.g.obsoniogaꝝ & ē ɔpositū ex obsonio & garo qđ ē muria. & ipsū & īterdū uocr̄ garus.uulgo uero uocāt almurogaꝝ ab alos ꝙ ē sal & garo

Murice.g.tamariscus ut apud Dy. ſte.muriki est tarfa qđ est arabicum

Mustar arabice mustū & grece mustos

Mustellaꝝ duo sūt gn̄a unū ꝙ ē maiꝫ icti

Muzadir ī libris alkimie se des.g.uocāt pe īuenr̄ & apđ Ali.musadi & almusati ī capi.debilitatis uisꝫ ē sal armōicus proprie tn̄ apđ arabes mixader uocat̄ a quo multi latini lixadrā uocāt corrupte

Muzū ꝓprie dr̄ cuius sapor ē ɔpositus ex dulci & acetoso & dr̄ arabice muz

Lr̄a apud grecos ē liqda alr̄ codē mō ea utuntur sicut nos

Nahalea apis liber de doctrina arabica q̄ & alchali dicit̄

Nahā a structio auis magna q̄ uolar̄ non pōt g struchocamelō dr̄ ut ī kiranida

Nahanaha a mēta nachana ī ſo Aliba

ſcribitur corruptum
Nabach ſ; Aui.ē fructꝰ arboris dcē ſadar q̄ apud Dy.uocr̄ agrifoliū ueꝝ apd̄ ſer. ē aliud nabach.ſ.cortex arboris q̄ a Dy. uocr̄ naſcarimō.ī tacuīo ſcribr̄ ꝙ nabach ꝯpaē meſpillis & zaror ꝙ ē mag̃ odoriſe
Nabati qn̄ repr̄ de aliq̄ medi ꝝ meſpilis cia ītellīdū ē oriētalis a nabateia r̄giōe orietis q̄ iacet īter iudeā & arabiā Pli. nabatei q ſūt ex arabia ꝯtmī ſirie Oui. meta.eurꝰ ad aurorā nabatheaq; regna
Nabar arabice ē dcū plāta receſſit
Nachle arabice arbor palme.
Nafta.a.ſ; naptha g̃cū petroleū ſeu aſpal
Nakre.a.cornicula tū.ſ;.a.nafth dr̄
Nanachue uocat ſte.ameos.
Napion Pau.ca.de cephalea & in antido to aurea dcō ē ſemen ſinapis.
Napo uel napis Pli.napoꝝ duo ſūt gn̄a u nū āguloſis foliis caulibꝰ florētes qd̄ bi mio uocāt g̃ci alteꝝ rafano & napo ſilē ꝙ putīada uocāt ⁊c̄.Itē alibi qnq; gn̄a fe cerūt quidā a noībus regionū noīata.
Naraige ſcripſit ſte.pro pineis ⁊c̄.
Nar arabice ignis.
Narcha ſte.ē piſcis quē ſi qs diu mā̄utenu erit tremit manus eius ob frigus.
Narcha Dy.multi ſic cētaureā maiorē uo
Narciſſꝰ ſiue bulbus ematicus Dy.ſi cāt ue ut latī bulbꝰ uōificus multi liliū di xerūt folia ſilīa porro h; ſ; mīora aſtas hn̄s duaꝝ palmaꝝ īanes.i.ſn̄ foliis flos ē illi albꝰ ī giro ī medio croceus aut pur purus radicē h; rotūdā ſic bulbꝰ & ſemē nigꝝ & oblōgū ut ī mēbrāis naſcr̄ locis mōtuoſis cuius flos ſuauē lōge iactat o dorē ī reliqs porro h; ſilitudinē & uirid̄ ē.Pli.duo eiꝰ ſūt gn̄a medici unū ī uſū r̄ cipiūt purpuro flor̄ alteꝝ herbaceū ſte. narciſꝰ.i.narges bn̄dix.g.& expōuit p.a.
Nardileū grece oleum nardinum
Nardi adra pro nardo ſtachi in.x.pratice
halıabatis cōfectione Cabadi regis
Nardo ſtachiū.g.ſpica nardi D.c.d̄ nardo
Nardꝰ Dy.herba ē ſpīoſa un̄ a grecis nar doſtachios appellr̄.eiꝰ gn̄a ſūt duo unū ī dicū & aliud ſiriacū ſ; nō qa ī ſiria īuēi ē.iō nomē accepit ſ; qa mōs ubi naſcr̄ ps eiꝰ ī īdia porrigr̄ altera ſiriā ſpectat ſed nardꝰ q̄ īuēta fuerit ī illa pte mōtis q̄ ſi riā reſpic leuis ē & ruffa & multis capil lis alligata hn̄s odorē ſuauē ut cipū & ſpicā breuē q̄ miſſa ī ore h; acuitatē cū amaritudīe ſi diutiꝰ tēatur ī ligua .illa aūt q̄ fuerit̄ de pte īdie gāgitis ex flūis noīe nūcupaē & ē ſn̄ uirtute gn̄as ſpicā oblōgā & multū ſpiſſā & ex una radice multos rāos gn̄as ī circuitu & nō utiles ī odore.hec naſcr̄ ī aquoſo loco .ī cacuīe uero eiuſdē mōtis quo aq̄ nō īfeſtaē uti lior naſcr̄ odorē late diſtēdēs ſ; folia eiꝰ ſūt ſilia cipo & ꝑprie ſiriace ē ſilīs. alia uero appellr̄ ſafiriga apd̄ ſiros ſpicā hn̄s oblōgā & ſubalbidā & fructicē maiorē cū odore nō ualde ſuaui quā multi infu ſā ī aq̄ diſtrahūt ut colore mīus albo car at & fallat ementes.& īfr a optīa ē odo ratiſſīa colore ſubruſſa guſtu ſubamaro tactu nō g̃uis ſ; mag̃ dēſa.noīatur autē ſpica eo ꝙ ſpice frumēti ſilīs ſit Pli.fere ſilīa ſ; de illa q̄ naſcr̄ a pte ī die alteꝝ ī qt ē gn̄s apd̄ gāgē naſcēs dānatur ī totū ozaenitidis noīe mīus redolēs . arabes nardū dr̄e uolētes dn̄t neridē q̄uis Au. neridē ſpicā dicat rōanā.i.celticā Dy.& celticā ſpicā nardū uocat.ſ.ī ca.d̄ celtica celtica īqt ē ſpica ⁊c̄.& ī fīe ca. ē & alia nardꝰ.i.celtica mōtuoſa ⁊c̄.ex hoc app; ꝙ tā celtica q̄ īda utraq; & ſpica & nar dꝰ dr̄.ſpica uero dr̄.a.ſūbel.celticā & qui dā ſaliūcā uocāt qd̄ qdē apud Dy.ſatis ur̄ uel aliq̄ eiꝰ ſpēs.grecus nardō dicit
Nardus agreſtis ſ; Dy uocatur a qbuſdā aſſaꝝ ſimlr̄ & fu ſed urūq; falſo

Narẽgenebĩ & alicubi ñarẽgebĩ ĩ ſc̃o prati ce hali.ca.de fluxu uẽtris & ↄſtipatiõẽ in febribꝫ ẽ ĩqt machalũ ergo ẽ bdeliũ
Narkiſſos grece narciſcus uel narciſſus
Narchodes eſtaſeos Ca.fe.ca.de egritudi nibꝫ oculoꝝ liber de doc.g.ſtupidꝫ ſegĩs
Narkon.g.piſcis ſtupefaciẽs q & torpedo
Narkoſis grece ſtupor. dr̃ Ale.
Narcotica dñr ſtupefaciẽtia ſeu obdormi tãtia q & carotica dñr & utrũq; grecum
Narcis Pau.de cibis ad emoroydas ſurdas
Narges.a narciſcus ut ſupra nargeſũ ſcrip
Naſbatrõ ſte.aiũt eẽ talũ. ſit ſte. & dicitur emblicon.
Naſar ĩ pratica greca q̃ ẽ ut liber Almañ ca.de retentione urine eſt aſaꝝ.
Naſcatimõ Dy.afferẽ ab ĩdia & q̃ſi cortex ſilĩs lanule ſñ corticibꝫ ordoř bono & ui ſcide calefaciẽs miſceẽ dẽiq; tĩa matibus & antidotis & acopis caleſcõriis & hoc uocr̃ apꝺ̃ ſer.nabach.
Naſtale ẽ qꝺ̃ mřici ĩponř ſilẽ ſuppõitorio peſſariũ uero ꝑprie ẽ ſilẽ cliſterii q̃uis ꝑ naſcali peſſariũ ĩ li.ãtiqs ſepe ĩueñr ĩñ ĩ
Natrix Pli.ẽ herba cuiꝫ radix euulſa pe.
Natrõ.a.nitrũ. uirꝫ irci redolet
Natarõ ꝑ natrõ ſte.ſcripſit.
Nautia grece nauſia.
Nauſia Dy.coticula olearis q̃ nauſia dr̃ & ẽ cos qua ferri acies acuitur
Nebith arabice uinum.
ecroſis De.ca.de obtalmia ẽ grece mor Ntificatio alicuius partis membri.
Neda ĩ řgali diſpõe hali.ẽ ↄfcõ q̃dã arõati ca ad fũigãdũ q ↄſueuit deferri ad nos trociſcata ĩ hãc formã ẽ forma q̃drgu lata oblõga q dicebr̃ idiõate nr̃o nedo
Nectar ẽ uiũ ↄditũ cũ ſpẽbꝫ ali uel nedu qñ & mele uel zucaro alñ cũ herbis arõa ticis multas hñs diuerſitates ↄfcõnum
Nectarides Pli.ca.de uinis fictitiis ĩueĩẽ ĩ qt & nectarides fcũ; ex herba quã aliq meneliõ uocãt alii medicã alii ſiphitõ alii deamořſtiũ alii uero cariã radice põ deris.xl.in ſextarios ſex muſti addita
Neplili.g.nubis nephele nubes ĩcꝫ.
Nefřſis řnũ paſſio. Gefricos.g.nefřticus
Nefelon.g.qꝺ̃dã ulcus oculi ĩfra ĩ ulcus ĩcꝫ
Nefri.g.renes. Gefros ren.
Negẽ & negil & theil.a.g̃ñ ẽ ut apꝺ̃ ſer.
Nemiama ſte.pro nemẽ ſcripſit.
Nemẽ.a.ubiq; expoſuit trãſlator Aui.q̃ ẽ ſiſibriũ & ĩ hoc & errauit Cõſtãtinꝫ ue ritas aũt ẽ q̃ ipſũ ẽ ſerpillũ uide ca.ꝺ̃ ne mẽ ĩ Aui.cũ ca.de ſerpillo apꝺ̃ Dya. & uiꝺ̃bis q̃ iꝺ̃ dñt qꝺ̃ & ꝑ ſer.appꝫ ſiſibriũ uero.a.dr̃ ſiſnabar ſte.& ĩ ſynonĩs nema nũ.i.ſerpillũ.itẽ albi idẽ erpillõ quod ſerpillũ.i.nemanium
Nemomena gre Alex de egritudĩbꝫ auriũ
Nenuche uel nenucha pro ameos ĩueniẽ ſed apud Aui manachue ſcribitur
Nenufar dr̃ a niloſar g uero nĩphea ĩfra ĩ
Nepita ſeu nepitella calamẽtũ g ue ni ro calãitis ut apꝺ̃ Dya .ẽ aũt q̃dã nepita mõtana quã nepitã multi uocari ꝑprie uolũt alii nepitã gatiuã dñt eo q̃ odore & tactu miro mõ cattos ad coitũ ĩcitat
Neregil .a.nux ĩdica q & ieunẽdi uocr̃
Neremiſch ſ; ĩ.a.neremuſch ẽ ut Aui . de ſcribit me teſte
Nereo uel neriõ Dy aut nerodẽdrõ aut ro dodafni folia h; ſilĩa ãigdale ſ; maiora & pĩguiora & floř rodo ſilẽs ſemẽ & pa tẽs ſic cornu ueluti lanã deĩtꝫ hñs ſilẽ; iacito radix oblõga & ãguſta guſtu ſalſa naſcr̃ locis aquoſis & maritĩs Pl.rododẽ drõ q̃uis herba dicaẽ ſabĩe rododẽdrõ ut noĩe appꝫ a.g.uẽit alii neriũ uocant alii rododafni qa ſẽpiternũ frõdet roſe flore ſilĩtudĩe caulibꝫ frcicoſũ iumẽtis capriſ; & ouibꝫ uẽnũ. uocr̃ & lorãdꝝ & ẽ oleã der apud Aui.
Neridẽ apꝺ̃ Au.ẽ ſpica rõana.i.ſpẽs celtice

& ĩ ſ̃o & ĩ qnto.c.đ tiriaca ſʒ ſupra ĩ nar
Neſſem & neſſe fragũ ſcripſit ſte.ꝑ do
nixe qđ ē amilũ.itẽ alibi neſeſtũ
Neſeĩ Alhaui ē q̃dã roſa ſiluřis & alba &
hẽt arborẽ ſpĩoſã ut dõeſtica ꝛc̃.
Neſcẽ ſupra in faba gre.& ĩ lothos
Neurõ grece neruus neura nerui
Nibi dyarodõ Pau.ca.de maculis faciei
Nichather.g.Alex.ca.de emigranea
Nictegrecõ Pli.a pthis chenãtis uocř quõi
ã ãſeres a prĩo aſpcũ eiꝰ expaueſcũt ab
aliis metalopa quoniã e lõgĩgo noctibꝰ
fulgeat colorř higini folia ut ſpina nec a
Nicteris.g.ueſptilio. terra ſe extollit
Nicticorax grece noctua.
Nictilopa.g.obſruritas uiſꝰ maxĩe ĩ cr̃puſ
culo ſʒ De .nictilopos ē paſſio ĩ oculis q̃
ꝑ diẽ patiẽtibꝰ uiſꝰ denegř & nocťnis ır
ruẽtibꝰ tẽbris řdibeř aut uerſa uice ut plĩ
ꝙ uolũt die redibeř tẽbris denegř eme
ropa deinde uocauerunt.
Nil.a.ĩdicũ quo.pãni tĩgũť & ē ſucus plã
te ſilĩs uolubili ſemẽ eiꝰ ĩť laxatĩa ponř
Nileos uel nileũ Alex.de cerotis ad ſtõm
Nilofar arabice nenufar.
Nigma Pli. herba tribꝰ foliis longis intu
baceis.i.ſimilibus intubo.
Ninfi.g.muſtella q̃ & gallis dicitur
Nĩfea.g.nenufar & uocř ſic a nĩfis q̃ uoca
bãť dee fõtiũ ipſũ nãꝗ nõ niſi ĩ aqs na
ſcř falſi herbularii q ſe oĩa ſcıř fateť ne
ſcio q̃ plãtã ĩ uĩeis naſcẽtẽ ꝑ nĩfea trade
bãt Dy.nĩfeã ſiũ ut alii cacabꝰ uẽris.i.pa
pauer paluſtre ſiũ ut latĩ alga paluſtris
naſcř ĩ aqs ſtãtibꝰ uel locis nõ cultis & a
quoſis folia hñs ſilĩa cinorio ſʒ mĩora &
oblõga altiꝰ ſup aq̃ ꝓferẽs caput multa
capita ĩfra aq̃ hñs ex una radice flos eſt
illi albꝰ ſilĩs lilio cũ puo pallore ſemen
hñs ĩ meĩo croceũ ſʒ cũ efloruerit rotũđ
efficř ſic mala maciana aut capita mico
nii niger ĩ quo ſemẽ inuenř latũ & ſpiſ
ſũ ĩ guſtu argilloſũ aſta eiꝰ leuis & non
croſſa ē & nig̃ ē ſilĩs ciorio radix ē nig̃
& aſpa & nodoſa & ĩ autũno ſiccř.P.na
ta tradř a nĩfa zelotipia erga herculeʒ
mortua q̃re heracleõ uocãt alii rapalõa.
& ĩfra boetii malõ uocãt ut Dy.& ĩfra ē
ĩqt alia nĩfea ĩ teſalie ãne peõıe radice
alba capite luteo roſe magĩtudĩe.ego ui
di ĩ ſtagĩs duplici flore albo.ſ.& croceo
ſeu citrio q̃ʒ luteũ uocat Pl.& ipã ē mag̃
odorifera q̃ alba ſte.nĩfea ninufar
Ninifõ uel nĩfõ apđ D.c.đ felitriõ ē filix
Nitꝝ Io.ſe.c.de tĩnitu auriũ ē baurach ru
beũ Dy.nitꝝ ē eligẽdũ leue & colořru
beũ ꝑtuſuras hñs ſic ſpõgia albũ uero a
cre ē & guſtu amaꝝ tale aũt ex ĩdia uẽit
ē aũt nitri aliud croſſũ & lãinoſũ aliud
tẽue aliud rubeũ aliud albũ Pl.nitꝝ exi
guũ fit apđ medos cãeſcẽtibꝰ ſiccitate cõ
uallibꝰ qđ uocãt almiragara mĩus & in
tracia iuxta philippos ſordidũ ťra ꝙ ap
pellãt agriũ aq̃ uero nitroſe plĩmis locis
repiũť ſʒ ſñ uırıbꝰ dẽſãdi optimũ copio
ſiũꝗ ĩ elitis macedõie qđ uocat caleſtri
cũ cãdidũ puꝝꝗ ꝓxiũʒ ſali lacus ē nitro
ſꝰ exiliẽte e meĩo dulci fõticulo ibi fit ni
tꝝ circa canis ortũ nouẽis diebꝰ totidẽꝗ
ceſſat ac rurſꝰ ĩnatat & deĩn ceſſat q̃uo
appeat ſolis naturã eẽ q̃ gigĩt quõiã ꝯp
tũ ē nec ſoles ꝓficere qcq̃ cũ ceſſʒ nec im
bres mĩꝝ ē illud ſcatheba fõticuli ſẽp e
micãte lacũ nec augere nec effluer. his
aũt diebꝰ qbꝰ gignıť ſi fuere ĩbres ſalſiꝰ
nitꝝ faciũt aqlões deťiꝰ qa ualidiꝰ ꝯmo
uẽt lĩuʒ qđ naſcř ĩ egypto ꝯficř abũdãtiꝰ
ſʒ deťiꝰ nã fuſcũ lapidoſuʒ ē fit pene eo
dẽ mõ quo ſal niſi ꝙ ſalis mare ĩfũdř.
nichilũ aũt nitrariis acredẽte nullo ſicã
ť decedẽte madẽt.& alibi ĩ nitro optiuʒ
ē qđ ē tẽuiſſimũ & iõ ſpũa melior q̃ a
nobis ĩ medicĩs affronitꝝ uocř de affrõı
tro Dy.eligẽdũ ē qđ ē leuiſſimũ & ſplẽ

didũ leue latũ frãgibile ruffũ & ſpĩoſũ illud ex fila dſfia uẽit ſꝫ uero ex egipto

Nixa.g.ſebeſtẽ uc pꝫ ex ↄcordia pratice ſimilis Alm.& ipſiꝰ Almã.in decoctõe q̃ facit ad catarrũ & ad plẽſim.

Nixe arabice amilũ.

Noak uocãt greci coſtas inferiores mollioresq̃ aliis Cor.cel.

Noas arabice es grece kalcos.

Nohale arabice furfur.

Nochia apd kiranidã uocaĩ flõmos d quo ſupra in tlo

Noi.a.nucleꝰ dactili.

Nois grece mẽs ĩtellectus ratio.

Nomas De.ẽ ulcus oculi putruoſũ ex tũore & ſordibꝰ atq̃ alienitate ↄcretũ ĩcͣ.Plinomas grẽci uocãt mala corpis q̃ ſerpũt.

Nora arabice calx.

Nocticos myelos.g.ſpĩalis medulla Ca.fe

Notos grece dorſũ.

Nucha arabice ẽ ſpinallis medulla.

Nucleꝰ ĩ ſꝫꝰ cañ.Aui.de nucleo dactili dĩx

Nuſadeꝝ ſte.ꝑ nuxader ſcripſit.

Nutharer ara.caries ligni corroſi.

Nux ader arabice ſal armoniacus ĩcͣ

Nuxare.a.ſerata q̃ cadit a ligno q̃n ſecaĩ.

Nux hendẽ dĩc Au.ꝙ ẽ t̃ra ĝnoſa ſic cicer qd ſit neſcio.ex Alhaui appellĩ iqt.a.ie ũgẽde & nux endẽ & alibi idẽ ẽ t̃ra barbarica ĩ barco uocĩ ſtercus colũbe t̃ñ ĩ badach dĩ nux enden & de his q̃ cõferunt corrupto appetitui biticus ẽ nux enden.

Nux metil ex Alhaui bĩbatrix ẽ ſilis nuci uõice ſꝫ ĝnũ eius aſſilatnr ĝno citri.

Nux miriſtica ẽ nux muſcata.nã miriſticũ.g.ẽ odoriferꝝ ut ſupra in mi.

Nux xarcñ ſupra in cobzbagne.

Nux rõana ĩ ſꝫꝰ cañ.Aui.ĩuenĩ ca.& ipſuꝫ nõ ẽ niſi de haur romi.nã nihil dĩc ibi niſi qđ dĩc ĩ cap.de hauꝝ rõanũ.potuit aũt hoc ↄtigere eo ꝙ Aui.ut aĝgator ex multis libris ĩ aliquo libro ca.đ haur & ĩ aliquo alio ĩuenit ca.de eodẽ & ñ auertit utꝝ diceretur haur uel geũ qđ ẽ nux eo ꝙ ãbo hec noĩa eiſđ lr̃is ſcribũr apud .a.nec differt niſi ĩ pũctis.nã haur ſic ſcrbr̃.hoc eodẽ noĩe erratũ fuit ut puto a trãſlatore ĩ ca.de karabe.hr̃.n.ĩ latĩo ꝙ ẽ gũi nucis rõane ſꝫ ĩ.a.ẽ haur rõi.idẽ eror appꝫ ĩ ſynonĩs ſte.ubi noĩa.g.exponũtur p.a.deĩn p latĩa.agiros iqt ẽ geũ romi.i.nux rõana ĩuenit haur in pũctis & putauit geũ qđ ẽ nux eo ꝙ notior eẽt apđ.a.geũ q̃ haur.nõ enĩ ſep pũctãt.a.lr̃as maxĩe ĩ ſcriptura nota.multi & tales erroꝛ̃ ↄtigerũt ĩ li.de.a.trãſlatis ſic appꝫ ĩ hoc

Nux tamariſci dĩc Aui.ꝙ ẽ alkarme opezich & idẽ dĩc ĩ ca.de karmezich.apud nos nõ ẽ uiſꝰ tamariſco fructꝰ ſilis nuci nec q̃ nux poſſꝫ dici ſꝫ Pl.miricẽ & italia quã tamaricẽ uocat achaia aut briõ ſilurẽꝫ ĩſigne ꝙ in ea ſatiu tãtũ ferat gale ſilẽꝫ fructũ in ſiria & egypto copioſa.

Greci duplex hñt.unũ qđ uocr̃.o.micro.qa ſep corripĩ & ẽ iſtiꝰ forme.o. aliđ qđ dr̃.o.mega.qa ſẽ p pducĩ & ẽ iſtiꝰ ıı̃ge arabes uero.o.nec.u.hñt ſꝫ hñt unã lr̃am quã oao ũocãt q̃ hẽt mediũ ſonũ ĩter.o.&.u.

Oa gre.oua oon ouũ & & augõ uel auogõ

Obolꝰ ẽ põdꝰ triũ kirat & kirat ponderat .iiii.ĝna ordei igiĩ obolꝰ põderat.xii.ĝna.lτẽ obolꝰ põderat danich.i.& ſẽis.ui de ĩ ca.đ lauro apđ ſer.ex uerbo Ga.ubi dĩc ꝙ dẽtur đ cortice eiꝰ dãich.ii.& ſupĩ ex uerbo Dy.hr̃.ix.kirat ſilr̃ & apđ Aui eođ uerbo & ĩ ãtiq̃ trãſlatõe Dy.hr̃ tr̃s oboli q̃ncũq̃ ĩuenĩ apud Aui onolaſat ĩtelligẽdũ ẽ obolus & onos idẽ eſt ĩ pratica Caſſii oboli duo faciunt ſcrupulũ.i.

Obſoniagaꝝ uel obſõiogaꝝ.g.ẽ id ꝙ.a.dĩ muri uel almuri iđ ẽ garꝰ &almirogaꝝ ſꝫ meliꝰ ſꝫ grecũ obſoniagaꝝ ſcribitur.

Obsonia gci dicūt salsamēta uel sapores in qbus ītigūtur carnes uel pisces uel & pāis ut melius cōedatur sepe ī ueni tur apud Alexādrū & Paul īde cōpōi tur obsoniogaꝝ quasi obsōiū ex garo sed melius p.p.q̄ per.b. Plinius obsōia sūt queqꝫ cibaria que cū pane edūtur.

Obtarmicum grece prouocatiuū sternu tamenti.

Obtusio uisus apud antiquos auctores.i. obscuritas.

Ochimonides Dya.folia habet ozimo similia & ramos hirtos cum lanis se mine plenis ut ē melātiū.i.nigella.

Octobriscū īfra ī omotribon.

Ocra apud Dya.ē gleba terre mellinum colorem habēs.i.subcitrinum qua pi ctores utūtur: & ocreā uocant.

Oculus bouis uel oculus uace.apud Aui. & Serap.uocatur byhar.gre.uero bu talmō ut apud Dy.& est cotula.supra ibi.& bu.

Oculus cōsulis uocatur a quibusdā plāta que antipater dicitur.alii oculū Chri sti uocāt ut plꝫ herbulariis fingere no mina.

Odaximō grece Oribasius capitulo de ulceribus matricis. mordicationes in quit quas greci odaximon uocāt.nos autem pruritū uel mordicationē dici mus.ⁿc.

Odis grece dēs.odōcos grece dētes ⁿc.

Odontotrima grece dentifriciū.Cassi us fe.capitulo de dētium uitiis.

Odōchitis Pli.īter feni gn̄a ē cauliculis densis ab eadem radice geniculatis triāgulis ī nigris gēiculis folia parua habꝫ longioria tn̄ q̄ poligonium semē in malis ordeo simile florē purpureū pusillum nascitur in pratis.ⁿc.

Oegi ara.uel hueg ē acorus.quādo dictō arabica īuenitur desinere in gi illud.i. nō debꝫ pferri.nā talia uocabula desi nūt ī litterā q̄ uocatur gim.nā ipsi ha bent aliā q̄ uocatur gaim q̄ hꝫ aliuꝫ so nū & īfine dictōis & ubiqꝫ.

Oenante Pli.ē herba q̄ nascitur ī petris folio pastinace silis radice magna nu merosa ⁿc.

Offei ī ātidotario uli ī cōfectōe mitrida ti exponūt qꝺ ē gūi edere.nescio an ita sit.sed grece opocisci dr̄.

Offiassis Alex.ca.prīo uocatur offiasis q̄ uelud serpentīs squamis sup̄ficiē cutis capitis fedat.& dr̄ ab offis qꝺ ē serpēs.

Offidyō secūdꝰ Pli.ē pisciculus cōgro silis

Offia grece anguilla.

Offis uero serpens anguis

Offiena g̃. Ale.ca.de ydrope aschlite & tīpanite expōitur qꝺ sūt tūores molles

Offionicos grece lacerta.

Offites gc̄e spēs marmoris serpētī color̄.

Offocatio sterica Dy.ca.de aspalto ē suf focatio matricis.nā sterea matrix.

Ofryes grece supcilia.

Oftalmia dicūt greci apā cōiūctīe oculi.

Oftalmos grece oculus.oftalmi oculi

Oethis.g̃.uisus.ī huius uocabulis latītas f.lr̄aꝫ mutauit ī.p.& dn̄t optalmia & ab hoc ofthis optutus quod ē uisio.

Oiris Pau.ca.de emoptoica. multo uero īqt fluxu exn̄te oirin & mānā cū ace to supponimus.

Ois grece ouis pecus q̄ & ꝑuatō dicitur

Oiziezatū scripsit Ste.ꝑ aniso.

Okimon grece ozimum.

Ol Ste.quod ē ambra scripsit.

Olea g̃.pondus triū scropuloꝝ secundū Ysidoꝝ ergo ē dragma.sꝫ alr̄ uidetur. nā ubi apud Dy.delasar olea scribitur

apud. A. ē anulus uel anulosat de q̄ infra.

Olea est arbor oliua fructus oliuum proprie de oliuis oleū genus ad oīa.

Oleāder apud Dyas. dr̄ nezeo & rododēdron & rododaphnis dr̄ ut supra ī ne.

Oleaster olea siluris īfructifera. ara. zanbugi grece uero agrielea ut supra.

Oleni grece lacertus.

Oleū proprie sūpto uocabulo omē oleū cuiuscūq; sit rei. oliuū ꝓprie oliuaꝝ. sic & arabes dehen uocāt omē oleū. zaic uero oliuaꝝ tantum. nos aūt cōi usu oleū ꝓ oliuo & alioꝝ accipimus.

Oleū spanū ysidorus est inqt ꝙ ex albis oliuis fit ꝙ a grecis onfacō appellatur qđ aūt ex fuluis & non maturis fuerit expressū uiride appellatur qđ uero ex nimiū maturis cōe dicitur:

Oleū onfacinū est qđ ex oliuis īmaturis fit qđ & oleū expēsaꝝ & gremiale dr̄ eo ꝙ ī gremio collectis oliuis añ maturitatē nimio ac ꝓcelloso uento arbore deiectis anteq̄ maturaꝝ oleū fiat sicq; expēsis ad matuꝝ cōficiendū subueīat hoc & omotridū dr̄. ex tali oleo rosaceu; uiolaceū nēufarinū mādragoratū & omē aliud qđcūq; fīa; uirtute; uolumus possideī ɔfici d; ut p; ī ātidotario ulī quo carētes cū oleo amigdalaꝝ dulciū facere possumus secūđ cōsiliū Abumeram.

Olea q̄da; sūt simplicia que ab ipsis seminibus sicut ē semē lini uel nucleis fructuū sicut ex amigdalis uel ex lignis cu; igne ut ligno iunipi extrahūtur. Queda sūt ɔposita que artificialiter p īpositionē mediciaꝝ in oleo aliquo fiunt.

Oleū đ amigdalis & dulcibus & amaris exprimitur.

Oleū abrotaninū ī ātidotario Oribasii.

Oleū amaracinū ibidem.

Oleū absinthiacum ꝙ ex absinthio fit ī tractatu de oleis amaris.

Oleū auelanaꝝ ibidem.

Oleū fisticinū de pistaceis exprimitur &c.

Oleū glaucinū ī ātidotario ulī ꝙ glauciū i. memithe recepit. unū aliud oleū glaucinū iube; Allex. admīstrari in colica đ fīa cā cuius cōfectōe; repi in quodā ātidotario antiquo in quo glautiū non ingreditur. Ste. ī synōimis oleū glaucinu; oleū suci uuaꝝ. In ātidotario Oribasii ī uēitur eius descripto quā attribuit. G

Oleum anteperscicorum ibidem.

Oleū arteticis qđ de citromelle fit apud Dyascoridem.

Oleū anetinū cu; sūmitatibus aneti fit a multis auctoribus.

Oleu; balaninu; apud Dy. ē oleū de ben quod multi moderni muscelinū uocāt.

Oleū balsami quod ex ligno balsami manat. q̄uis oleū uocetur a multis secūdu; ueritatē oleū nō est s; ē de geneī gūmaru; & sic uocat grecus opobalsamū. s. sucus balsami ipsū. n. ī aqua dissoluitur. ipiq; admiscetur facile ꝙ olei nō ē:

Oleū bñdcū; a Rasi. sic uocatur ī tractatu de oleis & ab aliis phōꝝ. fit cu; lateribus q̄re & laterinū ab aliis dictu;.

Oleū basilicōis gariofilati ab eode; Rasi ibidē.

Oleu; balaustie ibidē.

Oleū botrachiū. i. ranaꝝ ī ātidotario ulī & ī ātidotario abē Mesue.

Oleu; camomillinu; satis notu; est. cum floribus camomille fit.

Oleū catholicū apud Dyas. ex catholica herba. i. alipiados q̄ laureolā multi exponunt.

Oleũ canabi a Rasi describr̃ ĩ tractatu d' oleis.
Oleũ citonio℞ ab eodẽ ibideꝫ.
Oleũ costinũ ibidem.
Oleum cucurbitinum ibideꝫ.
Oleũ d' cartamo.i. de croco ortulano abẽ Mesue in antidotario.
Oleũ de cerasis ibideꝫ idem.
Oleũ de citrangulis ibidem idem.
Oleũ citrinũ aliud de foliis citri aliud de citro ipõ secundũ Rasiꝫ in tractatu de oleis.
Oleũ crocinũ a croco in ãtidotario ulĩ.
Oleũ ciprinũ.i.de alkãna. nã ĝci ciprum uocant.arabes alkãnaꝫ dicũt ut supra ĩ al & cy.
Oleũ dyacisinum.i.de edera ĩ ãtidotario Oribasii.
Oleum ederaceũ ĩ antidotario ulĩ.
Oleum enule ĩ ãtidotario abẽ Mesue.
Oleũ euforbii Rasis in tractatu d' oleis.
Oleũ fenugreci. Rasis ĩ tractatu de oleis ꝗ tilinũ grece uocant.
Oleum formica℞ idem ibidem.
Oleũ frumenti duobus modis fit. s. cum lamĩa ferri candẽte ut idem ibidẽ.& p distillatõꝫ descẽsoriã ut id' ĩ Almãsore.
Oleũ fraxini aben Mesue ĩ ãtidotario.
Oleum fellinuꝫ in ãtidotario Oribasii.
Oleũ ĝno℞ citri abẽ Mesue ĩ ãtidotario
Oleum grano℞ uiridium.i. d' fructu terebinti ibidẽ.
Oleum ga gatis ibidem.
Oleum iuniperi ibidem.
Oleum yrinum.i.de yreos.
Oleum inantium.i. de flore uitis agꝛ̃stis.
Oleum de keiri Rasis ĩ tractatu de oleis
Oleũ de kerua.i. de pentadactilo.
Oleum lini semĩs notum est.
Oleum laurinũ aliud fit ex baccis & hoc diuersimode aliud ex foliis lauri ꝛc̃.
Oleum lilii celestis a Rasi in tractatu de oleis & est yreos.
Oleum liliaceũ ĩ antidotario Oribasii.
Oleum lentiscinum ibidem.
Oleũ lactuce ĩ ãtidotario abẽ Mesue ꝛc̃.
Oleũ mãdragoratũ ĩ ãtidotario Oribasii
Oleũ maciano℞ Rasis ĩ tractatu d' oleis
Oleum masticinum idem ibidem.
Oleum maiorãne ibidem.
Oleũ mirobalanorũ ibidem.
Oleum mirtinũ aliud fit ex baccis. aliud ex foliis Dy.& Rasis & alii plures.
Oleũ milinũ uocat.i.de citoniis ĩ antidotario Oribasii.& Plini.melinũ uocat.
Oleũ melantinũ ibidẽ & ẽ d' nigella ꝛc̃.
Oleũ muscellinũ a musco dictũ ꝗ ℞ ĩ antidotario ulĩ.Item muscellinũ uocatur ꝗ fit ex huĩditate inuẽta ĩ tuberositatibus ulmi.Iteꝫ muscelinũ uocãt multi moderni oleũ d' bẽ qd' balaninũ dr̃ ĝ.
Oleũ muscinũ fit ex muscis.
Oleum de mahaleb ĩ antidotario aben Mesue.
Oleũ de mezerion ibidem.
Oleũ nardinũ a spica nardi uocatum est ɔfectõis magne ĩ ãtidotario ulĩ & aliis locis.unũ Rasis ĩ Almãso simplicioris confectõnis facit.
Oleũ nucũ fit p expressiõꝫ ut amigd'.
Oleũ nucis indice aben Mesue ĩ ãtidotario.
Oleũ nigelle Rasis ĩ tractatu de oleis.
Oleũ nenufarinũ ex floribus nenufaris. & oleo onfacino fieri debet.
Oleũ ozimi ĩ antidotario Oribasii:
Oleũ oleandri.Rasis ĩ tractatu d' oleis
Oleũ ouo℞ ꝗ ex uitellis fit ideꝫ. Item in antidotario aben Mesue.
Oleũ papaueris ex semĩe extrahitur.

Oleū psicoꝝ ex nucleis eoꝝ.
Oleū piretri Rasis ī tractatu de oleis.
Oleū piganinū.i.rutaceū.
Oleum pāpinei in ātidotario Oribasii.
Oleum psilotꝝ ibidem.
Oleum populinū ibidem.
Oleū puleginū ī antidotario abē Mesue
Oleū pipeꝝ ibidem.
Oleum pineaꝝ de nucleis.
Oleū picinū ꝙ & picuinū dr̄.manat a pice cuꝫ igne liquatur.
Oleum rafaninū in ātidotario Oribasii.
Oleum rosaceū Iohēs Serap.in secūdo de cōfectōe ceroti in fratiui.de oliuis inqt crudis que nō maturantur ⁊c̄.& omēs ibi cōcordant.sed loco eius amigdalaꝝ dulcium potest poni.
Oleum sanbacinū ex floribus zanbach ꝙ ieusenū dicitur.
Oleū sauininū in antidotario ulī.
Oleū saliunce Rasis ī tractatu de oleis.
Oleū sinapis ibidem ī ātidotario ulī.
Oleū sicioniū d' radice cucumeris agr̄stis.
Oleū sabinū Gal.ad glaucōeꝫ capitulo d' schlirosibus.est oīuꝫ iqt tenuissime uirtutis ac penetrabilis.
Oleū stellionū ī antidotario Oribasii.
Oleum sininum.i.de lentischo.
Oleū scilliticū a scilla quā ꝝ in antidotario uniuersali.
Oleum sisaminū a semine sisami.
Oleū serpētinū ī ātidotario abē Mesue.
Oleum scorpionum ibidem.
Oleum stinci ibidem.
Oleum tilinum de fenugreco in antidotario Oribasii.Item Allexander.
Oleū uiolaceū ex ōfacio oleo fieri debet
Oleum urtice Rasis in tractatu d' oleis.
Oleū uulpinū abē Mesue ī antidotario.
Oleū zurūgen Rasis in tractatu de oleis
nemo possꝫ diuersitates oleoꝝ enumerare cū qlibet fere de qualibꝫ medicina oleum facere possit.
Olinticū Pau.ca.de dolore pudendoꝝ.
Oliothos grece caprificus ficus agrestis liber de doctrina greca.
Ollira grece ador faria Plinius ollirā caricam diximus uocari.hac decocta fit medicamē qd' egiptii aterā uocāt ⁊c̄.Iteꝫ alibi Omerus hāc siliginem uocari dixit.
Oliue colūbares apud Dya.sunt que sale & aqua condiuntur sicut patet ex eius concordia cū Auic.
Olixatꝝ apiū macedonicū qd' a Dyas.oreoselinū dr̄.Plinius olixatꝝ ꝙ yposelinū uocāt ⁊c̄.Sed contrariū uidetur a Galieno uide īfra in simino.
Olosidera spatula Cassius felix.i.ferrea.nam sidyron greci ferrum.
Olostiō Dyas.herba est mīuta tribus aut quattuor digitis alta folia & hasta coronopodi silīa habens ant agrestis.radix est illi ualde tenuis sicut lilii albi.odore uinoso.longa digitis.iiii.nascitur locis altis ⁊c̄.
Omanlisin grece uocat Paulus farinam ordei.libro de cirurgia.
Omasū uenter centipellis uētriculus stomachus aīaliū rūinantium.
Omentum pelliculus īuoluens īmediate ītestina.
Omfakion grece onfacinum nō p.n.ut multi:
Omfalos grece umbilicus.
Omfaciū apud Dy.est sucus uuaꝝ albaꝝ īmaturaꝝ uel ipē met uue siccate.& dicit sic uocari sucū moroꝝ siluestrium siccatum.
Omfacū mel secūdū Dya.fit ex mixtura

duarum ptiū mellis & ūa suci uue acerbe Step.dicitur aqua heseren.
Omfacileon oleū omfacinum.
Omfaciū Pli.fit iqt duobus generibus & totid' mōis ex olea.s.&.uite olea adhuc alba expressa d'terius ex druppa ita uocatur prius q̄ cibo matura sit iā tū colorem mutant.& dr̄a ꝗ hoc uiride est id candidum ex uite cū uua ante canis ortum in prima lanugine demetitur una eiusq; melligo.reliquū corpus sole coquitur.nocturni rores cauētur.ī fictili ꝯditur melligo colligitur subiñ ciprio ere seruatur optīa que rufa acriorq; & aridior &c.fit & alio mō uua īmatura teritur siccataq; sole in pastillos redigitur
Omfaxatos grece lābrusca uua agrestis.
Omilixi Paulus ca.de tremore.Itē d' mictu sanguis a uesica.Item de asmate.
Omis & omidhia grece piscis idē secūdū Kiranidē qd' menida de quo supra q̄ & dēbras & labros uocat.
Omi grece silis ſ; p dipthongū omoi scribitur.liber de doctrina greca omiō silē Inde omiomerō siliu; ptiu;.omogenis silis' generis.omogeneu; dicunt latini omotenus sinochus similis tenoris.
Omnimorbia uocatur a qbusdā poliū eo ꝗ multis morbis cōgruat.liber ātiquus de simplici medicina.
Omon Paulus ca.de asmate omon q̄ sub idriis īueniūtur frige ī uase fictili &c.
Omoplatis g̅.armus spatula omoplata uero plurale.
Omos grece humerus.
Omotribum oleū Allex.ca.de cephalea omotribū oleū iqt octobriscū &c.idem in ca.de fomētis ad splenis īflatō;.Ite; in ca.de linimētis ad podagrā calidam oleo īqt omotribio ꝗ prīo tpr̄ fit & recipit folia oliue ut sit amarum &c.Ga.uero.xi.de ingenio oleū ōfacinū.ab aliis uero omotriuos.i.ex acerbis oliuis constructum &c.
Onager grece asinus siluestris.sed grecus onagros dicit.
Onagron Dy.aut onatisana aut onotosū dicūt fructex ē arborosa & maior folia amigdale silia h; & molliora sicut liliū limpida.uñ radix ē illi mīor & alba q̄ sicca odorem uini habet nascitur locis montuosis.
Onicū Dy.folia h; oblōga diuisa & aspa & spissa & hastas h; cubitorum duorum q̄ sunt spinose ī quibus capita sunt rotunda.flore croceo semē albū & rufum & longū & angulosu;.
Onichion Demostenes.est īqt ī inferioribus pupille partibus purulenta sanies ꝓmptissime appens lōgitudīe porrectior ut unguis uideatur scema hinc dēiq; nomē accepit &c.
Onidos lignū.Paulus ca.de dissinteria.
Onirogonos grece fluxus semīs ī sōpnis.ut Allexander ꝓprio capitulo.
Oniscūte grece Cassius felix ca.de dolore auriū tasellos inqt quos greci oniscūte uocāt.uermiculi sunt q nascūtur ī hūectis locis.huīdu; tñ fugientes qui tacti ī sperulas plicando cōuertūtur &c nos uero porcelliones uocamus.
Onitis est secunda spēs origani earum quas Dya.describit.
Onixi Oribasius ca.de suffocatōne matricis est īqt ungula d' coclea & ē blactabizanzia Haliabas ī mitridato ī trociscis eius onix aromatice scribit.
Onix grece unguis.
Onobrosi Dyas.folia h; lenticule similia & minora hasta duobus palmis longa

florē feniceū h3.cuius radix minor est. nascitur locis humidis & cultis.

Onobreche Plinius folia lentis h3 longiora paulo & florem rubentē. radicē exiguā & gracilē. nascitur circa fontes rc.

Onolosat arabice nomē pōderis idem ꝙ obulus.

Onoma Dy. aut nōidana aut floniti aut nomē dixerūt folia h3 silia anchuse. s3 oblonga & molliora unius palmi hñs altitudīe3 spansa sup terrā sicut ancusa sed nec hastā hab3 nec semē nec flore3. radix est illi tenera & minus fortis & rufa. nascitur locis asperis rc.

Onomia Dya. q̄ multi onomida appellauerūt uirgas hab3 duarꝫ palmarꝫ ī quibus capita sūt mīora. folia sūt illi mīuta sicut lenticule aut rute aut anchuse subaspa & pinguia & spissa. hāc multi in sale ponunt & comedūt rc. Plinins onomia longa folia hab3 fere ad tres digitos ī terra iacētia tria ad silitudīe3 āchuse incisa sine caule sine semīe sine flore:

Onosacti Dy. ca. d' acti sic uocatur ebulus grece & ē dictu asini sanbucus.

Onos grece asinus.

Onotrisis apud Kiranidā expōitur asini cauda. & asini malua & est althea:

Operiten secundū Plinium uocāt greci medicamē nobile ad dissinteriā & stōaticos ꝙ fit ex musto albo & fructibus stipticis.

Opirus panis Gal. ad glaucōe3 ca. de apostematibus qui nō sit nimiū candidus. neq3 multū furfuris hñs. Cor. cel. pāis īquit farine de qua nihil dēptū est q̄ gci artopiron uocāt. secūdu3 Pliniū uidetur apirus azimus. nā ātopirus uocatur fermentatus ab ipso.

Opistoteros grece posterior.

Opisthonicos opistonicus.

Opistonos extensio dorsi retro rc

Opiū ab opos ꝙ ē lacrimus nomē extrahit. opiū uero ꝙ est melius fit scissis leuiter capitellis papauerꝫ nigrorum adhuc uirentiū terre ita ne scissura īteriora penetret & lac ꝙ egreditur collectu3 in uasculis desiccatur tale tebaicū uocatur. sed qñ capita ipā cū suis foliis cōtūduntur exprimiturq3 sucus atq3 siccatur fit aliud opiū ꝙ micōis dr̄ ꝙ p3 p Dya. ca. de opio & ca. d' micōio ꝙ ē papauer

Opiū quirinatiū aliqñ īuenitur ī libris ātiquis sed melius opos.

Opix grece capillus ueneris li. de doc. g̃.

Opos qrinatiū est assa que & lasar grece dr̄ ut apud Allex. ca. de curis dentiū circa pricipiū Demostenes opii cirinacii. hoc est lasaris & aliquādo opōcirē inuenitur.

Oposilon Dyas. uere silē3 efficatiā habet cū silfio rc.

Opoponax sucus uel lacrimus panacis herbe.

Opobalsamū lacrimus.

Opos grece. i. sucus seu lacrimus alicuius plante balsami arboris ꝙ oleū interdū uocatur nō recte. nā uelut gūmi in aq̄ dissoluitur & cū ea miscetur ꝙ p3 p id eius qd' ī labiis uulnerꝫ xilobalsami ūn collectū fuit adheret.

Opofici Dya. est sucus agrestis sic us intellige lac.

Opocisi in antidotario ulī in cōfectione olei siccionii ē gūmi edere. nā ciseos ut apud Dya. est edera. Ite3 Allex. cap. de unguentis ad podagram.

Opode medicīe. i. que d' sucis fiūt ut opiū Cassius felix de cautela colliriorꝫ.

Oposelinō Plinius addiderūt qdā opose linō spēbus apii differēs breuitate caule satiuo & radice & colore ruso tc.

Opsis grece facies aspectus uultus.

Opsis psomi crusta panis supficies.

Opson grece pulmentū.

Opsonia cibi salsamenta.

Opsoniogarū de quo supra in ob.

Optalmia Demos.capi. de curandis passionibus oculorū.duplici īquit significatione accipitur cōi.s. & propria.cōis ut passio oculorū q̄ nos lippitudīe3 dicere possumus.ppria ut hūectatio frequēs siue lacrime fluor cū granorū creatōne & inflatōe palpebrarū atq3 rubore prīe tunice tc.

Optos grece assatus assus.

Orale quo cribrātur subtiliter pulueres ē pānus de serico subtilis ut Rasis in Almansore ca.de fe.cottidiana.& uocatur sic ab ore qa eo cōsueuerūt nobiles mulieres ora uelare.

Orasis g̃.uisus orata uisibilia tc.

Orchades oliue dicūtur eo q̄ testiculis assimilātur.nā greci testiculos orchis uocant Ysidorus.

Orchis Dyasco.q̄ alii cinosorchin.i.canis testiculus.alii affrodisiā.i. ueneriā uel priapismū dicunt. tirsu3 h3 bipalmum & folia silīa oliue spāsa sup terram sed molliora & angustiora in hasta flore3 ostēdit purpureū.radix est illi bulbo similis & longa duplex & angusta sicut oliue. una supior altera inferior. una fortis altera mollis & rugosa.radix eius cōeditur assa sicut bulbus.altera orchis q̄ multi serapiadam uocāt sicut andrax p magnitudīe radicū eius folia hab3 silīa prassio & oblonga latiora & sordida.uirga eius lōga est duobus palmis florē purpureū pferēs radicem in silītudine3 castorei hn̄s. i.q̄si testiculos tc.ābe sūt spēs satirionis de qbus & infra in sa.

Orchis grece testiculus.

Ordeolū est pustula in palpebris pprie nascēs ab ordeo ob silītudīe3 noīata q̄ grece & crite dr̄ q̄ ē ordeū ut Cornelius celsus eam uocat tc.

Oreginos grece faba fressa.i.fracta.

Oregmō dicius nos sonitū spūaliū q fit anhelādo maxīe ī piplōnia & asmate & morientibus.

Oreptica grece sūt que fastidiū ciborū auferūt Gal.ad Patrinianū.

Oreoselinū q̄ ē dictu grece mōtanū apiū Plinius cicute foliis.radice tenui semīe aneti mīutiore tn̄ tc. Dya.orioselinu3 uirgas hab3 oblōgas & radices teneras ex una plures in qbus uirgis capita sūt conio silīa & mīora & obrotūda ī qbus semē ē oblōgū & uiscidū & odorē simile3 cimīo hn̄s tc.Step. oroselinus ē que rostanū montanum.

Orfus uel orfos ut greci piscis apud Kiranidā Oribasius ē acerua.

Organō g̃ce organū īstrumētū.īn mēbra organica.i.īstrumētalia tc.

Origanū Dya.oībus ē notū.eius spēs sūt tres.prīa appellata eracleotica habens folia ī silītudīe3 ysopi uelut scissa ūbraculo cū semīe in sūmitate uirgarū non frequēti uel denso. altera onitis appellata silīs ysopo.sed subalbidior ī foliis & semīe iugi ac dēso in coronarū uice pendētiū. tertia a grecis appellata est panace uel asclepias aut cōile ut Nicāder posuit. hec uirgis ē bipalmis tenuibus cū umbraculo silī aneto & floribus albis radice tenui. prīa uirgā h3 decli

uem sup q̃ uirgã semẽ hab; nõ spissu; gustu sub amarũ ꝛc. & ita origano gci tria nõia posuerũt ex qbus unũ trago riganũ uocauerũt ꝙ maioris efficatie atq; uirtutis sentitur in rõne mediciẽ ꝛc. Plinius origanũ qd in sapore cuni la; emulatur. plura hab; gña ĩ medicina othinũ uel phrasion appellãt origanõ nõ dissilẽ ysopo. tragoriganũ silius est serpillo siluri. s; eracliõ tria h; gña nigrius latioribus foliis glutinosũ. alterũ; exilioribus mollibusq; sansuco non dissilẽ qd aliq prassion uocauerũt malũt tertiũ ẽ in hoc mediũ mĩus q̃ cetera efficax ꝛc. Scite ꝙ sermo d' origano & pulegio apud. A. ẽ cõfusus cũ sermone d' calamento in ca. de calamẽto. capitulũ uero qd ĩcipit origanũ ẽ capi. d' saturegia. Nã in arabico sahater scribitur qd est saturegia & ipẽ ibidẽ dĩc ꝙ ẽ potentia hasce qd est thimus sicut & dĩc Dy de timbra que ẽ saturegia. cetera quoq; capituli cõcordãt cũ ca. de tibra.

Oriza grece rizi gnũ rizi. uide quãtu; ea utitur Allex. in his in quibus alii utuntur rizi. preterea in li. sili Almãsori in clisteri ad dissinteriã ubi Almansor h; rizi ipẽ hab; orizã. Et scias ꝙ gcus p iota & y psilo indifferẽter scribit Plinius orize folia carnosa porro silĩa altitudo cubitalis flos purpureus. radix gemine rotunditatis ꝛc.

Orion grece finis termĩus meta. Iñ orizõ finitor.

Orminõ siue ut latini emola uel auricularis siue reiectialis h; tirsũ cubitalẽ quadru; folia ut marrubiũ extãtia sicut sũt lamĩe auriũ pendẽtes cũ semĩe lõgo ac nigro. Ite; alia agrestis appellata cũ semine rotũdo ac flauo acriori ꝛc. Plinĩ. orminũ semĩe silẽ cimĩo ceterũ dotrantuli altitudĩe. duorũ ẽ generũ alterius semen nigrius & oblõgũ alterius cãdidius & rotũdius. & hec plãta ab. A. uocatur tuderi.

Orminõ ĩ uero Dya. herba ẽ silĩs prassio & foliis & uirgis cuius uirga q̃dra ẽ lõga dimidio cubito ramulos sicut siriace que folia sup radice iactãtur in quibus semẽ diuersũ est. que & agstis rotundũ semẽ h; & rufũ. altera uero oblongum & nigrũ ꝛc.

Orminis ĩ antidotario ulĩ ĩ cõfectõne mitridati exponũt semẽ rape & alii dicũt enulã. neutrũ credo.

Orneõ grece auis ales. ornea aues.

Ornis gallina.

Ornitogalle Plinius ẽ herba caule tẽero ac candido semipedali radice bulbosa molli tribus aut q̃ttuor agnatis coqtur ĩ pulte ꝛc. Dya. ornitos galla herba est ĩ medio hñs uirgellã albã & mollẽ longa; duobus palmis que ĩ sũmo sepãtur ptibus tribus cuius flores albi sũt & foliis diuisis sicut cancri ꝛc.

Ornus arbor sterilis secũd' Papiã.

Oribate Dya. q̃ multi cinomoriõ dicunt aut leõta cipri ãt tisinũ dñt. status ẽ illi palmorũ duorũ colore rubeo folia aspa & pĩguia habẽs & mollia & florẽ albũ aut mellinũ. radix uero eius digiti h; crossitudĩe; que ĩ sũmo in duas partes scĩditur. hec herba inter legũina nasci sol; & legumĩa ipã prefocare ꝛc.

Oroblaten Plinius uocat necãte; erinim & legumĩa alia. alii cinomorion appellant ad silĩtudĩe; canini genitalis ẽ caliculis sine foliis ꝛc.

Orobos gci uocant orobũ herbũ.

Orobotrõ a qbusdã ypoqstis uel ypocistis

uocatur secūdū Pliniū supra ī ypocistis.
Orodes hūores.i.serosi aquosi ut Allexā. ca.de nausea.Item ca.de scabie uesice. Ite3 ca.de catarticis podagricoꝝ.euānt inqt tenues hūores quos greci orodes uocāt.iterdū oroides īuenitur ab oros q̄ est serꝝ lactis.
Oros Theodorus Priscianus ca. de lepra aqua lactis q̄ medici orō appellāt Ste. oros aqua lactis.
Oronaruatū ē ribesū ꝓ ribes.
Ortix grece coturnix quaqlia ḡculus li. de doctrina greca.
Orthochathomenus lectus asmaticis aptus in quo potius sedere q̄ iacere uideātur Theodorus Priscianus ca.de asmate Musio cap.de prefocatōne matricis orthocathemena inqt sedeat & ē dcū recte sedēs ab orton q̄ ē rectū & chate q̄ est sedere.
Orthomia supra in asmate.
Ortopōticos grece talpa.
Orthos grece rectus.
Oruza ꝓ oriza Step.scripsit.
Osatis Macer osatis a grecis ē uulgo ga isdo uocata nō modicū questū prebens tinctoribus herba.
Oseū uocamus bursa3 testiculoꝝ a greco oscheon.
Osilobalsamū Step.ꝓ xilobalsamo rc̄.
Osilokaracta īdie Step.ꝓ kairsem pro chiarsamber & ē cassia fistula.
Osiris Dya.uirga est illi nigra & tenuis & sarmentosa & ramulus fragilis que circa se folia h3 sicut linū & nigra in iitio & cū maturuerint rufa sūt rc̄. Pli. ospiris uocat.
Ospiris Plinius ramulos fert nigros tenues lentos & ī his folia nigra ceu lini semē in ramis nigꝝ in iitio deiñ colorꝰ mutato rubescens rc̄.
Ospiron grece legumē.
Osta grece ossa osteō os.
Ostraka ḡce testosa aīalia.ostracoderma eadē aīalia maxīe pisces testosi ut Ale. in pluribus locis.
Ostrea piscis in cōca natus Dy.ostree porfire uñ purpura tingitur coclee sūt rc̄.
Ostrin Plinius q̄ ostrea uocāt gignit syria & egyptus solitariā circa saxa aquosa silē3 fraxino cortice ramis folio pilis.i. pilulis tñ longioribus crossioribusq̄ ac rugosis incisuris que ꝑ totā discurrunt semine ordeo silē & colore & materia dura atq̄ firma rc̄.
Ostrutiū dīc Macer sed Dya.strutiū & ē cōdisi de quo supra ī co.& īfra ī st.rc̄.
Otalgia ḡce dolor auris.
Ota ḡce aures īde potida iuxta aurē flegmon.
Otion & otariō auricula uel auris rc̄.
Otionripa ḡce auris sordes.
Oticē ḡci dīit medicīa3 auricularē Cassi. felix ca.de egritudībus auriū.
Othimi3 uel prassio appellāt nō dissilē3 ysopo Plinius.
Othonia Dya.folia h3 eruce silīa.s3 ꝑtusa & fragilia florē croceū & latū.uñ multi spē3 anemōis eē dixerūt rc̄. Plinius othonia in siria nascitur silīs eruce perforatis trebro foliis flore croceo q̄re q̄da3 anemones uocauerūt.
Othomō Theo.Prisci.celidōia maior q̄ multi othomō uocāt.Oribasius cap.de collirio ygmo caucalidos ottō ē q̄ alii uocāt celidoniā maiorē ut Dyas.obserua aūt ne sit celidōie spēs q̄ ḡci uocant filon agriō.i.ignē agrestē.&.n.acriter exulcerat carnes.Gali.n.testificatur sīi mordicatione eē maiorē celidōia3 rc̄.

Oua apala grece mollia tenera.
Ouataricō Paulus ca.de dētibus & gingiuis sanguinē manātibus & reumatizātibus gingiuis ouataricon in ollam cōburēs donec carbo fiat &c.
Ouze ara.auser liber de doctrīa arabica si uze dicis idem est:
Oxalidos Oribasius ī cōfectiōe cuiusdam epithimatis facti ē herba acetosa.
Oxalmū Dyascori.quorum mellis emiās.x.aque cotilas totidē salis eminas.vii.aceti uiscidi cotilas v.&c.Item cassius felix ca.de fistula.
Oxia grece expōitur in libro de alimētis Gallieni ibi quod est spelta.
Oxiacātos grece Dya arbor est nimium spinosa fructū mirte silēm hñs sed paulo maiorē rubeum interius &c est dcū acuta spina & ē arbor ferēs berberos ut patet per cōcordiā.Dya in eodem ca.cum Aui.capitulo amiberberis Step.oxiacātos & oresquium berberis qdam carpusiam uocant &c..
Oxiacātos & secūdum Dya.uocatur.a qbusdā cinosbatus de quo supra in ci.
Oximel grece Step.sqngibim ara.sed hoc nomen tam syrupo acetoso ex melle q ex zucharo conuenit.
Oximel Iuliani apud Alex.ca de catarticis ad podagrā ex flegmate.Item ī passionario eodē ca.
Oxios secūdū Plinium plāta solis trina hñs folia.
Oxiporiū medicamē acute poros pēetrās uerū in qdam pratica de greco inuenio quod est catarticū educens melācoliam & flegma.
Oxi grece acutū.oxos uero acetū.
Oximirsine Plinius cū de acoro loquitur īueniūtur q oximirsime radicē acori uocant.Ideo qdā hāc acoros uocare malunt &c.
Oxidertis dr a quibusdā plāta q a Dya.uocatur capnos supra in ca.
Oxidortiū fomētū acuēs uisū Cassius fe.
Oxifilō apud Dya.plāta q geraniō dr supra in ge.est dictu acutorum foliorum.
Oxifilō & ab eod dr tertia spēs trifolii q trifoliū acutum latini dñt quod oxilida & uocatur.
Oxifilō & acetosū foliū significat & tūc est ab oxos quod est acetū.
Oximyrsiem uocat Dyasco myrtū agrestē Plinius est siluestris myrtus mīore seie q qdam oximursinem alii camelē myrsinem.est ei breuis fructicosa &c.
Oxisqn iuncus acute sumitatis Paulus capitulo de fluxu mēstruorum de sqno īfra.
Oxiurola dicebat greca herbaria quod uocatur iuncus acute extrēitatis.cābourola uero obtuse sumitatis.nā urola grece & sqni iuncus.
Oxegares grece garum acetosū supra garus
Oximeli dicit grecus nos oximel.
Oxifabū latini scribunt sed grecus oxofauos ut liber de doctrīa greca & Oribas.& est pōderis uel mensure nomē Papi.est pōdus uncie unius & scropulorum.vi.grecū est quod latini acetabulū uocāt.Ysi.uero oxifabus fit si.v.dragme addātur ad.xi:ergo secūdū ipsū ē.xv.dragmarum secūdū Papiā uero.xi.posita dragma nona Pars uncie.uel si est octaua est.x.dragmarum supra in ac.
Oxicratū grece est dcū acetosū uinū.uerum ipsū est acetū aque mixtū.nam ubi Paulus ca.de ulceribus auriū hz oxicratū Aui.eodē loco hz acetū aque mixtum sic & in omnibus libris arabicis ubi habetur acetum aqua mixtum in greco

Oxifenikia grece est dcũ acetosi dactili & sũt tamarĩdi..

Oxicolla idem qđ taurocolla ĩfra ĩ ta.

Oxicada uel oxicadya.

Oxigala grece est acetosũ Paulus ca. de fastidio.

Oxiglicon grece dulcacidũ quod arabice muzi dr̃. Paulus ca. de colerica passiõe accipiãt ĩquit sucũ maligranati oxiglici &c. & cõponitur ab oxos & glicõ qđ ẽ dulce.

Oxyleon ex aceto & oleo cõi cõponitur.

Oxyracroceũ emplastrũ ĩ ãtidotario ulĩ ab aceto & croco quod recipit.

Oxyremia eructuatio acetosa.

Oxyreũ ĩ atidotario ulĩ in emplastro dia dascalia.

Oxirodinũ mixtio aceti & olei rosati Ca felix ca. de causone acetũ rosatũ expõit

Oxyzachara ex aceto & zucharo. quecũq; ab oxos quod ẽ acetũ noĩantur p. y. ḡci scribũt.

Ozaenitidis secũdũ Pli. spẽs qdã spice nõ bone uirus redolens.

Ozemie ḡce ulcera fetẽtia ĩter nares. Ca felix ca. de polipo & Ale. ꝓprio capitu. & uẽit ab ozõ quod ẽ fetẽs.

Ozimũ basilicon. i. ozimũ Dya. & Pli. uocant. multas h; spẽs. nã ẽ cõe qđ ubiq; ĩuenitur latis foliis. & ẽ gariofilatũ strictioribus & mĩoribus gariofilos r̃dolẽs & citratũ oĩbus foliis latioribus odore; habens citri quod arabice turungen uocatur. qdã fluuiale uocãt Pl. domesticũ & silur̃e scribit. Dya. ozimũ ĩquit h; folia silĩa ozimio astas duaꝝ palmaꝝ que aste foliculos habent silẽs sqamo & semẽ nigrũ silẽ melãtio &c. ex hoc ur̃ facere dr̃a; ĩter ozimũ & ozimiũ.

Littera apud grecos eius dem est potestatis q̃ apud nos nisi qñ añcedit ei. m. lr̃a tũc illud. p. trãsit ĩ sõn nr̃i. b. qpp scribũt ãpelos & legũt ambelos. arabes uero oĩo hac littera carẽt qñ arabes uolũt dictões ḡcas uel latĩas. p. hñtes scribere ponũt ꝓ ipsa aliqñ. b. aliqñ. f. ut berchichi ados ꝓ pdichiados q̃ ẽ pitaria & frassion ꝓ prassion.

Pachimeres. g. grosse substãtie. nã pachos grece crossitudo spissitudo dẽsitas. liber de doctrĩa greca

Pachites beleferõ ḡce Demostenes ẽ palpebraꝝ corpulẽtia crossitudo qua exteriores partes uidentur extẽse. interiores uero carnose atq; sanguĩolẽte uertẽde palpebre difficultatẽ faciẽs. s; hoc uẽit ex oculo ꝓ cadẽte aut ex longa lipitudine aut ex mala curatione &c.

Paguros dicũt greci cãcros marĩos ut Paladius de agricultura ca. de his q̃ ĩfesta sunt ortis.

Palami grece palma manus.

Palami piscis de genere scõbroꝝ uel ei similis

Palea cameloꝝ uocatur squinantũ &c.

Phaleri Pli. tirsũ h; lõgũ tenuẽ ceu calãus ĩ sũmo florẽ ĩclĩatũ semẽ silẽ sisami.

Palmipissa ḡce uocatur pix liquida bis cocta Plinius.

Palmã xpĩ uocãt qdã spẽ; satirionis bĩas radices hñtẽ silẽs duabus manibus ĩ radice iunctis.

Palmos grece saltus membrorum.

Paliurus Orib. uocatur acus. Dia. paliurus ab aliis acus palearis. ab aliis cicer dõesticũ uocatur. dr̃ & lanaria ab aliqbus

eo q pleriq3 ex ea lanã lauãt &c.Plinius paliurus quoq3 spine genus ẽ.semẽ eius afri zuicõ uocãt &c.& alibi fructicosa ẽ fructus rubẽs iocũdus & suauis:cuius ci bus uina meliora uideri facit &c.

Panaritiũ uocãt latĩ apã puũ acutissimu3 quod fit ĩ sũmitatibus digitoꝝ iuxta ũ gues trãsũptũ a gͣco paranichiõ ut Th pri.noĩat & ẽ expõ iuxta unguẽ a para & nichia q̃ ẽ unguis.

Panax Dya.multas plantas hoc noĩe uo cat.& q̃ttuor capitula.facit unũ sic.pa nax eraclea unde opoponax collĩ.mul tũ nascitur ĩ libia macedonia & archa dia.ũde multi eã ĩ ortis colligũt ꝑ acq sitiõe.folia habet mĩora & spansa sup terrã orribilia & aspa ualde sicut ficus obrotũda & diuisa ĩ.v.ptes.uirga ẽ ei lõg folia sic fistula ferule albi coloris ĩ q̃ folia sũt mĩuta ĩ circuitu & sup uirgas capitella aneto silĩa cũ flore mellĩo.se mẽ odoratũ & calidũ ꝑfert.radix ẽ illi una solida q̃ de se multas radices emit tit albas & odore graues & gustu ama ras.nascitur ĩ fõtibus libie & ĩ macedo nia sucus eius melius colligitur postq̃ marcer̃ cepit.nã radix eius ĩcisa emittit lacrimũ q siccatus croceũ reddit colorẽ

Panax chironia nascitur ĩ mõte peliõ q̃ latini inulã cãpanã dicũt.folia h3 ama raco silĩa & florẽ aurosũ & radicẽ tenu e3 & nõ altã gustu uiscidã &c

Panax asclepii herba ẽ uirgã ĩ medio te nuẽ habens unius cubiti longitudĩe.no dosa folia silĩa maratro & aspiora& su per uirgã capitellũ habẽs in quo flores sunt aurosi uiscidi & odorati.radix ẽ ei tenuis & minor & ita multi dicunt qđ hoc panax origanus agrestis sit aut cotila &c.

Panax aũ deuia silis est ciparisso titimal lo unđ nomen accepit & numero titi mali ponitur hastas habet in cubiti lõ gitudĩe nodosas & folia acuta & tẽuia silĩa pini flores lõgos & purpureos se mẽ latũ sicut ẽ lenticula.radix ẽ illi al ba & grossa & lacticinio plena &c.hãc puto esse quã exulã dicũt qui dixerunt Exula lactescit sine lacte liaria crescit. ab Aui.scebrã dr̃.hec Dya.&c.& hoc in capitulo de ligustico panace.ligures li gusticũ uocãt eo q radix eius alba ẽ & odorata silĩs panaci.Itẽ idem panaces apud quosdã dr̃ origanũ ĩ ca.de origão

Panaces secũdũ Pli.sic distĩgũtur in siria & ĩ fine archadie circaq3 erimãti fõtes & in affrica & macedonia gignitur pa nax ferula sui generis qnq3 cubitoꝝ foli is prĩo q̃ternis mox sẽis ĩ terra iacẽtibꝫ ampla magnitudĩe rotũdis ĩ cacumĩe uero oleagineis semĩe ĩ muscariis depẽ dẽte ut ferule . excipitur sucus ĩciso cau le messibus radicẽ in autũpno.Itẽ alibi pãaces ipõ noĩe oĩu3 morboꝝ remedia ꝑmittit nũerosũ & diis ĩuentoribus as criptũ .Vnũ qppe asclepiõ cognoĩatur quõiã is filiã panacẽ appellauit.Sucus ẽ coactus ferule quale3 diximus. radice multĩ corticis & salsi id q e macedõia affertur bucolicõ uocãt armentariis spõ te erupentẽ sucũ excipiẽtibus hoc celer rime euanescit.In aliis aũt gñibus ĩpro batur maxĩe nigꝝ & molle &c. & ĩfra alteꝝ gẽus heracleõ uocãt ab Hercule inuentũ tradũt. alii origanũ eracleoti cũ silure dñt.quõia3 origão ẽ silẽ radice utili &c.tertiũ panaces chironiõ cogno minatur ab ĩuentore foliũ eius lapaceo silẽ maius tñ & hirsucius flos aureus. radix pua.nascitur pĩguibus locis huiꝫ

flos efficacissimus ē eo ꝙ amplius quā supradcā ꝓdest. quartū genus panaces ab eodē chirōe reptū centauriō cognōi natur. sed & farnaciū in cōtrouersia in uētoris a Farnaci rege deductū seritur hoc lōgioribus ꝗ cetera foliis & seratis radix odorata ī umbra siccatur uinoq; grā3 adiicit. huius duo gn̄a fecere aliud lēiora folia alteꝝ tenuiora ꝛc.

Pancratiū Dyas. multi scillā uocāt. radix est ei silis bulbo maiori colorē purpure um uel crocineū hn̄s gustu amara folia lilio silīa sed oblōga. uirtus ē ei silis scil le ꝛc. hec ē ꝗ. A. cepe azir uocat sicut ar bitror. Ite3 Dy. pancraciū dicit a qbus dā intubu3 dici.

Pādimō secūd Oribasiū dn̄t greci qn̄ cōis egritudo in plr̄ibus hoībus cōcurrit. cui us spēs ē pestilētia. s. cū fiūt egritudīes maxīe mortifere.

Panis cuculi uocatur a qbusdā plantula ꝗ uocatur alleluia acetosi saporis trina habens folia sicut trifoliū nisi ꝙ unum qdq; foliū diuisurā habet in se. ingredi tur ī cōfectōe unguēti uiridis cirurgico ru3 ꝛc.

Panis opitus supra in op.

Panis porcinus ciclamē malū terre cassa mū ide3 ꝗuis alia herba uocetur a Pli. malum terre.

Panos Plinius e glandiferis arboribus so la que uocatur aezopos fert panos arē tes muscoso uillo canos n̄ ī cortice mō ueꝝ e ramis dependētes cubitali mag nitudīe odoratos ꝛc. uide an sit usnee & infra in spagnos.

Panthagathe grece cōi noīe pulegiū dr̄ s. tam masculus ꝗ femīa ex eo ut Dya. capitulo de pulegio ꝛc.

Panther grece panthera.

Papaueris secūd Dyas. tria sūt ꝓprie gn̄a sed alie plāte uocātur hoc noīe īꝓprie in ca. de micōio ꝙ est papauer. sic mico nii duo sūt gn̄a. unū ortiuū. aliud agre ste. semē primi pani admiscere & mel li pro sisamo ꝙ filaritis noīant qa capi tellū h3 oblongū & semē albū agreste uero capitellū h3 breue semen nigꝝ & hoc nomīatur a multis cepitribis & a multis reaspis eo ꝙ suco careat cū ma turuerit. tertiū genus agrestis miconis minus & uiscidū est & oblōgu3 capitel lu3 h3 ꝛc. Sed apud Sera. ex uerbo Dy. sūt īqt ei multe spēs. nā ex eo domesti cus qd ī ortis semīatur cuius capita sūt oblonga & semē albū & ex eod ē agre ste & sūt ei due spēs. una est hn̄s caput depressum & eius semē nigru3 & alia caput oblongum minus tamen altero & uocatur seil & ex eo est cōcussū eo ꝙ flos eius ipō cōcusso cadat cito. & ex eo est almugarā ꝙ nascitur iuxta mare in littoribus & ex eo est zebedhi ꝛc. Ista duo ultīa gn̄a nō sūt uere papaueris ni si nōie de qbus infra. Sed Plinius papa ueris satiui tria sūt gn̄a. unū candidu3 alteꝝ nigꝝ cuius capite scapo īciso lac teus sucus exprimitur. & est opiū ueꝝ. tertiū rihan uocant ḡci id nr̄i erraticū sponte quidē sed maturius in aruis cū ordeo maxīe nascitur eruce silē cubita li altitudīe flore russo ꝓtinus deciduo. un̄ nomē a grecis accipit ꝛc.

Panicald supra in iringus.

Papaueꝝ īꝓprie dcā est ꝙ pauer cornutū uocatur ab. A. & a Dy. meconceratides ꝙ idē ē dcū de quo supra ī mecocerati des ꝙ multi mēithe mētiūtur ut supra

Papauer & rubeū ꝙ ī uineis & segetibus nascitur īꝓprie papauer uocatur. nam

a Dy·dr̄ aminonis & ara.xachaich ut apud.A.multi putauerūt hoc papauer nigꝛ eē ponētes loco eius in cōfectōe unguēti populeon. multū errātes eo ꝙ sit calide ɔplexōis.nigꝛ uero papauer frigidissime.de ī ꝑprie dictis Plinius inter satiua & siluſt̄a est mediū genus ꝙ nisi inaruissꝫ sponte nasceretur achiaꝫ uocamus & ē praticū.& īfra siluſtium unū genus erraticū uocāt nigꝛ cubitali altitudīe radice crossa & tortuosa in cauliculo inflexo ut cornicula folia minora & tenuiora ꝙ & ceteris siluſtibus semē exile hꝫ.quidā hoc genus glautiō uocāt.alii palion.nascitur.n.ī flatu maris aut ī nitroso loco ₰c.hoc ē cornutuꝫ alteꝛ e siluſtibus generibus eraclion uocatur ab aliis afrotō foliis si procul ītueatur spēꝫ passeꝛ pn̄tātibus radicē ī sūma terre cute. semīe spumeo. ex hoc lina splendorē trahūt estate ₰c.tertium genus ē thimaliō meconia uocāt. alii archaliō folio leui albo capite magnitudīe fabe. colligitur uua florente siccatur in ūbra ₰c.

Papaueris alia spēs q̄.A.uocat spumosuꝫ & eracliense. Dyas. uero mecōiafrodis & eracliō uel eraclea dr̄ de quo supra ī miconis.

Papauer palustris dr̄ nenufar secūdꝰ Dy. ca.de nisea ₰c.

Papirus qn̄ repitur apud.A.uel in aliis libris ī medicinis desiccatis nō dꝫ intelligi de papiro ī q̄ scribimus que dꝰ pānis lineis fit. papirus nāq; est quedā spēs iūci in aquis nascētis q̄ arabice uocatur burdhi & ob id capitulū eius scribr̄ in lr̄a.b.apdꝰ.A.ubi aūt dixit ꝙ ex eo fiūt carte & ipsū ē carta ī potētia ī arabico est kirtas.nā ex burdhi fit kirtas & sic scribitur illud ca.in secūdo. A. ꝙ īcipit carta.papirus aūt in qua moderni scribūt uocatur arabice chagadh. chirtas aūt ꝙ ex burdhi fit sūt q̄dā sestoriola in quibus saraceni suas speties īuoluūt Plinius dꝰscribēs diuersitatē cartaꝛ que ex papiro illa fiebāt de q̄dā spē inutili ad scribendū. enforotica qdeꝫ inutilis ad scribēduꝫ in uolucris cartaꝛ segestrium que in mercibus reponēdis usū prebet & ideo a mercatoribus cognoīata ₰c.nā antiqui ex illo iunco dilatato & attenuato ac lōgitudīaliter & trāsuersaliter texto duplicatoq; ac gluctīo linito cartas ad scribendū faciebant & ego uidi rome in aliq̄bus mōasteriis antiq̄ssima uolumīa ex eisdē lr̄is semi grecis scripta ac nullis modernis legibilia.Dy uero hec burdhi uapiꝛ uocatūde carta alexādrina fit ₰c.Vidi nāq; in Dyas. arabico ubi depicte erāt herbe ꝑ burdhi depictū iuncū palustrē in eius sūmitate est uelut claua turchoꝛ oblōga ex quadā lanugīe densa de qua carmīata quidā culcitras faciūt.ex qua lanugine seu coto saraceni parietes domoꝛ liniunt. Vn̄.A.in quarto cān. ca. dꝰ cura febriū acutaꝛ.& si domus īqt est ꝓximi tēporis ex quo linita fuit luto & ꝓprie illo in quo ponitur loco palee cotuꝫ papiri ₰c.ibi in arabico ē burdhi Plinius papirus nascitur ī palustribus egipti āt qescētibus nili aqs ubi euagate stagnāt duos cubitos nō excedēte altitudinem gurgitū brachiali radicis oblique crassitudīe triangulis lateribus .x. nō āplius cubitoꝛ lōgitudīe in gracilitatē fastigiatuꝫ tirsi mō cacumē īcludens semine nullo. radicibus incole utūtur ꝑ ligno nec ignis tantuꝫ grā sed ad alia quoq;

utēsibilia uasoꝝ. ex ipā quidē nauigia texūt & e libro uela tegetesq; nec non & uestē atq; stragula ac funes. mādunt quoq; crudū decoctūq; sucū tantū d'uorantes. prepātur ex ea carta diuiso acu in pretenues sed q̄ lautissimas filuras. Hāc tpe Alexādri magni cōdita alexādria in egipto primū fuisse repertā tradūt ante nō fuisse cartaꝝ usū s; foliis palmaꝝ prīo d'in arboꝝ cortice scribebant publica uero monumēta plūbeis uolumībus mox & priuata līteis cōficicepta aut scedis rc. In halhaui papirus qui dr̄ burdhi ara. & dr̄ scirpus ex eo ligantur uites rc.

Papiros dīc grecus ī li. de doc. greca & exponitur papirus genus iunci sp uir; sic dictus ꝙ igni sit aptus. pir. n. est ignis. papirus & bibula dr̄ ꝙ hūorē bibat rc.

Papiū īfra ī sedū & supra ī erigeꝝ.

Papule dn̄r apostemata pua q̄ furunculi dicūtur ut p; p Dya. ca. d' andrafraxi.

Para grece prepositio significat. a. ab. abs apud. de. trans. inter. sup. iuxta. secus. ꝓpe. ꝓxime. post. pre. preter. citra. ultra. extra.

Parabnla dr̄ ḡce pauoli & significat ut ꝓuerbiū silītudo forma figura rei. n̄ erubescāt ergo medici a parabola pabolāi dici cū ceteris tā medicis q̄ lratissimis subtilia arduaq; medicīe nisi ī pabolis dare ītelligi nō possunt.

Paracentesis ḡce pacenteseos gtī casus est ꝑforatio que fit in oculis ad deponēd' aq̄ illā cōgelatā q̄ catheractā dicunt ut Demostenes ꝓprio ca. & & sic dr̄ p foratio que fit ī uētre ydropicoꝝ ad aqua; educendā ut Theo. Prisci. ca. de ydropisi. pacēteriu; uero dr̄ ferramētu; utrūq; quo hoc & ilud fit.

Parachisis ḡce diffusio hūoꝝ p totū corpus Cassius felix ca. de ydropisi.

Paracolesis ḡce ptiū gluctinatio īn pacolectieū medicamē id faciens rc.

Paracopin ḡce Paulus cap. de frenesi q̄ uero inqt secūd' acuīa ardentiū febrium & que secundū cōpassionē stōachi cōsistit paracopin nō frenesis est. sed ē ꝙ solu; desipiētia rc ex hoc app; ꝙ ē parafrenesis.

Parafisi; ḡce preter naturā ꝯtra naturā.

Parafrosiou ḡce d'sipiētia li. de doc. gre.

Paragoricū ḡce mitigatoriū ut ī genesia Musionis & Ga. ad glaucōe; paragorizat. i. mulcet & mitigat.

Paralios apud Dya. uocatur tertia speties titimalloꝝ quas describit īfra in ti.

Paralisis enterior uocatur ab Oribasio qn̄ ab ītestini postremi palisi fit fluxus uētris eo ꝙ feces teneri nō possūt.

Paralisis ḡ. dissolutio mēbroꝝ laxatō li. de doctrīa greca.

Paraliticos paraliticus.

Paralisis oculoꝝ Demostenes est īqt torpor factus cu; ḡuedīe atq; formicatōe & pallore ptiū nutrimēto cessāte īpedito motu aut sensu quo neq; feruēs qcq̄ neq; frigidū sentiāt egrotātes addita ꝑtiū cōductōne aut extēsione rc.

Paramia Paulus ca. de ydropisi.

Paranichia ḡ. ꝙ panaritiū dicimus ut supra ī pana. aliqn̄ paranichidi uocatur ut Theodorus Prisciāus.

Paranitia Dyas. nascitur ī lapidibus fructex est silis peplo ī lōgitudīe sed paulo mīor foliis maior rc.

Parasinachis & parasqnātis īfra in fin.

Paratella uocatur lapatiū Macer herba solet lapati uulgo paratella uocari.

Paratice Plinius est herba septē caulibus

ueluti rose capita substinens.

Pardalion secũ Dya. uocatur mechõ ceratides ut supra in me.

Pardaliãches secũ Pliniũ uocatur achonitũ ut supra in ac.

Pardalis li. de doc. gre. pardus leopardus

Paragoroticõ dĩc grecus mitigatoriũ.

Parenplasticũ exponitur apud Dya. cap. de gipso q est idẽ q paracollecticũ.

Parepoma grece accidẽtia.

Parigro oui Paulus ca. de rana sub lĩgua exposuit qdã hũidũ oui & bene.

Parine secund Dyas. uocãt qdã plantã q sancion uocant.

Parison gce marubiũ dicũt secũ Pliniũ puto aliq corrupte pro prasion.

Paristhmia grece dr a para q est iuxta & isthmon inter duas uias gutturis a silitudine cuiusdã loci in achaia ubi scita est corinthus & est ĩter duo maria ita q si illa duo maria iũgerẽtur corĩthus submergeretur & tota achaia fieret insula. s. mari circũclusa. & uocatur ille locus ubi est corĩthus istmos. & hoc est q habetur a Gal. sup illo affõrũ sẽioribus uero paristhmia ita scribr ĩ greco.

Parithmia ab Allex. ca. de sinãtia dicitur ipsũ apostema. sed Paulus paristmias uocat amigdalas fauciũ qs Oribasius timsilas uocat.

Paritaria uocatur gce p dykiados. apud Dya. uero alsine ãt parthemõ aut sideritis aut eraclea dr. & hec nomĩa nõ secundũ suã opinionẽ sed alioꝝ ĩtelligẽda sũt. gca uero herbaria dicebat eã uocari uulgo pdiculi. hec apud. A. ĩ secundo uocatur herba uitri. qa uitrea uasa ea abstergũtur aquo & aliq latini uitriolam uocãt. A. tñ aliqñ nõ ĩtelligẽs nomen grecũ uolens ipsum ĩmitari dixit berdichies. b. p. p. lra qua carẽt arabes ponẽs ut supra ĩ berdichies &c.

Parotides grece apostemata post aures ab ota q est auris.

Parorion grece ueruex.

Paroxiotes gce ĩcitatus ĩflamatus idẽ.

Paroxismos cõmotõ exacerbatio ĩcitamẽtũ ĩflatio puocamẽtũ acumẽ liber de doctrĩa greca.

Paroxinticõ Allex. ca. de frenesi est dictu uexatiuũ exacerbatiuum.

Partemõ Dya. siue leucantemõ aut mara cum folia hz coriãdro silĩa & flores in circuitu albos & ĩ medio est mellinum cũ odore brumoso & gustu amaro &c. hoc est acauẽ ara. uel uchuen ut apud Auic. uide supra in acauẽ. Plinius silĩa Dya. Step. parthemõ achauanũ.

Partemõ & secũd Dya. uocatur a qbusdã mercurialis.

Partenis prius arthemisia uocabatur secũdum Pliniũ uel partemis ut puto.

Partenudi uocãt cõiter greci mercurialeꝫ ut dicebat greca herbaria. ĩ ãtidotario ulĩ in cõfectione dcã nikiticõ partenothidos scribitur. Item in opopira ibidẽ iubetur dari cũ decoctõne partenothidos & exponitur q est mercurialis. tu aũt cõsidera ĩ quo casu & uide si hoc ẽ melius uel parthemõ q ẽ achauẽ.

Parulis Paulus pprio ca. est qd ĩqt & ipã circa aliq ptem gĩgiuaꝝ que nõ soluta putrescit &c.

Passerella primula ueris herba palisis id ut uolunt quidam.

Passule mõtane ĩfra in staphisagria.

Pasten grece qdã ordeum uocãt supra in crithes.

Pastinaca ẽ domestica cuius radix exterius nigra ad uiolaceum tendens ĩterius

pallida & in aliquibus terris nõ puenit ad nigredĩe3.arabes alfaneria uocãt.& est alia agrestis cuius plures sũt speties semẽ agrestis proprie daucus uocatur Plinius quedã ẽ silis hibiscõ ẽt.pastĩa cam greci staphyliõs uocant.arabes ie zar ut apud.A.

Pastus colũbaꝝ & cameloꝝ apud.A. qd sit ignoro.arbitrabatur tñ Iudeus eẽ sal uiã qđ nõ credo.

Passu3 Ysidorus ẽ quicqd ex uua passa ex pressũ efluxerit.dr̃ aũt a patiẽdo nã p cutitur uua siccior & decoqtur unđ fit passu3 ẽt.

Patersiõ uocatur a qbusdã filipẽdula ẽt

Patias lepida & elicis uocatur a Dyasco. illa que melior est ex lepida.i.squama ut supra in le.

Patiõ & scolopõ macheriõ uel scolophõ gce secũđ Demostenem uocatur ĩstru mentũ cirurgicũ ad faciendũ ypospati mũ ad fluxũ lacrimaꝝ.i.incisione3.

Paticos dactilos uocãt greci hũidos ping uesq3 ac tribules.Gal.ĩ qrto de ĩ genio san.& & ĩ tertio libro Alexandri circa finẽ in cõsilĩ ceroto.& uř uocabulũ di ci a greco patitiriõ q̃ ẽ prelũ uel calca toriũ.asportãtur nãq3 ab occidẽte dacti li pĩguissimi ĩ utribus pressi adeoq3 con fusi in una massa ut solũ nuclei discer ni possint.hos forte uocant paticos.i. pressos.Ite3 Demoste.cap.de optalmia palmulas quas greci patecas uocãt.per palmulas dactilos intellige.

Patomiki Step.cõdesũ.i.cõdisi.

Pederota Dya.a cantrios grece melãfilos aut pederota dr̃ ẽt.ut supra in ac.li. de doctrĩa greca pederos flos albus Plini. uero repollũ uocari dixit.

Pedicularis herba pediculicida stafisaga infra in st.

Pedicon gce uocatur epilensia seu pedari on q̃ ẽ puer eo q̃ pueris frequẽtius acci dat Alex.pprio ca.cõtigit aũt hec pas sio infãtibus pp qđ pedicon aliqui eam uocauerunt.

Peslin portulacã dĩc uocari Plinius.

Pegmata gce Alex.ca.de dieta ĩflationis splenis li. de doc. gca pegmata uel pig mata uel pigmenta.

Pelargia gce ciconia Dyas.ca.de stercori bus.Ite3 kiranida.sed liber de doc. gca pelargos scribit.

Pelekanos grece pelicanus.

Pelicinus Dyas.nascitur in triticea segete & ordeacea cũ lamĩs siue fibris semĩe plenis amaris flauis baccis silĩbus. nas citur in plĩmis & tenuibus ramis folia h3 pussilla & gnula in foliculis sũt tri na subruffa & amara ualde miscetur ĩ antidotis ẽt. in antidotario ulĩ ĩgredi tur in qbusdã trociscis.uř ex eius đscrip tiene q̃ sit quedã plãta que uocatur lu pinaria.

Pelecinus ĩ uero Dy. herba ẽ habẽs folia silĩa ciceris folliculos silẽs silique grece ubi & semẽ est ipsũ uelut assindi duo rostra hñs.uñ & pelecinos dcã ẽ q̃ assĩ pelix dcã ẽ gustu amara.nascitur uero ĩfra triticũ aut ordeu3 ẽt.

Pelmate que in pedibus nascũtur Paulus ca.de illis que ĩ pedibus fiũt.

Pemata Paulus ca.de catarro comedãt in quit q̃ cũ de lacte pemata ẽt.li.de doc. greca pemata sũt plakus placẽta liba popa gustamina.

Pẽtadactilus ẽ dictu.g.qnq3 digitoꝝ ẽ plã ta q̃ qdã cataputiã maiorẽ uocauerunt & custos orti dr̃.& ob hoc priapus qui cõdã deus ortoꝝ dicebatur & solsequia.

eo q̄ solem uergēdo aspicere uideatur & ob hoc eliotropia. sed alia herba uocatur eliotropiuꝫ a Dya. ut supra in eli & ipā est kerua apud arabes & a Dya. uocatur cici uide supra in ci.

Pentafilon ḡce ē dcū qnq̄ folioꝝ Dyas. pentafilon aut pētapetes aut pētaston aut pentadactilō aut pseudoselinū hastas hꝫ semīe plenas tenues & longas duobus palmis in quibus semē est folia hꝫ ocliosmo silīa & in qnq̄ ptibus diuisa singula folia in singulis hastis floreꝫ uiridē hꝫ. nascitur locis hūidis & ī uiis. radix ē ei ruffa & oblōga plus elleboro hn̄s crossitudīeꝫ ꝛc. Plinius preter hoꝝ quedā & hoc uocatur camelezeō. radix eius spargamō uocatur que cū rubea sit īarescens nigrescit & āgulosa fit herba ipā incipit & desinit cum uite ꝛc. puta pululare.

Pentalon uocatur laureola secūd Dyasco ca. de dafnide supra in da.

Pentica siue petrea brasica dr̄ siluris secunduꝫ Pliniū.

Peoniā Dyas. hanc herbā multi pentorobon aut cideō dactilicū uocāt & radicē eius peoniaꝫ. hastas hꝫ duobus palmis lōgas cū ramulis folia uero fert masculus silīa nuci regali. femīa uero folia diuisa habet sicut smirniō & ī sūmo sicut cariuolas cucurbitaꝝ ex se dimittēs folliculos hn̄s uelut amigdala in quibus semē est mīutuꝫ & ruffū silē malignati sed in medio. sūt. v. aut. vi. ḡna magna & subpurpurea. radix uero masculi crossitudīeꝫ digiti hꝫ & ē lōga duobus palmis alba ē & gustu stiptica. femina uero radicē hꝫ diuisaꝫ sicut balanus in vii. aut. viii. ptes silēꝫ affodillo ꝛc. Plin. peonia nomē auctoris retinꝫ. uocatur a quibusdā pentorobō ab aliis gliciodēa nascitur in opacis mōtibus caule inter folia digitoꝝ q̄ttuor aut qnq̄ ferente ī cacumīe ueluti grecas nuces q̄ttuor aut qnq̄ inē his semē copiosuꝫ nigꝝ rubeū q̄ ꝛc. hec & glicisidis dr̄ ut supra ī glisi pioniā dicis nō peccas Sed Pli. pe.

Pepāus dr̄ pulmonaria herba a qbusdaꝫ.

Peperi dic grecus piper.

Pepiros grece maturus digestus.

Pepikismos condensus.

Peplos Dyas. fructex ē plena lacrimo albo folia mīuta habēs sicut ruta ſꝫ latiora. ueꝝ oīs fructex est obrotūda & in terra sparsa sub qbus foliis semē est minus & rotundū breuius miconio albo. nā uiscidū semē hꝫ. radix ē illi inutilis nascitur uero in ortis & īter uites & tēpore eaꝝ colligitur & ī umbra siccatur ita ut assidue moueatur. ī dynamidiis exponitur q̄ ē esula sed nō assero ꝛc.

Peplus aliud a peplos Dya. aut andragne agrestis. Ypo. uero peplō dixit sane. nascitur locis ī maritimis fructex cū suco albo plenus. folia habet silīa agsti andrage & ob rotūda que de insuꝫ obrufa sūt cuius semē rotundū ē sub foliis ipīus nascens sicut pepli gustu calidū. radix tenuis & inutilis ꝛc.

Pepana grece digesta.

Pepones grece melones.

Pepon Step. bonchan.

Pepsiꝫ ḡci digestōꝫ dn̄t ca. fe. ca. de q̄rtana

Peptica uirtus ḡ. digestiua & peptica & digestionē facietia seu iuuātia dn̄r.

Perdiciados Allex. ca. de linimētis ad podagrā pdiciadis herbe inq̄t quā nos paritariā aut uitraginē dicimus.

Perdition eadē paritaria a grecis dici ait Dya. Plinius pdition siue ptheniū. naꝫ

sideritis alia ē ab hac.ē herba q̄ a nr̄is urceolaris uocatur ab aliis astricū folliis ozimo silia nigriora tñ nascēs in tegulis parietibusq; &c. supra ī paritaria & in alsinem.

Perdiculi dicebat ḡca herbaria uocari eādem paritariā uulgo.

Perdix grece & nos perdix.

Pregrima ḡce Oribasius ē habitudo q̄n quis repletus sanguine uirtute nō car3 quādo fleubotomia eget.

Pefrigmenū ḡce tostū uel assatū ut Alex in cura ulcer; uesice ī trociscis diafisalidos.

Peri grece prepositio significat ut circa. iuxta. erga.circū.circiter circuitu.d'sup & pro.

Pericarpū Plinius bulbi genus. due eius spēs cortice rubro alter; nigro papaueri silē sed uis maior q̄ priori.

Periticismos uel pitiqsmos uel picitismō Paulus ca.de episoris est cirurgie mōus ad lacrimas abscindendas.

Periclimenos ḡce Dya.siue spleniō siue ut latini splenaria uel lienalis fructex ē simplex in circuitu folia habens alba silia edere & circa ipā folia uirge sunt tenues ī qbus semē ē edere silē quod semē foliis adher3 dur; & cū ui leuatur radix ē illi crossa.nascitur locis cultis & in ortis & īter rosas atq; īterclusis locis & coheret sibi uicinis fructicibus & circū uoluitur &c.est matrisilua q̄ quidam caprifolium uocant.

Pericraneon Ca. fe. ē mēbrana q̄ ossa capitis desup circūuescit suppoīta ossibus supposita cuti &c.Demostenes ca. de lacrimis idem.

Peridexios grece ābidexter eqmanus &c.

Periglisсō.ḡce limositas dentiū.

Perigumena Allex. ca. de dolore capitis a cā fr̄a ē cā māifesta cā cōiuncta.

Periodos grece piodus circuitus circūuolutio ābitus circūflexio ut ī febre ab illo pūcto in quo poxismus incipit usq; ad eunde3 pūctu3 eiusdē poxismi reuertentis dr̄ una periodus.

Peripueumōia dīc grecus.nos pipleumōiam apostema pulmonis.

Perison a Dyas.uocatur q̄rta spēs strignī que & drion dr̄ īfra in stri.

Peristera grece colūba iñ peristerō herba colūbaris.peristereō Dya.nascitur locis hūidis que iō nomē.accepit qa utūtur ea colūbi libenter q̄a colūbi peristere uocantur greco uocabulo.herba est duobus palmis alta & amplius folia hab3 diuisa & alba unā hñs uirgā &c.& non est berbena ut putatur.sed alia ut p3.

Perison Plinins dīc uocari marubiū.

Perisson grece plus habundantius.

Perissosarkia sarkiamē supfluū carnis incrementū.

Peritoneon Iohēs Sera.ca.de hernia.eius inqt intēsio extensus sup uentrē ē sifac & iuuamentū eius ē q; occultat & tegit uiscera intriseca &c.Itē in ca.de ydropisi est uelamē q; ē inter mēbra īferiora & supiora & īestina Allex. ca.de asclite & tīpanite. utaris īqt adiutoriis que possint uiscera malaxare & digere oēs qui in alto.i.in epiplo & pitoneo cōtinētur humores &c.Cornelius celsus abdomen q̄ ḡci pitoneō uocāt.

Perniones sūt excoriatōs q̄ fiūt in nimio frigore in calcaneis que muge uulgariter dñr.fiūt & ī digitis pedū & manuū & dñr a pnitie ut qdam uolūt.apud.A & ī uiatico scissure uocatur &c.

Persa maiorana sansucus.

Persica triũ generũ apud auctores ĩuenio duracĩa ubiq̧ nota armenia & precoq̃ que microteia gce uocãtur. ar.mixmix latine aũt antepsica Plinius tñ a regio nibus distinguit gña.

Persicaria eo ꝙ folia silĩa foliis persici ha beat iuxta aquã nascitur. duas h3 spẽs una in medio folio maculã fuscã hab3 alia macula caret & illa adhustĩa ẽ ual de. quidã piper aque putauerũt de qua A. capitulũ scribit in secundo.

Personatia in ãtidotario ulĩ in cõfectõne mitridati mĩoris exponitur ĩ antiquis sinõimis ꝙ ẽ bardana lappa maior. dro nega ꝙ & Plinius uĩ dicere. psonatia in quit a qbusdã ethiõ uocatur cuius folio nullũ latius grãdes lappas ferẽs. s3 alia est ethios rc. ut supra in et.

Pessariũ matricis ꝙ aniclestẽr uel & ipsu3 suppõitoriũ ꝙ nascale uocatur Paulus ca. de retẽtione mẽstruorũ pessus ẽ lana carpinatta rotundã formã digiti accipi piens quo cõtinẽtur medicamĩa rc.

Persolita Plinius q̃ nemo ignorat gci ue ro archion uocãt folia habet maiora q̃ cucurbita rc. supra in archion.

Pes coruinus qda3 unũ ex lacticiniis esse asserũt folia eius sũt silĩa foliis psilii ut Dyas. ca. de psilio. greci coronopodion uocant.

Pes gallinaceus est plãta q̃ Dya. ela psiu3 uocat Plinius uero capnos supra ĩ cap.

Pes leporis apud quosdã uocatur gariofi lata & sanamũda. sed lagapos ꝙ ẽ dcũ grece pes leporis ẽ alia dꝰ q̃ supra ĩ la.

Pes pulli secũdꝰ Macrũ uocatur portulaca suo capitulo.

Pes uituli Iarus barba Aarõ serpẽtaria mi nor uel dragũtea mĩor. idẽ apud Dya. aaron uocatur.

Petasitis Dy. uirga est longior cubito cros situdĩe3 digiti hñs sup q̃ folia maiora & latiora habet sicut cenios rc.

Petina grece uolatilia uolucres.

Petrosellinũ est dictu grece apiũ petre. nã selinõ apiũ petra ut nos.

Peucina resina que ex peuce fit q̃ ẽ abies uel spẽs pini secũdu3 Dya.

Peucis Dyas. arboris pini inqt aliã pitin aliã peucen uocãt spẽ quidã differũt s3 unius sũt uirtutis. liber de doc. gca peu kites pinus abies picea rc.

Peucedanũ qdã feniculũ porcinũ uel agre ste uocãt. A. bugenis dĩc apud Serapi. herbaturũ Dya. peucedanũ uirgã hab3 in medio silẽ3 maratro & folia plura circa radicẽ spissa cui flos est mellinus & radix nigra & crossa cũ graui odore lacrimũ plurimum hñs. nascitur locis umbrosis & mõtuosis lacrimũ eius col ligitur & in umbra siccatur rc. Plinius similia his.

Pezice grece uocatur genus fũgorũ secũdꝰ Pliniũ sic dictũ ꝙ sine radice aut pedi culo nascantur.

Picata uasa dñr que linita sũt pice ĩ q̃bus uina reponũt greci.

Picotropõ secũdꝰ Pliniũ dr̃ a grecis uetõi ca que & cestron ut supra in ce.

Picton a Dya uocatur secũda spẽs calcan ti ex his quas describit in cal.

Picra dicũt greci amara. nos uero corrup te pigra: picron uero amarũ.

Piericon uel piariatis secũdꝰ Dya. cap. de calcitis est ɔfectõ que fit ex duabus pti bus calcitis & una cadimie.

Piesmatos grece expressio Cassius felix ca. de pruritu.

Pigamõ grece ruta ños piganũ dicimus piganorizon rute radix.

Pigania seu piganica apud Allex. ca. de pleuresi sũt cerotaria que cũ pice fiunt. sed potius picania credo.

Pigniogomõ Plinius herba est soluẽs uẽtrez eruce foliis crossioribus & acrioribus. radice tenui lutei coloris terrã olẽte caulo quadrãgulo modico tenui flore ozimi. inuenitur ĩ saxosis locis &c.

Pignotica uirtus apud Dya. ca. de aloe expõitur sõpnifera sed puto corruptũ. nã ypnotica sũt sõpnifera

Pigris Plinius ab insigni amaritudĩe cognoĩatur rotundo folio tollit eximie uerucas &c.

Phylõ a grecis uocatur herba saxosis mõtibus nascẽs feĩa magis herbacei coloris caule tenui radice pua semĩe rotũdo papaueri silẽ hec sui sexus fãc partus. mas aũt a semĩe tantũ differẽs q̃ ẽ ĩcipiẽte oliua Plinius.

Pilos grece argilla terra uidua que argillos dicitur.

Pillula a rotũditate dcã. s. pua pila ĩ aliqbus antiquis libris cataputia ꝓ pillula innenitur.

Pillule caucani & caucanice apud Halia. chochie sunt.

Pinaster Plinius nihil aliud ẽ q̃ pinus siluestris mire altitudĩs & a mẽio rãosa sicut pinus in uertice copiosiorẽq; dat resinã montuosis gignitur & ĩ planis.

Pĩna grece pistis in quo margarite generantur. interdũ ꝓ ipã margarita dr̃.

Pinicellũ dr̃ a forma pini acute sũitatis & ẽ ĩstrumẽtuz ad aliqd abstergendum ab oculis precipue factũ ex re molli sicut quo pictores pingũt Gali. uero ad glauconẽ exponit spõgiolã silr̃ & Dẽo

Pinus arbor ab acumĩe folioꝝ dcã. pinuz enĩ antiq acutũ dicebãt. greci aliã pitĩ aliã peucẽ uocant q̃ nos piceã dicimus eo q̃ desudet picẽ Ysidorus.

Piolope grece prassios marubiũ liber de doc. greca.

Pyopson grece saniẽ ducẽs Ca. fe. in cõfectione unguẽti tetrafarmaci.

Pyos grece elkos pus sanies.

Pyper apiũ uel piper apũ apud Dyas. dr̃ acorus.

Pyper erraticũ secũd Dyasco. dicũt latini serpillũ.

Pyper dicũt greci ut nos. arabes uero fufel. est ex eo lõgũ q̃ ẽ notũ & ẽ mĩoris siccitatis & maturitatis ceteris. & ẽ ãte q̃ sepetur ĩ racemos ut pz per Sera. proprio ca. deinde sepatur & fit pip albuz anteq̃ maturetur cõplete & ẽ secunduz Gal. maioris acuitatis q̃ nigꝝ. A. qnto ca. d dyacimĩo ẽ pip albũ illud q̃ ẽ paruũ neq; cõtractũ. s. rugosũ & neq; ẽ cortex eius crossus ĩmo ẽ grauis põderis sed nigꝝ est pfecte matuꝝ & est notũ.

Pipitis Plinius q̃ & siliq̃stꝝ appellamus castore taliter demõstrãte. caulo rubro & longo densis geniculis foliis lauri semine albo tenui gustu pipis &c.

Pir g̃ce ignis pira ẽ rogus piretos febris.

Pyrgites g̃ce troglites passeris genus &c.

Pyrgiar Dyas. aut folitis folia hz silĩa lapatio sed oblõgiora & uiridiora sex uel septẽ erecta & leuia abĩtus & foris hñs plurima. nascitur ĩ padiso uel in ortis. est gustu aspero & stiptico nec semen nec uirgã habens.

Pirenamelis q̃ uaculã dicere peterimus &c. Demostenes. Itẽ alibi de quadã paracõterii forma. sit inqt sũmitas uaculata in silĩtudĩez mellis. naz g̃ci pirena uocant.

Pimpinella ĩfra in saxifragia.

Piretrū uel piretron ut greci a pir q̄ ē ignis eo q̄ igneā uirtutē habeat Dyas. piretrū herba est folia habēs silīa dauco agresti aut maratro & uirgā silē illius in qua uirga capitellū est silē aneto & obrotūdū. radix eius crossitudiē hn̄s digiti unius gustū excalefaciens uehementer & saliuā ꝓuocās ꝛc. Plinius piretron uocāt que nūq̄ floret arabice dr̄ & herba eius uocatur tarcon Step. piretron barchācathaa & ē piretrū.

Piria grece calefactoriū fomētū p unum r. tantū.

Piriasis fomētatio piriase fomētare.

Pirilāpis & lampiris grece cicēdula īcendula noctiluca liber de doc. ḡca.

Pirithis lithos ḡce marchassita lapis aptus ad deducendū ignē.

Pyrodes grece igneus pirotus inflāmatus pirosis incendiū.

Pyron agreste secūd' Dya. ca. de celidōia multi sic celidoniā mīorē uocant.

Pyros grece rubicūdus.

Pyros grece frumentū triticū & sitos &.

Pyrotica medicia adhustīa.

Pyrsuris grece noctiluca lāpiris ut supra.

Pisia greci picem dicūt.

Pissaphlatos mixta bitumī pice naturaliter fit Plinius.

Pistes alredradu apud. A. ca. de cura cācri sūt pisces parui petrosi.

Pisseleō ē oleū q̄ ex pice liqda uel cedria & secundū Pliniū.

Pystachia dicūt greci arabes uero fistachi imittantes grecū. p. lr̄a qua carēt in f. mutantes Ysidorus pistacia in qt dcā q̄ odorē nardi pistici referant.

Pithekos grece maymo simia.

Pithiriasis grece furfures capitis.

Pithias inter spēs titimallorū a Dyasco. pōitur preter illas septē quas pricipaliter numerat.

Pithiron grece furfur.

Pithis ḡce pinus q̄ & pituis aliqn̄ repitur ind' resina pituina Ysidorus.

Pitides uocāt ḡci fructus in ramis pini repertos siue ut latini coni.

Pitimia resina q̄ nos abietalem dicimus Dyascorides.

Pituissa Plinius ad silītudiē foliorū pini ut camepitis q̄ quidā ī titimalli gener numerat fructex ē silīs picee flore puo purpureo ꝛc.

Pixari greci picem uocant.

Pix Plinius liquida in europa teda coquitur naualibus mūiendis multosq̄ alios ad usus lignū eius ɔcisū furnus undiq̄ igni extat circūdato ferro ut primus sudor aque mō fluat canali hec ī siria cedrū uocatur uel cedria cui tāta uis ē ut in egipto corpora hōiū defūctorū eo pfusa seruentur sequēs liquor crassior iā picē fūdit hec rursus in cortinas ereas coniecta aceto spissatur & coagulatur bricie cognomē accepit doliis dūtaxat uasisq̄ ceteris utilis ab alia pice differēs colore rutilāte & q̄ pīguior ē. reliq̄ oīa illa fiunt epicea resine feruētibus coacta lapidibus ī alueis ualidi roboris āt si aluei n̄ sūt struis cōgerie uelut in carbonis usu hec ī furnū additur farie mō tunsa nigriore dolore eadē resina si cū aqua leuius decoq̄tur coleturq̄ rufo colore lentescit ac stillatitia uocatur. Itē alibi liqda pix oleūq̄ q̄ piseleō uocantur quēadmodū fient diximus. quidā iterū coquunt & uocatur palimpissim ꝛc. & īfra nō obmittendū apud eosdē grecos zosippā uocari derasā nauibus maritimis picē multo efficatōrē ad oīa

quibus pices resineq; prosũt ꝛc.

Pix bricia idẽ ꝙ colofonia a brichi grece ꝙ ẽ strideꝛ Plini. bricia fit epicea raxina in yspania aut epice nr̃is minime laudata. est. n. rexinaꝝ amara & arida graui odore ꝛc.

Pix romana Iohẽs Serap. in ũguento ad ragadias ani ĩ eodẽ unguẽto in regali dispõne loco eius pix greca & colofõia

Pyssa; greci picem dicũt.

Pyxis & pyxides greci ut nos forte a pyxos ꝙ ẽ buxus ex quo meliores fiũt.

Pyxos grece buxus.

Pizacion grece est pustula paulo durior subalba acuta ex qua ipsũ quod exprimitur hũidius est Cornelius celsus.

Pladrosin uocant greci stomaticã passione; .s. reumatissimũ Cassius felix.

Plantago Dya. arnoglossos siue eptapleuron nomẽ sũpsit a silĩtudĩe agnine lĩgue. nã greci arnõ agnũ uocant glossam linguã seu rursus ꝙ septẽ adnata hẽat germiã in longitudĩe; .vii. lateribus .i. costis silĩa & ideo eptapleurõ uocatur latine plantago dr̃. Eius gñ̃a sunt duo unũ dr̃ platipleurõ. est & aliud ʒ mĩus minus uero h; mĩuta folia & angusta & leuia. uirga eius multos h; angulos inclinata ad terrã. florẽ uiridẽ h; & semẽ sup ipsa; uirgã. nascitur uero in cardiariis locis. Alteꝝ uero genus plãtaginis folia h; lata & ornatiora & numerosa. huius uirge ãgulose sũt & rufe habentes longitudĩe; unius cubiti & a media uirga usq; ad sursũ semĩe ẽ plenu; radices multas & teneras h; asperas & albas & crossitudĩe ũius digiti. nascitur locis aquosis & in uallibus & in ortis. & in pratis. melior ẽ tñ maior ꝛc. mĩor uero a multis lanceolota uocatur eo ꝙ foliũ ad silĩtudĩe; cuspidis lãcee habeat. plantago ara. lisem alhamel. i. lingua arietis dr̃.

Planta leonis uelut alii herba flaura habet odorẽ aspalti. est spẽs trifolii maior apud Dya. & est illa de qua ꝓsequitur plus in laudibus aliis spẽbus. secundum arabes ẽ spẽs andachoche ut supra.

Platanos Step. adulbiũ.

Platanos dĩc Dya. uocari quandã spetie; cassię lignee.

Platicoriasis grece dilatatio pupille cum efusione Cassius fe. ca. de ygrocollirio & dr̃ a platis ꝙ est latũ cori uero pupilla Demos. idẽ q̃ & midriasi uocauit.

Platy grece latum.

Platociminũ est dcũ latũ ciminũ ẽ sisele os siler montanũ grece platikiminõ.

Platiselinõ grece apiastꝝ & ẽ dcũ latum apiũ li. de doc. greca.

Platofilos secũd' Dy. uocatur septĩa spẽs titimalloꝝ q̃s describit ẽ dcũ latoꝝ foliorum.

Plegi uel pligi ĝce plaga uulnus plege plage uulnera.

Pleginos Step. est lenticula amara.

Pleura grece latera inde.

Pleuretikos pleureticus.

Pleuros latus costa pleure coste.

Plethon grece plenus Ca. fe.

Pletoricos plectoricus plenus repletus ꝛc.

Plexin grece Demostenes turborẽ & turbationẽ animi greci dicũt.

Plistolokia dr̃ q̃rta spẽs aristologie secundũ Plinium.

Plita paulus ca. de ydropisi.

Plumbum uocat plinius quandã egritudinẽ oculi que curatur cũ q̃dã herba q̃ grece dr̃ molebdina ꝙ ẽ dcũ plũbago.

Pneo grece flo spiro.

Pneuma spiritus uentus spiramẽ flatus alitus.

Pneumatosis uẽtositas Gal. ad glaucõe3 tractatu prĩo de febribus. Ite3 Allex. de antidotis ad fr3 stomachũ. Ite3 Oribasius ca. de ꝓnosticis.

Pneumõ grece pulmo inde pipneumõia quã nos corrupte pipleumõiã dicimus.

Pneusis spiramẽ pneuse spirare flare anelare.

Podagra grece dcã a podos ꝙ ẽ pes podagricos.

Podagricus podes pedes.

Podagra lini uocatur cuscuta eo ꝙ serpendo linum necat.

Poderota uel pederota apud Dy. achãtes supra in ac.

Polemoniõ Plinius cilodinamiã ut supra in polimonia capadoces celidoniã uocant. hastas h3 tenues & quadras & folia paꝝ maiora a ruta & oblonga silĩa poligõie aut calamite & sup hastas folliculi sũt ĩ quibus semẽ est nigꝝ. radix est illi lõga cubiti unius. nascitur locis mõtuosis & asperis ꝛc̃. Plinius infra in polimonia que eadẽ est.

Polenta ubicũq3 ĩ antiq̃ translatõne. Dy. inueĩtur apud Sera eodẽ loco habetur sauich de quo infra.

Policaria dixit mihi greca herbaria ꝙ uocatur grece conisca. S3 apud Dya. uocatur coniza ut supra in co.

Poligonios ĝce multoꝝ ãguloꝝ uel multaꝝ flexibilitatũ seu geniculoꝝ. nã gony ẽ genu p. y. psilon ꝛc̃.

Policarpos uocatur & poligõia a Dyasco. ẽ dcũ multi fructus ĩfra ĩ poligonia.

Policomos Dya. folia h3 euzomo. i. eruce silĩa gustu uiscida haste sũt illi crosse & quadre & flores silẽs ozimo & semẽ simile porro. radix est illi nigra & rotũda sicut mala maciana. nascitur locis asperis ꝛc̃.

Policriston exponitur in li. de alimentis ꝙ est dictu ualde bonũ.

Polisillon grece ẽ dictu multoꝝ foliorũ sic uocatur a Dyasco. prĩa spẽs trifolii earum quas describit ꝙ latini odoratũ uocant infra in tri.

Poligonõ a Dya. hastã h3 longã duobus palmis & folia lẽticule silĩa gustu stiptica ꝛc̃.

Poligonos grece secũdu3 multi semĩs. na3 goni grece semẽ per ita.

Polignemon Dy. fructex est sarmẽtosa folia habẽs origano silĩa. uirga ipã nodosa silĩs pulegio h3 capitellũ supra uiscidu3 & odoratũ ꝛc̃.

Poligonia seu a gõi ꝙ est genu. nã & multi geniculatã & cẽtũnodiã uocant seu agoni ꝙ est semẽ. nã Dyas. policarpos uocari dic ꝙ magis ẽ credendum. hec sanguinaria & corrigiola a multis uocatur & est q̃ uirgã pastoris arabes uocant ut p3 per Dya. cõcordiã ca. de poligonos & A. ca. de uirga pastoris. Ite3 per Serap. ca. de uirga pastoris Dy. poligonos masculus herba uirgas habet tenues molles & multas nodosas & expansas sup terrã sicut agrostis. i. ĝmen folia h3 rute silĩa sed oblonga & molliora & semẽ iuxta folia. uñ & masculus dcã ẽ flos illi ẽ albus & fẽiceus ꝛc̃.

Polygonos uero femĩa fructex ẽ unã uirgam habẽs mollẽ & carnosã spissa3 & nodosam in quibus nodis folia habet silĩa pini. radix est illi inutilis. locis nascitur hnmidis ꝛc̃. Plinius poligonium greci uocant q̃ nos sanguĩariã. nõ attollitur a terra foliis rute. semĩe ĝminis

qui plura gña poligoni faciũt hãc ma
reꝫ ītelligi uolũt appellãtqꝫ a multitu
dine seminis aut densitate fructicis :
alii polligonõ a geniculoꝝ frequentia
ꝛc̃.Step.in synõimis polugonos uirga
pastoꝝ.u.lr̃a ꝓ.y.psilo scripsit ut assue
uit.& ĩ kirãida poligonos.i.corrigiola
multigõia.alii uero cãezillũ dicũt ꝛc̃.
Polimiginaton medicamẽ Paulus cap.dꝫ
ydropisi ibidẽ scribitur & ẽ dictu pluri
me mixture.nã migma grece mixtura
Polimonia alii fileteriaꝫ a certamĩe regũ
ĩuentores appellãt. capadoces aũt tilo
dinamĩa radice crossa exilibus ramis
quibus in suĩs corimbi dependẽt nigro
semĩe cetero rute silĩs.nascitur ĩ mõtu
osis locis Plinius.sed Dya.polemoniaꝫ
uocat ut supra in pole.
Polina subtilis farĩa cuiusqꝫ grani.inde
polenta.
Polimonion Dya.uocari dixit alsinẽ que
est paritaria ut supra in al.
Polion Dya.ẽ mõtuosuꝫ est & alteꝝ.mõ
tuosuꝫ uero ꝙ nobis uenit in usuꝫ. fruc
tex est alba & tenera folia habens uir
ga est ei unius cubiti sup q̃ uirge sunt
cu capitellis semĩe plenis aquo semine
exit q̃si lanities alba & oblonga uelut
capilli odorẽ grauẽ habẽs cũ suauitate
ꝛc̃.In Sera.ex uerbo Dya.est plãta ꝑua
exilis cuius lõgitudo ẽ circa palmũ ꝛc̃.
Plinius museus & hesiodus laudibus ĩ
clitã predicãt supqꝫ cetera ad famã &
dignitates ꝓfusiqꝫ miram si mõ ut tra
dut.folia eius mãe cãdida meridie pur
purea sole occidente cerula aspiciũtur
duo eius gña cãpestre maius & siluẽ
ꝙ mĩus ẽ quidã theucrion uocãt. folia
caĩs hoĩs silĩa hñs a radice ꝓtinus nũq̃
palmo altior ꝛc̃.poliũ uocatur iahade
arabice.
Polipis g̃.multipes. polipus piscis.
Polipodiũ dcũꝫ a silĩtudĩe flagelloꝝ poli
pi piscis in eminẽtiis que sũt in ipĩs fla
gellis seu pedibus sed pedes dici possũt
nã radicibus polipodii sũt silẽs eminẽ
tie.unde polipodiũ q̃si polipi pes Dy.
nascitur in pietibus hũectis & in ripis
& circa radices arboꝝ uetustaꝝ & ĩ q̃r
cubus.hꝫ aũt in lõgitudĩe duos palmos
& ẽ silẽ pteridi.i.filici.aspeꝝ & diuisũ
sed nõ sic spissũ.radices sũt illi aspe &
sibi alligate sicut polipi crossitudinem
digiti hñtes.rasa uero deĩtus uiridis &
subalbida appꝫ & stricta & gustu dulcis
ꝛc̃.Plinius polipodion q̃ nr̃i fidiciolam
uocãt silẽ est filicis. radix in usu pilosa
coloris ĩtus herbacei crossitudĩe digiti
crossi accetabulis cauernosa ceu polipo
ruꝫ cirri subdulcis ĩ petris nascẽs aut in
arboribus uetustis ꝛc̃.ara.uocatur bisbi
gi.ab.Y. ĩ libro de regĩe acutoꝝ filichi
nuꝫ uocatnr ꝛc̃.
Polipus est tumor preter naturã qui ĩ na
ribus fit silĩs secũduꝫ subãꝫ polypodos
carni.i.carni illius piscis q dr̃ polipus
eius aũt subã est sarcomia ꝛc̃. Paulus
ꝓprio ca.p sacomia carnositatẽ ĩtellige
Polirizon gr̃ce multaꝝ radicũ q̃re filix
sic uocatur a Dyas.ca.de dipteris.sic &
secundũ Pliniũ uocatur a quibusdaꝫ el
leboꝝ nigꝝ. Iteꝫ idẽ & sic uocari dicit
unaꝫ spẽꝫ aristologie preter duas notas
Polirizon Plinius herba que habet folia
silĩa mirte & radices multas ꝛc̃.
Polisanthemũ q̃ greci botrachiõ uocant
caustica uis eius.i.ulceratĩa ꝛc̃.Plinius
est dictu pluriũ floꝝ.
Politricõ grece dictu multaꝝ comaꝝ.nã
greci thrix comã seu capillũ uocant.est

est politricō & adiantū & gallitricon
idē q̄ capillus ueneris secundū Dyas.
ut supra in adiātum &c.sed Plinius po
litrica distant a gallitrice q̄ iūcos hab3
albos & folia plura maioraq3 fructice
quoq3 maior est &c.

Politropha grece multū nutriētia oligo
tropha econtra paꝝ nutriētia &c.Ori.
oīa a poly q̄ ē multo uel multum uel
plurimū p.y. psilo melius scribūtur se
cundū grecum.

Pomelitos Paulus ca.đ pipueumōia ydro
mellitos aut pomellitos aut ydrorosa
to &c.

Polusis grece īfra in ulcus.

Poma grece potus potio.pomata uero po
tiones.

Pomfoligx scribit grecus sed pōfolinx ꝑ
fert.sic uocatur eo q̄ sit āpullosa. nam
pomfolīx grece ē ampulla pōfolinges
ampulle.& ē pōfoligx seu pōfolīx seu
pōfoligos tutia natura leuissima uola
tilis & alba q̄ Auic.laudat.uide cap.de
ponfoligx apud Dya.cum capitulo de
tutia apud Auic.& Sera.quia idē sunt
& est fuligo q̄ leuatur adherens tecto
fornacis qn̄ es tingitur & fit auricalcū
q̄ uocatur apud Dya.in antiq̄ trāslatio
ne es ustū & est ex subā eris & lapidis
calamīaris q̄ dr̄ climia ara.& cadimia
grece quo lapide tīgitur es.sublimatur
eni3 ui ignis & q̄ subtilius leuiusq3 ē tec
to fornacis heret & uocatur pōfolinx
& arabice tutia. q̄ aūt ex eo fumo ele
uato crossius est nō potēs eleuari in tā
tu3 q̄ adhereat tecto ꝑpter sui ḡuitate3
& densitatē descēdit ad īferiora forna
cis uel her3 pietibus & hec uocatur a
Dyasco.spodius & ab.A.uolēti imitari
grecū uocatur succudus. fit & sine ere
sola sublimatione ipsius lapidis.Est &
alia spēs tutie q̄ allexandrina uocatur
silīs corticibus arboꝝ intus leuis extra
butruosa ḡuis q̄ fit ubi multū fit auri
calchi ex iugi eleuatiōe ipsius fauille
circaq3 formulas terreas q̄ ob hoc for
nacibus suspēdūtur adherēs dēsaturq3
qđ fit ex fumo eiusdē lapidis ꝓbatur
quia artifices auricalchi ex illa bonum
auricalchū faciūt eodē modo sicut ex
calaminari lapide Dya.& Plinius con
uēiūt in modo generatiōis pōfilīx.Pli.
de his & de aliis q̄ in hoc ope generan
tur.in errariis inq̄t inueniūtur q̄ uocāt
pōfilīgē & spodiō dr̄a q̄ pōfolix lotu
ra aspgatur.spodiō illota est.aliq̄ q̄ fit
cādidū leuissimū q3 pōfilīgē dixere &
esse eris cadimieq3 fauillā.spodiō nigri
or est q̄ derasa pietibus fornaciū mitit
scītillas aliquādo e carbonibus hec ace
to ꝑfusa odorē eris prestat & si tāgatur
lingua saporem orridum.cōuenit ocu
loꝝ medicaībus quibuscūq3 uiciis ocur
rerīt & ad oīa q̄ spodios.hoc solum dis
tat q̄ huius elatior uis est.spodios uel
pōfilix cipria optima.fit autē liquescēti
bus cadimia & errario lapide leuissīo
flatu euolatq3 e fornacibus & tectis ad
herescit a fuligīe distās cādore.quod ue
ro minus candidum ex ea īmature for
nacis argumētū est hoc qdā Pōfolige
uocāt.qđ uero rubicūdius ex his inuēi
tur acriorē uim h3.exulecrat adeo ut cū
lauatur si oculos attigat excecet &c Est
& m ellei coloris spodios ī q̄ plīmū eris
intelligitur sed q̄cūq3 genus lauādo fit
utilius.purgatur autē prima deīde cras
sior lotura digitis scabriciē excernit &c
& īfra fit īq̄t & ī argēti fornacibus spo
dion quā uocāt lauiortin.utilissīa autē

oculis cõfirmatur que fit ĩ aurariis ꝛc. has puto quas climias auri & argenti A. uocat d' qbus supra. Itẽ ĩfra antispo dion uocãt cinerẽ fici uel caprifici uel mirti folioꝝ cũ tenerrimis ramoꝝ par tibus uel oleastri uel citonii mali uel lẽ tisci. Iteꝫ ex moris ĩmaturis. i. candidis in sole arefactis uel ebuxi coma uel pseudo cipri aut rubi aut terebinti uel cenãtis taurini quoqꝫ glutĩs aut lĩteoꝝ cinere urũtur oĩa crudo fictili ĩ fornaci bus donec figulina pcoqtur. & iteꝝ in erariis officinis & smegma fit iã liqto ere & pcocto additis & carbõibus pau latimqꝫ accẽsis ac repẽte uehemẽtiori flatu expuitur eris palea quedã solum quo excipiatur stratũ eẽ debet maxili ab ea discernitur q̃ in eisdẽ officinis dif frigẽ uocant grci ab eo ꝙ bis torreatur cuius origo triplex. fieri. n. traditur ex lapide pirite cremato ĩ camĩs donec ex quoqtur in rubricã. fit & in cipro ex lu to cuiusdã specus arefacto prius mox paulatiꝫ circũdatis sarmẽtis. tertio mõ fit ĩ fornacibus eris fece subsidẽte. dĩa est ꝙ es ipsũ ĩ catĩs defluit scoria extra fornaces flos supnatat diffriges remãet quidã tradũt globos lapidis in fornaci bus qui quequũtur ferruminari circa hoc es feruere ipsuꝫ uero nõ pcoqui ni si translatũ in alia fornace & eẽ nuduꝫ quidã id materie qd' ex cocto super sit difriga uocãt ꝛc. habetur ex his ꝙ pon folix & spodius sunt ideꝫ ꝙ tutia. & & hẽtur p hoc ꝙ Dya. ca. d' fece dĩc ꝙ ipã lauatur sicut tutia. Iteꝫ Alex. facit colli riũ ad debilitatẽ uisus senũ ex põfolin go lota balsamo uĩo & melle. cuius silẽ scribit. A. in tertio & loco põfilix tutiã scribit. Iteꝫ Step. in synõimis põfolix tu tia de spodion infra in sp.

Pontica Ste. bõdacha & ẽ auellana & ali bi carua pontica scripsit.

Populus arbor duas hꝫ spẽs. Ĩn Dya. duo fãc capitula. unũ sic ĩcipit populus quã leuce dicũt ꝛc. aliud sic a giros. i. popu lus arbor q̃ alii leuce uocãt ꝛc. & in fĩe capi. aliq inqt phibent eius arboris la crimũ in eridanũ distillatũ & coagula tuꝫ sucinũ facere. i. karabe ꝛc. A. siliter duo fãc ca. unũ qd' ĩcipit haurũ. aliud hauꝝ romanũ qd' uolẽs dicere a giros ut Dya. dĩc achirosa ut supra in haur. Plinius tria gñã populi fãc alba & nigͣ & quelibica uocatur mĩa folio ac niger rima alba folio bicolor supne cãdidãs inferiori pte uiridi huic nigre que in iu uenta circinate rotũditatis folia sunt uetustiora in angulos exeũt ecõtrario edere angulosa rotũdantur ꝛc.

Porcelliones uocãtur a Dyas. uermiculi ĩ huĩdis locis degeutes & in stercore se cundũ ipsũ multoꝝ pedũ qui tacti in pillulas cõplicãtur ara. uocatur guadai secũduꝫ quosdã sed secũduꝫ ueritatẽ uo cantur harua.

Porfira Step ẽ sadefũ ara qd' ẽ ostracũ. i. limatia. sed in li. de doctrĩa greca expo nitur porfira. i. purpura.

Pori sũt foramĩa tã cutis q̃ oĩuꝫ mẽbroꝝ mĩuta uix uel minime uisui apparẽtia dñr tñ & ipã patentia foramĩa pori ut auriũ a Paulo ca. de egritudibus auriuꝫ & oĩa alia largo mõ sũpta. pori & dñr tuberose durities iũcturaꝝ arteticoꝝ que & lapidatõs dñtur ut Paulus capi. de artetica & podagra. gerodius & po ruꝫ in equis uocat ꝙ suprossũ uulgo dr̃.

Porus sarcoyd's dr̃ ligamẽtũ a natura cre atũ ad ꝯnectenda capita fractoꝝ ossiũ

& est eius expositio durities carnea.nã sarx grece caro silr̃ & kreas.
Portulaca dr̃ grece ãdragni arabice uero bachalachãcha :
Posis grece positio potus bibitio.
Postarin Oribasius sic inqt.y.uocat cũ ũa egritudo ĩ aliã trãsmutatur ut ex litar gia fit frenesis & ecõuerso.
Potamios fluuialis potamos fluuius.
Potamogitõ Dya.folia hʒ bete silĩa ĩ me dia aqua supnatans uidetur &c.
Potentilla amãtilla fu ualeriana ideʒ ut dicunt.
Poteõ grece in pratica simili Almãsori ẽ suppositoriuʒ.
Potilion uocatur uinũ onfacinũ ut infra in uinum :
Poti retõ Dy.aut friniõ aut emera uirgel las longas & molles hñs & fortes silẽs dracõtee folia mĩora & obrotũda sed omĩs fructex cooptus est uelut lana & oĩs spinosus est flores hñs mĩutos & ui ridiores.semẽ eius suaue & uiscidũ est & mĩus utile.nascitur in oliuetis & hu mectis locis & saligĩosis.radices habẽs in magnitudĩe unius cubiti aut duoꝝ & fortes que radix si ibi ĩ terra fuerit tacta de se iteꝝ alias mittit radices la crimũ emittẽs silẽ cumi &c.
Pragma res negotiũ pragmasisis rerum natura.
Prassa grece porri.
Prassiũ grece marrubiũ albũ prassium.
Prasson grece porrũ prasson kartõ porrũ sectiuũ prassõ kefalotẽ porꝝ capitatuʒ
Prassina colera dcã a colore folioꝝ porri qđ greci prasson uocãt Cassius felix ca de empimate.
Praton grece agẽs faciẽs opans.
Practikos practicus uenalis ẽpticius con ductitius exactus.
Precoq̃ psica dñr ãnpersica grce urecoqua uel brecoq̃ ut in latinũ uertitur & dñr arabice mixmix.oĩs tamẽ fructus secũ duʒ Pliniũ preueniẽs maturitate alios sui generis dr̃ precox.Step.precoquion antepsica.& idẽ alibi precoqua misini sa &c.aliqñ precotia ĩuẽitur Dy.micro tera psica.i.mĩora que latini precotia dicũt &c.
Precordia Plinius exta hõis ab inferiore uisceꝝ pte sepantur mẽbrana q̃ precor dia appellãt quia a corde pretẽditur q̃ greci appellauerũt phigeãs plimeas.
Prefrigmenũ Allex.ca.đ potõibus & ãti dotis ad epar circa finẽ ãĩsi prefrigmẽi i.preassati seu frixi.
Priapismos g̃.a priapos q̃ ẽ uirga uirilis & ẽ priapismus ĩmoderata uirge extẽ sio longo tpr̃ pseuerãs.drt aũt a satiria si ut ĩfra ĩ satiriasi ĩuenies &c.
Priapismus & uocatur quedã spẽs satirio nis ut supra in orchis.
Prinus spẽs est quercus ferẽs glãdes sicut & driofagus Dya.ca.de drisberoth li. de doc.g̃ca prinos ilex &c.
Prionitos Paulus ca.de lapide ĩter medi cinas ad lapidẽ enumerat.
Prisma gr̃ce corporis ĩslatio.puto q̃ ẽ id q̃ yporismos dicimus &c.
Probaton uel ut gr̃cus ꝓuaton ouis.
Procatartica cã.i.primitĩa que.s.ab extrĩ secus uenit Allex.ca.de dolore capitis ꝓprio capitulo.
Procõ qdaʒ bdelliũ uocant alii maldacon Plinius.
Prosies grece ĩfra in pterigion.
Profilacticũ grece custoditiuũ uel preser uatiuuʒ Allex.ca.de cura epilẽsie.
Pronostiches grece pronostica preuisio

precognitio pgnosticos pnosticus pre uidens precognitor nã gnostica sensibilia.

Proiectoria uirtus.

Proptosis Demostenes est īquit pminentia precadentis oculi ex palisi contigēs fiens cū maxīo dolore.

Propoleos grece est q̧ arabice dr̄ mū & ē fex alueariis apū ubi suas apes phitiūt supfluitates & ē dcā cera ppoleos calidior ipā & ē dcā cera magne uirtutis & ī attrahendo a pfūdo corpis.uid' ca. de propoleos apud Dya.cū ca.de muz apud Sera.& supra ī tera Step. ppolis sordes uasoꝝ apū.

Progeuma grece ē cibus ante prādiū sūptus lenitiuū solutiuūz.

Propoma grece Allex.ca.de epilensia oz inquit ex aqua calida accipe propoma quale est absinthiatū aut conditū ⁊c̄. Itez idez īfra ppoma aut raro sūt accipienda preter absinthiatū & uinū bonū.Itez idē ca.de ydropisi de uino eoꝝ ibi ponit cōfectōnez cuiusdā ppoma. propoma igitur potio ut supra.

Propositalmia uel psilotalmia uel cirotalmia grece scabrositas oculoꝝ Allex. ca de colliriis ad uisuz.

Prosarches infra in pterigion.

Proserpīata poligonia Plinius herba uulgaris supra in poligonia.

Prosopida supra in archion.

Primula ueris supra ī passerella.

Protopas grece dr̄ q̧dā uinū creticū infra in uino.

Protorobō dr̄ a quibusdā peōia Dya.cap. de peonia.

Protosis grece Paulus ē ruptio rogide tūice oculi.i.uuee ex cōestione uel ruptura cornee que pua adhuc existens ita ut caput musce uideatur miocephalon dr̄ amplius aūt aucta ppe granū uuee staphiloma dr̄.plus uero ut malū ad palpebrā extendatur & obstupescat.i.mortificetur clauus dr̄ ⁊c̄.Cassius felix protosis oculoꝝ est ex nimio tumore prominēs casus ut & difficulter palpebris contegatur ⁊c̄. Demostenes ptosis aūt casus est in exitus oculoꝝ plurimū existens quo neq̧ flecti in offitiū solitū terminos ualeant palpebre cū tumore uehemēti atq̧ inguinibus secundū aures & febribus & doloribus sepe & uehementi aut magno cōsensu ex tumore uomitu uelut laqueo cōpresso gutture aut nimio gēitu femīe pturientis.Itē idez alibi est exitus tunice si q̧ apparet rotundū est in modū acini uue staphylonia uocatur.si aūt diuisio ad pcadendūz protosis appellatur. hec a qbusdaz elus uocatur ⁊c̄.

Prouinca herba que a quibusdam trinica uocatur.

Pruna que damascena uocātur apud oēs auctores nigre laudantur.

Psammos grece arena.

Psamismus Pau.ca.de ydropisi post hec īquit & naturalibus utendū est aquis & psamismo ⁊c̄.& infra capitulo de artetica psamismus scribit & ē sepultura ī arena.nā psāmos arena grece.

Psausis grece tactus psao tango.

Pseudo diptamū a multis condris uocatū mīoris effcūs a diptamo statīq̧ ab eo discernitur.diptamū.n.mīma portōne succendit linguam ⁊c̄. Plinius supra in diptamo.

Pseudo selinū secūdū Dya.uocatur a quibusdā pentafilon.

Pseudouniō Plinius napi folia hz fructex

palmi altitudie laudatissima i creta rc.
Pseudobumon Dyas. fructex e duorum pal morum nasces in creta insula folia habz silia bumo haste eius. 3. aut. iiii. rc.
Psychi gce aia psiche latini pferut.
Psychos grece frigus.
Psidraceon Demostenes est iqt puissima extatia alta eruptone circuscripta cum rubore leui sepe in albis ptibus prie tui ce oculi costituta. & magna angulis ui cina alta eruptione uel diuisura pcussu aut incisura effca rc.
Psidia granati cortex. psigia storax liqda
Psidratia gce Allex. sut pustule pue emi nentes in cute capitis plene huiditate aliqn uero sidratia scribitur.
Psilla grece. pulex inde.
Psiliu dictu eo q seme eius pulicibus assi miletur Demostenes ca. de optalmia eius herba psilotina uocatur rc. antiq uero lati pulicaria dicebat ut Theod. Priscianus & alii plures Dya. psiliu aut quirofalio uel qd siculi dicut cristalio aut quinomela. folia hz silia coronopo dio & aspera uirgas duobus palmis lo gas. cuius fructex pilosus e. coma autez eius a medietate icipit uirge in q capi tella duo aut tria sut astricta in quibus seme e pulicibus sile nigrum & durum nas citur in capis rc. Plinius psilio alii cino mia alii crisaleon alii sicilico appellat radice tenui & supuacua sarmentosum floribus canino capiti no dissilibus. se mine aut pullici unde & nome hoc in baccis ipa herba in uineis iuenitur rc. & i ptibus nris iuxta fluuios i glareis colligitur.
Psilotrum medicame depilatoriu.
Psitakos grece psitacus. i. papagal.
Psimithion grece q sepe corruptu iueni tur nuc psimiti nuc psimitiu e cerusa plumbi.
Psix grece nuca.
Psoas grece lubus psoa lumbi.
Psomion & psomos grece bucella panis
Psora grece scabies aspitas cutis cu pruri tu & squamis li. de doctria greca Plin': inpetigine & scabie q psora & licheas uocans rc.
Psoriasis apud Allex. scabies uesice pprio ca. Item in passionario.
Psorotalmia Demostenes e pruritus ocu lorum cu puo rubore & leui sumotenus ulceratone palpebrarum sine ullo lacria rum fluore rc. Paulus est inqt pruritus palpebre scabies ex salsis huoribus fac ta rc.
Psori grece apud Dyas. est queda spes ui treoli q. A. surie uocat Demostenes pso ricu qd nos scabrum dicimus. Cornelius celsus nulla pse medicia est que psori cu noietur sed calcitidis aliqd & cadi mie dimidio plus ex aceto simul coteri tur idq in uas fictile abditu & cotentu ficulneis foliis sub terra reponr sublatu post dies. xx. rursus teritur & sic appel latur rc. Dya. psori q multi putauerut melantia ee sed falsu est quia sui gene ris est hec & illa suu bromu hz psori pleuz. suu gns hz hoc & illa suu bromu psori plenu est & nausia puocat iueni tur in egypto & multis aliis locis sicut in libia & hispaia & cipro. melior est egiptius q si fregeris niger e deintus & multas hns ptusuras & piguis e.
Ptarmikos grece ptarmicus sternutatori uz liber de doc. greca & Oribasius cap. de capitis purgatone Demo. uero ptar micon sternutatoriu dic.
Ptarmos g. sternutametu sternutato rc.

Ptelea grece ulmus Step. ptelea derdarum arbor cimicum. dirdar apud Auic.
Ptereos grece filix ut Allex. de epica dis sinteria. s3 apud Dya. dipteris uocatur Ite3 Oribasius ca. de lubricis ptereos q filice3 dicimus Ste. pteris est sercasu pro sarachs. pteris e pprium forte a ptero quod est ala. na ut in Sera. folia eius uelut ale expanduntur
Pterigia grece ungula oculi. un Paulus proprio ca. quida sine. p. terigia scribut ut Allexan. & Dya. sed Demostenes mebranula carnosa atq3 neruosa albula uel rubra altero ex angulo orta superioribus ptibus initiu sumens sensi3 progrediens & nuc adheres prie tunice q greci pfies appellat nuc supnatans q psarco uocant usq3 ad circulu pupille. aut ad ipa3 pupilla donec ipediat uisu sepe ex ulcere ancedenti sumit exordiu3. uocatur aut pterigio a silitudie penarum. & e aliqn malignu quod gci chachoetes sepius uocat. cu turbato oculo pugentes dolores igesserit tc.
Pterigio Paulus e supfluitas carnis coopiens pte3 ungule digiti ex panarito aut ex altera huiusmodi causa.
Ptyelo sputu grece inde emoptoica passio. ab ema quod est sanguis & ptielon.
Ptylosis Paulus est crassitudo. palpebraru3 putrida rubea quibus accit plerumq3 & pilorum difluxio.
Ptyriacu radix in antidotario uli i cofectione mitridati mioris exponitur quod e filix s3 si sic e ptereos d3 scribi ut supra
Ptyriasis grece furfurisca capis uel cantabrisciu3 furfures capis Allex. & Paulus pprio ca.
Ptyropolen greci abiete. s. picea uocant Plinius.
Ptisane grece dnr que pprie fieri solent i pila. nos aut coiter ptisana uocamus cibu ex ptisanis ordeaceis factu q. y. pre aliis laudat in acutis morbis. ab hac ptisana uocatur massa ptisanaria chilus. s. cibus in stomacho ia digestus eo quod ptisane silis sit.
Ptisas grece spuens.
Ptysis sputa ipa sputamia.
Ptysma gce sputu & saliua.
Ptisis aut secudu3 quod accipitur pro morbo illo cosuptiuo n scribitur apud grecos cu. pt. sed cu. fth. ut fthisis & expoitur in li. d' doc. greca tabes diphtoton macies tabo. un nec apud Demostene recte puto scriptu ee. ptisis inqt oculi est angusta pupille latitudo nutrimento cessante atq3 motu ipediente attestate partiu rugatione tc. translatoris uitiu uel scriptoris fuit.
Ptoma grece corpus & pro cadauere suitur soma pprie corpus.
Ptosis grece spes trichiasis. i. ieqlitas pilorum palpebrarum ut ifra i trichiasi.
Puleu dicebat antiq. puleiu moderni. li. de doc. greca. ulicon uel blico. i. puleiu Dy. eius gna sut duo. alia masculus dr pulbu3 generans flore. alia femia flore purpureu feres. ueru coi noie pantagathen noiatur. & ab aliqbus bledio quod sunt uolantiu aliu3 flores sui tpris passcua tc. Plinius ex pulegio femia efficatior. e aute3 flore purpureo. mas candidu3 h3 tc. siluri ad ea que de doestico dca e efficatior uis e. quod sile est origano mioribus foliis q satiuu3 & a quibusda ditamos uocatur. gustatu a pecore ca prisq3 balatu3 concitat. un quida greci litteras mutates lbecono uel bliconon uocauerunt. nam ta ferues e ut illitas

ptes ulceret rc. Dya. ca. de diptamo dicit quosdã diptamũ uocare pulegium agreste.
Pulicaris in pluribus antiqs libris p psilio repi. policaria ẽ alia ut supra.
Pulmonaria plãta foliis mollibus maculatis albo q̃ quidã pepanũ uocant.
Pupilla oculi apud. A. ẽ. senatiõ sed apud arabes uocatur plãta fontis. s. corath alhaz q ẽ equocũ ad pupillã oculi & plãtaz fõtis & in hoc errauit trãslator. A. ut supra in corath. aliud quoq ca. fãc A. de eadẽ planta sub hoc noĩe siuniũ & forte uoluit dicere ut Dya. senetion & dĩc ibi q est eruca aque.
Pusta sepe repitur in antiqs libris & uocatur pusta ab aliquibus id q fit p apositionẽ aq̃ ĩ uinatia extracto musco de quo supra ĩ deuteriũ. uerũ ubi apud Dyas. in ueterri translatione habetur pusca apud Sera. ex uerbo Dy. & apud A. eisd locis semp hẽtur acetũ aq̃ mixtũ q g̃ce oxieraton uocatur. Itez Alle. ca. de anorosia ex calida distempantia dieta inqt est ordinãda que infridãdo iuuare possit & maxĩe illa que aceto cõficiũtur ut ẽ pusca potui data rc. qsi ui tñ a grecis quõ uocatur supradictus potus ex lotura uinatiaz factus respõderũt pusa uel putia q̃uis & aliis uocẽt noĩbus.
Putinada g̃. spẽs ẽ napi ut supra ĩ napo.
Lr̃a nec g̃ci nec arabes habẽt. Ste. tñ translator regalis dispositõnis multa uocabula que per chef. uel kaf. scribuntur apud arabes p. q. scripsit ut patet infra.
Quama & alicubi q̃mi p kamech q̃ sũt tubera Step. scripsit.
Quebenomolet uel quebelecmelet ĩ. x. practice Haliabas in cõfectõne exdre q̃ azere uocat eo loco apud. A. ẽ almelichi & ĩn pãtegni ẽ ep pulli eq sed in ãtidotario ulĩ splem pulli eq habetur Stephanus.
Quebricũ p kebrit q ẽ sulfur scripsit.
Quemũ Step. ciminũ uocat.
Quemia Step. sic ara. q g̃ci xanan q ẽ chanan.
Quecaranũ Step. p sucarã qd ẽ cicuta.
Q lr̃a nec greci nec arabes habẽt latini tñ quedã arabica que p chaf. uel chef. & quedã greca que p chi scribũtur. x. lr̃a scripserũt.
Quercula. i. camedreos & sic sonat ĩ g̃co nec dicendũ ẽ quercula maior & q̃rcula mĩor ita q camepitheos sit aliqua ex eis q est dcũ ĩsima pinus ut supra ĩ ka. & dicere quercula mĩor nõ est nisi cõculcatio ĩ diminutiuo.
Quernebũ & aliq̃n carnibũ scripsit Ste. pro carnu supra in ca.
Queri & q̃heri Step. p keiri scripsit.
Quermazagi & alibi carmazigo pro carmezich q ẽ fructus tamaricis Step. scripsit.
Quesbara p casbor qd ẽ coriandz idez scribit.
Quescũ Step. p kisch scripsit.
Quesusi pro kasuth idez scripsit.
Querassũ p kersf q est apiũ & alii q̃rasfez idẽ scripsit.
Quetire p chitire idẽ scripsit & ẽ dragagantũ.
Quiastes uocatur paritaria secũduz Dy. cap. de alsinem.

Quianos est uena terre & uidetur secūd descriptōe3 Dya. id q dr̄ cuposu3. nasci tur inqt in cipro in fabrica metallica & in spelūcis littoreis. eligendū ē lĭpid & colorē smaragdinū habens rc.

Quiastis secundū Pliniū est ulcus ī an gulo oculi ppetu3 hūore3 emanās.

Quiacrio dīc Plinius uocatur spēs qdam folii q creticū dr̄ rc.

Quiatistr & qacistromeli gce sūt noīa ferramētor ocularibus morbis apto ru3 Demostenes.

Quianos color dicūt latini s3 greci kia nos. & est kiāeus color inter uiridem & nigr ut liber de doc. greca.

Quili grece sucus inde dyaqlon quicqd de suco fit siue emplastr siue syrupus uerū p. ch. melius scribitur. nā chilos dicūt. uocatur & & zomos & asispema

Quināchis grece s3 melius chināchis ī fra in synanchis.

Quinccos spasmos Demostenes est inqt p interualla puissimi oculi raptus fre quentatus sūma celeritate. nos deniq3 caninū raptū appellare poterimus. un & nomē cepit quibus iste motus neces sario cōicatur.

Quinomella & qrosallō secūdu3 Dyas. uocatur psilliū ca. de psilio rc.

Quinqneruia lanceolota plātago mīor idem.

Quinqfoliū Plinius nulli ignotū est cū & fraga gignēdo ɔmēdetur. grci uocāt pentapetes siue camezeleon siue pēta filō. rubrā h3 radicē hec cu3 ī arescit ni grescit & angulosa fit herba incipit & desinit cu3 uite. eius radix spargamō uocatur rc. mir dixit fraga gignere.

Quiquilima uocatur in cicilia quedā spe ties gminis secūd Dya. ca. d agrostis.

Quirinatiū opos asa ut supra in op.

Quisumūsehū in regali dispositōne Ha liabas exponitur q ē abrotanō s3 ara. uocatur kaisu3 rc.

Quitinos a grecis flores gnator. latini uero caducos uocāt agstiū uero bulau stion Ysidorus.

Quitisos Dy. fructex ē albas uirgas hn̄s longiores cubito uno in quibus folia sūt fenugreco silīa aut lata sicut trifo liū sed paulo mīora & in medio uenā habētia q cū fricata digitis fuerit uis cellū redolent silē cici uiridi multi illā in orto seminant apes prouocantes rc. uide ne sit de q Virgilius florente3 citisu3:

Quitisu3 secūdū Dyas. multi fungū de quo fit ypoqstidos uocāt cap. de ciseos & hoc forte ꝓpter silitudīe3 cū balau stia que sic uocatur.

Quitrā ꝓ kitrā Step. scripsit.

Lr̄a est eadem apud arabes & apud gcos ut apud nos nisi qa apud grecos ē aspira tū in prīcipio dcōis und semp in grecis dcōibus rite cū aspir atione scriberetur.

ut rhoda & rhethorica & silīa.

Rahadac apud. A. est piscis stupefaciēs torpedo.

Ra Step. pro reu alicubi scripsit.

Rakauto Dyascorides asperagus asprati lis q multi racāto aut mion uocant.

Racheili oleū ī practica Haliabas cap. de accn̄tibus que secuntur fe. uidetur rosaceu3 s3 nec nomē ara. nec grecū ē

Radicula in antidotario ulī in potione ad scrophulas Plinius radicula inquit

uocatur que lauandis lanis sucū hab3 mirȝ tantū cōferens candore mollitia ꝙ nascitur satiua ubique & sponte precipue in asia siriaq3 saxosis locis & aspis caule ferulaceo tenui & ipō cibis indigenarȝ expetito & unguētis.& qc quid sit cum decoquatur folio olee sūt iti3 greci uocant.floret estate grata aspectu.uerȝ sine odore spinosa & caule lāuginoso semē ei nullū.radix mag̃ que cōciditur ad quem dictū est usum ꝛc.hec est ɔdisi supra. in cōdes & ĩfra in structio.

Radiolu3 quidā polipodiū uocant liber antiquus de simplici medicina.

Radius uocatur instrumētu3 cirurgicorȝ stilus tenta & id quo medicine in oculis ponuntur.

Radix simplr̃ ꝓ rafano domestico accipitur.sic romāi hodie sic g̃ci & uocāt nā riza grece radix si sine adiūcto ĩuenitur ꝓ rafāo domestico accipiūt ĩterdū & rafanos uocant.

Rhafanos g̃ce rafanus Plinius gn̄a eius greci fecerūt tria foliorȝ dr̄ia crispi atq3 lenis & tertiū silur̄e atq3 huic lenia qd̄ folia sed breuiora ac rotūda copiosa atq3 fructicosa; sapor aūt asp & medicamēti instar ad eliciendas aluos. & infra nr̄i alia fecere gn̄a algidense a loco longū atq3 translucidū alterȝ rapi figura ꝙ uocāt siriacū suauissimum fere ac tenerrimū hiemisq3 patiēs.aliud silur̄e greci cherā appellāt pōtici armō.alii leucē.nr̄i armoraciā frōde copiosius q̄ corpe ꝛc & alii marmoraciū uocant hec.

Rasis grece acus inde rafidothichi acuariu3 ferrȝ.

Ragadie dn̄r scissure accidētes in circulo ani multi ardoris.

Rague ara.spuma que & zebet dr̄.

Raib ara.lac acetosū ut apud Almāsorē ca.de diabete ex eius cōcordia cū practica greca.

Ralembacū ĩ secūdo practice Haliabas ca.de feibus ꝓ coriandro ponitur.Ite3 ca.de foliis ꝓ mitto.Ite3 li.tertio de fe. cottidiana ꝓ oleo amigdalarȝ dulciu3 & sic appar3 manifesta corruptio ꝛc.

Ramad arabice cinis.

Ramic ara.ē cōfectio ex gallis & passulis ex qua fit gallia muscata secūdum arabes cuius cōfectō docetur in libro Sera.de simplicibus medicis & ĩ uicesimo octauo azarauii hab3 aūt alias cōfectōnes diuersas sicut & gallia.rāech Stephanus dixit.

Ramnus Dyas.fructex ē circa ortos nascens.huius uirge longe & spinose sunt folia h3 pĩguissima & lōga & leuia.est aūt altera rānos colorē hn̄s album & subruffū & uirgulas oblongas cubitos qnq3 uel plus hee spīose sūt.eius semē latu3 est & tenue & in folle reclusum sicut affodilli rānos grecus Plinius ĩter gn̄a rubōrȝ rānos appellatur a grecis cādidior fructicosior.is flor3 & ramos spgens rectis aculeis nō ut ceteris adūcis foliis maioribus.alterȝ genus ē silur̄e nigrius & quadātenus rubens fert uelut folliculos.huius radice decocta in aqua fit medicamentū ꝙ uocatur litiū ꝛc.ara.uocatur hausigi Step.ramnos ausegū ramnus.

Ranula & ranūculus uocatur augmētatio carnea sub lingna cū ɔ̄guedīe & fluore saliuarȝ q̄si ĩ radice lingue ut alia lingua oriri uideatur.

Ranūculus Plinius ranūculu3 uocamus

q̄ greci botrachion.genera eius q̄ttuor ꝛc̄.supra in botrachion.
Rapa Plinius medici masculū ex eis dixerūt rotūda latiora uero & cōcaua fēi neuꝫ prestantiori suauitate & ad cōdiendū faciliora ꝛc̄. rapa uocatur grece gongilion.ara.uero selien uel scelgē.
Rapa agrestis Dyas.nascitur locis siccis fructicē collectū faciēs cubiti hn̄s longitudīeꝫ hn̄s multas uirgas folia liuiora & crossa ī modū digiti & satis lata semē eius in folliculis ꝯclusuꝫ nigꝝ & fragile ē ꝙ fractū albū deintus habet coloreꝫ ꝛc̄.
Rapa caulis Ysaac ī dietis de ipā loqtur
Rapa rustica uocatur a latinis secunduꝫ Dya. q̄dā spēs ypericō ut supra ī coriū
Rapistꝝ armorathia rafanus agr̄stis secundū Dya.& Pliniū.
Rhapatusa grece Cornelius celsus est inquit emplastꝝ ꝙ rapatusā a glutinando uocant ꝛc̄.
Rapū siluēe Plinius ī aruis maxīe nascitur fructicosū semine candido duplo maior ē q̄ papauer.
Rharicō Paulus ca. dꝰ dētibus raricon in ollā conburens.
Ras arabice caput.
Rasas arabice plūbum.
Rafanū ꝓ rasin ꝙ ē enula ī secūdo practice Haliabas inuenio & alibi raseni.
Rasatuꝫ & raschū in practica Halia. exponitur ꝙ ē gūma semibari.i.pini.
Rasenigi scripsit Step. ꝓ feniculo ꝙ est razienigi & alicubi rasiāegū scripsit.
Rasin arabice enula.
Ratha Alhaui ē īqt spēs trifolii dū ē recens sic uocatur sed sicca dr̄ fassasa & cadahb & ī hyspāia dr̄ herba mulaꝝ. oritur in ortis & in pratis in pricipio ortus eius ē ut trifoliū postea fit ḡcilius eo & hꝫ flores ut lēticule tortuose.
Rhaticō Paulus ca.de asmate aliq̄s potuꝫ aut cibi raticō ydromilon ꝛc̄.
Ratienigi in septio Iohīs Sera. ī unguēto aselemanū & ē unguētuꝫ aplōꝝ & in aliis multis locis expōitur ꝙ ē colofonia.Iteꝫ ab.A.in secūdo ꝓprio capi. silr̄ expōitur.ueꝝ.idꝰ Iohēs in ca.de palisi dīc ꝙ gūmi ḡnoꝝ uiridiū uocatur ratienigi & hoc gūmi ē terbētina.Iteꝫ ideꝫ ca.de asmate accipe īquit granoꝝ pineaꝝ sup quas ē ratienigi multū .secundū ueritateꝫ hoc nomē cadit super oēꝫ resinā grecū imitādo.nā retini ḡ. resina ut in li.de doc.greca.
Raund ara.reu aliud barbaꝝ aliud seni ꝙ nascitur ī india secūdū abē Mesue & aliud turchiuꝫ secūdꝰ eūdē aliud pōticuꝫ ex ponto sic a regionibus denōiatur & īfra ī reu.
Rausenicuꝫ scripsit Step.
Raxeta ara.pars manus.
Razienigi ara.feniculus rasieinegū alicubi scripsit Stephanus.
Rehan.A.duo ca.fāc unū breue ꝙ quasi notuꝫ sibi nō notificat nobis.aliud de rahan salamōica ꝙ oīno sibi ignotum fuit ut appꝫ ex textu eius.
Reas apud Dyas.uocatur secūda species papaueris ca.de mechōio.
Rechabinum ī practica Hali.ca.de se. cōtinua exponitur ꝙ ē machalū ꝙ est bdelliū & in ca.de cōstipatione uētris & fluxu ī febribus scribitur nareniebī &alibi nateniebū pro eodem.
Rechonia Plinius affertur inqt ex hiis q̄ supra pōtum sunt regionibus. radix costo nigre silīs minor & ruffior paulo sine odore calefaciens gustum &

astringēs eadē trita uini colorē reddit ac ad crocū īclinantē e reu & infra.

Recorporatiua medicīa ē īspissatīa que carnē & cutē densat cōfortatq; mēbꝝ & tempat cōplexōē; que grece metasin cretica uocatur supra ī me.

Redarguēs uirtus ē stiptica repercutiēs Dya.ca.de arbore pini.

Regebertederiē Step. est inqt radix tinctoꝝ & dr̄ carthamū ꝑ curcuma & dixit iteꝝ ꝙ g̃. uocatur celidōion & re uera curcuma ē celidonia mīor.

Regius morbus antiqtus uocabatur yc teritia ut Cassius felix ꝓprio ca.& Plinius & Oribasius in comēto affoꝝ.y. hec & aurigo ab aureo colore & arcuatus morbus dicebatur.

Rehihan ara. mirtus liber de doctrina arabica.

Reiectialis emola orminō secūdu; Dya supra in.e.& or:

Relembach uocauit Step.mirtū sed nec grecu; nec arabicū.

Reseda q̄ rerea uocāt circa ariminū nota est Plinius.

Resina frixa ē colofonia.

Resina pituina.i. pini.nā grece pitius ē pinus & abialis secundū Dy.ca.đ arbore pini. resina inqt alia pituina q̄ nos abialē dicimus alia peucinea & alia ē liqda & alia arida que & affertur ex tirena colofonia uñ & resina colophōia uocatur.differūt uero in colore rexine alia est alba alia oleagina alia mellīa uerū ex aridis meliores sūt pituine q̄ de insula yspanie afferūtur & sūt ꝓbabiles que fuerūt odoris melioris aureā deferētes qualitatē & ꝑspicuā & ñ plurimū liq̃da; ī ymaginē cere τc̃.Plinius resine sūme spēs sūt due sicca & liqda sicca epino & picea fit.liqda terebinto larice lētisco cupresso.nā & hee ferūt in asia & assiria.fallūtur q eādē putāt eē epicea atq; larice.picea. n.pīgue; & tirsi mō sucosā fūdit larix g̃cilē & mel lei liquoris uirus redolentē. medici liquida raro utūtur. hec puto eē kitran nec picea magnope in usu ceteris nō nisi coctis cocture modum alibi docuimus.placet terbētīa odoratissima atq; leuissima natōnū cipria & siriaca utraq; mellis attici coloris.sed cipria carnosior sicciorq;.In sicco genere querūt ut sit candida pura ꝑlucida. in oī autem ut mōtana potius q̄ cāpestris.Itē aquilonia potius q̄ ab alio uēto resoluitur

Rhesis oculoꝝ exponit Oribasius ꝙ est ruptura eoꝝ ꝓprio ca.ueꝝ res grece ē eruptio.

Rhetin Paulus ca.de asmate ē resina.s; in li.de doc.greca retī uel.retim scribitur Ysidorus retine g̃ce resinā dicunt nā grece rei dr̄ qcquid manat.

Rheuma g̃cū ē a reusis qđ ē cursus fluxus τc̃.

Rheu grecū est in libro de greco sili Almansori.ara.raūd supra in ra.

Reu; arabice rizi.

Rexis grece eruptio ruptura.

Rhyada grece passio in angulis oculoꝝ ut Allex.ca. de egritudībns oculoꝝ & est hec secūđ Paulū dīnutio carīs ut supra ī encātis Demostenes rias inqt ē cōtinus lacrime fluor debilitate ptiū aut exeso āgulo uel ī modica cirurgie uexatione cū encātis deciditur τc̃.Itē alibi qbuscunq; passionibus lacrimosi oculi fiant riade sūt a ūeteribus nuncupate ꝙ nos fluidos dr̄e possumus τc̃ rhifada apud Corneliū scribitur.

Ribes arabice planta ĩ montibus sirie nascens & sub niuibus uirens acetosi saporis utilis uentris fluxui colerico precipue ex cuius suco syrupus sepe ad nos defertur. fructus & eius usui medicinarum aptus ur̃ ex auctoritate Rasis ĩ Almãsore qui inter fructus ipsuꝫ ꝯputat. alhaui est planta stipitẽ habẽs rubeũ ad uiriditatẽ decliuẽ tenerum cuius sapor est dulcis acetositate mixtus folia rotũda uiridia & mag̃ cuius granũ petatur d' corascẽ accidi saporis ꝺ quo fit rob ꝛc. nos aũt loco eius sucum acetose que ẽ lapatiũ agreste ponere possumus.

Rhibus apud Dyas. est de statuis & de palestrato. i. de loco ubi fiebat ludus palestre & ẽ ꝙ apud. A. uocatur sordities in ca. de sorditie. de his & de aliis loqtur. g̃cus uero ripos dic.

Riech arabice pulmo.

Rien rienis ideꝫ ren.

Rhigos grece rigor rigõ frigẽs rigens.

Rhimida g̃ce rima rimides ruge rime.

Rhinar grece limatura Pau. cap. de cicatricibus & albugine oculi rinar cornu ceruini ꝛc. nã riniõ grece lima.

Rhimomelis g̃ce ferreũ ĩstrumẽtuꝫ aspicapĩs ut lima quo asperitas uel scabies palpebrarum eraditur Demostenes.

Rhin g̃ce naris nasus ind' ẽrinõ caput purgiũ ꝙ p nares ĩicitur. nã rĩo nares & hĩc & rĩocerõ aĩal hñs unicũ cornu in naribus. rinokereos dĩc grecus.

Rhincho grece rostrum & scribr̃ rigchos & ꝑfertur rĩchos.

Rhion & limatura apud Paulũ cap'. de asmate inqt fagi & pruni efficatõr riõ

Rhipiros g̃ce Cassius felix tipus sordidus tertiane nothe.

Rhipos grece sordities.

Rhiptica grece purgatĩa ut Gal. li. de ĩ genio sanitatis ripticõ katarticũ.

Rhisis g̃. fluxus li. de doc. g̃. reuma ꝛc.

Rhisipella grece erisipila.

Rhitida grece ruga ritide ruge.

Rhitidosos Demos. est rugosa siue folliculosa pupille passio

Rhitinũ Paulus farĩe ordeacee habẽte ritinuꝫ.

Rhitini Step. ritinegi resina.

Rixis g̃ce eruptio. dyarixis apud Allex. uene scissio ca. de emoptoica.

Rhiza g̃ce radix ind' glicoriza dulcis radix q̃ corrupte nos liqritiã dicimus.

Rhizentia g̃ce Cassius fe. in ãtidotario sũt radices dure q̃ ĩ ulceribus apostẽa tuꝫ i ã uacuatorum remanẽt ꝛc.

Rhoa grece Step. uhardẽ rosa.

Rob q̃nqꝫ absolute põitur & ẽ ideꝫ ꝙ carenũ ut pꝫ supra in careno.

Rob ara. est sucus cuiusqꝫ fructus coctus ad spissitudĩeꝫ ut seruari possit.

Robelie apud ysaac in dietis ẽ legumen ꝙ apud. A. uocatur meiste uel ut ĩ ara. mes. uerum apud Rasiꝫ ĩ Almãsore aliud est robilie aliud mes ꝛc.

Rocath ara. focatia placẽta panis ualde tenuis

Rochbe arabice genu.

Rhodakĩa g̃. ꝑsicus arbor & rhodakinõ fructus.

Rhodhãthe grece flos rose.

Rhodia Dya. radix ẽ nascens ĩ macedonia silis costo sꝫ paulo leuior & ñ eq̃lis que digitis cõfricata rose longius iactat odorem.

Rhododafni li. de doc. greca ẽ rosa g̃ca lorãdrum ꝛc. Est aũt eius expõtio rosea laurus. nã ẽ cõpositũ ex rodõ quod ẽ

rosa & daphuis qđ est laurus ab Auic uocatur oleander a Dyas.nerio supra in ne Plinius rododẽdros nomẽ quod apud nos īuenit latinū rododafnẽ uo cant aut nerion .Step.rododafni đ fela ꝑ desle nā sic arabice:

Rhodon grece rosa rodinos roseus rodo leon oleū rosaceū rodostoma aq̄ rosa cea rodozacara zucharꝝ rosaceū rodo meli rosaceū mel rodoxirō rosa sicca.

Rodorā uocāt galli herbā que nascitur iuxta rodotinum arborē inter arbusta caulē hꝫ uirge ficulnee mō geniculatū folia urtice ī medio ex albida eadem ꝓcedente tpr̄ tota rubētia florē argen teuꝫ Plinius.

Rogel arabice pes.

Rhogīa ĝce uocatur scissura supficialis cranei q̄ nos rimulā Paulus ī cyrurgia.

Rhoginos Paulus ca.de pipleumōia est oregmō & ē nomē fictitiū.

Rhoi ĝce p ita fluxns decursus silr̄ & rois p iota īfra supra & reusis & idem significat.

Rhoidea grece arbor malignati.roidiō pomū granatuꝫ.

Rhoitō apud Pli.uinū maloꝝ ĝnatoꝝ.

Rhochia grece eruca herba.

Rhombos ĝce rūbus piscis romuos dn̄t.

Rhomerz in cōfectōe mitridati ī ātido tario ulī exponitur rafanus.

Rhoos uirsodespicu apud Paulū cap. de corrosione mamillaꝝ ē ĝna tinctoꝝ. secūđ.A.eođ ca. & eođ medicaīe nec differt nisi ubi.A.dīc coq̄tur cū lignis cipressi Paulus dīc misceatur cū spatu la ligni cipressi.

Rhopi grece dumus

Rhoras Paulus ca.de dolore capīs ex ui no cōedat inq̄t roras puto corruptuꝫ & debeat eē rodia q̄ sūt malaĝnata.

Rorastrꝝ ē smilax apud Dya.& zmilax apud kiranidā infra in smilax.

Rosa canina ē planta ī cuius radice nas citur fongus ex quo fit ypoq̄stidos qui fōgus uocatur.a.tarathith & plāta uo catur barba yrcina.

Rosmarinū ē spēs libanotidis ut supra ī libanotis arabice uocatur arbor marie & uapor uel funigiū marie & alke lil gebel.i.corona mōtana Plinius rosma rinus duo eius gn̄a alteꝝ sterile alteꝝ cui caulis & semē resinaceū ꝙ semen chacheris uocatur foliis odore thuris.

Rosaidicos Paulus ca.de amissione me morie admiscendū īq̄t īfrāntia & sic cātia & ut rosaidicos & mirsie puto sumach .

Rosago herba ī antidotario ulī ī potōe ad scrophulas.

Ros siriacus exposuerūt quidā ꝙ est flos orni & nō dicūt q̄d ornus ē sed ros siri acus ē sumach.Vide ꝙ ubicūqꝫ ī libris de greco translatis hētur ros syriacus in arabicis eisdē locis & ī casibus habe tur sumach.nā apud Dya.ca.de origa no ubi ē ros syriacus in Serap. eodem loco ex uerbo Dya.ē sumach.Itē in ca. de porro ubi habetur tuso cū rore syri aco in Sera.hētur sumach.Iteꝫ in ca.đ moris ubi dīc ꝙ sicca & trita ponūtur loco roris syriaci ī Serap.ē sumach.Itē inuenitur sirupus de fructibus in.vii. Iohānis Serap. cui silīs īuenitur apud Pliniū & Dyas.& ubi ille hꝫ sumach isti habēt ros syriach.

Rotab ara.dactili qui & tamar uocātūr & aliis pluribus noībus secūduꝫ diuer sitates spēꝝ eoꝝ ex pte maturitatis formaꝝ & regionū & uocantur.

Ru & ruȝ apud Pauluȝ in pluribus locis ut in ca. de yleo adeos inqt qui nõ retinent cibũ rũ & cimĩuȝ da bibere.

Rubeũ aliq antiqui uocauerũt accatiaȝ. Gerodius in libro equoꝶ rubeuȝ inqt i. sucus prunellaꝶ ĩmaturaꝶ.

Ruasiũ uocabatur quedã miconii spẽs Plinius.

Rubia. i. rubea tĩctoꝶ Dyas. rubia q̃ alii eritrodanũ latini uero rubricã dicunt herba est oĩbus nota. eius spẽs sũt due una agrestis. alia que appellatur sparthos ramulos siue tirsos hȝ tẽues & q̃si nodosos folia p interualla distantia atq3 p singulas ãnodatões ueluti stellaꝶ ymaginẽ metientia fructus siue semẽ est ei rotundũ & uiride dehinc rubeũ aut circa maturitatẽ nigꝶ radiceȝ habet lõgã & tenuẽ & rubicũdã ⁊c.

Rubie ara. in. vii. Serap. ĩ medicinis oculoꝶ sepe repitur & ẽ os sepie. In secundo uero. A. rubien uocatur ipã sepia. ĩ secretis uero Gali. ĩ sief cõseruatiue uisus rubien ĩuẽitur.

Rubus alius batus ferens mora alius rubus canis qui grece cinosbatus uocatur & est spina que nr̃o ydiomate rozagua uocatur quasi rosa acuta. eius semẽ uel fructus ẽ silĩs fructui rose in cuius sũmitatibus oritur q̃dã tuberositas tecta lanugĩe aspa hñs intus uermiculos q̃ moderni q̃dã falso bedeguard uocauerũt. pfert flores ut rosa uirgas habȝ rectas & ũcis spinis fortibus armatas supra ĩ cinobatos. Plinius rubi inquit mora ferũt & alio gener̃ silĩtudinem rose que uocatur cinosbatos. tertiuȝ genus ydeũ uocant greci a loco tenuior q̃ ceteri mĩoribus spinis & mĩus aduncis ⁊c.

Ruca est eruca.

Ruge in atidotario uli ĩ cõfectione dialacca est rubea tĩctoꝶ sicut pȝ p cõcordiaȝ eius cũ. A. & Iohãne Serap. eadeȝ confectione.

Ruman uel romã ara. malũ granatuȝ inde romania cibus qui fit inde.

Runegi ĩ septĩo Iohĩs Serap. ĩ puluere roseo oculoꝶ est lapis silĩs cancro ĩmo cãcer ĩ lapideȝ conuersus.

Ruptoꝶ dropax uesicatoriũ medicamẽ

Rhusen Plinius grecũ inqt nomẽ est. n. herba siluñs foliis mirti caulibusq3 breuibus fructex excoriatus appellatur subrutilus cubitalis crossitudĩe digitali cuius aridis foliis & mali corio coria pfitiũtur. medici aũt roicis utũtur.

Ruseritrias & ruseritro & ruseritru & aliqñ solũ ru. repitur apud Paulum in multis locis & est ros siriacus. i. sũach.

Rusne ara. in septĩo Iohĩs Serap. ca. de cõfectõne asseia uel aselite est berugi & dr̃ zurũb & pedes locuste & alseig zeneio. hec oĩa sũt noĩa huiꝰ medicĩe & si zurũb ẽ zurũbet ipsũ ẽ spẽs zedoarie q̃ uidi & habui.

Rhusti & sentix idẽ nascitur ubiq3 ĩ cãpis & sepibus secũduȝ libꝶ antiquȝ de simplici medicina.

Rhusin Paulus capi. de alopitia repi in ãtiquis expoĩbus ꝙ rusin ẽ cepe ag̃ste.

Ruta tres habet spẽs dõestica ubiq3 nota & ẽ agrestis & in nullo a domestica differens nisi loco natiuitatis & ulceratiua ẽ & faciẽ odorata urit. tertia est harmel ut supra ĩ harmel Dyas. rute duo sũt genera dõestica & ag̃stis mõtuosa uiscidior ẽ ab ortiua escis nõ apta s3 melior est que circa cucumeres nascitur ⁊c.

Litterã habent gci ut nos arabes uero habẽt duo unũ qd uocãt sin. aliud qd uocãt sar que silẽʒ sonũ hñt sʒ habẽt aliud ꝙ cũ quada aspiratione pnũciãt quod shar uel dsar uocãt. hñt & aliã litterã q̃ sonat ut sc. apud nos q̃ sci noĩant. p primã scribũt sumach p secũdã sandalus. p tertiã sharo uel dsaro ꝙ est lentiscus. p q̃rtã sceiteragi.

Sahade ara. cipeꝝ ꝙ iucha dicunt forte imitantes latinũ. i. iuncus.

Sahane ara. est salsamentũ ꝙ fit ex pisciculis salitis & nucibus & aliqbus spetiebus & oleo.

Sahater expõitur in secũdo cañ. A: ꝙ est origanũ nõ recte sed ipsuʒ ẽ saturegia ꝙ appebit legẽti ca. eius ꝙ ĩcipit origanuʒ. & in arabico ẽ sahater cũ ca. de saturegia apud Dyas. & Serap. dñt. n. illi ãbo ꝙ uirtus eius ẽ sicut uirtus thimi. & A. sicut uirtus hasce ꝙ ẽ thimus. & ĩ oĩbus & aliis cõueniũt. sermo uero de origano apud. A. cõfusus ẽ cũ sermone de pulegio & calamẽto ĩ ca. de calamẽto ut supra in. c. & p.

Saharhelgebaꝝ Step. in synõimis exponit ꝙ est bersasaruʒ & ẽ capillus ueneris. sahar re uera ẽ capillus seu crinis.

Sabanõ gce sabanũ ĩdumentũ sabana ĩdumenta liber de doc greca. ueꝝ Ori. ca. de puocatione mẽstruoꝝ expõit ꝙ est pãnus asp abstersoriũ. s. quo hoĩes utũtur in balneis uel & qlibʒ linteum ad hoc deputatuʒ.

Sabara in secũdo Haliabas p sarb aliqñ sabare scripsit.

Sab ara accipiter liber de doctriã ara.

Sabdenegũ p sedenegi scripsit Stepha. & est emathites.

Saber uel sabr. ara. ẽ aloes. apud Haliab. inuẽitur sabare & ĩ synõimis Stepha. sabaꝝ.

Saberemi & saberemũ in regali dispõne ĩuenitur p sebrã & ẽ esula Stepha. seberemũ exposuit titimalluʒ.

Sabina dicebãt ãtiq nos uero sauina Pli. sabina brathia appellata a grecis. duo ruʒ geneꝝ ẽ altera tamarici folio silĩs altera cipresso q̃ quidã creticã cipressũ uocauerũt &c.

Sabon ara. sapo.

Sabot piscis in li. Almãsoris ca. de aqua descendẽte ad oculũ in cõfectione collirii ad id fellis inqt sabot & in libro silĩ Almãsori de greco translato loco eius habetur fel laurachi & ĩ kiranida est labrax piscis. i. uariolus & silĩs zephalo eius fel cũ melle uisũ acuit &c. cũ diu anxius quesiuissẽ de hoc pisce tãdeʒ a greco pito & in lingua latĩa didici ꝙ male pferebã. nã grece uocatur. laurachi. v. cõsonãte ꝙ postea p libꝝ d doc. greca ratũ habui. & ydyomate nostro puto grecoꝝ imitatione hic piscis uocatur lauratius. uenetie uariolus uocatur. Cõtĩgit ergo mihi ut labor ab errore. v. lr̃e q̃ uocalẽ pferebã q̃ debet eẽ cõsonãs & sillabicari cũ. a. r. lr̃a mediante & liquescẽte. ẽ piscis satis ubiqʒ notus ĩ maritimis. romani spinulam uocant.

Samonie ara. scamõee a greco corruptuʒ & sahamode dicunt.

Sachabenegi ara. serapinũ.

Sacũduliuʒ apud. A. post grecũ spõdiliõ apud Dya. de q̃ infra in spo.

Sacolocõdriõ ara. dicũt p scolopendria

corupto greco.
Saccarō Plinius.fert arabia sꝫ laudatius india.est aūt mel ī arūdībus collectū gumiū modo cādidū dētibus fragile āplissimū nucis auelane magnitudīe ad medicīe tamē usus tꝰ ur zucharꝫ ahoster dꝰ quo infra & nomē saccaron ē ut greci saccara uel zaccara dicūt.
Saccō apud Dya.est prima spēs calcāti.
Sadhar secūdū Aui.est arbor cuius fructus ē nabach & a Dy.uocatur agrifoliū apud Almāsorē scribī sidre agrifoliuꝫ uide lotos arbor de quo supra ī lo.
Sadeb arabice ruta.
Sadef ara.ostracū Step.porfira grece est sadesū arabice.
Sadegi uel sadeg ara.foliū indū.i.malabatrū de quo Aui.ca facit sub hoc nomine foliū & nō est id ꝙ habemus in usu.nā illud uocatur tūbel supra ī mal
Sadeguarā sic scriptū est ī secūdo cāonis Aui.sed ī arabico est saduruan.sed ī secūdo pratice haliabas scribitur saderudū in ca.de sucis plātaꝝ.apud Sera.uero saderuā ibiqꝫ notificatur inꝗtū potest notificari nobis medicīa ualde peregrina.
Sadenegū ī pratica Haliabas ꝓ sadenigi ꝙ est ematites scribitur.
Sadenegum ibidem ꝓscehedenigi & est canabs.
Sadibeodis ibidē ꝓfolio nucis.
Safsf arabice salix.
Saferemū ī pratica Hali.ca.de hetica exponitur basilicō.
Sagapinū Dya.lacrimū est ferule nascētis in india.eligēdꝰ est līpidū aforis rufū deintus albū odorē silfiiꝫ & galbani hn̄s gustū uiscidū tꝰ.
Sagmō secūdū Pliniū aliq ex grecis agnum castū uocāt.
Sagmē uocabāt antiquits romani berbenā ꝗsi sāctimē.eo ꝙ sacerdotes ī expiādis tēplis ea utebātur ut titus liuius libro primo.ob hoc ḡci gerobotanū.i.sacrā herbā uocāt tꝰ.
Sagnasora Iohēs Sera.ca.de retētiōe mēstruoꝝ expōitur ꝙ est abrotanū.Item in ca.dꝰ uertigīe idē dicit.sed puto artemisiā in qua errauerūt arabes putātes abrotanū ut pꝫ ī berēgesif.nā ꝓprietates eius magis cōcordāt cū artemisia ꝗ cū abrotāo ut in calculo & mēstruis.
Sagzenea confectio opiata in quīto cañ. Aui.& septimo Iohīs Sera.ꝗ ī pātegni uocatur socrugē & ī regali dispositiōe socrute.
Sahater infra in timbra.
Sair scripsit Step.ꝓ xair ꝙ est ordeum.
Sal uocatur ara.melech grece alas.
Sal Plinius sal oīs fit aut gignitur utrūqꝫ pluribus mōis sed cā gemiā coacto hūore uel siccato siccatur ī quibusdā locis & ī aliqbus extremitates tantū in arescūt & in aliqbus usqꝫ ad mediū lacuꝫ Sūt & amnes secū salē a mōtibus trahētes & sūt alii quoꝝ sūma depresantur ī saleꝫ anne reliquo uelut sub gelu fluēte ꝗ salis flumīa appellātur. aliud genus ex aquis maris sponte gignitur spuma ī extremis litoribus ac scopulis derelicta.hic.n. rore densatur & ē acrior q in scopulis īuenitur. sūt & mōtes natiui salis in qbus lapicidinaꝝ more ceditur renascēsqꝫ effoditur e terra humore dēsato alibi. Iteꝫ charris arabie opido muros domosqꝫ massis salis faciunt.fit aūt sal in salinis aꝗ maris in areis egesta mixtaqꝫ fluuiali soleqꝫ dēsata aliqbus in locis eputeis hauriunt

muriã appellant & e fõtibus densatur sole alii igne. apud Teofrastũ ĩuenio umbros arũdinis & iũci cinerẽ ꝺcoq̃re aqua solitos donec exiguũ supesset hu moris quo colato densant igni uel sole salsissimus sal q siccissimus candidius suauius. pluuia dulcescit oĩs suauiorez tñ faciũt rores ꝛc. & ĩfra de flore salis salinaꝝ sinceritas sũma fecit drĩaz suã q̃nq; fauillã salisq; leuissima ex eo ẽ & candidissima appellatur. & flos salis ĩ totũ diuersa res hũidiorisq; natute & crocei coloris aut rufi ueluti rubigo sa lis odore quoq; ingrõ dissentiens a sa le nõ mõ a spuma. egipto ĩuenitur ur q; nilo deferri. & fontibus in q̃busdam natat optimũ ex eo q; olei q̃dã pĩgue dinẽ reddit ꝛc.

Sal masse q dictus ẽ sal pãis cõis usualis.

Sal gemma capadocius idez.

Sal nitrꝫ nitrꝫ ipsũ.

Sal alkali sal nitri fit ex ciere cali supra

Sal nasticus cũ nasta ĩuenitur & ẽ niger

Sal indus niger est.

Sal alebroth sal alkimistaꝝ.

Sal amõiacus Plinius ĩuẽitur iuxta pleu siuz Pthclomeus rex cũ castra faceret quo exẽplo postea ĩter egiptũ & arabi am & squalentibus locis ceptus ẽ inue niri detractis arenis q̃liter & p africe siciẽtia usq; ad hamõis oraculũ is qdẽ crescens cũ lũa noctibus. nã ciremaici tractus nobilitãtur a m õiaco & ipõ qa sub arenis ĩueniatur appellato silĩs est colore alumĩs q; schiston uocãt longis glebis neq; plucidis ĩgro sapore sz me dicĩe utilis ꝓbatur q̃ maxĩe pspicuus rectis scissuris insigne de eo probatur q leuissimus ẽ ꝛc. qui ad nos defertur sublimata res appet Paulus in capi. de nicti lopa ubi ponit salẽ defossũ ibidẽ in silĩ loco. A. ponit salẽ amoniacũ. Itẽ ubi in silĩ Almansori ca. de debilitate uisus põitur salis saparitii eodẽ loco ĩ Almã. ponitur salis amõiaci.

Sal sacerdotale puluis ĩ ãtidotario ulĩ.

Salahase supra in kauken.

Salgen supra in rapa & in less & infra ĩ scelgen.

Salamãdra grecũ ẽ & expõitur in li. de doc. g̃ca spẽs stellionis ĩfra ĩ semebras que est idem.

Salch alhaiel ara. spoliũ serpentis.

Saluĩcha gẽus ẽ herbe que radiculas & folia subrufa habet flores silẽs plurĩos que a terra refossa in modũ scopulaꝝ cõstringitur. nascitur aũt in lapidosis locis sũmis & in norica rigiõe. Illa ue ro est optĩa que ẽ odorifera & sine sab lone & recens plurimos ramulos & ra dices hñs. põt q̃tuz & spica q̃uis ĩfirmi or sit Plinius saluĩcha foliosa qdez est sed breuis & que necti nõ possit radici neruose coheret herba uerius q̃ flos dẽ sa ueluti mãu pressa breuiterq; cespes sui generis pãnonia hãc gignit & nori ca alpiũq; aprica urbiũ eporida suauis odoris ꝛc.

Salix Plinius salicis in asia tria g̃na ob seruant nigrã utilez uimĩbus. candidaz agricolaꝝ usibus. tertiã q̃ breuissĩa ẽ helicẽ uocant. apud nos quoq; multi totidez generibus noĩa ponũt uimine am uocant eandẽ purpureaz. alteram yteliriã a colore que fit tenuior tertiã gallicaz que tenuissima ẽ. & alibi sali cis sucus ẽ triũ geneꝝ. unũ arbor ipsa exudat gũmi mõ. alteꝝ manet cũ flos in plaga exciso cortice triuz digitoruz magnitudĩe. tertius sucus ꝺ trũcatione

ramorꝝ a falce distillatur ꝛc.

Salpinga Allex. ca. de surditate circa finē ē fistula q̄ sugitur aliquid existens ī aure poro ipius auris apposita. uerū salpix grece ē tuba. salpīga tubā. salpinges tube & semp scribūt p geminū. g. aggelos scribūt & ꝓferūt angelos. silr g. antecedente. x. transit in sonū. n.

Salsal ara. argilla creta noua.

Salsogaꝝ ē cōpositū ex greco & latīo ex cōcordia pratice grece silīs Almāsori & Almāsore & est muri.

Saluia Plinius bechion q̄ & saluia dr̄ aliàs tussilago. duo eius sūt gña siluestris ubicūq; nascitur sub eē aquas credunt ꝛc. & ita altera a qbusdā saluia appellatur silīs uerbasco ꝛc. saluia elisfagus & lilisfagus grece dr̄. arabes uero elisfatos imitantes grecū. sed sathe ꝓprio ydyomate.

Saluꝫ tyriacū Paulus ca. de ydropisi confectio ē.

Salutaris herba uocatur a qbusdā solatꝝ in li. antiquo de simplici. medicīa.

Samach arabice piscis.

Samag arabice gumi arabicū.

Samaneh ara. cornix li. de doc. arabica.

Sambacus ē nomē corruptū ab arabico sābac. īde oleū sambacinū & ē ieusemī uide in qnto. A. de colliriis. collirium īqt iuuatiuū q̄ fit cū ieusemī ꝝ acatie suci sambach ꝛc. dixit tn̄ mihi arabs q̄ zābachē uocant ipsū semē ipīus ieusemī proprie.

Sambucus uocatur grece actis & ebulus cameactis. duo sunt genera. unum arborosum est hastas habens carnosas. & rotūdas & rectas folia hꝫ octo aut qnq; in hastis silīa nuci regali oblōga cū graui odore flores ei sūt albi ī capitibus hastaꝝ semē uero silē terebinto subnigellū & purpureū & in modum botri cōpositū multū sucū habēs. alterum genus est q̄ cameactis dr̄. a multis uero iosacti dr̄ sed breuior est & herbosas hastas habet q̄dratas & nodosas & folia in singulis nodis silīa amigdale sed uenenosa & oblonga cū odore ḡui in hastis capitella sūt silīa supradicte & semē & flos. radix eius crossitudīeꝫ digiti habet & longa ꝛc. Plinius sanbucus habet alteꝝ genus magis siluestre q̄ greci actemectō alii elon uocāt multo breuius ꝛc. supra in actis.

Samia Plinius samie due sūt que coliriō & aster appellantur. prioris laus ut recens sit & leuis līguaq; glutīosa. altera globosior candida utraq; uritur & saluatur ꝛc. supra ī gisamia.

Samurdūne ara. Iohēs Sera. ca. de preseruatione a lapide. ē inq̄t arbor ḡnoruꝫ assonāti ꝛc.

Samur & segeb apud alhaui ē aīal ī quo fit muscus.

Sanamūda gariosilata auātia & secundꝰ quosdā pes leporis uocatur sed alia est pes leporis ut supra in pe. & lagopos.

Sanction Dya. sanctiō aut fagalmō quā multi parīe dixerūt. nascitur locis umbrosis & stagnis siccis hastā habet angulosam & pinguē sup q̄ mīute haste sūt multe folia sūt ei ādrafraxe. i. atriplici silīa & in sūmo diuisa habentia odorē cartami. semē illi ē rotundū sic oliua & platani bacce silē aspeꝝ ita ut trāseuntibus inhereat rebus.

Sādali tres sūt spēs albū. s. rubeū & citrinū q̄ ceteris pretiosius & magis odoriferꝝ ē. & q̄nis a modernis citrinū uocetur albidius tamē est altero. hoc uocat

aben Mesue mazahari.
Sandaracha apud Dya. & oēs libros de greco translatos ꝑ auripigmēto accipitur rubeo. Inqt Dya. sandaracha ī isdē nascitur locis in quibus auripigmentū eligenda est que ē colore rufa ualde & facile tribilis & cripula mūda colorē cinabari habēs & odorē sulfuris. uirtus est ei & coctura silis arsenico ꝛc. sandaracha uero in libris de arabico translatis ꝑ gūi uernicis. nā arabes uernicem sandaros uocant a quo sandaracha corruptū uocabulū latini dicūt.
Sandaros ara. gūi uernicis silis ē karabe & ē duaꝝ spēꝝ ut īfra in ue. sandeusi Stephanus scripsit.
Saudel ara. sandalū.
Sandicos Paulus ca. de acoris capīs expositū ē in li. ꝺ doc. gca ꝙ sandix est terra rubea.
Sandix in antiquis libris expōitur ꝙ est soda.
Sandix uero in eisdē exponitur ꝙ ē auripigmentū ustū sed Plinius. sandix īqt in olere siluri a gcis exponitur.
Sandix Dy. olus ē agste ꝙ facile comedi pōt uirtus ē ei stiptica uiscida subā ra.
Sandix Step. ē sateguȝ agste
Sandonicū herba lūbricoꝝ spēs ē absinthii ut supra in absinthio putatur ara. uocari sceha Dya. post ca. ꝺ absinthio sandonichū ē tertia spēs absinthii in gallitia nascens ꝙ ciues sandonicum dicūt quia locus quo prīo natū ē sandō dr. silē ē absinthio ſ; nō semē sic hȝ spissū & subamaꝝ ꝛc.
Sanguinaria poligonia eo ꝙ ad sanguīeȝ stringendū prestȝ ꝗuis qdā sic uocant aliā plantā q̄ bursa pastoris dicitur.
Sanguis mundāus supra in crisāthemon
Sanguis draconis est sucus plāte q̄ apud Serap. describitur auctoritate Dyasco. q̄ dīc uocari sideritis ꝙ nomē multis plātis attribuitur. sanguis dracōis ara. uocatur den elachiten uel alachoin.
Sāguisuga yrudo uocatur gce bdella ara uero halech.
Sanguis grece uocatur ema inde emagoguȝ ematices emoragia & multa alia ara. uero dem.
Sampsicos grece casia herba odorifera similis costo liber de doctrina greca.
Sāsucus maiorana psa. apud Pliniū amaracū ut supra ī a. ara. uero merzemus Dya. sansucus a siculis amaracus appellatur est ramosa multas uirgas sup terram spansas habet & foliis puis & rotūdis nō dissilibus nepite & ueluti hirtis & acerrimis tota herba odorata ualde ꝛc.
Sappa mustū coctū usqꝫ ad cōsūptioneȝ duaꝝ ptiū & ppea dr̄ triplicatū hec & dulcor & aliis uocatur noībus. carenuȝ uero qn̄ eiusdē musti tertia tantū pars in decoctōne cōsumitur.
Saparicū sal supra in sal.
Saphiros grece sapfirus gēma.
Saponistica herba ī practica almāsoris ī clisteri ad apoplesiā ubi ī Al. hr̄ artāita ī ea hr̄ sapōistice herbe. Itē ī suppositorio ad sciaticā ubi ī Almāsore hr̄ ciclamē ī dicta practica hr̄ radix saponistice.
Sarahan alicubi ꝑ xair ꝙ est ordeuȝ stephanus scripsit.
Sarralia Ysidorus sic dr̄ lactuca agrestis eo ꝙ dorsuȝ uelut serrā habeat ꝛc est scariola.
Sarax supra ī filix & ī kildaru.
Sarpias secūdū Dyascoridē dr̄ orchis &

est species satirionis supra ĩ orchis.
Sarcocolla grece ē dictu carnis glutē Dy. sarcocolla est uelut lacrimũ arboris ꝓ ut resina nascēs in psida rufa & gustu amara ꝛc. & infra alii sarcocollã argio nē dñt ꝛc. Plinius sũt inquit qui sarco collã spine lacrimũ putant polini thu ris silē cũ quadã acrimõia dulce. meli or est que cãdidior maxīe uetustate ni grescit ꝛc.
Sarcocole uocãt greci carnositatē inter tunicas testiculoꝝ ortã Cornelius cel.
Sarcofagi supra in iberidos.
Sarcoma est carnositas naribus orta ue lut polippus paꝝ ab eo differēs Pau. ca. de nariũ passionibus.
Sarchion & sarx grece caro sarkinos car nalis carneus sarkes carnes.
Sarcos grece uel sarax ara filix herba & kildiru & ut supra Iohēs Serap uocat siraes.
Sardinos lithos grece sardius lapis.
Sardinos uocatur sardius herba.
Sardonis lithos grece sardonis gemma.
Sariffa Plinius circa nilũ nascens duoꝝ fere cubitoꝝ altitudīe pollicari crossi tudīe coma papaueris siliq̃ manditur mõ radice ferrariis officinis precipua carbonis usu pp duritie.
Sarmech ara. atriplex & cathaf & Step. uero sarmachũ scripsit.
Saro ara. cipressus ut apud. A. sed in li. de doc. ara. sorol scribitur.
Sarsar arabice ferrum.
Sartan ara. cãcer nahari fluuialis haba ri marinus.
Sataredo & satezedu & sazeredũ a ste. scribitur pro galbano.
Sathe supra in saluia.
Sategũ agreste dixit step. ara. uocari sã dix grecum.
Saten ara. aĩal marinũ sicut cãcer mari nus.
Sateregũ & sahatergũ step. ꝑ sceiteregi ꝙ est fumus terre scripsit.
Santerna apud Pliniũ uocatur crisococol la artificialis supra in crisocolla.
Satiriasis inq̃t Paulus est motus pudēdi flegmonicã q̃dã dispõnē semĩaliũ ua soꝝ cõsequēs cũ extensione & nisi qes cat motus declinare cõsueuit ĩ palisim semĩaliũ uasoꝝ aut spasmũ & peunt subito morientes uero inflautur uētre & sudant frigidum ꝛc. differt autem a priapismo ut idem in sequenti ca pitulo eo ꝙ priapismus ex sola uen tositate fit tensio uirge nec adeo peri culosa passio. & in passionario differt aũt a satiriasi qa in priapismo pfecta uenere uirga detēditur ĩ satiriasi uero nec ante nec post.
Satirion Dya. tres spēs eius describit. pri mã sic satirion multi trifoliũ dicũt iō ꝙ folia tria habeãt spansa sup terram silĩa lapatio aut lilio cãdido sed breui ora & colorata uirga leuis & mollis cubito longa uno florē lilio silē & cã didũ habēs radix illius silis est bulbo rotũda ut mela & a foris russa ꝛc. aliã sic satirion & roraicos alibi eritraicos semē h silē semini lini s maius & le ne & lucidũ & forte. radix eius coriu teneꝝ h & rufũ a foris intus alba gu stu dulcis & eustomaticũ. nascitur lo cis mõtuosis & ubi sol habũdat ꝛc. ter tiam sic satirion. tertia ramulos habet oblongos & florē purpureũ & exalbi du & radicē duplicē q̃si testiculos ꝛc. Plinius duo satirionis sũt genera. una longioribus foliis olee caule quattuor

digitorum flore purpureo radice gemīa ad formā hoīnis testiculi alternis annis intumescēte ac residēte. altera satiriō orchis cognōiatur & femīaꝫ esse traditā. distīguitur aūt internodiis & ramosiore fructice fascīs radice. nasci tur fere iuxta mare ꝛc. & īfra greci satirion foliis lilii rubri mīoribus & tribus nō amplius e terra exeūtibus tradunt caule leui cubitali nudo. radice geīna cuius supior ps maior inferior mīor. Est & aliud genus satirion erit hrecō uocāt semīe uiticis maiore leui duro radice cortice rubro ītus albuꝫ includitur sapore subdulce. fertur ī montuosis inueniri ꝛc. mihi octo genera satirionis uisa sunt conuenientia in singularitate cauli in silītudīe foliorum lilii mīorum tñ in colore flore purpureo dr̄a tñ florum forma & radicis uariatte. nā unū gemīas radiculas habens ut testiculos. unā sp pīguiorē altera. alterum singulareꝫ tantū radicē hꝫ simileꝫ tñ supradcīs nisi qa crossior ē. tertium unā radicē hꝫ silēꝫ mō dcē supra cuius aderētia ueluti filū oritur quo radicula alia pua suspēditur subterqꝫ crossioreꝫ dcāꝫ ī terra moratur. Quartū uero genus est cui ob silītudīeꝫ manuū duaruꝫ palma xpī nomē a modernis dicturꝫ est. cuius interdū folia maculis notata appent. orchis de qua supra dictū est uř eē spēs satirionis maxīe q̄ cino sorchis dr̄ cuius expō ē caīs testiculus.

Satureia a satiris dcā eo ꝙ ꝓnū ī uenerē se utentē faciat ut satiri sūt petulci. hec & timbra a greco timbri uocatur Macer tībar solꝫ grece dici satureia latīe :

Sauf uel suf ara. lana.

Sause uel seuse ara. spōgia ut li. de doc.

ara. uerum apud. A. uocatur assūgi imitatione greca.

Sauich uel sadich ara. secundū Almāso. ca. dꝫ fluxu uentris fit qñ ordeū fractū opitur aqua & bullit usqꝫ ad spissitudinem aque deinde colatur & ꝙ descendit ē sadich. uerum ut accepi a pitis orientalibus sauich uocatur cū accipitur ordeū nouū anteq̄ plena maturitate induretur & pōitur in uase eneo uel terreo & sup ignē leuiter torefit deinde tunsuꝫ uentilatur donec totus cortex abscedat deindꝫ frāgitur ī frustra sicut id ꝙ far dicimus & hoc uocāt sauich quo utūtur cocto sicut uolūt & & estate potant ipsū crudū sicut ē cū iuleb ad colerā reprimendā & sitiꝫ Auerois in vi. colligeth frumētū fractum post ustulationē in aq̄ infusū deiñ coctum sauich uocat. quidā tñ hec talia kisch uocant. notandū tñ ꝙ ubicūqꝫ habetur in libris dꝫ greco trāslatis sauich apud Dya. & Allex. Paulū & alios de greco translatos habetur polēta q̄re secūduꝫ hoc idē uř. apud grecos uero uocatur alfitis in li. de alimētis. Item Stepha. in synonimis dīc ꝙ alfiton est sauich

Sauina Plinius hanc greci brachiam uocant duorum ē generum. alterum tamarici folio silīs. altera cipresso q̄re quidā creti cū cipressum dixerūt ꝛc. hec apud. A. abhel uocatur ut supra.

Saura grece lacertus. apud kirianidam uero zauar scribitur.

Saxifragia dr̄ eo ꝙ lapidē frangat. qdaꝫ accipiūt herbam cuius folia silīa sunt foliis pīpinelle maiora tñ ramulos super terrā expāsos habet. alia tamē ostensa fuit in ptibus rome silīs p oīa cretano marino nisi quia tenuior &

macrior eo q in mõtibus apricis nascitur & d scissuris petra exit & pp hoc uocabant eã incole petrafindula eo q in suo ortu petrã scĩdere uideatur odore & sapore cretano ap̄pximãs. secũd butanicũ prĩa est ipã. nã de pĩpinella dicit q multi saxifragã dixerũt eo q sit ei silĩs puta saxifraga tyraria ab ãti quis dicebatur.

Sbesthis gce uel ut ipĩ suesthis extĩctus inde asbesthis uocatur calx nõ extĩcta que uiua dicitur.

Scahar capillus s3 sahar melius & xahar ordeum.

Schahaich uel potius xahaich ara. papauer rubeũ q a Dyas. uocatur amionis & nõ est de gener papauer cũ oẽs species papaueris frigide cõplexõnis sint ipsu3 aũt est calẽ in quo multi erraue rũt ponẽtes ĩ populeõ loco papaueris

Scahair uel melius xahair ara. ordeum oĩa huiusmodi arabica que p se3 litteras scribũtur maxĩe ap̄pximant plati oni arabice si p x. scribantur.

Scabies ulcerosa ubicũq inuenitur apud A. & Sera. in eisdẽ locis ĩuenitur apud Dya. in antiq trãslatione lepra & est ĩ terpetratõ scamosa a lepis q ẽ squama

Scager uel xager ara. arbor.

Scafion grece supior ps teste capĩs Dẽos tenes ca. de lacrimis.

Scamonea Dyas. fructex est hastas hñs multas ex una radice longas tres aut quattuor digitis pĩgues & asperas silr & folia aspera h3 silĩa helsine & apud Sera. silĩa lebleb agresti aut edere mollia triũ angulo & flores albos & rotundos & altos & apud Serap. cõcauos cũ odore graui. radix est illi crossitudine pollicis alba grauis odoris & lacrĩo plena qui lacrimus colligitur hasta & radice incisa & reponitur in chõchas. multi uero terrã fodiũt in giro & sub sternũt folia nucis & ibi lacrimus decurrens dimittitur siccari. multi uero colligũt folia & hastas & coriũ radicis & sucũ exprimũt iñ q sucũ scamonea3 uocant. eligenda est scamonea clara leuis colore3 habẽs gluctĩs taurĩ uenẽosa & spongiosa que lingua tacta albescit. multi uero sucũ titimalli admiscẽt s3 ĩtelligitur q lingua adurit. nascitur aũt in india & in syria diagridiũ sed graue & spissũ q & ipsi adulterãt miscẽdo titĩallũ & polines ordei rc. Plinius scamonea inqt est sucus herbe a radice ramose pĩguibus foliis triangugulis albis. radice crossa madida nausiosa. nascitur pingui & albo solo. radix circa canis ortũ excauatur ut in ipsam cõfluat sucus q sole siccatur digeritur ĩ pastillos siccatur & ipã radix uel cortex laudatur natione colofoniũ misiũ prienẽse spẽ aũt nitidũ & q̃ silĩu3 taurino glutini fũgsoum tenuissimis fistulis liquescens cito uirus redolens lumi nosu3 lingue tactu elactescẽs hoc q̃ leuissimũ cũ diluitur albescẽs. hoc euẽit & adulterino q fit herebi farina & titimalli marini suco fere in iudea q & strangulat sũptum deprenditur gustu titimallus. n. linguã excalefacit bulbi more rc. scamõea antiqtus dicebatur a latinis acridiũ. ind hoc nomẽ diagridiũ maxĩe cocto attribuerũt moderni Plinius docet coq in cõcauitate citonii & ipsũ citoniũ q recipit in se p decoctionem scamoneã ĩ medicĩs iubet poni q aũt ĩ cõcauitate ĩuenitur dimitti

Scandalicõ gce a Dy. tlaspiũ dr de quo

infra in tla.
Scandix Dya.de ipã ca.fãc nec describit qualis sit.sed Plinius scãdix q̃ ab aliis tragopagõ uocatur foliis croco silĩbus
Scangibin uel sqngibĩ ara. sirupus aceto sus siue fiat cũ zucharo siue cũ melle ꝙ est oximel. multi corrupte secaniabin scribunt.
Scandicõ Gal. li.de alimẽtis cerefolio simile dicit.
Scara uel escara grece crustula q̃ ab adustione ignis uel cuiusq; alterius rei fit grecus tñ per.sk.scribit interdũ p sx.ut
Scariola secũdũ modernos ẽ uelut lactuca agrestis nisi qa in dorso costaꝝ h; spinas puas ꝑendiuia ponitur.
Scarotica medicamĩa grece secundũ Demostenẽ dñr mortifica.
Scarus piscis.grecus scaros dicit.
Scascasũ Step.p schaschas ꝙ est papauer scripsit.
Pcassia idẽ p̾chas qđ ẽ lactuca scripsit
Scatuncella uel scatũcelli uocatur umblicus ueneris cĩbalaria.
Scehair uel xahair ara.ordeum.
Scea ara spẽs est absinthii ut p; ĩ Serap. ca.de absinthio.& putatur ꝙ sit sandonicũ.s.herba lumbricoꝝ ut supra ĩ absinthio.apud Haliabas.s.secũdo ca.de simplicibus medicis scribitur siliũ.
Sceam ara.adeps.
Sceb ara.alumen.
Scebet ara.anetum.
Scebram uel xebram est esula apud Dy. uero uocatur panax aut dema supra ĩ pa.
Scecacul ara. est radix boni saporis esui apta & cõdituris. putauerũt quidã flõ ꝙ eẽt yringus supra in yri.
Scedẽigi ara.ematites lapis sãguĩeus de quo supra ĩ em.scedenegũ Step. scripsit.a siĩitudĩe istius noĩs in arabico est scehedenigi ꝙ est semẽ canapis. est error in tertio.A.ca. de fluxu uẽtris sãguineo absq; excoriatione.ꝰnã ĩ duobus locis ĩ eodẽ ca.ubi est semẽ canapis d; eẽ emathites & sic erat in arabico.
Sceheterigi ara.fumu. terre.
Scehedenigi arabice canapis.
Sceilem ara.zizania loliũ in cuius cap. apud.A.ubi habetur sedat scotomia;.ẽ falsus testus.nã ĩ ara.ẽ facit scotomiã
Seitaragi ara.ẽ planta q̃ Dyas.lepidum uocat sicut p; per cõcordiã caplõꝝ utriusq; apud.A.& Dya.& serapi.Auicẽa uero distĩguit indũ ex eo & uocat ipsu; iuterdũ capsiã & capsiã indã ut in cõfectione dcã alfangĩus in qnto.na; ubi ipẽ ponit capsiã indã Iohẽs serap. in eadẽ cõfectõne poĩt sceitarag.iexponitur & in synõĩmis arabicis ꝙ sceitaragi ẽ capsia.alicubi tñ ĩuenitur corrupte tapsia per.t.alhaui dr̃ geũ elaramil s.nux uiduaꝝ &.ẽ herba que nascitur in sepulcris & parietibus uetustis & locis in quibus nõ cadit nix & iugiter inuenitur recens sed in estate est coloris rubei & folia eius sũt ut nasturtii.ad ueniente uero frigore quedã folia siccantur & quedã remanẽtꝰpenes radicẽ inꝰestate uero reuirescũt ꝛc.Paulus ca. de sciatica yberidos inqt que lepidum alii agricardamũ.i. nasturtiũ agreste appellãt.que aũt apud nos nascitur q̃i fructex ꝑxĩa lauro folia maiora multo habens ꝛc.A.& cap.de faciendo ab orsu capsia ĩqt ẽ silis nasturtio & ẽ ei odor nasturtii ꝛc.nõ uidi bene certitudinem huius plante.nã auctores & uidentur ãbigere.quida nucẽ captiuam

uocauerũt ſcetaragi ara.ſcribř ſic.ſ3 fumus terre ꝙ ſcehetherigi uocãt ſic.

Scehemenigi dĩc.A.ꝙ ẽ iuraſabraʒ.utrũque ignoro.

Sceiaret.A.in tertio cañ.de cura ulĩ capitis pillule de ſciarideʒ.

Scelerata apiũ riſus botrachion idem đ quo ſupra.

Scelgen ara.napo inqt.A.iã dictũ ẽ ĩ ca. de leui.ſed nuſq̃ repitur in toto ſecũdo & in arabicis exẽplaribus.

Scema grece figura ſed grece ſchima dĩc habitus forma figura.

Scematizare grece figurare Allex.capi de ſignis flegmõis ĩ muſculis epĩs.

Scemon grece retinẽs ſanguinẽ Caſſius felix ca.de emoptoica paſſione.

Skelibus ara.Iohẽs ſerap.in cap.ſeptimo de cõfectõne olei de arſiſaham ẽ darſi ſahaʒ ipſũ Dya.aſpaltũ uocat ꝛc.

Scerbĩ ara. ẽ arbor alkitran & eſt cedrus apud Dya.ſupra in cedria.

Scerchan apud Abumeron ẽ filix ꝛc.

Sceuiũ ſiue ſtecuiũ ara. eſt nigella ſtep. alicubi ſunicũ ſcripſit.

Scia inde ſciantica que grece dř iſchia & iſchiaſis.

Schiballa grece p ſk, melius ſcribitur & p.y.pſilo ſũt ſtercora dura rotũda.

Sciccidis in libris antiq̃s ſcribř ꝓ cucũere aſinino inde oleũ ſictionũ qđ ex eius radice cõficitur.ueꝝ grece ſikiacrion uocatur ĩfra in ſi.

Sciccionia yera.i. dyacolloqntidos & eſt rufi ut Paulus ca.de ĩcubo quem efialtes uocat.

Scilla ſeu ſquilla ſkilla grece ſcribř Pli. ex ea eſt maſculus albis foliis & femina nigris.& tertiũ genus ẽ cibis ḡtum epimedion uocatur anguſtius folio ac minus aſpero ꝛc nõ ẽ epimediũ đ quo ſupra.

Scili Gornelius celſus ꝓ ſiſeleos poſuit.

Scimarẽ dĩc.A.uocari lactucã aſini cap. de abugiliſe.ſed in arabico ẽ ſimar ſic in alio ca.uocat.

Sciniar ara.latuca aſini.ſ.una ex ſpẽbus eius de qua ſupra in ancuſa.in tertio Almanſoris corrupte ſcribitur ſencar. ſtep.ſeniar ſcripſit.alhaui xiniar arabi eſt & dř & homera & eſt pes colũbĩus eius radices ſũt coloris rubei cũ quibus multi tingũt cerã & oleũ & eſt herba cuius folia ſũt ſubtilia ut folia latuce piloſa & nigra que ex eis oriuntur iuxta radicẽ adhereẽt terre & ſũt ſpinoſa & radix eius eſt croſſa ad modũ digiti cuius color in eſtate ẽ coloris ſãguis tingens manũ tangentis ꝛc. ꝙ dĩc eſt pes colũbinus nõ credo nã puto a trãſlatore additũ.

Scĩ uel ſcinus eſt lentiſcus iñ oleũ ſcininũ ꝙ ex ſemĩe lentiſci fit ut ĩ pluribus antiq̃s praticis ĩuenitur ſupra ĩ maſtix ꝙ eſt gũmi eius

Schinos grece uĩcus apud Dya. ſquinus ſcribitúr de quo ĩfra in ſq melius ſcribitur ſic Cornelius uero celſus ſchinos ſcripſit ꝓ iũcis rotũdis q̃dratis nãq; eſt ciperus.greca uero herbaria urola dicebat uocari. nos uero brollã dře poſſumus more latinoꝝ mutantiũ uita ĩ.b

Scipia piſcis notus cuius os medicĩs competit oculoꝝ & dentium.

Sciracoſt arabice ſpẽs ẽ manne ut apud Auĩc capitulo de mãna.

Scirẽblegi ubicũq; repitur ꝓ emblicis in lacte cõditis ĩtelligendũ ẽ ut abẽ Meſue ĩ libro de ſimplicibus laxatiuis docet & ex alhaui iqt abuge nig ẽblici

ponūtur in lacte in regione ipõꝝ ad obtundendā stipticitatē ipsoꝝ & tunc uocantur sirēblegi.

Scirodes & scirosis īterdū ī li. ātiqs īueni tur ꝓ duritie sed corruptū. nam grece skliria durities ⁊c̄.

Sciromiuꝫ epīs apud Allex. ca. de ātido tis ad ep. & est durities.

Scirprus Plinius nec ī fructicū inqt nec ī uepriū cauliū ue neqꝫ in herbaꝝ aut alio ullo q̄ suo genere numerētur iure scirpi fragiles palustresqꝫ eqbus detrac to cortice candele luībus & funeribus seruiūt. firmior qbusdā in locis eoꝝ ri gor nāqꝫ his uelificant nō ī pado tan tū nautici ueꝝ ī mari piscator africus ⁊c̄. Ysidorus sin̄ nodo sirpū dicit.

Sciron Allex. ca. de acoris q̄ fiūt in cute capitis passio ē īqt silīs acoris magni tudīe sola differēs foramīa. n. undꝰ flu it hūor silīa sūt fauo mellis undꝰ & sci ron nomē accepit ab antiqs. nā in his que uocantur acora nō uidentur fora mīa ex quibus humor defluat ⁊c̄.

Sciroοptalmia infra in scliroοptalmia.

Scirosarchi grece Oribasius ca. dꝰ acoris sic uocātur inqt duras carnes habētes nō molles & delicatas.

Scisse in pratica Pauli sepe pro alumine iameni reperitur.

Scissima apud Pliniū arbor quedā solidi ligni. sed sissima sisamū uocat.

Scissodes apud Paulū est quedā speties melācolie q̄ ypocōdriacā uocant.

Scisti ut quidā uolūt ē semē meu. undꝰ ꝙ apud Paulū sistu repitur ꝓ floie meu accipiūt nec bene ut credo.

Sciston grece lac coctū cū lapidibus flu uialibus Allex. ca. de dissinteria.

Scliros grece sed ut grecus skliros per. k. multotiens sciros scripserunt antiq in quo errauit translator. A. q sesiros dīx cuius erroris cā fuit silītudo litteraꝝ hec. n. duo noīa solis pūctis differunt ut puta hoc schiros & hoc ē sesiros & est durities ut infra & supra. multi lati ni cliros scripserunt. alii schliros ut su pra greci uero p kapa a quo multa de riuātur & ↄponūtur que hic ponūtur more latinoꝝ scripta.

Sclarea de ipā ca. habetur ī butanico sic uocāt moderni centꝝ galli de q̄ supra in cen..

Sclirotalmia ḡce Paulus ē duritia & dif ficultas motus oculi cū dolore & rubo re sine huīditate ⁊c̄. sed Demostenes sclerooptalmia est durities cū difficili motu palpebraꝝ atqꝫ oculoꝝ cū ḡnis ꝓuis ac siccis duris q̄ gr̄ci lamīas uocāt sine ullo rubore adeo ut difficile atqꝫ cū leui dolore oculos subtollere ualeāt patientes & maḡ post sōpnū donec la crimis ex ortis mitigatione q̄dam pal pebris relaxatis motus facilius prebea tur. sciroοptalmia ē saxitas ut ita dixe rim palpebraꝝ longi tēporis passione cōfecta cū duritia resistēte atqꝫ liuore sine ullo dolore ⁊c̄.

Scobes ferri uel alterius cuiuscūqꝫ metal li idem ꝙ scoria.

Scolimbus uel epolibus grece cardus a ḡ stis ut Allex. ca. dꝰ lapide renū Paulus eodē ca. scolimū uocat & Gal. li. dꝰ ali mentis scolimus. liber antiquus caule ꝫ plenū hꝫ foliis spinosis in cuius sūmi tate globos spinosos habet radicē ro bustā & nigrā ⁊c̄.

Scolimō idē ꝙ scolibus Plinius sic uocāt greci spēꝫ cardi siluſtris & florē purpu reum habentē inter medios aculeos

celeriter cāeſcentē & abeuntē cū aura ꝛc̃.Itez alibi alio noīe limōia appella tur fructex ē nūq̄ cubitali altior tirſus q̄ folioꝶ ac radice nigra ſed dulci ꝛc̃ . & alibi ſcolimos carduoꝶ eſt genus.ra dix eius edenda ē decocta miꝶ ꝙ ſine īteruallo tota eſtate aliud floret in eo gener̃ aliud cōcepit aculei areſcēte fo lio deſinūt pūgere ꝛc̃.Step .ſcolumos eſt haliū arabice . ſed haliū ē ſpargus q̄re nō uī cōſonū.lu . ꝓ li.ſcripſit eo ꝙ y.pſilo in greco īuenit .

Scolimos Dya.folia hꝫ ſilīa cameleonte albe & acantis ſed nigriora & croſſio ra uirga ē ei longa circa q̄ folia habet in qua uirgā ē caput ſpinoſuꝫ radicem nigrā & croſſā habet ꝛc̃ .

Scolopēdria ſecūduꝫ modernos ē lingua ceruina & dr̃ herba ſcripta.ſecūđ Dy . uero eſt alia de q̄ ſupra in aſplenō ex cuius deſcriptōne putauit quidā ipſaꝫ eē q̄ dicūt moderni ceterach & forte nō male.Steph. ipāꝫ uocari caferreſet ara:ait.A.ſcoloſendriō. f. lr̃a ꝑ.p.quo carent arabes .

Scolopēdra ē uermis quidā uenēoſus cui dīc aſſiliari folia ſcolopendrie de quo Plinius ca.de ſerpillo ē aduerſus ſerpē tes efficax maxīe cēthari & ſcolopen dras terreſtres & marinas ꝛc̃.

Scolopō machaō ſupra in pariō .

Scopa regia .liber antiquus hꝫ radicē te nuē & oblōgam uirgulas ſublōgas pre foliis & folia ex īteruallo ſilīa lactuce ſed fixiora & lanugīoſa & fortiora ꝛc̃ q dicūt ſcopā regiaꝫ ypicō n̄ cōcordant cū hoc.Plinius florē uiolis in odore cō parat ut infra in uiola .

Scordeon grece alliū ſed nos agreſte ſic uocamus .

Scordiō Dy.locis mōtuoſis & ī ſiluis naſ citur folia habet ſilīa camedri ſꝫ maio ra & nō ſic diuiſa odorē & guſtū alii habens ſtipticū & amaꝶ uirgā habet quadrā in qua florē ruffū profert ꝛc̃ .

Scordoftalmia debilitas uidendi lōgin q̄ & ē ſpēs miopaſis de qua ſupra .

Scordolaſaꝶ ē aſa fetida ut pꝫ ex concor dia pratice g̃.& Almanſoris.

Scordopraſiū Dyaſ.naſcitur maius allio ſicut porrū habens folia odorem allii habentia ꝛc̃ .

Scoria eſt fex cuiuſcūqꝫ metalli q̄ in ptē inferiorē ipius fornacis deſcēdit.ſcoria ferri dr̃ aliq̄ñ cacaferri Plini . ſpurcitia in omī metallo uocatur ſcoria.ſed Ste. ſcoriā batturā eē dix & uocari arabi. argoba ſi ꝑ batituram ītellexit ſcoriaꝫ errauit ipā.n.nō eſt ſcoria.ſcoria apud A.uocatur chebeth & ſquama tubel .

Scoriō Dyaſ.herba ē que uirgas emittit quadrangulas & lōgas & folia ſubſtrī gētia guitu ſubamara cū odore oleaſ tri & flore rubicūdo ꝛc̃.

Scorpides Dya.herba ē ſemē & folia hꝫ ſilīa caude ſcorpiōis ꝛc̃ . Plinius ex ar gumēto nomē accepit ſcorpios herba ſemē.n. habet ad ſilitudīem cauđ ſcor pionis folia pauca ꝛc̃. & īfra ē inq̄t & alia eiuſdē nōis ſine foliis ſparſo caule & ī cacumīe aculeū habēs ꝛc̃ .

Scorpiorō apud Dyaſ.multi elitropium maius uocant ſupra ī elitropio .

Scotomia eſt ſubita uiſus obtenebratō a greco ſcotus ꝙ eſt tenebra . Scotus .i. tenebra

Scrophule aſcropha dcē eo ꝙ ut a ſcrop ha multi porcelli ita ab ūa multe pul lulant ſilr̃ & greci chiridas a chira.i. porci uocant hee & ſtrume apud mul tos antiquoꝶ uocantur .

Scrophularia herba quedã dr̃ uel eo q̄ circa radicem q̄sdã tuberositates uelut scrophulas habeat uel quia ualet ad scrophulas d̄lẽdas habet folia similia urtice sꝫ maiora & subnigra. silr̃ & tota planta stipitẽ unũ rectũ duobus cubitis longũ in cacumĩe ĝna subnigra hec milmorbia & a quibusdã castrangula uocatur.

Scoton a Cornelio celso & ab Oribasio uocatur oseum.

Scrupulus apud nos ẽ põdus appendens tertiã ptem.ʒ. ĝna quater qnqꝫ scrupuli ꝑ põdere sũme.

Scutia ut Cassius felix uessice passio.s.q̄n ex toto denegatur urĩe exitus ꝛc.

Scutotenegũ dic step. in synõimis q̄ est alosanthos.i.flos salis ꝛc.

Sebetũ scripsit step.ꝑ xebet q̄ ẽ anetũ.

Sebũ idẽ scripsit ꝑ sceb uel xeb q̄ ẽ alumẽ

Secha idẽ scripsit ꝑ suchaha.

Secha idẽ scripsit ꝑ sceha interdũ.

Sechabenigi ara.serapinũ.

Secacul nõ est yringus ut putauerũt qdã sed aliud.uide Serap.q de utroqꝫ diuersa fac̃ capitula & iringũ põit ĩter medicinas frigidas secacul uero ĩter calidas Iohẽs serap.in septĩo ca.de cõditis sciat ĩqt q̄ secacul ẽ radix sicut zinziber & asportatur ex india & fit ex eo ingiba dũ est recens.

Secatiq supra in argimonia.

Secantũ ara.stincus.

Secci & seccũ & aliq̄n seci ꝑ such steph. scripsit.

Seccariũ scripsit step.ꝑ xachaich q̄ ẽ papauer rubeũ & animõis ĝ.ut apud D.

Secaniabin quidã corrupte ꝓferũt ꝑ scãgibin ut supra.

Secla ꝑ sicla aliq̄n ĩuenitur ĩ libris ãtiqs de greco translatis.arabes imitãdo grecũ sechil.sed ĝce seuclon dicit.

Sedabũ scripsit step.ꝑ sadeb q̄ ẽ ruta.

Sedhe in septimo serap. in busur rubeo ad oculos oxpõit dicẽs q̄ est uzufur q̄ cinabriũ ẽ tñ corruptũ azengifur.

Sedũ Dya. herba est q̄ seneciũ uocant. nascitur in tectis & petris folia habet uiridia densa & silĩa quercui & crossiora & pĩguiora tirsũ subrufũ capitella in sũmitate tirsi habens in modũ uiticelle ꝛc. & in antiquo libro erat urticelli.hãc quidã cardũ benedictũ uocãt & quidã uulgariter sericiũ Plinius erigerõ a grecis que a nr̃is uocatur senection herba ẽ trixaginis spẽ & cũ mollitia cauliculis subrubicũdis.nascitur ĩ tegulis & in muris.nomẽ hoc greci dederũt quia uere canescat apud eius numerosa diuiditur lanugĩe q̄lis ẽ spine inter diuisuras exeũte q̄re galli eã xihuseaꝫ achantidã appellat. alii papiũ ꝛc.supra in erigeron.

Schegenegi ara.canaps uel semen eius melius per .sc.uel p.x.scribitur.

Sefiros iã dictũ est supra q̄ corrupte scribitur apud Auic ꝑ scliros.

Sefra in li.antiquo de simplici medicĩa exponitur q̄ ẽ cameleonta.

Sefra ara.est colera li.de doc.arabica.

Seicarmacũ femeq̄stũ idẽ supra ĩ fem.

Seieregi Ihẽs in septĩo ad furfures ẽ inquit lac ordei ĩtelligo amilũ ordei.

Seisamin Iohẽs serap.ca. de fetore oris est inqt heil de quo supra ĩn he.

Seiũ apud Gal.in libro de alimẽtis ĩter spẽs apii ponitur.

Seisaron apud.A.in secũdo est id q̄ D. sisarũ uocat de quo infra.

Selation Paulus de cibis ad emorroidas

cecas.

Selche ara.cassia lignea.apud Dyas.scribitur cassia fistula & sic uocabāt antiqui ut supra in ca.step.selica scripsit.

Seclīatia secūdū Pliniū spēs est barsice supra in bra.

Selini grece luna a quo seliniazete.i.lūaticus epilenticus seliniaꝫ omenos ideꝫ & seliniacos & seliniasinos.i.morbus.

Selinū grece apiū inde petrosellinū apium petre.ydrosellinū apiū aque.oriosellinū montanū.ipposellinū qꝫ sonat equinū & est olixatꝝ. de oībus his in suis locis.

Selk ara.sicla & est imitatio greci.

Semabras de quo.A.in secūdo capitulū fāc exponitur a Galieno in vi. de simplici medicīa circa pricipiū qꝫ est salamandra.salamādra uero ab Ysidero īter serpētes numeratur.inqt salamandra dcā eo qꝫ cōtra incēdia ualeat que nō solū in ignē illesa uiuit ueꝝ extīguit.oīa aīalia suo ueneno īteremit.si arboribus irrepserit oīa poma ueneno exicialia facit τc.Pli.salamādra ē aīal lacerti figura stellatum nūq̄ nisi magnis ībribus ꝓueniēs & serēitate deficiens.huic tantus rigor est ut igneꝫ tactu extīguat nō alio modo q̄ glaties ei usdē saliua que lactea ore uomitur q̄cūqꝫ pte corporis hūani cōtacta deflunt pili idqꝫ qꝫ cōtactū est colorē ī uitiligīnē mutat τc.

Sembellū step.ꝑ sūbel qꝫ ē spica scripsit.

Semenū & zebedū step. exposuit utrūqꝫ ara.butirum sed uoluit dicere semē & zubd semidalis & semidali grece uterqꝫ similago tritici.

Semidas uocant greci testudīes q̄ in aqs dulcibus uiuunt Plinius.

Semī arabice pinguedo.

Semion infra in uari.

Semonē herbā tratia īuenit serpit e terra milio silīs foliis aspis & lāuginosis q̄ ferūt sanguinē sed mō apta uena sꝫ & scissa sistere farcitur naribus τc.Pli.

Sēpuiua uocatur a Dya.aizon ut supra ī ai.de hac.A.nullū fāc ca.ueꝝ ī lra hasempuiua inqt ē sucutō & dicetur ī ca. de si τc.ibi dīc sucutū dr̄ fide qꝫ ē sempuiua τc.& infra ī sucutū ubi ostēdetur qualiter errauit.

Semsem ara.uocant sisāū imitando gcū nā ꝓprio ydiomate iuliulē dr̄.

Semurion secūduꝫ. A. ꝓprio ca. est spēs apii & uoluit dicere. ut grecus smirinō de quo infra.

Senatiō erision qꝫ pupilla oculi apud.A. scribitur Dya seneciō uocat īfra.

Sencubatū a step. scriptū īuenio ꝓ senobar & est pinus.

Sendenigi ara.emathites lapis sꝫ melius per.sc.scribitur ut supra. step.uero sendanegū scripsit.

Sene de arabia defertur plus laudatur d̄ mecha.miꝝ est qꝫ.A.eo utitur in multis caībus & nusq̄ de ipō scripsit in secūdo. nā nusq̄ repi in latinis exēplaris nisi in arabicis sicut nec de serico & de aliis aliqbus medicinis.

Senecion Dya.qꝫ alii crisionē uocāt. nascitur in aqua fructicē habēs pīguē & ramulos longos & folia minuta silīa petrosellino que cū masticata fuerīt odorē suauissimum reddūt.īfra cratebas sapiēs huic ꝑhibet dicens fructex est pauca folia habens rotūda & nigꝫ silīa mēte aut rute τc.uide supra ī pupilla oculi.

Senecion uocatur cardus benedictus ut

supra in sediũ Macer de ipõ ꝓprium capitulũ facit.
Senertica grece ẽ cã ãncedens morbi q̃ intra corpus est Alex. ꝓprio capitulo de cephalea.
Senflos infra in theoperica.
Semaꝶ step. in synõimis dĩc ꝙ grece uocatur agressissa forte ẽ corruptũ ꝓ anchusa que simar dr̃ ara. ut supra item ideꝫ in secũdo pratice.
Senkesebubari Iohẽs Serap. de ĩpetigĩe est arbor croci ortensis. s. cartami.
Sentix ẽ rubus Gal. li de simplici medicina radicẽ eius inter medicĩas frãgẽtes lapidẽ enumerat & est rubus. s. batus.
Sepia piscis grecũ sed sipiã dicũt os eius in medicinis & dentifritiis aptũ Dy. de ipã capitulũ facit.
Sepsis & grece putredo.
Sepsa medicamĩa greci uocant que exedunt & nõ erodũt Cornelius celsus.
Septica uirtus grece. i. putredinẽ inducẽs ut Dyas. ca. de crisomila & ẽ a sepe ꝙ est putredo uel sanies.
Seq̃benegũ step. ꝓ scechabenigi scripsit & est serapinũ.
Serrãtica uirtus Dya.
Senedeneb supra in iringus.
Serapidia Dya. ca. de orchis sic uocatur secũda spẽs satirionis.
Serratura apud. A. in secũdo ca. ꝙ sic incipit est de carie ligini corrosi.
Sercasũ ara. apud step. est pteris ergo est filix que ĩterdũ sarcos & aliq̃n sarxhis & sarax ut apud Iohẽꝫ serap. uocatur & kildura & dicitur.
Seresũ uocat step. affodillũ sed nec g̃cuꝫ nec arabicum.
Seridos seris apud grecos endiuia infra in seris.
Sericos grece uel siricos sericũ.
Serinacũ scripsit step. ꝓ scernich ꝙ ẽ arsenicũ.
Seris Dya. seridis duo sũt genera una ẽ agrestis & alia ortĩa agrestis pigris ãt cicoria appellatur que lata folia habꝫ alteꝶ uero. i. ortiuũ duas habet spẽs. una folia lata hꝫ silĩa lactuce, altera uero amara est & folia habet ãgusta ꝛc̃. Plinius seris lactuce silĩma duũ geneꝶ est siluẽis melior nĩg ẽ estiua deterior yberna & cãdidior utraqꝫ amara ꝛc̃. & supra de ĩtubo erraticũ ĩtubũ quidã apud nos ãbulã appellauere in egipto cicoriũ uocant ꝙ siluẽe sit. satiuũ aũt serĩ ꝙ minus & uenenosius ꝛc̃
Seris seridos serius idẽ & siridis ut apud Allex. ca. de cephalea. Item Paulus ca de calã distẽperãtia epĩs accipiãt inqt ĩfrantia & cofortãtia q̃lia sũt seris & cicoriũ & ĩfra paꝶ & ĩtubã & ẽ ẽdiuia & troxima & ẽ taraxacõ ara. ut apud Auĩc & serichas silĩa sũt ꝛc̃ hec omĩa spẽs sũt seris Iteꝫ Plinius alibi soritoriũ ĩ ytalia & ĩ egipto ꝓxima auctoritas cicorio ẽ q̃ diximus ĩtubũ erraticũ ꝛc̃ supra in endiuia
Seritis Iohẽs serap in septĩo ca de dentifritiis est inqt herba sanguĩs draconis ꝛc̃ puto ꝙ uoluerit dicere sideritis nã sic uocatur a Dyascoride
Sermacũ & sermaci scripsit step pro sarmech qđ ẽ attriplex
Serne step. ꝓ saro ꝙ ẽ cipressus scripsit
Serniosis Theodorus Priscianus serniosos oculos quo nos ĩpetigĩes dicĩus habentes & aspitatis uitio laborãtes ꝛc̃
Serpẽtaria dracõtea colubrina uiperina basilica secundũ quosdã idẽ iarus uel

aaron ē ex ea minor spēs ut supra in dracontea.

Serpentes uocantur a multis lūbrici ī te stinorꝝ ut a Constātino.

Serpigo eo ꝙ serpit īpetigo serpēs idest ambulās.

Serpillū Dya serpillū siue ut alii herpillū siue ut latini pip erraticū herba est humilis p terrā repēs cū foliis atq ramis origano silibus albidioribus tñ sā suci odorem fragātibus.eius spēs sūt due una ē ortularis siue usualis que ī campis sabulosis & arēosis crescit.alia agrestis que & cor appellatur q̄ nō p solū serpit sed directe atq stāte positione erigitur cū ramulis tenuibus atq orientibus in lōgitudīe bipalmi cum foliis puulis rute silībus sed angustis & longioribus cuius hasta silis est sarmento florē suauis odoris habens in oībus uirgis constitutū & in sūmitate purpureū & linguā remordentē & gustū uiscidū.radix eius inutilis est locis saxosis nascitur est aūt uehemēter calidior ea que ē usualis que iō nomē accepit herpillū qa greci herper dicunt ābulare.nā fructex eius plurimū ābulat fructificādo ꝛc. Plinius serpillum a serpēdo putant dictū ꝙ in siluēi euēni at ī petris maxīe satiuū nō serpit sed ad palmi latitudīe; increscit pinguius & uolūtariu; & candidioribus foliis & ramis ꝛc.

Sertula Dy. herba ē hūilis odore suauis & colore exalbido floscellū hñs subrubeū.Illa uero melior ē que est uasta & nō nimis exalbida & recēs ꝛc.Pli. sertulā campanā uocāt ī cāpania ytalie laudatissima ubicūq asperis & siluestribus nata a sertis dcā sertula qa antiqui coronabantur ea odor eiūs uicinus croco & flos ipā cana pl; maxime foliis breuissimis atq pīguissimis ꝛc.Cornelius celsus mellilotū sertula; campana; uocat.

Sesamoydes albus Dy.hastas hab; duobus palmis longas & folia coronopodo silīa sed asperiora in quibus hastis capita sunt minuta flores purpureos habet in quibus ē semen albū sesamo silē & subrufū.radix ē illi tenuis.

Seuasia in pratica de greco translata inuenitur ꝑ unguento ut seuasia diapsimition.i.unguentū de cerusa.

Seutlon ḡce sicla bleta uel beta.

Sextariū pondus.ʒ.vi. & semis ut apud Auic ca.de mollificatione lingue & ī fine libri ca.de ponderibus & mēsuris & ē ʒ.vi.& danich.ii.aut auī.iiii.& semis Iohēs serap.idē.sextarius uero secundū libros antiquorꝝ ē nomē mensure & habet libras duas secūdum āntiquos & alibi libras.ii. & sēis.Itē alibi sextariꝰ uini h; libras.ii.& ūcias.viii. olei libra; unā mellis uero libras.iii. Ysidorus sextarius duarꝝ librarꝝ est q bis assūptus uoīatur bilibris assūptus quater fit ḡ.noīe genix.quīquies ꝯplicatus qnare; siue gomor fāc adice sextu; cōgiū reddit.nam cōgius sex metitur sextariis a quo sextarii nomē deꝑrūt figura seu caracter sextarii hec ē Item ex papia sextarius sextula est pondus.iiii. scrupulorꝝ sic dicta ꝙ sit sexta ꝑs uncie que sic signatur.uini h; libras duas & uncias.viii.olei libras.ii mellis uero libras.iii.

Sfagius in antidotario ulī ī exemplario dyadiptamo.aliqui exponūt mirram alii oleadrꝝ.

Sfakellizete ḡ. ĩmoderatus dolor capĩs.
Sfalāgiō ḡce arãei ſpẽs que apud arabes rutella uocatur Plinius ſfalangiū eſt ytalie ignotum & ē plurium generꝝ unū formice ſilē ſ; multū maius ruſo capite reliqua pte corpis niḡ albis re aſpſus guttis acribrior huius q̄ ueſpe ictus uiuit maxĩe circa furnos & mo las ſfalangiō eque uocant greci ſ; diſ tĩgūt multi noĩe. aliud genus eſt eoꝝ ſfalangion noĩe araneus. ſ. lanugĩoſus grādiſſimo capite. alius uocatur rhaci no nigro ſilĩs ore mĩuto ſubalbo pedi bus breuiſſimis tāq̄ impfectis dolor a morſu eius tāq̄ a ſcorpione urĩa morſi ſilĩs aranei texture. ide; eēt aſiertino niſi diſtĩgueretur uirgulis albis. huius morſu gēua labefactātur. peior ē utro rūq; ceruleus lanugine niḡ caliginem cōcitans & uomitus ẜc.
Sfalagoſis uocatur ĩflexio capilloꝝ pal pebraꝝ ad ĩteriora ĩſtar pedū ſfalan gii. i. aranei.
Sfanerihe ara. paſtinaca dōeſtica cuius radicis exterior pars nigra ĩterior ſub citrina.
Sfera grece ſpera
Siaffū Step. ꝑ ſief ſcripſit de ſief infra.
Siagon grece maxilla.
Syagros ḡce ſus ſiluŕis aper.
Syagris apri.
Siakion ḡce rubus ſilŕ & batos.
Siax grece rombus piſcis.
Sibare ara. mania ut dĩc Auĩc.
Sibar in ſexto Gal. in ſimplicibus medi cinis ſcribitur ꝑ ſarb ꝙ ē aloes.
Sibie dicūt ara. de ſipia piſce. b. p. p. quo carent ponentes.
Sicamina grece mora celſi.
Sicaminon moꝝ.
Sicaminos arbor per. k. melius.
Sicaminō ſarcoma dicūt greci polipum nariū qñ moro aſſilātur maxĩe.
Sicade grece ſūt ficus in ano qui fiūt ex emorroidibus ꝑminentibus qñ putreſ cūt ut habetur ĩ pratica ḡ. ſilĩ Almā.
Sichearmenū liber graduū ē abrotanu; agreſte.
Sichē Dy. uocatur cāpſite ſupra ĩ cāpſite
Sicia amara Dy. ca. de coloqntida ē dcū cucurbita amara & ē coloqntida ipſa ſed ſikia grece cucurbita.
Sicia uentoſa cuſſa cucurbita cirurgicoꝝ
Sicida & ſicidis & ſici & ſicui aliquando repitur ꝑ cucumere aſinino Paulus ca de ſterilitate ſicio ager. i. elacterio ẜc. Ite; idē cap. de emigranea in ēplaſtro habito a muliere ꝑ ea egritudĩe radi cem agrii ſicci. i. cucumeris aſinini.
Sicla bleta q̄ & beta.
Siclus ē ſtactɔ pōdus. xx. obolos appēdēs uel ſolidos duos & ſēis ſiklos p. k. ſcribŕ
Sicomorus ē nomē ɔpoſitū a ſicos greco ꝙ ē ficus & moro latino uocatur ficus fatua & ficus faraōis Dya. ſicomorum aliqui ſicaminū dicūt arbor ē ingēs ſi milis fico q̄ circa folia hab; plurimā pĩguedĩe; & folia ſilĩa celſe ſemē non tale ter aut q̄ter in āno ꝓfert fructum ſemē nō ĩ cacumĩe ꝓfert ut ficus ſed ĩ ipĩs ramulis fructū fert dulcē pluſq̄ fi cus ſ; & ḡna illius plus mĩuta quam ficus nō plurimū matureſcit & apud Serap. & nō maturatur niſi radatur in ſtrumēto ferreo. ſed color eſt ei inmā turus. naſcitur uero apud rodos ſed nō locis calidis fructu illius ꝑ eſca utun tur quia plurimū gignit. hec arbor ſi lapide fuerit pcuſſa ſucū emittit ſilē; gūi ſed ſi in altū fuerit pcuſſa ſucū ñ

emittit. hic sucus exiens spongia uel lana molli colligitur & ĩ catino sicca tur & fiũt trocisci rc͡ .& ĩfra hec arbor in cipro nascitur uirtute dissilis supio ribus. semẽ silẽ siccamino & dulce ut coccimella rc͡ .Pli. sicomoꝝ est arbor in egipto moro silis folio magnitudĩe & aspectu pomũ fert ñ ramis sed cau dice ipõ idq; ipsũ ficus ẽ predulcis siñ ḡnis interioribus p q̃ fecũdo prouẽtu scalpendo tantũ ferreis unguibus alr̃ nõ maturescit sed cũ factũ ẽ q̃rto die demetitur alio subnascẽte septeno ita numerosa ptu p singulas estates mul to iactu habũdante subnascitur & si ñ scalpatur fetus quater estate prioreq; expellit ĩmatuꝝ rc͡ .& infra huic silis que uocatur cipria ficus in creta.nã & illa ĩ caudice illo fert pomũ & ramis cũ in crassitudĩe adoleuere sed hec ge mina mittit sine ullis foliis radice po pulo silĩ folio ulmo fructus q̃ternos fũdit totiẽs & germĩat s; grossus eius nõ maturescit nisi in cilura emisso lac te suauitas & ĩteriora fici magnitudo sorbe silis rc͡ .

Sicosis ẽ carnis creatio plurima rubra ĩ ptibns sepius ĩferioris palpebre adeo ut hoc idẽ forinsecus uersu; faciat pro pendere rc͡ .Demostenes.

Sicuiagrii in pratica de greco silĩ Almã. est cucumer agrestis.

Sideritis Dya.sideritis aut eraclea folia habet silia prassio sed oblõga sicut lilis fagus aut ynos s; minora & aspa ha stã h; quadratã longã duobus palmis uirgas longiores & suaues in gustu & stipticas in qbus uirgis capitella sunt obrotunda sicut urticelli & sicut pras sii & in ipĩs capitibus semẽ nigꝝ ĩue nitur.nascitur sub petra alia sideritis. hastas h; duobus cubitis longas & te neras & folia in ipis astulis silĩa piste ridi & diuisa in circuitu plurimũ nas centia & in uisu tenuia & longa in ca cumine uero haste capitellũ habet ro tundũ & aspeꝝ in quo semẽ ẽ simile blete obrotundũ & duꝝ rc͡ .Est & ter tiũ genus sideritis q catebras aracliu; dixit.nascitur in pietibus sicut uitis.fo lia habet minuta & tenera & multa ex ũa radice nascẽtia silĩa coriãdro cui us aste lõge sũt duobus palmis & mol les & albidiores flores h; fenicinos in gustu mucillaginosa rc͡ .Istud ca.cõcor dat cũ ca.herbe sanguĩs dracõis apud Serap.Ite; Iohẽs Serap.in septimo in quodã dentifritio.s.sumãtur inqt due herbe.q̃ꝝ una dr̃ seritis & est sanguis draconis rc͡ .eius silẽ scribit Allex.rc͡ . ca.de dolore dentiũ & sideritis dĩc & Dya.uide quomõ noĩa appinquãt sid ritis dicit & Dya.uocari paritariã a q busdã.sideritis sonat ḡce ferraria.na; sideros ẽ ferrũ. Itẽ li.antiquus de sim plici medicina sideritis q̃ ferrariã uo cant uel scariolã agrestẽ. folia habet marrubio silĩa sed paulo longiora & p õnia scissa caulẽ tetragonũ lõgiore; duobus palmis gustu suauẽ & stipticũ caulis ipsius p interualla q̃si quosda; spondiles habet uelut marubiũ & in ipsis semẽ nigꝝ.nascitur locis duris rc͡ . Plinius achilẽia quidã sideritĩ uocant aliã sideritis in maceriis nascentẽ cu; teritur fetidi odoris & nũc aliã silẽm huic sed candioribus foliis & pingui oribus tenuioribus cauliculis ĩ uineis nascẽtẽ.aliã uero qnũ cubitoꝝ rãulis exilibus triãgulis folia filicis pediculo

ongo bete semine ꝛc.Item a Dyasco
lpria spēs ierobotani que est berbena
dr̄ uocari sideritis cureis ut supra in.
Sidia grece flores malignati sydiō ma
lum ipsum.
Sidigunta aqua apud Oribasiū.i.ferrea
ubi de aqs naturalibus loqtur sʒ puto
sidirunta.
Sidiron grece ferruʒ.
Sidonia secundū Plinium uocant greci
cidonia mala.
Sidratia Allex.ꝓprio ca.si sic reperitur
melius psidratia ut supra in psi.
Sief ara.ideʒ ꝗ colliriū & ē cōfectō ocu
laris formata in modū nuclei dactvli
qui fricatur sup cotē cū aliquo liquore
cōueniēti supra in colliriis.
Sielos grece sputū saliua ꝗ & ptielō dr̄.
Sies grece porci sues sys porcus.
Sifac idē ꝗ pitoneon ut Iohēs serap.ca
de hernia & ipsū tegit uentrē extēsus
super eū supra in peritoneo.
Sigia storax liq̄da que & stactis grece dr̄
infra in sta.
Sikallides grece ficedule.
Sicamina grece mora.
Sikaminon grece moꝝ.
Sicaminos morus arbor.
Sikas Paul. sikas appellāt lesiones ulcer
osas rotūdas subduras rubeas q̄s seqtur
& dolor. nascuntur aūt hee plurimū
in capite.& si & alio mēbro ꝛc. ē dcū
ficus.nā greci sikas ficus dicūt.
Sikas gerce ficus in plurali sikō singula
re siki arbor & sikia &.
Sicomorus sicomorus.
Siclos grece siclus.
Sikia cucurbita.
Sikion cucumer.
Sikofagus grece ficedula graguillus uel
graculus.
Silla si repitur ꝓ sakilla uel squilla n̄ bn̄
Silaus Plinius nascitur glariosis & pere
nibus riuis cubitalis apii silītudīe ꝛc.
Silbahet ara.anguilla.
Silemi step.scripsit ꝓ xeileʒ ꝗ ē lolium.
Siler Dy.herba cuius semē silē feniculo
uel aneto ꝛc.infra in siseleos.
Sillenō Dy. fructex ē spinosa lata folia
hʒ cameleonte albe silīa cū incipiunt
ī initio nasci comedūtur elixa cū sale
& oleo ꝛc.
Silfer ꝓ silfio alicubi inuenitur.
Silfiū Dy. radix est oībus nota q̄ a ḡcis
mastix dr̄.& eius lacrimū lassar noīa
tur.i.assa ꝛc.in cap.de lasar est inquit
lacrimū herbe que silsera appellatur
que in multis locis in silītudīeʒ ferule
crescit.folia habens circa se maiora q̄
apiū sʒ semē silē ꝛc.hoc uocatur ab.A
aniudē ut supra in aniudē & ī lasarpi
tiuʒ step.harbellū scripsit.
Silfiū in uero Dya. radix eius est oībus
nota.nascitur in siria & armenia & ī
media & libia.cuius uirga ospectō ap
pellatur que silīs est ferule.folia apio
silīa semē latū ꝗ appellatur maguda
ris ꝛc.Plinius uero caulē eius maguda
rim dīc uocari supra in laserpiton ꝗ ē
silsium.
Silibū Plinius cameleonte albe est silē
eque spinosū ꝛc.
Sili uocat Pli.siler uel siseleos & Corne:
celsus & & ē aliud a siser.
Siliguitu Paulus ca.de sanguīe cū urīa.
Siligo bladū notū rusticis in pane uice
frumēti estur hāc. Plinius dicit oliraʒ
ab homero uocari.
Siliqua xilocerata grece & ara. carnub
ꝗ multi latinoꝝ imitantes carnubiaʒ

dicũt. & aliebuth secundũ Auĩc ē spẽs eius ut ĩ ca. de carnub Plinius uero xi liqua & uocat oẽꝫ uaginã cuinscunqꝫ legumĩs de carnubia tñ ꝑ excellentiã dr̃ quidã siliq quasi siglicon grece .i. lignũ dulce dici uolũt sed nõ cõstat.

Siliqua pondus sumptũ a semĩe ipsius silique ꝙ & chirat dr̃ q̃ttuor grana appendens.

Silyquastꝝ & pipidis idem secũdũ Pli.

Siloꝝ uocat Oribasius muriã pisciũ sal soꝝ cap. de sciatica.

Siluastacõ uocatur a Plinio quedã spẽs lactuce supra in lactuca.

Sima epĩs uocatur eius interior ps cõca ua q̃ stomachum amplectitur gibbo ipsius opposita.

Simata grece pustule ut in translatione greca afforismoꝝ.

Simar supra in anchusa.

Simfioma grece cõgluctinatio iñ sisitos cõplantatus cõgluctinatus ind' nomẽ herbe simfituꝫ.

Simfitũ Dy. nascitur locis asperis uirgã habet silẽꝫ origano tenuẽ & capita si cut thimũ uirge lignose sũt & odora te & dulces gustu flegma prouocat. ra dix est illi longa & odorifera crossitu dinẽ digiti habens ꝛc. & infra alteꝝ simfitũ ꝙ pietenũ uocant hastã habꝫ asperã & longã duobus cubitis ãgulo sam & ab intus uacuã in qua sũt folia aspa & angusta & longa sicut buglos se habet & ipã hasta angulos in qbus folia nascũtur flores sũt illi mellini. semẽ hꝫ sup hastas silẽ flõmo hasta & fructex habẽt pulueri silẽ ꝙ si applici tũ fuerit carni prurigĩeꝫ facit. radix ẽ ei colore nigra q̃ cũ fracta fuerit alba appꝫ & mucillaginosa que carnes in cisas in cacabo missas in se glutinare facit ꝛc. hec secũda spẽs a multis ana galicũ uocatur & cõsolida maior que & duas spẽs hꝫ. una que dcã est nũc q̃ ĩ domesticis locis nascitur. alia siluris que unũ solũ stipitẽ habꝫ & pauca fo lia mĩora istis radices plures maiores nucibus distãtes in serie colligatas sub tilioribus qbusdã portionibus q̃ radi ces cũ fracte fuerint & ad ĩuicẽ statiꝫ adherẽt inter se glutinate ꝓpria uisco sitate. sifitũ nõ cognouit. A. cum dixit succudũ dr̃ fide qd' ẽ sempuiua & dr̃ ꝙ est semẽ mandragore & dicitur ali ud ꝛc. & infra de succudũ.

Simila sic fit frumentũ fractũ ĩ frustra uel mollitũ grossũ ĩ. v. diuersas subãs diuiditur per cribra extrahitur furfur & farĩa subtilissima que pollina dr̃ po stea remãet silã que diuidr̃ in crossuꝫ subtilẽ & mediocrẽ. de pollina fit pãis papalis. de subtiliori silã fit & panis de residuis duabus fiũt pultes & alia cibaria ut kisk ut supra in kisk & infra in tarcanon.

Simpasma in libris ãtiquis de gco trãsla tis ĩuenitur puluis uel medicamẽ ĩ for mã pulueris q corpori toti uel alicui mẽbro ubi desiccare uel resoluere op ortet ĩ balneo prelito olio uel aliquo liquore aspgitur uel ipso fricatur corpꝫ hoc aliquãdo corupte sinapisma dr̃. si napisma uero a sinapi est dictũ.

Symptoma grece casus lapsus ruina picu lũ uitiũ liber de doctrĩa greca.

Symptomata grece Cassius fe. q nos acci dẽtia dicimus.

Sinãchis Paulus intra farĩgã qdeꝫ muscu lis flegmõeꝫ patiẽtibus q̃ dr̃ synanchis fit. extra uero pasianchis similiter aũt

& in laringe interiores siqdem mus culi flõnez hñtes q̈nanchi exteriores uero paqnãchi opatur 7c. Casius fe. g̃ci cõtinuã & iugẽ finecẽ appellant.
Sinapi grece sinapi dı̄c Pli. tria sũt eius genera. unũ g̃cile. alterũ silẽ rapi foliis tertiũ eruce seı̄ne Ste. sinapi seu eruca & ẽ semẽ hẽne nescio qd uoluit dr̄e nã hẽne ẽ alchãna & sinapi dr̄ ara. cardl.
Sinapismũ ẽplastrũ de sinapi factũ Io. Sera. ca. de destructõe seruatõnis uocatur & in antiq̃s libris dropax ẽ enĩ ãt rubificatiuũ aut uesicatiuũ.
Sinarmosis grece consolidatio.
Sı̄ciput ps capı̄s añrior que & ꝑra dr̄.
Sinkisis oculorũ Paulus ꝓprio ca. ẽ sanguinis macula ĩ ꝯiũctiua q̄ ara. tarsa dr̄
Sincor ĩfra in stichus.
Sincopis grece cõcisio li. de doctrı̄a greca & Cassius fe. exponit amputatio.
Sincreticũ medicamẽ dñt g̃ci qd̄ occultã collectõz rũpit Ca. fe. ca. d̄ empimate.
Sindesmos g̃. Allex. ca. d' podag. cũ eniz sãguis calidus sfuẽit ĩter articulorũ cõ cauitates & extẽdũtur nerui quos g̃ci sindesmos uocant qui ossibus cõiuncti sũt efficitur podagra 7c.
Sı̄echis febris g̃. ꝯtinua sinechise ꝯtinuar̄
Sinectica medicamı̄a Demostenes sinectica colliria q̄ tenuare ualent.
Simfiti grece cõsolida maior.
Sı̄fisis palpebrarũ Dẽoste. ẽ earũ ꝯnaturatio ad semet ĩherẽtiũ ex pte aut ex toto ex ĩitio natiuitatis aut ulceratione fcã 7c. ẽ cõglutinatio nõ naturalis.
Sinfõiaca iusq̃amũ cassillago dẽs caballinus canicularis uel ut Dy. calicularis.
Singultus dr̄ g̃ce iloxos & ligmos & lix arabice alfoach.
Sinifer ara. expõitur. ĩ septı̄o Iohı̄s fera.

in ellectuario de ambra q̈ est heil.
Sinocha febris ex sanguine nõ putrido.
Sinochus febris ex sanguine putrefacto cuius sũt tres spẽs secũd' Ga. ad gluco. augmastiꝯ epaugmastiꝯ & omotẽus
Sinon Step. est corath alhaui grece est senation supra in co.
Sinonũ dr̄ petrosellinũ agreste.
Sinopedion grece sinopidia Dyascorids multa sinopidia bona spissa & grauis unius coloris sine lapid' humectosa in tritura & in aqua cito dissoluitur colligitur in capadocia & ad ciuitatem sinopidiam uenalis refertur unde nomen accepit utilis carpentariis 7c. hec terra ara. uocatur magra 7c.
Sinthesis & atrofia idem & ẽ extenuatio nimia preter naturã ut supra in atrofia. inde sintheticus extenuatus.
Sinus Allexander capitulo de cura cilia corũ.
Sion liber antiquus ystoriarus est que a latinis labes appellatur alii auri uiridem dicũt. nascitur locis aquosis folia eius olixatro silı̄a minora tamẽ & gustu aromatica.
Sionphena Plinius herba roseis per caulem foliis 7c.
Siõ in uero Dya. nascitur in aq̃ fructicez habet pı̄guẽ & ramulos lõgos folia hz yposelı̄o silı̄a que cũ masticata fuerı̄t odorẽ suauem reddẽt 7c.
Sion secũd Dy. ca. de sisimbrio quidã serpillũ uocant. alii herpillũ Theodorus Priscianus li. d' simplici medicı̄a sisimbriũ multi cardaminẽ. alii siõ dñt 7c.
Sipatus Oribasius ca. de inflationibus & doloribus mamillarũ in palustribus oritur 7c.
Siperos Dyasco. in ca. de uino est inqui-

mustũ coctũ qđ & dulcor dr̃.
Sipis agrion secũdũ Dya. est thlapsiũ ut infra in thla.
Siraos Iohẽs serap.ca. de lũbricis ẽ filix supra in sarchos.
Sirẽ Paulus in ca.de arteriacis.
Sirengi apud.A. sed in arabico ẽ asrẽgi & est azarcõ est miniũ q̄ ex cerusa fit p decoctõẽ rufi coloris pictoribꝰ aptũ
Sirrixis grece ruptio apostematis.
Siriasis Gerodius in li.de curis equorũ ẽ qñ reuma in pectus equi decidit ꝛc.
Sircõ de plũbo .i. cinis plũbi uel adhu stum eius in antidotario uli.
Sirin Dya.ca.de caulibus eodẽ loco .A. sceilẽ scribit q̄ est loliũ.
Sirĩga grece cãna ut dicũt latini. s3 gcus dixit syrĩx calamus fistula ad hoc uo catur siringa instrumentũ q̄ in uirga mittitur quo aliqd liquidũ medicamẽ in ipã3 inicitur eo q̄ sit in forma cala mi & syringa & uocatur morbus qui latine dr̃ fistula ulcus uidelicet habẽs in se carnẽ durã in modũ calami.
Siragi supra in lãpas alchutrub.
Siringias apud Dy.dr̃ queda spẽs cassie lignee Allex.ca.ca. de antidotis ad fri gidũ stomachũ cassie siringie scripsit q̄ idẽ est dicere cassie fistule & đ cassia lignea intelligendum ẽ supra ĩ cassia fistula.
Siriscaꝝ uocatur a Dya.secunda speties policarie quã mediã uocat ca. de coni za supra in coniza.
Sirite Plinius sic uocatur lapillus in uesi ca lupire partus.
Sirongotomũ grece ferramenti nomen ocularibus morbis aptũ Demostenes.
Sirotalmia exponitur ab Oribasio pro prio ca.qđ ẽ scabies oculoꝝ.

Sirupus ẽ ab arabico sirab q̄ ẽ potio ĩ g cis nãq3 libris nõ repitur hoc nomẽ s3 tantũ potio ubi nos sirupũ habemus arabes habẽt sirab.
Sisamũ semen ex quo oleũ sisaminũ ex primitur Plinius sisima uocat.
Sisamoꝝ cõfectio apud Dya.fit ex đcoc tione mellis cũ albugine ouoꝝ in mis sis spẽbus ut ipẽ docet de quibus cõfec tionibus inuenitur in tertio.A.cap.de cibis sĩlibus medicis ad coytũ.
Sisamus Dyas. de ipõ ca.fac sisamus qđ eleboꝝ dr̃ eo q̄ miscetur ꝑ elleboro al bo in purgatõibus. folia habet mĩuta sĩlia gerõteo & florẽ albũ cui radix est tenuis & semẽ simile sisamo & gustu amaꝝ ꝛc.
Sisamus agrestis & siselei ciprion & cro toma & cici uocatur pẽtadactilus secũ dũ Dya.ca.de cici.
Sisaꝝ Dya dĩc oĩbus eẽ notũ.A.sisaron uocat & exponit q̄ ẽ lignũ uisus.
Siselũ creticũ multi cordilion uocãt Dy. ca.de cordilion supra.
Siseleos siler mõtanũ platociminũ idest latũ Dya.siseleon masalẽtico folia h3 oblonga sĩlia feniculo sed crossiora & uirgã oblongã in qua capitellũ ẽ semẽ habet oblongũ & angulosũ crossũ & uiscidũ q̄ libenter comeditur.radix ip sius ẽ oblõga & odorata ꝛc.Pli.sili est inqt uulgaris notitie optimũ siliẽse la to.n.gno & fuluo sedeoethiopicũ nig us.creticũ odoratissimũ oĩu3 radix io cũdi odoris ẽ semẽ eius uultures esse dicũtur ꝛc.Iohẽs serap.ĩ septĩo ca.& ẽ keisũ cãpestre s3 keisũ ẽ leuisticũ.
Siseli ethyopicũ Dyas.post cap.de siseli masalentico folia ĩqt h3 edere sĩlia sed breuiora & longiora & sĩlia piclimẽo

fructex ē ei sermentosa in qua sūt uir ge duorꝫ cubitorꝫ supra q̄s uirgas ca pitellū ꝓfertur silē aneto in quo semē est spissū & nigrꝫ & odoratū τc̄ .

Siseli pelopenēse Dya . folia habet silia corio sꝫ crossiora & asperiora & uirgaꝫ maiorē amasassalentico uirgā habet ut ferula in qua est capitellū in quo se men est latū & crossū & odoratū τc̄ .

Siser Plinius est ex eo satiuuꝫ & erraticū silē satiuo multas uirtutes ei tribuit & dic̄ ꝙ est aliud a sili ꝙ est siseleos Cor. celsus inter ea que sūt mali chimi ge neratiua ipsū enumerat .

Sisima apud Pliniū id̄ ē ꝙ sisamū .

Sisimbriū multi balsamitā uocant alii mentā aq̄ticā uocatur ara. sisnabar nō memen ut expositū est apud. A. apud serap. tñ sub eodē ca. ponūtur q̄si eiusd̄ generis sint. apud Dya. duo capitula ī uenio. unū sic sisimbriū ꝙ alii culudes uocant aut sion qa herba ē hūida sic sion. nā ideo cartami nūcupātur ꝙ car damo silia folia habeat cū folia eius rotūda nascantur q̄ cū creuerint fidūt se sicut eruca τc̄ . aliū sic sisimbriū ꝙ alii herpillū uocāt maius ē agresti. na scitur locis cultis & aquosis similis ē odiosimo. i. mēte sed eo odoratius & latioribus foliis τc̄ . & hoc uṙ uerius Dyascoridis nā cōcordat cū sermone eius apud ferap. Plinius siluṙe ex eo a q̄busdā tibreū uocatur pedali nō plus altitudīe ꝙ iriguis nascitur silē nastur tio ꝙ in sicco ē angustioribus foliis τc̄

Sisima Plinius ab īdis uenit ex ea & ole um faciunt color eius est candidus τc̄ . ē sisamū deinde huic silē ē in asia gre ciaq; erisimū. Ideq; erat nisi pīguesce rec ꝙ apud nos uocant trioniū medica minibus adnumerandū potius q̄ fru gibus τc̄ .

Sisimī Iohēs serap. cap. de ꝓhibentibus aborsū uel de signis inpregnatōnis est heil. Iteꝫ ca. de fetore oris sesamī ē heil & in septimo ca. prīo d̄ medicinis lax atiuis cōpositis .

Sissim tabar est heil.

Sys grece porcus sus .

Sisnabar ara. sisimbriū ꝙ est sisnabarion utrūq; post grecuꝫ .

Sisocephalas Oribasius li. prīo ad sisoce phalos sticadā cū aq̄ aut mulsa dabis bibere τc̄ & ī halaui li. xv. Oribasius ī quit ī quo cōmotū fuerit cerebrū ex ꝑ cussione aut casu dandū est in potu sti cados cū aqua mellis τc̄ . uṙ ꝙ hoc uoca bulū hic exponatur .

Sistole grece cōstrictio seu passio cuius oppositum ē dyastole .

Siston grece alumē ꝙ stiptera dṙ maxīe scissile ut Cassius felix & ē dictu scissū melius tñ per. x. xiston scribitur Cor. celsus existō scribens exposuit ē alumē scissille .

Sisti & aliq̄n ꝓ eodē aluīne repitur & & ꝓ arsenico. nā utrūq; scissile ē ut Alex cōfectōe ethionica ad splenē .

Siston g̃. rasū sed ꝑ. x. melius ut īfra ī xi.

Sistra meu ꝙ quidā anetū agreste dixe runt li. antiquus meu ꝙ uulgus sistrā uocāt .

Sitaregū ꝓ sceitaregi step. lepidū ē τc̄ .

Sitos li. d̄ doc. g̃. ador triticū bladū & po sitos cōdros sitō seges sitiō sirodē De mostenes ca. d̄ optalmia sic uocāt g̃ci frumētosum cibū .

Siteuma & siteusis g̃ce sagina pīguedo .

Situkalami grece stipula .

Siū step. d̄ sceha scripsit .

Skeli grece crura.
Skibala grecus dic stercora dura rotūda
sꝫ skiuala ꝓferūt p uita. nā carēt. b. līa
latini trāsferūt uita in b.
Skylla grece spolia ob id forte radix illa
sic uocatur eo ꝙ multa spolia habeat
q̄ sic & uocatur ab eis ⁊c.
Skirosis g̃. nīa duritia sine sēsu & dolore
Skiliria duritia.
Skilax grece catulus canis paruus.
Skillokeromiō grece cāinū cepe.
Skin infra in stinchus
Skrapes grece scinifex culicū gēus.
Skolikion grece uermiculus.
Skōbros grece scōbrus piscis.
Skoria grecū est.
Skordeon allium.
Skorpios skorpius.
Skotia & skotos g̃. tenebra inde scotōia
i. tenebratio scotomatiki scotomatici.
Skrofa porca grece.
Smaragdos grecū est.
Smegma supra in pōsolix.
Smigmata grece unguēta.
Smigmata & secūdꝰ Oribasiū ca. dꝰ denti
fritiis sūt pulueres qbus dētes fricātur
& corpus.
Smigo grece misceo
Smilacelē Dy. folia hꝫ silia ederē mollia
& tenera & sarmētosa & tenuiora spi
nas nō hꝫ flores sūt illi albi & multi
uicinis rebus se īplicans semē hꝫ silē lu
pino nigꝝ & minus in singulis uirgis
rotundū & durius flores hn̄s albos in
estate flores ipī cadūt & autūpno cō
cipiūtur ⁊c. spēs ē uolubilis. ex eo ꝙ dic
spinis carerē ad drāꝫ smilax q̄ spīas hꝫ
dicit.
Smilax Dy. aspa folia hꝫ piclimēo silīa
cuius uirge sūt. vi. aut. vii. sic zure aut
bati īplicātes se uicis arboribꝫ aut sax
is semē hꝫ silē uuis ꝙ cū maturauerit
rufū uel nigꝝ colorē fāc cū gustu sub
mordaci cuius radix ē dura & crossa.
nascitur locis aquosis & aspis ⁊c. Plini.
silīs ē edere ī cicilia qdē pfectior sed ī
g̃cia frequētior q̄ uocāt smilacē densis
gēiculata caulibus spīosis fructicosa ra
mis. folia ceu edera puo n̄ āguloso nec
reticulo eminēte pāpios flore cādido
olēte liliū fert racemos lābrusce mō n̄
edere colore rubeo cōplexa acinis mai
oribus nucleos unde nos mīoribus sin
gulos nigros durosqꝫ ⁊c. hec apud ki
ranidā zmilax uocatur & rorastꝝ dr̄.
Itē Pli. alibi smilax q̄ ātophoros cog
nomīauimꝰ qdā duo gn̄a fecerē alteꝝ
comātibus acinoꝝ coribis alteꝝ culta
amarē & ī his gigni nullius effectus ⁊c.
Sminita grece aluearia apū.
Sminos apū examē.
Smiris g̃. lapis aspimus quo alii pantur
lapides.
Smirna g̃. mirta aliqn̄ smirtus.
Smirinō q̄. A. huiꝰ imitatōe semuriō uo
cat spēs ē apii Allex. ca. dꝰ cura eplīe ꝓ
hibꝫ illdꝰ epilēticis dari ūa cū apio D.
smirniō herba ē silīs apio sꝫ folia hꝫ
latiora & subrufa & q̄si pīguia & sua
uiter olētia cū aliquo acrimōio ramu
los & capitellū ꝓut aneti semē rotun
dū & nigꝝ & radicē leuē & mollē &
succosā odorē suaui cū cortice nigro ītꝰ
uiridi āt exalbido gustus ipīꝰ fauces re
mordꝫ. nā hec herba gustu amarastra
ē ⁊c. Pli. smirniō caulē hꝫ apii folia la
tiora maxīe circa scolōes multos quos
asini exuriūt pīguia ad terrā īfracta
odore medicato cū q̄dā acrimōia. iocū
do odore colore in luteū lāguescente

capitibus cauliũ orbiculatis ut apii se mīe rotūdo nigro ꝙ arescit īcipiēte es tate . radix quoq; odorata gustu acri mord; sucosa mollis. cortex eius foris niger ītus palidꝰ odor mirꝰ h; q̄litatē uñ & nomē. nascitur ī saxosis locis & terrenis &c. Theo. Pri. li. de sīplici me dicīa dic smirniō eē semē alexādri. uꝰ p huius d'scriptōe; ꝙ uel ē olixatꝝ seu alexādꝝ uel sibi silē. s; Gal. li. d alimē tis ca. de apii generibus post sermonē de yposelīo ꝙ q̄dē g̃. smirniō nō īcon suetū. In roma. n. uald' multū frequen tatur magis aūt pūgitiuū ē & calidꝰ multo q̄ apiū aliq̄d aromaticū h; ma gis germīatiuū ē apio & eq̄no apio & ieio. fāc aūt & stipitē ueris tpe possi bilē quē crudū cōedimus silꝰ foliis q̄ p yemē erāt sola plāta nullatenus sti pitē hñte. posterius aūt adueniēte sti pite. & īfra noīāt aūt ī roma ꝯsuete iā oēs ñ smirnū sed olixatꝝ olus &c. uꝰ aūt p hoc yposelinū nō eē olixatrum sicut supra p Dya. scribꝰ uide ibi .
Socrite in ātidotario regalis dispōis est confectō q̄ ab. A. uocatur sagzenea & apud Io. Ser. silꝰ s; ī pātegni socrugene scribitur ergo .
Socrugene socrite sagzenea idē. ī arabico sagzeneia scribitur .
Socū in pratica greca sili Almāsori ē id ꝙ ī Almāsore ē gallia & ē suc. silꝰ ī re gali dispōne scribꝰ de quo īfra ī suc & supra in gallia .
Socus a Cor. cel. uocatur circulus ani .
Solanū g̃ci erixo uocāt Cor . celsus sola nū inq̄t ꝙ g̃ci strignō uocant &c.
Soldula ī antidotario uli in q̄d'dā ūguē to ad plagas .
Solsega uocatur intuba a multis .
Solaris herba a grecis eliotropiū dꝰ Cor nelius celsus .
Solatꝝ skingnus maurella uua lupina apud grecos & apud arabes uua lupi īterdū solaria uocatur ut īfra ī strignꝰ
Son Paulus inter medicīas ad lapid' son inq̄t comestū & bibitū .
Sonāti uel asonāti ara. ē samurdurne su pra in sa .
Soncos Dya. spēs eius sūt due una a g̃stis ē & spinosa altera apta ē ad comeden dū ramulos angulosos h; & rufos & ī anes ītus folia rara habet & scissa &c.
Sōfos Pli. a g̃cis īuenitur appellata cucur bita agrestis & īanis uñ & nomē digi tali crossitudīe nō nisi ī saxis nascēs .
Sonobar ara. pinus .
Sopiō Plinius q̄dā sic opiū uocāt &c. pu to a sapore .
Sordities. A. unū de ipā fāc ca. ī quo loq̄ tur d' sorditie aluearis apū de q̄ &c. sin gulare facit ca. q̄ uocāt mū & de aliis & sorditiebus de q̄bus Dyas. duo facit ca. & uocat ribus ut supra in ri .
Soreos cōbuste Paulus. ca. d' pterigiis uñ gulaꝝ pedū & manuū .
Sorex Dya. soricis spēs due sūt una agre stis spīosa. altera apta ē ad comedend' ramulos angulosos hñs & rufos & in anes ābitus & folia rara scissa &c.
Solea supra in buglosson .
Sorba infra in surea .
Sotralmō secūd Dy. uocatur a quibusdā sempuiua supra in aizō .
Solidus' pōdus unā & dimidiā. ʒ. appēdēs si solidū q̄ris tres. ʒ. dimidiabis .
Sosati arabice pleuresis .
Soter uel sotir g̃. saluator inde .
Sotira q̄dā opiata ī ātidotario uli & ali is ē dictu saluator .

Sourēzanū & aliqñ sourenzagū scripsit step. p surūgē q̄ ē hermodactilus.
Spagnos Plinius ī cirinaica p̄uīcia max ime p̄batur alii brion uocāt secundu; locū optīet ciprius tertius feniceus fer tur & ī egipto nasci qn & ī gallia nec dubitaueri; sūt n. hoc noīe cani arboꝝ uili q̄les in q̄rcu maxīe uidemus sed odoꝝ prestātes laus prīa cādidissimus atq; altissimus secūda rutilis nulla ni gris & in īsulis petrisq; nasci & ī p̄ba tur oēsq; qbusq; palmaꝝ atq; nō suus odor ē τc]. ē usnee dictū ara. ut puto. Ite; idē alibi sphanos siue spacos siue briō & ī gallia ut iudicauīus nascitur τc]. supra in brion.
Sphalangiō g̃. spēs aranei q rutella ara. supra in sfa.
Spargamō secūd̄ Pli. uocatur radix pēta filon.
Spargas apud Pli. uocatur spēs picis ad mod̄ cādida q̄ ī asia a picea arboꝝ fit.
Spargula ī confectōe unguēti martiatō sic uocatur rubea mīor a qbusdā silis ē rubee nō tamē aspa nec ad̄o crescit.
Spartus Dya. fructex ē oībus nota semē affert ī folliculis sic faxeolus & īfra se mē aliud mīutū ē sic lēticula florem mellinū hñs sic leutiū τc]. ē genestra uel genista. nā dixit greca herbaria q̄ spartos grece uocatur.
Spartos & dīc Dya. uocari a quibusdam rubeā puto falso.
Spasma ī pratica g̃ca silī Almā. uocatur puluis ɔsolidatiuus q uulneribus recen tibus aspergitur.
Spasmos g̃cū est.
Spatomelis g̃ce & spatumilo dr̄ ē īstru mentū cirurgicoꝝ quo īmittuntur me dicine in uulneribus & oculis.
Spatula fetida ē planta silīma gladiolo uel xifion nisi quia fetet.
Specillū uocat Cor. celsus tastā seu tentā q̄ tentātur uulnera & fistule & ē īstrm ereū uel argēteū īterd̄ plūbeū ad īue stigandas tortuositates uiaꝝ ulceꝝ.
Speculaꝛ qdā exponūt q̄ ē lapis lūe q af froselinū uocatur. quidā q̄ est talk. qui dam gipsū dicunt.
Spelta genus frumēti q̄ quidā alicā uo cant quidā candarusium.
Sperma & sporos & goni g̃ce semē cui usq; rei tā aīalis q̄ plante.
Speton Plinius ī segetibꝫ nascitur foliis rute natura eius eadē cū papauere τc].
Spica multas h; spēs ut supra ī nardus.
Spica oculi ī pratica greca silī Almāsori ē idē q̄ apud ara. uocatur sebel & sunt uene rubee mīute orte in cōiunctīa p̄ tēse sup corneā quousq; uisū īpediūt.
Spina alba que a Dya. uocatur achantis leuce ē id̄ q̄ bedeguard apud arabes le ge ca. d achātis leuce apud Dya. cū ca. de bed̄guard apud. A. & uidebis cōcor diā. A. & dīc spina alba ē bedeguard sub lr̄a sci & ē plāta silīs cameleōte al be supra in ac.
Spina egiptiaca supra ī achātis ara. τc].
Spinastellū qdā latini uocāt peucedanu; ut ī li. antiquo de simplici medicina.
Spina egiptiaca que est arbor Pli. nigra est cuius lignum incorruptum in a q̄s durat ob id utilissimum nauium costis candidum ex eo facile putre scit aculeus spinaꝝ & in foliis semen in siliq̄s quo coria p̄ficiūtur galle uice flos & coronis rotūdus & medicamē tis utilis manat & g̃ūi ex ea cui preci pua utilitas q̄ cesa āno tertō resꝑgit τc] in regali dispositōne exponitur q̄ est

angailē & ex hoc uidetur ꝙ sit arbor gumi arabici.
Splen grecū ē liē latinū ē spleniticos sple neticus splenodes similiter.
Splendeliō est plāta silīs scolopēdrie.s.lī gue ceruine ī uirtute & figura nisi qa folia habet longiora & strictiora.
Splēidiō ī ātidotario ulī est cōfectio qdā ad splenē que uocatur gēma.
Spleniō uocatur quedā plāta q̄ dr̄ teucris ut infra in teucris.
Spleniō secūdū Dya dr̄ piclimenos. Al. ca. decura uentositatis spleīs poīt sco lopēdriā & splenidiō ī eadē ɔfectiōe.
Spleniō & asplenō & scolopēdriā ꝑ eod̄ sepe inuenio uerūtn̄ aut sūt ei due spe ties aut dissiliter accipiebātur ab ātiqs nā secūdū ꝙ repio ī libro ātiquo greco depictā scolopēdriā & & aliquibꝫ aliis latinis eadē est cū ea q̄ moderni utun tur. s. q̄ dr̄ līgua ceruina. secūdū uero d̄ scriptiōeꝫ Dy. & alterius cuiusd̄ ātiqui libri ubi herbe erāt depicte uī̄ esse illa q̄ uocamꝫ cetarach ut supra ī asplenō in illo alio libro sic erat splēos siue splē ion siue scolopēdros dicta ꝙ splenē au fert siue scolopēdrios eo ꝙ folia ipsius scolopēdrie aīali sūt similia ī petris hu midis nascitur nec florē nec caulē nec semē habet folia ipsius in supficie uiri ida sūt subtus rufa & lāuginosa τc̄ de inde erat picta silīs cetarach q̄uis nes ciā q̄ sit istaꝝ uera scolopēdria ambaꝝ tn̄ uirtutē silēꝫ esse puto diligēs tn̄ opa tor expiētiā sequatur. quod autē dicit Dy. ꝑiclimenō uocari spleniō puto pp utilitatē quā fāc splēi & ut scolopēdria
Spliniū Paulus caplō de ꝓtosi oculi. spō giā inqt infūdēs aut spliniū.
Spodiō qdā uocāt eruginē eris & ios ut li ber ātiquus de simplici medicīa.
Spodiō ē res cuius origo nos latet res tn̄ adhusta uī̄ Aui dicit radices canarum adhustaꝝ.
Spodius secūdū Dya est spēs tucie q̄ apd̄ Aui. huius imitatōe sucudus scribitur corrupte tn̄ supra in pōsilix.
Spodes grece cinis.
Spodoides. g̃. yrcus q̄uis & aliter uocetur
Sponiū est cinis aq̄ maceratus q ī fornaci bus substernitur cū affinatur aurū & argētū ut in libro ātiquissimo de alki mia repi.
Spōdiliō grece est plāta q̄ Aui sacūduliō uocat Dya spōdilion siue ut latini her ba micaria folia hꝫ silīa platāo aut pā ici uirge eius ī lōgitudīe cubitoꝝ duo rū silēs maratro in qbus sūt capitella hn̄tia semē silē siselei sed duplex & la tius & albidius & paulo plus paleosū ē & odorē grauē hn̄s flores ꝓfert albos & radicē albā silēꝫ rafano nascitur lo cis ūbrosis & humidis τc̄ Plinius spon diliō differt apanacis ferula foliis tātū quia sūt minora & platāi diuisura nō nisi oppacis gignitur semē eod̄ noīe si lenꝫ spēꝫ habet medicīe tantū utile τc̄
Spondilos grece spondilis.
Spōgia Dya duo eius sūt gn̄a masculus & femīa masculus qui ꝑtusuras minu tas habet & spissa & alba est femīa ue ro rotunda & cauernas maiores hn̄s Est & tertiuꝫ genus ꝙ & tragos dr̄ du rum est & lapides ītra hn̄s & plīas ca uernas ɔburitur ut altōniū τc̄ Plinius silīa his spōgos grecus uocat spoggos scribit arabes uero sfēgi dn̄t.
Sporicō grece Cassius felix ca. de scabie est nomē medicamīs ad scabieꝫ.
Sporos grece semen.

Spuma argenti Pli. gña eius sūt tria optima que crisiti uocatur q̄ & attica est hec ex ipā uena fit. secūda₃ argiritī uocant q̄ ispaniēsis ē. hec ex argēto fit q̄ secūda ē in bonitate. tertia molibdis ex ipius plūbi fussura puteolis undꝫ nomē h₃. oīs aūt fit excocta sua materia ex supiori catino defluēs ī inferiorem ⁊c̄. & īfra spūa distat a scoria quo pōt spūa a fece distare. qdā prīa₃ uocāt sceleritride. secūdā perune₃ ⁊c̄. đ litargiro loqtur Dya. litargiriū nascitur ex arena molibdis q̄ cōbusta liquescit & sic refūditur multi ex argēto hoc faciūt & ex plūbo ⁊c̄. Ite₃ aliud ca. spūa argēti que & litargiriū appellatur. nascitur ex arena molibditi q̄ cōbusta liquescit & sic refūditur alia ex argēto & plūbo fit sed est ꝓbabilis ex his attica s̄a yspana tertia sicula est & alia rufa ac splēdens & aurosa q̄ melior ē & crisitis appellatur. alia liuida q̄ appellatur argiritis q̄ ex argēto fit ⁊c̄.

Spuma maris qnq₃ spēs h₃ secūdu₃. A. & Serap. & secūdū Dya. qui uocāt ipām altioniū & secūđ Pliniū q siliř uocat s₃ q̄ttuor spēs tantū describit supra in altionio.

Spuma nitri grece afronitꝝ & arabice baurach supra in suis locis.

Spuma salis supra in sal.

Squama cuiusq₃ metalli uocatur ara. tubel grece uero lepidos ut supra.

Squiria uel sq̄tia uocatur ab aliqbus liqritia secūdu₃ Dya. flō puta.

Squilla cepe muris. ara. dř āsel. uerꝫ apud A. īmitamīe grecoꝝ scribř aschil Pli. duo eius sūt gña masculus albis foliis femīa nigris tertiū genus ē cibis g̃tu₃ epimedū uocāt āgustius folio ac minus aspo ⁊c̄. & alii q̄ cādidissīa fuerit utilis erit. liber āt̄iquus cāpestris q̄ rufa ē uel rubra uitanda ē mōtana q̄ alba ē potius eligenda est ⁊c̄.

Squinātu₃ ꝙ palea cāeloꝝ dř Dy. sūmu₃ nascitur ī ꝑtibus libie & ī arabia & in babilōia ueꝝ libie nugax ē. nā arabicū & babillonicū diligēđ ē recēs & nō uetus fuluū multi floꝝ scissile purpureū tenue & odoris rosei cuius spica ꝑtibus sepata est ꝙ cū fricueris mā̄ibus mirificū reddit odorē ore masticatum mordax & calidū sentitur ⁊c̄. ex alhaui li. expositū squinātu₃ dř ara. adeher & dř thebneniecha. i. palea demecha & ē herba hn̄s stipites & folia dura & subtilia ī capitibus ramoꝝ h₃ corona₃ pilosā q pili dn̄r flores eius h₃ radices interius albas exterius uero nigras bōi odoris. nascitur in bizeg & africa ⁊c̄.

Squingibī ara. syrupus acetosus siue mellinus ꝙ ē oximel siue zuchareus scangibin & dicitur.

Sqnus Dy. sqni duo sūt gña unū oxiquinos appellatur qa acutū caput h₃. alterū uero semē h₃ nigꝝ rotundū & crossū ꝑlꝰq̄ predictū & forte ē tertiū gēus sqni paulo crossiꝰ supradcō ꝙ oloqnos dř h₃ & istđ semē silē supradcō ⁊c̄. hoc ca. ē đ iūco sic p₃ legēti ipsū cū ca. đ iūco apud Sera. A. uero ca. hꝰ miscuit cū ca. đ sqnāto ꝙ patebit bn̄ cōsiderāti īuicē āboꝝ ca. forte deceptus a silītudine noīu₃ ī g̃co q̄re putauit sqnātū. grecus schinos dicit iuncum.

Strachis Pli. plāta porri silītudīe₃ habēs lōgioribus foliis pluribusq₃ odoris iocūdi colorisq₃ ī luteū đclinātis ⁊c̄. s₃. D stāqn fructex ē silis prassio puta prasso ꝙ ē porꝝ. folia h₃ oblōga multa &

dura & aspa & odorata & alba & uirgas multas ex una radice albidiores prassio. nascitur locis mõtuosis & aspis

Stachis grece spica arista.

Stachos g̃. spica nardi ut p3 ex cõcordia pratice silīs Almã. cũ Almãsore sic g̃ci cõmũiter uocãt & nardo stachios ut habetur a Dya. supra ĩ nardo & ẽ dcũ nardi spica nos spicã nardi dicimus.

Stacter Pli. ĩcidũtur ĩqt arboris mirre a radice cortices usq3 ad ramos & sic mirra manat. sudãt aũt spõte prius q̃ incidant stactẽ dcã3 cui nulla prefertur li. de doc. g̃. stactis sigia & ẽ stactis a g̃co stacti q̃ ẽ gutta & cassia. uñ sigia stactis & gutta id' q̃ ĩ psalmo hẽmus mirra & gutta & cassia g̃cus h3 smirnake stactike casiõ ẽ ergo stactis & sigia idẽ q̃ storax liq̃da Cor. cel. mirre q̃ stactẽ uocãt Dya. &. in ca. de mirra hoc assẽit dic tñ q̃ p expressionẽ fit stactis ut supra ĩ mirra. uř tñ q̃ sigia nõ sit ex mirra sed ex storace ut ĩfra ĩ storax liq̃da.

Stafilina g̃. Theo. Pri. ẽ pastĩacha ag̃stis q̃ multi ceras dñt ĩn oleũ staphilinũ ĩ genecia musionis Pli. staphilinõ q̃ pastinacã uocãt ꝛc̃. supra in daucus. ĩ antidotario ulĩ ĩ mitridato stafilini spma

Staphili ptũ g̃. Paulus d̃ uuula ẽ instřm ad uuulã subleuandã h3 ĩ capite q̃dã cõcauũ ad modũ dimidii corticis uue ĩ quo ponũtur medicãina uñ nomẽ.

Stafili agria uua ag̃stis. s. lãbrusce Cornelius celsus uuã timiniã uocat.

Stafili grece uua stafilos racemus.

Stafiloma Theo. Prisci. stafilomata inq̃t q̃ ĩ mod' uue crepãtis oculũ tũice tũor existẽs q̃dã erũpens ꝛc̃. supra ĩ ptesis. & Demo. ẽ s̃e tũice casus exteriore hiante aut exesa pr̃ia tũica uuaꝝ silãns acinũ ipĩus casus extãtia. hinc deniq3 nomen accepit ꝛc̃.

Stafilodendrõ Pli. arbor silĩma aceri trãs alpes nascẽs alba materia fert siliquas s3 ĩ his nucleos sapore nucis auellane.

Stafisagria g̃. sonat uua agrestis. uñ exponitur apud Sera. passule mõtane Dy. stafistigria q̃ latini pedicularia uocãt nascitur ũbrosis locis hñs folia silĩa uiti agresti diuisa & scissa tãq̃ malua ag̃stis & hastas lõgas & erectas & nig̃s. semẽ illi silẽ ysati & flores q̃ semẽ in folliculis uiridioribus obtectũ triũ anguloꝝ ẽ & nigꝝ sed ĩterius albũ cum gustu uiscido acri & calido. uocatur arabice hab elras. i. g̃nũ capĩs pp excellẽtẽ opationẽ eius ĩ caputpurgio.

Stagnũ dĩx Step. uocari ara. asebũ ueꝝ uocatur rasas & aserẽgi miiũ uocatur

Stakti grece cinis.

Staltica grece stiptica Allex. ca. de dissinteria ptisane inquit per se ipãs nõ sũt staltite & enĩ laxant ꝛc̃. Cassius felix ca. d' tussi hũida stalticas greci cõstrictiuas uocant.

Stantẽ Cassius fe. ĩ antidotario ẽ capitellum. s. aqua pr̃ia saponarii ut exponit.

Staquin Dya. fructex ẽ silĩs prassio folia habet oblõga multa dura & aspera & odorata & alba & uirgas multas ex una radice albidiores prassio. nascitur locis mõtuosis & aspis uirtus est ei termãtica & uiscida ꝛc̃. hec apud Serap. uocatur marua iãtusa. & ubi dř hic folia habet oblonga apud Serap. ẽ folia parua.

Stater ẽ nomẽ põdris põderat ut ĩuenio ĩ ãtiq̃s scripturis solidũ unũ scropulos v. & siliq̃s. vi. & alibi expõitur semũcia i. dimidia ũcia & ẽ auř. iii. & solidi. iii.

Stear g̃ adeps pĩguedo inde steomata.i. [illegible]ũores ĩ se pĩguedinẽ uel adipẽ hñtes. Ale.ca.de asclite & tĩpanite.Itẽ Ca.se. ca.steamata rc̃
Steganosis g̃ cõsolidatio desiccatio
Stellio
Sterea g̃ matrix & sterea & dicũtur cor[illegible]pulẽta & solida Ca.se. ca.de tussi hũi d[illegible]inõꝝ inqt ciboꝝ q̃litas sit sicca uel solida uel corpulẽta q̃ g̃ci sterea uocãt rc̃ stereoma ẽ firmamẽtũ.Itẽ Ale.ca. dꝰ cura nausie a colerico humoꝛ ne iqt ĩ stericis retẽta locis.[illegible]ruoꝝ & musculoꝝ q̃ sunt firmissima corpis rc̃
Sterifos grece sterilis
Stetokirti grece struma gibbus
Stetos grece pectus
Stibeas Dy.herba ẽ cuius semen & folia stiptica sũt uirtute & desiccatiua satis Pli.stibeas quã aliq [illegible]eon uocant rc̃.
Sticados Dy.nascitur in ĩsula galatie circa masiliã que insula sticados dr̃.ũ de nomẽ accepit.ẽ aũt herba tẽuis semẽ minutũ hñs cũ foliis similibus thimo sed oblõgis gustu acrior & subamara liberꝰantiquus de simplici medicĩa si cas.i.sticados ramulos mittit tẽues & oblongos circa quos folia oblõgiora q̃ thimo sed nõ dissilĩa semẽ plurimum minutũ tota herba odorĩ ẽ suaui gustu acri & subamaro rc̃.
Sticados secũdũ q̄ describitur ab Au.nõ acordat cũ eo quo utimur neq̄ cũ Dy. quare uĩ q̄ aliã plãtã accipiat sub hoc noĩe.in hoc aũt cõueniũt oẽs q̄ unã solã spẽm eius ponũt
Stigma.g.figura nota macula cicatrix. Cas.se.stigmata cicatrices.
Stignosis.g.cõstrictio Ga.ad Glaucõnẽ
Stilbõ grce uel stiluõ coruscus clarus splẽdidus lucens.
Stilbus grece antimoniũ Dya.stilbus uel ut alii.stibeus formosus ẽ lucidus & q radiosus app̄z cũ fractus fuerit sepatõs hz sicut marmor & gustu salsus & fragilis nihil hñs terrosũ aut sordidũ hũc multi platioptalmõ aut latosũ uocant eius alius traditur femĩa q̃ ẽ põdere g̃uis ac fragilis alius põdere leuis & asperior q masculus. & ĩfra ẽ aũt stibeo lapis fulgens in se & splendẽs & ĩ metallis ĩuenitur colore silĩs plũbo rc̃ .q̄ sit antimoniũ p̄z p eundẽ Dyas.ca.de spica adulteratur ĩqt stilbeo ut plus põderet & apud serap.eodẽ ca.& loco ex uerbo Dya.ẽ cũ antimõio.silr̃ & apud A.Paulus aũt aliqñ stimeos uocat ut ĩ ca.de tĩctura cicatricũ ulceꝝ oculi.naz ubi stimeos hz.A.hz antimõiũ Plinius in argenti metallis ĩuenitur ut ꝓprie dicamus spume lapis cãdide nitẽtisq̄ non tamen translucentissime appellant alii alabastꝝ alii stibiã aliq treba sim.duo eius gña mas & femĩa magis ꝓbant femĩaz horridior est masculus scabriorq̄ & minus põderosus mĩusq̄ radiãs & arenosior. femĩa cõtra nitet fragilis fissurisq̄ nõ globis discens.uis eius astringere pricipalis aũt circa oculos ĩoq̄ platioptalmũ appellãt rc̃. ut supra in antimonio.
Stimeos idem q̄ stilbus Allex.in multis locis.
Stincus aĩal in aqs degẽs silẽ lacerte nisi quia cauda nõ est rotũda sed lateraliter pressa uti piscibus natatui apta ara.& sinchor dr̃ uel skin.
Stippiferrei ĩ ãtitodatio ulĩ ĩ dyagapitũ
Stipiõ & stipa grece stupa ut lini
Stipterea.i. alumẽ dya.stipterea omnis

ī metallis egiptiacis īuenitur ē uero sti ptera scissa a terra ascendēs sic flos nascitur ī locis mollibus sicut macedonia gerapoli & multis aliis locis. sūt uero spēs eius multe apte usui medicīe ē autē rotūda stiptera ē & scissa ē & liqda eligenda est uero scissa recens & niuea ualde quā aer aut aura rapiat hec stiptica ualde ē & sine lapide sepans se sic capilli albi. unde dicta ē trichitis. hec ī egipto nascitur. īuenitur & lapis silīs illi quo facile adulteratur ʒ gustu ītelligitur qa nō ē striptica ē uero rotūda quā multi mīibus cōponūt ʒ bona cōpositōe facile cognoscitur. eligēda ē q ex natura sui cōpōita ē ponfoligo silīs & alba & stiptica ualde & paululum subuiridis & pinguis & sine lapide & fragilis liqda uero stiptera eligenda ē limpida & lactea habēs unū colorē & iūcta sine lapide ğuem odorē & igneum habēs rc. supra in alumen.

Stiptica sūt que cōstringūt partes relaxatas Gal. ad patrinianū. Itē Dya. cap. de arbore pini stiptica. i. cohercēs & ğ cum est.

Stirax dīc grecus nos storax.

Stobalon secūdū Pli. uocabatur laudanū nabatheū. i. orientale.

Stoctas Pli. in īsulis tantū eiusdē nomīs gignitur odorata herba ysopo similis amara gustu rc.

Stoma grece os.

Stomacos ğ. os uētris ꝓprie totuʒ aūt eiꝰ uēter dr̄ stomachus uero tantū hostiū eius s. os uentris.

Stomamatos corticū Paulus ca. de ruptura ingainū Cor cel. squama eris qđ stoma appellat rc. Plinius est inqt genus squame eris subtilius ex sūma. s. lanugine decussū qꝫ uocant stomama rc.

Stomaticon dīt greci medicamē oris ut Dya. s. ca. de moro celse.

Storax Dya. lacrimū ē arboris eiꝰđ noīs cuiꝰ uirğ. ītra sūt cānicule ortū īterius ex se mittūt scobē ferre silēʒ q̄ cauernate lacrimū pluūt. eius distillatio in terra ueniēs mūda nō ē illa aūt quē ꝓcedens uirgis īheserit cū siccatur mūda eīt & alba de hinc fulua fit solis cā & murosa. est aūt eligenda storax & pīguis rufa resine silīs frustratī subalbida & odore plena & ꝑseuerabilis que cuʒ malaxatione dimittit hūiditatē ex se iiēʒ melli ē uiscida naturaliter & odorata rc & infra est Itē & alia storax q̄ calamitis appellatur & indica reꝓbatur aūt nigra fragilis cātabrosa adulteratur aūt lectōe arboris q̄ ferragineʒ dicimus admixto melle aū yllirice puluere & cera & adipe ʒ ꝯgnoscitur qꝫ nō sit acrimonie maioris & q̄si mollitie uirtutis est rc Plin. ꝓxima uidee siria sr̄ fēicē storacē gignit circa & gabanū & mathinitā & casiū seleutie monteʒ arbor est eodē noīe coconeio malo silīs lacrime exaustero iocūdioris ītus similitudo arūdinis suco pragnas ī hāc circa canis ortū aduolant pēari uermiculi errodētes ob id in scobe sordescit storax laudatur post supradicta expiscidia sidone cipro cicilia creta mīme examario sirie meīcis ʒ ūguētariis magis colos ī q̄cūqꝫ natiōe ꝓfertur rufus & pīguiter lētus deterior furfurosus & canolitu obductus adulteratur cedri resina uel gūi uel melle aut amigdalis amaris oīa ea deprehēdūtur gustu rc

Storax arabice uocatur miha uñ qñ ī uenis in secūdo Aui qđā capitulū qꝫ ī

icipit storax dic Dyas .q̄ ē spēs storax
tc̄.in arabico sic ē storax dic Dy.q̄ est
mi ha.i.nos arabes uocamus miha.
Storax liquida Iohēs serap.i septimo ca.
de cōfectione dicta kes rete dicit q̄ est
mel storacis calamite .Ite3 alibi ē mel
lubue & lubue apud.A.est arbor sigie
ergo sigia est storax liqda supra i stac
tis ostenditur q̄ grecus uocat stactis si
giā sed stactis ex arbore mirre uid'tur
manare nō storacis.ueritas huius dubi
tatōnis uix pōt declarari obid q̄ stac
tis grece ē gutta & sigia ē gutta arbo
ris storacis & gutta arboris mirre non
habuit aliud nomē nisi stactis. i.gutta
p excellentiā sicut greci uocant radice3
rafanū p excellentiā .
Stragolos Dy.fructex ē mīor spansa sup
terrā foliis & uirgis silibus ciceris cui
flores sūt purpurei mīores radix mīu
ta ē & rotūda sicut rafanū ramules h3
fortes & maiores corio nigro & duro
sicut cornu īuice3 sibi coherētes tc̄ .
Stragalus in prarica de greco simili Al
mansori pro talo īuenitur in capitulo
de sciatica flobotometur inquit ex ue
na scia que est extrinsecus supra straga
lum tc̄. sed grecus dicit astragalos ut
supra in as .
Stranguiria ḡcus strāguria dicit & strag
guria scribit & exponitur constrictio
urine & ē cū guttatim mingit & ē spe
ties dissurrie .
Srangulator lupi & canis dicitur a Dya.
a conitum ut supra in aconitos tc̄.
Stratiotes qui in aquis nascitur Dyasco°.
rides herba est sine radice. nascitur in
aquarum superficie cum foliis silibus
semperuiue tc̄ . Plinius in egipto tan
tum nascitur ex inundatione nili aizo
similis nisi maióra haberet folia tc̄.ē
dictu grece militās eo q̄ forte terram
nō tangat ut miles in equo .
Stratiotes aliter tifilus Dyascorides fruc
tex ē minor longior duobus palmis fo
lia habet similia penne colūbine cui
multa folia nascuntur & minuta & di
uisa similia cumino agresti & minora
capitella super spansa & crossa in qui
bus capitibus minuta uelut uirgellas
habet aneto similes flores minutos &
albos nascitur locis desertis & asperis
& iuxta uias tc̄ .
Strepto Paulus capitulo de ulceribus pu
dendorum subtile strepton in uncum
inpone .
Strignus.i.solatr̄ Dyascorids speties ei9
sunt quattuor prima ē ortularis odo
ris iocundi hoc comeditur.nā fructex
est minor ramulos plures habens &
folia nigra maiora & latiora ab ozzi
mo.semen uiride nigr̄ aut rufu3 q̄ cu3
maturauerit ī flauu3 mutat se colore3
que manducata utilis ē tc̄.Est alteru3
genus strigni q̄ alii cacabum uocant .
foliis supradicte similibus sed latiori
bus.haste uero eius cum creuerint per
terram spanduntur . semen in follicu
lis habet obrufum & obrotundum si
cut in uesica.lene sicut uua & in coro
nis a pluribus cōponitur tc̄ .hoc gēus
uocatur arabice kekengi de quo supra
strignus ipnoticus.i. somuifer ab aliis
cacabus aut calaris uel ut latini ęluma
ria uocant.fructex ē hastas habet spis
sas & multas & sarmentosas & non
fragiles & folia pinguiora silīa mali
citonii cū flore rufo & minori .semen
ē ei in folliculis colore croceu3 . radix
illius coriū obrufū hab3 & mīor est .

nascitur locis aspis & petrosis rc.strig nus manicon q̃ alii perision dixerunt siue ut iuuenes drion siue furulis ut latini q̄ furorem faciat.folia habet euzomo.i.eruce silia sed maiora & spīosa q̃ alii pederotā dixerūt. haste sūt illi x.aut.xii.longa capita habētes sicut oliua aspera & silia platano s; maiora & latiora florē nigrū habet unū semē est eius botro simile acinas rotundas & nigras habens.x.aut.xii.silēs edere molliora sicut acina. radix est ei alba & crossa & lata & longa cubito uno. nascitur locis montuosis & uentosis & ubi platani habundāt rc.Plinius trichye q̃ quidam strignū uocant foliorū silitudine in duobus generibus eius quorū alterū cui azini coccinei grana in folliculis alii caceatur uocāt.alii callion nostri aūt uesicariā quoniā uesice calculis psit rc. consona supradictis strignus ortularis qui solatrū dicitur uocatur uua uulpis ab arabis & uua lupina & dicitur morella uel maurella & aliis multis noībus a uulgaribus per diuersas partes secūdū ydyomata

Strobilia grece nuclei pineaꝝ. unde apud Dya.strobiliō oleū factū ex eis.

Stroffi grece conuersio.

Strofos tortiones uentris Gerodius strofice passionis.i.obuolutōnes intestinorum gracilium.

Stroffus Theodorus Priscianus ca.de yliaca yliorū inquit & colicorū & strofi silis ē omnis doloris molestia diuersis tantū accidentibus sepatur strofus uētris & lenis tantūmō dolor rc.Cassius fe.strofus.i.tortio.

Strōgilomia dicūt greci incisuras rotundas Cassius felix.

Strōgilia citōia a Dy.uocatur pua odorifera.

Strōgili g.i.rapa a rotūditate dicta.

Structō ut Dy. uel ostrutiū ut Macer eius duo sūt gñā uno lotores lāe utūtur ad fūigiū quo fumigio lĭpidant lanā radices sūt ei rotūde & longe rc.nūq̃ noui hāc sed ipā est cōdisi q̄ arabes cōdis uocāt.uid' ca.hoꝝ āboꝝ cū ca.đ cōdisi apud.A.& serap. & uidebis q̄ idē sunt Dya. strutio lanarii utūtur ad fumigiū lane quo fūigio lĭpidant lanā radices sūt rotūde & oblonge rc.liber antiquus quidā strutiū qdā lanariam dīt eo q̄ ex eo lana a qbusdā lauetur ē exalbida & spissa.radix eiꝰ amara & diuretica ē Pli.struziō a grecis uocatur & aurō uocāt medici supra ī radicula.

Strūas ī aliqbus libris antiqs repio uocari scrofulas que ī cute capitis seu circa guttur nascūtur.ī genetia uero Theo. Pris.uocat strumā hūorē uirulentū ex matrice manātem.Itē apud Dya.ī antiqua trāslatōne ī ca.đ cedria ubi hērur strūaticos curat apđ Sera.ex uerbo D. eodē loco habetur elefātiam curat ca. de kitrā q̃ ē cedria silr & apud.A.cap. de kitrā p elefantiā ītelligo tumorē tibiarū de quo sub hoc noīe Auic & Almāsor propria capitula fatiunt.Item struma uocabatur antiquitus gibbus gibbositas.

Struthion grecē passer.

Struthiō botāi strucio herba de q̃ supra.

Srutho cameleos grece strutio auis de formis si auis dicipit apud kiranidam strutho camelon arabice uero uocatur naham.

Suadū in tertō pratice Haliabas pro sahade q̄ est ciperus.

Subet arabice sonus preter naturā super fluus ī longitudīe & ꝓfunditate.

Subet assahare uocatur cōpositū accñs .i.dormitatio uigilatīa eo ꝙ cā eius est apostema cerebri cōpositū ex flegmate & collera ꝫ hoc grece cathocos & agripnia cōatos dr̄ ut supra ī ca & ag

Subglutio a Dy. ca.de aristologia ꝓ singultu accipitur

Suc.a.est cōfectio ex qua fit galia uel & ipā galia &.g.socū dr̄ supra in socum

Suchaha ara.uel zuchaha apud Aui. ē qd̄ a Dy.achātis arabica.i.spina ara. uocatur & Rasis uocat megaielē Ga. uero in sexto de sīplici medicīa dicit suchaha hr̄e uirtutē bedorad.Idē dīc Haliabas ī t̃tio pratice sed scribit̃ ibi secha.

Suchar dicit arabs gr̃cus zachar.nos uero zucharum.

Sucharā uel in arabico zucharan errauerūt arabes ī hoc putātes ꝙ sit spēs iusqami eo forte ꝙ eiusdē uirtutis uideatur ꝫ uide apud ser.ꝙ oēs spēs iusqami in uno ca.deterīnate sūt sicut apd̄ Dy.⁊c̃.hoc facit ca.de sucharā & silr̄ & Aui.diuersa facit ca. ueritas aūt ē ꝙ ca.de sucharan ē de cicuta & idē ē uide ca.de conios ꝙ est cap.de cicuta apud Macꝛ & ca. de sucharan apud Aui.simul & uidebis ꝙ idē dicūt.qd̄ aūt ab Aui.scribī ꝙ folia hēt silīa foliis cucumeris falsus ē textus.debꝫ.n. dicere hēt stipitē nodosū sicut & feniculus & folia silīa ferule sicut hr̄ ī ser ca.de sucharā cetera cōcordāt. silis error appebat ī ser.arabico in ca de tapsia ubi.s.Dy.habet foliis ferule ī ara. erat cucūeris & miratus suꝫ uñ ī utroꝙ ca.accidisset idē error Io.ser.ī septimo ca.de trociscis ad ulcera & apostema renū sucharā īqt ē almartad.ste. & testimoniū hēs ī synonis conion inquit est succaranum.

Succinū & electrū ē karabe ut supra in karabe oñsū ē.

Succudus uel ut in arabico xuccudus uoluit arabs dicere ut grecus spodius ut supra ī pōfilix hic succudꝰ hic spodius

Suculus & apud Aui.ca. de emorroydibus in quodā medicamīe ꝓ succudus scriptū ē cuius silē medicamē scribit Pau.ī eodē casu & ponit pōfilix & tu scis supra qd̄ pōfilix & spodius utrūꝫ ē tucia uel succudus ab Aui.

Succutū ita scribr̄ ī secūdo cañ.ueꝝ ī arabico ē sinfitū.nā illud ca.ē de sinfito sic appet manifeste legēti ca. illud cū ca.de sinfito apud Dy.error aūt scripture cōtigit ob silītudinē lr̄aꝝ nā eisdē lr̄is scribitur utrūꝙ nec differūt nisi p pūcta nā hoc dīc succutū & hoc sinfitū Aui nihilōinus ignorauit qd eēt cū dixit dr̄ fide ē sēpuiua & dr̄ ꝙ ē spēs seis mādragore & dr̄ aliud ⁊c̃ sinfitū a modernis uocatur consolida maior & anagalicū supra in sinfito

Suf siue sauf arabice lana

Sufrago Ori ca de podagra suffragines dicūtur curuature poplitū ⁊c̃ & dicūtur sic eo ꝙ subtus frāgūtur.i.curuētur ut papias

Sukalhagi Io ser in septīo ī decoctōibꝰ ē inqt muhahi & noīatur alserech uoluit dicere alsarax & ē filix

Suic ste pro sauic scripsit

Sulfuracha a qbusdā uocatur dēs eqnus Pa ca de pleuresi uehemētes uero dolores post euacuationē paragorizādū lāe succide aut sulfurace suppositōe

Sulch.a.est silligo liber de doc.ara.
Sumã apud Alhaui exponĩ q̄ ẽ cornix. sed in libro de doc.a.ẽ sememan
Sũbedighi.a.lapis zmerillus asper quo alii lapides sculpũtur.
Sumbel. arabice spice nardi.
Sumẽ.a.ũbilicus ut p3 p Aui. in tertio cañ.i ca.de ydropisi.dicit enĩ & nouit orti mĩgũt ex sumine añq̃ liget.
Sum uel.a.som toxicum.
Sum.g.Pau.ca.de palisi aliqñ p clistere inicere stiptica uelut elixaturã cẽtau ree & sum & rubi τc.
Suniũ Dy.nascitur ĩ ptib9 libie & ĩ ara bia & ĩ babilonia ue℞ libie nugax est τc.ut supra in sqnanto.nã ipsũ ẽ sqnã tũ qđ appet ex cõcordia illius.c.cũ ca. de sqnãto apud Aui.& ser.
Suniũ apud Aui.dicit q̄ ẽ corat Alhaui .g.ẽ senatiõ ut supra in pupilla oclĩ
Sunizũ ste.p seuniz q̄ ẽ nigella scripsit
Supciliũ ueneris ẽ millefoliũ ut Pli.mi rofylos apud Dy.
Suppositoriũ Pau.ca.de colica suppõito ria ĩqt lõga digito℞ sint.vi.ut ptrãse ãt ãgustũ hoc ĩterdũ colliriũ uocatur ut supra.
Suppurare saniẽ seu pus facere.
Surra musculus posterior tibie .s. qđ ex ea carnosius appet
Surea grece sorba
Surie & asurie apud Aui.ẽ attrãmentũ seu uitriolũ rubeũ ut idẽ ĩ ca.de attra mẽto.Itẽ ser.ca.de zegi ipsũ sic noĩat Dy.uero uocat ipsũ psori đ quo supra
Surũgen.a.hermodactilus qđ zurũgen aliqñ ĩuẽitur ut ĩ li.Rasis de iũcturis
Surẽnianũ scripsit ste.p surungen
Sus.a.liqritia iñ rob sus sucus eius.
Susen.a.liliũ a greco susinũ
Susanũ scripsit ste.pro susen
Susinũ oleũ.i.de lilio ut p3 ex cõcordia Pau.ca.de ulceratõe mr̃icis & Musio nis ĩ genetia eodẽ ca. uterq3 silia me dicamĩa ponẽs ubi Pau.tetrafarmacũ unguẽtũ cũ susino poni iubet Musio eodẽ casu cũ oleo de lilio.Itẽ Dy.ca.đ lecina ĩquit uñ liliacei olei contcõ fit quã greci susinũ uocãt qđ arabs imita ri uolens dicit susen.
Lr̃a apud grecos ẽ du plex unũ qđ uocãt tau aliud cũ aspiratõe qđ uocant thita & ẽ ut a pđ nos th. ara.has eas dẽ lr̃as hñt unã uocãt ta aliã the. s3 aliã hñt quã uocãt tda & hẽt souũ hũc ut no mẽ ĩdicat p primã scribũt taraxacõ p secũdã thaũ qđ ẽ aliud. p tertiã tde lef qđ est ungula.
Tahalga ĩ s̃o pratice Hal.ẽ gentiana.
Tahaleb arabice uulpes.
Tahal uel theal arabice splen.
Tahaleb apud Aui.ẽ muscũ aque sicut exponit tã fluuii q̃ maris sed apđ ser. ẽ expositũ lẽticula aq̃ qđ uĩ ue℞ & si bene cõsiderer ca.Aui.de musco cũ ca de lẽticula aque apud Dy. appebit q̄ de lẽticula miscet sermonẽ cũ sermõe de musco
Tabaisir arabice spodium
Tagãtes ẽ spẽs artemisie ut ĩ artẽisia
Tam scripsit ste.p tem qđ ẽ lutũ & scri psit pro bolo armeno.
Tair.a.auis liber de doc.arabica
Talapis Al.c.de potõib9 catarticis forti b9 ad splenẽ puto q̃dã spẽ3 nasturcii đ q̃ Dy duo fãc ca unũ ĩcipit tlaspiũ ali ud talipsos ẽ fortiter laxatiua planta

infra in ta & tla

Talasa mellis grece apud Dy. ē aq̄ mellis salsa cuius cōfectionē docet & est cōpositū nomē a talasa qđ ē mare & melle. nā aqua maris ī ea cōfectione īgdr̄ Pli. & eadē docet & sic uocat ꝛc.

Talasis grece uel thlasis conquassatio ossis Pau. in cirurgia capis.

Talaza. g. De. ē īqt itꝫ ī palpebra uel extra extātia rotūda ac lucida silis lapidi grādīeo uñ nomē accepit. nā gci talaxā uocāt. porrus uero silī materia cōcretus sed durior qualitas uehemētius uero īduratus adeo ut recutiat tactū offēsione firmissīa lapis uocr̄ ꝛc.

Talebū scripsit ste. pro solatro nescio qr̄ nā arabes uocāt achaieb althahaleb .i. uua uulpis. nā achaieb uua thahaleb ut supra uulpis uī ꝙ deficiat akameb in noīe

Talefar ī ꝯ pratice Hal. in ca. de foliis nescio an uoluerit dicere talisfar đ quo infra deīde addit dr̄ esse beladarū ꝛc. ꝫ beladar uel baladar ē anacardus.

Tallia Pau. ca. de solutōe stōi tallie īqt elixatura ꝛc. repi in libro de doctria greca ꝙ est palma

Tallion grece ē ramus arboris.

Talipsos grece apud Dy. uī spēs nasturtii agrestis & ē plāta ualde laxatia đ qua & aliud ca. facit sub hoc noīe tlapsiū ī quo figurā ipsiꝫ Pl. oñdit đ quo infra in th.

Tallisafar ut apud Aui. uel talisfar ut apđ ser. uer ī arabico ē talixfar ē cortex silis macis maioris q̄titatis & durioris sbē & minoris odoris. ser. đ ipō loqtur ī ca. de mace. Io. ser. in septimo de electuariis facit electuariū de talisfar & stati loqtur aliud electuariū đ mace eiusdē uirtutis uñ uī ꝙ secundū ipsū ꝙ sit idē cū mace uel ei ꝓximū

Talk. a. ē stella terre & dicūt arabes stella semus sed grcus samia ut apđ Dy. & uocatur gce gistereos. i. terra astrā & ē una ex spēbꝫ luti ut supra in gisamia ē silis gipso nisi qa ē ultīe dyafanitatis & sepationis ī lamīas preteēes si cōburatur pdit dyafanitatē & uertitur in colorem argenti.

Thaltikos grece nutribilis.

Thallon grece uirēs uiridis

Thalibebn supra in edera

Tamar. a. dactilus ıñ tamarīdi. i. dactili indi grecus uero oxifenikia & ē dictu acetosi dactili supra in oxi.

Tamariscus q̄uis in antiq̄ trāslatōe Dy īueniatur ca. de tamarisco & uocatur murice nō ē tñ ca. Dy. ꝫ ꝙ appꝫ ī ser. li. ī quo sic ex uerbo Dy. ē inqt arbor erēcta q̄ nascitur in aquis intelligo iuxta aquas uel locis aquosis hēt fructū q assimilat̄ floribus & ē silis in fluxibilitate sua usnee & ē in babilonia & in sceni. alia tamariscus dōestica que noīatur carmezith silis agresti ī oībꝫ preter in fructu q est silis gallis dētatis & ē stipticus & ponitur loco gallarū in multis medicis ꝛc. istā ꝫm spēꝫ nūq̄ uidi de hac dr̄ ab Aui. & ab aliis qñ noīantur fructus tamarisci. Pl. muricē ī italia nasci quā tamaricē uocāt certū ē achia aut brion silureꝫ īsignē & ꝙ eā satiuā tātū ferat cui galle similis fructus in siria & egypto copiosus ꝛc. arabice tarfa uocatur

Tam & tami sepe in regali dispositiōe ꝓ bolo armeno īuenr̄ infra in te

Thamnion grece uirgultū

Thamnos fructex
Thamnos & in libro de doc.greca repi expositū mirica.i.genesta
Thanatos.g.mors iñ athanasia īmortalis.
Tannus supra in fesiresim
Tanqui molee supra in gimolea
Thanegi ste.ē fumus ligni ritinis idest ligni colofonie.
Tantrades Cor.cel.sūt tunsule īdurate
Thaom arabice allium
Taos & taon grēce pauo silr̄ &.a.taos ꝛc̄
Tapsia Dy.dcā est eo ꝙ primo ī tapsia īuēta ē īsula fructex ē silis ferule folia silia maratro hn̄s & astas tenues ī qbus sigulis capitella sūt sic aneto flos ē illi mellius & semen latū silē ferule sed mīus.radix ē illi alba & maior coriū hn̄s crossū & uiscida odore q̄ ex sucatur sic fossa terra liberā fac radicē in uno loco cauās q̄ cauata tāge ferro & sectōes ille cū humorē emiserit lacrima in cauatura illa colligitur quā in alia die colliges radix & cū corio suo ī pilla ꝯtūditur & coclia exprimit̄ & in uase fictili siccatur sucus ipse qui exprimitur ī sole pōitur .multi uero folia & radices exsucāt sed talis sucus īutilis ē.eo uero tēpor̄ quo colligis sucū noli ꝯtra uentū stare qa cū siluerit uētus fidū ē qa citius ebuliēt manus & facies .ꝙ si cauere uolueris cerotis stipticis faciē & manus ante pūge ꝛc̄ arabes nō potētes dicer̄ tapsia eo ꝙ.p. carent dicunt taffia.uerꝫ apud Au.scribitur tefisie.& ē error eo ꝙ eisdē litteris scribitur utrꝫq̧ & nisi notis distinguatur utroq̧ mō legi pōt. nā hic dic taffia.hic uero tafisie.errāt & arabes in hac reputātes eē gumi rute agr̄stis eo ꝙ carētes plāta gumi eius qd̄ ipsis deferfur uirtutē iñ subito uesicādo hꝫ ut ruta agrestis & satis notū est ꝙ ex ruta nūq̄ gumi exit.in secūdo regalis dispōnis Hal.tapsia q̄ & bechur aiūt quidā agrestē rutaz ꝛc̄.q uolūt certificari ꝙ ca.de tefisie sit ca.de tapsia legāt illud cū dcō.c.Dy.& ser.de tapsia Pli.tapsia ex gn̄e ferule ē foliis fenicu li īani caule nec excedēte baculi lōgitudinē semē quasi ferule radix candida q̄ incisa lac emittit & contuso suco neū cortice ꝛc̄.
Tapsiā uocauit Pau.rubeā tinctoꝝ cap. de rubificādis capillis.
Tarasa ste.& tarse scripsit ꝙ ē tāriscus
Tarathit.a.est fūgus nascēs ī radice rose canine siue secūdū Aui.barbe ircie cuius sucus exsiccatus ē ipoqstidos supra in ipo.ste.ipoquistidos leteltea & est taraticū ꝛc̄.
Taraxacon.a.dic Aui.ꝙ ē spēs endiuie. & in ca.de endiuia dic est endiuia sil uris.Itē in tertio ca.de asclite ex cā calida.s.sequēs apostema calidū taraxacō īquit ē aliadaidamara taraxacon ē a greco troxima.
Taraseq & tarseq scripsit ste.ꝑ taraxacō
Tarasis grece De.ē inquit rubor ī albis oculoꝝ puissīo tēpore illatus leni cū lacrima ueluti ab aliquo extrīseco ingresso ut puluere fumo & silibus facile curatur ꝛc̄.Ori.ē cōturbatio de fūo fcā uel caumate ꝛc̄. in libris arabicis uocatur conturbatio
Tarcanō in pratica de greco silī Almā. est cibus cuius prepatio hec ē triticū frāgit̄ nō subtiliter & cortex subtilis farina picitur . qd̄ crossū ē cū accido lacte coqtur ꝛc̄.in Almā.eod̄ loco hr̄ cū simila ordei & masal qd̄ ē lac ace

tosũ & in glosa Alm.exponitur ꝙ hic cibus est kisch supta in kisch.
Tarcon ĩqt Aui.quidã dixerũt ꝙ piretꝝ ẽ radix tarcõ mõtani & ego uidi & comedi herbã uocatã tarcõ & dicebatur ꝙ est herba piretri.
Tarsa arabice est tamariscus.
Tarsilon apud Aui.s; in ara.ẽ trisilõ ut grecus dic de trifolio & ẽ ãdachocha
Tarimetam greci uocant pulticulam.s. pultes ex farina sorbiles De.capi.de optalmia.
Tarlũ uocat Ga.ĩ li.de alimẽtis bletã
Tarmus.a.uel termes & ẽ post grecum nã terma dicũt & ẽ lupinus.
Tarsus greci margines palpebrarꝝ uocant Demo.
Tartar arabice tartarꝝ qđ e uino in lateribus uegetis generatur.
Taubalũ scripsit ste.pro tubel
Tauti.g.i.taya piscis ut apud Ga.in libro de alimẽtis
Tauri s; Pli.uocãtur scarabei terrstres ricino silẽs nomẽ cornicule dederr.s. cornua pua que hñt alii perdiculos terre uocant.
Tauros grece taurus iuuẽcus
Taurocolla apđ Dy.glutẽ ex coriis fcũ; q̃ multi oxicollã uocãt melior ẽ rodaica q̃ maxĩe fit ex rasura corii. eligẽda ẽ aũt lĩpida & lucida nigra uero ĩutilis est ꝛc
Tauros Pau.ca.de ruptura ĩguis & ca. de apostematibus testiũ ẽ oseũ.s. bursa testiculorꝝ.
Taxus arbor Dy.ẽ silis palme & foliis & altitudĩe.nascitur in italia & capadotia & ĩ ispania.in italia uero eius seĩe galline ĩpinguãtur s; si hõ gustauerit solutionẽ uẽtris patitur.taxꝯ uero q̃ nascitur in calabria tantã uĩ hẽt ut quisqs sub ea dormierit aut sedrit stati pículũ sustinet uite ꝛc Pli.taxus inqt silis ẽ abietibus aspectu minime uirẽs gracilisqꝫ & tristis ac dira nullo succo ex oĩbꝫ sola baccas fert. masculus noxia fructu letale qppe baccis ĩ ispania pcipue uenenũ ẽ uasa & uiatoria ex ea uinis in gallia fcã morti fera fuisse cõptũ est.hãc sextius smilacẽ a grecis uocari dic & ẽ in archadia tã presentis ueneni ut si q dormiant sub ea cibũue capiãt moriãtur.sũt & qui toxica appellari hinc dicãt.q̃ nũc toxica dicimus qbus sagite tinguntur reptũ ĩnoxiã fieri si in ipsa arbor clauus erens adigatur ꝛc.taxũ uocãt rõe & circũstãtibus locis arborẽ cuius ligno fiũt arcus & baliste que yuo uel qđ yuũ uulgo dr bicolor ex albo & citrino.
Taxus barbascus a Dy.uocatur flõmos de quo supra in flõmos ab Aui. uocatur busuri sed ĩ arabico uocatur busir. Pli.uerbascũ uocat eius quedã spẽs tussillago uocatur & cameleunte
Teasi.g.sulfur liber de doc. greca teasinos sulfureus supra & thiodis.
Teda ẽ lignũ pĩgue uel pini uel abietis quo rustici pro cãdelis utũtur antiqui nuptias sĩ horꝝ luĩe nõ celebrabant
Tesilie apud Aui. ẽ tapsia ut supra in tapsia.
Tefra.g.cinis q konis & dr supra in ko.
Teganistos uel tiganistos grece frixus. nam tiganon frixoriũ
Teil arabice gramen sed grece agnostis theilum ste.scripsit.
Teilon arabice busso.
Teilule ia.ueruce que & burache.

Teli .g.fenugrecū uel tili ut ipsi.
Thelefon Pli.ē portulace silis & caule & foliis rāi a radice septē octoq̄ fructificāt foliis crassis carnosis nascitur ī cultis & maxie inter uites &c.
Telefion Dy.qđ multi aizon agſte autbrion dicūt.hec foliis & uirgis silis ē anadragni.i.portulace & inter ipsa folia & uirgā uelut fossā h3 ubi sunt alie uirge & super uirgas ipsas hēt folia mollia & flores albos locis cultis & humectis nascitur &c.
Telgetron Dya.folia hēt silia coriādro & pīguia uirga ē illi digiti hñs crossitudinem &c.
Telil.a.in cirurgia Albucasin ē pustula in palpebris ueniēs sili s ueruce aliqñ sicca aliquando humida
Telul arabice in secretis Ga.in medicina ad scabiē ē species ulceris
Ten arabice lutum
Tenātos grece ē corda q̄ ī capitibꝫ musculoꝝ aggregatur ex neruis qbꝫ ipē musculus cōtexitur ligamēta uero dicūtur quibus ossa colligātur īuicē sensu hec carent illa abundant
Tenibul arabice apud Aui.ī ſo alicubi tenub nō recte īuenitur & ē foliū . s3 qđ in hoc.ca.in textu hr̄ ē frm est falsus textus nā ī arabico hr̄ est calidu3 sicut ē in margine correctū in q̄plu ribus exēplariis.
Tenia piscis Pau.ca.de artetica
Tenubueli scripsit ſte.pro tenub
Tenita Pli.suauis ē gustus uetustatis ī patiēs semē eius lanugīs qđ papō uocāt quo detracto ex cortice teneritas silīs cerebro palme ē uocāt ascalia &c.
Tenidiū Pau.ca.de casu ūbilici
Tenin arabice draco.
Tenontas De.nerui īquit ceruicis quos greci tenontas uocant.
Tenub.a.ē spēs arboris pini sicut hētur p textū Aui.nā dicit q̄ ex ea fit pix. siluestris
Theodoricon anacardinū & eupiston a Theodoro auctore dcā antidota
Theoritis ḡce īspector cōtēplator theoritiki īspectura theoritikos cōtēplatiuus theoretica cōtēplatiua
Tepestrisi exponit ſte.q̄ ē ſmaci spēs
Tepmiptides ita uocatur ulcus quiasticō in āgulo oculi p̄petī humorē emanans Plinius
Teptidon Pau.ca.de emoroidibus cecis de cibis eorum.
Terapētica Caſ.fe ca.de fluxu sanguīs nariū medicamē qđ Ga.in peuretice terapeutice.i.libris curationū &c.
Terapia grece curatio medicamen medella r̄mediū terapeuo curo medicor
Terapeuma remediū
Terra egyptiaca Alex.ca.đ emigranea
Terra benedcā in anti.uli ī ūguēto alabastri.
Terra sigillata dr̄ esse rubei coloris sic p3 per Aui.& per Dy.ca.de lēnias frigidos .s3 qua utūtur hodie subalbida est ut supra in lemnias
Terbētina ē resina terbīti arboris uocatur arabice glutē albotin.& ē sciendū q̄ illa qua utūtur arabes ē dure subētribilis sicut apparet p Aui in multis locis & p alios auctores arabicos
Terbītꝫ Pli.ex ea ē mascula & sine fructu feminaꝝ duo gñā alteri fructus rubeus lentis magnitudine alteri palidꝫ cū uite maturescit nō grādior faba odore iocūdior tactu resinosus &c.tere bintos dicit grecus.

Tereniabin.a.ē spēs mane secūdū q̄ ap paret p Aui.& in libro de doc.arabi. scribitur tereniabin ē man.
Teredo grece teredones uel teridones crossi uermes qui in lignis generātur teredon ipse uermis
Teretix grece cicada.
Tereus.g.upupa proferūt tiress
Tergia in libro Dy.ca.de pepone ulce ra sunt in modū faui cōtrita que grci tergia uocāt τc.uerꝫ nō ex dcū ē Dy. nā illud ca.de li.Pli.mīoris ē exceptū
Terrigia.g.est ungula q̄ in oculo nascit̄ nā ubi apud Dy.ē terrigia apud ser. ex dcū Dy.ē ungula.uerꝫ in ca.đ dra gōtea exponitur a Dy.q̄ sunt suffusio nes tenues & suffusio ē aqua quā kata ractā dicūt.Pau.uero pterigiā.p.addi to ungulā uocat.
Terma & lupinaria.g.lupini Pau.ca de extenuātibus capillos teremō iqt cru doꝝ machinatoꝝ sucū τc. termesum dixit ste.
Termātica.g.calescōria nā termos gre ce calidus ūn terme dcē loca subterra nea calida
Theronare Plini magnifica herba & ī nr̄o orbeto nascit̄ fructicosa foliis sub uiridibus flore roseo τc.
Tesapiū in anti.ulī in cōscōe mitridati exponitur sinapis semen
Tesara.g.quattuor.ūn dyatesarō.i.đ.iiii.
Tesalago a qbusdā uocatur saluia ut in li.ātiquo de sīplici medicina sed tussi lago puto
Testiculus uulpis & testiculus cāis spēs sūt satirionis ūn Dya .orchi quā cino sorchi dicūt.s.testiculū canis.orchi.n. grece testiculus est
Tetanica in aliquibus libris Dy.pro be onica quā uetonicā uocant̄ reperio
Tetanū Alex.ca.de disinteria in troci scis Marcelli expōitur in antiqs syno nis q̄ est flos calcis & alii flos muri.ī libro uero de doc.greca exponitur q̄ ē calx & gipsū s3 potius calcē puto.
Tetanus Pa.ē spasmus & ipse fit uelut cōgelatis corpibus & maxīe circa spi nā musculis a frō humore īterius & exterius exn̄te ūn nec se ipsos īflecte re possūt.sed qn̄ quidē in priore tēdū tur pte corporis dr̄ passio hec prosto tonos cū uero ī posteriora uocr̄ opisto tonos.cū uero eq̄liter ad utrāq3 tendū tur tetanos passio appellatur τc .teta nos dr̄.g.s3 Cor.cel.scripsit titanos
Tettix & sic teretix cicada.g.uocatur
Teronicon Dy.folia hēt silīa edere.vi. aut.vii.paulo maiora spansa sup terrā desup alba āgulosa & uiridia cū mul tis uirgulis duaꝝ palmaꝝ flos est illi uiridis & maxīe uerno nascitur .asta ipsius tenuis ē ut uix uideri ualeat ra dix est illi tenuis & īutilis aquosis lo cis nascitur τc.
Tetra.g.i.quattuor sicut tesara .inde te tratēus i.quartana febris.
Tetrafarmacū.g.unguētū de quattuor medicis qđ & basilicon dr̄.i.regale ut Io.ser.ca.de unguētis in septimo
Tetraith herba iudaica suprasanās uo cant quidā herbā que iu ūguēto mar ziaton ingreditur
Tetracurō.g.uocr̄ cucūer & alr̄ uocatur
Tetrarizus.g.Cas.se.ca.de egritudībus dētiū sic dicitur molaris dens quattu or radicibus herens
Tetraspoda g.quadrupedia
Tetragion grce libella pua libra q̄drās pondus trium unciaꝝ

Tetrimmenos grece tritus.
Teucris Pli. hāc Teucer dr̄ ī uenisse cuiꝰ uirtus ī splene repta eo ꝙ cū extra sup eā proiecta esset fertur adhesisse lieni ipsūq; dissoluisse pp hoc a qbusdam splenio appellata ē a qbusdam uero heruimeon spgit iūcos tenues folia pua austero sapore nūq̄ florē n3 semē gignit aspis locis nascit. aliā eodē no mie appellant ramis isopi surculosa3 folia fabe hāc florere nō dubitant ꝛc.
Teucrion Dy. herba ē uirgas plēas hn̄s silēs ciceri multū ī sicilia nascens & in creta ꝛc.
Teucis. g. loligo herba amara
Teuthlon Pau. ca de satiriasi.
Tibapiriū exponūt ꝙ ē sulfur quasi ci bapirū. s. cibꝰ ignis s3 male īfra ī thio
Ticapsi Pli. ē duū geneꝝ unū angustis foliis digitali lōgitudīe & latitudīe in terrā uersis in cacumīe diuisis cau liculo semipedali nō sine ramis pel taꝝ spē seie īcluso lēticule effigie ni si ꝙ infrīgitur ūde nomē flos albicat nascitur in semitis & sepibus semē as pi gustus alteꝝ ticapsi aliq psico no mie uocāt latis foliis radicibꝰ magis
Tisa ī li. de doc. g. exponī ꝙ ē siligo
Tise Pli. & pisa eiusdē gn̄is ē ex qua fit in nr̄o orbe oriza apud grecos est & ysia ꝛc.
Tise Dy. folia hēt ciperi silīa uirgā le nē supra quā uirgā capitellū ē flore plenū spisso in quo capilli albi sūt q̄ multi dicunt attelim.
Tisitas Pli. sic uocāt qdā quandam ra narum speciem.
Tislancistrū. g. uncinus cecus quo palpe bre subleuantur Pli. & dr̄ a tislos
Tyslos grece cecus
Tyslites grece talpa eo ꝙ ceca.
Tyslitis g. cecula serpēs cecus ceseia
Tysomenos grece fumigans
Tyson grece draco
Tyganō. g. frixoriū uel te ut supra
Tygmatia De. sūt līteola q̄ uulneribus imponuntur.
Tilaticis & peritis & uritis secūdū Dy. uocatur quedā spēs spice celtice
Tile dr̄ sappa mustū coctū ꝛc.
Tileos. g. fenugrecū ut ī libro sili Alm. & & Pau. ueꝝ in libro de doc. greca tili scribitur
Tiligonus uel teligonus uocatur a Dya spēs folii quā feminā uocāt supra ī fo
Tilitaro. g. linteolū qd' carminatur ad ulcera iplēda Gal. ad Glauconē
Tilos grece Alex. ca. de oculis quecūq; purgari grādes īqt cicatrices greci ti los uocant.
Tilosis grece peior aspitas palpebrarū infra in tracoma
Tilos liber de doc. greca callū callositas dura caro Pau. uero d' tilos & ylos ca. facit
Timalon quedā spēs papaueris secūdū Pli. supra in mecon
Tibra Dy. herba ē oībus nota nascitur locis saxosis & aspis. folia silīa thio hēt sed molliora & stiptica & uiridia tantū pōt quātū thimus ꝛc. sed apud ser. ex uerbo Dy. ē silīs thimo. s3 folia eius sunt maiora & molliora & hēt spicā plenam floribus quoꝝ color ten dit ad citrinitatē & uiriditatē ꝛc. ut supra & post paꝝ quedā ex ea seiant in ortis sed ē debilioris opōnis. uerū ē cōuenientior in cibis pp remissā eiꝰ acuitatē ꝛc. satureia a satyris dr̄ ut su pra ī sa. gcus timuri dic. arabs sahater

Timelea Dy. aut camelea multi istã co cognidion dixerũt qa maxīe semen turbiscũ ē fructex uirgas h₃ formosas & oībus notas nascitur locis aspis cu₃ uirgis pluris tenuibus longitudīe cu biti folia sunt ei silīa camelee sed an gustiora & pinguiora cũ masticatiōe argillosa & gluctinosa flores hēt & se mē albũ rotũdũ in initio uiride ꝛc. Pli. timeleã alii cameleã pirosachē a lii enestorē alii theucoron & est silis oleastro foliis angustioribus gluctīo sis si mordeãtur mirti magnitudīe se mīe colore & spē farris ad medicine usũ aptũ ꝛc. nō ē camelea ut uides q̃ uis silis sit ei ī aliquibus ste. timelea ē sema.

Timiama grece ē oīs ꝯfectio odorifera ad fumigãđ fcã qđ tñ moderni cozũ bro apppriauerṫ ꝙ ē fex storacis liqđ

Timea Pau. ca. de dolore pudēdoꝝ est spēs uerucaꝝ ut supra ī acrocordines

Timopsalmo. g. cõfcõ katartika q̃ cũ thi mo fit apud Dy.

Thymos ē spēs ueruce supra in acrocor dines.

Thimosis De. ē extãtia rubra atq₃ aspa in exterioribus partibus oculi gñata in tunice prīe albedine siue in cartila ginosis locis uehemēṫ oculũ pũgēs ꝛc

Thimō Cor. cel. timon noīatur qđ sup corpus quasi uerucula eminet ad cutē tenue supra latius subduꝝ & ī sũmo paspeꝝ idq₃ sũmũ colorē floris thimi repñtat. uñ ei nomē ē ibiq₃ finditur & cruētatur nō nũq̃ aliq̃tulũ sãguis fundit fere circa magnitudinē fabe e gyptie ē raro maius interdũ p exigu ũ mō unũ aut mō plura nascũtur uel in palmis uel in īferioribus pedũ pti bus pessimã tñ in obscenis sũt maxīe q̃ ibi sanguinē fundunt ꝛc

Timonia uocatur quedã spēs animonis de qua supra

Thimus Dy. herba ē oībꝫ nota fructex ē folia hñs angusta pusilla & oblõga in sũmo capitella hēt in silĩtudīe for micaꝝ in se īplicata ē humilis & rãosa herba cũ duris ramulis & lignosis flos ē illi purpureus nascitur locis as peris & saxosis ꝛc. Pli. thimus flor sa to nascitur nec durat nisi ī afflatu ma ris pp thimũ enī qđ in attica regiōe abũdat mel atticũ sũme laudis ī toto mũdo ē ꝛc. & alibi thimũ colligi o₃ ī flore & ũbra siccari. duo sũt eius gña. candidũ radice lignosa in collibus na sceus qđ & prefertur alteꝝ nigrꝛ flo risq₃ nigri ꝛc. thimus uocatur arabice hasce. uñ ste. thimon ē hessa & dr̃ cha rabuma ꝛc. hessa ꝑ hasce scripsit

Thimen apud Aui. ē planta fortiter la xatiua s₃ in arabico ē thimũ

Tin arabice ficus

Tincar arabice borax qđ capistrũ auri dr̃ eo ꝙ cũ ipso aurifabri auꝝ auro cõ solidant Aui. duo ca. facit unũ supra dcõ noīe aliud id q̃uo auꝝ adherṫ. cu ius due sunt spēs una artificialis alte ra mineralis ꝛc.

Tinea corrodit pannos & tinea caput. hec pcipue ulcerosa ē supr̃ ī alopitia

Tinesmos. g. tenasmus tēasmō dicius

Hinni. g. tunnus piscis.

Tinsa arabice crocodillus ut in libro đ doc. a. ē aĩal quadrupes ingēs sile stī co in nilo fluie degens in terrã preda tur īterdũ pecudes & uitulos Aui. de stinco duo facit ca. ī uno dīc ꝙ pit eũ tisa ī alio ꝙ parit eũ crocodillus.

Thiō dix ste.sulfur uocari sed & theasi dr̄ thion apiron sulfur uiuū quasi sie igne.ab hoc noīe corrupte dr̄ tibapi rū thiodeos sulfureus
Tipus añcedit calorē febris īterpollate inde tipice febres tales uocātur
Typos figura silītudo forma formula.
Tyrbū & zirbū Io.ser.ca.de hernia ē di ctu tegens uiscera & ē circūdās ea.
Thiriasi grci uocāt pediculos palpebra rū Cor.cel.
Tiriō.g.Alex.ca.de dyabete
Tirogala li.de doc.greca ser̄ꝝ lactis
Tiros & tirion grece caseus
Tiseliū Pli.herba ē nō dissilis apio
Tiranos li.de doc.g.ē calx egypso 𝔱𝔠.
Titanus The. prisci.libro de siplici me dicina est calx uiua idē Pau.ca.đ idro pisi ȝ li.de doc.greca ut supra.
Tithe.g.mamille tithiō mamilla uber
Titimalus Dy.septē sunt eius gña. unū masculus & caricias dr̄ a multis uero comites aut comiso appellatur.alteꝝ ē femina & carsites dr̄ est & peralios aliud ē qđ elioscopos noīatur & est ci parisias & dēdrodes & platiphilos & mirsode aut āsilafres.ciparisias astas longas hēt cubito uno & ruffas & la crimū uiscidū & albū folia sunt ei cir ca astas silīa oliue sed minora & āgu stiora radix eius crossa & lignosa est in astis eius come sūt silēs iunco ī qui bus semē ē nascitur locis mōtuosis & aspis .feia uero quā carsiten dixerunt silis lauro ē & alba folia eius silīa sūt mirti sed maiora & angustiora & for tiora que in sūmo acuta sūt ut spino sa cuius aste longe sunt cubito uno se mē ter in anno ꝓfert fere nucibus silē mordēs linguā.nascitur locis aspis.pa ralios titimalus q appellatur nascitur locis maritimis .astas uero hēt duaꝝ palmaꝝ erectas & subruffas . vi . aut .vii.ex una radice in qbꝫ sūt folia mi nuta & angusta & oblonga silīa lino ī astis capitella sūt rotūda in quibꝫ se mē ē rotūdū sicut herbū & uariū.flo res hȝ albos.oīs uero fructex lacrimū hēt albū & īfinitū cuius uirtus ē silis supradcē . elioscopos uero q dr̄ folia hēt andragne.i.portulace silīa ȝ tēui ora & obtotūda & astas duoꝝ palmo rū longas tenues & ruffas cuius sucus albus ē capitella sūt ei multa silīa āe to flore plena.semē ē ei circa folia q̄ ad cursū solis cōuertitur uñ & nomē accepit nascitur circa ripas & ciuita tes & edificia seīs eius collecti & sicci sicut supradictū ē uirtus ē silis supra dcō sed paulo fortior.Alteꝝ gēus qđ ciparisias dr̄ astas hēt longas duobus palmis subruffas folia sunt ei silīa pi no sed paulo molliora & tenuiora.uñ nomē accepit nā & istud sucū hȝ abū dāter.illud uero qđ mirsodes & ansi lafres dr̄ nascitur saxosis & aspis locis multas comas hēt & lacrimū infini tū & uirgas obruffas in quibus folia sunt mirte sed oblonga & semē silē ca ricie.platifilos uero folia hēt silīa & radicē flōmo.pithias silīs est supradi cte.s.ciparisso titimalo unde & in nu mero titimali ponitur.astas hēt in cu biti lōgitudīe & longiores & nodosas folia acuta & tenuia similia pino & flores longos & purpureos cū seīe la to sicut lenticula . radix ē illi alba & crossa lacrimo plena Pli.titimalū nr̄i herbā lactariā uocāt alii lactucam ca prinā.gña eius multa primus cognōi

natur carathias q & masculus extiat ramis digitali crossitudie rubris suco sis.v.aut.vii.cubitali longitudie a radicibus foliis pene olee in cacumibus come iūci nascitur in asperis maritis legitur semē autūno cū coma siccat sole tūditur & reponitur sucus uero ī cipiēte pomoꝝ lanugie defractis ramulis excipitur farina herbi aut ficis ut cū his arescat qnas aūt guttas singulis excipi satis ē. Alteꝝ genus titiali mirticē siue mirsinitē uocāt alii cariotē foliis mirti acutis & pūgētibus sed mollioribus & ipsū ī aspis nascēs colligūtur come eius ordeo turgescēte siccatur in umbra diebus nouē ī sole inarescit fructus nō pariter maturescit sed pars āno sequēte & nux uocatur inde cognomē gci dedere. Tertiū genus titimali paliu uocatur folio rotūdo caule palmū alto ramis rubētibus seīe albo qđ colligitur īcipiente uua & siccatū terit. Quartū genus elioscopon appellatur foliis portulace ramulis stantibus a radice.x.aut.v.rubētibus semipedali altitudie suco plenus. Quintū ciparitiā uocāt pp foliorū silitudinē caule gemino aut tri[illegible]li ci nascentē in cāpestribus circa o[illegible] a nascitur seie albo colūbis gratissimo qđ colligitur incipiēte uua. nomē accepit quoniā capita cū sole circū agit. Sextū platifilon uocāt alii corinbiten. alii amigdaliten a silitudine nec ullius latiora sunt folia. septimū dendroiden cognoīant alii cubion alii leptafilon in petris nascens gumosissimū ex oībus maxie cauliculis & rubētibꝫ & seie copiosissimū ꝛc. titimalus a grco thithion qđ ē mamila ab exuberāti lacte dici puto.

Tisis.g.tabes macies squalor tisis.

Tlapsiū Dy.de ipso duo facit ca. unū talipsos de quo supra. aliū de quo sic. tlapsiū siue ut alii sipis agrion siue ut latini scādalion.i.pes gallinaceus nascitur ī tumulis & in uiis & sup tegulas herba ē minuta folia hēt angusta duobꝫ digitis longa & in sūmo diuisa & pinguia uirgā in medio ꝓferēs duaꝝ palmaꝝ cū paucis ramulis in qbus semē fert latū silē coriādro obrotūdū & ueluti cōquassatū unde & nomē sūpsit. greci enī tlase frāgere siue conquassare dicūt. florē hēt subalbiđ sup tegulas facile nascitur. Cratebas sapiēs ꝓhibet esse alteꝝ genus tlapsii qđ sinapi ꝑsicū dicūt folia lata hēt & radices maiores ꝛc. liber antiquus de superiori ea que hic & ultra folia sūt ei in terra fluētia. caulē hēt tenuē lōgū duobus palmis flore capis subalbido ꝑ caulē totū semē nascitur ꝛc. Pau. de frigida epatis distēpātia potanteꝫ eos elixaturā tlaspios ꝛc. quidā alius antiquus liber dicit oīa. ste. tlapsi ē orsū.i. nasturciū babilonicū.

Thoaretriū Pli. folia coriādri hēt pinguiora paulo caulē papaueris nascit ubiqꝫ precipue ī cāpestribus ꝛc.

Tocādeste in anti. uli in cōfcōne diamilac exponit ꝗ ē piretrū & deus scit

Tomētū Dy. ca. de lana dicit tomentū & purpura.i. sericū cōburūtur sicut lana ē stupa.

Tomias grece ueruex

Tomi grece incisio diuisio

Tonoticū grece Alex. ca. de cerotis & epithimatibus ad stōm.i. cōfortatiuūꝫ corroboratiuū. Itē Cas. fe. ca. de debili

tate epĩs Itẽ alibi tonitã uirtutẽ ↄfor tatiuã dicit.

Topacios grece topaciꝰ gẽma.

Topica gr̃ce localia Cassius fe.ca. de po lippo nariũ topica aduitoria .i.localia topos ipse locus.

Tot supra in fassase.

Tormẽtilla potẽtilla ↄsolida rubea spẽs eptafilõ silĩs pẽtafilo nisi quia habet vii.folia sicut illa quinq; radicẽ rubeã

Tormẽtũ plãta cuius uirtutes Dyas.de scribit sed nõ formã.

Torongi uel turõ q̃litercũq; dicas ara.ci trum est.

Toxõ grece yris celestis arcus.

Trachea grece aspa.

Trachea arteria Oribasius illa.s.p q̃ aer atrahitur ad pulmoneȝ & est dictu as pera q̃ rustiçi gargalionẽ appellãt ꝛc̃

Trachis grece asp. Trachites aspitas ri gor rigiditas.

Trachillos grece collũ.

Trachites blessaron Demost.est aspitas palpebraꝝ ĩ interioribus pr̃ibus puissi mi seis similans extãtias ut coriandri uel milii adeo ut cũ ãmoto pollice in pressã palpebrã pr̃ie tunice tricaueris lacrimaꝝ fluor necessario seq̃tur ꝛc̃.

Tracomanes Plinius est adiãto silĩs exil ius & nigriꝰ foliis lẽticule dẽsis hama tis interse.

Tracoma grece aspitas palpebraꝝ apud Paulũ ꝓprio ca q̃ cũ aucta fuerit & q̃ si tunicas hñs ficus appellatur pseue rãs aũt tilosis dr̃ sed Allex.g̃ndes cica trices tilos uocat.

Tracõ Plini. asia fert silue scorpioẽȝ uo catũ ueprẽ sine foliis ramis subeũti bus ad usũ medicĩe aptũ ꝛc̃.

Tracoma grece epithimia ut in pratica gr̃ca silĩ almãsori ca.de fluxu uẽtris ex concordia utriusq; ꝛc̃.

Tragakãta Gal.ĩ libo de alimẽtis inter herbas spinosas q̃ comedũtur noĩat & est dictu yrci spina.

Tracus Oribasi. q̃ sũt ex farris crossa uo catur tracus.

Tragagãtũ Dya radix est lata & lingno sa uirgas habet breues & fortes & sup terrã decliues in quibus uirgis folia su nt plurima & minuta q̃ circa se spinas multas & subcelatas habet q̃ spĩe albe sũt & fortes radix eius cũ maturaue rit ferro ꝑcussa lacrimũ emittit qui in sole coagulatur & tragagãtũ appella tur Eligẽdũ est tragagãtũ albũ & lin pidũ & lucidũ & dulce & leue & mu ndũ uirtus est ei silĩs gumi & paren plaustica ꝛc̃ Plinius tragagãtũ e spĩe albe radice multũ plãta apud medos & caucasũ nascitur ꝛc̃

Tragano grece callosũ cartillago.

Tragas Plinius q̃ aliqui scorpion uocãt seipede alta fructicosa foliis pusillis ra cemis rubẽtibus g̃no tritici acuto acu mine & ipsa in marittimis nascens ꝛc̃ Dy.tragos aut scorpion aut tragantũ nascitur locis maritis fructex ẽ super terrã longitudinẽ palmi unius habẽs aut ãplius asta ẽ ei sĩ foliis ĩ q̃ ĩ sũmo uelut acinas minutas & ruffas sic triti cũ acutũ multũ & gustu stipticũ ꝛc̃.ẽ iuncus marinus

Trageon siue atragonis supra in at.

Tragerisiõ.g. capriolꝰ tragerisos capra

Tragemata liber de doc. greca escaria apud Alex.sunt ea que comedũtur in scd̃is mẽsis ut fructus maxĩe hñtes te stas uelut nuces & auelane & silẽs & puto q; ab hoc dicatur tragea puluis

scilicet sēinū & spērū tragimata aliqñ iuenitur & ē ut grecus Galie.li.de ali mētis tragemata autē noīo que post cenā comedūtur gr̄a delectatōis que ē ad bibere

Tragion Pli.fructex est quē sola creta ī sula gignit terebīto silē3 & seīe ‹c›

Tragion dy.nascitur īcreta sola folia & astas & semē silīa habet & acina sed minora oīa affert semē cimīo silē ‹c›

Tragion altera folia hēt silīa scolopen drie & radix ē illi alba & tenuis silis radici agresti ‹c›.

Tragopone Dy.quā multi comī uocāt herba ē hn̄s uirgā in medio & folia similia croco radix ē illi longa & dul cis ī qua uirga ꝓfert semē nigrū hec a multis comeditur ‹c›.

Tragorinus uel tragoriganus Dy. fruc tex ē silis serpillo agresti sed latōribꝫ foliis & glutinosa uehemēter at3 uir tute potētior.& ē alteꝝ genus mino ra habēs folia & semē que marubiū aspraon ab aliquibus dr̄ sed optimū qd̓ ī cicilia nascitur & creta folia sūt ei silīa sansuco ‹c›.apud ser.inter spēs origani scribitur sonat ex nomine ori ganū ircinum.

Tragos grece ircus.

Tragos apud Dy.iūcus marinus supra in tragas.

Tragos apud Dy.uocatur quedā species spongie in ca.de spongia

Tragos Gal.in libro de alimētis ē iqt semē simile cōdro multo aūt minus nutritiuū q̄ zea qa multū hēt qd̓ pa leare pp qd̓ & difficulter elaborabi lis ē & uētris mollificatiuus ‹c›.inter gn̄a quibus panes fiūt ipsū describit Dy.simile est condro.

Traulus dr̄ qui deficit in ꝓferēdo.r.ele mētū & est grecū.sed Ori.in comen to afforismoꝝ exponit blesū & Papi as blesū dīc balbū uerba frāgētē.s.‹c›.

Trauma.g.uulnus traumata uulnera traumata medicamina grce uulnera subsanātia Dy.ca.de felle caprino

Traumatica & uulneratīa grece.

Tri sunt ex pasta azima sicut fila longa & uocatur arabice atria

Trialis uocatur quarta spēs flōmos ea rū quas Dy.describit supra in fl.

Tribulus Dy. gn̄a eius sunt duo siccus & humidꝰ.siccus uero folia hēt silīa andragne sed teneriora aste sunt illi longe & tenues exporrecte & dure in quibus spine nascūtur . nascitur locis fluuialibus & desertis.humidus uero qui dr̄ in fluībus nascitur cuius uel co ma sup aquā extēditur cui folia sup natant spinas uero cellat in aquā .fo lia latiora sunt & oblonga. asta eius in initio.i.in sūmo crossa ē ceteꝝ ad radicē tenuis habēs ī se tenues spīas sicut spica semē ē ambobus . Pli.unū genus in ortis nascitur alteꝝ in fluī bus tantū ‹c›.apud nos ī littoribꝫ abū dat unde marinus dr̄ grcus triuoli di cit arabs ascech

Tribiscus supra in camelea

Trichachis Pli.trinū inqt ē cētātiū ī co gnoīe trichachis sucū sanguineū mit tit.Theofrastus a tricache accipitru3 gn̄e nomē accepisse dicit ‹c›

Triches grece capilli in̄ trichiasis.

Trichiasis De.est īclinatio palpebre ca pilloꝝ naturaliū siue adnatoꝝ ad in feriores ptes.Itē alibi ueteres medici adnationē capilloꝝ trichiasī uocaue rūt.laxamēto aut palpebraꝫ demissa

pro sima appellauerūt. ex pte aūt scā
inuersatione sfalāgosi dixerūt cū na
tur ales capilli interius inclinantur.
Trichocola. g. dr medicīa faciēs adherē
re pilos in palpebris ut Pau. ca de ea
re & ē nomē ɔpoitū a triches & cola
Tridagna dic plini. uocari quoddā gñs
ostrea marina magnarū adeo ut
ter mordēda sint
Trifera grece delicata.
Trifilon grece trifoliū. arabes īterdum
corrupte dicūt tarafilō ut apud Aui.
Tridakina uocatur grece lactuca a Ga.
in libro de alimētis tridax quidā īqt
alte qdā olus siluēe tridakinā nōi
nāt multū secus uias nascēs ī altis fos
sato & adhuc apud uocatas libadas
ē puū illud olus silē siluēi lactuce ha
bēs amaritudinē aliquā maiorē cum
plus augmētatur maxīe ī stipite
Trifoliū Dy. de ipso tria facit ca. unum
sub hoc noīe. alia duo in. l. lra sub hoc
noīe lothos de quibus supra in lo. de
quibus ultīs in ser. unū ē cap. sub hoc
noīe andachocha. Aui. uero oīa tria
ca. Dy. in unū cōfūdit sub hoc noīe ā
dachocha & hoc appebit diligenter
utriusq textū cōsiderāti & sic sciri po
test q andachocha. a. ē trifoliū quis
arabes unā solā spēm trifolii uocāt ā
dachochā secūdū q mihi ostensa fuit
ab eis Dya. in capi. de trifolio silr tri
folii inquit gña sunt. x. unū appellant
trifoliū trigonū uel polifilon qd latī
trifoliū odoratū dicūt. trifolon siue
oxalida uel oxifilon dr latine trifoli
um acutū. tertiū trifoliū elematides
appellatur siue partamenon. quartū
trifoliū lagoceron dr latine trifoliū
leporinū. fructex ē longus minus cu
bito uno uirgas tenues hñs ī circuitu
& folia in similitudinē lupini nigra
& tñ molliora singulis uirgis tria fo
lia per singulas adnodationes hñs. co
ma eius in initio folio odorem rute
reddit q cū cruerit aspalto silīs ī odor
est flos est illi puus & purpureus ex
quo semē profert latū & aspe ī extr
mo lōgū radix ē illi oblonga & fortis
uirtutis acerrime &c. hec spēs quarta
uocatur a quibusdā modernis planta
leonis & herba flaura. de hac Dy. p
sequitur uirtutes in illo ca. & hec ē de
qua & Aui. prosequitur uirtutes ca. d
andachocha. Pli. trifolii tria sunt gña
insantes uocant greci primū alii spal
tion maiore folio alte acuto oxitri
filon. tertiū ē minutissimum &c.
Trifoliō qd in maritīs nascitur saxis u
bi allidit unda neq in mari neq in
sicco folio satis crossiore palmo alto
in mucrone diuiso radice alba odora
ta crassa calida gustu &c. Pli. uide ca. d
tripofilon infra an sit idem.
Trigias grece tarta trigia fex amurca
& fex oīs
Trigon. g. turtur in anti. ulī in cōfectōe
dcā neforcatrati trigona. i. turtur
Trigonion buniō apd Dy. ē secūda spe
cies berbene in ca. de gerebotano.
Trigonius piscis marinus cuius pūctura
aculei uenenosa. is a Cor. cel. pastīaca
uocatur.
Trimineū frumētū exponitur apd Dy
ca de frumēto qd trium mensium. i.
trimestre.
Tripanion grece trepanū
Triplicatū Aui. ca. de cura apostēatū ue
sice calido in quodā ēplastro ubi po
nit triplicatū. Rasis ī libro diuisionū

in sili eplastro nec plus nec minus ponit rob supra in rob.

Tripofilō & alii tripoliō & apd Sera. tariaconiō uel triconion uel tricomori Dya nascitur locis marittimis. i. littoribus ipis folia habet apio silia & crossa & astā longā duobus palmis i capite disa florē dr mutare ter i die nam mane colorē albū facit media die purpureū sero feniceū radix est illi alba & odorata uirtus est illi calidissima & gustu silis tc est turbit ut patet p Ser capitulo de turbit inqt tariconiū Dya est plāta q nascitur in litoribus maris in locis. s. quos mare coopit qn uero est trāqllū nō tāgit. folia silia iolus ar satis nisi quia sunt crossiora habet stipitem duobus palmis lōgum disū i sumitate & dnt q flos eius mutat colorem ter in die nā mane est albū meridie declinat ad purpureū in uespis uero fit rubeus radix ei odorifera alba q qn masticatur calefacit līguā tc ut Dya in ātiqua trāslatiōe. unde supra i trifoliū marinū ex uerbo Plinii an sit idem cū hoc.

Triptos a Dya uocatur uinum creticū in capitulo de uino.

Trispmō cataplasma ex seīnib tribus Paulus ca. de colica Itē aliud trispmō de aliis tribus seībus q ca. se. facit ad cottidianā.

Trisogus exponitur in antidotario uniuersali q est camederos.

Triuolus grece Stephāus est esqū ara. & est chachabū uoluit dicere hascech & est tribulus.

Trixa herba a Corne. celso laudatur in pleursi & puto capillum uenerris supra in adianto.

Trix trichos grece capillus.

Trociscus dictus a trochos greco q est rota uel aliqd silē rotūdum Cassius fe rotulas quas greci trociscos uocāt tc

Trociscus balausticus Allexander ca. de trociscis ad disiteriā in disinteria.

Trociscus dyacoralion ibidē Itē in antidotario ca. se. Itē in antidotario ulī.

Trociscus dyaellectrū Al. supradicto ca.

Trocisc diaspmatō ibid & u3 ad multa.

Trocisc crocudes ibid & ē multa laud

Trociscus clodiō uel elidiō ibidem.

Trociscus ad disitericos emoptoicos & fluxū menstruo ibidem.

Trociscus marcelli ibidem.

Trociscus faustini ibidem.

Trociscus sine opio & calce ad idē ibidē

Trocisc trigōus id ca. d ēignea collerica

Trocisc musa The. Pri. & ca. d fistula āi

Trocisc dyasiphitū Ca. se. ca. d ēoptoica

Trociscus ygia ad tussim Alle. ca. d tussi.

Tsociscus amazon Allex. capitulo de medicinis ad frm stomachū.

Trociscus dyafisalidos Alexā. ca. de trociscis in ātidotis ad flegmōem renum & uesice Itē Cas. se. ca. d rēum dolore

Trociscus ypocapniscus. i. suffumigatorius ca. se. ca. de tussi huia.

Troco grece rota inde trociscus. i. rotula uel & quodlibet rotūdū sic dr in mira trochiten a rotūditate ubi supra.

Trofas grece alimētū trofi cibus epulū uictualiū esca trofia alimēta ide atrofia sine alimento.

Troglitis uel troglites uel troglotidis i li. d do. g. expōit q ē passer i foramib domo & passerē uocāt omnē auiculā puā & dr a trogliti q ē pprie fo

Trogo grece comedo. ramē domus.

Trōbos. g. glomer globi alicui rei glo

meratō ide trūbus sāguīs.i.glomeratō sanguinis Cas.fe.ca d fluxu sāguīs na riū globulos sanguis quos gci trūbos

Tropicos.g.tropico couersiuo. uocāt tc

Tropogogō q alii coiū uocāt caulē h3 p uu3 folus croci radice lōga dulci sr ca ulē calice lato nigro nascit in asperis tc Plinius tc.

Troxima.g.ē q Aui.uocat taraxacō est spēs endiuie siluris sm Aui. Paul in calida distēpātia epīs & alibi & admī strat sub hoc noīe troxīa Itē Al.ca.d calida passiōe epīs & ī egritudinibus epīs.expōit ī ātiqs sionimis q ē scario la q ur p Aui ca.d cura ydropisis cali d cū fe.ē iqt alia daid armata ītelligo spīas hns Nā osuetudo est arabū uoca re herbas spinosas armatas.& moder ni distigūt it lactucā agstē & scario lā q scariola spīas h3 ī dorso Rasis in tertio Almāso.it olera troxima pōit

Truxalis grece grillus.

Tubel arabi.sqma seu batitura cuiusq metalli q cadit ab icude qn maleatq gce lepidos uocat ut supra i le q ex ere ē ur unius nate cum ere usto na3 pur gat aquā citrinā ut ipsū.

Tubera genus fūgo℞ Pli.tubera nascūt ūdiq terra circundata nullisq fibris nixa aut saltē capillamētis nec utiq extubāte loco ī quo gignit aut rimas sētiēte n3 ipā terre coherēt cortice & ī cludūt ut plāe nec ī terra esse possimo dicere n3 aliud q terre callum siccis hoc fere & sabulosis locis fructicosis q nascūt excedunt sepe magnitudie3 mali cotōei & librali pōdere.duo eo℞ gna arēosa dētibo īimica & altera sice ra distigūt colore ruso nigroq ītus cādida tc.

Tuber terre romāi dixere ciclamē & qd amuletū uocāt Pli.supra in ci.

Tudoq apd Aui ē q a Dy.orminō.s.ī or

Tufah.a.uel tofah pōa.s.mala Ste.tufa

Tūbalū p tubel St.scripsit. hū scripsit

Tūbel aliqn pro tēbul īuenit.& ē foliū quo utimur ut supra in ten.

Tūsilas uocat Oriba.āigdalas q ī fauci bus apparēt ipāsq easd uocat pariti ias Paul. ait parismias forte corrupta scriptura.

Turiōes dnt teneritates suītatū arbo℞ uel arbusto℞ ut uitiū & siliū Cassi.fe capitulo de disinteria.

Turdilli semē in ātidotario ulī ī mitri dato mīori qdā exponūt herbe passe rine s3 utrūq ignoro.

Turna gce lupus piscis q & lutius.

Tursie dicit Aui q est armoniacū.

Turūgē ara ē dcū citraria & ē āt mellis sa aut ozimū citratū q h3 odorē citri Et ego uidi illud & extio q eiusd sit uirtutis cū melissa qr d quocūq dicat non refert.

Tussilago q & cameleuce dr spēs ē taxi barbasci s3 Pliniū ut supra in came.

Tus.D.lacri3 ē arbor q.g.libāus dr q āt de arabia dfert cādid ē q uero d idia subrufū s3 utrūq masculus ē & tertiū mīutū ualde & rusum de quo mānis maxīe fit ē ergo optimū thus.q mas culo dr subalbidū & rotūd & pigue & nataliter lene & fragile & q ad ignē cito accēditur odorē suauē copiose e mitēs & ita māna thuris eligēda ē al ba & mūda & frusta mīuta hns Pli. ī arabica regiōe dcā sabathus colligi dicit cetera ut Dya.

Tusuch ara nomē pōderis gno℞ duo℞ & semis Ra. ī li.diuisiōu3 ca.de sōitu

& tinitu auriũ. scõ a leuitate capĩs.
Tut ara. mo℞ celsi tutũ Ste. scripsit silr
Tuctamenis supra in aldatamin.
Turbit supra in tripofilon.
Tutie nomẽ cadit sr tres res prĩo sr id de quo Auicena ꝓpriũ capitulũ facit sub hoc noĩe tutia. & dy. sub hoc noĩe põ folix cui sũt due spẽs.una qua℞ dr põ filix a Dy.alia spodius que ab Auice. dicitur succudus & ambe sunt fuligo ex fumo eleuato ĩ fornace ĩ q̃ fit auri calcũ & leuatur ille fumus a lapide calamĩari quo es tĩgit & fit auricalcũ ꝯ põfilix sbã lẽis ualde ut scias ex fu mo dẽsato ẽẽ s3 spodiꝰ ẽ g̃uior adeo ꝙ ascẽdet non potuit ĩ supioribus forna cis s3 resedit ĩferius ut supra ĩ põfilix 2o cadit sr dictũ lapidẽ calaminarẽ & ẽ gleba inter lapĩs & terre sbã3 dicta klimia arab.kadimia. g̃ & kalamina latĩe uulgo. Quod ãt ex huius fumo fiat tutia uera a3 p xxviii.azarauii ꝙ ẽ de prepatiõe medicĩa℞ tertio cadit no men tutie sr q̃dã rẽ g̃uẽ corticosã ĩtus lenẽ extra aspã g̃nulosa3 metalosã q̃ ur fieri ĩ eisdẽ fornacibus ex diuturna coadunatiõe & dẽsatiõe supradcĩ fu mi seu fuligĩs sr aliq̃s res rotũdas ut app3 ipĩus forma de q̃ forte uoluit di cere Dyas.ĩ cap.de kadimia ubi dixit ꝙ qdã ponũt ferreas astas quibus ad heret fumus.quod autẽ ipã generetur ex lapide calaminari scitur per hoc ꝙ opifices qui tingũt ĩ auricalcũ deficiẽ te calaminari lapide cũ ipsa tingunt es & multo melius q̃ ex dicto lapide. & nil mirandũ cũ ipsa sit iã depurata p sublimationẽ ab õi alterius admixti one & nisi ꝙ sumptuosior esset cum ipsa sp opus facerẽt.Auicẽ.uero ur no mẽ tutie cõicare & fumo eris quando purificatur.asserit tñ ꝙ illud ꝙ ex clia sublimatur est tutia bona.ueritas aũt huius apparet p serapi.ca.de tutia

Littere uocalis figurã g̃ci nõ habẽt s3 faciũt eã ex oy dyptõgo.ĩterdꝰ tamẽ iũgũt ambas & hanc figurã faci ũt.arabes uero ut iã dictu3 est ñec.õ.nec.u.habent sed unã litterã mediũ sonum inter.o.&.u.habentem q̃ oao uocãt.p hãc scribũt oard quod ẽ rosa roaril quod est stellio.uerũ trãsla tores assueuerũt eius sonũ uelle expri mere p.g.& scribũt guard & guaril
Vakchi g̃ce bacca cuiusl3 arboris
Valanon grece glans
Valeriana fu amãtilla potẽtilla ide3 su pra ĩ fu.
Vappa uinũ uile qꝺ pdidit uigorẽ cuiꝰ uis euaporauit
Valde bona alia alba alia nigra folia fe re ut olixatrũ radice crossa gũmosa & odorifera
Vaporiũ unde curata alexãdria fit ꝯ Dya.apud Auic.ẽ papirus & est burdi ara.de quo supra ĩ pa.& bu.
Vardelheb Ste. ẽ q̃gegũ & ẽ batrachiõ i.apiũ raninũ
Vari lẽticule ephelide defedatioues cu tis sunt q̃ maxĩe ĩ facie apparẽt plus femĩs Cor cel.
Vatos grece rubus
Vatrachos grece rana uatrachi rane
Vatrachi kampite grece agdule rane p ue q̃ ĩ campis degũt
Vcuen apud Auic.ẽ achauen sic melius ꝓfertur nã ipsu3 ĩ littera alif scribitur Ste.acauanũ scripsit supra ĩ ach.
Vdimi zimi apã flãticũ

Vela Dy. herba ē foliā minora habens q̄ eruca sed nō dissimilia & florē uiola ceū semē ē ei uelud ī foliculis oblōgis ordine stipatū ꝓut nasturcii gustu calefactoriū & submordens supra ī a.

Venerea apud Dya. dr̄ acorus supra ī a.

Vepres spine ꝑ rubo sepe accipitur

Veratrū est elleborus ut Macer cap. de ostructio

Verbascū uocat̄ Pli. taxū barbascū cuius q̄dā spēs uocatur tussilago & cameleuce supra ī suis locis. Itē alibi ē īqt herba similis uerbasco q̄ fallit sepe ꝑ ea capta pp similitudinē foliis tñ minus candidis cauliculis pluribus flor̄ luteo hoc rome blactharia uocatur &c

Verbena berbena gerobotanū & pisterion idem

Verdacia ī pratica Bertrandi ca. de egritudinibus auriū dr̄ taxus barbascus

Vermicularis ē sempuiua mīor ḡce aizon minor uocatur ut apud Dya.

Verminatia q̄ ḡce gierobotanū dr̄ liber antiquus de simplici medicina

Vernix ḡūi quod ara. sandaros uocatur & a multis corrupte sandaracha. sed sandaracha ḡce ē auripigmētū rubeū due sunt uernicis spēs. una mīutis glebis albidior. alia maioribus frustris latis ad colorē pallidū tēdēs quā hodie fere ōnes ꝑ karabe ponūt & fallūtur. n ī karabe nō sic facile ī oleo feruēti dissolutiur ut hic. multi eī pictores carētes prīa spē hanc prepant cū oleo lini ad picturas pficiēdas quod de karabe fieri nō posset. uirtutes tamē ambarū ꝓxime sūt

Vertanū uocatur eliotropia uerucaria.

Verucaria hoc nomē multis plātis attribuitur. dicūt uerucariā eliotropiū de quo supra ī el. & dr̄ uerucaria quedā que coriādrū agreste uocatur

Veruce Ca. fe. secūdū grecos tres habet drās. nā dicūtur acrocordīes. Itē Cor. cel. libro qnto de uerucis circa finē li.

Verzitiō grece turdus piscis

Vesasa quā siri moli uel mola uocant ē harmel ut supra ī ha. ī antiqs sinōis repi bāsace qꝫ ē spēs rute agr̄stis

Vetonica Pli. uetōes īuener̄ ī ispania eā que uetonica dr̄ ī gallia. ī ytalia uerō serrata a grecis cestros aut picotropō siue psicroterō aut concas laudatissīa exit āgulosa caule cubitoꝝ duoꝝ a radice spgēs folia fer̄ lapatii serrata seīe purpureo folia siccātur ī farina plrīos ad usus &c Liber antiquus uetonica hꝫ radices aliquatenus ad digiti crossitudīeꝫ & lōgas ramulos q̄dratos folia q̄i quercus suauiter olētia florē purpureū semē circa rāulos ī circuitu ī mōꝫ spe nigrū nascitur īpratis & mōtibus &c

Venetus supra ī kianeos & ī ceruleus

Vena terre supra quianos

Vicapernica siue camedafne supra ī cāe

Vichelos uel uichilos ḡce tussis nos trāsferentes uita ī. b. nr̄ꝫ dicīus bichelos uichi tussis uel bichi ūde bichichias pillulas & q̄scūꝫ medicīas ad tussiꝫ dicīus uix & dicūt

Vgi & ugū Ste. ꝓ acoro scripsit &c

Vilitiōis semē. i. ameos Ca. fel. capitulo de morbis epīs & de disinteria

Vincetoxicū q̄ antifarmacū dr̄ plāta q̄ multū iuxta elleboꝝ nigrū īuenitur quare putatur sibi cōtraria

Vinecta a Dy. uocatur epimediū supra ī epimediū

Vina diuersa p Dya. scribūtur q̄ habēt diuersas cōpōes & artifitia & uirtutes

Vinũ aduiãiũ fit p admixtionẽ aq̃ cũ uino nouo & simul coquũt.
Vinũ creticũ fit ex uuis in uite passatis postea expressis & est dulce & uocat triptos & ꝓpas.
Vinũ crissũ Allex.ca.de colliriis ad uisũ ẽ coloris auri & sic sonat nomẽ.
Vinũ fallernũ secũdũ Dyasc.dr ytalicũ Plinius campanie dicit tale optimũ.
Vinũ omfacinũ a Dyasco.eius ĩtẽtio est nõ maturꝝ Dya duobus modis dicit fieri.unũ q fit ex uuis sẽimaturis aliud q fit ex pusca p decoctõeꝫ usq; ad tertiã & hoc uocari potiliõ dicit.
Vinũ pticũ q hꝫ dulcorem admixtũ.
Vinũ pituinũ q resinã pituĩam habet.
Vinũ mellite q p admixtõeꝫ mellis fit.
Vinũ sq̃lliticũ q fit cũ sq̃lla ut docet.
Vinũ q cũ aqua marina fit.
Vinũ enãtinũ q fit p admixtiõem enãti.i.floris lãbrusce.
Vinũ rosaceũ q cũ rosis fit.
Vinũ mirtinũ cũ quo quoquũtur sũitates mirti cũ baccis suis.
Vinũ scininũ qd ex cini.i.lẽtisco similiter & tribẽtinum.
Vinũ cedrinũ q cũ cedria.
Vinũ palmeũ q cũ dactilis.
Vinũ absinthiatũ q cũ ab sinthio.
Vinũ isopatũ q cũ ysopo.
Vinũ kãedritẽ cũ camederos.
Vinũ traconitẽ cũ ea herba.
Vinũ diptamitẽ cũ diptamo.
Vinũ prassiten cũ prassio.
Vinũ nectareũ cũ enula cõficitur.
Vinũ assarite cũ assaro.
Vinũ nardi cũ ipso.
Vinũ daucinũ cũ radicibꝰ dauci.
Vinũ elilissagũ cũ saluia.
Vinũ aboroninũ q fit laxatiꝫ cũ elleboro uel scamoñea q & catarticũ dr.hoc solũ fit imposito aliquo laxatio medicamĩe ĩ uite cũ inseritur cetera supra dicta fiũt cũ musto & illis rebus.
Vinũ mãdragoratũ cũ cortice mãdragore hoc Dya & alia uĩa docet ex fructibus expressis q̃ q̃ uult scire ibi inuẽiat Sunt & alia uina a Plini. nomĩata diuersoꝝ geneꝝ ut q̃ deutia greci uocãt q̃ nõ uere uina uocari possũt ut cũ decima pte aq̃ addita una musti expressa fit & ita nocte & die madescis uinaciis rursusq; prelo subiectis hoc lorã nocãt.alteꝝ autẽ ut cũ tertia pte aq̃ eius q expressũ ẽ & uinaceis & maceratis ut supra in uinaceis addita q est expressũ quoquũt ad tertias ptes.tertiũ uero ex fecibus uini exprimit qd fecatũ appellãt.
Viola Dya tres spẽs hꝫ est una ex his alba altera purpurea tertia aurosa ꝛc Pli uiole plura genera purpuree lutee & albe plãtis omnes ut holus sate.ex eis uero q̃ spõte & apricis locis macris ꝓueniũt purpuree latiore folio statim a radice carnosa exeũt soleq; greco nomĩe aceteris discernũt appellãte hyacĩthi & ab eis iacintina uestis satiuis maxima auctoritas luteis Gña his tusculana & q̃ marĩa appellãt folio aliq̃to latiore sed minus odorato in totũ uero siñ odor mĩuto folio calatiana minus autũni cetere ueris ꝓxima ei caltacõ colori ãplitudĩe uĩcit folio nũero folioꝝ marinã quinq; folia nõ ex cedẽtem eadem odore supat est autẽ ğuis acalta ꝛc Item alibi de uiola alba inqt uere primo emitit deiñ q̃ appellatur purpurea ꝓxime flamea q̃ & flox os uocatur siluris dũtaxat ꝛc.

Vipina dragõtea seu spẽtaria idem sm quosdã Verũ in libro ãtiquo aliã uidi depictã plãtagini similẽ acutioribus tñ foliis nascitur iuxta flumina aut se getes foliis mollibus gustu aspero.

Virga pastoris poligonia grece sãguinaria corigiola cẽtinodia gẽiculata ꝓserpinatà pollicarpos id' ut supra ĩ poligonia Ste.poligonos uirga pastoris.

Viride eris erugo eris nõ flos eiꝰ ut supra & infra in ziniar ara.ios gce.

Virsodeptica Paulus cap.de ruptura ĩguinum supra in kakos.

Viscidũ grece mordicatiuũ pũgẽs lĩguã acuti saporis.

Vitriola uel uitrago idem.

Viscus Dya lacrimũ est arboris lene & uiridis coloris deintus obrufũ & nihil aspũ habens Colligit & de semĩe obrotũdo qꝫ in arbore drio nascit folia habet silĩa buxo hoc semen primo tũditur & lauat postea coquitur.multi uero illud masticando ꝯfĩciũt fit & ex arbore mali maciani & de piro & ex diuersis arboribus aliqñ & in radice arborꝫ & in fructice inuenit ꝛc Pli uisci tria gña namqꝫ est in abiete larice cassitas steli dicit cubo ea nasci hiphear archadia.uiscũ autẽ in qrcu robore ylice pino siluri terebĩto nec nõ aliis arboribus adnasci plerũqꝫ copiŝissimi in qrcu id hiphear uocãt in omni arbore excepta ylice & qrcu drãm facit odor utriusqꝫ & foliũ non iocũdi odoris in utroqꝫ uiscũ amarꝫ & lẽtũ infra discrimẽ uero in his q̃ folia mutãt & ipsi dececidere contra inherere irato in eterna frõte oĩo aut satũ semen nullo modo nascit nec nisi ꝑ aluũ reditũ maxĩe palũbi aut turdi.hec ẽ eiꝰ natura ut nisi maturatũ in uẽtre auiũ nõ ꝑueniat altitudo eiꝰ nõ excedit cubitalẽ sẽp fructicosi ac uiridis mas fertilis femĩa sterilis aliqñ nõ fert ꝛc.

Vitex Pliniꝰ nõ multũ a salice distat folioꝝ quoqꝫ aspectu nisi odore gtior esset sed greci ligõ uocãt alii sagnõ quõiam matrõe tesmosphoris atheniẽsiuꝫ castitatẽ custodiẽtes his foliis cubitus sibi sternũt.duo gña eius maior arbore in salicis modo asgit minor rãosa foliis cãdidioribus lãugĩosis prima albũ florẽ mittit cũ purpureo q̃ & cãdida uocatur nigraqꝫ tãtũ purpureum nascũt cũ paulustribus cãpis ꝛc est agnus castus alibi erat uiridiuꝫ de agno supra.

Vitis alba q̃ g̃ ãpelos leuki dr̃ ut supra & ipã est brionia ut apud Kirãidã Pli uitis alba q̃ grece ãpellos leuce uocãt stafilem alii.alii melochirõ alii psilotrõ alii archezosteri alii cedrosin alii madõ appellãt.huis sarmẽta lõgis & exilibus iternodiis gẽiculata scãdũt folia pãpinosa ad magnitudinẽ edere didũt ut uitiũ radix alba grãdis rafano silis ĩ initõ ex ea caulis aspagi silĩtudĩe exeũt folia & caules exulcerãt corpus semẽ ut uua ramis acinis depẽdet suco rubente postea croceo: nouerunt id qui coria pficiũt.illo eĩ utunt hãc qdã briomã uocant ꝛc hoc apud Aui.fesire dicit

Vitis nigra Plinius est & nigra q̃ qdam ꝓprie brioniã uocãt alii chironiã alii ginecãtẽ aut apniã silẽꝫ priori preter q̃ colore huiꝰ semẽ nigrũ est aspago sile ĩ fructetis & arũdinetis maxĩe nascitur radix foris nigra ĩtus buxeo colore diocles pretulit ueris aspagis ĩ cibo

hāc urine ciende lieniq minuendo ꝛc.
Vitrago ab Oribasio ca.de effusiōe urīe uocatur paritaria q̄ uitriola dr̄ herba uitri ab Aui.alsine supra a dya.
Vitreolū calcātū zegi dragātū colcotar calcadis ꝙ grece calciteos & calcitis melātea surie apud Aui. ꝙ grece pso ri & est rubeū.oīa sunt uitreoli noīa & spēs de quibus supra in suis locis.
Vitligo Cor.cel pse nullū piculū affe rt tn̄ ex se feda est & ex malo solo ha bitu fit.cuiꝰ spēs sūt tres.alphos uoca tur ubi color albꝰ ē fere subasp & nō continuus & q̄dā q̄si gutte dispse esse uīr interdū & latius & cū q̄busdā in termissiōibꝰ ꝑpit.melas colore ab hac differt quia niger est & ūbre silis.cete ra sūt & leuce habet q̄dā silē alphos & magis alba est & altius descēdit in eaq albi pili sūt & lāugī similes.oīa hec serpunt sed in aliis celerius & in aliis tardius ꝛc.
Viuichidi uocatur secūdū Pliniū pulcer ri mū genus āguiū ꝙ est ī aquis nullū serpētū inferius ueneno.
Vla grece mandibule.
Vlas ḡci uocant albugines pinguiores oculoꝝ Allex.de egritudinibus oculo rū & infra in ulcus.
Vlcus est plaga putrida seu de ulceribꝰ oculoꝝ Demostenes epicauma inq̄t ē supficie leuis ulceratō siū ex febribꝰ siū tūoribꝰāt acrioris lacrīe effcā.colo ma est ulcus puū cōcauū ut in ipso ḡ co uocabulo assignatur.botriō est ꝙ in rotūditate fuerit cōcauū in scemate fossaꝝ ūde nomē accepit & nullis sor dibus infectū & angustū in s.litudi ne puncti tunc & inter circulū pupil le cōstitutū hinc deniq a supradicto discernitur. elcos est ulcus rursus exte rius atq maius exesa prima tunica effectum.āttrachiō est ulcus in q̄libet pte prīe tūice siue palpebre cōstitutū siccū solidū rubꝝ ī sūitate pustulatū aut altissima sorde innexū sepius ni gra aliq̄n alba uel cinerea aut liuida scabro quodā uicina inuadēs cū febri bus & inguībus adnatis adeo ut sepi us cecitatis aut mortis sequatur effe ctus nos carbūculū dicer̄ possūs. cha choetes est siue carcinodes ulcus faci lime in īdignatōe surgēs riposū cum uenulis inflatis & doloribus usq ad tēpora tendētibus cū sēsu ac febribus putredīe q̄dā uicina ledēs nꝫ in cica tricē ueniens aut si uenire tēptauerit facile resiliēs atestāte acerrima lacrīa & odoris tetri. aclis est ulcus leuissi mū sūotenus in supficie ꝯstitutū latū ītra pupille circū colore fumeo uel ne buloso impediēs uisū cū forte pupille fuerit in medio. nefelō ē ulcus altius & breuius a supradicto nec multas occupās ptes solidius colore & magis impediēs uisū cū supra pupillā fuerit nomē deniq utraq a similitudīe sup serunt hic nubis ille nebule tenuita te sui minime uisui uideatur obstare nubes autē plurimū crossitudīs causa argimō ē ulcus in circulo pupille con stitutū aliq̄ nigredīs accipiēs ptem aliq̄ albedinis leui attestāte rubore ī pediēs uisū q̄n pupille ptes inuaserit nefelon est latino uocabulo cicatrix in prima tunica cōstituta inter pupil le circulū secūde tūice colorē ꝓhibēs appere densitate sui prime tunice co lorem seruās.leucoma deniq ab albe dine sumpsit nomē ꝗ leucoma dn̄t ad

eo ut si extantior fuerit ex uulnere su p carnoso cõgeste polusis appellatur. Helos est dura atq; rotũda extãtia in prima tunica ex eruptiõe sepius emergẽs secunde tũice ueniẽs cũ non expressa cã ueientem sumpserit cicatricẽ. nos deniq; clauũ dicere possum⁹. Itẽ alibi qñ cicatrix est crossior & albidior cũ forte & secũda tunica rogoides appellata prime tũice fuerit cum cicatrizata uocatur leucoma ĩc.

Vle grece cicatrix liuor uel uli ulcus.

Vlichonos uel bliconos dicere possum⁹ grece pulegiũ.

Vlictõ uel uulictõ grece blitõ.

Vlpitiũ grece gẽus allii sm Pliniũ.

Vlos grece gingiua.

Vlua alga palustris mollis ab uligĩe dicta nascitur circa paludes stãtes & stãgna q̃ uliginosa loca dicũt.

Vmbilicus ueneris cimbalaria idem supra in ci.

Vngula cabalina farfara & ut quidam dicũt dardana duas habet spẽs mĩor q̃ cãpis & locis siccis nascitur & in uiis. altera maior q̃ in margĩbus aq̃r semp inuenit maiore folio nec angulis sic manifestis ut parua radix eius odorifera q̃ quidã cassulã cordis uocãt

Vnguentũ diacisũ. i. de edera apud Al. ca. de unguẽtis ad podagram.

Vnfãlidos Paulus ca. de disiteria est inquit canũ ex quo nascit q̃rcus glans q̃ utunt coriarii.

Volãgistrũ supra in ãcistrũ.

Volitis grece boletus.

Volubilis multas habet spẽs secũdũ q; hoc nomẽ multis plãtis attribuit nã large sumptũ p õi plãta q̃ circũuolui tur cuicũq; arbori dici potest ut & de edera. arabes dicũt lebleb d' q̃ supra.

Voluitũ Paulus ca. d' ydropisi post cũonẽ inqt utatur tiriaca & uoluito combusto.

Volucelli ĩ ãtidotario uli ĩ quod' clisteri

Voluos grece bulbus.

Võuix grece bombax.

Votani grece herba.

Voxile g̃ce uertebr Cas. fe. ca. d' sciatica

Vpupa auis q̃ g̃. uocat epeps & tereus.

Vra grece cauda & ura eodẽ modo urina sed uron & urisis utrũq;. uriua uero urĩo mingo uriticos urĩalis.

Vraniscos grece pallatũ.

Vriteras uenas uocãt greci illas p quas urina a rẽibus ad uesicã descẽdit Cor. celsus.

Vromi uel brõi ut melius ĩtelligat p latio greci Paulus ca. de morbo dcõ kaio cibet ĩqt ptisana aut uromi suco ĩc est auena nã sic grecus.

Vrosis grece uel brosis tinea uermis comedẽs olera & ẽ ei⁹ ĩtẽtio corrodẽs.

Vrtica Dya acalifex siue ut alii igrida latine dr̃ urtica. ei⁹ altera maior q̃ & usualis est & simplex cũ tenui seĩe ac foliis minutis aspis. altera agrestis ẽ densioribus foliis atq; latioribus & nigrioribus ĩc Plinius duo ei⁹ drĩe. domestica q̃ femĩa uocatur. minor & siluestris q̃ dr̃ cãia acrior caule quoq; mordaci fimbriatis foliis q̃ & odorẽ fũdit herculanea uocat. semẽ omĩbus copiosũ & nigrum ĩc. Vidi apud nos duas drĩas. una; cum foliis latioribus minus adhustiuam alterã breuiorib⁹ & acutioribus quã grecã uocãt ambabus semẽ ĩ racemis coloris subalbidi ad cĩereitatẽ tẽdẽtis mĩutũ. Aliã uidi rome foliis & mĩoribus acutissĩe uren

tẽ semẽ uero in granulis maioribus cicere armatis spĩs patẽtibꝫ semẽ uero q̄ intus nigrũ & durꝫ splẽdẽs ut psiliũ putes nisi q̄ est rotũdius & crossius & nigrius parꝫ in quo semĩe ĩuenio uirtutes laudatas ab auctoribus Dya. acalifex duo sũt gñã q̄ multi urticã dicũt. agrestis uero aspiora & latiora & nigra folia habet semẽ uero simile semĩ lini ꝓfert & minus. altũ uero genus semen mĩutũ habet & nõ sic aspa est ꝛc.

Vrtica mortua apud quosdã uocatur archa angelica.

Vrtica maura apud aliquos herba ficaria alii uero scropulariaꝫ q̄ & milmorbiaꝫ & ut aliqui castrãgulã dicũt.

Vs grece zotion auris.

Vsia grece substãtia.

Vsnee ara. apud Aui describit̄ qd ẽ sed Halauy in libro expõnũ. usnee ĩqt est res collecta sup arbores glãdiũ uel nucis uel pini uel oliue & sup alias diuersas arbores & dr̄ cani uetule est albi coloris & boni odoris ꝛc ara. scribitur asnee nã in lr̃a alif scribitur supra in sphagnos.

Vsnen & ara. ĩ litera alif scribitur multas habet spẽs & cinis alkali est una ut patet p Sera. alia ẽ puluis quidam cum quo saraceni lauãt pãnos suos & manus.

Vua aminea spẽs est a q̄ uinũ amineũ uocatur quidã exponũt albã.

Vua timinia uocatur a Cornelio celso uua agrestis. s. labrusca q̄ ĩqt greci stafiliagriã uocãt ca. de ydropisi uua taminia dr̄ uocari stafisagria a Plinio falso tñ ut ipse dicit.

Vua uulpis apud arabes uocatur solatrũ sed in libris ãtiqs de greco uocat̃ uua lupina ut Allex. ca de cephalea.

Vulgago est asarꝫ dictũ grece uulgago latine Macer.

Vulimos grece bolismus fames fortis.

Vuuuõ grece bubõ nos dicere possumꝫ inguẽ. s. apostema inguinis.

Vutiron grece butirũ.

Vzufar siue uzufur quodcũq̄ dicas corruptũ est nã ara. zẽgifur dr̄ & est cinabriũ uide q̄ in lr̃a zam scribitur apud Auicenã.

Lr̃am habẽt greci ut nos arabes uero ea carẽt.

Xahair arabice ordeũ sed Steph. sair scripsit supra ĩ s.

Xahar ara. capilli.

Xager uel saier ara. arbor

Xautium herba q̄ uocat̃ fagasmõ. i. gladiolus Theoderus Prisciãus.

Xanton Cassiꝫ fe. ca. d' erispila.

Xantos g̃ce flauus fuluus rubeus xãta colera. i. flaua Cassius felix.

Xanch ara. fagus arbor li. d' doctrĩa ara

Xaumĩ ara. nigella melãtiũ g̃ce Ste. ĩ sinonimis oĩa infra scripta que ĩcipiũt ab. x. scripsit secũdũ grecũ quia ab. x. q̄ uocatur & sonat chi in greco ĩcipiũt.

Xalacãtas ꝓ calacãta colocãtum.

Xalcatis ꝓ calcitis colcotar ara.

Xamemillõ ꝓ camemillõ expõit.

Xãbunegũ ꝓ bebonigi.

Xameleã ꝓ chamelea expõit mazarion arabice.

Xauan ꝓ chauañ quemie.

Xachaich supra ĩ sachaich & ĩ papauer̃

Xelidonion ꝓ chelidoniõ expõit ragabet tederien & est radix tĩctorꝫ & dr̄ carcamũ ꝓ curcuma Et tu iam scis supra q̄ curcuma est celidonia minor

hucusq; Steph. in sionimis d' hac lra.
Xebet ara. anetu.
Xeile ara. zizaia loliu.
Xerasia uel xirasia gce arriditas siccitas
Xeropralmia greci appellat genus arri de lipitudis i q nz tumet nz fluut oculi sed rubet tatu & cu dolore quodam gues siit noctuq; gui pituita in heres cut Cassius felix.
Xerobiche grece arrida tussis ide Cassiu
Xerocolliriu arridu colliriu.
Xerofagia uel xirofagia abstinetia ciborum humectatiu siue cibatio desiccantiu dieta .s. desiccatia.
Xeros grece siccus aridus.
Xesti grece nome mensure ut Paulus i pluribus locis & ur sextariu.
Xestio in li. de doctria. g. expoit cadus.
Xifio Dya xifio siue ut alii fagasmo si ue ut lati gladiolus segetalis folia hz iridi silia & angustiora & acuta sicut macheria & asta aspa & cubitale cum floribus purpureis radices sut illi due puule & rotude una sup altera poita sicut bulbi minoris inferior uero subtus tenuis est & supior crossior frior acrioris uirtutis nascitur locis cultis.
Xigia grece storax liquida.
Xilon grece lignu fustis.
Xiloa loes grece lignu aloes
Xilobalsamu lignu balsami xilobalsamo dicit grecus.
Xilocarti liber grecus silis Almasori sic habz ubi Almasor habet carta 9busta Paulus uero cataxirio uocat.
Xilocolla grece .i. colla ad ligua gluctinanda Demostenes ca. de lacrimis.
Xilocinamu grece Dya est uisu simile cinamomo sz crossius & logius & quodamodo lignosu & brumosu odore & uirtute inferius cinamomo 9q.
Xilocerata grece est dictu ligni cornua siliq q ara. dr cranub & semen est kirat & ponitur p pondere xiloceracta dicunt.
Xilochocha i practica de greco p podere ponitur.
Xilopedo grece neruus.
Xunidion sicut patet ex cocordia practice grece & Almasoris e acetosa sz forte oximidion melius.
Xirasia grece & xirotes durities.
Xiracost ara. spes manne ut Aui ca. de manna.
Xiros grece rasoriu nouacula inde xirion .i. rasu inde yos uel yu xirion .i. erugo rasa.
Xiston grece ut apud Paulu nome e poderis xestro in libro de doctria greca scribitur & exponitur cadus supra in sestron.
Xonch ara. spina q & zebeat dr.
Xoloabrahah apud Aui est madragora

Est lra greca & uocat ab eis ypsilon
Yachitos. g. iacintus.
Yalodes humores Al. ca. de medicinis 9positis ad yliaca quidam exponut uitreos & sic melius yelodes na ielos est uitrum.
Yatralipta grece. Paulus ca. de cacecia medicinalia extracitia sed quicqd a medicia 9ponitur p deruitatioez per .l. scribit no p. y. psilo apud grecos nos aute sic scribimus ut sciatur no debere cu. a. sillabicari ut 9soas sz uocalis e
Yberida apud Pliniu uocat nasturtium agreste q iuxta uias nascit.
Ybos grece gibbus yuos dicut.

Ydam ara.pulmentū.
Ydaros grece aquaticus.
Ydasmos grece humor ydropicoꝝ.
Ydateros aquosus.
Ydatis grece Dēosthenes est iter cartil
lagine atq; cutē sriorib⁹ ptibus palpe
bris natalis pīguedīs augmētū adeo ut
inflata palpebra colore natali suato
debiles ac teneras faciat ptes astante
grauedīe aquosā lacrimā fūdēs & ma
gis circa uespam accēdēte dificultate
substolende palpebre ad intuēdā lucē
uocat autē ydatis nō q; aquosū liquo
rem in semet teneat clausū sed q; ipe
dimēto partium fluorem faciat lacri
maꝝ rc.
Ydatidos grece ydatides lapis.
Ydatomiktos inos grece uinū spurium
aqua mixtū.
Ydatodes grece aqtic⁹ pluuialis.
Ydee herbe folia sūt ut oximirsine ad
herentes uelud pampini qbus flos est
rc Plinius.
Ydema Demosthenes est inqt extātia tgi
da sine ullo dolore atq; rubore uel hu
more inflatiōem ostētās atq; digitis
impressa subcubit grāuedīem ingerens
oculoꝝ & impediens motus & aliqñ
& & humores ingerēs sm aliquos rc
Itē infra in yposfragma.
Ydeus Plinius sic uocatur rubus q in ī
dia tantū & nō alibi nascitur est au
tē tenerior & minor rarioribus cala
mis innocētioribusq; spīs sub arboꝝ
umbra nascitur rc.
Ydua grece tubera.
Ydra serpens.
Ydragogū grece aq̄ ductiuū ydropicis
aptum.
Ydrargiros grece argētū uiuū & est dcū
aquosū argentum.
Ydria Al.ī multis locis p itria q̄ sūt tri.
Ydrokephalos grece dicūt habētes aq̄
in capite Alex.ca.de asclite & tīpani
te Cornelius celsus ē cū dolore capi
tis ubi humor cutē inflat ea intumes
cit & premēti digito cedit rc.
Ydrocelici uel ut grecus ydrokilis dnr q
aquam hñt circa testiculos in oseū.
Ydroforbia uel ut greci ydorforuia aq̄
timor uel timiditas ut a canis ra
bidi morsu accīt Cassi⁹ fe.ydrofouiti
dnr timētes aquā ydrofouos lisatic⁹
nā fouos grece timor.
Ydrogarus Allex. ca.de cura calide cin
odoseos est aquosus garus garuss.s.
Ydroleō grece ē mixtura ex aq̄ & oleo
interdū rosaceo interdū ex aq̄ rosacea
Ydromel grece est aqua mellita differt
a mellicrato eo q; ydromel plus aque
habeat & sine decoctiōe fit aliqñ ut
apud Dya ablutis fauis cū aqua. mel
licratū uero q; sonat uinū mellis plus
habet de melle & fit p decoctiōem
& mulsa dr ut supra in mu. Crassius
ergo uinū hoc apud quosdā dr medo
ydromel uero ydros q; ē aq̄ dr q̄si aq̄
mellis q; apomel dr interdū ab aliq
bus uinū p alio accipitur.
Ydropitia idem q; idrops ut greci ydro
picos ydropicus.
Ydropip Dya q; latini pipastrū dnt nas
citur locis hūidis cui⁹ uirga est nodo
sa in quibus nodis nascūtur folia qui
nodi inter se gradus habēt hui⁹ folia
mēstrato sūt silīa sed maiora & moli
ora & albidiora gustu acerrima sic pi
per sed nō talis odoris cui⁹ semē in ip
sis uirgis mīutū existit & spissū sicut
botrus & ydropiper sonat aque piper

Aui & de pipe aq̄ cā. facit.
Ydro alias ydor grece aq̄ aquo oīa sūt dicta & p.y. psilō debet scribi.
Yelion & yeleos grece uitrū.
Yeman ara.turtur.
Yemene ḡce Galli.ad glaucoñe; yeme nas uiscez idest mēbranas rc.
Yenech ara.coagulū sic in li.de doctrīa arabica sed apud Aui ansee dr̄.
Yerbaha ara. talpa.
Yerolisōtes uinū Allex.ca.de uino ydro picoz est dictu uinum antiquum seu senescens.
Yeronoson ḡce epilensia ut supra ī epi.
Yes grece sues porci.
Yetos grece imber pluuia.
Yetua ara.titimallus de quo supra ī ti.
Yfear supra in uiscus.
Ygia grece sanitas ualitudo incolumi tas inde dcā q̄dam cōfectio antidoti ygia greca in ātidotario ulī.
Ygienon sanus ygienis ualde sāus est.
Ygilasi radix Haliabas ca de tussi & siti ī febribus ē liquiritia li.tertio pratice.
Ydusaz supra in hediscoriō.
Ygran apud Demostenē uocat̄ quodā genus medicaminis ocularis.
Ygrasia grece humor humiditas.
Ygron grece sudor.
Ygropissos bitumē sonat pix humida uel liquida.
Ygrane grece liq̄re dissoluere.
Ygrantis humectatus.
Ygros uiridis uel uirēs limpidus purus preclarus liqdus madidɔ rosidɔ humi dus hūectus ygrotis liquor hūiditas
Ygrotonō lētū liber d' doctrīa greca.
Yle ḡce materia silua ūd' ylikos silu͂ris.
Ylia sūt intestina ḡcilia reuoluta multis reuolutiōibɔ īde yliaca passio q̄ fit ī eis.
Ylodes grece opacū nemorōsū silu͂re.
Ylus Pau.est rotūdus albus silīs capiti claui ɔsistēs circa oēs partes corporis maxīe in pedū plātis & digitis.
Ymacolemata grece sūt strictoria dcā q̄ frōti adglutinā̄t ex ture & poline & ablugiē oui & huiusmodi Demostēes ca de optalmia.
Ymnasion All.ca de parotidibɔ empl'r; quodā mollificatū q̄ ibi describit & sic nomīat.
Ymon Dya sic multi aspagū appellāt
Ymō Alle.ca d' signis frenesis ē posteri or pars capitis.
Yontos grece Oribasius ꝓprio ca.tumo res duri & spissi q̄ in cute faciei nascū tur.baruli idem.
Yon Dyas folia mīora h; ab edera ni griora coriū habet asta inmedio in q̄ capitellū est & flos odoratus & purpu reus nascit̄ locis umbrosis & aspis rc.
Yos grece uenenū toxicū.
Yoskiamō grece iusqamū milimādrū canicularis herba īsana demoniaria.
Ypātasis grece obuiatō occursus uel ypā tesis ut latini trāsferūt ita in e.
Ypear uel yphear secūdū Pliniū spēs ui sci supra in uisco:
Yperoa Paulus ca.de emoptoica si uero ex his q̄ circa farīgā & ypoa cū screa tu reicit̄ rc & infra fit aūt aliqñ p yp oam euō pp sāguisugā de gutture.
Ypkatarsis inmoderata purgatio ypka taromenos sup purgatus.
Ypicō Dya herba est colore subrussa fo lia silia rute hñs & florē tenuē florē uiole similē semē nigrū in forma or dei cū odore resinali rc Pli.fere ead'.
Ypicō in uero Dya aut androsemō aut coriō aut camepitos dñt quia rexine

odorem habet pituie semen ei9 folia h3 rute silia fructex est smentosa duo rū palmorꝝ obrusa florē albū hñs fol liculū aspū & oblōgū & rotūdū in mo dū ordei & ipsū folliculū in quo semē est deitus minutū & nigrū resine ha bēs odorē locis cultis & aspis nascit̄ ꝛc.

Ypezoco Paul. pprie pleuresis flemō cir ca latera ypezoco mēbrane ē ꝛc alibi ypozoco scribitur.

Ypya grece dr̄ morsus galline anagalus supra in an.

Ypnos grece somnus ypnoo dormio yp nosa soporatus ypnotica dormitatiua stringnus ypnoticus apud Dy. secūda spēs earꝝ quas describit ut supra eo ꝙ dormire facit.

Ypocapniscus trociscus. g. i. suffūigatori9 Cassius fe ca. de tussi humida ibiq3 cō fecti ōem ei9 describit.

Ypocisi Oribasi9 ca. de signis portēdēti bus egritudīes futuras.

Ypo grece. a. ab. in. sub. ob.

Ypochimia grece aq̄ ī oculo seu imagi natio ipsā precedēs ut Paul9 ca. d' glau comate. sed Demostenes est in qt con gestio uacui ac manifesta liquoris in pupille loco deniq3 suffusio latino no mīe nūcupat̄ sed cū forte patiētibus cepit imminere prīo añ uisū appare būt corpuscula ueluti uolātia aīaliū mīorꝝ ut culicū uel muscarꝝ ꝛc Cor. celsus ipsā suffusionē uocat.

Ypocōdriō grece ypocūdriū.

Ypochortis grece egestiōes

Ypodremata grece subcutanea.

Ypofragma grece Paulus ē eruptiō uenā rū ei9 qđ suppōitur oculo ex plaga ma xīe ꝛc sed Demostēes ypofragma in quit est sāguīs ꝯgestio sub prime tuni ce membrana ꝙ fit aut pcussu aut ꝗ ui pressura aut uomitu uehemēti ꝛc.

Ypogeō grece antrū spelūca subterrāeu9 locus in ātidotario ulī antidoto dicto giffico hermon.

Ypoglotia Paul9 pillē ꝙ sub līgua tenēt que bikikie & dicūtur.

Ypoglosos Dya. fructex est mēte agresti silīs folia habēs minuta & comī spis sam cui9 folia in sūitate sūt sicut lin gua equi.

Ypokifos grece uncinus.

Yopkrites grece stellio & ephitetes simi liter & katergos.

Ypolapatrū Dya gēus est lapatii maio ris nascens in aqua ꝛc.

Ypomaratrō Dya siue ut alii maratron agriō uel ut latini feniculū rusticum m.i9 est ipso feniculo & sēine & fructi ce radicem habet odoratā & semē ut cacrios ꝛc Et infra tradit̄ aūt aliud fe niculi gēus mīoribus foliis & āgustis & ueluti longis imbecilus tñ uirture ē ꝛc Plinius alii misenum dnc ꝛc Paul. ca. de epilēsia.

Ypomata Paulus ca. d' amaurosi oculorꝝ

Yponomō Plinius sic uocat a quibusdā semē mādragore supra ī morion.

Ypopia ḡce liuor q fit sub oculo ut Dya ca de uite alba Demostenes ē īqt exp cussu liuor īgestus palpebre aut Pau lo inferius ꝛc.

Ypopiū Theodorus Pris. ca de egritudi nibus oculorꝝ si aūt īqt declinātib9 do loribus oculorꝝ qdā. tumor circa inte riorē angulū apparuerit ꝙ ypopium dicimus ꝛc.

Ypoqstidos est sucus decoctus fūgi dic ti ara. tarathit q nascit̄ ī radice plāte dicte ab Aui. barba yrciā a nr̄is uero

rósa cañiña q sucus ab Aui uocat̃ em fistidos Pli.ut supra in ypoqstidos & Dya in alio ca. ypoqstidos ĩqt sucus est nõ dissilis acatie ʒ mollior tactu & uiscidior effcũ ꝛc͡ uide supra in bar ba yrcina.

Yporis grece cauda equina apud Dya. yporis scribitur sed grecus ypurus & ē ꝯpositũ ab ypos ꝙ ē equus & ura cau da yposeta in antidotario ulĩ in pluri dus locis aliqñ cauda yposete inueniť ꝑ eodē supra in hypo.

Ypos gͤce equus sed melius p.i.iota.

Yposelinũ Dy.ꝙ alii apiũ agͤste uocant siue ut latini olixatrũ melius est orti uo & albidius radix est illi crossa & al ta & mollis folia hñs obrotũda & ui ridia in capite est plenũ flore in quo semē est uiride & oblongũ & uiscidũ aromatis hñs odorē radix eiꝰ odora ta & eustomacha ē nascitur locis um brosis & humidis & in ortis hec her ba cibis apta est cocta & cruda cõedi tur sicut apiũ.n ĩ & cruda in sale cõpo nitur sicut oĩa olera ꝛc͡ Plinius ypose linũ greci smirnion uocãt ꝛc͡ sed non secũdũ Gallie.nã smirniõ secũdũ ip sũ est olixatrũ & est aliud ab yposelio supra in smirnion.

Yposeta yporis ut supra in ypor.

Ypostadis olei de lilio Paulus ca.de sal uatõe stõi est fex ipsius olei.

Ypostasis grece substãtia sic expõitur iñ libro de doctrĩa greca.

Ypothetõ colliriũ.i suppositoriũ Cassi. felix ca.de disiteria.

Ypothéata.g̃.suppositoria li.dͤ doc.g̃.

Ypotiria Allex ca de ydropisi asclite & tĩpanite iuuãt aũt hec aptissie ꝛc͡.

Ypozoco Paulus ca.de ẽpimate est pars gũtũris & ypezoco aliqñ ĩuenit̃.

Ypurgos grece mediastinus.

Ypuris li.de doctrĩa.g̃.glis gliris aĩal.

Yrigion dr̃ senectiũ.s.cardus benedictus Macer.

Yrigiõ grece nos senectiũ uocamꝰ ꝙ can is silis uideat̃ florere capillis ꝛc͡.

Yrim agrestē multi uocãt plãtam q̃ Dy. efe meriõ uocat.

Yris Dya yris illirica folia hʒ xilsio.i. gladiolo silĩa sed maiora & uastiora & pĩguiora flores & hʒ supiores di uersi coloris.i.albos aut mellinos aut purpureos aut uenetos radices hʒ sub terra duriores & ĩcuruatas odor̃ bono pléas.hee radices colligēde sũt & filo ĩserēde & sic pēdētes sicãde sũt melior ē tñ macedõica yris ã ylirica & maxĩe durior & colore ruffo & odore bono Eligēda est gustu calidior q̃ cũ tũdit̃ sternutamēta ꝑducit.libica & albidi or est & gustu amarior hec in uirtute ponit̃ in secũdo loco & cũ inueteraue rit utreqʒ cauernas hñt tunc melius olēt sed uirtutē inferius hñt ꝛc͡.

Yrisceptron Plinius est fructex hũilior atqʒ spĩosus ĩ siria & rhodioꝝ insulis nascēs q̃ alii adh ispitheũ siri diazim on uocãt optimꝰ q mĩme ferulaceus rubeus & ĩ purpura uergens detracto cortice nascitur pluribus locis sed non ubiqʒ odoratus ꝛc͡.

Ys grece & chiros sus porchus.

Yschirominas parotidas uocat Oribasi us duras.

Ysicia Allex.ca.de dieta dissitericoꝝ ꝛc͡

Ysopõ.g̃.ysopus herba penultĩa ꝑducta

Ysopus Dya.ysopus est herba oĩbus no ta.eiꝰ due sũt spēs una est mõtana & alia ortiua ꝛc͡ hec ab Aui dr̃ ysopus

sicca ad differētiā humide q̄ ē cerotus
Ysopū cerotus Dya ē q̄si sordes ex suco lanaꝝ sucidaꝝ. q̄ hoc modo colligit̄ lane sucide & sordidissīe mox detōse mittūt̄ in uas aquā calidam hn̄s & sic succēditur ignis ut aliquid ferueat dei de refrigerātur & q̄ super natauerit in modū pīguedīs abstrahit̄ manu & in uas stagneū mittitur & sic ipsū uas repletur pluuiali aq̄ & cooptū tenui lītheo ponitur ad solē biduo & sic ter tia die aq̄ delīpidatur & alia recens mittitur & similiter relīquit̄ ad solē & rursū d'līpidatur & reponit̄ ꝛc̄ Pli. Esopuꝫ inq̄t est sordes pecudū sudor q̄ꝫ femoꝝ & aliaꝝ adherens lanis. yso pū uocāt melior maritis oībus gēitus fit pluribus modis sed ꝓbatissimū la na ab his ptibus recēti capta aut q̄bus cūq̄ꝫ sordibus succids primū collectis lēto igne in eneo subferuere factis & refrigeratis pinguique q̄ supernatat in fictili uase iteꝝq̄ꝫ de cocta ſ̄a que aq̄ lauat̄ & ī linteo siccatur ac sole tor retur donec cādida fiat ac translucida tūc ī stagnea pixide ꝯditur. ꝓbatō āt huiꝰ ut uirus oleat & māufricāte ex a q̄ nō liq̄tur ſꝫ albescat ut cerusa ꝛc̄. hec ab Aui ysopus hūida uocat̄. hec in ā tidotario ulī esopus ygri dr̄. ī uero Dy colligitur aūt ipē sucus sic sūme lanas molles ac rudes & laua in aq̄ calida sub sole feruēti & oēs sordes exprīe q̄bus in cōca missis cū aq̄ uehemēter ꝯmoue donec spumā hēat plurimā po stea spumā ipsā colligis aut aspsa aqua maritīa cū cōstiterit supnatās pīgue do colligitur in alio uase fictili & sup infūdis aq̄ maritimā cū ingēti motu donec spumare cesset tūc colligis ipsā pīguedinē & mañibus malaxabis ut si q̄ purgāmēta fuerīt admixta sepēt̄ tūc refusa aq̄ priori atq̄ꝫ alia supinfu sa adhibito motu māibus opare do nec alba & pīguis appareat & sic repo ne in uase fictili ꝛc̄.

Yua supra in camepiteos.

Ystera grece locus muliebris mātrix.

Ytea ḡce salix īde diayteō emplr̄ꝫ q̄ cū foliis salicis fit Cassius felix in suo an tidotario & in ulī.

Ytria Allex ca. de dissinteria & aliis plu ribus locis sūt tri q̄ d' pasta fiūt mul tū macerata & tracta.

Lr̄a piter se hꝫ apud ḡ cos & arabes ut apud nos.

Zahasarā ara. crocus & est a latio nā ḡcus crochos.

Zaharāgi Aui. ca de casu capilloꝝ ꝛc̄

Zaharat ē apud Aui. id q̄ apud Dya ā tillos dr̄ ut supra in a.

Zabalegū apud Haliaba. expōit̄ mastix

Zabarged ara. smaragdus gēma.

Zabaera uocat̄ a multis uulgariter plā ta unde fit aloes imittātes arabicum q̄ est sabi.

Zagi Step. ꝓ zegi scripsit & alibi zagū.

Zaibat ara. argētū uiuū ſꝫ apud Alhaui zauth dr̄ & apud Alchimicos azoch.

Zahit ara. oleū de oliuis ꝓprie zaitum uero oliua Step. uero zeitumū ꝓ zaia timū & zeitū ꝓ zaitū s ripsit.

Zalieni in ātidotario ulī in emplastro diadiptāo zalieni uel nardi ibi scribr̄

Zacchar geece zucharum latine ara. su char supra in. s.

Zamaruene in pratica Haliabas li. pri mo ca. de temulētia q̄ fit ꝑ uinū in si

mili ɔfectiōe ĩ pātegni est bolus loco illius .

Zambor ara. uolatile ãnulosũ aculeatũ ut uespa uolãs cũ murmure .

Zamorad & uel zmarad lapis smaragdus arabice .

Zãda secũdũ Dy. uocat q̃rta spẽs lapatii

Zaraminerua Step. est bulbos ẽathicos & est cepe azir & ẽ bulbus uomicus .

Zarnech supra in galiopsis .

Zambugi supra in oleastro .

Zarnab est arbor q̃ Aui describit mihi ignota sed ex Halaui habet odorẽ citri & est parua plãta .

Zarnich ara. arsenicũ. arsiago aliq̃ g̃ci dixerunt .

Zaurur uel zaror est qdã fructus silĩs piro ĩ figura & paruus & uocatur a siculis apud quos nascitur arbor eius zarore. qdã sorbã putauerũt sed nõ est q̃uis eiusdem uirtutis sit ĩ oĩbus Step. uero mespilũ dixit sed nõ est. nã ipsa gubeira uocatur ara. & zarurũ ꝑ zaror scripsit .

Zarunegi ĩ quarto pratice Haliabas in cõfectiõe filonii ꝑsici q̃ uocat apolloĩe feresie ꝑ doronigi scripsit .

Zea ubi in pratica simili Almãsori in clisteri ad dissiteriã & fluxũ uentris habetur in silĩ loco in Almansore habetur pãicũ Galli. primo dꝭ regimine sanitatis cõmẽdat zea & nõ panicum ⁊c̃ & secũdũ q ꝑ dr̃ libro alimentoꝝ zea est spelta & sic zea secũdũ Galliẽ. nonˀ uidet panicũ .

Zebel ara. stercus & chara similiter .

Zebd ara. butirũ .

Zebet albhahar ara. spũa maris .

Zedef ara. cõchiliũ .

Zeduar ara. zedoaria sed apud Aui. zeduarˀ uocatũr & zurũbet est spẽs eius & est drĩa ĩter utrasq; . ego uidi zurũbet Aui. diuersa facit capitula .

Zefr ara. pix .

Zegi ara. uitriolũ zeg .

Zehereth alchas ara. flos eris .

Zeide ara. augmẽtatões q̃ fiũt in cruribus equoꝝ & similiũ aĩalium .

Zeitumũ ꝑ zaitumã scripsit Ste. alicubi

Zema grece ius .

Zemizaꝝ scripsit Ste ꝑ frumẽto .

Zengibil ara. zinziber .

Zengifur ara. zinabriũ nõ uzufurˀ ut q̃dã. zeniafaꝝ scripsit Stephanus .

Zenzur Musio ca dꝭ fluxu mẽstruorum inter herbas frigidas noĩat .

Zerechara in regali dispositiõe ĩ ca. de febre continua pro prunis inuenitur & ĩ eodem ca. zerecaꝝ ꝑ sãdalo scribr̃

Zereãbadi scripsit Step ꝑ zurũbet & alibi zerẽbadũ

Zeresch Aui. ĩ q̃rto canõe de cura febrium acutaꝝ in generali est berberi & in secũdo ca. de berberis qdꝭ incipit a mirberberis dĩc q ẽ aseyesch alĩ zerisch & alicubi zerischi; inuenitur. zeresqa & zerescũ scripsit Stephanus .

Zereuari aq̃ inuenitur in pratica Hali. ꝑ aqua casei .

Zerione ara. acinatiũ uue. s. raputiũ.

Zerna. Cassio fe. imperigiẽs greci lichenas uocãt latini uero zernas ⁊c̃ .

Zerezari apud Haliabatẽ ca. de cancro circa finẽ est uirga pastoris uel plãtago zerekari in alio exemplari repi .

Zerzur arabice sturnus auis.

Zia grece odorifera .

Zia Dya eis duo genera sũt unũ monokokkũ q unũ g̃nũ h; sm̃ dikokkum q duo grana h; sibi coniuncta apta ẽ

est uero escis inde pāis factus minorē ab ordeo h3 uirtutē & a tritico.
Zibatum alicubi Stepha. p argēto uino scripsit.
Zibib ara. passule.
Zigia ī pratica d' gco sili Almāsori & si mili loco ī Almāsore storax & credo q sit sigia.zigia & est spēs aceris arbo ris supra in acer.
Zima gce li.de doctrīa gca est fermētū similiter & zimi p ita zimatis fermē tatus azima azimus idest sin fermēto
Zenegio supra in rusne.
Zebeat supra in xonch.
Zeo zes.i.ferueo inde zoma siue zema siue zima.i.feruescēs inde apozima.i. deferuescēs.s.decoctō.ūde Al.ca de cu ra epilēsie apozima inqt magis q zi ma bibenda est rc.Itē ca.de sinantia caritar & furfuris zimā dabis rc & infra zima ex lēticula rc puto q sit decoctio non sirupata.nā apozima in ātidotario ulī semp cū melle fit & est uelut syrupus.
Zimia apostema flegmaticū q undhi mia dicitur.
Ziniar ara. erugo eris.
Zingiber pferūt gci & scribūt ziggiber p geminū.g.zizibil uero arabes Dya. arbor ē nascēs in arabia plurimū cui us coma freqnter utūtur incole sicut nos ruta maxime ad māducare adhi betur.sunt uero radices minute sicut cipi subaldido colore habentes sicut pipis gustū odore suaui.eligēdū uero est nō ptusū & gue q multi ɔdiūt p putredīe & mittūt in uasis cui addūt mel coctum & reponunt & ytalis trās mittūt rc.
Zinyiber caninū apud Aui.ex posuit q dā q est psicaria.tu uero cōsidera.
Zipule frictelle crispelle panis frixus in oleo.
Zir ara.alabastrū li.de doctrīa arabica.
Zirzaram merua Step.est bulbos ema ticos est cepe azir & ē bulbus uomicɔ
Zirbus pīguedo īuoluēs ītestina rc.
Zizanion gce zizania loliū.
Zizife gce iniube ut in pratica de greco simili Almāsori in decoctiōe ad catar rū ubi h3 zizifa Almāsor ibidē h3 iu iube ziziue īuenit ī li Dya.pprio ca. uerū illud capitulū nō ē Dya.s.sed de libro Plinii mioris.Grecus scribit zizi fō & p arbore zizifea.
Zmarech & zmar ar.fistula.nos imittā tes uulgo zamarā dicimus zmar al rahi fistula pastoris aliī mizamar dnt
Zmilax apud Kiranidā rorastrū s3 apd Dya. smilax & ē magis ɔsonū gco nā nūq.m.post.z.liquescere rrepei de smi lax supra.
Zmirnion Dya.nascit in mōte amanon uirgas h3 silēs apio & ramulos pluri mos & folia silīa eis lata & sup terra3 spāsa fortia & pīguiora & odorata cū uiscitudīe color illi mellinus ē sūt ei capitella sup uirgā aneto silīa & semē obrotūdū silē cauliculo nigro & gus tu uiscidū & uelud mirre hñs odorē radix eius uiscida ē & odorata & mol lis sucum plurimū hñs & fauces mor dēs coriū est illi afforis nigrū & ītus uiride aut subalbidū nascit locis asp is & hūectis rc.aliud ca.de eadē ē ap ud Dya.q īcipit smirniō uocāt d' quo suprā.
Zoa gce uitā zo uiuo zon uiuēs inde zo diaca & zodiacus & alia.
Zoissam eradi nauibus diximus cera &

pice marino sale macerata ꝛc Plinius sed Stephanus zopissa dixit & puto melius & apud Dyascorid' capitulo de pice apozima uocatur ut supra ĩ a.

Zomion grece & zomos ius salsamentum iurimentum liquamen iuscellũ liber de doctrina greca inde euzomium uocant herbam mentam quasi bonum salsamentum Gallienus libro de alimentis zomon idest brodium.

Zor apud Dyascoridem uocatur secunda species serpilli.

Zorag arabice lauda auis liber d' doctrina arabica.

Zuan secundum Alhaui arabice est zizania lolium que & xeilen dicitur.

Zubd arabice butirum maxime crudũ in tertio Almansoris zazubd scribitur postea uero de cocto loquitur ꝛc.

Zucozaria in antidotario uniuersali in confectione mitridari exponitur ꝙ est flos agni casti.

Zufara dixit Stephanus in sinonimis leuisticum sed nõ consonum ueritati

Zufe arabice ysopus ratab humida. yobes sicca sed Stephanus zufa dixit

Zufere Auicena de ipso proprium capitulum facit dicit quod est arbor cuius granum est simile halaniudem que dicitur alhaze & similis rute & dicitur dinarigina ꝛc supra in haze ibi uidebis ꝙ de eadem tria capitula facit ꝛc.

Zuferand Iohannes Serapionis in septimo in confectione dicta keskigeru est radix mandragore.

Zuezegi arabice uitrum.

Zukem arabice katarus cũ descẽdit ad pectus proprie liber de doctrina arabica.

Zukenge in tertio Almansoris fit cum farina & aqua & melle simul mistis & cum oleo frixis ꝛc.

Zuenien arabice.

Zumi scripsit Stephanus pro zima & est caminum pro camir dixit & est fermentum.

Zuria arabice alga.

Zurungen idest surungen supra in su & est hermodactilus.

Zuriderdar in tertio pratice Haliabas capitulo de febre continua uidentur uiole Item capitulo de febre empialos trocisci zurizerdar inueni expositum ꝙ est absinthium. nescio quia nec ĝcũ nec arabicũ est Itẽ ibidẽ zuriceda ꝗ & uidentur citonia.

Zurucus Gal. li. d' alimẽtis ẽ aĩal lepusculis silẽ zũicũ uocãt ꝛc & ẽ cũiculus.

Zuros Stephanus suchaha.

Zurumb arabice supra in rusne.

Zurũbet dicunt quidam arabum ꝙ est zedoaria sed Auicena diuersa capitula de utroq; scribit. est tamen eiusdẽ speciei sed inferior est ea sunt radices similes cipero in figura sed multo maiores & duriores intus subcitrini coloris odore & sapore zedoarie remissis tamen.

DEO. .GRATIAS.

Anno domini millesimo quadrigentesimo septuagesimo quarto die uigesima mensis aprilis in ciuitate Patauina ad finem usq; pducta sunt cũ adiutorio altissimi sinonima Simõis Ianuensis p me Petrũ maufer. normanum Rothomagẽsis dyoces.

Simon Genuensis, 1270-1303.
Synonyma medicinae, sive Clavis sanationis.
[Padua, Petrus Maufer, April 20, 1474]
162ff. 32cm. 2°.
Provenance: "Ex libris Liechtensteinianis" (armorial book-plate).
Hain-Reichling 14748; Klebs 920.3; Stillwell S-476.
Bought in September, 1958.

